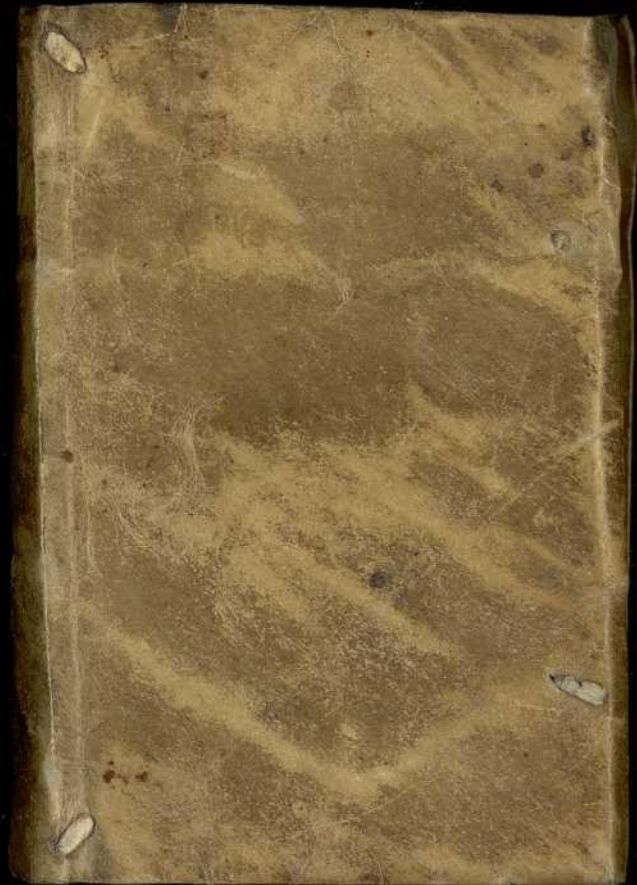
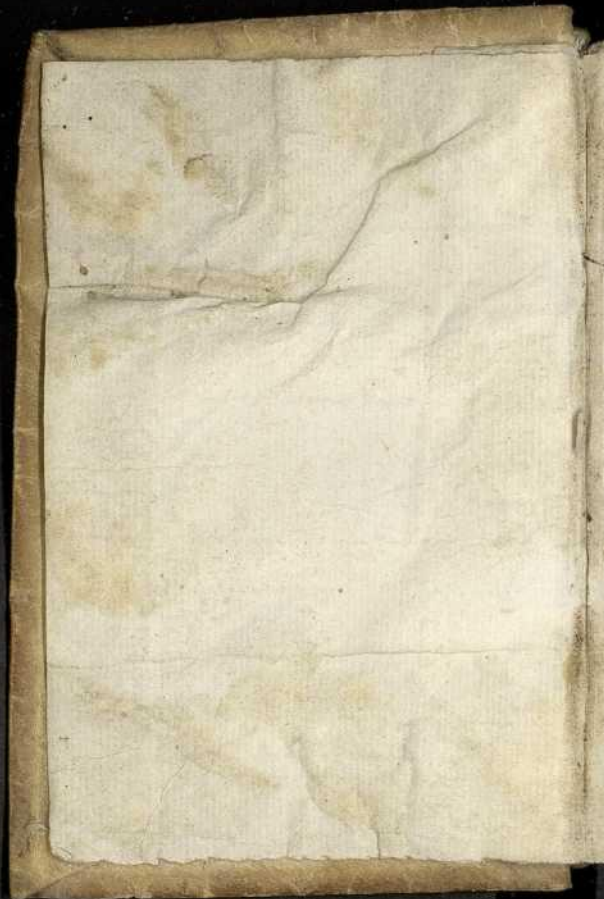

FR-XVI-15

PBA 1

CB 11037934

Film 605801

FR-XVI-15

STATII PA-

PINII NEA-

POLITA-

NI

Antoni

Finis

Julius 164

SYLVARVM LIBRI V.

THERAIDOS LIB. XII.

ACHILLEIDOS LIB. II.

Iohannes Portlandus

VIRTVS DVCE,

COMITE FORTVNA.

APVD SEB. GRV-

PHIVM LV-

GDVNI,

1547.

Corregi: Anna Maria Portland.

STAT 19 A

RECEIVED
JAN 10 1861
U.S. DEPT. OF THE INTERIOR

COMMISSIONER OF THE LAND OFFICE

RECEIVED

APR 25 1861

9

S T A T I I P A P I N I I
N E A P O L I T A N I S Y L -
V A R V M L I B E R
P R I M V S
A D
S T E L L A M.

IV, multumq; dubitavi, Stella iuuenis
optime, & in studijs nostris eminentis-
sime qua parte uoluisti, an hos libellos
qui mihi subito calore, & quadam se-
stinandi uoluptate fluxerant, cum singuli de sinu meo
prodiissent, congregatos ipse dimitterem. Quid enim
oportet huius quoq; autoritate editionis onerari?
quod adhuc pro Thebaide mea (quamuis me reli-
querit) timeo. Sed & Calicem legimus, & Barra-
chomyomachiam etiam agnoscimus. Nec quisquam
est illustrium Poëtarum, qui non aliquid operibus
suis, stilo remissione praeluserit. Quid quod hæc seruum
erat continere, cum illa uos certe (quorum honori
data sunt habereis. Sed apud ceteros necesse est
multum illis pereat ex uenia, cum amiserint, quam
solam habuerint, gratiam celeritatis. Nullum enim
ex illis biduo longius tractum, quedam & singulis
diebus effusa. Quamuis metuo ne uerum istuc, uersus
quoq; ipsi de se probent. Primus libellus Sacrosan-
ctum habet reſtem. Sumendum enim erat à Ioue
principium. Ceterum hos uersus, quos in equum ma-

9
ximum feci, indulgentissimo Imperatori postero
die, quam dedicauerat opus, tradere iussus sum. Po-
nuisti illud (dicer aliquis) & ante uidisse. Respon-
debis illi tu, Stella charissime, qui Epihalanium
num, quod mihi iniunxeras, scis biduo scriptum.
Audaſter me hercle, sed tamen CCLXXII. he-
xametros habet, & fortasse 12. pro collega mentieris.
Manlius certe Popiscus uir eruditissimus, & qui
precipue uindicat à suis literas iam penè fugien-
tes, solet ultrò quoque nomine meo gloriari, & uil-
lam Tiburtinam suam descriptam à nobis uno die.
Sequitur libellus Ruilio Gallico Valenti dedica-
tus. De quo nihil dico, ne uidear defuncti testis
occasione mentiri. Nam Claudij Etrusci te-
stimonium est. Qui balneolum à me summa
intra moram cœnæ recepit. In fine
sunt Calend. Decembr. quibus
uiq; creditur. Noctem enim
illam felicissimam ha-
bent, & uolupta-
tibus publicis
inexper-
tam.

*

EQVVS MAX.
DOMITIA-

N I.

V A E Super imposito moles gem
mata colosso
Stat Latium complexa forum,
Celone peractum
Fluxit opus, Siculis an confor-
mata caminis

Effigies, lassum Steropem. Brontemq; reliquit?
Ante Palladia talem Germanice nobis
Effinxere manus? qualem modo frana tenentem
Rhenus, & attoniti uidit domus ardua Daci?
Nunc age fama prior, notum per secula nomen
Dardanij miretur Equi, cui uertice sacro
Dindymon, & casis decreuit frondibus Ida.
Hunc neq; discissis capissent Pergama muris,
Nec grege permixto pueri, innuptaq; puella,
Ipse nec Aeneas, nec magnus duceret Hector.
Adde, quod ille nocēs, sauosq; amplexus Achiuos,
Hunc miis commendat Eques, iuuat ora tueri
Mixa notis belli, placidamq; gerentia pacem.
Nec ueris maiora putes, par forma, decorq;,
Par honor. exhaustis Maritem non amplius armis
Bistonius portat Sonipes, magnoq; superbit
Pondere, nec tardo raptus propè flumina cursu
Fianat, & ingenti propellit Strymona flatu.

Par operi sedes. hinc obuia limina pandit
 Qui fessus bellis, asserta munere prolis,
 Primus iter nostris ostendit in aethera Diuis.
 Discitur è uultu quantum tu mitior armis,
 Qui nec in externos facilis senire furores
 Das Catis, Dacisq; fidem. te signa ferente
 Et minor in leges iret Gener, & Cato castris.
 At laterum passus hinc Iulia templa tuentur,
 Illinc Belligeri sublimis regia Pauli.
 Terga Pater, blandoq; uidet Concordia uultu.
 Ipse autem puro celsum caput aëre septus,
 Templa supersulges, & prospectare nideris,
 An noua contemptis surgant palatia flammis
 Pulchrius? an iacta uigilet face Troicus ignis?
 Atq; exploratas iam laudet Vesta ministras?
 Dextera uetat pugnas, laeuam Tritonia uirgo
 Non grauat, & sectae prae tendit colla Medusae.
 Ceu stimulis accendat equum, nec dulcior usquam
 Lecta deae sedes, nec si Pater ipse teneres
 Pectora, quae mundi ualeant euoluere curas.
 Et quis se totis Temese dedit hausta metallis.
 Et tergo demissa chlamys, latus ense quiesco
 Securum magnus quanto mucrone minatur
 Noctibus hibernis, & sidera terret Orion.
 At Sompes, habitus, animosq; imitatus equestris,
 Aerius attolit uultus, cursumq; minatur,
 Cui rigidus stant colla iubis, uinuisq; per armos
 Impetus, & tantis calcaribus ilia late
 Suffectura patent uacuae pro cespitis terrae.

*Aenea captiui crinem regis ungula Rheni.
 Hunc & Adraſteus uisum extimuiſſet Arion.
 Et pauet aſpiciens Ledaus ab ade propinqua
 Cyllarus. hic domini nunquam mutauit habenas
 Perpetuus frenis, atq; uni ſeruiet aſtro.
 Vix ſola ſufficiunt inſeſſaq; pondere tanto
 Subter anhelat humus, nec ferro, aut are laborant,
 Sed Genio. tenuat quamuis aeterna crepido,
 Quae ſuper ingeſſi portaret culmina montis,
 Califeriq; attrita genu duraffet Atlantis.
 Nec longe traxere mora, iuuat ipſa labores
 Forma Dei praſens operiq; intenti Inuenius
 Miratur plus poſſe manus. ſtrepit ardua pulſa
 Machina. continuus ſeptem per culmina montes
 Et fragor, & magna fingit uaga murmura Romae,
 Ipſe loci cuſtos, cuius ſacrata Vorago,
 Famoſusq; lacus, nomen memorabile ſeruat,
 Innumeros aris ſonitus, & uerbere crudo
 Vt ſenſit mugire forum, mouet horrida ſancto
 Ora ſitu, meruq; caput uenerabile quercu.
 Ac primum ingentes habitus, lucemq; coruſcam
 Expauit maioris equi, terq; ardua merſit
 Colla lacu trepidus, laetus mox praſide niſo.
 Salue magnorum proles, Genitorq; deorum,
 Audium longe numen mihi. nunc mea felix
 Nunc ueneranda palus, cum te propè noſſe, iuuenis
 Immortale iubar uicina ſede tueri
 Conceſſum ſemel autor ego, inuentorq; ſalutis
 Romulee. tu bella Iouis, tu praelia Rheni,*

Tu ciuile nefas, tu tardum in fœdera montem,
 Longo Marte domas. quòd si te nostra tulissent
 Secula, tentasses me non audente, profundos
 Ire lacus. sed Roma tuas tenuisset habenas.
 Cedat equus latæ, qui contra templa Diones,
 Casarei stat sede fori. quem tradere es ausus
 Pellæo Lisyppæ duci, mox Cæsaris ora
 Aurata cervice tulit. uix lumine fesso
 Explore. quàm longus in hunc despectus ab illo.
 Quis rudis usque adeo, qui non ut uiderit ambos,
 Tanum dicat equos, quantum distare regentes?
 Non hoc imbriferas hyemes opus, aut Ionis ignem
 Tergeminum. Aeolij non agmina carceris horret,
 Amorum' uel moras. stabit dum terra, polusq;
 Dum Romana dies. huc & sub nocte silenti
 Cum superis terrena placent, tua turba, relicto
 Labetur calo, miscebitq; oscula iuxta.
 Abit in amplexus Natus, fraterq; paterq;
 Et soror. una locum ceruix dabit omnibus astris.
 Vtere perpetuum Populi, magniq; Senatus
 Munere, Apellæ cuperent te scribere ceræ,
 Optassetiq; nouo similem te ponere templo
 Atticus, Elæi senior Iouis. & tua mitis
 Ora Taras, tua sidereas imitantia flammæ
 Lumina, contempto mallet Rhodos aspera Phæbo.
 Certus ames terras, & quæ tibi templa dicamus
 Ipse colas, nec te Cali inuēt aula tuosq;
 Latus huic dono uideas dare iura Nepotes.

9

E P I T H A L A M I O N
S T E L L A E, E T V I O -
L A N T I L L A E.

Nde sacro Latij sonnerunt carmine
montes?

Cui Pæan noua plectra moues? hime-
roq; comanti

Facundum suspendis ebur? procul ecce canoro
Demigrant Helicone deæ, quatinusq; nouena
Lampade, solennem thalamis coëuntibus ignem.
Et de Pierijs uocalem fontibus undam.

Quas inter uultu perulans Elegia, propinquat
Celsior assueto, diuasq; hortatur, & ambit

Alternum factura pedem, decimamq; uideri
Se cupit: & medias fallit permixta sorores.

Ipsa manu nuptam genitrix Aenciæ ducis
Lumine demissam: & dulci probitate rubentem.

Ipsa toros, & sacra parat: cœruq; latino

Disimulata deam, crinem, uultumq; genasq;.

Temperat: atq; noua gessit minor ire marita.

Nosco diem, causasq; sacri, te concinui isle

Pande fores: te Stella chorus, tibi Phœbus, & Euan,

Et de Menalia uolucer Tegeaticus umbra

Serta ferunt: nec blandus Amor, nec Gratia cessat

Amplexum niueos optata coniugis artus

Floribus innumeris, & olenti spargere thymbra.

Tu modo fronte Rosas, Violis modo Lilia mixta

Excipis: & domine nunciis à uulribus obstat.

Ergo dies aderat Parcarum conditus alba
 Vellere, quo Stella, Violantillaq; professus
 Clamaretur hymen: cedant curaeq; metusq;
 Cessent mendaces obliqui carminis astus.
 Fama tace, subiit leges, & fræna momordit
 Ille solutus amor, consumpta est fabula vulgi.
 Et narrata diu uiderunt oscula ciues.
 Tu tamen attonitus (quamuis data copia tanta
 Noctis) adhuc optas, promissaq; numine dextera
 Vota paues pone ò dulcis suspiria Vates,
 Pone, tua est licet expositum per limen aperto
 Ire, redire, gradu iam nusquam ianitor, aut lex,
 Aut pudor, amplexu tandem sariare petito
 Coniugis, & duras pariter reminiscere noctes.
 Digna quidem merces, & si tibi Iuno labores
 Herculeos, Stygijs & si concurrere monstria
 Fata darent, si Cyaneos raperere per æstus
 Hanc propter tutum, Pisæa lege iremuentem
 Currere, & Ocnomai fremitus audire sequentis.
 Nec si dardania Pastor temerarius Ida
 Sedisses, hæc dona forent, nec si Alma per auræ
 Te porius prensa ueheret Titonia biga.
 Sed quæ causa toros, inopinaq; gaudia nati
 Attulit, hic mecum dum feruent agmine postes,
 Airiaq; & multa pulsantur limina uirga,
 Hic Eratò iucunda doce, uacat apta mouere
 Colloquia, & docti norunt audire Penates.
 Forte Serenati qua stat plaga lætea Cæli:
 Alma uenus thalamo, pulsa modo nocte iacebat.

Amp.

Amplexu duro Geici resoluta marii.
Fulcra, torosq; deæ, tenerū premis agmen *Amorum*,
Signa petunt, quas ferre faces, quæ pectora figi
Imperet, an terris seuire, an malis in undis,
An miscere deos, an adhuc uexare tonantem?
Ipsi animus nondum, nec cordi fixa uoluntas,
Fessa iacet stratis, ubi quondam conscia culpa
Lemnia repserunt deprenso uincula lecto.
Hic puer è turba uolucrum, cui plurimus ignis
Ore, manuq; leui nunquam frustrata sagitta,
Agmine de medio: tenera sic dulce profatus
Voce, pharetrati pressere silentia fratres.
Scis ut Mater, ait, nulla mihi dextera segnis
Milicie, quemcumq; Hominum, Diuumq; dedisti.
Vritur, at quondam lachrymis, & supplice dextra,
Et uotis, precibusq; uirum concede moueri
O genitrix, dyro nec enim ex Adamante creati,
Sed tua turba sumus, clarus de gente latina
Est iuuenis, quem patrijs maioribus ortum
Nobilitas gausa tulit, præsigaq; formæ
Procinus è nostro posuit cognomina celo.
Hunc egomet tota quondam (tibi dulce) pharetra
Improbis, & densa trepidantem cuspide fixi.
Quamuis ausonijs nullum gener ille petitus
Matribus, edomui, uictum dominæq; potentis
Ferre iugum, & longos iussi sperare per annos.
Ast illam summa leuiter (sic nanq; iubebas)
Lampade, parcentes, & inermi strinximus arca.
Ex illo quantos iuuenis premit anxius ignes

Testis ego, attonitus quantum me nocte, dieq;
Vrgentem ferat. haud ulli uehementior unquam
Incubui Genitrix, iterataq; uulnera fixi.
Vidi ego, & innitii cupidum decurrere campo
Hippomenem, nec sic metra pallebat in ipsa.
Vidi & Abydeni iuuenis certantia remis
Brachia: laudauiq; manus, & saepe natanti
Prelusi, minor ille calor: quo sena tepebant
Aequora. tu ueteres iuuenis transgressus amores.
Ipse ego te, tantos stupui superesse per aestus:
Firmauiq; animos, blandisq; madentia plumis
Lumina deterxi. quoties mihi questus Apollo.
Sic uatem mœrere suum, iam mater amatos
Indulge thalamos. noster comes ille, piusq;
Signifer, armiferos poterat memorare labores,
Claraq; facta uirum, & torrentes sanguine campos.
Hinc tibi plectra dedit: mitisq; incedere uates
Maluit, & nostra laurum subtexere myrto.
Hic iuuenum lapsus suaq; haud hœsterna reuoluit
Vulnera, prò quanta est Paphy reuerentia Mater
Numinis, hic nostræ defleuit fata Columbe.
Dixerat, & tenera matris ceruice pependit
Blandus, & admotis tepesecit pectora pennis.
Illa refert, uultu non aspernata rogari.
Grande quidem, rarumq; uiris: quos ipsa probauit,
Pierius notum iuuenis caput. hanc ego, forma
Egregium mirata decus, cui gloria parum,
Et generis certabat honos, tellure cadentem
Excepi, soniq; sinu, nec colla, genasq;

Comere, nec pingui crinem deducere amomo
 Cessauit mea Nate, manus, mihi dulcis imago
 Profuit, celsa procul aspice frontis honores.
 Suggestumq; comæ, latius meire, quid ultra
 Emineat matres, quantum Latonia Nymphas
 Virgo premis, quantumq; egomet Nereidas exto.
 Hac & cæruleis mecum consurgere digna
 Fluctibus, & nostra potuit considerare concha.
 Et si flammiseras potuisset scandere sedes,
 Hasq; intrare domos, ipsi errareis amores.
 Huic quamuis census dederim largita beatos,
 Vincit opes animo: queritur iam Seras auaros
 Augustum spoliare nemus, Clymeneaq; deesse
 Germiua, nec uirides satis illachrymare sorores.
 Vellera Sidonio iam pauca rubescere tabo,
 Raraq; longæuis niuibus crystallæ gelari.
 Huic Hermum fuluoq; Tagum decurrere limo.
 Nec satis ad cultus, huic inda monilia Glaucum
 Proteaq; atq; omnem Nereida quærere iussi.
 Hanc si Thessalicos uidisses Phæbe per agros,
 Erraret Daphne secuta in litore Naxi
 Thesëum iuxta foret, hæc conspecta cubile,
 Gnosida desertam profugus liquisset & Euam.
 Quod nisi me longis placasset Iuno querelis,
 Falsus huic pennas, & cornua sumeret aethra
 Rector, in hanc uero cecidisset Iuppiter auro.
 Sed dabitur iuueni, cui tu mea summa Potestas
 Naue cupis, thalami quamuis iuga ferre secunda
 Sæpe neget mœrens, ipsam iam cedere sensi.

Inq; uicem tepuisse uiro. Sic fata, leuauit
 Sidereos artus, thalamiq; egressa superbum
 Limen, amyclaeos ad fræna citauit olores.
 Tungit Amor, letamq; uehens per nubila matrem
 Gemmato temone sedet. iam Tybridis arces
 Eliæ, pandit nitidos domus alta Penates.
 Claraq; gaudemes plauserunt limina Cyeni.
 Digna deæ sedes nitidis nec sordet ab astris.
 Hic Libybus, Phrygiusq; Silex, hic dura Laconum
 Saxa uirent, hic flexus Onyx, & concolor alto
 Vena mari, rupesq; nitent: quis purpura sepe
 Oebalis, & Tyrij moderator liuet aheni.
 Pendent innumeris fastigia nixa columnis.
 Robora Dalmatico lucent satiata metallo.
 Excludunt radios syluis decussa uetustis
 Frigora perspicui uiuunt in marmore fontes.
 Nec seruat natura uices, hic Syrius alget,
 Bruma tepet, uersumq; domus sibi temperat annum.
 Exultat uisu, rectisq; potentis Alumnae
 Nō secus Alina Venus, q̄ si Paphō æquore ab alto,
 Idaliæq; domos, Ericinæq; templa subiret.
 Tunc ipsam solo reclinem affata cubili
 Quonem hic usq; sopor, uacuiq; modestia lecti
 O mihi laurentes inter dilecta puellas?
 Quis morum fideiq; modus? nunquam ne uirili
 Submittère iugo? ueniet iam tristior ætas.
 Exerce formam, & fugientibus utere donis.
 Non ideo tibi tale decus, uultusq; superbos,
 Neq; dedi, nudos ut transmittare per annos

Ceu non clara mihi satis ò, nimiumq; priores
 Despexisse procos, at enim hic tibi sanguine toto
 Deditus, unam omnes inter miratur, amaq;
 Nec forma, nec stirpis egens, nam docta per urbem
 Carmina, qui iuuenes, quæ non didicere puellæ?
 Hunc & bisfenos (sic indulgentia pergat
 Præsidis Ausonij) certhes attollere fascēs
 Ante diem, certe iam nunc Cybelicæ nouit
 Limina, & Euboicæ carmen legit ille Sibyllæ.
 Iamq; parens latius (cuius prænoscere mentem
 Fas mihi) purpureos habitus, iuueniq; curule
 Indulgebit ebur. Dacas (quæ est gloria maior)
 Exuvias, laurosq; dabit celebrare recentis.
 Ergo age, iunge toros, atq; otia deme iuuenta,
 Quas ego non gentes, quæ non face corda iugant?
 Aliuum, pecudumq; mihi, duriq; serarum
 Non renuere greges ipsam in connubia terræ
 Aethera (cum pluuijs rarescunt nubila) soluo.
 Sic rerum series, mundi q; reuertitur ætas.
 Unde nouum Troiæ decus, ardentumq; deorum
 Raptor erat? Phrygio si non ego iuncta marios?
 Lydius unde meos iterasset Tybris iulos?
 Quis septem gemine posuisset mœnia Romæ
 Imperij latiale caput? nisi Dardana furto
 Cœpisset Martem, nec me prohibente, sacerdos?
 His mulcet dictis, tacitumq; inspirat amorem
 Connubij redeunt animo iam dona, precesq;
 Et lachrymæ, iugilesq; uiri propè limina questus.
 Asteris & uatis totam cantata per urbem,

*Asteris ante dapes nocte Asteris, Asteris ortus
Quantum non clamatus Hylas iamq; aspera cœpis
Flectere corda libens, & iam sibi dura uideri.
Maeste toris Latios inter placidissime uates,
Quod durum permensus ier. cœptiq; laboria
Prendisti porius, umide sic tranfuga Pisis
Amnis, in externos longe flammatus amores,
Flumina demerso trahit intemerata canali.
Donec Sicarios tandem prolatus, anhelos
Ore bibat fontes, miratur dulcia Nais
Oscula, nec credi pelago uenisse maritum.
Quis tibi tunc alacri, caelestum munere clares
Stella dies? quanto salierunt pectora uoto?
Dulcia cum domine dexter connubia uultus
Annuit, ire Polo, nitidosq; errare per axes
Visus, amycleis minus exultat arenis
Pastor, ad Ideas Helena ueniente carinas.
Thessala nec talem uiderunt Pelœa Tempe
Cum Tethin amonijs Chiron accedere terris
Erecto prospexit equo, quàm longa morantur
Sidera: quàm segnis uotis Aurora mariti.
At procul ut Stelle thalamos sensere parari
Latous uatum Pater: & Semeleius Euan,
Hic mouet Ortygia, mouet hic rapida agmina Nysa,
Hinc Lycij montes, gelidæq; umbracula Thymbræ,
Et Parnassus honos, illi pangea resultant,
Ismaraq; & quondam genialis litora Naxi.
Tunc charas iniere fores, comitiq; canoro
Hic Chelym, hic flauam maculoso Nebrida tergo,*

Hic

Hic thyrsos, hic plectra ferit, hic enihea lauro
Tempora, Minoa crinem premit ille corona.
Vix dum emissa dies, & iam socialia praeſto
Omina iam feſta ſeruet domus utraq; pompa.
Fronde uirent poſtes, & ſeruent compita flammis,
Et pars immenſe gaudet celeberrima Romæ.
Omnis honos, cuncti ueniunt ad limina faſces.
Omnis plebeio teritur pratexta tumultu.
Hic eques, hic iuuenum quaſtus ſtola mixta laboras,
Felices uiroſq; uocant, ſed in agmine plures
Inuidere uiro iam dudum poſte rectius
Quærit Hymen thalamis, intactum dicere carmen
Quo uatem mulcere queat, dat Iuno uerenda
Vincula, & inſigni geminat concordia lecta.
Hic fuit ille dies noctem canat ipſe marius.
Quantum noſce licet ſic uicta ſopore doſo
Mæria fluminea poſuit latus Ilia ripa.
Non talis niueos ſtrinxit Læmia uultus
Cum Turno ſpectante rubet, non Claudia talis
Reſpexit populos mota iam uirgo Carina.
Nunc opus Xonidum comites, tripodumq; miniſtri
Diuerſis certare modis, eat Enihea uiris,
Atq; ederis redimtia cohors, ut pollet ouanti
Quiſq; lyra ſed præcipue qui nobile grefſu
Extremo fraudatis opus, date carmina feſtis
Digna toris, hunc ipſe choro plaudente, Philetas,
Callimachusq; ſenex umbroq; Propertius amro,
Amiſſent laudare diem, nec triſtis in ipſis
Naſo Tomis, diuesq; ſoco lucente Tibullus.

*Me certe non unus amor simplexq; canendi
 Causa trahit, tecum similes, iunctæq; Camœnæ
 Siella mihi, multumq; pares bacchamur ad aras,
 Et sociam doctis haurimus ab annibus undam.
 At te nascentem gremio mea prima recepit
 Parthenope, dulcisq; solo tu gloria nostro
 Reptasti, nitidum consurgit ad æthæra tellus.
 Euboïs, & pulchra tumeat Sebetos alumna.
 Nec tibi sulfureis Lucrinæ Nâides antris
 Nec Pompeiani placeant magis otia Sarni.
 Eia age, præclaros Latio properate nepotes,
 Qui leges, qui castra legant, qui carmina ludant.
 Acceleret partu decimum bona Cynthia mensem,
 Sed parcat Lucina precor, tuq; ipse parenti
 Parce puer, ne mollem uerum, ne stantia ladas
 Pectora, cumq; tuos tacito natura recessu
 Formarit uultus, multum de patre decoris
 Plus de matre feras, at tu pulcherrima forma
 Invalidum tandem merito possessa marito
 Vincula diu quesita soue, sic damna decoris
 Nulla tibi, longæ uiridis sic flore iuuentæ
 Perdurent uultus, tardeq; hæc forma senescat.*

T I B U R T I N V M M A N -
L I I V O P I S C I

Cernere facundi Tibur glaciale Vopisci,
 Si quis & inserto geminos Aniene penates,
 Aut potuit sociæ commercia noscere ripe,
 Certantesq; sibi dominum defendere uillas,
 Illum nec calido laurauit Sirius astro,

*Nec grauis aspexit Nemees frondentis alumnus.
 Talis hyemis teclis frangunt sic improba Solens
 Frigora, Pisumq; domus non aestuat annum.
 Visa manu tenera reclusum scripisse uoluptas,
 Tunc Venus Idalijs unxit fastigia succis,
 Permulsiq; comas, blandumq; reliquit honorem
 Sedibus, & uolucres uenit discedere natos.
 O longum memoranda dies, quae mente reporto
 Gaudia? quàm lissos per tot miracula uisus?
 Ingenium quàm mite solo, quae forma beatis
 Arte manus concessa locis? non largius usquam
 Indulsi natura sibi nemora alta citatis
 Incubere uadis fallax responsat imago
 Frondibus, & longas eadem fugit umbra per iudas.
 Ipse Amien (miranda fides) infraq; superq;
 Saxeus hic tumidam rabiem, spumosaq; ponit
 Murmura, ceu placidi uerius turbare Vopisci,
 Picriosq; dies, & auentes carmina summos.
 Littus utrunq; domi nec te mitissimus amnis
 Diuidit, alternas seruant Pratoria ripas,
 Non externa sibi, fluiuium'ne obstare queruntur.
 Se Stiacos nunc Fama sinus, Pelagusq; natatum
 Iactet, & audaci iunctos Delphinas Ephæbo.
 Hic aeterna quies, nullis hic iura Procellis.
 Nusquam feruor aquis datur hic transmittere uisus,
 Et uoces, & penè manus, sic Chalcidæ fluctus
 Expellant fluiuij, sic dissociata profundo
 Brugia, siscantium circumspectu ora Pelorum.
 Quid primum, medium'ne canā? quo fine quiescam?*

*Auratas'ne trabes? an Mauros undiq; postes?
An picturata lucentia marmora uena
Mirer? an enissus per cuncta cubilia lymphas?
Huc oculus, huc mente trahor, uenerabile dicam
Lucorum senium? te quæ uada fluminis infra
Cernis? an ad syluas, quæ respicis Aula tacentis?
Quà tibi tota quies, offensaq; turbine nullo
Nox silet, & nigros imitantia murmura somnos.
An quæ graminea suscepta crepidine fumant
Balnea, & impositum ripis algenibus ignem?
Quaq; Vaporiferis iunctus fornacibus Amnis
Ridet anhelantes uicino flumine nymphas.
Vidi artes, ueterumq; manus, uarijsq; metalla
Viua modis, labor est auri memorare figuras,
Aut ebur, aut dignas digitis comingere gemmas.
Quicquid & argento primum, uel in ære Myronis
Lusit, & enormes manus est experta Colossos.
Dum uagor aspectu, uisusq; per omnia duco
Calcabam, nec opimus opes, nam splendor ab alio
Defluus, & nitidum referentes æra teste
Monstrauere solum, uarias ubi picta per artes
Gaudet humus, suberantq; nouis Asarota figuris.
Expauere gradus, quid nunc ingentia mirer?
Aut quid paruiis distantia tecta trichoris?
Quid te? quæ medijs seruata penatibus arbor
Tecta per, & postes liquidas emergis in auras
Quo non sub domino seuas passura bipennes?
Et nunc ignaro forsitan uel lubrica Nais,
Vel non abruptos tibi demet Hamadryas annos.*

Quid

Quid referam alternas gemino super aggere mensas?
 Albenesq; lacus? altosq; in gurgite fontes?
 Teq; per obliquum penitus qua laberis amnem
 Martia? & audaci transcurris flumina plumbo?
 An solum Ionys sub fluctibus Elidis amnem
 Dulcis ad Aeneos deducat semita portus?
 Illis ipse antris Anienus fonte relicto,
 Nocte sub arcana glaucos exutus amictus,
 Huc, illuc fragili prosternit pectora musco.
 Aut ingens in stagna cadit, nitreasq; natatu
 Plaudit aquas, illa recubat Tiberinus in umbra.
 Illic sulfureos cupit Albula mergere crines.
 Hæc domus, Aegerie memoratæ abiungere Pbæbæ,
 Et Dryadum uiduare choris algenia possit
 Taygeta, & sylvis arcescere Pana Lycæis.
 Quod ni templa darent aliàs Tirynihia sortes,
 Et Prænestina poterant migrare Sorores.
 Quid bisera Alcinoi laudem pomaria? uosq;
 Qui nunquam uacui prodistis in æthæra rami?
 Cedant Telegoni, cedant laurentia Turni
 Iugera, Lucrineq; domus, litusq; cruenti
 Antiphata, cedant nitreæ iuga perfida Circes
 Dulichys ululata Lupis, arcesq; superba
 Anxuris, & sedes phrygio quas mittis Alumno
 Debet anus, cedant quæ te iam solibus arctis
 A uia nimbofa renocabunt littora bruma.
 Scilicet hic illi meditantur pondera mores.
 Hic premitur fecunda quies, uirtusq; serena
 Fronte grauis, sanusq; decor, luxuq; carentes

Delijie. quas ipse suis digressus Athenis
Mallet deserto senior Gargetius horto.
Hæc per & ægeas hyemes, Pladumq; nivosum
Sydus, & Olenijs dignum petiſſe ſub æſtris.
Si Malea credenda ratis, Siculosq; per æſtus
Sit nia, cur oculis ſordet uicina uoluptas?
Hic tua riburres Fannos chelys, & iuuat ipſum
Alciden, dictumq; lyra maiore carillum.
Seu tibi pindaricis animus contendere plectris,
Siue chelyn tollis heroa ad robora, ſiue
Liuentem ſatyram nigra rubigine turbes,
Seu tua non alia ſplendeſcat epiſtola cura,
Digne Mide, Cræſiq; bonis, & perfide Gaza.
Maſte bonis animi. cuius ſtagnantia rura
Debuit, & flauis Hermus tranſcurrere ripis,
Et limo ſplendente Tagus. ſic docta frequentes
Oſia. ſic omni detectus pectora nube
Finem Neſtoræ precor egrediare ſeneſcæ.

SOTERIA PRO RVTILIO

GALLICO.

Eſtis ió ſuperi, nec inexorabile Clotho
Voluit opus, uidet alma pios Aſtrea, Ioniq;
Conciliata cadit, dubitataq; ſidera cernit.
Gallicus es calo, diſ es Germanice cordi.
Quis neget? erubuit tanto ſpoliare miniſtro
Imperium Fortuna tuum. ſtat proxima ceruix
Ponderis immenſi, damnoſaq; ſila ſeneſcæ
Exiit, atq; alios melior reuireſcit in annos.
Ergo alacres, quæ ſigna colunt urbana, cohortes.

Inq;

Anq; sinum que saepe tuum fora turbida questu
Confugium. Legesq; urbesq; ubicumq; rogat.e,
Que tua longinquis implorant iura querelis,
Certent letitia. noſterq; ex ordine collis
Confremat, & ſileant peioris murmura fame.
Quippe manet, longumq; aeo redeunte manebit,
Quem penes intrepide mitis cuſtodia Romæ.
Nec tantum induerint ſatis noua ſecula crimen,
Aut inſtaurati peccauerit ara Terenti.
Aſt ego nec Phœbū (quanquam mihi ſurda ſine illo
Plectra) nec Aonias decima cum Pallade diuas,
Aut mitem Tegeæ, Dirceſue hortabor alumnū.
Ipſe ueni, uiresq; nouas, animumq; miſiſtra,
Qui caneris docto nec enim ſine carmine cantus
Auſonia decora ampla toga, centumq; dediſti
Iudicium, mentemq; uiris. licet Enthea uatis
Excludat Pimplea ſuū. nec conſcia deſur
Pirene, largos potius mihi gurgēs inhauſtus,
Qui rapitur de fonte tuo. ſeu plana ſolutis
Cum ſtrais orſa modis. ſeu cum tibi dulcis in artem
Frangiur, & noſtras curat ſacundia leges.
Quare age, ſi Cereri ſua dona, merumq; Lyeo
Reddimus, & diues præde, tamen accipit omni
Exuias Diana tholo, captiuāq; tela
Bellipotens, nec tu quando tibi Gallice maius
Eloquium, ſandiſq; opibus ſublimis abundas,
Sperne coli tenuiore lyra, uaga cingitur aſtris
Luna, & in oceanum riui cecidere minores.
Que tibi ſollicitus perſoluit præmia morum

Urbis amor? quæ tum Patrumq; Equitumq; notauit
 Lumina, & ignare plebis lugere potentes?
 Non labente Numa timuit sic curia felix,
 Pompeio, nec celsus eques, nec scæmina Bruto,
 Hoc illud tristis inuitum audire catenas,
 Parcere uerberibus, nec qua iubet alia potestas
 Ire, sed armatas multum sibi demere uires,
 Dignariq; manus humilis, & uerba precantum,
 Reddere iura foro, nec proturbare curules,
 Et ferrum mulcere toga, sic iur in alta
 Pectora, sic mixto reuerentia fudit amori.
 Ipsa etiam cunctos grauis inclementia fati
 Terruit, & subiti præceps iuuenile pericli
 Nil cunctante malo, non illud culpa senectæ,
 (Quippe ea bisseis uix dum orsa excedere lustris.)
 Sed labor intendens, animiq; in membra uigentis
 Imperium, uigilesq; suo pro Cesare cura,
 Dulce opus, hinc fessos penitus subrepsit in artus
 Insidiosa quies, & pigre obliuia uitæ.
 Tunc Deus, Alpini qui iuxta culmina dorso,
 Signat apollineos sancto cognomine lucos,
 Respicit. Heu tanti pridem securus Alumni,
 Progressusq; moras, hic mecum Epidauria proles,
 Hinc alii gaudens datur aggredienda facultas.
 Ingentem recreare uirum teneamus adorti.
 Tendatis iam fila colos, nec fulminis auri
 Sit metus, has uliro laudare Iuppiter artes.
 Nam neq; plebeiam, aut dextro sine numine cretam
 Serno animam, atq; adeo breuiter dum tecta subimus.

Expe

Expeditam genus ipse suis, præmissaq; retro
 Nobilius, nec origo laet, sed luce sequente
 Vincitur, & magno gaudet cecidisse nepoti.
 Prima toga virtus, illa quoq; clarus, & ingens
 Eloquio, mox innumeris exercita castris,
 Occiduas, primasq; domos, & sole sub omni
 Permeruit iurata manus, nec in otia pacis
 Permissam laxare animos, ferrumq; retinui.
 Hunc Galatia uigens ausa est incessere bello.
 Hunc quoq; perq; nouem timuit Pamphilia messes;
 Pannoniusq; serox, arcuq; horrenda fugaci
 Armenia, & patiens Latij iam pontis Araxes.
 Quid geminos fasces? magna q; iterata reuoluam
 Iura Asia? uelit illa quidem ter habere, quaterq;
 Hunc sibi, sed reuocant facti, maiorq; curulis
 Nec promissa semel, libyci quid mira tribui
 Obsequia? & missum media de pace triumphum
 Laudem, & opes tantas? nec qui mandauerat, ausus
 Expectare fui, gaudet Trasimenus, & Alpes,
 Cannensesq; animæ, primusq; insigne tributum
 Ipse palam lacera poscebat Regulus umbra.
 Non uacat Arctoas acies, Rhenumq; rebellem,
 Captiuamq; preces Vledæ, & quæ maxima nuper
 Gloria depositam Dacis pereuntibus urbem
 Pandere, cum tam lectus rectoris, habenas
 Gallice, fortuna non admirante subiisti.
 Hunc igitur (si digna loquor) rapiemus iniquo
 Nate Ioni, rogat hoc Latiae pater inclytus urbis,
 Et meruit, neq; enim frustra mihi nuper honora

Carmina patrius pueri sonuistis in oſtro,
Si qua ſalutifero gemini Chironis in antro
Herba tholo quocunq; tibi Troiana recondit
Pergamus, aut medicis felix Epidaurus arenis
Educat: idea proferi quam Creta ſub umbra
Dictami florentis opem quoq; anguis abundat
Spumatu iungam ipſe manus atq; omne benigne
Virus, odoriferis Arabum quod doctus in aruis,
Aut amphryſiaca paſtor de gramine carpiſi.
Dixerat, inueniunt poſitos iam ſegniter artus,
Pugnantiemq; animam, ritu ſe cingit uterq;
Paeonio monſtrantiq; ſimul, parentq; uolentes.
Donec leiſeras uario medicamine peſtes,
Et ſuſpecta mali ruperant nubila ſomni.
Adiuuat ipſe Deus, morboq; ualentior omni
Occupat auxilium, citius non arte reſectus
Thelephus amonia, nec quæ metuentis Atrida
Sæua machaonio coierunt uulnera ſucco.
Quis mihi tot coetus inter populiq; patrumq;
Sit cura, uoti q; locus? tamen ardua reſtor
Sidera, teq; pater uatum Tymbræe: quis omni
Luce mihi? quis nocte timor? dum poſtibus hærens
Aſfiduus: nunc aure uigil, nunc lumine, cuncta
Auguror, immenſæ uelut connexa carine
Cymba minor, cum ſauit hyems, pro parte ſurenti
Parua recepat aquas: & eodem uoluitur aſtro.
Neſcite nunc Letæ, candentia fila ſorores
Neſcite: nemo modum tranſmiſſi computet æui,
Hic uite natalis erit, tu troica dignus

*Secula, & Euboici transcendere pulueris annos,
 Nestorosq; situs: qua nunc tibi pauper acerra
 Dignat litem? nec si uacuet Menania ualles,
 Aut praestent nineos Clitumna noualia tauros
 Sufficiam, sed saepe Deis hos inter honores
 Cesspes, & exiguo placuerunt farra salino.*

BALNEVM ETRVSCI.

Non Helicōa graui pulsat chelys Enthea plectra
 Nec lassata uoco toties mihi numina musas.
 Et te Phœbe choris, & te dimittimus Euan,
 Tuq; inimica ferae uolucer Tegeae sonora
 Terga premas, alios poscunt mea carmina coetus
 Naidas undarum dominas, regemq; corusci
 Ignis, adhuc sessum, siculaq; incude rubentem
 Elicuisse satis, paulum arma nocentia Thebae
 Ponite, dilecto uolo lasciuire sodali.

Iunge puer cyathos, atq; enumerare labora:
 Cunctanemq; intende chelym, discede laborq;
 Curaq; dum nitidis canimus gemmantia saxis
 Balnea, dumq; procax myrtis, ederisq; soluta
 Fronte, uerecundo Clio mea ludit etrusco.

15 Nec Dæa uirides, liquidosq; auerine uultus,
 Et uitream teneris crimem redimite corymbis,
 Veste nihil recte, quales emergitis altis
 Fontibus, & uisu satyros torquetis amantes.

20 Non uosque culpa decus infamastis aquarum
 Sollicitare iuuat, procul hinc, & fonte doloso
 Salmacis, & uiduae Crebrenidos arida luctu
 Flumina, & Herculei prada uix cedat alumni.

Vos

Vos mihi quæ Latium, septenaq; culmina Nymphæ
Incolitis, Tybrimq; nouis atcolitis undis,
Quas præcepit Anien, atq; exceptura natatus
Virgo iuuat, marsasq; niues, & frigora ducens
Martia, præcelsis quarum uaga molibus unda
Crescit, & innumero pendens transmittitur arcu.
Vestru opus aggredimur. ustra est quæ carmine molli
Pando domus non inquam alijs habitastis in antris
Diuus, ipsa manus tenuit Cytherea mariti,
Monstrauitq; artes. neu uillis flamma caminos
Freret. ipsa faces uolucrum succendit amorum.
Non huc admissæ Thásos, aut undosa Caristos.
Mœret Onyx longe, queriturq; exclusus Ophites.
Sola niuet flauis Nomadum decisa metallis
Purpura. sola cauo Phrygiæ quam Synados anitro
Ipse cruentauit maculis lucentibus Arys,
Quasq; Tyrus niueas secat, & sidonia rupes.
Vix locus Eurota uiridis, cum regula longo
Sinada distinctu uariat, non lumina cessant.
Effulgent camerae, uario fastigia nitro
In species, animosq; niuent: stupet ipse beatas
Circumplexus opes, & parcius imperat ignis.
Multus ubiq; dies, radijs ubi culmina totis
Perforat: atq; alio Sol improbus uritur aestu.
Nil ibi plebeium, nusquam Temesea notabis
Æra, sed Argento felix propellitur unda:
Argentoq; cadit, labrisq; niuentibus, instat
Delitias mirata suas, & abire recusat.
Extra autem niueo qui margine cœrulæ amnis

*Vitit, & in fundum summo patet omnis ab imo
 Cui non ire lacu, prigosq; exolucere amictus
 Suadeat? hoc mallet nasci Cytherea profundo.
 Hic te perspicuum melius Narcise uideres.
 Hic uelox Hecate uelit & deprehensa lauari,
 Quid nunc strata solo referam tabulata? crepamus.
 Audiuera pilas, ubi languidus ignis incerrat
 Aedibus, & tenuem uoluisti hypocausa uaporem?
 Nec si baianis ueniat nouus hospes ab oris
 Talia despiciat (sas sit componere magnis
 Parua) Neronea nec qui modo lotus in unda
 Hic iterum sudare neget: macte oro nitenti
 Ingenio, curaq; puer tecum ista senescant,
 Et tua iam melius discat fortuna renasci.*

CALEND. DECEMB. SA-
 TURNALES.

E*T Phœbus Pater, & seuera Pallus,
 Et Musa procul ite Feriata.
 Iani uos reuocabimus Calendis.
 Saturnus mihi compede exoluta
 Et multo grauidus mero December,
 Et videns iocus, & sales proterui
 Adsint dum refero diem Beatam
 Lati Caesaris, ebriamq; pariem.
 Vix Aurora nouos mouebat Orius.
 Iam bellaria adorea pluebant.
 Hunc rorem ueniens profudit Eurus.
 Quicquid nobile ponticis Nucetis,
 Fœcundis cadit aut iugis Idumes.*

Quod.

Quodramis pia germinat Damascus,
Et quas precoquit Ebosia cannas.
Largis gratuitum cadit rapinis.
Molles Caioli, Lagunculiq;
Et massis amerina non perustis,
Et mustaceus, & latente Palma
Pregnantes Cariotides cadebant.
Non tangit Hyas inferna nimbis,
Terras obruit, aut soluta Pliàs
Qualis per cuneos hyems Latinos
Plebem grandine concuit serenam;
Ducat nubila Iuppiter per orbem,
Et latis pluvias minctur agris,
Dum nostri Iouis hi serantur imbres,
Ecce autem caueas subit per omnis
Insignis specie, decora cultu
Plebes altera non minor sedente.
Hi Panavia, candidusq; mappas
Subuectant, epulasq; lautiores;
Illi marcida uina largiuntur.
Ideos totidem putes ministros.
Orbem, qua melior: seueriorq; est,
Et gentes alis insimul rogatas,
Et cum tot populos beata pascas,
Hunc Annona diem superba nescis.
I, nunc, secula compara uetustas
Antiqui Iouis, aureumq; tempus.
Non sic libera uina tunc fluebant:
Nec tardum seges occupabat annum.

¶ Na uescitur omnis ordo, mensa,
Parui, Femina, Plebs, Eques, Senatus,
Libertas reuerentiam remisit.
Et tu quinetiam (quis hac uocare?
Quis promittere possit hoc Decorum?)
Nobiscum socias dapes inisti
Iam se (quisquis is est) inaps, beatus,
Conuiuiam ducis esse gloriatur.
Hos inter fremitus, nouosq; luxus.
Spectandi leuis effugit uoluptas.
Stat sexus rudis insciusq; ferri.
Et pugnas capit improbus uiriles.
Credas ad Tanain, serumq; Phasin,
Thermodontiacas calere turmas.
Hic audax subit ordo Pumilonum,
Quos Natura breui statu peracta,
Nodosum semel in globum ligauit.
Edunt uulnera conseruntq; dextras,
Et mortem sibi qua manu minentur.
Ridet Mars pater, & cuncta Virtus,
Casurq; uagis Grues rapinis,
Mirantur Pumilos ferociore,
Iam noctis propioribus sub umbris
Diues Sparsio, quos agit tumultus?
Huc intrant faciles eni puellæ.
Hic agnoscitur omne quod Theatris
Aut forma placet, aut probatur arte.
Hoc plaudunt grege Lydie tumentes
Illic cymbala, tinnulaq; Gades,

Illic agmina confremunt Syrorum,
Hic plebs scenica, quiq; comminutis
Permutat vitreis gregale sulfur.
Inter quæ subito cadunt uolatu.
Immensæ uolucrum per astra nubes,
Quas Nilus sacer, horridusq; Phasis,
Quas udo Numida legunt sub aëstro.
Desunt qui rapiant, sinusq; pleni
Gaudent, dum noua lucra comparantur.
Tollunt innumeras ad astra uoces.
Sæuialia principis sonantes,
Et dulci dominum fauore clamant.
Hoc solum uetuit licere Cæsar,
Vix dum cœrula nox subibat orbem,
Descendit media nitens arena
Densus flammeus orbis inter umbras,
Vincens Gnosiace facem coronæ
Collucet polus ignibus, nihilq;
Obscuræ patitur licere nocti.
Fugit pigra quies, incensq; somnus,
Hæc cernens, alias adiuit urbes.
Quis spectacula? quis iocos licentes?
Quis conuiuia? quis dapés inemptas?
Largi flumina quis cecat lyæi?
Iam iam deficio, tuoq; Baccho
In seruum trahor ebrius soporem.
Quos ibit procul hic dies per annos?
Quàm nullo sacer exolescet æuo?
Dum montes Latij, paterq; tybris,

*Dum stabit tua Roma, dumq; terris
Quod reddis Capitolium manebit.*

STATII PAPINII SYL-
VARVM LIBER SE-
CVNDVS AD ME-
LIOREM ATE-
DIVM

L*T* familiaritas nostra, qua gaudeo,
Melior uir optime, nec minus in iu-
dicio literarum, quam in omni uita co-
lore tersissime, & ipsa opusculorū quæ
tibi trado conditio sic posita est, ut totus hic alter
liber meus etiam sine epistola expectetur. Primum
enim habet Glauciam nostrum, cuius grauisimam
infantiam, & qualem plerumque infelices sortiun-
tur, apud te complexus amabam. Iam uerò tibi huius
amissi recens uulnus (ut scis) Epicædio prosecutus
sum, adeo festinanter, ut excusandam habuerim
affectibus tuis celeritatem. Nec nunc eam apud te
iacto, qui nosti, sed & ceteris indico, ne quis aspe-
riore lima carmen examinet, & à confuso scriptum,
& dolenti datum, cum penè supernuacua sint tarda
solatia. Pollij mei uilla Surrentina, quæ sequitur, de-
buit à me uel in honorem eloquentiæ eius diligentius
dicti: sed amicus ignouit. In arborem certè tuam Me-
lior, & Psittacum, scis à me leues libellos, quasi epi-
grammatis loco scriptos: eandem exigebat stili faci-

litatem Leo mansuetus : quem in Amphitheatro
prostratum frigidum erat , sacratissimo Imperator
ni statim traderem. Ad Vrsam quoq; nostrum iuue-
nem candidissimum, & sine iactura desidia doctissi-
mum scriptam de puero amisso consolationem, supe-
ea, quæ ipsi debeo huic libro libenter inserui. quia ho-
norem eius tibi laturus acceptum. Excludit uolu-
men Genethliacon Lucani, quod Polla argentari-
charissima uxorum, cum hunc diem forte consecra-
remus, imputari sibi uoluit. Ego non potui maioren-
tanti autoris habere reuerentiam, quam quod laude
eius dicturus, hexametros meos timui. Hæc qualia-
cumq; sunt, Melior charissime, si tibi non displicue-
rint, à te publicum accipiant : sin minus, ad me re-
uertantur.

E P I C A E D I O N I N
G L A V C I A M M E -
L I O R I S.

Q U O D tibi præcepti Melior solamen
alumni
Improbis ante rogos, & adhuc uiuam
fauilla

Ordiar? abruptis etiamnum flebile uenis
Vulnus hiat, magnæq; patet uia lubrica plaga.
Cum iam egomet cantus, & uerba medentia senus
Consero, tu planctus, lamentaq; fortia maui,
Odistiq; chelyn, surdaq; auerieris aure.

Intemp.

Interpeſta cano. citius me Tigris abactis
Fœtibus, orbatiq; uelint audire Leones.
Nec ſi tergeminum Sicula de uirgine carmen
Affluat, aut ſyluis chelys intellecta ferisq;
Mulceat inſanos gemitus: ſtat pectore demens
Luſtus, & admoſo latrant præcordia taſtu.
Nemo uetat. ſatiare malis, egrumq; dolorem
Libertate doma. iam flendi expleta uoluptas?
Iam'ne preces feſſus non indignaris amicas?
Iam'ne canam? lacrymis en & mea carmina, in ipſo
Ore natant, triſtesq; cadunt in uerba liuræ.
Ipſe etenim tecum nigra ſolemnia pompæ,
Spectatumq; urbi ſcelus, & puerile ferecrum
Produxi, & ſauos dammati thuris acervos,
Plorantemq; animam ſupra ſua funera uidi,
Teq; patrum gemitus ſuperantem, & brachia matrû,
Complexumq; rogos, ignemq; haurire parantem:
Vix tenui ſimilis comes, offendiq; tenendo,
Et nunc (heu) uittis, & frontis honore ſoluto,
Infauſtus Vates, uexo mea pectora tecum.
Plango lyra, & diui comitem ſociumq; doloris
(ſi merui, luſtusq; tui conſortia ſenſi)
Iam lenis patiare precor, me fulmine in ipſo
Audiuere patres: ego iuxta buſta profuſis
Matribus, atq; pijs cecini ſolatia natis.
Et mihi, cum proprios gemerem defectus ad ignes,
Quem natura patrem, nec te lugere ſeuerus
Arceo, ſed conſer gemitus, pariterq; fleamus.
Iam dudum dignos adiutus, laudumq; tuarum

O meritò dilecte puer, primordia querens
 Distrahor. hinc anni stantes in limine uitæ,
 Hinc me forma rapit, rapit inde modestia præcox.
 Et pudor, & tenero probitas maturior ævo.
 O ubi purpureo suffusus sanguine candor,
 Sidereiq; orbes, radiataq; lupina calo,
 Et castigatæ collectæ modestia frontis,
 Ingenuiq; super crines, mollisq; decoræ
 Margo comæ blandis ubinam ora arguta querelis?
 Osculaq; impliciti uernos redolentia flores?
 Et mixtæ visu lacrymæ? penitusq; loquentis
 Hyblæis uox mixta fauus? cui sibila Serpens
 Poneret, & seu uellent seruire nouercæ.
 Nil ueris affingo bonis, heu lactea colla,
 Brachiaq; & nunquam domini sine pondere cernix.
 O ubi uenturæ spes non longinqua iuuentiæ,
 Atq; genis optatus honos? iurataq; multum
 Barba tibi? cuncta in cineres grauis intulit hora,
 Hostilisq; dies nobis meminisse relictum.
 Quis tua colloquijs hilari mulcebit amatis
 Pectora? quis curas, mentisq; arcana remittet?
 Accensum quis bile fereit? famulisq; iumentem
 Leniet? ardentiq; in se deflectet ab ira?
 Inceptas quis ab ore dapes, libataq; uina
 Aufereit? & dulci turbabit cuncta rapina?
 Quis matutinos abrumpet murmure somnos
 Impositus stratis? abitusq; morabitur arctis
 Nexibus? atq; ipso reuocabit ad oscula postæ?
 Obuius intranti rursus quis in ora, manusq;

Profiliet? brenibusq; humeros circumdabit ulnis?
Muta domus (fateor) desolatiq; penates,
Et situs in thalamis, & mœsta silentia mensis.
Quid mirum, tanto si te pius alior honorat
Funere? tu domino requies, portusq; senectæ,
Tu modo delitiæ, dulces, modo pectore curæ.
Non te barbaricæ uersabat uerna Catastæ,
Nec mixtus Pharijs uenalis mercibus infans,
Compositosq; sales, meditataq; uerba locutus,
Quæsiisti lasciuius Herum, tardeq; parasti.
Hinc domus, hinc ortus, dominiq; penatibus olim
Charus uterq; parens, atq; in tua gaudia liber,
Ne querere genus, raptum sed protinus aluo
Sustulit exultans, ac prima lucida uoce
Astra salutantem dominus sibi mente dicauit,
Amplexusq; sinu tulit, & genuisse putauit.
Fas mihi sanctorum uenia dixisse parentum.
Tuq; oro Natura sinas, cui prima per orbem
Iura animis sociare datum, non omnia sanguis
Proximus, aut serie generis demissa propago,
Alligat inuicem noua sæpe, adscitaq; serpunt
Pignora connexis, natos genuisse necesse est.
Hæc legisse iuuat. Tenero sic blandus Achilli
Semifer Aemonium uincebat Pelæa Chiron.
Nec senior Peleus natum comitatus in arma
Troica, sed charo Phœnix hærebat alumno.
Optabat longe redius Palantis ouantes
Euander fidus pugnas spectabat Acetes.
Cumq; procul niuidis genitor cessaret ab astris,

*Fluctuagus uolucrum comebat Persea Dictys.
 Quid referam aliricum uictos pietate parentes?
 Quid te post cineres,deceptaq; funera matris,
 Tuius Inoo reptantem pectore Bacche?
 Iam secura parens Tbuscis regnabat in undis
 Alia,portantem lassabat Romulus Accam.
 Vidi ego transfertos alieno in robore ramos,
 Alius ire suis,& te iam fecerat illi
 Mens,animusq; patrem,necdum mores'ue,decor'ue.
 Tu tamen & mutas etiam tum murmure uoces,
 Vagitumq; rudem fletusq; infantis amabas.
 Ille uelut primos expiraturus ad austos,
 Mollibus in pratis alie flos improbus extat,
 Sic tener ante diem,uultu gressuq; superbo,
 Vicerat equales,multumq; reliquerat annos:
 Siue catenatis curuatus membra palestris
 Staret,amyclea conceptum matre putares.
 Oebaliden illo præceps mutaret Apollo.
 Alcides pensaret Hylan:seu grauius amictu
 Attica facundi decurreret orsa Menandri,
 Laudaret ganisa sonum,crinemq; decorum
 Fregisset rosea lasciuia Thalia corona:
 Mæonium siue ille senem,Troieq; labores
 Diceret,aut casus tarde remeantis Vlyssi,
 Ipse pater sensus,ipsi stupuere magistri.
 Scilicet infansæta Lachesis eunabula dextra
 Attingit,& gremio puerum complexa sonebat
 Inuidia,illa genas,& adultum comere crinem,
 Et monstrare artes,& uerba refringere,quæ nunc*

Plangimus. Herculeos annis equare labores
Cœperat assurgens, sed adhuc infantia mixta:
Iam tamen & ualidi gressus, mensuraq; maior
Cultribus, & uise puero decrescere uestes.
Cum tibi, quas uestes? quæ non gestamina mitis
Festinabat herus? breuibus constringere Lenis
Pectora? & angusta telas arctare lacerna.
Enormes non ille sinus, sed semper ad annos
Texta legens, modo puniceo uelabat amictu,
Nunc herbas imitante sinu, nunc dulce rubenti
Murice, nunc uiuis digitos incendere gemmis
Gaudebat, non turba comes, non munera cessant.
Sola uerecundo deerat prætexta decori.
Hæc fortuna domus, subitas inimica leuauit
Parca manus, quò diua feros grauis exeris angues?
Non te forma mouet, non te lacrymabilis ætas.
Hunc nec saua uiro potuisset carpere Procne,
Nec fera crudeles Colchis durasset in iras.
Editus Aeolia nec si foret iste Creusa
Toruus ad hunc Athamas, insanos flecteret arcus.
Hunc quanquã Hectoræos cineres, Troiãq; perosus,
Turribus è Phrygijs flectet missurus Vlysses.
Septima lux, & iam frigeniã lumina torpent,
Iam complexa manu crimem tenet infera Iuno.
Ille tamen Parcæ fragiles urgentibus annos,
Te uultu moriente uidet, linguaq; cadente
Murmurat, in te omnis uacui iam pectoris efflat
Reliquias, solum meminit, solumq; uocantem
Exaudis, ubiq; ora mouet, tibi uerba reliquit,

Et prohibet gemitus, consolaturq; dolentem.
 Gratum est fata tamen, quod non mors lenta iacētis
 Exedit puerile decus, manesq; subiuit
 Integer, & nullo temeratus corpora damno
 Qualis erat, quid ego exequias, & prodiga flammis
 Dona loquar? mœstoq; ardentia funera luxu?
 Quod tibi purpureo tristis rogos aggere creuit,
 Quod cilicum flores, quod munera graminis Indi,
 Quodq; Arabes, Pharij; (palam est, uidiq;) liquores
 Arsuram lauere comam, cupit omnia ferre
 Prodigus, & totos Melior succendere census
 Desertas oxosus opes, sed non capit ignis
 Inuidus, atq; arctæ desunt in munera flammæ.
 Horror habet sensus, qualem te funere summo,
 Atq; rogam iuxta Melior placidissime, quondam
 Extimui, tu'ne ille hilaris, comisq; uideris?
 Vnde animi, sæuēq; manus, & barbarus horror?
 Tu modo fusus humi, lucem auersaris iniquam.
 Nunc toruus, pariter uestes, & pectora rumpis.
 Dilectosq; premis uisus, & frigida lambis
 Oscula, erant illic genitor, materq; iacentis
 Mœsta, sed attoniti te spectauere parentes.
 Quid mirum? Plebs cuncta, nefas, & præuia flerunt:
 Agmina, Flaminio quæ limite Miluius agger
 Transuehit, immeritus flammis dum tristibus infans
 Tradiitur, & gemitum, formaq; ac uoce meretur.
 Talis in Isthmiacos prolatus ab equore portus
 Naufragus imposita iacuit sub matre Palæmon.
 Sic & in Anguifera ludentem gramine Lerne

Precisum squammis avidus bibit anguis Ophelim.
 Pone metus, letiq; minas desiste uereri.
 Illam nec terno latrabat Cerberus ore,
 Nulla soror flammis, nulla assurgentibus Hydrys
 Terrebit, quin ipse auida trux nauita cymbæ,
 Interius steriles ripas, & adusta subibit
 Littora, ne puero dura ascendisse facultas.
 Quid mihi gaudenti proles Cyllenia, uirga
 Nuntiat? est ne aliquid tam seuo in tempore letum?
 Nouerat effigiem, generosiq; ardua blasi
 Ora puer, dum sepe domi noua seria ligantem
 Te uidet, & similes uoluentem pectore curas.
 Hunc ubi Lethæi lustrantem gurgitis oras
 Ausonios inter procures, seriemq; Quirini
 Agnouit, timide primum uestigia iungit
 Accessu tacito, summosq; lacepsit amictus.
 Inde magis sequitur, neq; enim magis ille irahentem
 Spernit, & ignota credit de stirpe nepotum.
 Mox ubi delicias, & rari pignus amici
 Sensit, & amissi puerum solatia blasi
 Tollit humo, magnaq; ligat ceruice, diuq;
 Ipse manu gaudens uehit, & quæ munera mollis
 Elysij steriles ramos, mutasq; uolucres
 Porxit, & obtuso pallentes germine flores.
 Nec prohibet meminisse tui: sed pectora blandus
 Miscet, & alternum pueri partitur amorem.
 Hic finis rapto: quin tu iam uulnera sedas,
 Et tollis mersum luctu caput? omnia functa,
 Aut moriura uides, obcunt noctesq; diesq;

Astraq; nec solidis prodest sua machina terris.
Nam populos mortale genus, plebisq; caduca
Quis fleat interitus? hos bella, hos aquora poscunt.
His amor exitio, furor his, & seua cupido.
Ut sileam morbos: hos ora rigentia bruma,
Illos implacido letalis Scirius igni.
Hos manet imbrifero pallens Autumnus hiatu.
Quicquid habent ortus, finem timet, ibimus omnes,
Ibimus immensis urnam quatit Aeacus umbris.
Ast hic quem gemimus felix, hominesq; Deosq;
Et dubios casus, & caeca lubrica uita
Effugit, immunis facti non ille rogauit,
Non timuit, merui' ue mori. nos anxia plebes,
Nos miseri, quibus unde dies suprema, quis cui
Exitus, incertum: quibus instet fulmen ab astris,
Quae nubes fatale sonent, nil flecteris istis,
Sed flectere libens, ades huc emissus ab atro
Limine, cui soli cuncta impetrare facultas
Glauca, nam infantes animas, nec portitor arcet,
Nec dira comes illa fera, tu pectora mulce,
Tu prohibe manare genas: noctesq; beatas
Dulcibus alloquijs, & uiuis uulubus imple.
Et perijsse nega, desolatamq; sororem,
Qui potes, & miseros perge insinuare parentes.

SVRRENTINVM

POLLII.

E Si inter notos Sircnum nomine muros,
 Saxa q; tyrrhena templis onerata Nimerus,
 Celsa Dicarchei speculatrix uilla profundis,
 Quà Bromio dilectus ager, colles q; per altos
 Vritur, & praelis non invidet uua Falernis.
 Huc me post patrij laetum quinquennia lustris,
 Cum stadio iam pigra quies: canus q; sedcret
 Pulvis, ad Ambracias conuersa Gymnade frondes,
 Trans gentile fretum placidi sacundia Polli
 Detulit, & niuide iuuenilis gratia Polle,
 Flectere iam cupidum gressus, quà limite noto
 Appia longarum teritur Regina uiarum.
 Sed inuere mora: placido lunata recessu
 Hinc atq; hinc curuas perrumpunt aquora rupes.
 Dat natura locum, monti q; interuenit unum
 Litus, & in terras scopulis pendentibus, exit.
 Gratia prima loci gemina testudine sumant
 Balnea, & è terris occurrit dulcis amaro
 Nympha mari, leuis hic Phorci chorus, iuda q; crines
 Cymodoce, uiridis q; cupit Galatea lauari.
 Ante domum tumida moderator cœrulus unda
 Excubat, innocui custos laris, huius amico
 Spumant templa salo, felicia rura iuetur
 Alcides, gaudet gemino sub numine portus.
 Hic seruat terras, hic sauis fluctibus obstat,
 Mira quies pelagi, ponunt hic lassæ furorem
 Aequora, & insani spirant clementius Austri.

Hic

Hic praeceps minus audei hyems, nulloq; tumulus
 Stagna modesta iacent, dominiq; imitantia mores.
 Inde per obliquas crepit Poricus arces,
 Urbis opus, longoq; domat saxa aspera dorso.
 Quà prius obscuro permixti pulvere soles,
 Et feritas inamœna uia, nunc ire uoluptas,
 Qualis si subeas Ephyres Baccheidos altum.
 Culmen ab Inoo fert semita tecta Lecheo.
 Non mihi si cunctos Helicon indulgeat amnes,
 Et superet Pimplea suum, largeq; uolantis
 Ungula sedet equi, reseretq; arcana pudicos
 Phæmonœ fontes, uel quos meus auspice Phæbo
 Alius in mersa turbauit Pollius urna,
 Innumeras ualeam species, cultusq; locorum
 Pierijs æquare modis. uix ordine longo
 Suffecere oculi: uix, dum per singula ducor,
 Suffecere gradus: quæ rerum turba, loci ne.
 Ingenium, an domini mirer prius? hæc domus ortus
 Aspicit, & Phæbi tenerum iubar, illa cadentem
 Detinet, exactamq; negat dimittere lucem,
 Cum iam fessa dies, & in æquora montis opaci
 Umbra cadit, uircoq; natant prætoria Ponto,
 Hæc pelagi clamore fremunt. Hæc tecta sonoros
 Ignorant fluctus, terraq; silentia malunt.
 His sauii natura locis, hic uicta, colenti
 Cessit, & ignotos docilis mansuenit in usus.
 Mons erat hic, ubi plana uides: hæc lustra fuerunt,
 Quæ nunc tecta subis, ubi nunc nemora ardua cernis,
 Hic nec terra fuit: domui possessor, & illum

Formantem rupes, expugnantemq; secuta
 Gaudet humus: nunc cerne iugum discentia saxa,
 Intrantesq; domos, iussuq; recedere montem.
 Iam Methymnæi uatis manus, & chelys unâ
 Thebais, & Gerici cedat tibi gloria plectri.
 Et tu saxa moues, & te nemora alta sequuntur.
 Quid referam ueteres cæraeq; arisq; figuras?
 Si quid Apellei gaudent animasse colores?
 Si quid adhuc uacua, tamen admirabile Pisa
 Phidiacæ res: re manus quod ab arte Myronis,
 Aut Polycleti, eo iussu est quod uiuere celo,
 Aeraq; ab Isthmiacis auro potiora fauillis,
 Ora ducum, & uatam sapientumq; ora priorum,
 Quos tibi cura sequi, quos toto pectore sentis
 Expers curarum, atq; animum uirtute quiesca
 Compositus semperq; tuus, quid mille reuoluam
 Culmina? uisendiq; uices? sua cuiq; uoluptas.
 Atq; omni propriū thalamo mare tramq; iacentem
 Nereâ, diuersis seruit sua terra fenestris.
 Hæc uidet Inarimen, illi Prochyta aspera paret,
 Armiger hac magni patet Hectoris inde malignū
 Aëra respirat pelago circumflua Neßus:
 Inde uagus omen felix Euplea carnis,
 Quæq; ferit curuos exerta Megalitis fluctus
 Angitur: & domino contrâ recubante, proculq;
 Surrentina tuus spectat prætoria Limon.
 Vna tamen cunctis procul eminet, una dietis,
 Quæ tibi Parthenopen directo limite Ponti
 Ingerit, hic grauis penitus defæta metallis

Saxa. quot Eoa respergit uena Syenes,
 Symade quot mæsta, Phrygia fodere secures
 Per Cybeles lugentis agros. ubi marmore picto
 Candida purpureo distinguitur area gyro.
 Hic & Amyclei casum de monte Lycurgi
 Quod uiret: & molles imitatur rupibus herbas.
 Hic Nomadum lucent flauentia saxa, Thasosq;
 Et Chios: & gaudens fluctus spectare Caristos.
 Omnia chalcidicas turres obuersa saluant,
 Maeste animo q̄ grata probas, quod grata frequētat
 Arua, nec inuideant qua te genuere Dicarchi
 Mœnia, nos docto melius positemur alumno.
 Quid nunc ruris opes, pontoq; noualia dicam
 Intiecta, & madidas baccheo nectare rupes?
 Sæpe per Autumnum iam pubescente Lyæo
 Conscendit scopulos, noctisq; occulta sub umbra
 Palmite maturo rorantia lumina terfit
 Nereis, & dulces rapuit de collibus uuas.
 Sæpe & uicino sparsa est uindemia fluctu.
 Et Satyri cecidere uadis: nudamq; per undas
 Dorida montani cupierunt prendere Panes.
 Sis felix tellus dominis ambobus in annos.
 Mygdonij, Pylj; senis, nec nobile mutes
 Seruitium, nec te cultu Tirynthia uincat
 Aula, Dicarchei; sinus: nec sæpius istis
 Blanda Terapnæ placeant uineta Galeis.
 Hic seu fidereas exercet Pollus artes,
 Seu uoluit monitus, quos dat Gargericus autor,
 Seu nostram quatit ille chelyn, seu dissona neclit

Carmina, siue minax ultorem stringit iambon:
 Hinc leuis è scopulis meliora ad carmina Siren
 Aduolat, hinc motis audit tritonia cristis.
 Tunc rabidi ponunt flatus, maria ipsa uetantur
 Obstreperere, emergunt pelago, doctamq; trahuntur
 Ad chelyn: & blandi scopulis Delphines aderrant.
 Viue Mide gazis, & Lydo diuor auro
 Troica, & Euphrate supra diademata felix.
 Quem non ambigui fasces, non mobile uulgus,
 Non leges, non castra tenent: qui pectore magno,
 Spemq; metumq; domas, uitio sublimior omni
 Exemplus satis: indignantemq; refellis
 Fortunam, dubio quem non in turbine rerum
 Deprendet suprema dies: sed abire paratum,
 Ac plenum uita nos utilis turba, caducis
 Deseruire bonis. semperq; optare parati,
 Spargimur in casus. celsa tu mentis ab arce
 Despicias errantes: humanaq; gaudia rides.
 Tempus erat cum te gemine suffragia terra
 Diriperent, celsusq; duas ueherere per urbes:
 Inde dicarcheis multum uenerande colonis,
 Hinc ascite meis, pariterq; his largus, & illis
 Ac iuuenile calens, plectriq; errore superbus.
 At nunc discussa rerum caligine, uerum
 Aspicias, illo alij rursus iactantur in alto.
 At tua securos portus blandamq; quietem
 Intrauit non quassa ratis. sic perge: nec unquam
 Emeritam in nostras puppem demitte procellas.
 Discite securi, quorum de pectore mixta

In longum coiere faces sanctusq; pudica
 Seruat amicitiae leges amor.ue per amos,
 Seculaq; & prisca titulos precedit fama.
 Tuq; natus inter longe pulcherrima, cuius
 Non frontem uerere minis, sed candida semper
 Gaudia & in uultu curarum ignara uoluptas,
 Non tibi sepositas infelix strangulat arca
 Diuitias, auidiq; animum dispendia torquent
 Fcenoris exposui census, sed docta fructu
 Temperies: non ulla Deo meliore coherent
 Pectora, non alias decuit Concordia mentes.

ARBOR ATEDII.

STat, quae perspicuas nudi Melioris opacet
 Arbor aquas, cōplexa lacus, quae robore ab ima
 Curuata in nodos redit inde cacumine recto
 Ardua, ceu medijs iterum nascatur ab undis,
 Atq; habitet uireum tacitis radicibus amnem.
 Quid Phœbum tam parua rogem? uos dicite causas
 Naïdes: & faciles (satis est) date carmina Fauni.
 Nympharum tenera fugiebant Pana cateruæ.
 Ille quidem it, cunctas tanquam uelit, it tamen unam
 In Pholoen, syluis hæc, fluminibusq; sequentis
 Nunc hirtos gressus, nunc improba cornua uitat.
 Jamq; & belligerum Iani nemus, atraq; Caci
 Rura, Quirinalesq; fuga suspensa per agros
 Calica tecta subit ibi demum uicta labore,
 Fessa metu quæ nunc placidi Melioris, aperti
 Stant sine fraude lares: flauos collegit amictus
 Arctius, & niueæ posuit se margine ripæ.

Insequitur uelox pecorum Deus, & sua credit
 Cornubia. ardenti iam iam suspiria librat
 Pectore, iam præda leuis imminet. ecce citatos
 Aduerit Diana gradus: dum per iuga septem
 Errat, Aueniæq; legit uestigia terre.
 Pœnituit uidisse Deam: conuersaq; fidus
 Ad comites, nunquam ne audis arcebo rapinis
 Hoc petulans, fœdumq; pecus? semperq; pudici
 Decrescet mihi turba chori? sic deinde locuta
 Depromit pharetra relum breue, quod neq; flexis
 Cornibus, aut solito torquet stridore: sed una
 Emisit contenta manu, leuūq; soporem
 Naidos, auersa fertur tetigisse sagitta.
 Illa Deam pariter surgens, hostemq; proteruum
 Vidit, & in fontem niueos ne panderet artus,
 Sic tota cum ueste ruit stagnisq; sub altis
 Pana sequi credens, ima laus implicat alga.
 Quid faceret subito deceptus prædo? nec altis
 Credere corpus aquis, hirtæ sibi consilius audet
 Pellis, & à tenero nandi rudis: omnia questus,
 Immixtum Bromium stagna inuida & inuida tela,
 Primæuam visu Platanum, cui longa propago
 Innumeraq; manus, & iuratus in æthera uertex,
 Deposuit iuxta, niuamq; aggressit arenam,
 Optatusq; aspergit aquis, & talia mandat.
 Vine diu nostri pignus memorabile uoti
 Arbor, & hæc dare latebrosa cubilia nymphæ
 Tu saltem declinis ama, preme frondibus undam,
 Illa quidem meruit, sed ne precor igne superno

h. ima

i.
sus
i.

amati

m. q.

d

scst

*Aestuet, aut dura feriatur grandine, tantum
 Spargere tu laticem, & folijs turbare memento.
 Tunc ego teq; diu recolam, dominamq; benigna
 Sedis, & illaesa tutabor utranq; senecta.
 Et Iouis, & Phœbi frondes, & discolor umbra
 Populus, & nostræ stupeant tua germina pinus.
 Sic an, illa Dei ne teres animata calores
 Vberibus stagnis, obliquo pendula trunco
 Incubat, atq; umbris sinuatur amantibus undas.
 Sperat & amplexus sed aquarum spiritus arceat,
 Nec patitur tactus tantam eluctara, sub auras
 Libratur fundo, rursusq; enode cacumen
 Ingeniosa leuat, veluti descendat in imos
 Stirpe lacus alia, iam nec Phœbeia Nais
 Odit, & exclusos inuitat gurgine ramos.
 Hæc tibi parua quidem geniali luce paramus
 Dona sed ingenti forsân uictura sub æuo.
 Tu cuius placido posuere in pectore sedem
 Blandus Honos, hilariq; tamē cum pōdere Viri
 Cui nec pigra quies, nec iniqua potentia nec spes
 Improbæ, sed medijs per honesta, & dulcia limi
 Incorrupte fidem nullosq; experie tumulus,
 Et secreta palam, qui digeris ordine uitam,
 Idem auri facilis contemptor, & optimus idem
 Condere diuitiis, opibusq; immittere lucem.
 Hac longum florens animi, morumq; iuuenta
 Iliacos æquare senes, & uincere persta,
 Quos pater elysio genitrix quos detulit annos.
 Hoc illi duras exorauere sorores,*

*Hoc, quæ te sub teste, situm fugitura tacentem,
Ardua magnanimi reuicere gloria Blasi.*

PSITTACVS ME-
LIORIS.

Psittace dux uolucrû, domini facinda uoluptas.
*Humane solers imitator Psittace lingua.
 Quis tua tam subito præclufit murmura fati?
 Hæsternas miserande clapes moriturus inisili
 Nobiscum, & grate carpentem munera mense.
 Errantemq; toris media plus tempore noctis
 Vidimus, affatus etiam, meditataq; uerba
 Reddideras, at nunc æterna silentia lethes
 Ille canorus habes, cedat Phætonia uulgi
 Fabula, nec soli celebrant sua funera Cycni.
 At tibi quanta domus rutila testudine fulgens?
 Connexusq; ebori uirgarum argenteus ordo?
 Argutusq; tuo stridentia limina cornu?
 Et querule iam sponte fores? uacat ille beatus
 Carcer, & angustî nusquam conuiua tecti,
 Huc doctæ stipentur aues, quis nobile sandi
 Ius natura dedit, plangat Phœbeius ales,
 Auditasq; memor penitus dimittere uoces
 Sturnus, & Aonio uerse certamine Pice,
 Quiq; reseri iungens iterata uocabula perdix,
 Et quæ Bistonio quaritur soror orba cubili.
 Ferie simul gemitus cognataq; ducite flammis
 Funera, & hoc cunctæ miserandû addiscite carmen.
 Occidit æriæ celeberrima gloria genus
 Psittacus, ille plage uiridis regnator Eos,*

Quem non gemmata uolucris Iunonia cauda
 Vincet aspectu, gelidi non Phasidis ales,
 Nec quas humenti Numida rapuere sub aistro.
 Ille saluator regum, nomenq; locutus
 Caesarem, & queruli quondam uice functus amici,
 Nunc conuiuia leuis, monstrataq; reddere uerba
 Tam facilis, quo tu melior dilecte recluso
 Nunquam solus eras, at non inglorius umbris
 Mittitur, assyrio cineres adolentur amomo.
 Et tenues Arabum respirant germine plume.
 Sicanijsq; crocis: senio nec fessus inerti
 Scandet odoratos Phœnix felicior ignes.

LEO MANSVETVS

IMP.

Quid tibi constrata mansuescere profuit ira?
 Quid scelus humanasq; aîo dediscere cades?
 Imperiumq; pati, & domino parere minori?
 Quid? quod abire domo, rursusq; in claustra reuerſi
 Suctus, & à capta iam sponte recedere prada,
 Inſertusq; manus laxo dimittere morſu?
 Occidis altarum uastator docte ferarum
 Non grege Maſſylo, curuaq; indagine clauſus:
 Non formidato ſupra uenabula ſalu
 Incitus, aut caco ſoueâ deceptus hiatu.
 Sed uictus fugiente ſera, ſtat cardine aperto
 Infelix cauea, & clauſas circum undiq; portas
 Hoc licuiſſe neſas pauidi timuere Leones.
 Tunc cunctis cecidere iubæ, puduiq; relatum
 Aſpicere, & totas duxere in lumina frontes.

*At te non primo fufum nouus obruit ictu
 Ille pudor. manfere animi, Virtusq; cadenti
 A media iam morte redit: nec protinus omnes
 Terga dedere minæ, ficut ſibi conſcius alii
 Vulneris, aduerſum moriens it miles in hoſtem,
 Attollitq; manum, & ferro labente minatur.
 Sic piger ille gradu, ſolitoq; exutus honore
 Firmat hians oculos, animamq; hoſtemq; requirit.
 Magna tamen ſubiti tecum ſolatia lei
 Viſte feres, quòd te mœſti, populusq; patresq;
 Ceu notus caderes triſti gladiator arena,
 Ingemuere mori magni quòd Cæſaris ora
 Inter tot Scythicas, Libycasq; & litore Rheni,
 Et Pharia de gente feras, quas perdere uile eſt,
 Vnius amiſſi tetigit iactura Leonis.*

EPICEDION PILETI

VRSI.

*Sæue nimis, lachrymis quiſquis discrimina ponis
 Lugendiq; modos. miſerum eſt primæua parenti
 Pignora ſurgentesq; neſas accendere natos.
 Durum & deſerti prærepta coniuge, partem
 Conclamare tori mœſta & lamenta ſororum,
 Et fratrum gemitus, arcte tamen, & procul intrat
 Alius in ſenſus, maioraq; uulnera uincit
 Plaga minor, ſamulum (quoniam rerum omnia cæca
 Sic miſcet Fortuna manu, nec pectora mouit)
 Sed ſamulum gemis Vrſe pium ſed amore, fideq;
 Has meritum lachrymas, cui maior ſtemmate iuncto
 Libertas ex mente fuit, ne comprime fletus,*

Ne pudeat rumpat frenos dolor iste, Deiq;
(Si tam dura placent) hominē gemis (hei mihi subdo
Ipse facies) hominem Vrsa tuum cui dulce uolenti
Seruitium, cui triste nihil, qui sponte, sibiq;
Imperiosus erat, quis'nam hæc in funera missos
Castiget luctus? gemit inter bella peremptum
Parthus equum, fidosq; canes, fleuere Molossi,
Et uolucres habuere rogum, Cereusq; Maronis.
Quid si nec famulus (uidi ipse, habitusq; notauit
Te tantum cupientis herum) sed maior in ore
Spiritus, & tenero manifesti in sanguine mores?
Optarent multum græiæ, cuperentq; latine
Sic peperisse nurus, non talem Cressa superbum
Callida sollicito reuocauit Thesæa filo.
Nec Paris Oebalios talis uisurus amores
Rusticus, inuisas deiecit in equora pinus.
Non fallo, aut cantus assuetæ licentia ducit.
Vidi, & adhuc uideo, qualem nec bella cauentem
Liurore uirgineo Thetis occultauit Achillem.
Nec circum saui fugientem mœnia Phæbi
Troilon Aemonia deprendit lancea dextra.
Qualis erat, procul heu cunctis puerisq; uirisq;
Pulchrior, & tantum domino minor, illius unus
Ante decor, quantum præcedit clara minores
Luna facies, quantumq; alios premit Hesperus ignes.
Non tibi fœmineum nulu decus, oraq; supra
Mollis honos: qualis dubiæ post crimina forma
De sexu transire in bent, paruoq; uiril
Gratia, nec petulans acies, blandiq; seuerò

Igne oculi, qualis bellis iam casside nisa
 Parthenopeus erat simplexq; horrore decoro
 Crinis, & obsessæ nondum, primoq; micantes
 Flore genæ talem Lædæo gurgite pubem
 Educat Eurotas, teneri sic integer æui
 Elin adit, primosq; Ioui puer approbat annos.
 Nam pudor inde nouæ mentis, tranquillaq; morum
 Temperies, teneroq; animus maturior æuo
 Carmina quæ donasse queant? Sæpe ille uolentem
 Castigabat herum studioq; altisq; iuuabat
 Consilijs, æcum tristisq; hilarisq; nec unquam
 Ille suus uultumq; tuo sumebat ab ore.
 Dignus & Aemonium Pyliden præcedere fama,
 Cecropiamq; fidem, sed laudam terminus esto,
 Quem fortuna sinit, non mente fidelior ægra,
 Sperauit tardi reditus Eumeus Ulyssi.
 Quis Deus, aut quis nam tam tristia uulnera casus
 Eligit? unde manus satis tam certa nocendi?
 O quàm diuitijs, censuq; exuius opimo
 Fortior Vyse fores, si uel sumante ruina
 Ructassent diues Vesuma incendia Locros,
 Seu Polentinos mersissent flumina salus,
 Seu Lucanus ager, seu Tybridis impetus, altas
 In dextram torsisset aquas, paterere serena
 Frome Deos: siue alma fidem, messesq; negasset
 Cretaq; Cyreneq; & qua tibi cunq; beato
 Larga redit Fortuna sinu, sed gnara dolorum
 Inuidia infelix, animi uitalia uidit,
 Lædendiq; uias, uita modo carmen adulæ

Neſtere tentabat iuuenum pulcherrimus ille,
 Cum tribus Eleis unam Trieterida luſtris
 Attendit toruo triſtis Rhamnusia uultu.
 Ac primum, impleuitq; toros, oculisq; nitorem
 Addidit, & ſolito ſublimius ora leuauit,
 Heu miſero letale ſauens ſeſeq; uidendo
 Torſit, & inuidia, mortemq; amplexa, iacens
 Iniecit nexus, carpsitq; immittis adunca
 Ora Verenda manu, quinta uix Phosphoros hora
 Rotantem ſternebat equum. iam littora duri
 Sæua Pilete ſenis, durumq; Achérona uidebas.
 Quo domini clamante ſono, non ſanius auros
 Nigraſſet planctu genitrix tibi ſæua lacertos,
 Nec pater & certe qui uidit funera frater
 Erubuit uinci. ſed nec ſeruilis adempto
 Ignis, odoriferos exhausti flamma Sabæos,
 Et Cilicum meſſes, phariæq; exempla uolucris
 Cinnama, & Aſſyrio manentes gramine ſuccos
 At domini ſletus, hos tantum auſere ſauilla,
 Hos bibit uſq; roguſ. nec quòd tibi Setia canos
 Reſtinxit cineres gremio nec lubricus oſſa
 Quod uallauit Onyx, miſeris acceptius umbris
 Quàm gemitus ſed & ipſe inuat, quid terga dolori
 Uſe damus? quid damna foues? & pectore iniquo
 Vultus amas? ubi nota reus ſacundia raptus?
 Quid charam crucias tam ſæuis luctibus umbram?
 Eximius licet ille animi, meritusq; dolorem
 Soluiſti, ſubit ille pios, carpsitq; quietem
 Blyſam, clarosq; illic fortaſſe parentes

Inuenit: aut illic per amœna silentia lethes
 Forsan auernales alladunt undiq; mixtæ
 Naides obliquoq; notat Proserpina vultu.
 Pone precor questus, altum tibi fata Pileon
 Forsan & ipse dabit, moresq; habitumq; decoris
 Monstrabit gaudens, similemq; docebit amorem.

GENETHLIACON

LVCANI.

L Vcani proprium diem frequentet,
 Quisquis collibus Isthmiæ Diones
 Docto pectora concitatus Oestro,
 Pendentis bibit ungula liquorem.
 Ipsi, quos penes est honor canendi,
 Vocalis citharæ repertor Arcas,
 Et tu Bassaridum rotator Euan,
 Et Paæn: & Hyantiæ sorores,
 Latae purpureas nouate uittas.
 Crinem comite, candidamq; uestem
 Perfundant edere recentiores.
 Docti largius euagentur amnes:
 Et plus Aoniæ urete syluæ.
 Et si quæ patet, aut diem recepit,
 Sertis mollibus expleatur umbra.
 Centum Thespiacis odora lucis
 Stent altaria, uictimæq; centum,
 Quas Dirce lauat, aut alii Cithæron.
 Lucanum canimus: fauete linguis.
 Vestræ est ista dies, fauete Musæ.

*Dum qui uos geminas tulit per artes
Et iuncta pede uocis, & soluta,
Romani colitur chori sacerdos,
Felix heu nimis, & beata tellus,
Quæ pronos Hyperionis meatus,
Summis Oceani uides in undis,
Stridoremq; rota cadentis audis,
Quæ Triionide fertiles Athenas
Vinctis Bætica prouocas irapetis.
Lucanum potes imputare ierris
Hoc plus quam Senecam dedisse mundo,
Aut dulcem generasse Gallionem.
Attollat resuinos in astra fontes
Graio nobilior Melete Bætis.
Bætin Mantua prouocare noli.
Natum protinus, atq; humum per ipsam
Primo murmure dulce uagientem,
Blando Calliope sinu recepit.
Tum primum posito remissa luctu
Longos Orpheos exiit dolores,
Et dixit, Puer ò dicare musis,
Longæuos cito transire Vates,
Non tu flumina, nec greges ferarum
Nec plectro Cæticæ mouebis Ornos,
Sed septem iuga, Martiumq; Tybrim,
Et doctos equites, & eloquente
Cantu, purpureum trahes Senatam.
Nocturnas alij Phrygum ruinas,
Et tardi reducis uias Phrysi,*

*Et puppem temerariam Minervæ
(Tritæ natibus orbita) sequantur.
Tu charus Latio, memorq; gentis
Carmen fortior exeris rogatum.
Ac primum, teneris adhuc in annis
Ludes Hectoræ, Thessalosq; currus:
Et supplex Priami potentis, aurum
Et sedes referabis Inferorum.
Ingratus Nervo dulcibus theatris,
Et noster tibi præferetur Orpheus.
Dices culminibus Remi uagantis,
Insandos domini nocentis ignes.
Tu castæ titulum, decusq; Pollæ
Iucunda dabis allocutione.
Mox cæpta generosior iuuenta
Albos osibus Italis Philippos,
Et Pharsalica bella detonabis,
Et fulmen ducis inter arma diui,
Libertate grauem pia Catonem,
Et gratum popularitate magnum
Tu Pelusiaci scelus Canopi
Deflebis pius, & Pharo cruenta
Pompeio dabis altius sepulcrum.
Hæc primo iuuenis canes sub ævo
Ante annos culicis Maroniani.
Cedet Musa rudis ferocis Enni
Et docti furor arduus Lucretii.
Et qui per freta duxit Argonautas.
Et qui corpora prima transfigurat.*

Quin maius loquor, ipsa te Latinis
Aeneis uenerabitur canentem.
Nec solum dabo carminis nitorem
Sed tedis genialibus, dicabo
Doctam, atq; ingenio tuo decoram,
Qualem blanda Venus, daretq; Iuno.
Forma, simplicitate, comitate,
Censu, sanguine, gratia, decore.
Et uestros Hymenaeon ante postes
Festis cantibus ipsa personabo.
O saeva nimium, grauesq; Parcae,
O nunquam data festa longa, summis
Cur plus ardua casibus petatis?
Cur saeva uice magna non senescunt?
Sic natum Nasamonij Tonantis
Post ortus, obitusq; fulminatos,
Angusto Babylon premit sepulcro.
Sic fixum Paridis manu trementis
Peliden Thetis horruit cadentem.
Sic ripis ego murmurantis Hebri
Non mutum caput Orpheos sequebar.
Sic & tu rabidi (nefas) Tyranni
Iussus precipitem subire Leihen,
Dum pugnas canis, ardua; uoce
Das solatia grandibus sepulcris
O dirum scelus. O scelus, tacebis.
Sic fata est, leuiterq; decidemes
Abrahit lacrymas nitente plectro.
At tu, seu rapidum poli per axem

Fame curribus arduis leuatus,
Quà surgunt animæ potentiores
Terras despicis, & sepulcra rides?
Seu pacis merium Nemus reclusa
Felix Elysij tenes in oris.
Quo Pharsalica turba congregatur:
Et te nobile carmen insonantem
Pompei comitantur, & Catones.
Tu magna sacer, & superbis umbra
Nescis Tartaron, & procul nocentum,
Audis uerbera, pallidumq; uisa
Matris lampade respicis Neronem,
Adsis lucidus, & uocante Polla
Vnum queso diem, Deos silentum
Exores solet hoc patere limen
Ad nuptas redeuntibus maritis.
Hæc te non thiasis procax dolosis
Falsi numinis induit figura
Ipsam sed colit, & frequentat ipsam
Imis alius insitum medullis.
Ac solatia uana subministrat
Vultus: qui simili notatus auro
Siratis prænitet, incubatq; somno.
Secura procul hinc abiit mores
Hæc uitæ genialis est origo.
Cedat luctus atrox, genisq; manent
Iam dulces lacrymæ, dolorq; sessus
Quicquid fleuerat antè, nunc adoret.

S T A T I I P A P I N I I
S Y L V A R V M L I -
B E R T E R -
T I V S .

IBI ceriè Polli dulcissime, & hac cui
tam fideliter inheres, quiete dignissime,
non habeo probandam diu libellorum
istorum temeritatem, cum scias multos
ex illis in sinu tuo subito natos, & hanc audaciam
filii nostri frequenter expaueas, quories in illius fa-
cundia tua penetrare seductus, alius literas imroz
& in omnes à te studiorum sinus ducor. Securus
itaque terius hic Sylvarum nostrarum liber ad te
mittitur. Habuerat quidem & secundus testem. Sed
hic habet autorem. Nam primum limen eius, Her-
cules Surrentinus aperit, quem in litore tuo conse-
cratum statim ut uideram, his uersibus adorauì. Se-
quitur libellus, quo splendidissimum & mihi iucun-
dissimum inuenem, Actum celerem, à sacratissimo
imperatore missum ad legionem Syriacam (quia se-
qui non poteramus) sic prosecutus sum. Merebatur
& Claudij Hetrusci mei pietas aliquod ex studijs
nostris solatium. Cum lugeret ueris (quod amarissi-
mum est), lacrymis senem patrem. Earinus prater-
ea Germanici Dei nostri libertus scit, quandiu de-
siderium eius moratus sim, cum periisset ut capil-
los suos, quos cum gemmata pyxide, & speculo ad
Pergameum Asclepium mittebat, uersibus dedica-
rem.

rem. Summa est Ecloga, qua mecum secedere Neapolim Claudiam meam exhortor. Hic, si uerum dicimus, sermo est quidem securus, ut cum uxore, & qui persuadere malit, quàm placere huic præcipuè libello fauebis, cum scias hanc destinationem quietis mea tibi maximè intendere: meq; non tam in patriam, quàm ad te secedere.

HERCVLES SVRENTINVS.

INTERMISSA tibi renouat Tiryn-
thie sacra
Pollius, & causas designat desidis
anni,

Quod coleris maiore iholo, nec littora pauper
Nuda tenens, tectumq; uagis habitabile nauis:
Sed nitidos postes, grauēq; effulta metallis
Culmina, ceu sedis uerum lustratus honesti
Ignis, ab Oetea conscenderis aethera flamma.
Vix oculis animoq; fides, tu'ne ille reclusi
Liminis, & paruae custos inglorius aue?
Vnde hac aula recens? fulgorq; mopinus agrestis
Alcide? sunt fata Deum sunt fata locorum.
O uelox pietas: steriles hic nuper arenas,
Aspersum pelago montis Latius, hirtaq; dumis
Saxa, nec ulla pari faciles uestigia terras,
Cernere erat, quæ nam subito fortuna rigentes
Ductauit scopulos? Tyrio'ne hac mœnia plectro,

An

An Getica uenere lyra? stupet ipse labores
Annus, & angusto bissemi limite menses
Longeum mirantur opus. *Deus* affuit, arces
Erexiq; suas: atq; oblectantia saxa
Summonit nitens, & magno pectore montem
Reppulit: immitem credas iussisse nouercam
Ergo age seu patrios, liber iam legibus, *Argos*
Incolis, &mersum tumulus *Eurythēa* calcas,
Siue tui folium *Ionis*, & uirtute parata
Astra renes, haustumq; tibi succincta beati
Nectaris, excluso melior *Phryge*, porrigit *Hebe*,
Huc ades: & genium templis nascentibus infer.
Non te *Lerna* nocens, nec pauperis arua *Molorchi*,
Nec formidatus *Nemees* ager, antraq; possunt
Thracia, nec *Pharij* polluta altaria *Regis*
Sed felix, simplexq; domus fraudumq; malarum
Inscia, & hospitibus superis dignissima sedes.
Pone iruces arcus, agmenq; immite pharetra
Et regum multo persusum sanguine robur.
Lustratumq; humeris dimitte gerentibus hostem.
Hic tibi *Sidonio* celsum puluinar acantho
Textitur, & signis crescit torus asper eburnis:
Pacatus, mitisq; ueni, nec turbidus ira,
Nec famulare timens, sed quem te *Menalis* *Auge*
Confectum thiasis, & multo fratre madentem,
Detinuit: qualemq; uage post crimina noctis
Thespius obstupuit torques socer: hic tibi festa
Gymnās, & insontes iuuenum sine caelibus ire,
Annua ueloci peragunt certamina lūstro.

Hic

Hic templis inscriptus auro gaudente, sacerdos
 Paruus adhuc, similisq; tui, cum prima nouerca
 Monstra manu premeres; atq; exanimata doleres.
 Sed quænam subiti ueneranda exordia templi
 Dic age Calliope, socius tibi grande sonabit
 Alcides, tensoq; modos imitabitur arcu.
 Tempus erat, cœli cum torrentissimus axis
 Incumbit terris, iclusq; Hyperione mulio
 Acer anhelantes incendit Sirius agros.
 Iamq; dies aderat, profugis cum regibus aptum
 Fumat Aricinum Triuie nemus, & face multa
 Conscius Hippolyti splendet lacus, ipsa coronat
 Emeritos Diana canes, & spicula tergit.
 Et tutas finit ire feras, omnisq; pudicis
 Itala terra focis, Hecateius excolit idus.
 Ast ego Dardanie quamuis sub collibus Albæ
 Rus proprium, magniq; ducis mihi munere currens
 Vnda, domi curas mulcere, æstusq; leuare
 Sufficerent, notas Sirenum nomine rupes,
 Facundiq; larem Polli non hospes habebam,
 Assidue, moresq; uiri, pacemq; novosq;
 Pieridum flores, intactaq; carmina discens.
 Forte diem Triuie dum litore ducimus udo
 Angustasq; fores, assuetaq; recta grauamus
 Frondibus, & patula defendimus arbore soles.
 Delinuit cælum, & subitis lux candida cessit
 Nubibus, & tenuis grauiore fauonius aëstro
 Immaduit, qualem Libyæ Saturnia nimbum
 Atulit, iliaco dum diues Elisa marito

Donatur, testesq; ululant per deuia Nymphae.
Diffugimus festasq; daptes redimitaq; uina
Abripiunt famuli, ne quò conuiuia migrent.
Quamuis innumera gaudenia rura superne
Insedere domus, & multo culmine diues
Mons nitet, instantes sed proxima querere nimbi
Suadebant, lesi q; fides reditura Sereni.
Stabat dicta sacri tenuis casa nomine templi.
Et magnum Alciden humili lare parua premebat,
Fluctuagos nautas, scrutatoresq; profundi
Vix operire capax, huc omnis turba coimus,
Huc epula, diuesq; tori, cætusq; ministrum
Stipantur, nitidaq; cohors gratissima Polle.
Non cepere fores, angusta q; deficit aedes.
Erubuit, risitq; Deus, dilecta q; Polli
Corda subit, blandisq; uirum complectitur ulnis.
Tu'ne, inquit, largitor opum, qui mente profusa
Tecta Dicarchei pariter, iuuenemq; replesti
Parthenopen, nostro qui tot fastigia monti,
Tot uirides lucos, tot saxa imitantia uultus,
Æra q; tot scripto uiuentes lumine ceras
Fixisti? quid enim ista domus? quid terra, priusquam
Te gauderet, erat? longo tu tramite nudos
Texisti scopulos, sucratq; ubi semita tantum,
Nunc ibi distinctis stat porticus alia columnis,
Ne sorderet ier, curui tu litoris ora,
Clausisti calidas gemina restudine lymphas.
Vix opera enumerem, mihi pauper, & indigus mihi
Pollius, & talis hilaris tamen inuò penates,

Et lis

Et Iuuis, quod pandis, amo sed proxima sedens
 Despicit, & tacite ridet mea numina Iuno.
 Da templum, dignasq; tuis conatibus aras
 Quas puppes uelis nolint transire secundis.
 Quò pater aetherius, mensisq; accita deorum
 Turba, & ab excelsò ueniat soror hospita templo.
 Nec te, quòd solidus contra riget umbo maligni
 Monis, & immenso non unquam excusis ab eis
 Terreat, ipse adero, & conamina tanta inuabo.
 Aspera; inuita perfringam uiscera terre.
 Incipe, & Herculeis fidens hortatibus aude.
 Non Amphionis steterint uelocius arces,
 Pergameus'ne labor dixit, montemq; reliquit.
 Nec mora, conscripta formatur imagine tela.
 Innumera coëre manus, his cedere syluas,
 Et releuare irabes, illis immergere curæ
 Fundamenta solo, coquitur pars uuida terra
 Proteclura hyemes, atq; exclusura pruinās.
 Indomitussq; silex curua fornace liquefcit.
 Precipuus sed enim labor est excindere dextra
 Oppositas rupes, & saxa negantia ferro.
 Hic pater ipse loci, postius Tirynthius armis
 Insudat, ualidaq; solum deforme bipenni
 Cum graue nocturna celum subiecitur umbra,
 Ipse fodit, duces Caprea, uiridesq; resultant
 Taurubule, & terris ingens redit aquoris Echo.
 Non tam grande sonat motis incudibus Aetna,
 Cum Bromies, Steropesq; ferri, nec maior ab antris
 Lemniacis fragor est, ubi flammæus Aegida celat

*Mulciber, & castis exornat Pallada donis.
 Decrescunt scopuli, & rosea sub luce reuersi
 Artifices mirantur opus, uix annus anhelat
 Alter, & ingenti diues Tirynihuius arce
 Despectat fluctus, & iunctæ recta Nouerca
 Prouocat, & dignis inuitat Pallada templis.
 Iam placide dant signa tubæ, iam fortibus ardens
 Fumat arena sacris, hos nec Piseus honores
 Iuppiter, aut Cyrrha pater aspernetur opacæ.
 Nil his triste locis, cedat lacrymabilis Isthmos,
 Cedat atrox Nemée, licet hic felicior insans.
 Ipsæ puniceis uirides Nereides antris
 Exiliunt uliro, & scopulis humentibus hærent.
 Nec pudet occulte nudas spectare palæstras.
 Spectat, & Icario nemorosus palmite Gaurus,
 Syluaq; quæ fixam pelago Nesida coronat.
 Et placidus Limon, numenq; Euplæa carinis,
 Et lucrina Venus, Phrygioq; è uertice graias
 Addiscis Misenæ iubas, ridetq; benigna
 Parthenope, gentile sacrum, nudosq; uiroꝝ
 Certatius, & parua suæ simulacra corone.
 Quin age & ipse libens proprij certaminis actus
 Inuicta dignare manu seu nubila disco
 Findere, seu uolucres zephyros præuerrere telo,
 Seu tibi dulce manu libycas nudare palæstras,
 Indulge sacris & si tibi poma supersunt
 Hesperidum, gremio uenerabilisingere Polle.
 Nam caput, & tantum non dedignatur honorem
 Quod si dulce decus, uiridesq; resumeret annos,*

(Da veniam Alcide) fors huic & pensa tulisses.
 Hæc ego nascentes lætus bacchatus ad aras
 Libamenta tuli: nunc ipsum in limine cerno
 Soluentem uoces, & talia dicta ferentem.
 Macte animis, opibusq; meos imitare labores,
 Qui rigidas rupes, infœcundæq; pudenda
 Nature deserta domas, & uertis in usum
 Lustra habitata feris, fœdæq; latentia profers
 Numina, quæ tibi nunc meritorum præmia soluam?
 Quas referam grates? Parcarum fila tenebo,
 Extendamq; colos, duram scio uincere mortem.
 Auertam luctus, & tristia damna uetabo,
 Teq; nihil læsum, uiridi renouabo senecta.
 Concedamq; diu iuuenes spectare nepotes:
 Donec & hic sponse maturus, & illa marito,
 Rursus & ex illis soboles noua grexq; proteruis
 Nunc humeris irreptet aui, nunc agmine blando
 Certatim placida concurrat ad oscula Polle.
 Nam templis nunquam statuetur terminus aui:
 Dum me flammigeri portabit machina cali,
 Nec mihi plus Nemæe, priscûq; habitabitur Argos.
 Nec Tiburna domus, solisq; cubilia Gades.
 Sic ait, & tangens surgentem altaribus ignem,
 Populeaq; mouens albetia tempora sylua
 Et styga, & etherij iurauit fulmina patris.

PROEMPTICON ME-
TII CÆLERIS.

DI quibus audaces amor est seruare carinas,
 Sænaq; uentosi mulcere pericula Ponti,

Sternite molle fretum, placidumq; aduertite uotis
 Concilium, & lenis non obstrepat unda precanti.
 Grande tuo, rarumq; damus Neptune profundo
 Deposited, iuuenis dubio committitur alio
 Merius, atq; animæ partem super æquora nostræ
 Maiorem transferre parat. proserite benigna
 Sidera & antennæ gemino consistite cornu
 Oebaliæ fratres. uobis pontusq; polusq;
 Luceat. Iliacæ longe nimboſa sororis
 Astra fugate precor, totoq; excludite celo.
 Vos quoq; cœruleum diuæ Nereides agmen,
 Quis honor, & regni cessit fortuna secundi,
 (Dicere quæ magni fas sit mihi sidera Ponti)
 Surgite de uitreis spumose Doridos antris,
 Batianosq; sinus, & fœta tepentibus undis
 Littora, tranquillo certatim ambite natatu
 Querentes ubi celsa raris, quæ scandere gaudet
 Nobilis Ausoniæ celer armipotens alumnus.
 Nec querenda diu. modo nam trans æquora terris
 Prima dicarcheis Pharium grauis intulit annum.
 Prima salutauit Capreas, & margine dextro
 Sparsit Tyrrhena Mareotica uina Mimerus.
 Huius utrumq; latus molli percingite gyro
 Et parite uices. uos stuppea tendite mali
 Vincula, uos summis annectite suppara uelis.
 Vos zephyris aperite sinus, pars transstra reponat.
 Pars demittat aquis curuæ moderamina puppis.
 Sint quibus exploret rupes grauis arte Molochus.
 Quæq; securam religuit post terga Phaselon.

Vnaq;

Vncaq; submersæ penitus retinacula uelent.
Temperet hæc æstus, pelagusq; inclinet ad ortus.
Officio careat glaucarum nulla sororum.
Huic multo Proteus, gemino hinc & corpore Tris
Pranetet, & subitis qui perdidit inguina monstros
Glaucus, adhuc quoties patrijs allabitur oris
Lutorem blanda feriens amhedona cauda.
Tu tamen ante omnes Diua cum matre Palæmon
Annue, si uestras amor est mihi pandere Thebas.
Nec cano degeneri Phæbæium Amphionæ plectro,
Et pater, æolio frangit qui carcere uentos,
Cui uarij flatus, omnisq; per æquora mundi
Spiritus ac hyemes, nimboſaq; nubila parent,
Arctius obiecto Borean, Eurumq; Notumq;
Monte premat, soli Zephyro sit copia cæli,
Solus agat puppes, summasq; supernatet undas
Aſiduus pelago, donec tua turbine nullo
Lata Paretonijs aſignet carbaſa ripis.
Audimur, uocat ipſe ratem, nauisq; morantes
Increpat, ecce meum timido iam frigore pectus
Labitur, & nequeo, quamuis mouet ominis horror,
Claudere ſuſpenſos oculorum in margine fletus.
Iamq; ratem terris diuiſiſt ſine ſoluto
Nauita, & anguſtum detecit in æquora pontem.
Seuus ubi è puppi longo clamore magiſter
Diſſipat amplexus, atq; oſcula fida reuellit,
Nec longum chara licet in ceruice morari.
Attamen in terras è plebe nouiſſimus omni
Ibo, nec egrediar niſi iam cedente carina.

Quis rude, & abscissum miseris animantibus aequor
Fecit iter? solidaq; pios telluris alumnos
Expulit in fluctus, pelagoq; immisit hiantes?
Audax ingenij, nec enim temeraria Virtus
Illa magis summa gelidum quæ Pelion Osse
Iunxit, anhelantemq; iugis bis pressit Olympum.
Vsq; adeo ne parum lentas transire paludes?
Stagnaq; & angustos summittere pontibus amnes?
Imus in abruptum, gentilesq; undiq; terras
Fugimus, exigua clausi trabe, & ære nudo.
Inde furor uentis, indignataq; procelle,
Et celi fremitus, & fulmina plura Tonanti.
Ante rates, pigro torpebant aquora somno,
Nec spumare Thetis, nec spargere nubila fluctus
Audebant, uisis tumuerunt puppibus undæ.
Inq; hominem surrexit hyems. tunc nubila Plîas,
Oleniumq; pecus, solito tunc peior Orion.
Zusta queror, fugit ecce uagas ratis acta per undas
Paulatim minor, & longe seruantia uincit
Lumina, tot gracili ligno complexa timores,
Quæq; super reliquos te nostri pignus amoris
Portatura Celer, quos nunc ego pectore somnos?
Quos ue queam perferre dies? quis cuncta pauenti
Nuntiet? an facili te prætermiserit unda
Lucani rabida ora maris? num torua Charybdis
Fluctuet? aut Siculi popularix uirgo profundi?
Quos tibi Currenti præcepserat Adria mores?
Quæ pax carpathio? quali te subuehat aura
Doris Agenorei furis blandita iuuenti.

Sed merui questus. quid enim te castra petente
 Non uel ad ignotos ibam comes impiger Indos?
 Cymriumq; Chaos? starem prope bellica regis
 Signa mei, seu tela manu seu fræna teneres,
 Armatis seu iura dares, operumq; tuorum
 Et si non socius, certe mirator adessem.
 Sic quondam magno Phœnix reuerendus Achilli
 Litus ad Iliacum, thymbraeq; Pergama uenit
 Imbellis, tumidoq; nihil iuratus Arida.
 Cur nobis ignauus amor? sed pectore fido
 Nusquam abero, longisq; sequar tua carbasa uotis.
 Isi Phoroneis quondam stabulata sub antris,
 Nunc regina Phari, numenq; orientis anhelis,
 Excipe multisono puppem mareotida sistro:
 Ac iuuenem egregium, latius cui ductor Eoa
 Signa, Palaëstinasq; dedit frænare cohortes.
 Ipsa manu placida per limina festa, sacrosq;
 Duc porius, urbesq; tuas, te præside noscat
 Vnde paludosi sæcunda licentia Nili.
 Cur uada desidant, & ripa coërceat undas
 Cecropio stagnata luo, cur inuida Memphis,
 Cur'ue Terapnei lasciuiat ora Canopi.
 Cur seruet pharias letheus ianitor aras.
 Vilia cur magnos equent animalia diuos.
 Quæ sibi præsternat uiuax altaria Phœnix.
 Quos digneiur agros, aut quo se gurgite Nili
 Mergat adoratus trepidis pastoribus Apis.
 Duc & ad Emathios manes, ubi Belliger urbis
 Conditior Hyblæo persusus nectare durat.

Anguifer, inq; domum, blando qua mersa uentosa
 Aetias Ausonias fugit Cleopatra catenas
 Usq; & in Assyrias sedes, mandataq; castra
 Prosequere, & Marti iuuenem dea trade latino.
 Nec nouus hospes erit. puer hic sudauit in armis
 Notus adhuc, tantum maioris munere clauis.
 Iam tamen & turmas facili praeuertere gyro
 Fortis, & Eoas iaculo dammare sagittas.
 Ergo erit illa dies, qua te maiora daturus
 Caesar ab emerito iubeat discedere bello?
 At nos hoc iterum stantes in litore, uastos
 Cernemus fluctus, aliasq; rogabimus auras.
 O tum quantus ego, aut quanta uoluita mouebo
 Plectra lyra: cum me magna ceruice ligatum
 Attolles humeris, atq; in mea pectora primum
 Incumbes è puppe nouus, seruataq; reddes
 Colloquia: inq; uicem medios narrabimus annos.
 Tu rapidum Euphraten, & regia Baetra, sacrasq;
 Antiquae Babylonis opes, & zeugma laeuae
 Pacis iter: quàm dulce nemus florentis idumes,
 Quàm pretiosa Tyros rubeat, quàm purpura succo
 Sidonijs iterata uadis, ubi germine primum
 Candida felices sudent opobalsama uirge,
 Ast ego deuictis dederim quæ busta Pelasgis,
 Quæ ue laboratas claudat mihi pagina Thebas.

LACRYMAE HETRUSCI.

Summa Deum pietas, cuius gratissima celo
 Rara profanatas inspicant numina terras:
 Huc uitata comam: niueoq; insignis amictu,

Qualis

Qualis adhuc presens, nullaq; expulsa nocentum
 Fraude, rudes populos, atq; aurea regna colebat.
 Mihi bus exequijs ades, & lugentis Heirusci
 Cerne pios fletus, laudataq; lumina terge.
 Nam quis in expleto rumpentem pectora quaestus
 Complexumq; rogos, incumbentemq; sauiis
 Aspiciens, non aut primae funera plangi
 Coniugis, aut nati modo pubescencia credat
 Ora rapi flammis? pater est, qui fletur: adeste
 Diiq; hominesq; sacris, procul hinc, procul ite nocentes
 Si cui corde nefas tacitum fessiq; senectus
 Longa patris: si quis pulsatae conscius unquam
 Matris, & inferna rigidum timet Aeaeon urnae.
 Infantes, castosq; uoco: tenet ecce seniles
 Leniter implicitos uultus, sanctamq; parentis
 Caniciem, spargit lachrymis, animaeq; supremum
 Frigus amat, celeres genitoris filius annos,
 (Mira fides) nigrasq; putat properasse sorores.
 Exultent placidi lethaea ad flumina manes,
 Elysia gaudete domus: date serta per aras.
 Festaq; pallentes hilarent altaria lucos.
 Felix, & nimium felix, plorataq; nato
 Umbra uenit: longe furiarum sibila, longe
 Tergeminus custos, penitus uia longa patefcat
 Manibus egregijs: eat, horrendumq; silentis
 Accedat domini solium, gratesq; supremas
 Perferat, & totidem iuueni roget anxius annos.
 Maeste pio gemitu, dabimus solatia dignis
 Luctibus, aeternasq; uliro sacrabimus umbris

*Inferias Hetrusce senis. tu largus Eoa
Germina. tu messes Cilicumq; Arabumq; superbis
Merge rogis: ferat ignis opes heredis. & alio
Aggere missuri nitido pia nubila calo.
Stipentur cineres. nos non arsura feremus
Munera. uenturosq; tuus durabit in annos
Me monstrante dolor. neq; enim mihi flere parentē
Ignotum: similis gemui protectus ad ignem.
Ille mihi tua damna dies compescere cantu
Suadet. & ipse tuli. quos nunc tibi confero questus.
Non tibi clara quidem senior placidissime gentis
Linea. nec proauis demissum stemma: sed ingens
Suppleuit fortuna genus. culpamq; parentum
Occuluit. neq; enim dominos de plebe tulisti.
Sed quibus occasus. pariter famulantur & ortus.
Nec pudor iste tibi. quid enim terrisq; poloq;
Parendi sine lege manci? uice cuncta geruntur.
Aliernisq; premunt proprijs sub regibus omnis
Terra premii felix regum diademata Roma.
Hanc ducibus franare datum. mox crescit in illos
Imperium superis: sed habent & numina legem.
Seruit & astrorum uelox chorus. & uaga seruit
Luna. nec iniussu toties redit orbita lucis.
Et modò (si fas est equare iacentia summis)
Periulit & seui Tirynthius horrida regis
Pacta. nec erubuit famulantis fistula Phœbi.
Sed neq; barbaricis Latio transmissus ab oris.
Smyrna tibi gentile solum. potusq; uerendo
Fonte Meles. Hermiq; uadium. quo Lydius intrat*

Bacchus, & aurato reficit sua cornua limo.
 Lata dehinc series, uarijsq; ex ordine curis
 Auctus honos semperq; gradu prope numina semp
 Cesareum coluisse latus, sacrisq; Deorum
 Arcanis herere datum. Tiberēa primum
 Aula tibi uix dum ora noua mutante iuuenta
 Panditur. hic annis multa super indole uictis
 Libertas oblata uenit, nec proximus heres
 Immittis, quanquam & furijs agiuatus, abegit.
 Hunc & in arctoas tenuis comes usq; pruinas
 Terribilem affatu passus, usq; Tyrannum,
 Immanemq; suis, ut qui metuenda ferarum
 Corda domant, mersasq; iubent iam sanguine tacto
 Reddere ab ore manus, & nulla uiuere prada.
 Precipuos sed enim merito surrexit in actus
 Nondum stelligerum senior demissus in axem
 Claudius, & longo transmitti habere nepoti.
 Quis superos metuens, pariter tot templa, tot aras
 Promeruisse datur? summi Iouis aliger. Arcas
 Numius, imbrifera potitur Thaumaniide Iuno.
 Stat Celer obsequio iussa ad Neptunia Triton.
 Tu toties mutata ducum inga rite tulisti
 Integer, inq; omni felix tua cymba profundo.
 Iamq; piam lux alta domum, præcelsaq; toto
 Intrauit fortuna gradus, iam creditur uni
 Sanctarum digestus opum, partaq; per omnes
 Diuitie populos, magniq; impendia mundi.
 Quicquid ab auriferis ciectat Ibēria fosses
 Dalmatico quod monte nitet, quod mæsisbus afis

Verriur, & Isteri quicquid terit areæ Nili,
 Quodq; legit mersus pelagi scrutator Eoi,
 Et Lacedæmonij pecuaria culta Galeſi:
 Perſpicuæq; niues, maſſylla; robora, & Indi
 Dentis honos, uni parent commiſſa miniſtro.
 Quæ Boræas, quæq; Eur⁹ atrox, quæ nubilus Auſtes
 Inuehit, hybernos citius numerâueris imbres,
 Sylvarumq; comas, uigilis te, animiq; ſagacis
 Exiis euoluit, quantum Romana ſub omni
 Pila die, quantumq; tribus, quid templa, quid alii
 Vndarum curſus, quid propugnacula poſcant
 Aequoris, aut longe ſeries porrecta uiarum.
 Quod domuum celiſ niteat laquearibus aurum,
 Quæ diuum in uulſus igni formanda liqueſcat
 Maſſa quid Auſoniæ ſcriptum crepet igne monetæ.
 Hinc tibi rara quies, animoq; excluſa uoluptas,
 Exiguæq; dapes, & nunquam leſa profundo
 Cura mero ſed iura tamen genialia cordi,
 Et mentem uincire toris, & iungere feſta
 Connubia, & fidos domino genuiſſe clientes.
 Quis ſublime genus formamq; inſignis Hetruſcæ
 Neſciat? haudquaquam proprio mihi cognita uifu
 Sed decus eximium formæ, par redditus imago.
 Vultibus, & ſimilis natorum gratia monſtrat.
 Nec vulgare genus, faſces, ſummamq; curulem
 Frater, & auſonios enſes, mandataq; fidus
 Signa tulit, cum prima truces amœnità Dacos
 Impulit, & magno gens eſt damnata triumpho.
 Sic quicquid patrio ceſſatum eſt ſanguine, mater

Redd

Reddidit. obscurumq; latus clarescere uidit
 Connubio gausa domus. nec pignora longe,
 Quippe bis ad partus uenit Lucina, manuq;
 Ipsa leni grauidos tetigit sæcunda labores.
 Felix ò si longa dies: si cernere uulnus
 Natorum, uiridisq; genas tibi iusta dedissent
 Stamina: sed media cecidere abrupta iuuenta
 Gaudia, florentesq; manu scidit Atropos annos.
 Qualia pallentes declinant Zilia culmos,
 Puberilesq; Rosæ primos moriuntur ad austras,
 Aut ubi uerna nouis expirat purpura pratis,
 Illa sagittiferi circumuolutastis amores
 Funera, maternoq; rogos inxistis Amomo.
 Nec modus aut pennis, laceris aut crinibus, ignem
 Spargere: collectaq; pyram struxere phareire.
 Quas tunc inferias, aut quæ lamenta dedisses
 Maternis Hetrusce rogis? qui funera patris
 Haud matura putas. atq; hos pius ingemis amos.
 Illum, & qui nutu superas nunc temperat arces,
 Progeniem claram terris partius & astris,
 Latus Idumæi donauit honore triumphii.
 Dignatusq; loco uictricis, & ordine pompæ
 Non uetuit, tenuesq; nihil minuire parentes.
 Atq; idem in cuneos populos cum duxit equestres,
 Mutauitq; genus: læuæq; ignobile ferrum
 Exiit, & celso natorum æquauit honore.
 Dexira bis octonis fluxerunt sæcula lustris,
 Atq; cui sine nube tenor, quàm diues in usus
 Natorum, totoq; uolens excedere censu,

*Testis adhuc largi nitor inde assuetus Hetrusci.
Cum tua non humiles dedit indulgentia mores.
Hunc siquidem amplexu semper reuocante tenebas
Blandus, & imperio nunquam pater: huius honori
Pronior, ipse etiam gaudebat cedere frater.
Quas tibi, deuoti inuenes pro patre renato
Summe ducum grates, aut quæ pia nota rependant?
Tu seu tarda situ, rebusq; exhausta senectus
Errauit, seu blanda diu fortuna regressum
Maluit, attonitum & uenturi fulminis ictus
Horrentem tonitru tantum: leniq; procella
Contentus monuisse senem: cumq; horrida supra
Æquora, curarum socius procul Itala rura
Liqueret: hic molles Campani littoris oras,
Et diomedæas concedere iussus in arces.
Atq; hospes, non exul eras: nec plura moratus
Romuleum referas iterum Germanice limen,
Mœrentemq; foues, inclinatosq; penates
Erigis, haud mirum ductor placidissime, quando
Hæc est quæ uictis parcentia fœdera Caris,
Quæq; suam Dacis donat clementia montem.
Quæ modo Marcomanos post horrida bella, uagosq;
Sauromasas, Latio non est dignata triumpho.
Iamq; in fine dies, & inexorabile pensum
Deficit: hic mœsti pietas me poscit Hetrusci.
Qualia nec Sicule moderantur carmina rupes,
Nec fuit iam certus Olor, seuq; marita
Terreos, heu quantis lassantem brachia uidi
Planctibus, & prono fusum super oscula uultu.*

*Vix famuli, comitesq; tenent. uix arduus ignis
 Submouet. haud aliter genuit periuria Theſeus
 Liuitore, qui falſis deceperat agea uelis.
 Tunc immane gemens, ſædatusq; ora, tepentes
 Affatur cineres. cui nos fidiffime linguis
 Fortuna redeunte pater? modo numina magni
 Praſidis, atq; breues ſuperũ placauimus iras,
 Nec frueris: tantiq; orbatuſ muneris uſu
 Ad manes ignare fugis: nec flectere Parcas,
 Aut placare mala datur aſpera numina Lethes.
 Felix cui magna patrem ceruice uehenti
 Sacra, miceneæ patuit reuerentia flamme.
 Quiq; tener ſeuis genitorem Scipio poenis
 Abſtulit, & Lydi pietas temeraria Lauſi.
 Ergo Theſſalici coniux penſare marii
 Funus, & immitem potuit Phryga uincere ſupplex
 Thracius. ah quanto melius pro patre liceret
 Non totus rapiere tamen: nec funera mittam
 Longius. hic manes, hic intra teſta tenebo.
 Tu cuſtos, dominuſq; laris? tibi cuncta tuorum
 Parebunt. ego rite minor ſemperq; ſecundus,
 Aſſidue libabo dapes, & pocula ſacris
 Manibus, effigiesq; colam. te lucida ſaxa,
 Te ſimilem doctæ reſeret mihi linea cera
 Nunc ebur, & fuluam uultus imitabitur aurum.
 Inde uitam morum, longaq; examina uitæ,
 Aſſatusq; pios, monituraq; ſomnia poſcam.
 Talia dicentem genitor dulcedine leta
 Audiu, & immiſes lente deſcendit ad umbras.*

Verbaq; dilecta fert narraturus Hetrusca.
Salve supremum genitor minissime patrum.
Supremumq; uale: qui nunquam sospite nato
Triste chaos, moestisq; situs patiere sepulcris.
Semper odoratis spirabunt floribus ars.
Semper & assyrios felix bibit urna liquores:
Et lachrymas, qui maior honos. hic sacra litabit
Manibus, eq; tua tumultum tellure leuabit.
Nostra quoq; exemplo meritis tibi carmina sancit.
Hoc etiam gaudens cinerem donasse sepulcro.

C O M A F A R I N I.

I*Te comae facilemq; precor transcurrere pontum.*
Ite, coronato recubantes molliuer auro.
Ite, dabit cursus. minis Cytherea secundos.
Placabitq; notos. fors & de puppe timenda
Transferet, inq; sua. ducet super aequora concha.
Accipe laudatos iuuenis Phœbae crines,
Quos tibi Caesareus donat puer, accipe laetus.
Amosq; ostende patri, sine dulce nientes.
Comparet, atq; diu fratris puor esse Lyæi.
Forſan & ipse comae nunquam labentis honorem
Proferet, atq; alio clausum tibi ponet in auro.
Pergame, pinifera multum felicior Ida.
Illā licet sacra placeat sibi nube rapine,
Nempe dedit superis illum, quem turbida semper
Iuno uidet, refugiuq; manum, neſtarq; recusat.
At tu grata Deis, pulchroq; insignis alumno,
Miſiſti Latio, placida quem fronte miſiſtrum
Iuppiter auſonius pariter, Romanaq; Iuno

Aspiciunt, & uerq; probant nec tanta potenti
Terrarum domino, diuum sine mente uoluptas.
Dicitur Idalios Ericis de uertice lucos
Dum petit, & molles agitat Venus aurea Cynos,
Pergameas intrasse domos, ubi maximus agris
Auxiliator adest, & festinentia sistens
Fata, suluisfero mitis Deus incubat angui.
Hic puerum egregie præclarum sidere formæ
Ipsius ante Dei ludemem conspicit aram.
Ac primum subita paulum decepta figura
Natorum de plebe putat, sed non erat illi
Arcus & ex humeris nullæ fulgentibus umbræ
Miratur puerile decus, uultumq; comasq;
Aspiciens, tu'ne Ausonias aut ibis ad arces,
Neglectus Veneri? tu sordida recta, iugumq;
Seruitij uulgare feres? procul absit ego isti
Quem meruit formæ dominum dabo: uade, age mecum.
Vade puer, ducam uolucris per sidera curru
Donam immane duci, nec te plebeia manebunt
Iura, Palatino famulus deberis amori.
Nil ego, nil fateor, toto iam dulce sub orbe
Aut uidi, aut genui, cedat tibi Latmius uliro,
Sangariusq; puer, quemq; irrita fontis imago,
Et sterilis consumpsit amor, te cæcula Nais
Mallet, & apprensæ iraxisset fortius urnæ.
Tu puer ante omnes, solus formosior ille,
Cui daberis sic ossa, leues secum ipsa per atras
Tollit, Olorinaq; iubet considerare bigæ.
Nec mora iam Latij, montes, uetere sq; penates

*Euandri, quos mole noua pater inclytus urbis
Excolit, & summis equat Germanicus astris
Tunc propior iam cura deae: quae forma capillis
Optima, quae uestis roseos accendere uultus
Apta, quod in dignis, collo quod dignius aurum.
Norat caelestis oculos ducis, ipsaq; iadus
Iunxerat, & plena dederat connubia dextra.
Sic ornat crines, tyrios sic fundit amictus.
Dat radios, ignemq; suum. cessere priores
Delitiae, famulumq; greges. hic pocula magno
Prima duci, myrrhasq; graues. crystallaq; portat
Candidiore manu. crescit noua gratia Baccho.
Chare puer, superis qui praelibare uerendum
Nectar, & ingentem toties contingere dextram
Electus, quam nosse Geta, quam tangere Perse,
Armenyq; Indi; petunt. O sidere dextro
Edite, multa tibi diuum indulgentia fauit.
Olim etiam, ne prima genas lanugo nitentes
Carperet, & pulchra fuscaret gratia forma:
Ipse Deus patrie, celsam trans equora liquit
Pergamon, haud ulli puerum mollire potestas
Credita, sed tacita iuuenis Phœbeius arte
Leniter haud ullo concussum uulnere corpus
De sexu transire iubet. tamen anxia curis
Mordetur pueriq; timet Cytherea dolores.
Nondum pulchra ducis clementia coeperat ortu
Intactos seruare mares, nunc frangere sexum,
Atq; hominem mutare nefas, gauisq; solos
Quos genuit, Natura uidet, nec lege sinistra*

*Ferre timent famula natorum pondera matres
 Tu quoq; nunc iuuenis genitus si tardius esses,
 Umbratusq; genas, & adultos fortior artus,
 Non unum gaudens Phœbeia ad limina munus
 Misisses. patrias nunc uertex solus ad aras
 Nauiget: hunc multo Paphia saturabat amomo.
 Hunc noua tergemina pectebat Gratia dextra.
 Huic & purpurei cedat coma saucia Nisi.
 Et quam Sperchio tumidus seruabat Achilles.
 Ipsi cum primum niueam præcerpere frontem
 Decretum est, humerosq; modò nudare nitentes,
 Accurrunt teneri Paphia cum matre uolucres,
 Expediuntq; comas, & serica pectore ponunt
 Pallia: tunc iunctis crinem incidere sagittis,
 Atq; auro, gemmisq; locant: rapit ipsa cadentes
 Mater, & arcános ierat Cytherea liquores.
 Tunc puer è turba manibus qui forte supinis
 Nobile gemmato speculum portauerat auro,
 Hoc quoq; demus ait. patrÿs nec gratius ullum
 Munus erit templis, ipsoq; potentius auro.
 Tu modo fige aciem, & uultus hucusq; relinque.
 Sic ait. & speculum reclusit imagine rapta.
 At puer egregius tendens ad sidera palmas,
 His mihi pro donis, hominum mirissimè custos
 (Si merui) longa dominum renouare iuuenta,
 Atq; orbi seruare uelis, hoc sidera mecum,
 Hoc undè, terræq; rogant, eat oro per annos
 Iliacos, Pyliosq; simul propriosq; penates
 Gaudeat: & secum Tarpeia senescere templa.*

Sic ait, & motas miratur Pergamos aras.

AD CLAVDIAM VXOREM.

Q*uid mihi mœsta die, socijs qd noctibus uxor
Anxia, peruigili ducis suspiria cura?
Non metuo ne læsa fides, aut pectore in isto
Alier amor, nullis in te datur ire sagittis.
Audiat infesto licet hæc Rhæmnusia uultu,
Non datur, etsi egomet patrio de litore raptus
Quattuor emeritis per bella, per æquora, lustris
Errarem, tu mille procos intacta fugares
Non inintertextas commenta retexere telas.
Sed sine fraude palam, thalamosq; armata negasses.
Dic tamen unde alia mihi fronte, & nubila uultu?
An ne quod euboicos fessus remeare penates
Auguror, & patriæ senium componere terra?
Cur hoc triste tibi? certe lascinia cordi
Nulla, nec aut rapidi mulcent te prælia Circi,
Aut intrat sensus clamorosi turba Theatri.
Sed probitas, & opaca quies. & sordida nunquam
Gaudia, quas autem comitem te rapto per undas?
Quanquam, & si gelidas irem mansurus ad Arctos,
Vel super Hesperie uada caligantia Thules,
Aut septem gemini caput haud penetrabile Nili,
Horare uias. Hæc mens tua nempe benigna,
Quam mihi sorte Venus iunctam florentibus annis
Seruet, & in senium tua, quæ me uulnere primo
Intactum thalamis, & adhuc iuuenile uagantem,
Fixisti, tua fræna libens, docilisq; recepi.
Et semel incertas non mutaturus habenas,*

Vsq;

Fsq; premo.ter me uidiſti albana ferentem
 Dona comes, ſanctoq; indutum Caſaris auro,
 Viſceribus complexa tuis, fertisq; dediſti
 Oſcula anhelata meis. tu cum Capiuolia noſtræ
 Inficiata lyre, ſæuum, ingratumq; dolebas
 Mecum uicta Iouem. tu procurrentia primis
 Carmina noſtra ſonis, totasq; in murmure noctes
 Aure rapis uigili: longi tu ſola laboris
 Conſcia, cumq; tuis creui mea Thebais annis.
 Qualem te nuper ſtygias modo raptus ad undas,
 Cum iam lethæos audirem communis amnes,
 Aſpexi, tenniſq; oculos iam morie cadentes.
 Scilicet exhauſti Lachæſis mihi tempora fati
 Te tantum miſerata dedit, ſuperiq; potentes
 Inuidiam timuere tuam poſt iſta propinquum
 Nunc iter, optatosq; ſinus comes ire moraris.
 Hæc ubi nota fides, totq; explorata per uſus
 Qua ueteres latias, gratiasq; Heroïdas aquas?
 Iſſet ad Iliacas (quid enim deterret amantes?)
 Penelope gauſa domos, ſi paſſus Płyſſes
 Queſta eſt Aegiále, queſta eſt Melibœa relinqui.
 Et quanquam ſeui ſecerunt Menáda planctus,
 Nec minor his, tu noſſe fidem, firmamq; mariis
 Reddere ſic certè cineres, umbramq; priorem
 Queris adhuc, ſic exequias amplexa canori
 Coniugis, ingentes iteráſti pectore planctus.
 Tam mea, nec pietas alia eſt tibi, curaq; nata
 Sic ut mater amas, ſic nunquam corde recedit
 Nata tuo, fixamq; animi penetralibus imis

Nocte, dieq; tenes. non sic *Trachinia* nidos
Alcyone uernos, non sic *Philomela* penates
Circuit amplectens, animamq; in pignora transfert.
Hec nunc illa terit uiduo quod sola cubili
Otia, iam pulchra terit infœcunda iuuenta.
Sed uenient plenis uenient connubia tædis,
Sic certè, formæq; bonis, animiq; meretur.
Siue *clelyn* complexa petii, seu uoce paterna
Discendum *Musis* sonat, & mea carmina fleclit:
Candida seu molli diducit brachia motu,
Ingenium probitas, artemq; modestia uincit.
Non ne leues pueros, non te *Cythæa* pudebat
Hoc cessare decus? nec tantum *Roma* iugales
Conciliare toros, festasq; accendere tædas
Fertilis, & nostra generi tellure dabuntur.
Non adeo *Vesuvius* apex, & flammea diui
Montis hyems, trepidas exhaust ciuibus urbes.
Stant, populisq; uigent, hic auspice condita *Phœbo*
Tecta, dicarchei portus, & littora mundi
Hospita, at hic magnæ tractus imitantia *Romæ*.
Quæ *Capys* aduectis impleuit mœnia *Tæciris*.
Nostra quoq; & proprijs, tenuis nec rara colonis
Parthenope, cui mihi solum trans æquora uectæ
Ipse *Dione* monstrauit *Apollo* columba.
Has ego te sedes (nam nec mihi barbara *Thrace*,
Nec *Libyæ* natale solum) transferre laboro,
Quas & mollis hyems, & frigida temperat æstas,
Quas imbelles fretum torpentibus alluit undis.
Pax secunda locis, & desidis otia nitæ,

Et nunquam turbata quies, somniq; peracti.
 Nulla foro rabies, aut stricta iurgia legis
 Morum iura uiris: solum, & sine fascibus equum.
 Quid nunc magnificas species, cultusq; locorum,
 Tempiaq; & innumeri spatia interstincta columnis.
 Et geminam molem nudi, tectiq; theatri,
 Et capitolinis quinquennia proxima lustris?
 Quid laudem ritus, libertatemq; Menandri,
 Quam Romanus Honos, & grata licentia miscent?
 Nec desunt uarie circum oblectamina uitæ.
 Siue uaporiferas blandissima litora Baias:
 Enthea fauidicæ seu uisere tecta Sibyllæ
 Dulce sit iliacoq; iugum memorabile remo.
 Seu tibi Bacchei uineta, madentia Gauri:
 Teleboum q; domos, trepidis ubi dulcia nautis
 Lumina noctiuagæ tollit Pharus amula Luna.
 Chara q; non molli iuga Surrentina Lyæo,
 Quæ meus ante alios habitator Pollius auget.
 Aenariæ q; lacus medicos, Statinasq; renatas.
 Mille tibi nostræ referam telluris amores.
 Sed satis hoc coniux, satis hoc dixisse, creauit
 Me tibi, me socium longos astrinxit in annos.
 Non ne hæc amborum genitrix, alitrixq; uideri
 Digna: sed ingratus qui plura adnecto, tuisq;
 Moribus indubito. uenies charissima coniux,
 Præueniesq; etiam sine me tibi ductor aquarum
 Tybris, & armiferi sordebunt tecta Quirini.

STATII PAPINII
SYLVARVM LIBER
QVARTVS AD
MARCEL-
LV M.

N V E N I librum *Marcelle charissime,*
quem pietati tue dedicarem. Reor qui-
dem aliter quàm inuocato numine ma-
ximi Imperatoris nullum opusculum
meū cœpisse. Sed hic liber tres habet. Sequitur quar-
ta, quæ ad honorem tuum pertinet. Primo autem septi-
mumdecimum Germanici nostri consularum adora-
ui. Secundo gratias egi sacratissimis eius epulis hono-
ratus. Tercio uiam Domitianam miratus sum, quæ
grauissimam arenarum moram exemit. Cuius benefi-
cio tu quoq; maturius epistolam meā accipies, quam
tibi in hoc libro à Neapoli scribo. Proximum est ly-
ricum carmen ad Septimium Seuerum iuuenem (ut
scis) inter ornatissimos secundi ordinis, tuum quidem
etiam condiscipulum. Sed mihi contra hoc quoq; ius,
arctissimè charum. Iam iudicis nostri Herculem
Epitrapezion secundum honorem quem de me, & de
ipsis studijs meretur, imputare etiā tibi possum. Ma-
ximum Iunium dignitatis, & eloquentie nomine à
nobis diligi, satis eram testatus epistola, quam ad
illum de editione Thebaidos mea publicauī. Sed nūc
quoq; cum reueri maturius è Dalmatia rogo. Iun-
cta est Ecloga ad municipem meum. Iulium Mene-

cratum

eratem splendidum iuuenem, & Pollij mei generum.
 Cui gratulor quòd Neapolim nostram numero liber-
 vorum honestauerit. Plotio Gryppo maioris gradus
 iuueni dignius opusculum reddam. sed interim hende-
 casyllabos, quos Saturnalibus unà risimus huic uclu-
 mini inserui. Quare ergo plura in quarto sylvarum,
 quàm in prioribus? Ne se pueri aliquid egisse, qui re-
 prehenderunt (ut audio) quòd hoc Stili genus edidis-
 sem. Primum supernacuum est dissuadere rem factam.
 Deinde multa ex illis iam domino Casari dederam:
 & quanto hoc plus est, quàm edere? Exercere autem
 iocos nō licet? sic secreto, inquit. Sed & speromachias
 spectamus, & pilaris lusio admittitur. nonisimè
 quisquis ex meis inuitus aliquid legit: statim se profi-
 tetur aduersum. Itaq; consilio eius accedam. In sum-
 ma nempe ego sum, qui traducor. Taceat, & gau-
 deat. Hunc tamen librum tu Marcelle defendes. Et
 si uidetur haecenus: sin minus, reprehendemur.

XVII. CONSVLATVS IMPERATORIS.

AETA bis octonis accedit purpura fa-
 stis
 Caesaris, insignemq; aperit Germanicus
 annum,

Atq; oritur cum sole nouo, cum grandibus astris
 Clarius ipse nitens, & primo maior Eoo
 Exultent leges latiae: gaudete curules

*Et septem gemino iactantior athēra pulset
Roma iugo: plusq; ante alias Euandrius arces
Collis ouet subiere noui Palatia fascēs,
Et requiem bis sextus honos: precibusq; receptis
Curia Casareum gaudet uicisse pudorem.
Ipse etiam immensi reparator maximus aui
Attollit uultus, & uiroq; à limine grates
Ianus agit: quem tu uicina pace ligatum
Omnia iussisti componere bella nouiq;
In leges iurare forti: leuat ecce supinas
Hinc, atq; inde manus, geminaq; hæc uoce profatur.
Salue magne parens mundi, qui secula tecum
Instaurare paras, talem te cernere semper
Mense meo tua Roma cupit: sic tempora nasci,
Sic annos intrare decet: da gaudia fastis
Continua, hos humeros mulio sinus ambiat ostro,
P't properata tua manibus Pretexta Minerva.
Aspicias ut templis alius nitor, altior aris
Ignis, & ipsa mea tepeant tibi sidera brumæ.
Moribus atq; tuis gaudent turmæq; tribusq;
Purpureiq; patres, lucemq; à consule ducit
Omnis honos: quid tale precor prior annus habebat
Dic age Roma potens? & tecum longa uetustas
Dinumerata fastos, nec parua exempla recense,
Sed quæ sola meus dignetur uincere Caesar.
Ter Latio, deciesq; tulit labentibus annis
Augustus fascēs, sed cœpit serò mereri.
Tu iuuenis prægressus auos, & quanta recusas,
Quanta uetas, flectere tamen: precibusq; Senatus*

Permittes hanc sæpe diem manet insuper ordo
 Longior, & totidem felix tibi Roma curules
 Terq; quaterq; dabit: mecum aliera secula condes,
 Et tibi longæui reuocabitur ara parentis.
 Mille trophæa feres. tantum permittite triumphos:
 Restat Bactra nouis, restat Babylôna tributis
 Frenari, nondum gremio Iouis indica Laurus:
 Nondû Arabes, Seresq; rogât, nondû omnis honore
 Annus habet, cupiuntq; decem tua nomina menses.
 Sic Ianus, clausoq; libens se poste recepit.
 Tunc omnes patuere fores, letoq; dederunt
 Signa polo, longamq; tibi Rex magne iuuentam
 Annuit, atq; suos promissu Iuppiter annos.

EPVLVM DOMITIANI EV-
 CHARISTICON.

Regia Sidonia conuiuia laudat Elise
 Qui magnû Aencæ laurentibus intulit aruis:
 Alcinoiq; dapes mansuro carmine monstrat
 Acquore, qui multo reducem consumpsit Vlysses.
 Ast ego, cui sacre Caesar noua gaudia cœne
 Nunc primum, dominaq; dedit consurgere mensa:
 Qua celebrem mea uota lyra, quas soluere graies
 Sufficiam? non si pariter mihi uertice leto
 Nectat adoratas, & Smyrna, & Mantua lauros,
 Digna loquar, medijs uideor discumbere in astris
 Cum Ioue, & iliaca porrectum sumere dextra
 Immortale merum: steriles transmisimus annos.
 Hæc æui mihi prima dies, hæc limina uite.
 Te'ne ego regnator terrarum, orbisq; subacti

Magne

Magne parens: te spes hominum, te cura Deorum
 Cerno iacens? datur hæc iuxta, datur ora tueri
 Vna inter, mensasq; & non assurgere fas est?
 Tectum augustū, ingens, non centū insigne columnis,
 Sed quanta Superos, cœlumq; Ailante remisso
 Sustentare queant, stupet hoc uicina Tonantis
 Regia, teq; pari letantur sedē locatum
 Numina, nec magnum properes ascendere cœlum
 Tanta patet moles, effusaq; impetus aula
 Liberior campi: multumq; amplexus aperti,
 Aethereo & tantum domino minor: ille penates
 Implet, & ingenti genio iuuat. æmulus illic
 Mons Libys, Iliacusq; nitent, & multa Syenos,
 Et chios, & glauca certantia Doride saxa,
 Lunaq; portandis tantum suffecta columnis.
 Longa super species, fessis uix culmina prendis
 Visibus, auratiq; pueri laquearia cœli.
 Hic cum Romuleos procures, trabeataq; Caesar
 Agmina, mille simul iussit discumbere mensis,
 Ipsa sinus accincta Ceres, Bacchusq; laborant
 Sufficere. Aetherei felix sic orbita fluxit
 Triptolemi: sic uisifero sub palmite nudos.
 Umbravit colles, & sobria rura Lyncus.
 Sed mihi non epulas, indusq; immixta columnis
 Robora, Mætorum, famulus'ue ex ordine turmas,
 Ipsum, ipsum, cupido tantum spectare uacauit
 Tranquillum uultu, sed maiestate serena
 Mulcentem radios, summittentemq; modeste
 Fortune uexilla sue, tamen ore nitebas

Disimulatus honos: talem quoq; Barbarus hostis
Possit, & ignota conspectum agnoscere gentes:
Non aliter gelida Rhodopes in ualle recumbit
Dimissis Gradivus equis, sic lubrica ponit
Membra terapnea resoluus gymnade Pollux.
Sic iacet ad Gangem indis ululantibus Euan,
Sic grauis Alcides post horrida iussa reuersus
Gaudebat strato latus acclinare Leoni.
Parua loquor, nec dum equo tuos Germanice uultus,
Talis ubi oceani finem, mensasq; reuisti
Aethiopum sacro diffusus nectare uultus,
Dux superum, secreta iubet dare carmina musas.
Et pallenas Phæbum laudare triumphos.
Di tibi (nanq; animas sepe exaudire minores.
Dicuntur) patria bis, terq; exire senectæ
Annuerint fines, rata numina miseris astris,
Templaq; des, habitesq; domos, sepe annua pandat
Limina, sepe nouo Ianum lictore salutes,
Sepe coronatus iteres quinquennia lustris.
Qua mihi felices opulas, mensæq; dedisti
Sacra tua, talis longo post tempore uenit
Lux mihi: Troiana qualis sub collibus Albæ
Cum modo germanas acies, modo Dacæ sonantem
Prælia, palladio tua me manus induit auro.

VIA DOMITIANA.

Quis auri silicis, grauisq; ferri
 Immanis sonus, equori propinquum
 Saxosæ laus Appiæ repleuit?
 Certè non Libycæ sonant catenæ,

Nec dux aduena peierante bello,
Campanos quatit inquietus agros.
Nec frangit uada, montibusq; cassis
Inducit Nero sordidas paludes.
Sed qui limina bellicosa Iani
Iustis legibus, & foro coronat.
Qui castæ Cereri, diu negata
Reddit iugera, sobriasq; terras.
Qui fortem uetat interire sexum:
Et Censor prohibet mares adultos
Pulchra supplicium timere formæ.
Qui reddit Capitolio tonantem.
Et pacem propria domo reponit.
Qui genti patriæ futura semper
Sancit limina, flauiumq; culmen.
Hic scenis populi uias grauantes,
Et campos iter omne detinentes,
Longos eximit ambitus, nouoq;
Iniectu solidat graues arenas.
Gaudens Euboicæ domum Sibyllæ,
Gauranosq; sinus, & æstuantem
Septem montibus admouere Baias.
Hic quondam piger axe uectus uno
Nutabat cruce pendula uiator,
Rodebatq; rotas maligna iellus:
Et plebs in medijs Latina campis
Horrebat mala nauigationis.
Nec cursus agiles sed impedirum
Tardabant iter Orbis tacentes,

Dum pondus nimium querens sub alta
 Repit languida quadrupes statera.
 At nunc quæ solidum diem terebat
 Horarum uia facta uix duarum.
 Non tenses uolucrum per astra penne,
 Nec uelocius ibitis carine.
 Hic primus labor inchoare sulcos,
 Et rescindere limites, & alio
 Egestu penitus cauare terras,
 Mox haustas aliter replere fossas,
 Et summo gremium parare dorso,
 Ne nutent sola, ne maligna sedes
 Et pressis dubium cubile saxi.
 Tunc umbonibus hinc, & hinc coactis,
 Et crebris iter alligare Gomphis.
 O quantæ pariter manus laborant.
 Hi cadunt nemus, exuuntq; montes,
 Hi ferro scopulos, trabesq; cadunt,
 Illi saxa ligant, opusq; texunt
 Cocto puluere, sordidoq; Topho,
 Hi siccant bibulas manu lacunas,
 Et longe fluuios agunt minores.
 Hæ possent & Aihon cauare dextre,
 Et moestum pelagus gementis Helles
 Intercludere ponte non natanti.
 His paruus (Lechia nisi uetarent)
 Inous freta miscuisset Isthmos.
 Feruent littora, nobilesq; solue.
 Et longus medias fragor per urbes.

*Aiq; Echo simul hinc & inde fractam
Gauro Massicus Vniuer remittit.
Miratur sonitum quiesca Cyme.
Et Linterna palus, pigerq; Sano.
At flauum caput, humidumq; late
Crinem mollibus impeditus ulmis,
Vultur nus leuat ora, maximoq;
Pontis Casarei reclinis arcu,
Pandis talia faucibus redundat.
Camporum bone Conditor meorum,
Qui me uallibus auis resusum,
Et ripas habitare nescientem,
Recti legibus aluei ligasti
Et nunc ille ego turbidus, minaxq;
Vix passus dubias prius carinas,
Tam pontem fer, peruiusq; calcor
Qui terras rapere, & rotare syluas
Assueram (pudet) Amnis esse cœpi.
Sed grates ago, seruitusq; tanti est,
Quod sub te duce, te iubente cessi,
Quod tu maximus arbiter, meaq;
Victor perpetuus legere ripa.
Et nunc limite me colis beato,
Nec sordere sinis, malumq; late
Deterges sterilis soli putorem,
Ne me pulcreum, grauemq; cœno
Tyrrheni sinus obruat profundi.
Qualis cinyphius tacente ripa,
Pœnos Bagrada serpit inter agros.*

Sed talis serar, ut nitente cursu
 Tranquillum mare, proximumq; possim
 Puro gurgite pronocare Lyrim.
 Hæc amnis, pariterq; se leuaret
 Ingenti plaga marmorata dorso.
 Huius ianua, prosperumq; limen
 Arcus belligeri Ducis Trophæis,
 Et totis Ligurum nitens metallis,
 Quantus nubila qui coronat imbri.
 Illic flectitur excitus Viator.
 Illic Appia se dolet relinquî.
 Tunc uelocior, acriorq; cursus,
 Tunc ipsos iuuat imperius Iugales.
 Censetis ubi remigum laceris
 Prima carbasa uenilantur aura.
 Ergo omnes, age, quæ sub axe primo
 Romani colitis fidem parentis,
 Prono limite commeate gentes,
 Eoæ citius uenite laurus,
 Nil obstat cupidis, nihil moratur.
 Qui primo Tyberim reliquit ortu,
 Primo uespere nauigat Lucrinum.
 Sed quam fine uie recentis imo,
 Quâ monstrat ueteres Apollo Cumas,
 Albam crinibus, insulisq; cerno?
 Visu fallimur? an sacris ab antris
 Profert Chalcidicas Sibylla laurus?
 Cedamus Chely iam repone cantus.
 Vates sanctior incipit, tacendum est.

En & colla rotat, nouisq; late
 Bacchatur spatij, uiamq; replet.
 Tunc sic uirgineo profatur ore.
 Dicebam ueniet: manete campi,
 Atq; annis ueniet fauente caelo
 Qui scædum nemus, & putres arenas
 Celsis pontibus, & uia lenabit.
 En hic est Deus, hunc iubet beatis
 Pro se Iuppiter imperare terris.
 Quo non dignior has subit habenas,
 Ex quo me duce præscios auerni
 Aeneas auide futura querens
 Lucos & penetravit, & reliquit.
 Hic paci bonus, hic timendus armis,
 Natura melior, potentiorq;
 Hic si flammiferos teneret axes,
 Largis India nubibus maderet,
 Undaret Libya, teperet Aemus.
 Salue dux hominum, & parens deorum,
 Præuisum mihi, cognitumq; numen.
 Nec iam putribus euoluta chartis
 Solemni prece quindecim uirorum
 Perlustra mea dicta, sed canentem
 Ipsam cominus (ut mereris) audi.
 Vidi quam seriem morantis æui
 Pronectant tibi candidæ sorores.
 Magnus te manet ordo seculorum
 Natis longior, abnepotibusq;
 Annos perpetua geres iuuenta,

Quos fertur placidos obisse Nestor,
 Quos Titonia computat Seneclius.
 Et quantos ego Delium poposci.
 Iurauit tibi iam niualis Aëtos.
 Nunc magnos Oriens dabit triumphos.
 Ibis quæ uagus Hercules, & Euam
 Ultra sidera flammeumq; solem,
 Et Nili caput, & niues Atlantis,
 Et laudum cumulo beatus omni
 Scandes belliger, obuiosq; currus.
 Donec Troicus ignis, & renata
 Tarpeius pater intonabit aule.
 Hæc donec uia, te regente terras
 Annosa magis Appia senescat.

AD MARCELLVM.

Curre per Euboicos non segnis epistola campos
 Hac ingressa uias, qua nobilis Appia crescit
 In latus, & molles solidus premit agger arenas:
 Atq; ubi Romuleas uelox penetraueris arces,
 Continuò dextras flauî pete Tybridis oras,
 Lydia quæ penitus stagnum nauale coërcet
 Ripa, suburbanisq; uadum prætextitur hortis.
 Illic egregium, formaq; animisq; uidebis
 Marcellum, & celso præsignem uertice nosces.
 Cui primum solito uulgi de more salutem,
 Mox inclusa modis hæc reddere uerba memento.
 Iam terras, uolucrumq; polum, fuga ueris aquosâ
 Laxat, & Icarj's cælum latratibus urit.
 Ardua iam densæ rarescunt mœnia Romæ.

Hos praeeste sacrum, Nemus hos glaciale Dianæ,
Algidus aut horrens, aut ihuscula protegit umbra,
Tiburis hi lucos, anienaq; frigora captant.
Te quoq; clamose, quæ nam plaga mitior urbi
Subtrahit? æstiuos quo decipis aëre soles?
Quid tuus ante omneis, tua cura potissima Gallus
Nec non noster amor dubium morum ne probandus,
Ingenij ue bonis, latijs æstiuat in oris?
An ne metalliferae repeiit iam mœnia lunæ?
Tyrrhenasq; domos? quod si tibi proximus haeret,
Non ego nunc uestro procul à sermone recedo,
Certum est, inde sonus geminas mihi circuit aures.
Sed tu dum nimio possessa Hyperione flagrat
Torua Cleonei iuba sideris, exue curis
Pectus, & assiduo temet furare labori.
Et fontes operit pharetras, arcumq; retendit
Parthus, & Eleis auviga laboribus actos
Alpheo permulcet equos. & nostra satisfacit
Laxaturq; Chelys uires instigat, aliq;
Tempestiua quies, maior post otia Virtus.
Talis cantata Briseide uenit Achilles
Acrior, & positus erupit in Hæctora plectris.
Te quoq; flammabit tacitè repetita parumper
Desidia, & solidos nouus exultabis in actus.
Certe iam latæ non miscent iurgia leges,
Et pacem piger annus habet, messesq; reuerse
Dimisere forum, nec iam tibi turba reorum
Vestibulo, queruliq; rogant exire clientes.
Cessat Centeni moderatrix Iudicis hasta.

*Quà tibi sublimi iam nunc celeberrima fama
 Eminet, & iuuenes sacundia præterit annos.
 Felix curarum, cui non Heliconia cordi
 Serta, nec imbelles Parnasi è uerice laurus.
 Sed uiget ingenium, & magnos accinctus in usus
 Fert animus quascunq; uices nos otia uitæ
 Solatur cantu, uentosaq; gaudia fama
 Quarimus. en egomet somnum, & geniale secutus
 Littus, ubi Ausonio se condidit hospita portu
 Parthenope, tenues ignauo pollice chordas
 Pulso, Maroneiq; sedens in margine templi
 Sumo animum, & magni tumulis accanto magistri.
 At tu si longi cursum dabit Atropos cui,
 (Deiq; precor, Latijq; ducis sic numina pergant,
 Quem tibi posthabito studium est coluisse tonante,
 Quiq; tuos alio subtexit munere fasces,
 Et spatia obliqua mandat renouare latina)
 Forsitan Ausonias ibis franare cohortes,
 Aut Rhæni populos, aut nigrae littora Thules,
 Aut Istrum seruare latus, metuendaq; portæ
 Limina caspiacæ, nec enim tibi sola potentis
 Eloquij uirtus, sunt membra accomoda bellis.
 Quiq; grauem tardi subeant Thoraca lacerii.
 Seu campo pedes ire paras, est agmina supra
 Nutaturus apex seu fræna sonantia flectes,
 Seruiet asper equus nos facta aliena canendo
 Vergimur in senium, proprijs tu pulcher in armis
 Ipse canenda geres, patriæq; exempla parabis.
 Magna geres, dignosq; etiamnum belliger actus*

Poscit auus præstatq; domi nouisse triumphos.
Surge agedum iuuenemq; puer deprendit parentem
Stemmata materno felix, uirtute paterna.
Iam te blanda sinu tyrio, sibi gloria felix
Educat, & cunctas gaudet spondere curules.
Hæc ego chalcidicis ad te Marcelle sonabam
Littoribus fractas ubi Vesbius egerit iras,
Æmula Trinacrijs uoluens incendia flammis.
Mira fides, credei ne uirum uentura propago,
Cum segetes iterum, cum iam hæc deserta uirebunt,
Infra urbes, populosq; premi? proauitaq; toto
Rura abiisse mari? necdum letale minari
Cessat apex, procul ista tuis, Tifata Teate,
Nec Marrucinos agat hæc insania montes.
Nunc si forte meis quæ sint exordia musis
Scire petis, iam Sidonios emensa labores
Thebais optato collegit carbasa portu.
Parnasiq; iugis, syluaq; Heliconide festis
Thura dedit flammis, & uirginis exta iuuenta,
Pomiferaq; meas suspendit ab arbore uittas.
Nunc uacuos crines, alio subit insula nexu.
Troia quidem, magnusq; mihi tentatur Achilles.
Sed uocat Arciuenens aliò pater, armaq; monstras
Ausoniù maiora ducis: trahit impetus illo
Iam pridem, retrahitq; timor stabum? ne sub illa
Mole humeri? an magno uincetur pondere ceruix?
Dic Marcelle, ferat fluctus adsueta minores
Nosse ratis nondum Ionijs credenda periclis?
Iamq; uale, & penitus noti tibi uatis amorem

Corde exire ueta. nec enim *Tirynthius* almae
Pectus amicitiae. cedit tibi gloria fidi
Theseos, & lacerum qui circa mœnia *Troia*
Priamiden caso solatia traxit amico.

LYRICVM AD SEPT.

SEVERVM.

P *Arui* beatus ruris honoribus,
 Qua *prisca Teucros*, *Alba* colit lares,
 Fortem atq; facundum *Seuerum*
 Non solitis fidibus saluo.
 Iam trux ad *Arctos Parrhasias* hyems
 Concessit altis obruta solibus,
 Iam *Pontus*, ac tellus renident,
 Iam *zephyris Aquilo* refractus.
 Nunc cuncta ueris frondibus annuis
 Crinitur arbor, nunc uolucrum noui
 Quæstus, inexpertumq; carmen,
 Quod tacita statuere *Bruma*.
 Nos parca tellus, peruigil & focus,
 Culmenq; multo lumine sordidum
 Solantur, exemptusq; *Testa*,
 Qua modo serbuerat *Lyæus*.
 Non mille balant lanigeri greges.
 Nec uacca dulci mugit adultero.
 Vniq; (si quando) canenti
 Mutus ager domino reclamat.
 Sed terra primis post patriam mihi
 Dilecta curis, Huic mea carmina
 Regina bellorum *Virago*

Casareo peraravit auro.
 Cum tu sodalis dulce periculum
 Commisus omni pectore tolleres,
 Ut Castor ad cunctos tremebat
 Bebrycia strepitus arenæ.
 Tene in remotis Syriibus aula
 Leptis creavit? iam feret Indicas
 Messes, odoratisq; rara
 Gymnasia præripiet Sabæis.
 Quis non in omni uertice Romuli
 Reptasse dulcem Septimium putet?
 Quis fonte Iturnæ relictis
 Uberibus, neget esse pastum?
 Hæc mira Virius, protinus Ausonum
 Portus, uadose nescius Africæ
 Intrat, adoptatusq; thuscis
 Gurgitibus puer innatasti.
 Hic parvus inter pignora Curia
 Contentus alto lumine purpuræ
 Crescis, sed immensos labores
 Indole patritia secutus.
 Non sermo pænuus, non habitus tibi,
 Externa non mens, Italus, Italus.
 Sunt iube, Romanisq; turmis,
 Qui Libyam deceant Alumni.
 Est & frementi uox hilaris Foro,
 Venale sed non eloquium tibi,
 Ensisq; uagina quiescit,
 Stringere ni iubeant amici.

*Sed rura cordi sapius. & quies.
Nunc in paternis sedibus, & solo
Veiente, nunc frondosa supra
Hernica, nunc Curibus uetustis.
Hic plura pones, uocibus, & modis
Passim solutis, sed memor interim
Nostrum, uerecundo latentem
Barbiton ingeminas sub antro.*

VINDICIS HERCVLES

EPITRAPAZIOS.

Forte remittentem curas, Phæboq; leuatum
Pectora, cum patulis tererem uagus otia sepris,
Iam moriente die, rapuit me cœna benigni
Vindicis, hæc imos animi perlapsa recessus
Inconsumpta manet, neq; enim ludibria uentris
Hauimus, aut epulas diuerso è sole petitas,
Vinaq; perpetuis auro certantia Fastis.
Ah miseri, quos nosse iuuat, quid Phasidis ales
Distet ab hiberna Rhodópes Grue: quis magis anser
Extā ferat, cur thuscus Aper generosior Umbro.
Lubrica qua recubent conchilia mollius alga.
Nobis uerus amor, medioq; Helicone petitus
Sermo, hilaresq; ioci, brumalem absumere noctem
Suaserunt, mollemq; oculis expellere somnum,
Donec ab Elysijs prospexit sedibus aliter
Castor, & hesternas uisit Titonia mensas.
O bona nox, iunctaq; utinam Tirynthia Luna,
Nox & erythraeis Thetidis signanda lapillis,
Et memoranda diu, Geniumq; habitura perennem.

Mille

Mille ubi tunc species, arisq; eborisq; uetusti,
Atq; locuturas mentito corpore ceras,
Edidici, quis nanq; oculis certauerit usquam
Vindicis, artificum ueteres agnoscere ductus?
Et non inscriptis autorem reddere signis?
Hic tibi quæ docto multum uigilata Myroni
Aera, laboriferi uiuant quæ marmora calo
Praxitelis, quod ebur Pisæo pollice rasum,
Quod Polycleteis uisum est spirare caminis
Linea quæ ueterem longe fateatur Apellem,
Monstrauit, nanq; hæc quoties chelyn exiit ille,
Desidia est, hic Aonijs amor auocat antris.
Hæc inter, castæ Genius, tutelaq; mensæ
Amphitryoniades, multo mea cœpit amore
Pectora, nec longo satiauit lumina uisu,
Tantus honos operi, firmosq; inclusa per artus
Maiestas. Deus ille Deus, seseq; uidendum
Indulsit Lysippe tibi, paruusq; uideri,
Semiriq; ingens, & cum mirabilis intra
Stet mensura pedem, tamen exclamare libebit
(Si uisus per membra feras) hoc pectore pressus
Vastator Nemées: hæc exitiale ferebant
Robur, & argoos frangebant brachia remos.
Hoc spatium tam magna breui mendacia formæ,
Quis modus in dextra, quanta experientia docti
Artificis curis, pariter gestamina mensæ
Fingere, & ingentes animo uersare Colossos?
Tale nec ideis quicquam Telchines in antris
Nec solidus Brontes, nec qui poluit arma deorum

*Zemnius, exigua potuisset ludere massa.
 Nec torua effigies, epulisq; aliena remisissis,
 Sed qualem parci domus admirata Molorchi,
 Aut Aleæ lucis uidit Tegeæa sacerdos.
 Qualis & Oeteis emissus in astra fauillis
 Nectar adhuc torua letus Iunone bibebat.
 Sic mitis uultus, ueluti de pectore gaudens
 Hortetur mensas tenet hæc marcentia fratris.
 Pocula, adhuc seuæ meminit manus altera cedis.
 Sustinet occultum Nemæeo tegmine saxum
 Digna operi fortuna sacro. Pelleus habebat
 Regnator letis numen uenerabile mensis,
 Et comitem occasus secum portabat & ortus:
 Prensabatq; libens, modo qua diademata dextra
 Abstulerat, dederatq; & magnas uerterat urbes,
 Semper ab hoc animos in crastina bella petebat.
 Huic acies uictor semper narrabat opimas.
 Siue catenatos Bromio detraxerat Indos.
 Seu clausam magna Babylôna refrigerat hastâ,
 Seu Pelopis terras, libertatemq; pelasgam
 Obruerat bello, magnoq; ex agmine laudum
 Fertur Thebanos tantum excusasse triumphos.
 Ille etiam magnos satis rampentibus actus,
 Cum traheret letale merum, iam mortis opaca
 Nube grauis uultus, alios in numine caro:
 Aeraq; supremis timuit sudantia mensis.
 Mox Nasamonico decus admirabile Regi
 Possessum, fortiq; Deo libauit honores
 Semper atrox dextra, periuroq; ense superbus*

*Hannibal. Italica perfusum sanguine genis,
 Diraq; Romuleis portantem incendia tectis,
 Oderat: & cum epulas, & cum lenæa dicaret
 Dona Deus. castris mœrens comes isse nefandis.
 Præcipue cum sacrilegus face miscuit arces
 Ipsius, immeritasq; domos, ac templa Saguntæ
 Polluit. & populis furias immisit honestas.
 Nec post si donij letum ducis, ære potita
 Egregio plebeia domus, conuiuia Sylle
 Ornabat semper. claros intrare penates
 Assuetum, & felix dominorum stemmate signum.
 Nunc quoq; (si mores, humanaq; pectora cura
 Nosse Deis) non aula quidem Tirinthe, nec te
 Regius ambit honos sed casta, ignaraq; culpa
 Mens domini, cui prisca fides, cœptaq; perenne
 Fœdus amicitie: scit adhuc florente sub auro
 Par magnis Vêstinus auis, quem nocte, dieq;,
 Spirat, & in charæ uiuit complexibus umbræ.
 Hic igitur tibi lata quies fortissime Diuum
 Alcide, nec bella uides, pugnasq; feroces,
 Sed Chelym & uitras, & amantes carmina laurus.
 Hic tibi solenni memorabit carmine, quantus
 Iliacas geticasq; domos, quantusq; niualet
 Stymphalon, quantusq; iugis Erimanthon aquosis
 Terrueris: quem te pecoris possessor Ibéri,
 Quem tulerit sua maræoticus arbiter aræ.
 Hic penetrata tibi spoliataq; limina mortis
 Concinet: & flentes Libyæ, Scythiæ'ue puellas.
 Nec te regnator Macedum, nec barbarus unquam*

Hann

*Hannibal, aut scui posset uox horrida Sylle,
His celebrare modis, certe tu muneris autor
Non alijs mallet oculis Lysippe probari.*

LYRICVM AD MAXI-
MVM IVNIVM.

I Andiu lato satiata campo
Fortis herois Erato labores
Differ: atq; ingens opus in minores
Contrahe gyros.

Tuq; regnator lyrica cohortis,
Da noui paulum mihi iura plectri.
Si tuas cantu Latio sacraui
Pindare Thebas.

Maximo carmen tenuare tento,
Nunc ab intonsa capienda Myrto
Serta, nunc maior suis & bibendus
Castior annis.

Quando te dulci Latio remittent
Dalmata montes? ubi dite uiso
Pallidus fossor redit, erutoq;
Concolor auro.

Ecce me natum propiore terra,
Non tamen portu retinent amœno
Desides Baie: Luicē'ue notus
Hectoris armis.

Torpor est nostris sine te Camœnis,
Tardius sueto uenit ipse Thymbræ
Rector, & primis meus ecce metis
Hæret Achilles.

Quippe

Quippe te fido monitore nostra
 Thebais multa cruciata lima
 Tentat audaci fide, Mantuana
 Gaudia fame.

Sed damus lento ueniam: quòd alma
 Prole fundasti uacuos penateis.
 O diem letum, uenit ecce nobis
 Maximus alier.

Orbitas omni fugienda nisu,
 Quam premit uotis inimicus hæres,
 Optimo poscens (pudet heu) propinquum
 Funus amico.

Orbitas nullo tumultata fletu,
 Stat domo capta cupidus superstes
 Imminens leti spolijs, & ipsum
 Computat ignem.

Duret in longum generosus infans,
 Perq; non multis uer expedium
 Crescat in mores patrios, aumq;
 Pronocet actis.

Tu tuos paruo memorabis enses,
 Quos ad Eoum tuleris Orontem
 Signa franate moderatus ala
 Castore dextro.

Ille ut inuicti rapidum secutus
 Caesaris fulmen, refugis amaram
 Sarmatis legem, dederit sub imo
 Viuere calo.

Sed suas artes puer antiè discat.

Omne quis mundi senium remensus
 Orsa Salustii brevis, & Timaei
 Reddis alumnum.

AD IVLIVM MENE CRA-
 TEM OB PRO-
 LEM.

PAnde fores superam, uittataq; templa Sabais
 Nubibus, & pecudum fibris spirantibus imple
 Parthenope. clari genus ecce Menecratis auget.
 Tertia iam soboles procerum tibi nobile uulgus
 Crescit, & insani solatur damna Vesui.
 Nec solum festas secreta Neapolis aras
 Ambiat, & socij portus, dilecta q; mitis
 Terra Dicarchei, nec non plaga chara madenti
 Surrentina Deo fertis altaria cingat
 Materni quàm litus aui, quem turba nepotum
 Circuit, & similes contendit reddere uultus.
 Gaudeat & libyca praesignis auunculus hasta.
 Quaeq; sibi genitos putat, attollitq; benigno
 Polla sinu: maeste ò iuuenis, qui tanta merenti
 Lumina das patriae, dulci tremis ecce tumultu
 Tot dominis clamata domus: procul atra recedat
 Inuidia, atq; aliò lucentia pectora flectat
 His senium, longaeq; decus Virtutis, & alba
 Atropos, & patrius lauros promisit Apollo.
 Ergo quod Ausoniae pater angustissimus urbis
 Ius tibi tergemina dederat letabile proles,
 Omen erat, uenit toties Lucina, piumq;
 Intrauit repetita larem sic fertilis oro

Siet domus, & donis nunquam mutata sacraſis,
 Maſte, quòd & proles tibi ſapius aucta uirili
 Robore ſed iuueni letam dat Virgo paremi.
 Aptior his Virtus, citius dabit illa nepotes.
 Qualis maternis Helene iam digna palaeſtris
 Inter Amycleos reptabat candida fratres.
 Vel qualis caliſacies, ubi noſte ſerena
 Admouere iubar medie duo ſidera Luce.
 Sed queror haud ſaciles iuuenam rariſſime, queſtus,
 Iraſcorq; citiam quantum irafcuntur amantes.
 Tanta'ne me decuit uulgarì gaudia fama
 Noſcere? cumq; tibi uagitet tertius infans,
 Protinus ingenti non uenit nuntia curſu
 Littera, quæ feſtos cumulare aliaribus ignes,
 Et redimire chelyn, poſtesq; ornare iuberei?
 Albanoq; cadum ſordentem promere ſumo?
 Et cantu ſignare diem? ſed tardus, inersq;
 Nunc demum mea nota cano, tua culpa, tuusq;
 Hic pudor ulterius ſed enim producere queſtus
 Non licet, on hilaris circumſtat turba tuorum,
 Deſenſatq; patrem: quem non hoc agmine uincas?
 Di Patry, quos augury ſuper æquora magnis
 Litus ad Auſonium deuexit Abantia claſſis,
 Tu ductor populi longe emigrantis Apollo,
 Cuius adhuc uolucrem leua ceruice ſedentem
 Reſpiciens blandè felix Eumelis adorat,
 Tuq; actæa Ceres, curſu cui ſemper anbelo
 Fortuam taciti quaſſamus lampada myſte,
 Et nos Tyndarida, quos non horrenda Lycurgi

Taygeta, umbrosęq; magis coluere terapnæ.
 Hos cum plebe sua patrij seruate Penates.
 Sint qui fissam aëo, crebrisq; laboribus urbem
 Voce, opibusq; inuent, uiridiq; in nomine seruent.
 His placidus genitor mores, largianq; nitorem
 Monstrat auus pulchræ studium uirtutis uerq;
 Quippe & opes, & origo sinu, hæc lampade prima
 Patrias intrare fores, hos pube sub ipsa
 (Si modo prona bonis inuicti Caesaris adsint
 Numina) Romulei limen pulsare senatus.

RISVS SATVRNALI-
 TIVS AD PLO-
 TIVM.

Est sane iocus iste, quod libellum
 Misisti mihi Grippe pro libello.
 Urbanum tamen hoc potest uideri.
 Si post hoc aliquid mihi remittas.
 Nam si ludere Grippe perseueras,
 Non ludis, licet ecce computemus.
 Noster purpureus, nouusq; charta,
 Et binis decoratus Umbilicis.
 Præter me, mihi constitit Decussis.
 Tu rosam in eis, suisq; puirem,
 Quales aut Libycis madent Olinis,
 Aut thus Niliacum, piper'ne, seruant.
 Aut Byzantiacos colunt Lacertos
 Nec saltem tua dicta cominentem,
 Quæ trino inuenis foro tonabas,
 Aut centum propè iudices prius, quàm

Te Germanicus arbitrum sequenti
Ammonæ dedit, omniumq; late
Præfecit stationibus viarum.
Sed Brui senis oscitationes
De capsâ miserî Libellionis,
Emptum plus minus asse Caiano
Donas usque adeo ne defuerunt
Cæsis Pileâ sutâ de lacernis?
Vel mantiliâ? luridæ ue, Mappæ?
Chartæ, Thebaicæ ue, Caricæ ue?
Nusquam turbine conditus ruenti
Prunorum globus, atq; Coctanorum.
Non Ellychnia sicca, non replictæ
Bulborum tunicæ, nec oua tantum.
Non leues Alicæ, nec asperum sar.
Nusquam cyniphijs uagata campis
Curuarum domus uda cochlearum.
Non lardum graue, debilis ue perna.
Non Lucanica, non graues Phalisci.
Non Sal. Oxiporum ue, Casæus ue.
Aut Panes uiridantis Aphronitri.
Vel passum Psythijs suis recoctum.
Dulci defruta uel lutosâ cœno.
Quantum uel dare cereos nitentes.
Cutrellum, tenuis ue Codicillos.
Ollares rogo non licebat uuas,
Cumano patinas in orbe tortas,
Aut unam dare Synthesim (quid horres?)
Albarum calicum, atq; Caccaborum?

*Sed certa uelut equus in statera,
 Nil mutas, sed idem mihi rependis.
 Quid si cum bene mane semicrudus
 Illatam tibi dixero salutem,
 Et tu me uicibus domi salutes?
 Aut cum me dape iaueris opima,
 Expectes similes & ipse coenas?
 Irascor tibi Grippe, sed ualebis
 Tantum ne mihi quo soles lepore,
 Et nunc endecasyllabos remittas.*

SYLVARVM LIBER
 QVINTVS AD ABA-
 SCANTIVM.

INIBVS affectibus prosequenda sunt
 bona exēpla, cū publice prosint pietas,
 quam Priscilla tua prestat, & morum
 tuorum pars, nulli non cōciliare te prae-
 cipue marito potest. uxore enim uiuā amare, uoluptas
 est: defunctā, religio, ego tamen huic operi nō ut unus
 ē turba sed tamen cum quasi officiosus assilui. amauit
 enim uxorem meam Priscilla, & amando fecit mihi
 illam probatiorem. post hoc ingratus sum, si lacrymas
 tuas transeo. Præterea latus omne diuinæ domus sem-
 per demereri pro mea mediocritate commitor. nam qui
 bona fide deos colit, amat & sacerdotes. sed quamuis
 propiorem nexum amicitie tue iam pridem cuperem,
 mallet tamen nondum interuenisse materiam.

A B S C A N T I I I N
P R I S C I L L A M
P I E T A S.

SImanus, aut similes docilis mihi fingere caras,
Aut ebur, impressis Aurū' ne animare figuris,
Hinc Priscilla tuo solatia grata marito
Conciperem, nanq; egregia pietate meretur,
Vt uel Apellao uultus signata colore,
Phidiaca uel nata manu, reddere dolenti.
Sic auferre rogis umbram conatur, & ingens
Certamen cum morte gerit, curasq; sauiat
Artificum inq; omni te querit amare metallo.
Sed mortalis honos agilis quem dextra laborat.
Nos tibi laudari iuuenis rarissima conuix.
Longa nec obscurum finem latura perenni,
Tentamus dare iusta lyra, modo dexter Apollo,
Quiq; uenit iuncto mihi semper Apolline Caesar,
Annuat haud alio melius condere sepulcro.
Sera quidem tanto struitur medicina dolori,
Alicra cum uolucris Phœbi rota torqueat annum.
Sed cum plaga recens, & adhuc in uulnere primo
Nigra domus questu, miseramq; accessus ad aurem
Coniugis orbari, tunc flere, & scindere uestes,
Et famulos lassare greges, & uincere planctus,
Fataq; & iniustos rabidis pulsare querelis
Calicolas, solamen erat, licet ipse leuandos
Ad gemitus syluis comitatus, et amnibus Orpheus
Afforet, atq; omnis pariter materiera uatem,

Omnis

Omnis Apollineus regeret, Bacchiq; sacerdos,
 Nil canus, nil fila, Deus pallentis Luerni
 Eumenidumq; audita comis, mulcere ualere.
 Tantus in attonito regnabat pectore luctus.
 Nunc etiam ad planctus refugit iam plana cicatrix
 Dum canimus, grauiusq; oculis uxorius instat
 Imber, habent ne pios etiamnum hæc lumina fletus?
 Mira fides, cuius genitrix Sipyleia fertur
 Exhaustisse genus, cuius Tiuonida mœsti
 Deficient rores, aut exiccata fuisse
 Mater Achilleis hyemes affrangere bustis.
 Macte animi, notat ista Deus: qui flebit habenas
 Orbis, & humanos propior Ioue, digerit actus,
 Mœrentemq; uidet, lætiq; arcana ministri
 Hinc etiam documenta capit, quod diligis umbram,
 Et colis exequias: hic est castissimus ardor.
 Hic amor à domino meruius Censore probari.
 Nec mirum si uos collato pectore mixtos
 Iunxit inabrupta Concordia longa catena.
 Illa quidem, nuptumq; prior, tædusq; marito
 Passa alio, sed te ceu uirginitate iugatum
 Visceribus totis, animoq; amplexa fouebat.
 Qualiter, æquæuo sociatam palmitè uitem
 Plumus amat, miscetq; nemus, diemq; precatur
 Autumnus, & charis gaudet redimita racemis.
 Laudentur Proavis seu pulchræ munere formæ,
 Quæ morum caruere bonis, falsoq; potentes
 Laudis egent ueræ, tibi quanquam & origo niteret,
 Et felix species, multumq; optanda maritis,

Ex te maior honos. unum nouisse cubile.
Vnum secretis agitare sub ossibus ignem.
Illum nec Phrygius uitiaffet raptor amorem,
Dulichij'ne proci. nec qui fraternus adulter
Casta Mycenæo connubia polluit auro.
Si Babylonis opes, Lyde si pondera Gazæ,
Indorumq; dares, Serumq; Arabumq; potentes
Diuitias, mallet cum paupertate pudica
Intemerata mori, uitamq; impendere fame.
Nec frons iristæ rigens, nimiusq; in moribus horror:
Sed simplex, hilariq; fides, & mixta pudori
Gratia, quod si anceps metus ad maiora uocasset,
Illa uel armiferas pro coniuge leta cateruas,
Fulmineosq; ignes, mediq; pericula ponti,
Exciperet: melius quod non aduersa probarunt
Quæ tibi cura tori, quantus pro coniuge pallor?
Sed meliore uia, dextros tua uota marito
Promeruere Deos. Dum nocte, dieq; fatigas
Numina, dum cunctis supplex aduolueris aris,
Et miæm Genium domini præsentis adoras,
Audita es. uenitq; gradu Fortuna benigno.
Vidit quippe pÿ iuuenis, raramq; quietem,
Intactamq; fidem, succinctaq; pectora curis
Et uigiles sensus, & digna euoluere tantas
Sobria corda uices, uidit qui cuncta suorum
Nouit, & inspectis ambu latus omne ministris.
Nec mirum, uidet ille ortus, obitusq;: quid Arctos,
Quid Boréas hibernus agat, ferriq; sogæq;
Consilia, atq; ipsam mentem probas: ille subactis

Molem

Molē immensam humeris, & uix tractabile pondus
Imposuit: nec enim numerosior altera sacra
Cura domo, magnum late dimittere in orbem.
Romulci mandata Ducis, uiresq; modosq;
Imperij tractare manu, quæ Iaurus ab Arcto,
Quid uagus Euphrates, quid ripa Binominis Istri,
Quid Rhēni uexilla ferant, quantum ultimus orbis
Cesserit, & res fluo circumsona gurgite Thule.
Omnia nam latas pila attollentia frondes,
Multaq; fumosa signatur lancea penna.
Præterea fidos dominus si diuidat enses
Pandere, quis centum ualeat frenare maniplos
Intermissus Eques? quis præcepisse cohorti?
Quem deceat clari præstantior ordo tribuni?
Quis nam franigera signum dare dignior ala?
Mille etiam prænosse uices, an meruerit agros
Nilus, an imbrifero Libya sudauerit Austro.
Cunctaq; si numerem, non plura interprete uirga
Nuntiat, è celsis ales Tegeaticus astris.
Quæq; cadit liquidas Iunonia uirgo per auras,
Et picturato pluuium ligat æra gyro.
Quæq; tuas laurus uolucris Germanice cursu
Fama uehit prægressa diem, tardumq; sub astris
Arcada, & in medio linquit Thaumantida cælo.
Qualem te superi Priscilla, hominesq; benigno
Aspexere die, cum primum ingentibus actis
Admotus coniux uicisti gaudia cœne
Ipsius, effuso dum pectore prona sacra tos
Ante pedes, anide domini tam magna meremur

Volueris. Aonio non sic in uertice gaudet,
 Quem pater arcani praefecit hiatibus antri
 Delius, aut primi, cui ius uenerabile ihyrsi
 Bacchus, & aetonia tribuit uexilla ceterua.
 Nec tamen hic mutata quies, probitas ue secundis
 Intumuit: tenor idem animo, moresq; modesti
 Fortuna crescentie manent. sonet anxia curas
 Coniugis, hortaturq; simul flectiq; labores.
 Ipsa dapes modicas. & sobria pocula iradit,
 Exempluq; ad herile monet. Velut Appula coniux
 Agricola parci: uel Sole infecta sabino
 Quae uidet emeriti iam prospectantibus aëstris
 Tempus adesse uiri, properè mensasq; torosq;
 Instruit, expectatq; sonum redeuntis aratri.
 Parua loquor, tecum gelidas comes illa per Arctos,
 Sarmaticasq; hyemes, Istrumq; & pallida Rheni
 Frigora, tecum omnis animo durata per aëstus,
 Et si castra darent, uellet gestare pharetras,
 Vellet Amazonia latus intercludere Pelta,
 Dum te puluerea bellorum nube uideret
 Casarei prope fulmen equi, diuinaq; tela
 Vibrantem, & magne sparsum sudoribus hasta.
 Haëtenus arma Chelys. tempus nunc ponere frondes
 Phœbe tuas, mæstaq; comam damnare Cupresso.
 Quisnam impacata consanguinitate ligauit
 Fortunam, inuidiamq; Deus? quis iussit iniquas
 Aeternum bellare Deas? nullam ne notauit
 Illa domum? toruo quam non hæc lumine figat
 Procinus? & sua perturbet gaudia dextra?

Florebant hilares, in concussisq; penates,
 Nil moestum, quid enim, quamuis infida, lenisq;
 Cesare tam dextro posset fortuna timeri?
 Inuenere uiam liuentia fata, piumq;
 Intrauit uis saeva larem, sic plena maligno
 Asslantur uincta noto: sic alta senescit
 Imbre seges nimio rapide sic obuia puppi
 Inuidet, & uelis adnubilat aura secundis,
 Carpitur eximium fato Priscilla decorem.

Quoties alia comam sylvarum gloria Pinus
 Seu Iouis igne malo, seu iam radice soluta
 Deficit, & nulli spoliata remurmurat aure.
 Quid probitas, aut casta fides? quid numina prosunt
 Culta Deum? surae miserae circum undiq; leti
 Vallae cre plaga: tenuantur dura sororum
 Liria: & exacti superest pars ultima fili.
 Nil famuli coetus, nil ars operosa medentum
 Auxiliata malis: comites tamen undiq; ficto,
 Spem simulant uultu: flentem notat illa maritum.
 Ille modo infernae nequicquam flumina Teibes
 Incorrupta rogat, nunc anxius omnibus aris
 Illacrymat, signatq; fores, & pectore terget
 Lumina: nunc magni uocat exorabile numen
 Caesaris. Heu durus fari tenor, est ne quod illi
 Non liceat? quantae poterant moribus annis
 Accessisse morae? si tu pater omne teneres
 Arbitrium, caeco gemeret mors clusa barathro,
 Longius & uacuae posuissent stamina Parcae.
 Tamq; cadunt uultus, oculisq; notissimus horror,

Obiit

- Obfusq; aures: nisi cum uox sola marii
 Noscitur illum unum media de morte reuersa
 Mens uidet illum agris circumdat fortiuer ulnis
 Immotas obuersa genas: nec sole supremo
 Lumina, sed dulci manuuli sariare marito.
 Tunc sic unanimum moriens solatur amantem.
 Pars animæ uictura mea, cui linquere possim
 A O uinam, quos dura mihi rapit Atropos annos.
 Parce precor lacrymis, seuo nec concute planctu
 Pectora, nec crucia fugientem coniugis umbram.
 Linquo equidē thalamos (saluo tamē ordine) mæstos
 Quod prior exegi longa potiora senecta
 Tempora: uidi omni te pridem in flore nitentem,
 Vidi alte propius, propiusq; accedere dextra.
 Non in te satis, non iam cœlestibus ullis
 & Arbitrium, mecum ista fero: tu limite cœpto
 Tende libens sacrumq; latus, Geniumq; potentem
 Irrequietus ama: nunc, quod cupis ipse uideri,
 Da capitolinis æternum sedibus aurum.
 Quo niteat sacri centeno pondere uultus
 Caesaris, & propriæ signet cultricis amorem.
 Sic ego, nec furias, nec deteriora uidebo
 Tartara, & Elysias felix admittar ad oras.
 ¶ Hec dicit labens: sociosq; amplectitur artus,
 Hærentemq; animam non tristis, in ora marii
 Translulit, & chara pressit sua lumina dextra.
 ¶ At iuuenis magno flammatus pectora luctu,
 Nunc implet seuo uiduos clamore penates.
 Nunc ferrum laxare cupit, nunc ardua tendis

In loca: uix retinent comites, nunc ore ligato
 Incubat amissa, mersumq; in corde dolorem
 Saeuus agit. qualis conspecta coniuge segnis
 Odrysus uates positus ad Strymona plectris
 Obstupuit, tristemq; rogam sine carmine fleuit.
 Ille etiam certe rupisset tempora uitae.

Ne tu tartareum Chaos incommutata subires,
 Sed prohibet mens fida Duci, mirandaq; sacris
 Imperijs, & maior amor: quis carmine digno
 Exequias, & dona male fevalia pompæ

Perlegat? omne illic stipatum examine longo
 Ver Arabum, Cilicumq; fluit floresq; Sabæi,
 Indorumq; arsuræ seges, præceptaq; templis
 Thura, Palestini simul, Hebræiq; liquores.
 Coryciæq; comæ, cynareiaq; germina, & aliis
 Ipsa toris serum tyrioq; umbrata recumbit
 Tegmine: sed toto spectatur in agmine coniux.
 Solus in hunc magnæ flectuntur lumina Romæ,
 Ceu iuuenes natos suprema ad busta ferentem,
 Is dolor in uultu: tantum crinesq; genæq;
 Noctis habent illam tranquillo sine solutam,
 Felicemq; uocant, lacrymas fundente marito.
 Est locus ante urbem, qua primum nascitur ingens
 Appia, quaq; Italo gemitus Almonè Cybelle
 Ponit, & ideos iam non reminiscitur annes.
 Hic te Sidonio uelata molliter ostro
 Eximius coniux (nec enim fumantia busta
 Ardoremq; rogi potuit perferre) beato
 Composuit Priscilla toro, nil longior atas

Carpere:

Carpere nil cui poterunt uitiare labores
Siccata membris, tantas uenerabile marmor
Sepit opes, mox in uarias mutata nouas
Effigies hoc ere Ceres, hoc lucida Gnosis,
Illo Maia iholo, Venus hoc non improba saxo
Accipiunt, uultus haud indignata decoros
Numina, circumstant famuli, consuetaq; turba
Obsequijs, tum rite tori, mensaq; parantur
Assidue: domus ista domus, quis triste sepulcrum
Dixerit? ac merito uisa pietas mariti,
Protinus exclames, est hic agnosco, minister
Illius, eterna modo qui sacra genii
Condidit, inq; alio posuit sua sidera cælo.
Sic ubi magna nouum Phario de litore puppis
Soluisti, ier, tamq; in numeros uirinq; rudenes,
Lataq; ueliferi porre xit brachia mali,
Inuasiq; uis in eodem angusta phaselus
Aequore, & immēsi partem sibi uendicat Austris.
9 Quid nunc immodicos iuuenum letissime fletus
Corde foues? longumq; uetas exire dolorem?
Nempe times, ne cerbereos Priscilla tremisecat
Latratu tacet ille p̄ys, ne tardior adsit
Naia, proturbetq; uadis, uehit ille meremes
Protinus, & manes placidus locat hospite cymba.
Præerea si quando pio laudata mariu
Umbra uenit: iubet ire faces Proserpina latas,
Egressusq; sacris ueteres Heroidas antrisi
Lumine purpureo tristes aperire tenebras,
Sciaq; & Elysios anima prostertere flores.

Sic manes Priscilla subit, ubi supplice dextra
 Pro te fata rogat, reges tibi iristis Auernt
 Placat, ut expletis humani finibus aui
 Pacantem terras dominam, iuuenemq; relinquant
 Ipse senex, ceritè iurant in uota sorores.

PRO TREPTICON AD
 CRISPINVM.

Rura meus Tyrrhina petit saluusq; Tagetis
 Crispinus: nec longa mora est, aut auia tellus,
 Et mea secreto uelluntur pectora morsu,
 Vdaq; iurgentes impellunt lumina guttas.
 Ceu super ageas hyemes abeuntis amici
 Vela sequar spectemq; ratem iam fissus ab altis
 Rupibus, atq; oculis longo querar acre uinci.
 Quid si milite iam te puer inclyte primæ
 Clara rudimenta, & castrorum dulce uocaret
 Auspiciis, quanto manarent gaudia fletu?
 Quos ue dare amplexus? etiã ne optada propinquas
 Tristia? & octenos bis iam tibi circuit orbes
 Vna? sed angustis animus robustior annis,
 Succumbitq; oneri, & mentem sua non capit atas.
 Nec mirum, non te series inhonora parentum
 Obscurum proauis, & prisca lucis egentem,
 Plebeia de stirpe tulit non sanguine cretus
 Turmali, trabeq; ac remis, & paupere clauo
 Augustam sedem, & Latij penetrabile senatus
 Aduena pulsasti sed precedente tuorum
 Agmine Romulei qualis per iugera Circi
 Cum pulch. r uisu, titulis generosus auitis

Expect

Expectatur equus, cuius de stemmate longo
 Felix demeritos habet admissura parentes,
 illum omnes acuiant plausus, illum ipse uolantem
 Pulvis, & incurue gaudent agnoscere metae,
 Sic te clare puer, genitum sibi curia sensit,
 Primaq; patritia clausit uestigia Luna.
 Mox Tyrios ex more sinus, tunicamq; potentem
 Agnouere humeri sed enim tibi magna parabat
 Ad titulos exempla pater, quippe ille inuentam
 Protinus ingrediens, pharetratum inuasit Araxem
 Belliger, indocilemq; ferro seruire Neroni
 Armeniam: rigidi summam Maoris agebat
 Corbulo, sed comitem belli, sociumq; laborum,
 Ille quoq; egregijs multum miratus in armis
 Bolanum, atq; illi curarum asperrima suetus
 Credere, partiriq; metus, quod tempus amicum
 Fraudibus, extorto quæ nam bona tempora bello,
 Quæ suspecta fides, aut quæ fuga uera ferocis
 Armenij Bolanus iter prænosse timendum,
 Bolanus tutus iuga querere commoda castris,
 Metari Bolanus agros, aperire malignas
 Tot ueprum, nemorumq; moras, tantamq; uerendi
 Mentem implere ductis, iussisq; ingentibus unus
 Sufficere ipsa uirum norat iam Barbara tellus.
 Ille secundus apex bellorum, & proxima cassis.
 Sic Phryges attoniti quanquam Nemæa uiderent
 Arma, cleonæusq; acies impelleret arcus
 Pugnante Alcide tamen & Telamona timebant.
 Disce puer, nec enim externo monitore petendus

Virutis tibi pulcher Amor, cognata ministret
 Laus animo, atq; alijs Decij reducesq; Camilli
 Monstrentur, tu disce patrem, quantusq; nigrantem
 Fluctibus occidus, fessoq; Hyperione Thulen
 Intravit mandata gerens, quantusq; potentes
 Mille urbes Asia sortio rexerit anno
 Imperium mulcente toga tibi talia pronis
 Auribus, hæc cecrent tibi conciliare propinqui.
 Hæc incrent comites præcepta, senesq; paterni.
 Jamq; aliò moliris iter, nec deside passu
 Ire paras, nondum ualida tibi signa inuenta
 Irrepere genis, & adhuc decor integer æui.
 Nec genitor iuxta satis nanq; haustus iniquis
 Occidit, heu, geminam prolem sine præside linquens.
 Nec saltem teneris ostrum puerile lacertis
 Exuit, albentiq; humeros induxit amictu.
 Quem non corrumpit pubes effrena? nouaq;
 Libertas properata toga? cen nescia falcis
 Sylua comas tollit, fructumq; expirat in umbras.
 At tibi pieria tenero sub pectore cura,
 Et pudor, & docti legem sibi dicere mores.
 Tunc hilari probitas, & frons tranquilla, nitorg;
 Luxurie confine tenens, pietasq; per omnes
 Dispensata domos, æquæuo cedere fratri,
 Mirariq; patrem, miseraq; ignoscere matri
 Admonuit fortuna domus, tibine illa nefanda
 Pocula, letalesq; manu componere succos
 Enaluit? qui uoce potes præuerrere morsus
 Serpentum, atq; omnes uuln placare nonercas?

*Infectare iuuat manes, meritoq; precatu
Pacem auferre rogis: sed te puer optime cerno
Flectentem iussis, & talia dicta parantem.
Parce precor cineri, fatum illud, & ira nocentum
Parricium, crimenq; Dei, mortalia quisquis
Pectora sero uidet, nec primo in limine sistit
Conatus scelerum, atq; animos infanda parantes.
Excidat illa dies auo, ne postera credant
Secula, nos certe taceamus, & obruta multa
Nocte, regi propria patiamur crimina gentis.
Exegi pœnas hominum, cui cura suorum,
Quo pietas autore redit, terrasq; renisit,
Quæ timet omne nefas, satis hæc, lacrymandaq; nobis
Vltio, quin senas vitam exorare liceret
Eumenidas, timidaq; auertere Cerberon umbræ,
Immemoremq; tuis citius dare manibus annem.
Maeste animo iuuenis (sic crescunt crimina matris)
Nec tantum pietas, sed protinus ardua uirtus
Affectata tibi, nuper cum sorte sodalis
Immerita falso palleret crimine fama,
Erigeretq; forum, succinctaq; iudice multo
Surgeret, & castrum uibraret Iulia fulmen,
Tu quanquam non ante forum legesq; seueras
Passus, sed tacita studiorum oculius in umbra,
Defensare metus, aduersaq; tela subiisti
Pellere inermis adhuc, & tyro pauentis amici.
Haud unquam tales aspexit Romulus annos,
Dardaniusq; senes, medij bellare togata
Strage fori, stupuere patres tentamina tanta,*

Conatusq; tuos. nec te reus ipse timebat.
 Par vigor est membris promptaq; ad fortia vires
 Sufficiunt animo, atq; ingentia iussa sequuntur.
 Ipse ego te nuper tyberino in litore vidi.
 Qua Tyrrhena vadis latentibus aestuat unda,
 Tendentem cursus, uexantemq; ilia nudo
 Calce ferocis equi uultu, dextraq; minacem.
 (Si qua fides dictis) stupui armatumq; putavi.
 Getulo sic pulcher equo, Troianaq; quassans
 Tela nouercales ibat uenator in agros
 Ascanius, miseramq; patri flagrabat Elisam.
 Troilus haud aliter gyro leuiore minantes
 Eludebat equos, aut quem de turribus alis
 Arcadas Ogygio uersantem in puluere metas
 Spectabant Tyria non toruo lumine matres.
 Ergo age, nam magni Ducis indulgentia pulsat,
 Certaq; dat uotis hilaris uestigia frater,
 Surge animo, & fortes castrorum concipe curas.
 Monstrabunt acies Mauors, Actæaq; uirgo.
 Flectere castor equos, humeris quaterere arma Quirin?
 Quis tibi tam tenero permisit plaudere collo
 Nubigeros clypeos, intactaq; cadibus arma?
 Quasnam igitur terras? quem Caesaris ibis in orbem?
 Arctosne amnes, & Rheni fracta natabis
 Flumina? an aestiferis Libyæ sudabis in aruis?
 An iuga Pannoniæ mutatoresq; domorum
 Sauromatas quaties? an te septenus habebit
 Isler? & undoso circumflua coniuge Peuce?
 An Solymum cinerem, palmetaq; capta subibis,

Non sibi felices sylvas ponentis Idumes?
 Quod si te magno tellus frenata parenti:
 Accipiat, quantum ferus exuliabit Araxes.
 Quanta Calidonios attollet gloria campos.
 Cum tibi longaeuus referet trucidis incolae terra,
 Hic suetus dare iura Parens, hoc cessante turmas
 Affari, niuidas speculas, castellaq; longe
 Aspicias: ille dedit, cinxitq; haec moenia fossa.
 Belligeris haec dona Deis haec tela dicauit,
 Cernis adhuc titulos, hunc ipse uacantibus armis
 Induit, hunc regirapuit thoraca Britanno.
 Qualiter in Teucros uettricia bella parentis
 Ignotum Pyrrho Phoenix narrabat Achillem.
 Felix qui uiridi fidens optate iuuenta
 Durabis quascunq; uias, uallumq; subibis.
 Forsan & ipse laus (sic numina principis adsint)
 Cinctus, & unanimis comes indefessus amici,
 Quo Pylades ex more pius, quo Dardana gessit
 Bella Menetiades, quippe haec concordia uobis
 Hic amor est: duretq; precor, nos fortior aetas
 Iam fugit hinc uotis animum, precibusq; iuuabo.
 Hei mihi sed questus solitos si forte ciebo,
 Et mea Romulei uenient ad carmina patres,
 Tu deeris Crispine mihi, cunctosq; per omnes
 Te meus absentem circumspiciet Achilles.
 Sed uenies melior, uatum non irrita currunt
 Omnia, quicq; aquilas tibi nunc, & castra recludit,
 Idem omnes perferre gradus, cingetq; superbis
 Fascibus, & patrias dabit insedisse curules.

Sed quis ab excelsis Troianæ collibus *Alba*,
 Unde sue iuxta prospectat mœnia *Romæ*?
 Proximus ille *Deus*, fama uelocior intrat
 Nuntius, atq; tuos implet *Crispine* penates.
 Dicebam certe. *Vatum* non irrita currunt
Auguria, en ingens reseras tibi limen honorum
Cesar, & *Ausonij* committit munia ferri.
 Vade puer, tantisq; enixus suffice donis.
Felix, qui magno iam nunc sub præside iuras,
 Cuiq; sacer primum tradit *Germanicus* enssem.
 Non minus hoc, fortis quàm si tibi panderet ipse
Bellipotens aquilas, torta q; induceret ora
Casside, uade alacer, maiora q; disce mereri.

E P I C E D I O N I N

P A T R E M.

I Psæ malas uires, & lamentabile carmen
Elysio de fonte mihi, pulsumq; sinistra
 Da genitor perdocte *lyra*, neq; enim antra moueri
Delia, nec solitam fas est impellere *Cyrrham*.
 Te sine *corycia* quicquid modo *Phæbus* in umbra,
 Quicquid ab *Ismarijs* monstrabat collibus *Euan*,
 Deditici, fugere meos *Parnasia* crines
Vellera, funestamq; ederis irreperere *taxum*
Extimui, trepidamq; (nefas) arefcere *laurum*.
 Certe ego, magnanimum qui facta attollere regum
 abam altum spirans, *Maritemq;* æquare canendo.
 Quis sterili mea corda situ, quis *Apolline* merso
Frigida damnata produxit nubila menti?
 Stant circum attonita *Vatem*, & nil dulce sonantes

Nec digitis, nec uoce deæ. dux ipsa, filemi
Fulta caput cithara. qualis post Orphæa raptum
Astiuit Ebre tibi, cernens iam surda ferarum
Agmina, & immotos sublato carmine lucos.
At tu seu membris emissus in ardua tendens,
Fulgentesq; plagas, rerumq; elementa recensēs,
Quis Deus, unde ignes, quæ ducat semita Solem,
Quæ minuat Phœben, quæq; integrare latentem
Causa queat, notiq; modos extendis arati.
Seu tu lethæi secreto in gramine campi
Concilia Heroum iuxta, manesq; beatos
Mæonium, Aſcræumq; senem, non segnior umbra
Accolis, alternumq; sonas, & carmina miſces.
Da uocem magno pater, ingeniumq; dolori.
Nam me ter relegens cælo, terq; ora retexens
Luna uidet residem, nullaq; Heliconide tristes
Solantem curas, tuus ut mihi uulibus ignis
Irrubuit, cineremq; oculis humentibus hausi.
Vilis honos studijs, uix hæc in munera soluo
Primum animum, tacitisq; situm depellere curis
Nunc etiam labente manu, nunc lumine sicco
Ordior acc luis tumulto, quo molle quiescis
Iugera nostra tenens ubi post ancïa fata
Solatus, latius ingeſſit montibus Albam
Aſcanius, phrygio dum pingues sanguine campos
Odit, & insauſtæ regnum dotale Nouerçæ.
Hic ego te (nam Sicani non mitius halat
Aura Croci dies nec sic tibi rara Sabæi
Cinnama, odoratas nec Arabs decerpſit ariſtas)

Inſerua

Inferui cum laude loci sed carmine plango
Pierio, sumas gemitus, & uulnera nati,
Et lacrymas rari quas nunquam habuere parentes,
Atq; uinam fortuna dares mihi manibus aras
Par templis opus, æriamq; educere molem
Cyclopum scopulos ultra, atq; audacia saxa
Pyramidum, & magno tumulum prætexere luo.
Illic & Siculi superassem dona sepulcri,
Et Nemées lucum, & Pelopis solennia trunci.
Illic Oebalio non finderet æra Disco
Gratiorum uis ulla uirum, non arua rigaret
Sudor equum, aut putri sonitum daret ungula fossæ
Sed Phœbi simplex chorus. Hic frondentia natum
Premia laudato genitor tibi rite dicarem.
Ipse madens oculis, umbrarum, animæq; sacerdos
Præcincrem gemitum, cui te nec Cerberus omni
Ore, nec Orpheæ quirent auertere leges:
Atq; tibi moresq; tuos & facta canentem
Fors & magniloquo non posthabuisset Homero,
Tenderet & toruo pietas æquare Maroni.
Cur magis incessat superos, & seua sororum
Stamina, quæ tepido genurix super aggere nati
Orba sedci? uel quæ primæui coniugis ignem
Aspicit, obstantesq; manus, turbamq; tenentem
Vincit, in ardentem liceat moritura maritum?
Maior certe alijs Superos, & Tartara pulsem
Inuidia, externis etiam miserabile uisu
Funus eat sed nec modo se Natura dolenti,
Nec Pietas iniusta dedit mihi limine primo

Patrum, & uiridi genitor ceu raptus ab auro,
 Tartara dura subis: nec enim Maratonia uirgo
 Parcius extinctum seuorum crimine agrestum
 Fleuerit Itarium, phrygia quàm turre cadentem
 Astyanacta parens, laqueo quin illa supremo
 Inclusit gemitus. & te post funera magni
 Hectoris, Hæmonio pudor est seruasse marito.
 Non ego quas fatis certus sibi uoce canora
 Inferias præmittit Olor: nec rupe quòd atra
 Tyrrhene uolucres nauis prædulce minantur,
 In putrios adhibebo rogos non murmure trunco
 Quod gemit, & dura queritur Philomela sorori.
 Nota nimis nati, quis non in funere cunctos
 Heliadum ramos, lacrymosaq; germina dixit?
 Et phrygium silicem? atq; ausum contraria Phœbo
 Carmina? nec fissa gaudisam Pallada buxo?
 Te pietas oblita uirum, reuocataq; cælo
 Iustitia, & gemina plangat sacundia lingua,
 Et Pallàs, doctiq; cohors Heliconia Phœbi.
 Quis labor Aonios seno pede ducere campos,
 Et quibus Arcadia carmen testudine mensis
 Cyda labor, nomenq; fuit: quosq; orbe sub omni
 Ardua septena numerat sapientia fama?
 Qui furias, regumq; domos, auersaq; cælo
 Sidera terrifico superintonuere cothurno.
 Et quis lasciuia uires tenuare Thalia
 Dulce, uel heroos gressu truncare tenores.
 Omnia nanq; animo complexus, & omnibus auctor.
 Quà sandi uis lata patet: siue orsa libebat

*Aonijs uincire modis, seu uoce soluta
 Spargere, & effreno nimbo equare profatu.
 Exere semirutos subito de puluere uultus
 Parthenope, crinemq; afflato monte sepulsi
 Pone super tumulos, & magni funus alumni,
 Quo non Munychia quicquam praestantius arces
 Docta; Cyrene, Spartē ne animosa creauit.
 Si tu stirpe uetus, fama; obscura iaceres
 Nil geniale tenens, illo te cine probares
 Gratiam, atq; Euboico maiorum sanguine duci.
 Ille tuis toties praestinxit tempora sertis,
 Cum stata laudato caneret quinquennia uersu,
 Ora supergressus Pylis senis, ora; regis
 Dulichij, specieq; comam subnexus utraq;
 Non tibi deformes obscuri sanguinis ortus:
 Nec sine luce genus (quanquam fortuna parentum
 Arctior expensis) etenim te diuite ritu
 Ponere, purpureos infantia adegit amictus
 Stirpis honore datos, & nobile pectoris aurum.
 Protinus exorto dextrum risere sorores
 Aonides, pueroq; chelyn summisit, & ora
 Imbuit anne sacro, iam tum tibi blandus Apollo.
 Nec simplex patriae decus, & natalis origo
 Pendet, & ambiguo gemine certamine terra
 Te degente suum Latius ascita colonis
 Graia refert Selle: grauius quā puppe magister
 Excidit, & medijs miser e' agitant in undis.
 Meon, & inde suum longo probat ordine uita
 Meoniden, aliaq; alijs natalibus urbes*

Diripiunt, cunctæq; probant non omnibus: ille
Versus alit uictos immanis gloria falsi.
Atq; ibi dum profers annos, uitamq; salutas,
Protinus ad patrij raperis certamina lustrî
Vix implenda uiris, laudum festina: sed ut dux
Ingenij stupuit primæua ad carmina plebes
Eubœa, & natis te monstrauere parentes,
Inde frequens pugna, nulloq; ingloria sacro
Vox tua: non toties uictorem Castora gyro,
Nec fratrem castu uirides plausere Terapnæ.
Sit prouum nicisse domi, quid Achæa mereri
Premia, nunc ramis Phœbi, nunc germine Lerna,
Nunc athamantæa protæclum tempora pinu?
Cum toties lassata, tamen nusquam auia frondes
Abstulit, aut alium tetigit uictoria crinem.
Hinc tibi uota patrum credi, generosaq; pubes
Te monitore regi, mores & facta priorum
Discere: quis casus Trois, quàm tardus Vlysses
Quantus equos, pugnæq; uirum decurrere uersa
Meonides, quantumq; pios ditavit agrestes
Ascreus, Siculusq; senex: qua lege recurrat
Pindaricæ uox flexa lyre, uolucrumq; precator
Oblitus, & teiricis Alcman cantatus Amyclis,
Stesichorusq; ferox, saltusq; ingressa uiriles
Non formidata temeraria Leucade Sapphò,
Quosq; alios dignata chelys, tu pandere doctus
Carmina Battiadæ, latebrasq; Lycophronis atrî,
Sophronæq; implicum, tenuisq; arcana Corinnæ.
Sed quid parua loquor? tu par assuetus Homero.

Ferre iugum: senosq; pedes equare solutis
 Versibus, & nunquam passu breuiore relinquit;
 Quid mirum, patria si te petiere relictâ,
 Quos Lucanius ager, rigidi quos iugera Dauni,
 Quos Veneri plorata domus, neglectaq; tellus
 Alcida, uel quos è uertice Surrenimo
 Minuit Tyrrheni specularix uirgo profundis?
 Quos propiore sinu lituo, remoq; notatus
 Collis, & Ausonij pridem laris hospita Cyme?
 Quosq; dicarchæi portus, Baianaq; mittunt
 Littora, qua medijs alie permissus anhelat
 Ignis aquis, & operta domos incendia seruant.
 Sic ad auernales scopulos, & opaca Sibyllæ
 Antra, rogaturæ ueniebant undiq; gentes.
 Illa minus diuum, Parcarumq; aethra canebat
 Quamuis decepto uates non irrita Phæbo,
 Mox & Romuleam stirpem, procuresq; futuros
 Instruis, inq; patrum uestigia ducere perstas.
 Sub te Dardanius facis explorator operæ,
 Qui Diomedi celat penetralia furti,
 Creuit, & inde sacrum didicit puer arma probare
 Monstratis alis, presagumq; aethera certis
 Augurijs, cui chalcidicum fas uoluere carmen,
 Lanea cui Phrygiæ est coma flaminis, & iua multum
 Verbera succincti formidauere Luperci.
 Et nunc ex illo forsân grege, gentibus aliter
 Iura dat Eois, aliter compescit Ibæros,
 Aliter Achamenium secludit zeugmate Persen,
 Hi dices Asia populos, hi Pontica fruant,

Hi fora pacificis emendant fascibus illi
Castra pia statione tenent. tu laudis origo,
Non tibi certasset iuuenilia fingere corda
Nestor, & indomiti Phoenix moderator alumni.
Quiq; iugas acres, lituosq; audire uolentem
Aeaciden, alio frangebatur carmine Chiron.
Talia dum celebras subitam ciuilis Erinny
Tarpeio de monte facem, phlegreaq; mouit
Praelia sacrilegis lucent Capitolia tadis,
Et Senonum furias Latia sensere cohortes.
Vix requies flamma, nec dum rogi ille deorum
Sederat, excisis cum tu solatia templis
Impiger, & multum facibus uelocior ipsis,
Concinis ore pio, captiuamq; numina desles.
Mirantur Latij procures, ultorq; deorum
Cesar, & è medio diuum pater annuit igni.
Iamq; & flere pio Vesuuina incendia cantu
Mens erat, & gemitum patrijs impendere damnis,
Cum pater exemptum terris ad sidera montem
Sustulit, & laetè miseris deiecit in urbes.
Me quoq; uocales lucos, lustrataq; Tempe
Pulsantem, cum stirpe tua descendere dixi.
Admisere dea, nec enim mihi sidera tantum,
Aequoraq; & terras, quantum ostendere parenti.
Sic decus hoc, quodcumq; lyra, primusq; dedisti
Non uulgare loqui, & famam sperare sepulcro:
Qualis eras, Latios quoties ego carmine patres
Mulcerem, felixq; tui spectator adesses
Nuncris? heu quali confusus gaudia fletu

Vota, piosq; metus inter, letumq; pudorem.
Qualis & illa dies, qua non mihi gloria maior.
Talis olympiaca iuuenem cum spectat arena
Qui genuit, plus ipse ferit: plus corde sub alto.
Caditur, attendunt cunei, spectatur Acetes.
Ille magis crebro dum lumina pulueris haustu.
Obruit, & prensa uouet expirare corona.
Hei mihi quod tantum patrias ego uertice frondes.
Solaq; chalcidicae cerealibus dona coronae.
Te sub teste iuli: qualem te Dardanus Alba
Vix coepisset ager, si per me seria tulisses.
Caesarea donata manu: quod subdere robur
Illa dies, quantum potuit dempsisse senectae?
Nam quod me mixta Quercus non pressit olina,
Et fugi speratus honos, cum dulce parentis
Inuida tarpeij, caneret te nostra magistro.
Thebaïs. Urgebant priscorum exordia uatum:
Tu cantus stimulare meos, tu pandere facta
Heroum, belliq; modos, positusq; locorum
Monstrabas: labat incerto mihi limite cursus
Te sine, & orbatae caligant uela carinae.
Nec solum larga memet pietate fouebas.
Talis & in thalamos: una tibi cognita tecta
Connubia, unus amor: certe sciungere matrem
Iam gelidis nequea bustis, te sentit, habetq;
Te uidet, & iunulos, ortuq; obituq; salutat.
Ut pharios alio ficta pietate dolores,
Migdoniosq; colunt, & non sua funera plorant.
Quid referam expositos seruato pondere mores?

Qua

Quæ pietas? quam uile lucrum? quæ cura pudoris?
 Quantus amor recti? rursusq; ubi dulce remitti,
 Gratia quæ dictis? animo quàm nulla senectus?
 His tibi pro meritis, famam, laudesq; benignas
 Vindex cura Deum, nulloq; è uulnere tristem
 Concessit: raperis genitor non indigus aui,
 Non nimius, trinusq; decem quinquennia lustris
 Iuncta ferens: sed me pietas numerare, dolorq;
 Non finit. O pylas aui transcendere metas,
 Et teucros æquare senes. O digne uidere
 Me similem sed nec leti tibi ianua tristis.
 Quippe leues cause, nec segnis labe simili
 Exiis, instanti præmisit membra sepulcro.
 Sed te torpor iners, & mors imitata quietem,
 Explicuit falsoq; tulit sub tartara somno.
 Quos ego tunc gemitus? comitum manus anxia uidit,
 Vidit & exemplum genitrix, gausaq; nouit
 Quæ lamenta tuli. ueniam concedue manes,
 Fas dixisse pater, non tu mihi plura dedisses.
 Felix ille patrem uacuis circumdedit ulnis:
 Vellet, & elysia quamuis in sede locatum,
 Abripere, & Danaas iterum portare per umbras
 Tentantem, & uiuos molium in tartara gressus,
 Detulit inferna uates longæua Diana.
 Si chelyn Odrysiam pigro transmisit æuerno
 Causa minor, si Thessalicis Admetus in oris
 Sylua unâ terra Philacida rettulit umbram,
 Cur nihil exoret genitor chelys, aut tua manes,
 Aut mea? fas mihi sit patrios contingere uultus,

Eas iunxisse manus, & lex quaecumq; sequatur.
At uos umbrarum reges, Aetnaeque; Iuno
(Si laudanda precor) iadus auferite, comasque;
Eumenidum, nullo sonet asper ianitor ore.
Centaurosque; hydraeque; greges scyllaeque; monstra
Auerse carent ualles, umbramque; senilem
Inuictet ripis discussit plebe supremis
Vector, & in media componat molliter alga.
Ite pii manes, grauiumque; examina uatum,
Illustremque; animam lethaeis spargite scris,
Et monstrate nemus, quo nulla irrupit Erinys,
In quo falsa dies, caeloque; simillimus aër.
Inde tamen uenias melior, qua in porta malignum
Cornea uincit ebur, somni que; in imagine monstra
Quae solius, sic sacra Numae, ritusque; colendos
Mutis Aricino dictabat nympa sub antro.
Scipio sic plenos Latio Ioue ducere somnos
Creditur Ausonijs, & non sine Apolline Sylla.

A D S O M N U M.

Crimine quo merui iuuenis placidissime diuum,
 Quo'ue errore miser, donis ut solus egerem
 Somne tuis? tacet omne pecus, uolucresque; feraeque;
 Et simulant fessos curuata cacumina somnos.
 Nec trucibus fluij idem sonus, occidit horror
 Aequoris, & terris maria acclinata quiescunt.
 Septima iam rediens Phoebe mihi respicit agram
 Stare genas, toridem Oetaeae, Paphiaeque; renisunt
 Lampades, & toties nostros Titonia questus
 Praecrit, & gelido spargit miserata flagello.

Vnde

*Vnde ego sufficiam? non si mihi lumina mille,
 Que sacer alterna tantum statione tenebat
 Argus, & haud unquam uigilabat corpore toto.
 At nunc heus aliquis longa sub nocte, puella
 Brachia nexa tenens, uliro te Somne repellit.
 Inde ueni, nec te totas infundere pennas
 Luminibus compello meis: hoc turba precatur
 Latior, extremo me tange cacumine uirga.
 Sufficit, aut leuiter suspensio poplite transi.*

EPICEDIVM IN

FILIVM.

ME miserū (neq; enim uerbis solemnibus ulla
 Incipiam, nec Castalia uocalibus undis
 Inuisus, Phœboq; grauis) qua uestra sorores
 Orgia Pieria, quas incestauimus aras?
 Dicite, post pœnam liceat commissa fateri.
 Nunquid inaccessu posui uestigia luco?
 Num uerito de fonte bibi? quæ culpa? quis error?
 Quem luimus tantis mœroribus? ecce lacertis
 Viscera nostra tenens, animaq; auelliur infans.
 Non de stirpe quidem, nec qui mea nomina ferret,
 Oraq; non fueram genitor, sed cernite fletus,
 Liuentesq; genas, & credite planctibus orbi.
 Orbis ego: huc patres, & aperto pectore matres
 Conueniant, cineresq; oculis, & carmina feret,
 Si qua sub uberibus plenis ad funera natos
 Ipsa gradu labente tulit, madidumq; cecidit
 Pectus, & ardentes restinxit lacte fauillas.
 Quisquis adhuc tenere signatum flore iuuentæ

Immersit cineri iuuenem, primaq; iacentis
 Serpere crudeles uidit lanugine flammæ,
 Adsit, & alierno mecum clamore fatiscat.
 Vincetur lacrymis, & te natura pudebit.
 Tanta mihi feritas, tanta est insania luctus.
 Hoc quoq; cum meditor terrena luce peracta
 Accliuis tumulo, luctus in carmina uerto,
 Discordesq; modos, & singuliantia uerba
 Molior: orsa dolor prohibet, atq; ira tacendi
 Impatiens, sed nec solita mihi uerice Laurus,
 Nec fronti uittatus honos, en taxa marcet
 Sylua comis, hilaresq; ederas plorata Capressus
 Excludit ramis ignauo pollice chordas
 Pulso, sed incertam digitis errantibus amens
 Scindo chelyn. iuuat, heu iuuat illaudabile carmen
 Fundere, & incompte miserum laudare dolorem.
 Sic merui, sic me cantuq; habituq; nefastum
 Aspiciant superi, pudeat, Thebasq; nouumq;
 Aeaciden, nil iam placidum manabit ab ore,
 Ille ego qui toties blandus, matrumq; patrumq;
 Vulnera, qui uiuos potui mulcere dolores,
 Ille ego lugentum mitis solator acerbis
 Auditus tumulis, & descendentibus umbris
 Deficio, medicasq; manus fomentaq; quero
 Vulneribus (sed summa) meis nunc tempus amici
 (Quorum ego manantes oculos, & saucia tersti
 Pectora) reddite opem, seuas exoluite grates.
 Nimirum cum uestra domus ego funera, mœstus
 Increpito, tunc damna dolens aliena, repono

*Infelix lachrymas, & tristia carmina seruo.
Verum erat. absumptæ uires, & copia sandi
Nulla mihi. dignamq; nihil mens flumine tanto
Repperit. inferior uox omnis, & omnia sordent
Verba. ignosce puer tu me caligine mæstum
Obraïs. à duro uiso sic uulnere charæ
Coniugis. inuenit caneret quod Thracius Orpheus
Dulce sibi sic busta Lini complexus Apollo
Non tacuit. nimius fortasse. audusq; doloris
Dicor, & in lacrymis iustum excessisse pudorem.
Quis nam autē gemitus. lamentaq; nostra reprimi?
O nimium felix. nimium crudelis, & expers
Imperij fortuna tui. qui. dicere legem
Fleibus. aut fines audei censere dolendi.
Incuiat (heu) planctus potius fugientia ripas
Flumina deuincas. rapidis aut ignibus obstes
Quàm miseros lugere uetes tamen ille seuerus
(Quisquis is est) nostræ cognoscat uulnera cause.
Non ego mercatus Pharia de puppe loquaces
Delicias. doctumue sui conuiua Nil
Infanem. linguaq; simul salibusq; procerum
Dilexi. meus ille. meus tellure cadentem
Excepi, & uinctum genitali carmine fœui.
Poscentemq; nouas tremulis ulularibus auræ.
Inferni uite. quid plus tribuere parentes?
Quin alios orius. libertatemq; sub ipsis
Verberibus tibi parue dedi. heu munera nostra
Ridebas ignarus adhuc. properauerat ille.
Sed merito properabat amor. ne perderet ullum*

Libert

*Libertas tam parua diem: non ne horridus ipſos
 Inuidia ſuperos, iniuſtaq; iactura pulſem?
 Non ne gemam te clare puer? quo ſoſpice natos
 Non cupiſſimo gemiū qui protinus ortu
 Implicuit, fixiūq; mihi, cui uerba ſonosq;
 Monſtravi (queſtusq; & uulnera cæca reſoluam)
 Reptantemq; ſolo demiſſus ad oſcula dextra
 Erexi, blandoq; ſinu, iuuiamq; natantes
 Exercere genas, dulceſq; accerſere ſomnos.
 Cui nomen uox prima meum, ludusq; tenello
 Riſus, & è noſtro ueniebant gaudia uultu.*

SYLVARVM FINIS.

P. PA. STATII

THEBAIDOS LI-

BER PRI-

MVS.

*R ATERNAS acies, alternatq;
 regna profanis
 Decerata odijs fontesq; euoluere
 Thebas,
 Picuius menti calor incidit. unde
 iubetis*

*Ire Deæ genis ne canam primordia diræ?
 Sidonios raptus? & inexorabile pactum
 Legis Agénore, & ſeruantemq; equora Cadmum
 Longa retro ſeries, trepidum ſi Martis operis
 Agricolam infandis condentem prælia ſulcis*

k 2

Exp

Expediam, penitusq; sequar quo carmine muris
 Ausserit Amphion Tyrios accedere montes.
 Unde graues ira cognata in mœnia Baccho,
 Quod seuæ Iunonis opus, cui sumpserit arcus
 Infelix Athamas, cur non expauerit ingens
 Ionium, socio casura Palemone mater.
 Atq; ideo iam nunc gemitus, & prospera Cadmæ
 Præterÿsse sinam. Limes mihi carminis esto
 Oedipode confusa domus: quando Itala nondum
 Signa, nec Arctos ausim sperare triumphos,
 Bisq; iugo Rhenum, bis adactum legibus Istrum,
 Et coniurato deiectos uertice Dacos,
 Aut defensa prius uix pubescentibus annis
 Bella Iouis, tuq; ò Larie decus addue fame,
 Quem noua maturi subeuntem exorsa parentis
 Aeternum sibi Roma cupit. Licet arctior omnes
 Limes agat stellas, & te plaga lucida cali
 Pleiadum Boreaq; & hiulci fulminis expers
 Sollicitet, licet ignipedum frenator equorum
 Ipse tuis alte radiantem crinibus arcum
 Imprimat, aut magni cedat tibi Iuppiter aqua
 Parte poli, mancas hominum contentus habenis
 Vndarum, Terræq; potens, & sidera dones.
 Tempus erit, cum laurigero tua fortior æstro
 Facta canam, nunc tendo chelyn, satis arma referre
 Aonia, & geminis sceptrum exitiale Tyrannis.
 Nec furijs post fata modum, flammæq; rebelles
 Seditione rogi, tumultusq; carentia regum
 Funera, & egestas aliernis moribus urbes,

Cœrula cum rubuit Lerno sanguine Dirce,
 Et Tethis arentes assuetum stringere ripas,
 Horruit ingenti uenientem Ismenon accruo.
 Quem prius Heroum Clîo dabis? immodicum ira
 Tydæa? laurigeri subitos an uatis hiatus?
 Urget & hostilem propellens cadibus annem
 Turbidus Hippomédon, plorandaq; bella proterub
 Arcádos, atq; alio Capaneus horrore canendus.
 Impia iam merita scrutatus lumina dextra
 Merserat æterna damnatum nocte pudorem
 Oedipodes, longaq; animam sub morie trahebat.
 Illum indulgentem tenebris, imaq; recessu
 Sedis, in aspectos cælo, radijsq; penates
 Seruantem, tamen assiduis circumuolat alis
 Sæua dies animi, scelerumq; in pectore diræ
 Tunc uacuos orbes crudum, ac miserabile uita
 Supplicium ostentat cælo, manibusq; cruentis
 Pulsat inane solum, sæuaq; ita uoce precatur.
 Di fontes animas, angustaq; Tartara prænīs
 Qui regitis, tuq; umbrifero Styx liuida fundo,
 Quam uideo, multumq; mihi consueta uocari
 Annue Tisiphone, peruersaq; uota secunda.
 Si bene quid merui, si me de matre cadentem
 Fouiſti gremio, & traiectum uulnere plantas
 Firmasti si stagna petij Cyrrha bicorni
 Interfusa iugo, possem cum degere falso
 Contentus Polybo: trifidaq; in Phocidos arce
 Longæum implicui regem, secuiq; tremantis
 Ora senis, dum quæro patrem, si Sphingos inique

Callidus ambages te præmonstrante resolui.
Si dulces furias, & lamentabile matris
Commubium gausissus inij. noctemq; nefandam
Sæpe tuli, natosq; tibi (scis ipsa) paravi.
Mox avidus pœne digitis cedentibus ulro
Incubui, miseraq; oculos in matre reliqui.
Exaudi, si digna precor quaq; ipsa furenti
Subijceres, orbum uisu regnisq; carentem
Non regere, aut dictis mœrentem flectere adorti
Quos genui, quocunq; toro quin ecce superbi
(Prò dolor) & nostro iam dudum funere reges
Insulant tenebris gemitusq; odere paternos.
His'ne etiam funestus ego? & uidet ista deorum
Ignauus genitor? tu saltem debita uindex
Huc ades, & totos in pœnam ordine nepotes.
Indue quod madidum tabo diadema cruentis
Vnguibus arripui, notisq; instincta paternis
I media in fraures, generis consortia ferro
Disiliant, da tartarei regina barathri
Quod cupiam uidisse nefas, nec tarda sequetur
Mēs iuuenum, modò digna ueni mea pignora nosces.
Talia iactanti, crudelis Diua senecros
Adueriti uultus, in amœnum forte sedebat
Cocytum iuxta, resolutaq; uerice, crimes
Lambere sulfureas permiserat anguibus undas:
Alicet igne Iouis lapsisq; citatior astris
Tristibus exilij ripis: discedit inane
Vulgus, & occursu domine pauet, illa per umbras,
Et caligantes animarum examine campos,

Tænaria limen petiit irremcabile portæ.
 Sensit adesse dies, piceo nox obuiâ nimbo
 Lucentes ruidant equos, procul arduus Atlas
 Horruit, & dubia cœlum ceruice remisit.
 Arripit extemplò Mælea de ualle resurgens
 Notum iter ad Thebas: neq; enim uelocior ullas
 Iuq; rediūq; uius, cognataq; Tartara mauuli.
 Centum illi astantes umbrabant ora Cerastræ,
 Turba minor diri capitis: sedet intus abactis
 Ferrea lux oculis: qualis per nubila Phœbes
 Atrocia rubet arie color, suffusa ueneno
 Tenditur, ac sanie gliscit cutis igneus airo
 Ore uapor, quo longa sitis, morbiq; famesq;
 Et populis mors una uenit, riget horrida tergo
 Palla, & cœrulei redeunt in pectore nodi.
 Atropos hos atq; ipsa nouat Proserpina culius,
 Tum geminas quatit illa manus: hæc igne rogali
 Fulgurat, hæc uiuo manus æra uerberat Hydro.
 Ut stetit, abrupta qua plurimus arce Cytheron
 Occurrit cœlo: fera sibilat, crine uirenti
 Congeminat signum terris, unde omnis Achæi
 Ora maris lætæ, Pelopeiaq; regna resiliant,
 Audiēt & medius cœli Parnasus, & asper
 Eurotas, dubiamq; iugo fragor impulit Oeten
 In latus, & geminis uix fluctibus obsticit Isthmos.
 Ipsa suam genitrix, curuo delphine uagantem
 Arripuit frænis: gremioq; Palæmona pressit.
 Atq; ea Cadmæo praeceptis ubi limine primum
 Constituit, assuetaq; infæci nube penates.

Proinuis attoniti fratrum sub pectore motus.
Gentileisq; animos subijt furor, agraq; latis
Inuidia, atq; parens odij metus: inde regendi
Sæuus amor ruptaq; uices, iurisq; secundi
Ambitus impatiens. Et summo dulcius unum
Stare loco, socijsq; comes discordia regnis.
Sic ubi delectos per torua armenta iuuenkos
Agricola imposu sociare affectat aratro.
Illi indignantes quis nondum uomere multo
Ardua nodosos cervix descendit in armos,
In diuersa trahunt, atq; aquis uincula laxant
Viribus Et uario confundunt limite sulcos,
Haud secus indomitos præceps discordia fratres
Asperat, alierni placuit sub legibus anni
Exilio mutare ducem, sic iure maligno
Fortunam transire iubent, ut sceptrâ tenentem
Fœdere præcipiti semper nouus angeret hæres.
Hæc inter fratres pietas erat: hæc mora, pugna
Sola, nec in regem perduratura secundum.
Et nondum crasso laquearia fulta metallo.
Montibus aut late graijs effulta nitabant
Atria: congestos satis explicitura clientes.
Non impacatis regum aduigilantia somnis
Pila, nec alterna ferri statione gementes
Excubie, nec cura mero committere gemmas.
Atq; aurum uiolare cibus: sed nuda potestas
Armauit fratres, pugna est de paupere regno.
Dumq; uer angustæ squallentia iugera dirces
Verieret, aut Tyrj folio non altius onaret

*Exulis, ambigitur, perijt ius, fasq; bonumq;:
 Et uita, mortisq; pudor: quò tenditis iras
 Ah miseri? quid si peteretur crimine tanto
 Limes uterq; poli, quem Sol emissus Eoo
 Cardine, quem portu uergens prospectat Ibèro?
 Quasq; procul terras obliquo sidere tangit
 Auius, aut borea gelidas, madidi ne repentes
 Igne noti? quid si Tyria Prygiæ ne sub unum
 Conuerterentur opes? loca dira, arcesq; nefandæ
 Suffecere odio, furisq; immanibus emptum est
 Oedipodæ sedisse loco: iam sorte carebat
 Dilatus Polynicis honos, quis tum tibi seue,
 Quis fuit ille dies? uacua cum solus in aula
 Respiceres ius omne tuum, cunctosq; minores?
 Et nusquam par stare caput? iam murmura serpunt
 Plebis Echionia, tacitumq; à principe uulgus
 Dissidet, & qui mox populis uenturus amatur.
 Atq; aliquis, cui mens humili lassisse ueneno
 Summa, nec impositos unquam cervice uolenti
 Ferre duces, hanc ne Ogygijs auraspera rebus
 Fata tulere uicem? toties mutare timendos,
 Aliernoq; iugo dubitantia subdere colla?
 Partiti uersant populorum fata, manuq;
 Fortunam fecere leuem: semper ne uicissim
 Exulibus seruire dabor? tibi summe Deorum,
 Terrarumq; sator socijs hanc addere mentem
 Sedit? an inde uetus Thebis extenditur omnis
 Ex quo Sidonij nequicquam blanda iuueni
 Pondera, carpathio iussus sale quærere Cadmus*

Exul hyanthæos inuenit regna per agros?
 Fraternalisq; acies stæta telluris hiatu
 Augurium, seros dimisit adusq; nepotes?
 Cernis ut erectum torua sub fronte minetur
 Sæuior assurgens dempto consorte potestas?
 Quas gerit ore minas? quanto premit omnia fastus?
 Hic ne unquam priuatus eris? tamen ille precanti
 Miis, & affatu bonus & patientior æqui.
 Quid mirum? non solus erat: nos uilis in omnes
 Prompta manus casus domino cuiusq; parati.
 Qualiter hinc gelidus Boreas, hinc nubifer Eurus
 Vela trahunt, nutat mediæ fortuna carinæ.
 Hæc dubio suspensa metu, tollerandaq; nullis
 Aspera fors populis: hic imperat, ille minatur.
 At Iouis imperio rapidi super atria cæli
 Lectus concilio Diuum conuenerat ordo
 Interiore polo: spatijs hinc omnia iuxta
 Primæq; occiduaq; domus, effusa sub omni
 Terra, atq; unda die: medijs sese arduus infert
 Ipse Deis, placido quatiens tamen omnia uultu,
 Stellantiq; locat solio: nec, protinus ausi
 Cœlicole, ueniam donec pater ipse sedendi
 Tranquilla iubet esse manu, mox turba uagantum
 Semideum, & summis cognati nubibus amnes,
 Et compressa metu seruantes murmura uenti
 Aurea templa replent, mixta conuexa Deorum
 Maiestate tremunt, radiant maiore sereno
 Culmina, & arcano florentes lumine postes.
 Postquam inssa quies, siluiq; exterritus orbis,

Incipit

Incipit ex alto: graue, & immutabile sanctis
 Pondus adest uerbis: & uocem facta sequuntur.
 Terrarum delicta, nec exuperabile diris
 Ingenium mortale queror, quonam usq; nocentum
 Exigor in pœnas? tædet scire corusco
 Fulmine: iam pridem Cyclopum operosa fatiscunt
 Brachia, & Aeolijs desunt incudibus ignes.
 Atq; ideo tuleram falso rectore solutos
 Solis equos, cœlumq; rotis errantibus uri.
 Et Phœihomœa mundum squallere fauilla
 Nil actum est, neq; tu ualida quod cuspide late
 Ire per illicitum pelago germane dedisti?
 Nunc geminas punire domos: quis sanguinis autor
 Ipse ego descendendo, perseos alter in agros
 Scinditur, Æonias fluit hic ab origine Thebas:
 Mens cunctis imposta manet, quis funera Cadmi
 Nesciat? & toties excitam à sedibus imis
 Eumenidum bellasse aciem? mala gaudia matrum,
 Erroresq; seros nemorum, & reticenda Decorum
 Crimina? uix lucis spatium, uix noctis abacta
 Enumerare queam mores, gentemq; profanam.
 Scandere quinetiam thalamos hic impius heres
 Patris, & immerite gremium incestare parentis
 Appetit proprios monstro reuolutus in ortus.
 Ille tamen superis æterna piacula soluit,
 Proiecitq; diem, nec iam amplius æthere nostro
 Vescitur, at nati (facinus sine more) cadentes
 Calcauere oculos, iam iam rata uota tulisti
 Dire senex: meruere tua, meruere tenebræ

Plutarchus

Vltiorem sperare Ionem. noua sonibus arma
Inijciam regnis, totumq; à stirpe reuellam
Exitiale genus: belli mihi semina sunt
Adraſtus ſocer, & ſuperis adiuncta ſiniſtris
Connubia: hanc etiam pœnis inceſſere gentem
Decretum eſt: neq; enim arcano de pectore fallax
Tantalus, & ſæua perijt iniuria menſe.
Sic pater omnipotens. aſt illi ſancia dictis
Flammato uerſans inopinum corde dolorem
Talia Iuno reſert. Me'ne ò iuſtiſſime Diuum
Me bello certare iubet? ſcis ſemper ut arces
Cyclopum, magniq; Phoronéos inclyta fama
Sceptra uiris, opibusq; iuuen. licet improbus illie
Cuſtodem phariæ, ſomno letoq; iuuenæ
Extinguas ſeptis, & turribus aureus intres.
Mentitis ignoſco toris: illam odimus urbem
Quam uultu confeſſus adis: ubi conſcia magni
Signa tori, tonitrus agis, & mea fulmina torques.
Facta luant Thebæ. cur hoſtes eligis Argos?
Quin age ſi tanta eſt thalami diſcordia ſancti,
Et Samôn, & ueteres armis excinde Mycenæ.
Verte ſolo Sparien: cur uſquam ſanguine feſto
Coniugis ara tue, cumulo, cur thuri Eoi
Leta calet? melius uotis mareotica fumat
Coptos, & arifoni lugentia flumina Nili.
Quo ſi priſca luunt autorum crimina gentes,
Subueniitq; tuis ſera hæc ſementia curis
Percenſere aui ſenium, quo tempore tandem
Terrarum furias abolere, & ſecula retro

Emendare sat est? iamdudum à sedibus illis
 Incipe fluctuaga quà præterlabitur unda
 Sicarios longe relegens Alpheos amores.
 Arcades hi tua (nec pudor est) delubra nefastis
 Imposuere locis: illic mauortius axis
 Oenomai: Geticoq; pecus stabulare sub Aemo
 Dignius: abruptis & nunc inhumata procorum
 Reliquijs trunca ora rigent. tamen hic tibi templi
 Gratus honos, placet Ida nocens, mentitaq; manes
 Creta tuos, me tantaleis consistere tectis
 Quæ tandem inuidia est? belli deflece tumultus.
 Et generis miseresce tui. sunt impia late
 Regna tibi, melius generos passura nocentes.
 Finierat miscens precibus conuiuia Iuno.
 At non ille grauis dictis, quanquam aspera motu,
 Reddidit hæc: Equidem haud rebar te mente secunda
 Laturam, quodcumq; tuos, (licet æquus,) in Argos
 Consulerem, neq; me (si detur copia) fallit
 Multa super Thebis Bacchum, ausuramq; Dionem
 Dicere, sed nostri reuerentia ponderis obstat.
 Horrendos etenim laices, stygij æquora fratris
 Obiector mansurum, & non reuocabile uerum,
 Nil fore quod dictis flectar, quare impiger ales
 Portantes præcede notos Cyllenia proles.
 Aëra per liquidum, regnisq; illapsus opacis
 Dic patrio, superas senior se tollat ad auras
 Laus, extinctum nati quem uulnere nondum
 Puerior lethes accepit ripa profundi
 Zege erebit: serat hæc diuo mea iussa nepoti.

Germanum exilio fratrum, argolicisq; tumentem
 Hospitijs, quod sponte cupit, procul impius aula
 Arceat, alternum regni inficiatus honorem.
 Hinc cause irarum certo reliqua ordine ducam.
 Paret atlantiades dictis genitoris, & inde
 Summa pedum propere plantaribus illigat alis,
 Obnubiq; comas, & temperat astra galero.
 Tum dextra uirgam inseruit: qua pellere dulces
 Aut suadere uerum somnos: qua nigra subire
 Tartara, & exangues animare assueuerat umbras.
 Dissiluit, tenuiq; exceptus inhorruit aura.
 Nec mora sublimes raptus per inane, uolatus
 Carpit, & ingenti designat nubila gyro
 Interea patrijs olim uagus exul ab oris
 Oedipodionides furim deserta pererrat
 Monie: tam iamq; animis male debita regna
 Concipit, & longum signis cunctantibus annum
 Ssare gemit, tenet una dies noctesq; recursus
 Cura utrum, si quando humilem decedere regno
 Germanum, & semet Thebis, opibusq; potitum
 Cernerent hac animum cupiat pro luce pacisci,
 Nunc que iur ceu tarda fuga dispendia: sed mox,
 Attollit fluius ducis, & sedisse superbum
 Deiecto se fratre putat. spes auxia mentem
 Extrahit, & longo consumit gaudia uoto.
 Tunc sedet Inachus urbes, Dancieq; regna,
 Et caligantes abrupto Sole Mycenae.
 Ferre iter impanidum seu prauia ducit Erinnyes,
 Seu fors illa uia siue hac immota uocabat

*Aëropos: ogygijs ululata furoribus antra
 Deserit, & pingues Bacchæo sanguine colles.
 Inde plagam, quâ molle sedens in plana Cithæron
 Porrigitur, lapsuq; inclinat ad æquora montem,
 Præterit: hinc arctè scopuloso in limite pendens
 Infames scyrrone petras scyllæaq; rura
 Purpureo regnata Seni, mitemq; Corinthon
 Linquit, & in medijs audit duo littora campis,
 Iamq; per emerit surgens confinia Phæbi
 Tivæis, latè mundo subiecta silenti
 Rorifera gelidum tenuauerat æra bigæ.
 Iam præcudes, uolucresq; tacent: iam somnus auaræ
 Inserpit curis, pronusq; per æra nutat
 Grata laboratæ referens obliuia uitæ.
 Sed nec puniceo rediurum nubila cælo
 Promisere iubar nec rarefcentibus umbris
 Longa repercussu niuere crepuscula Phæbo.
 Densior à terris, & nulli peruia flamme
 Subiexit nox atra polos: iam claustra rigentis
 Æolæ perculsa sonant, uenturaq; rauco
 Ore minatur hyems: uenti transuersa frementes
 Confligunt, ætemq; emoto à cardine uellunt,
 Dum cælum sibi quisq; rapit, sed plurimus Austër
 Inglomerat noctem, & tenebrosa uolumina torquet;
 Diffunditq; imbres: sicco quos asper hians
 Persolidat Boreas, nec non abrupta tremiscunt
 Fulgura, & atrox subita face rumpitur æther.
 Iam Nemæa, iam tanareis contermina lucis
 Arcadiæ capita alta madent: ruit agmine factò*

Enach

Inachus, & gelidas surgens Erasinus ad arctos.
 Puluerulenta prius, calcandaq; flumina nulla
 Aggeribus tenuere mora. stagnoq; refusa est
 Funditus, & ueteri spumauit lerna ueneno.
 Frangitur omne nemus, rapiunt antiqua procellæ
 Brachia sylvarum, nullisq; aspecta per æuum
 Solibus umbrosi paruere æstiuæ Lycæi.
 Ille tamen modo saxa iugis fugientia ruptis
 Miratur, modo nubigenas è montibus amnes
 Aure pauens, passimq; insano turbine raptas
 Pastorum, pecorumq; domos. non segnius amens,
 Incertusq; uia, per nigra silentia, uastum
 Haurit iter. pulsat metus undiq; & undiq; frater.
 Ac uelut hyberno deprensus nauita ponto,
 Cui neq; remo piger, neq; amico fidere monstrat
 Luna uias, medio cœli, pelagiq; tumultu
 Stat rationis inops: iam iamq; aut saxa malignis
 Expectat submersa uadis, aut uertice acuto
 Spumantes scopulos erectæ incurrere prore,
 Talis opaca legens nemorum Cadmeius Heros
 Accelerat, uasto metuenda umbone serarum
 Excutiens stabula, & pronò uirgulta refringit
 Pectore: dat stimulos animo uis mœsta timoris,
 Donec ab Inachys uicta caligine relictis
 Emicuit lucem deuexa in mœnia fundens
 Larissæus apex. illo spe concitatus omni
 Euolat, hinc celsæ Iunonia templa Prosymnæ
 Leuus habens, hinc Herculeo signata uapore
 Lernas stagna aura uadi. tandemq; reclusis

Infertur portis. actutum regia cernit
 Vestibula, hic artus imbri, uentoq; rigentes
 Projicit, ignotaq; accliuis postibus aula
 Inuiat tennes ad dura cubilia somnos.
 Rex ibi tranquilla medio de limite uita
 In senium uergens populos. Adrastus habebat
 Diues auis, & utroq; Iouem de sanguine ducens.
 Hic sexus melioris inops, sed prole uiuebat
 Fœminea gemino natarum pignore fultus.
 Cui Phœbus generos (monstrum exuiabile dictu)
 Mox adaperita fides auro ducente canebat
 Setigeramq; suem, & fuluum aduentare Leonem.
 Hæc uoluens, non tu ipse pater, non docte futuri
 Amphiaræ uidet, etenim uetat auctor Apollo.
 Tantum in corde sedens egrescit cura parentis.
 Ecce autem antiquam satò Calydonæ relinquens
 Olenius Tydeus (fraterni sanguinis illum
 Consciis horror agit) eadem sub nocte sopora
 Lustra terit similesq; notos deque stus & imbres.
 Infusam tergo glaciem, & liquentia nimbis
 Ora, comasq; gerens, subit uno tegmine, cuius
 Fusus humo gelida, partem prior hospes habebat.
 Hic uero ambobus rabiem fortuna cruentam
 Attulit, haud passi socijs defendere noctem
 Culminibus paulum alternis in uerba, minasq;
 Cunctantur. mox ut iactis sermonibus ira
 Intinuere satis, tum uero erectus uterq;
 Exertare humeros nudamq; laceffere pugnam.
 Celsior ille gradu procera in membra, simulq;

*Integer annorum sed non & uiribus infra
Tydea fert animus, totosq; infusa per artus
Maior in exiguo regnabat corpore uirtus.
Iam crebros ictus ora & caua tempora circum
Obnixa ingeminant telorum, aut grandinis instat
Riphae flexoq; genu uacua ilia tundunt.
Non aliter quam piseo sua lustra tonanti
Cum redeunt, crudisq; uirum sudoribus ardet
Puluis, at hinc teneros canes diffensus ephæbos
Concitat, exclusaq; expectant premia matres.
Sic alacres odio, nullaq; cupidine laudis
Accensi incurrunt, scrutatur & intima uultus
Vnca manus, penitusq; oculis cedentibus instat.
Forsan & accinctos lateri (sic ira ferebat)
Nudassent enses, meliusq; hostilibus armis
Lugendus fratri iuuenis Thebane iaceres,
Nirex insolium clamorem, & pectore ab alio
Stridentes gemitus noctis miratus in umbris,
Mouisset gressus, magnis cui sobria curis
Pendebat somno iam deteriore sentetius.
Isq; ubi progrediens numerosa luce per alia
Atria dimotis aduerso limine claustris
Terribilem dictu faciem, lacera ora, pueresq;
Sanguineo uidet imbre genus, quæ causa furoris
Externi iuuenes? (neq; enim meus audeat istas
Cuius in usq; manus) quis nam implacabilis ardor
Exturbare odijs tranquilla silentia noctis?
Usque adeo ne angusta dies? & triste parumper
Pacem animo, somnumq; pati? sed prodite tandem*

Unde orti, quò feris uer, qua iurgia, nam uos
Etiam humiles tanta ira docet generisq; superbi
Magna per effusum clarescunt signa cruorem.
Vix ea cum mixto clamore obliqua tuentes
Incipiunt uná, Rex ò mihiissime Achium,
Quid uerbis opus est? undantes sanguine uultus
Aspicias, hæc passim turbatis uocis amara
Confudere sonis inde orsus in ordine Tydeus
Continuat, mœsti cupiens solatia casus:
Monstrifera Calydonis opes, Acheioiaq; arua
Deserui, uestris hic me ecce in finibus ingens
Nox operit, tecto cœlum prohibere quis iste
Arguit? an quoniam prior hæc ad limina sorte
Molitur gressus? pariter stabulare bimembres
Centaurus, unaq; ferunt Cyclopes in Aetna
Composito sunt & rabidis iura insita monstris,
Fasq; suum, nobis sociare cubilia terre,
Sed quid ego? haud hodie spolys gausus abibis
Quisquis es is, aut me si non effœtus oborto
Sanguis habet, luctu magni de stirpe creatum
Oeneos, & Marti non degenerare paterno
Accipies, nec nos animi, nec stirpis egemus
Ille refert contrà: sed mens sibi conscia facti
Cunctatur proferre patrem, tunc mihiis Adrastus,
Imò agite, & positis, quas nox inopina suasis,
Aut uirtus, aut ira minis succedite tecto.
Iam pariter cõant animorum in pignora dextra.
Non hæc incassum, diuisq; absentibus acta,
Forsan & has uenturus amor pramiserit iras,

*Vi meminisse iuuet. nec uana uoce locutus
Fata senex. siquidē hāc perhibēi post uulnera iunctis
Esse fidem: quanta paritum extrema proteruo
Thesea Piruhoo, uel inanem mentis Orestem
Opposuit rapidam Pilade uitasse Megaram.
Tunc quoq; mulcentem dictis corda aspera regem
Iam faciles. uentis ut decertata residunt
Aequora, laxatisq; diu tamen aura superstes
Immoritur uelis, passi subiere penates.
Hic primum lustrare oculis, cultusq; uirorum
Telaq; magna uacat. tergo uidet huius inanem.
Impexis uirinq; iubis horrere Leonem,
Illius in speciem quem per rheumesia Tempe
Amphiuryoniades fractum iuuenilibus armis.
Ante Cleonai uestitur praelia monstri.
Terribiles contra setis, ac dente recuruo
Tydē. et per latos humeros ambire laborant
Exuie Celydonis honos. stupet omne tanto
Defixus senior diuina oracula Phoebi
Agnosceus. monitusq; datos, uocalibus antris
Obitu gelida ora premit, letusq; per artus
Horror q̄t. sensit manifesto numine ductos.
Affore, quos nexis ambagibus augur Apollo
Rorandi generos, uultu saliente ferarum
Ediderat. tunc sic tendens ad sidera palmas,
Nox, quæ terrarum, cœliq; amplexa labores,
Ignea multiuago transmissus sidera lapsu
Indulgen; reparare animum: dum proximus agris
Infundat Tivā agiles animantibus ortus,*

Tu mihi perplexis quæsitam erroribus ulro
 Aduerhis alma fidem, ueterisq; exordia fati
 Detegis, assistas operi tuæq; omnia firmes.
 Semper honoratam dimensis orbibus anni
 Te domus ista colet, nigri tibi diua litabunt
 Electa cernice greges, lustraliaq; exta
 Lacte nouo perfusus edet Vulcanius ignis.
 Salue prisca fides tripodum, obscuriq; recessus
 Deprendi fortuna deos, sic fatius, & ambos
 Innectens, manibus tecta ulterioris ad aule
 Progreditur, canis etiamnum altaribus ignes,
 Sopicum cinerem, & repidi libamina sacri
 Seruabant, adolere focos, epulasq; recentes
 Instaurare iubet, dictis parere ministri
 Certatim accelerant, uario strepit uicta tumultu
 Regia, pars ostro tenues, auroq; sonantes
 Emunire toros, altosq; inferre tapetas,
 Pars teretes leuare manu, ac disponere mensas.
 Ast alij tenebras, & opacam uincere noctem
 Aggressi, tendunt auratis uincula lychnis.
 His labor incerto torrere exanguia ferro
 Viscera casarum pecudum, his cumulare canistris
 Perdomitam saxo Cererem, letatur Adrastus
 Obsequio seruire domum, iamq; ipse superbis
 Fulgebat stratis, solioq; effultus eburno.
 Parte alia iuuenes siccati uulnera Lymphis
 Discumbunt, simul ora notis fœdata iuuentur,
 Inq; uicem ignoscunt, tunc rex longæuus Acestem
 (Natarum hac alirix, eadem & fidissima custos

Leſta ſacrum iuſta Veneri oculi. are pudorem)
Imperat acciri, tacitaq; immurmurat aure.
Nec mora præceptis, cum proimus utraq; uirgo
Arcano egreſſe thalamo (mirabile niſu)
Pallados armiſone, Phæciraſq; ora Diane
Aequa ferunt, terrore minus: noua deinde pudori
Viſa uirum facies, pariter pallorq; ruborq;
Purpureas hauſere genas, oculiq; uerentes
Ad ſanctum rediere patrem, poſtquam ordine meſſa
Viſta fames, ſignis perfectam, auroq; nitentem
ſaſides pateram famulos ex more popoſcit.
Qua Danaus libare deis, ſeniorq; Phoroneus
Aſſueci, tenet hæc operum calata figuras.
Aureus anguicomam præſecto Gorgona collo
Ales habet, iamiamq; uagas (ita uſus) in auras
Exilit, illa graues oculos, languentiaq; ora
Penè mouet, uinoq; etiam palleſcit in auro.
Hinc Phrygius fuluis nenator tollitur alis,
Gargara deſidunt ſurgenti, & Troia recedit.
Stant mœſti comites, fruſtraq; ſonantia laxant
Ora canes, umbramq; petunt, & nubila latrant
Hanc undant merò fundens, uocat ordine cunctos
Celicolæ. Phæbum ante alios, Phæbū omnis ad aras
Laude ciet comitum, famulumq; cuncta pudica
Fronde manus, cui feſta dies, largoq; reſecti
Thure, uaporatis lucent altaribus ignes.
Forſitan ò iuuenes quæ ſint ea ſacra, quibusq;
Præcipuum cauſis Phœbi obteſtemur honorem,
Rex ait, exquirunt animi, non inſcia ſuaſu

Religio, magnis exercita cladibus olim
Plebs argiua litant (animos aduertere) pandam.
Postquam cœrulei sinuosa uolumina monstri
Terrigenam pythona deus septem orbibus atris
Amplexum Delphos squammisq; amosa terentem
Robora, Castalijs dum fontibus ore irifalco
Fusus hiat, nigro sitiens alimenta ueneno
Perculit, absumptis numerosa in uulnera telis,
Cyrhaiq; dedit centum per iugera campi:
Nix tandem explicuit, noua deinde piacula cedis
Perquirens, nostri recta haud opulenta Crotopi
Attingit, huic primis, & pubescentibus annis
Mira decore pio, seruabat nata penates
Intemerata toris felix si Delia nunquam
Furta, nec occultum Phœbo sociasset amorem.
Nanq; ut passa deum Nemeæ ad fluminis undam
Bisquinos plena cum fronte resumeret orbes
Cynibia, sidereum Latona sœta nepotem
Edidit, ac pœnæ metuens (neq; enim ille coactis
Donasset thalamis ueniam pater) auia rura
Eligit, ac natum septa inter ouilia furtim
Mœniuago pecoris custodi mandat alendum.
Non tibi digna puer generis cunabula tanti
Gramineos dedit herba toros, & uimine querno
Texta domus: clausa arbuti sub coriice libri
Membra repent, suadetq; leues caua fistula somnos,
Et pecori commune solum: sed fata nec illum
Concessere larem. uiridis nam cespitæ terre
Proiectum temere, & patulo cœlum ore trahentem

Diræ canum rabies morsu depasta cruento
 Disijcit: hic uero attonitas ut nuntius aures
 Matris adit, pulsus ex animo genitorq; pudorq;
 Et metus: ipsa ultero sauis plangoribus amens
 Tecta replet, uacuumq; serens uelamine pectus
 Occurrit confessa patri: nec motus, at atro
 Imperat infandum cupientem occumbere leto.
 Sero memor thalami, mœstæ solatia mori
 Phœbe paras, monstrum infandis Acheronte sub imo
 Conceptum Eumenidum thalamis: cui uirginis ora,
 Pectoraq; æternum stridens à uertice surgit.
 Et ferrugineam frontem discriminat anguis,
 Hæc tam dira lues nocturno squallida passu
 Allabi thalamis, animasq; à stirpe recentes
 Arripere, altricum gremijs, morsuq; cruento
 Deusci, & multum patrio pinguescere luctu.
 Haud tulit armorum præstans, animiq; Coræbus,
 Seq; ultero lectis iuuenem, qui robore primi
 Famam posthabita faciles extendere uita
 Obtulit: illa nouos ibat populata penates
 Portarum in binio: lateri duo corpora paruum
 Dependens, & iam unca manus uitalibus hæret,
 Ferratq; ungues tenero sub corde tepescunt.
 Obuius huic latus omne uirum stipante corona
 It iuuenis ferrumq; ingens sub pectore diro
 Condidit: atq; imas animæ mucrone corusco
 Scrutatus latebras, tandem sua monstra profundo
 Reddit habere foui: iuuat ire, & uisere iuxta
 Lucentes in morte oculos, utriq; nefandam

Proluuiem, & crasso squallentia pectora tabo.
 Qua nostrae cecidere animae, stupet Inacha pubes,
 Magnaq; post lacrymas etiamnum gaudia pallent:
 Hic irabibus duris solatia uana dolori
 Proterere exanimis artus, asprosq; molares
 Deculcare genis: nequit iram explere potestas.
 Illam & nocturno circum stridore uolantes
 Impasta fugistis aues, rabidamq; canum uim,
 Oraq; sicca ferunt trepidorum inhiasse luporum.
 Senior in miseros fatiis ultricis adempta
 Delius insurgit summaq; biuercicis umbra
 Parnasi residens, arcu crudelis iniquo
 Pestifera arma iacit, camposq; & celsa Cyclopum
 Tecta, superiecto nebulæum incendit amictu.
 Labuntur dulces animæ, mors fila sororum
 Ense meruit, captamq; tenens fert manibus urbem:
 Querenti quæ causa duci, quis ab æthere leuius
 Ignis, & in totum regnaret Sirius annum,
 Idem auctor Pæan rursus iubet ire cruento
 Inferias monstro iuuenes, qui cæde potiti.
 Fortunatæ animi, longumq; in secula digne
 Promeriuere diem, non tu pia degener arma
 Oculis, aut certe trepidas occurrere morti.
 Comminus ora ferens, Cyrrhæi in limine templi
 Constitit, & sacras ita uocibus asperat iras.
 Nec missus Thymbræ tuos, supplex uel penates
 Aduenio: mea me pietas, & conscia uirtus
 Has egere uias. ego sum qui cæde subegi
 Phæbe tuum mortale nefas, quem nubibus atris,

Et squallente die, nigra quem tabe sinistri
Quæris inique poli: quod si monstra effera magnis
Chara adeo superis, iacturaq; uilior orbis
Mors hominum, & sæuo tanta inclementia cælo est,
Quid meruere Argi? me me diuum optime, solum
Obiecisse caput satis præstabit: an illud
Lene magis cordi, quod desolata domorum
Tecta uides? igniq; datis cultoribus? omnis
Luceat ager: sed quid fando tua tela, manusq;
Demoror? expectant matres, supremaq; fiunt
Vota mihi, satis est (merui) ne parcere uelles.
Proinde moue phæretras, arcusq; intende sonoros,
Insignemq; animam leto dimitte: sed illum
Pallidus Inachijs qui desuper imminet Argis
Dum morior, depelle globum, fors æqua merentes
Respicit, ardentem tenuit reuerentia cadis
Latoïden, tristemq; uiro summissus honorem
Largitur uita: uostro mala nubila cælo
Diffugiant, at tu stupefacti à limine Phœbi
Exoratus abis: inde hæc sacra stata quotannis
Solennes recolunt epulæ, Phœbaaq; placat
Templa nouatus honos, has sorte inuisus aras,
Vos quoq; progenies: quāquam Calydonius Oeneus,
Et Parthaonia (dudum si cerius ad aures
Clamor ijs) tibi iura domus, tu pande quis Argos
Aduenias? quando hæc uarijs sermonibus ora
Deiecit mæstos extemplo Ismenius Heros
In terram uultus, taciteq; ad Tydæa lesim
Obliquare oculos: tum longa silentia mouit:

*Non super hos diuum tibi sum quarendus honores
Vnde genus, quæ terra mihi, quis defluat ordo
Sanguinis antiqui, piget inter sacra fateri.
Sed si præcipitant miserum cognoscere curæ,
Cadmus origo patrum: tellus Maوريا Thebæ.
Est genitrix Iocasta mihi: tum motus Adrastus
Hospitijs (agnouit enim) quid nota recondis?
Scimus ait: nec sic auersum fama Mycenis
Voluit iter: regnum, & furias, oculosq; pudentes
Nouit, & arctois si quis de solibus horret,
Quiq; bibit Gangem, aut nigram occasibus intrat
Oceanum, & si quos incerto litorè Syrtis
Destituunt, ne perge queri, casusq; priorum
Annuerare tibi: nostro quoq; sanguine multum
Errauit pietas, nec culpa nepotibus obstat,
Tu modo dissimilis rebus mereare secundis
Excusare tuos: & iam temone supino
Languet Hyperboræ glacialis portitor Vrse:
Fundite uina focis, seruatoresq; parentum
Latoiden uotis iterumq; iterumq; canamus,
Phœbe parens, seu te Lyciæ Patara: a niuosis
Exercet dumeta iugis, seu rore pudico
Castaliæ, flauos amor est tibi mergere crines,
Seu Troiam Thymbræus habes, ubi fama uolentem
Ingratis phrygios humeris subiisse molares,
Seu iuuat Aegæum ferens latonijs umbra
Cynthus, & assiduam pelago non querere Delon,
Tela tibi, longeq; ferros lemandus in hostes
Arcus, & athenij dono, cessere parues*

Ætetera

*Æternum florere genas: tu doctus iniquas
 Parcarum prænosse manus, fatumq; quod ultra est,
 Et summo placitura Ioui. quis letifer annus,
 Bella quibus populis, mutent quæ sceptrâ Cometa?
 Tu Phryga submittis citharæ, tu matris honori
 Terrigenam Tityon stygijs extendis arenis.
 Te uiridis Python, Thebanâq; mater ouantem,
 Horruit in pharetris: ulrix tibi torua Megera
 Jeunum Phlegyan subter caua saxa iacentem
 Æterno premit accubitu, dapibusq; profanis
 Instimulat: sed mista famem fastidia uincunt.
 Adsis ò memor hospitij, Iunoniaq; arua
 Dexter ames: seu te roseum Titana uocari
 Genis Achemenia ritu, seu præstat Ofsyrin
 Frugiferum, seu Persei sub rapibus antri
 Indignata sequi torquentem cornua Mûram.*

P. PAPINII STATII

THEBAIDOS LI-

BER SECVN-

DVS

I Nereæ gelidis Maia satius aliger umbris
 Iussa gerens magni remeat Iouis undiq; pigræ
 Ire uetant nubes. & turbidus implicat aer,
 Nec zephyri rapuere gradum, sed sæda silentis
 Aura poli. Styx inde nouem circumflua campis,
 Hinc obiecta uias torrentium incendia claudunt.
 Ponè senex trepida succedit Læus umbra
 Vulnere tardus adhuc, capulo nam largius illi

Trans

Transibit costas cognatis ictibus ensis
 Impius, & primas furiarum pertulit iras.
 It tamen, & medica firmat uestigia uirga.
 Tam steriles luci, possessaq; manibus arua,
 Et ferrugineum nemus astupet: ipsaq; tellus
 Miratur patuisse retro, nec liuida tabes
 Inuidia, quanquam functis, & lumine cassis
 Defuit unus ibi ante alios, cui leua uoluntas
 Semper, & ad superos hinc & grauis exitus aui.
 Insultare malis, rebusq; egrescere laetis
 Vade ait ò felix quoscunq; uocaris in usus,
 Seu Iouis imperio, seu maior adegit Erinnys
 Ire diem contrà, seu te furiosa sacerdos
 Thessalis arcano iubet emigrare sepulcro.
 Heu dulces uisere polos, Solemq; relictum,
 Et uirides terras, & puros fontibus amnes,
 Tristior has iterum tamen intrature tenebras.
 Illos ut ceco recubans in limine sensit
 Cerberus, atq; omnes capitum subrexit hiatus
 Saeuus, & intranti populo iam nigra tumebat
 Colla minax, iam sparsa solo turbauerat ossa,
 Ni deus horrentem leihæo uimine mulcens.
 Ferrea tergemino domuisset lumina somno.
 Est locus, Inachie dixerunt Tænæa gentes,
 Quà formidatum Mælea spumantis in auras
 It caput, & nullos admittit culmine uisus
 Stat sublimis apex, uentosq; imbresq; serenus
 Despicit, & tantum fessis insiditur astris,
 Illic exhausti posuere cubilia uenti,

Fulminibusq; iter est: medium caua nubila montis
 Insumpsere latus, summos nec prae petis ale
 Plausus adit colles, nec rauca tonitrua pulsant.
 Ast ubi prona dies longos super aquora fines
 Exigit, atq; ingens medio natat umbra profundo,
 Interiore sinu frangentiæ littora curuat
 Tanarus, expositos non audens scandere fluctus:
 Illic Aegæo Neptunus gurgite fessos
 In portum deducit equos: prior hauriū habenas
 Ungula, postremi soluntur in aquora pisces.
 Hoc (ut fama) loco pallentes denique umbras
 Trames agit, nigriq; Iouis uacua atria ditat
 Moribus, Arcadij perhibent si uera coloni.
 Stridor ibi, & gemitus pœnarum, atroq; tumultus
 Feruet ager: sæpe Eumenidum uocesq; manusq;
 In medium sonuere diem, lætiq; triformis
 Ianitor, agricolas campis audiuis abegit.
 Hæc & tunc fusca uolucer deus obstitit umbra
 Exilit ad superos, infernaq; nubila uultu
 Disciuit, & uiuis afflatibus ora serenat.
 Inde per ætæturum, medisque silentia Luncæ
 Arua super, populosq; meat: sapor obuius illi
 Noctis agebat equos, trepidusq; assurgit honori
 Numinis, & recto decedit limite cæli.
 Inferior uolat umbra deo: præceptaq; noscit
 Sidera, principiumq; suum: iamq; ardua Cyrrha,
 Pollutamq; suo despectat Phocida busto.
 Ventum erat ad Thebas: genuit prope limina nati
 Læius, & notos cunctatur inire penates.

tis *Ut aëro excelsis suamet iuga nixa columnis*
Vidit, & infectos etiamnum sanguine currus,
Penè retro turbatus abit: nec summa tonantis
Russa, nec Arcadia retinent spiramina iugæ.
 lo. *Et tunc forte dies noto signata tonantis*
Fulmine, prærupti cum te tener Euiæ partus
 sz *Transmisere patri. Tyrus ea causa colonis*
Insomnem ludo certatim ducere noctem
Suaserat: effusi passim per tecta, per agros,
Seria inter, uacuosq; mero crateris anhelum
Proslabant sub luce deum: tum plurima buxus,
Aerq; taurinos sonitu uincenia pulsus,
 tu *Ipse etiam gaudens nemorosa per auias sanas*
 is *Impulerat matres Baccho meliore Cithæron.*
Qualia per Rhodopen rapido conuiuia cœtu
Bistones, aut mediæ ponunt conuallibus Ossæ.
 t *Illis semianimum pecus, excussæq; Leonum*
Ora dapes, & lacte nouo domuisse cruorem
Luxus, & Ogygÿ si quando afflauit Iacchi
Sæuus odor, tunc saxa manu, tunc pocula pulchra
 ri *Spargere, & immerito sociorum sanguine fuso*
Instaurare diem, festasq; reponere mensas.
 e. *Nox ea, cum tacita uolucer Cyllenius aura*
Regis Echionÿ stratis adlapsus, ubi ingens
 e. *Fuderat Asbyrÿs extructa tapetibus alto*
 e. *Membra toro, prò gnara nihil mortalia fati*
 e. *Corda sui caput ille dapes, habet ille soporem.*
 e. *Tunc senior quæ iussus agit, neu falsa uideri*
 e. *Noctis imago queat longæ uatis opacos*

Tiresia uultus, uocemq; . & uellera nota
Induitur: mansere coma, propexaq; mento
Canicies, pallorq; suus, sed falsa cucurrit
Iusula per crines, glaucæq; innexus oliua
Vittarum prouenit honos, dehinc tangere ramo
Pectora, & has uisus fatorum expromere uoces,
Non somni tibi tempus iners, qui nocte sub alta
Germani secure iaces, ingentia dudum
Acta uocant, rerumq; graues ignaue paratus.
Tu ueluti, magnum si iam tollentibus austris
Ionium nigra iaceat sub nube magister,
Immemor armorum, uersantisq; aquora clau
Cunctaris, iamq; ille nouis (sic fama) superbie
Connubijs, uiresq; parat, quis regna capeffat,
Quis neget? inq; tua senium sibi destinat aula.
Dant animos socer augurio fatalis Adrastus,
Dotalesq; Argi, necnon in fœdera uite
Pollutus placuit fraterno sanguine Tydeus.
Hinc tumor, & longus fratri promitteris exul.
Ipse deum genitor tibi me miseratus ab alio
Mittit, habet Thebas, cæcumq; cupidine regni,
Ausurumq; cadem germanum expelle, nec ultra
Fraternos inhiantem obuius, sine fidere cœptis
Fraudibus, aut Cadmo dominas inferre Mycenæ.
Dixit, & abscedens (etenim iam pallida turbant
Sidera lucis equi) ramos ac uellera fronti
Diripuit, confessus auum, diriq; nepotis
Incubuit stratis, iugulum mox cæde patentem
Nadat, & undanti persundit uulnere somnum.

Illi rupta quies attollit membra, toroq;
Erigitur plenus monstris, uanumq; cruorem
Excuiens: simul horret auum, fratremq; requirit.
Qualis ubi audito uenantium murmure Tigris
Horruit in maculas, somnosq; excussit inertes,
Bella cupit, laxatq; genas, & temperat unguēs:
Mox ruit in turmas, natisq; alimenta cruentis
Spirantem fert ore uirum. sic excitus ira
Ductor, in absentem consumit praelia fratrem.
Et iam Mygdonijs elata cubilibus alio
Impulerat cælo gelidas Aurora tenebras,
Rorantes excussa comas, multumq; sequenti
Sole rubens, illi roseus per nubila seras
Aduerit flammæ, alienumq; æthæra tardo
Lucifer exit equo, donec pater igneus orbem
Impleat, atq; ipsi radios uetet esse sorori.
Cum senior Talaonides, nec longa morati
Dirceusq; gradum pariterq; Acheloius heros
Corripuere toris, illos post uerbera fessos,
Exceptamq; hyemem cornu perfuderat omni
Somnus, at inachio tenuis, sub pectore regi
Tracta quies, dum mente deos, inceptaq; uersat
Hospitia, & quæ sint generis ascita reperis
Fata mouet, postquam medijs in sedibus aula
Congressis inq; uicem dextras iunxere, locumq;
Quo serere arcanas aptum, atq; euoluere curas,
Insidunt: prior his dubios compellat Adrastus:
Egregij iuuenum, quos non sine numine regnis
Inuexit nox atra meis, quibus ipse per imbres

Fulminibus mixtos, in tempestumq; Tonantem
 Has metos usq; domos uestigia fecit Apollo.
 Non equidem obscurum uobis, plebiq; Pelasgae
 Esse reor quantis connubia nostra procorum
 Turba petat studijs, gemine mihi namq; neporum
 Leta fides, equo pubescunt fidere natae.
 Quamuis honos, quantusq; pudor (ne credite patri)
 Et super haesternas licuit cognoscere mensas.
 Has timidi solio, & lae dominantibus armis
 Optauere uiri, longum enumerare phareos
 Orbatosq; duces, & Achaea per oppida matres
 Spem generis, nec plura tuus dispecebat Oeneus
 Fœdera, Piscesq; focer metuendus habenis.
 Sed mihi nec Sparta genitos, nec ab Elide missos
 Iungere fas generos, uobis hic sanguis & aula
 Cura meae, longo promittitur ordine sati.
 Di bene quod tales stirpemq; animosq; uenitis,
 Ut responsa inueni hic dura tempore noctis
 Parius honos, haec illa uenit post uerbera merces.
 Audierant fixosq; oculos per mutua paulum
 Ora tenent, uisusq; inter sese ordine sandi
 Cadere, sed cunctis Tydeus audentior actis
 Incipit, o quam te parcum in praeconia famae
 Mens agitat matura tuae, quantumq; ferentem
 Fortunam uirtute domas, cui cedit Adrastus
 Imperij? quis te solio Sicyonis auitae
 Exitum infranos componere legibus Argos
 Nesciat? atq; uinam his manibus permittere gentes
 Iuppiter aequae uelis, quas Doricus alligat undis

Ethmos, & alterno quas margine summonet infra,
 Non sugeret diras lux intercisā Atycenus,
 Sæua nec Eleæ gemerent certamina ualles.
 Eumenidesq; alijs aliæ sub regibus & quæ
 Tu potior Thebane queri: nos uero uolentes,
 Expositiq; animis, sic interfatus & aliter
 Subiicit. An ne aliquis soceros accedere tales
 Annuat? exulibus quanquam patriaq; fugatis
 Nondum læta Venus tamen omnis corde refedit
 Tristitia, affixiq; animo cessere dolores.
 Nec minus hæc læti trahimus solaria, quàm si
 Præcipiti conuulsa noto, prospectet amicam
 Puppis humum, iuuat ingressos felicia regni
 Omina quod superest fieri, uitæq; laborum
 Fortuna transire tua nec plura morari,
 Consurgunt dictis, impensius aggerat omne
 Promissum Inachus pater, auxilioq; futurum
 Et patrijs spondet reduces inducere regnis.
 Ergo alacres Argi fuso rumore per urbem
 Aduenisse duci generos, primisq; hymenæis
 Egregiam Argiam, nec formæ laude secundam
 Deiphilen tumida iam uirginitate iugari
 Gaudia mente parant, socias it fama per urbes,
 Finitimisq; agitur agri, procul usq; Lyceos
 Partheniosq; super saluus, Ephyreæq; rura.
 Nec minus Ogygias eadem dea turbida Thebas
 Insilit, hæc totis persundit mœnia pennis,
 Labdaciumq; ducem præmissæ consona nocti
 Terriat hospitia, & thalamos, & fœdera regni,

Permixtumq; genus. quæ tanta licentia monstro?
 Quis furor est? iam bella canit. diffuderat Argos
 Expectata dies. lato regalia cœtu
 Atria complentur. species est cernere auorum
 Comminus, & uiuis certantia uulibus æra.
 Tantum ausæ proferre manus. pater ipse bicornis
 In læuum prona nixus sedet Inachus urna.
 Hunc tegit Iasiusq; senex, placidusq; Phoroneus
 Et bellator Aoas, indignatusq; tonantem
 Acrisius nudoq; ferens caput ense Coræbus,
 Toruaq; iam Danaï facinus meditantis imago.
 Eximille duces, foribusq; immissa superbis
 Vnda fremit uulgi. procerum manus omnis, & alio
 Quis propior de rege gradus, stant ordine primi.
 Interior sacris calet, & sonat aula tumultu
 Fœmineo, casta matres cinxere corona
 Argolides: pars uirginibus circum undiq; fusæ
 Fœdera conciliant noua. solanturq; timorem.
 Abant insignes, uultuq; habituq; uerendo
 Candida purpureum fusæ super ora ruborem
 Deiectaq; genas. tacita subit ille supremus
 Virginitatis amor, primæq; modestia culpæ
 Confundit uultus. tunc ora rigantur honestis
 Imbribus, & teneros lacrymæ inuere parentes.
 Non secus ac supero pariter si cardine lapsæ
 Pallas, & asperior Phœbi soror utraq; telis,
 Utraq; torua genis, flauoq; in uerrice nodo
 Illa suas Cyntho comites agat, hæc Aracyntho.
 Tunc, si fas oculis, nonnunquam longa tuendo

Expe

*Expeditas, cui maior honos, cui gratior, aut plus
De Ioue, mutatosq; uelit transumere culius,
Et Pallás deceat pharetras, & Delia cristas.
Certant letitia superosq; in uota faugant
Inachide, qua cuiq; domus, sacriq; facultas,
Hi fibris, animaq; litant: hi cespue nudo,
Nec minus audiri si mens accepta meretur
Thure deos, fractisq; obtendunt limina syluis
Ecce metu subito (Lachesis sic dira iubebat)
Impulse mentes, excussa q; gaudia uulgi,
Et turbata dies, inuptam limine adibant
Palláda. munichys cui non argiua per urbes
Posthabita est Larissa iugis. hic more parentum
Iasides thalamis: ubi casta adolesceret etas,
Virgineas libare comas, primosq; solebant
Excusare toros, celsam subeuntibus arcem
In gradibus summi delapsam culmine templi
Arcádos Euripi spoliū cadit arcus orbis,
Premissasq; facies festum nubentibus ignem
Obruit, eq; adytis simul exaudita remotis
Nondum ausos firmare gradum, tuba terruit ingens.
In regem conuersi omnes formidine prima.
Mox audisse negant cunctos tamen omnia rerum
Dira mouent, uarijsq; metum sermonibus augent.
Nec mirum, nam tu infauslos donante marito
Ornatus Argia geris, dirumq; monile
Harmonies longa est series, sed nota malorum
Prosequar, unde nouis tam seua potentia donis.
Lemnius hac, ut prisca fides, manortia longa*

Furta dolens, capto postquam nihil obstat amori,
 Pœna nec ultrices castigauere catenæ,
 Harmonies dotale decus sub luce iugali
 Struxerat, hoc docti quanquam maiora laborant
 Cyclopes, notiq; operum Thelechines amica
 Certam iuuere manu sed plurimus ipsi
 Sudor ibi arcano florentes igne smaragdos
 Cingit, & infestas percussu adamantia figuras,
 Gorgoneosq; orbes, sriculaq; incude relictos
 Fulminis extremi cineres, uiridumq; draconum
 Lucentes à fronte iubas: hic flebile germen
 Hesperidum, & dirum phrixæ uelleris aurum.
 Tum uarias pestes, rapumq; interplicat atro
 Tisiphones de crine ducem, & quæ pessima Cæston
 Vis probat, hæc circum spumis lunaribus ungit
 Callidus, atq; hilari perfundit cuncta ueneno.
 Non hoc Pasithea blandarum prima sororum,
 Non decor, Idaliusq; puer: sed luctus, & iræ,
 Et dolor, & tota pressu discordia dextra.
 Prima fides operi Cadmum comitata iacentem
 Harmonie uersis in sibila dira querelis,
 Illyricos longo sulcauit pectore campos.
 Improbamox Semele, uix dona nocentia collo
 Induit, & fallax intrauit limina Iuno,
 Teq; etiam infelix perhibent Iocasta deorum
 Possedisse nefas, uultus hac laude colebas,
 Hæu quibus, hæu placitura toris? post longior ordo.
 Tum donis Argia nitet, uilesq; sororis
 Ornatus sacro præculca supernenit auro.

Vider

Viderat hoc coniux perituri uatis, & aras
Ante omnes, epulasq; truce secreta coquebat
Inuidiam senis detur siquando potiri
Culibus, heu nihil augurq; adma propinquis.
Quos optat gemitus? quantas cupit impia clades?
Digna quidem, sed quid miseri decepta mariti
Arma? quid insontes nati meruere furores?
Postquam regales epulas, & gaudia vulgi
Bisfeni clausere dies, ismentus Heros
Respicere ad Thebas, & iam sua querere regna
Quippe animum subit illa dies, qua sorte benigna
Fratri, Echionia steterat priuatus in aula,
Respicens descisse Deos, trepidosq; tumultu
Dilatatos comites, nudum latus omne fugamq;
Fortunæ, nanq; una soror producere tristes
Exulis ausa uias, etiam hanc in limine primo
Liquerat: & magna lacrymas incluserat ira.
Tunc quos excedens hilares quis cultus iniqui
Precipuus ducis, & profugo quos ipse notarat
Ingemuisse sibi, per noctem ac luce sub omni
Digerit: excedere animum dolor, ira; demens,
Et qua non grauior mortalibus addita cura.
Spes ubi longa uenit, talem sub pectore nubem
Consilio uoluens, Dirce, Cadmiq; negatas
Apparat ire domos. Veluti dux taurus amata
Valle carens, pulsum solito quem gramine victor
Iussit ab erepta longe mugire iuuenta,
Cum profugo placere tori, cernixq; recepto
Sanguine magna redu, fractaq; in pectore uires,

Bella cupit, saltusq; & capta armenta reposcunt
 Iam pede, iam cornu melior. pauet ille reuersum
 Victor, & antonii uix agnouere magistri.
 Non alias tacita iuuenis Theumesius iras
 Mente acuit, sed fida uias, arcanaq; coniux
 Senserat: utq; toris primo complexa iacebas
 Aurora pallore uirum, quos callide motus,
 Quam'ue fugam moliris ait? (nil transit amantes)
 Semio, perugiles acuum suspiria questus:
 Nunquam in pace sopor: quoties hæc hora natare
 Fleitibus, & magna iactantia pectora curas
 Admota deprendo manu, nil scedere rupto,
 Connubijs'ue super moueor, uiduaq; iuuenta.
 Et si crudus amor, necdum post flammea toti
 Intepuere tori, tua me (properabo fateri)
 Angit amata salus: tu'ne incomitatus, inermis
 Regna petes? poterisq; tuis decedere Thebis
 Si neget? atq; illum solers deprendere semper
 Fama duces tumidum narrat, raptoq; superbum,
 Difficilemq; tibi: nec dum consumpserat annum.
 Me quoq; nunc uates, nunc exta minantia diuos,
 Aut animum lapsus, aut turbida noctis imago
 Territat. ah (nemini) nūquam mihi falsa per umbras
 Iuno uenit: quò tendis iter? quò conscius ardor
 Ductu? & ad Thebas melior facer. hic breue tandem
 Risit Echionius iuuenis, tenerumq; dolorem
 Coniugis amplexu solatur. & oscula mœstis
 Tempestiua genis posuit, lacrymasq; repressit.
 Solue meus animo, dabitur (mihi crede) mercenibus

Consilijs tranquilla dies, te fortior annis
 Nondum cura decet, sciat hæc Saturnius olim
 Fata parens, oculosq; polo dimittere si quos
 Iustitia, & rectum terris defendere curat.
 Fors adert lux illa tibi, qua mœnia cernes
 Coniugis, & geminas ibis regina per urbes.
 Sic ait: & charo raptim se limine profere
 Tydæa iam socium cœptis, iam pectore fido
 Sequantem curas (tantus post iurgia mentes
 Vinxit amor) socerumq; affatur tristis Adrastum;
 Fit mora consilio, cum multa mouentibus, una
 Iam potior cunctis sedit sententia, fratris
 Pertentare fidem, tutosq; in regna precando
 Explorare aditus: audax ea munera Tydeus
 Sponte subit: necnon & te fortissime gentis
 Aetolum multum lacrymis conata morari
 Deiphile, sed iussa patris, tutiq; regressus
 Legato, iusteq; preces uicere sororis.
 Iamq; emensus iter syluis ac littore durum
 Qua lernæa palus, ambustaq; fontibus altè
 Intepet Hydra uadis, & qua uix carmine raro
 Longa sonat Nemea nondum pastoribus ausis
 Qua latus Eoos Ephryes quod uergit ad Euros,
 Sisyphciq; sedent portus, irataq; terræ
 Curua palemonio secluditur unda Lecheo.
 Hinc præteruectus Nisum: & te mitis Eleusis
 Leuus habet, iamq; arua gradu rheumesia, & arces
 Intrat agenoreas, ibi durum Etheoclea cernit
 Sublimem solio, septumq; horrentibus armis,

Iura ferus populo irans legem, ac tempora regni
tam fratribus de parte dabas, sedet omne paratus
in facinus, queriturq; fidem tam sero reposci.
Constitit in medijs; ramus manifestat oliuæ
Legatum, causasq; nix, nomenq; rogatus
Edidit, utq; rudis sandi pronusq; calori
Semper erat, iustis miscens tamen aspera, coepit:
Si tibi plena fides si dicti cura maneret
Fœderis, ad fratrem completo iustius anno
Legatos hinc ire fuit, teq; ordine certo
Fortunam exuere, & letum discedere regno,
Vi uagus ille diu passusq; haud digna per urbes
Ignotas, pacta tandem succederet aula:
Sed quia dulcis amor regni, blandumq; potestas
Posceris, astriferum uelox iam circulus orbem
Torsit, & amissæ redierunt montibus umbræ.
Ex quo frater inops, ignota per oppida tristes
Exul agit casus, & te iam tempus aperios
Sub Ioue ferre dies, terrenaq; frigora membris
Ducere, & externos summissum ambire penates,
Pone modum letis, satis auro diues, & ostro
Conspicius, tenuem germani pauperis annum
Risit, monco regnorum gaudia, temet
Dedoceas, patiensq; fugæ mereare reuerii.
Dixerat: ast illi tacito sub pectore dudum
Ignea corda fremunt: iacto uelut aspera saxo
Communis erigitur serpens, cui subter inanes
Longa sitis latebras, totosq; agitata per artus
Conuocat in sauces, & squammea colla uenenum.

Cognita si dubijs fratris mihi iurgia signis
Amè forent, nec clara odiorum arcana paterent,
Sufficeret uel sola fides, quam toruus, & illum
Memie gerens ceu septa nouus iam mœnia laxet
Fossor, & hostiles inimicent classica turmas,
Presurus in medios si comminus orsa tulisses
Bistonas, aut refugo pallentes Sole Gelonos,
Parcior eloquio, & medij reuerentior equi
Inciperes: neq; te furibundæ crimine mentis
Arguerim, mandata refers: nunc omnia quando
Plena minis, nec sceptrâ fide, nec pace sequestra
Poscitur, & capulo propior manus, hæc mea regi
Argolico, nondum æqua iuis, uice dicta reporta.
Quæ fors iusta mihi, quæ non indebitus annis
Sceptra dicauit honos, teneo, longumq; tenebo.
Te penes Inachis dotalis regia dono
Coniugis, & Danaæ (quid enim melioribus actis
Inuideam?) cumulemur opes: felicibus Argos
Auspicijs, Lernamq; regas nos horrida Dirces
Pascua, & Euboicis arctatas fluctibus oras,
Non indignati miserum dixisse parentem
Oedipodem: tibi larga Pelops, & Tantalus autor
Nobilitas propiorq; fluat de sanguine iuncto
Inpiter, an ne feret luxu consuetâ paterno
Hunc regina larem? nostra cui iure sorores
Anxia pensa trahant, longo quam sordida luctu
Mater, & ex imis auditus forte tenebris
Offendat socer ille senex: iam pectora vulgi
Assuere iugo, pudet heu, plebisq; pauperumq;

Ne toties incerta ferant, mutentq; gementes.
 Imperia. & dubio pigeat parere tyranno:
 Non parcit populus regnum breue, respice quantus
 Horror, & attoniti nostro in discrimine ciues,
 Hos'ne ego, quis certa est sub te duce poena, relinqua?
 Iratus germane uenis fac uelle, nec ipsi
 (Si modo notus amor, meritiq; est gratia) Patres
 Reddere regna sinent: non ulira passus, & orsa
 Iniecit medijs sermonibus obuia. reddes
 Ingeminat reddes, non si te ferreus agger
 Ambiat, aut triplices alio tibi carmine muros
 Amphion audius agat: nil tela, nec ignes
 Obstiterint, quin ausa luas, nostrisq; sub armis
 Captiuo moribundus humum diademate pulses.
 Tu merito, ast horum miseret, quos sanguine uiles
 Coniugibus, natisq; infanda ad praelia raptos
 Projicis excidio bone rex, ò quanta Cithæron
 Funera, sanguineisq; uadis Ismene rotabis?
 Hæc pietas, hæc magna fides, nec crimina gentis
 Mira equidem duco: sic primi sanguinis auctor,
 Incæsti q; patrum ihalami sed fallit origo.
 Oedipodes tu solus eris: hæc præmia morum
 Ac sceleris uiolente feres: nos poscimus annum.
 Sed moror: hæc audax etiamnum in limine regis
 Vociferans: iam tunc impulsæ per agmina præceps
 Euolat Oenides, uindex sic ille Diane
 Erectus setis, & adunca fulmine male
 Cum premeret Pelopæa phalanx, saxa obuia uolucēs,
 Fractaq; perfossis arbuscula Acheloida ripis.

Iam Telamona solo, iam stratum Ixyona linquens,
 Te Meleagre subit, ibi demum cuspide lata
 Hæsit, & obnixo ferrum laxauit in armo.
 Talis adhuc trepidum liquit Calydonius heros
 Concilium infrendens: ipsi ceu regna negentur,
 Festinatq; uias: ramumq; precantis olivæ
 Abijcit, attonitæ rectorum ex culmine summo
 Prospectant matres: sæuosq; infanda precantur
 Oenide, tacitoq; simul sub pectore regi.
 Nec piger ingenio scelerum, fraudisq; nefandæ
 Rector eget, iuuenum fidos lectissima bello
 Pectora nunc pretio, nunc ille hortantibus ardens
 Sollicitat dictis, nocturnaq; prælia sæuus
 Instruit, & sanctum populis per secula nomen
 Legatum insidijs, tacitoq; inuadere ferro.
 Quid regnis non uale cupit, quas quæreret artes?
 Si fratrem fortuna daret, ò cæca nocentium
 Consilia, ò semper timidum scelus: exiit in unum
 Plebs ferro iurata caput, ceu castra subire
 Apparet, aut celsum crebris arietibus urbis
 Inclinare latus: densi sic agmine facto,
 Quinquaginta alijs funduntur in ordine portis.
 Macle animi, tantis dignus qui crederis armis,
 Fert uia per dumos, propior quàm calle latenti
 Præcelerant, densæq; legunt compendia sylvæ.
 Lecta dolis sedes, gemini procul urbe malignis
 Faucibus urgentur colles, quos umbra superni
 Montis, & incuruis claudunt iuga frondea syluis:
 Insidias natura loco, cæcamq; latendi

Struxit opem, mediasq; arte secat aspera rupes
 Semita quam subter campi deuexaq; laeis
 Arua latent spatijs: contra importuna crepido
 Oedipodionis domus alius, hic fera quondam
 Pallentes erecta genus, suffusaq; tabo
 Lumina concretis infundo sanguine plumis
 Reliquias amplexa iurum, semesaq; nudis
 Pectoribus sterit ossa premens, usaq; trementi
 Collustrat campos, si quis concurrere dictis
 Hospes inexplicitis, aut comminus ire uiator
 Audeat, & dira commercia iungere linguae:
 Nec mora quam acuens exertos protinus ungues,
 Liuentesq; manus, fractosq; in uulnere dentes
 Terribili applausu, circum hospita surgeret ora.
 Et latuere doli donec de rupe cruenta
 Heu simili deprensa uiro: cessantibus alis
 Tristis inexpleta scopulis affligeret aluum.
 Monstrat sylua nefas: horrent uicina iuueni
 Gramina: damnatis auidum pecus abstinet herbis,
 Non Dryadū placet umbra choris, nō cōmoda sacris
 Faunorum, diraq; etiam fugere uolucres
 Prodigiale nemus: tacitis huc gressibus acti
 Deueniunt peritura cohors: hostemq; superbum
 Annixi iaculis, & humi posita arma tenentes
 Expectant densaq; nemus statione coronant.
 Coeperat humenui Phœbum subtexere palla
 Nox, & œruleam terris infuderat umbram.
 Illē propinquabat sylus, & ab aggere celso
 Scuta iurum, cristasq; uidet rutilare comantes,

Qua laxant rami nemus, aduersaq; sub umbra
 Flammeus aratis Luna tremor errat in armis.
 Obstupuit uisus: ibat tamen horrida tantum
 Spicula, & in lufum capulo tenus admonet ense.
 Ac prior unde uiri? quid ue occultaris in armis?
 Non humili terrore rogat nec reddita comitā
 Vox fidamq; negant suspecta silentia pacem.
 Ecce autem uaslo Chromi comorta lacerto
 Quo dace freta cohors, fuscus interuolat auras
 Hasta, sed audenti Deus, & fortuna recessit.
 Per tamen olenū tegmen suis, atraq; seris
 Terga super leuos humeros uina eruiori
 Effugit, & uiduo iugulum ferit irrita ligno.
 Tunc horrere comæ sanguisq; in corde gelari,
 Huc ferus, atq; illuc animum pallentiaq; ira
 Ora ferens, nec tanta putat sibi bella parari.
 Ferte gradum contra, campoq; erumpite apertos.
 Quis timor audendi? que tanta ignauia? solus
 Solus in arma uoco, neq; his mora: quos ubi plures
 Quam ratus innumeris uidet excursare latebris,
 Hos prodire iugis, illos è uallibus imis
 Crescere, nec paucos campo, totumq; sub armis
 Collucere iter ut clausas indagine proscire
 In medium uox prima ferus, que sola medendi
 Turbata ratione uia est, petit ardua dire
 Sphingos, & abscissi infringens cauribus uncas
 Exuberat iuga dira manus scopuloq; potius
 Vnde procul tergo metus, & uia prona nocendi,
 Saxum ingens, quod uix plena ceruice gementes

Veris

Vertere humo, murisq; ualent inferre iuuenti,
 Rupibus auellit, dein toto sanguine nixus
 Sustinet, immanem querens librare ruinam.
 Qualis in aduersos Lapithas erexit inanem
 Magnanimus cratera Pholus, stupet obuia leto
 Turba super stantem, atq; emissi turbine montis
 Obruitur simul ora uirum, simul arma, manusq;
 Fractaq; commixto sederunt pectora ferro.
 Quattuor hic adeo deiecti mole sub una
 Congemuerunt fuga tremefactum protinus agmen
 Excuitur cœptis (neq; enim temnenda iacebant
 Funera) fulmineus Dorylas, quem regibus ardens
 Aequabat uirtus, Marisq; è semine Theron.
 Terrigenus confessus auos, nec uertere cuiquam
 Frana secundus Halys, sed tunc pedes occubat aruis,
 Pentheumq; trahens nondum te Phœdimus equo
 Bacche genus, quorum ut subitis exterrita satis
 Agmina turbatam uidit laxare cateruam.
 Quæ duo sola manu gestans accliuia monti
 Fixerat, inorquet iacula, & fugientibus addit.
 Mox in plana libens, nudo ne pectore tela
 Inciderent, saltu præceps defertur, & orbem
 Quem procul oppresso uidit Therone uolutum
 Corripuit, tergoq; & uertice tegmine noto
 Septius, & hostili propugnans pectora parma
 Constitit, inde iterum densi glomerantur in unum
 Ogygide, firmantq; gradum, trahit ocyus enses
 Bistonum Tydeus, maioria munera magni
 Ocnœos, & partes pariter dimissus in omnes

Hos obit, atq; illos ferroq; micantia tela
 Decutit impediunt numero, scq; ipsa uicissim
 Arma premunt, nec uis conatibus ulla, sed ipsa
 In socias errare manus, & corpora turba
 Inuoluit prolapsa sua, manet ille cruentis
 Angustus telis, & inexpugnabilis obstat
 Non aliter geiica (si fas est credere) Phlegre
 Armatum immensus Briareus stetit aethera contra
 Hinc Phœbi pharetras, hinc toruæ Palladis angues,
 Inde peletroniam præfixa cuspide pium
 Martis, at hinc lapsò mutata Pyracmone temncus
 Fulmina, cum toto nequicquam obsessus Olympo
 Tot queritur cessare manus, non segnius ardet
 Huc illuc clypeum obiectans, seq; ipse recedens
 Circuit: interdum trepidis accurrit, & instat
 Spicula diuellens, clypeo quæ plurima toto
 Fixa tremunt, armantq; uirum sæpe aspera passum
 Vulnera, sed nullum uitæ in secreta receptum,
 Nec moriem sperare ualet, rotat ipse furentem
 Deilochum, comitemq; illi iubet ire sub umbras
 Phlegæa sublata minuantem bella securi,
 Dircaumq; Gyan, & Echionium Lycophontem.
 Iam trepidi sese quarunt, numerantq; nec idem
 Cedis amor, tantamq; dolent rarefcere turbam.
 Ecce Chromis tyrj demissus origine Cadmi
 Hunc utero quondam Dryope phœnissa grauato
 Rapta repente choris, oncrisq; oblita ferebat.
 Dumq; trahit prensis taurum tibi cornibus Euan
 Procidit, impulsis nimjs conatibus infans.

Tunc audax iaculis, & capti pelle Leonis
Pinea nodosa quassabat robora claua.
Increpitans, unus ne uiri tot cædibus, unus
Ibit ouans Argos? uix crederi fama reuerso.
Heu socij, nullæ ne manus? nulla arma ualebunt?
Hæc regi promissa Cydon, hæc Lampe dabamus,
Dum clamat, subit ore cauo theumesia cornus,
Nec prohibent fauces. atq; illi uoce repleta
Intercepta natat præruptio in sanguine lingua.
Stabat adhuc, donec transmissa morte per artus
Labitur, immorsaq; cadens obmutuit hæsta.
Vos quoq; Thespiade, cur inficiatus honora
Arguerim fama? fratris moribunda lenabat
Membra solo Periphas, nil indole clarius illa,
Nec pietate fuit, leua marcentia colla
Sustentans, dextraq; latus, singulibus arctum
Exhaurit thoraca dolor, nec uincla coërcent
Undantem fletu galeam cum multa gementi
Ponè grauis curuas perstrinxit lancea costas.
Exit & in fratrem, cognataq; pectora telo
Conserit, ille oculos etiamnum in luce natantes
Sistit, & aspecta germani morte, resoluit.
At cui uita recens, & adhuc in uulnere uires,
Hos tibi complexus, hæc dent, ait, oscula nati.
Procubuerè pares satis (miserabile notum
Mortis) & alterna clauferunt lumina dextra.
Protinus idem ultro iaculo, parmaq; Menœtem
Prosterrebat agens, trepidis uestigia retro
Passibus urgentem, donec defecit iniqua

Lapsus humo, pariterq; manus distractus in ambas
 Orat, & à iugulo nitentem sustinet hastam.
 Parce per has stellis interlabentibus umbras,
 Per superos, noctemq; tuam, sine tristitia Thebis
 Numius acta feram, vulgiq; per ora paucis
 Contempto te rege canam: sic irrita nobis
 Tela cadent, nulliq; tuum penetrabile ferro
 Pectus, & optanti victor reueharis amico.
 Dixerat, ille nihil vultum mutatus, inanes
 Perdis ait lacrymas. & tu (ni fallor) iniquo
 Pollicitus mea colla duci, nunc arma, diemq;
 Projice, quid sequeris timide compendia uitæ?
 Bella manent, simul hæc, & crassum sanguine telum
 Iam redit, ille super dictus insensus amaris
 Prosequitur victos, non hæc trietERICA nobis
 Nox patrio de more uenit, non orgia Cadmi
 Cernitis, aut auidas Bacchum scelerare parentes.
 Nebridæ, & fragiles thyrsos portare putastis
 Imbellem ad sonitum, maribusq; incognita ueris
 Fœda celænæa committere prælia buxo.
 Hic aliæ cædes, alius furor, ite sub umbras
 O timidi, pauciq; hæc intonat, at tamen illi
 Membra negant, lassusq; ferit præcordia sanguis.
 Iam sublata manus cassos desertur in ictus,
 Tardatiq; gradus, clypeum non sustinet umbo
 Mutatum spolijs, gelidus cadit imber anhelo
 Pectore, tum crimes, ardentiaq; ora cruentis
 Roribus, & terra morientum aspergine manant,
 Ut Leo, qui campis longe custode fugato

*Massylus depastus oues, ubi sanguine multo
Luxuriata fames, ceruixq; & iabe grauiæ
Confedere iubæ, medijs in cadibus astat.
Aeger hians, uictusq; cibis nec iam amplius iræ
Crude scunt. tantum uacuis ferit æra malis,
Molliaq; eiecta delambit uellera lingua.
Ille etiam Thebas spolijs, & sanguine plenus
Iffet, & attonitis sese, populoq; duciq;
Ostentasset ouans, ni ia Tritonia uirgo
Flagrantem, multaq; operis caligine plenum
Consilio dignata uirum fate gente superbi
Oenëos absentes, cui dudum uincere Thebas
Annuiuius, iam pone modum, nimiumq; secundis
Parce deis. huic una fides optanda labori,
Fortuna satis usus abi. restabat acerbis
Funeribus, socioq; gregi non sponte superstes
Hemonides (ille hæc præuiderat omnia doctus
Aeris, & nulla deceptus ab alie) Maon
Nec uerius prohibere ducem, sed fata monentem
Prinæuere fide, uita miserandus inerti
Dannatur, trepido Tydeus immittit mandat.
Quisquis es. Ionidum, quem crastina uulnere nostro
Manibus exemptum medijs Aurora uidebit,
Hæc iubeo perferre duci, cinge aggere portas,
Tela noua fragiles æuo circumspecte muros.
Precipue stipare uiros, densusq; memento
Multiplicare acies, fumantem hunc aspice late
Ense meo campum, tales in bella uenimus,
Hæc ait, & merita pulchram tibi Pallas honorem*

Sanguinea de strage parat, prædamq; iacentem
 Comportat gaudens, ingentiaq; acta recenset.
 Quercus erat teneræ iamdudum oblita iuuentæ
 Aggere camporum medio, quam plurimus ambit
 Frondibus incuruis, & crudo robore cortex,
 Huic leues galeas, perfossaq; uulnere crebro
 Inserit arma ferens. huic truncos ictibus enses
 Subligat, & fractas membris spirantibus hastas.
 Corpora tunc, atq; arma simul cumulata super stans
 Incipit, oranti uox, & iuga longa resultant.
 Diua ferox, magni decus, ingeniumq; parentis
 Bellipotens, cui torua genis horrore decoro
 Cassis, & asperso crudescit sanguine Gorgon.
 Nec magis ardentis Mauros, hastataq; pugne
 Impulerit Bellona tubas, huic annue sacro.
 Seu pandionio nostras inuisere cades
 Monte uenis, siue Aonia diuertis Ithone
 Lata choris, seu tu libyco Tritone repexas
 Lota comas, quæ te biyugo temone frementem
 Inmemeratarum uolucer rapit axis equarum,
 Nunc tibi fracta uirum spolia, informesq; dicamus
 Exuvias. at si patrijs Parthaonis aruis
 Inferar, & reduce pateat mihi maria Pleuron,
 Aurea tunc medys urbis tibi templa dicabo
 Collibus, Ionias qua despectare procellas
 Dulce sit, & flauo tollens ubi uertice pontum
 Turbidus obiectas Achelous Echinadæ exit.
 Hic ego maiorum pugnas, uulnusq; tremendos
 Magnanimum effingam regum, figamq; superbis

Arma tholis, quæq; ipse meo quæsitæ reuexi
 Sanguine, quæq; dabis capitis Truonia Thebis,
 Centum ibi uirginis uotæ Calidonides aris
 Aetæas tibi rite faces, & ab arbore casta
 Nectent purpureas nixeo discrimine uittas.
 Peruigilemq; focis ignem longæua sacerdos
 Nutriet, arcanum nunquam inspectura pudorem
 Tu bellus, tu pace feres de more frequentes
 Primitias operum, non indignante Diana.
 Dixerat, & dulces iter instaurabat ad Argos.

P. PAPINII STATI

THEBAIDOS LI-

BER TER-

TIVS.

AT non Aonie moderator perfidus aula,
 Nocte sub ancipiti quamuis humenibus astris
 Longus ad Auroram superet labor, otia somni
 Accipit, inuigilant animo, sceleraq; parati
 Supplicium exercent cura. tunc plurima uersat
 Pessimus in dubijs augur timor. hei mihi clamat
 Unde mora? (nam prona ratus facilemq; tot armis
 Tydæa, nec numero uirtutem, animumq; rependit)
 Num regio diuersa uia? num missus ab Argis
 Subsidio globus? an sceleris data fama per urbes
 Finitimæ? paucos'ne pater Gradine, manu'ne
 Legimus indecores? at enim fortissimus illic
 Et Chromis, & Dorylas, & nostris turribus equi
 Thespiadæ totos raperent mihi funditus Argos.

Nec

Nec tamen ille meis reor impenetrabilis armis,
 Aere gerens solidoq; datos adamante lacertos
 Venerat. heu segnes, quorum labor hæret in uno.
 Sic conferta manus, uario sic turbidus æstu
 Angitur, ac sese culpat super omnia, qui non
 Orantem in medijs legatum cœtibus ense
 Perculerit, sædusq; palam satiauerit iras.
 Iam pudet incœpti, iam pœnitet, ac uelut ille
 Fluctibus Ionij calabyæ datus arbiter alno,
 Nec rudis undarum portus, sed linquere amicos
 Purior Olenij frustra gradus impulit æstri.
 Tum fragor hyberni subitus Iouis, omnia mundi
 Clausura tonant, muliusq; polos inclinat Orion.
 Ipse quidem mallet terras, pugnatq; reuerſi,
 Fert ingens à puppe notus, tunc arte relicta
 Ingemūt, & cæcas sequitur iam nescius undas.
 Talis Agenoreus ductor, cœloq; morantem
 Luciferum, & seros moerentibus increpat ortus.
 Ecce sub occiduas uerse iam noctis habenas,
 Astrosumq; obuius, ubi primum maxima Tethys
 Impulit Eoo cunctantem Hyperiona ponto,
 Ima flagellatis signum lugubre malorum
 Ponderibus trepidauit humus, motusq; Citharon
 Antiquas dedit ire nives, tunc uisa lenari
 Culmina, septenaq; iugo concurrere porta.
 Et prope sunt cause gelido remeabat Eoo
 Iratus satis, & tristis morte negata
 Hemonides: nec dum ora patent, dubiusq; notari
 Signa dabat magne longe manifesta ruina.

Plac̃tuq; & gemitu: lacrymas nam protinus omnes
Fuderat: haud aliter saltu deuertitur orbis
Pastor, ab agrestum nocturna strage luporum,
Cuius herile pecus syluis inopinus abegit
Imber, & hyberna uentosa cacumina Lunæ.
Luce patient cædes, domino perferre recentes
Ipse timet casus, haustaq; informis arena
Questibus implet agros, stabuliq; silentia magni
Odit, & amissos longo ciet ordine tauros.
Illum congestæ portarum ad limina matres
Vt solum uidere (nefas) nulla agmina circum,
Magnanimosq; duces, nihil ausæ quarere, tollunt
Clamore: bello qualis supremis apertis
Vrbibus, aut pelago iam descendente carina.
Vt plurimum inuisi cupido data copia regis,
Hanc tibi de tanto donat ferus agmine Tydeus
Infelicem animam, siue hæc sententia diuum,
Seu fortuna fuit, seu quod pudet ore fateri
Vis inuicta uiri: uix credo & numius, omnes,
Procubuerunt omnes: noctis uaga lumina testor
Et socium manes. & te mala protinus ales
Qua redeo: non hanc lacrymis meruisse, nec astu
Crudelem ueniam, atq; inhonore munera lucis.
Sed mihi iussa deum, placitoq; ignara moueri
Atropos, atq; olim non hæc data ianua leui
Eripuere necem. iamq; ut mihi prodiga uita
Pectora, & extremam nihil horrescentia mortem
Aspicias bellum infandum, cunctisq; negatam
Monisti funeste aciem: dum pellere leges,

*Et consanguineo gliscis regnare superbus
Exule, te series orbarum excise domorum
Planctibus assiduus, te diro horrore uolantes
Quinquaginta animæ circum noctesq; diesq;
Adsilient: neq; enim ipse moror iam mouerat iras
Rex ferus, & tristes ignescunt sanguine uultus.
Inde uliro Phlegyas, & non cunctator iniqui
Labdacus (hos regni ferrum penes) ire manuq;
Proturbare parant: sed iam nudauerat ens
Magnanimus uates: & nunc trucidis ora tyranni,
Nunc ferrum aspectans, nunquā tibi sanguinis huius
Ius erit, aut magno series imperdita Tydeo
Pectora: uado equidem exultans, ereptaq; fata
Insequor, & comites seror expectatus ad umbras.
Te superis, fratriq; & iam media orsa loquentis
Abstulerat plenum capulo latus: ille dolori
Pugnat, & ingentem nixu duplicatus in ictum
Corruit, extremisq; animæ singulibus errans
Alternus nunc ore uenit, nunc uulnere sanguis
Excussæ procerum mentes, turbataq; mussant
Consilia: ast illum coniux, fidiq; parentes
Seruantem uultus & toruum in morte peracta
Non longum reducem letati in lecta ferebant,
Sed ducis infandi rapide non hætenus ire
Stare queunt, uetat igne rapti, pacemq; sepulcri
Impius, ignaris nequicquam manibus arceat.
Tu tamen egregius sati, mentisq; nec unquam
Indignum passure situm, qui comminus ausus
Vadere contemptum regis: quanquam ampla ueniret*

*Libertas sancire uiam quo carmine dignam,
Quo satis ore tuis famam uirtutibus addam
Augur amate deis? non te cœlestia frustra
Edocuit, lauroq; sua dignatus Apollo est.
Et nemorum Dodona parens. Cyrrhaeq; uirgo
Audebit tacito populos suspendere Phœbo.
Nunc quoq; tartareo multum diuisus Averno
Elysias i carpe plagas: ubi manibus axis
Inuius Ogygijs. nec fontis iniqua tyranni
Iussa ualent. durant habitus, & membra cruentis
Inuiolata feris, nudoq; sub axe iacentem
Et nemus, & tristis uolucrum reuerentia seruat.
At nuptæ exanimæ, pueriq; ægriq; parentes,
Mœnibus effusi per plana, per ardua, passim
Quisq; suas auidi ad lacrymas miserabile currunt
Ceramē quoque densa gradu comitantur cunies
Millia solandi studio, pars uisere flagent
Vnius acta uiri, & tantos in nocte labores.
Feruci iter gemitu, & plangoribus arua reclamant.
Vt uero infames scopulos syluamq; nefandam
Peruentum, ceu nulla prius lamenta, nec atri
Manassent imbres, sic ore miserrimus uno
Exoriitur fragor, aspectuq; accensa cruento
Turba furit: stat sanguineo discissus amictu
Luctus atrox, casuq; inuitat pectore matres.
Scrutantur galeas frigentum, inuentaq; monstrant
Corpora procidue. super externosq; suosq;
Hæ pressant in tabe comas, hæ lumina signant,
Vulneraq; alia replent lacrymis: pars spicula dextra
Nequic*

Nequicquam parcente trahunt, pars molliter aprana
Brachia trunca loco, & ceruicibus ora reponunt.
At uaga per dumos, uacuiq; in puluere campi
Magna parens iuuenum, gemini tunc funeris Ide
Squallentem sublata comam, lucentiaq; ora
Vngue premens nec iam infelix, miserandaq; uerum
Terror inest lacrymis, perq; arma, & corpora passim
Caniciem impe.xam dira tellure uolutans
Quærit inops natos, omniq; in corpore plangit.
Thessalis haud aliter bello gauda recenti
Cui gentile nefas hominem reuocare canendo
Multifida attollens antiqua lumina cedro
Nocte subit campos, uersaq; in sanguine functum
Vulgus, & explorat manes, cui plurima busto
Imperet ad superos: animarum mæsta queruntur
Concilia, & nigri pater indignatur Auerni.
Illi in secessu pariter sub rupe iacebant
Felices, quos una dies, manus abstulit una
Peruia uulneribus media trabe pectora nexi.
Vt uidit, lacrymisq; oculi patuere profusis,
Hos ne ego complexus genitrix? hæc oscula nati
Tæstra tuor? sic uos extremo in fine ligauit
Ingenium crudele necis? quæ uulnera tractem?
Quæ prius ora premam? uos ne illa potentia matris?
Vos utri fortuna mei? qua tangere diuos
Rebar, & ogygias inuulis anteire parentes?
Ah quanto melius, dextraq; in sorte iugata,
Quis steriles thalami, nulloq; ululata dolore
Respexit Lucina domum: mihi quippe malorum

Causa

Causa labor, sed nec bellorum in luce patenti
Conspicui factis, aeternaq; gentibus ausi,
Quasi sitis misera uulnus memorabile matri,
Sed mortem obscuram, miserandaq; funera passi.
Heu quantus furto cruor, & sine laude iacetis.
Quin ego, non dexteras miseris complexibus ausim
Diuidere, & tanti consortia rampere leti.
Ite diu fratres, indiscretiq; supremis
Ignibus, & charos urna confundite manes.
Nec minus interea digesta strage suorum
Hinc Chronium coniux, hinc mater Penthœa clamat
Astyoche, pueriq; rudes tua Phedime proles
Amissum didicere patrem. Marpissaq; pactum
Phyllœa: sanguineumq; lauant Acamanta sorores.
Tunc ferro retegunt syluis, collisq; propinqui
Annosum truncant apicem, qui conscius actis
Noctis, & inspexit gemitus. ibi grandior ævo
Ante rogos, dum quisq; suo nequit igne reuelli,
Concilium infauustum dictis mulcebat Alethes.
Sæpe quidem infelix, uarioq; exercita ludo
Fatorum gens nostra ruit, sidonius ex quo
Hospes in Aonios iecit sata ferrea sulcos.
Vnde noui foetus, & formidata colonis
Arua suis, sed nec ueteris cum regia Cadmi
Fulmineum in cinerem monitis Iunonis iniquæ
Consedit, neq; funera cum laude potius
Infelix Athamas trepido de monte ueniret
Semi animem heu leto referens clamore Learchum.
Hic gemitus Thebis, nec tempore clarius illo

Phœn

*Phœnissæ sonuere domus, cum lassæ furorem
Vicit, & ad comitum lacrymas expanit Agæne.
Vna dies similis factæ speciei; malorum
Æqua fuit, qua magniloquos luit impia flatus
Tantalus, innumeris cum circumfusa ruinis
Corpora tot raperet terra, tot quæreretur ignes.
Talis erat vulgi status, & sic urbe relicta,
Primæuiq; senes, & longo examine matres
Inuidiam planxere deis, miseroq; tumultu
Bina per ingentes stipabant funera portas,
Atq; ipsum (memini, nec dum apta doloribus ætas)
Flesse tamen, gemituq; meos aquasse parentes.
Illa tamen superi, nec quod tibi Delia castos
Prolapsam ad fontes specula temerante profana,
Heu dominum insani non agnouere Moloysi
Desferim magis, aut uerso quod sanguine fluxit
In subitos regina lacus, sic dira sororum
Pensa dabant, uisumq; Ioui nunc regis iniqui
Ob noxam immeritos patriæ tot culmina ciues
Exuimus, nec adhuc calcatis sæderis Argos
Fama subit, & iam bellorum extrema dolemus.
Quantus equis, quantusq; uiris in puluere crasso
Sudor, io quantum crudele rubebitis amnes.
Viderit hæc bello uivida manus, ast ego donec
Dum licet igne meo, terraq; infernar auita.
Hæc senior, multumq; nefas Etheoclis acernat
Crudelem, infandumq; uocans, pœnasq; daturum.
Vnde ea libertas? iuxta illi finis, & ætas.
Tota retro, feraq; uelit decus addere morti.*

Hæc sator æstrorum iamdudum è uertice mundi
Prospectans, primoq; imbutas sanguine gentes,
Gradium acciri propere iubet: ille furentes
Bistonas, & geticas populatus cedibus urbes,
Turbidus ætherias currus urgebat ad arces,
Fulmine cristatum galeæ iubar, armâq; in auro
Tristitia, terrificis monstrorum animata figuris.
Incitens tonat axe polus, clypeiq; cruenta
Lux rubet, & solem longe ferit æmulus orbis.
Hunc ubi Sarmaticos citammum afflare labores
Suppiter, & tota persusum pectora belli
Tempestate uidet, talis mihi nate per Argos,
Talis abi, sic ense madens, ac nubilus ira.
Exturbent residues franos, & cuncta perosi
Te cupiant, tibi præcipientes animasq; manusq;
Deuocant: rape cunctantes, & fœdera turba,
Quæ dedimus: tibi fas ipsos incendere bello
Cæcicolas, pacemq; meam: iam semina pugne
Ipse dedi remeat portans immania Tydeus
Ausa ducis scelus, & turpis primordia belli,
Insidias, fraudesq; suis, quas ultius in armis
Adde fidem. uos ò superi, meus ordine sanguis,
Ne pugnatæ odijs, neu me tentare precando
Cerietis: sic fata mihi, nigraq; sororum
Iura uere colus manet hæc ab origine mundi
Fixa dies bello, populiq; in prælia nati.
Quod nisi me ueterum pœnas sancire malorum
Gentibus, & diros finitis punire nepotes,
Arcem hanc æternam, mentisq; sacraria nostræ
Tæstor

Testor, & elysios etiam mihi numina fontes,
 Ipse manu Thebas, correptaq; mœnia fundo
 Excuiam, uersasq; solo super Inacha tecta
 Effundam turres, ac stagna in cœrula ueritam
 Ambre superiecto: licet ipsa in turbine rerum
 Imo suos colles, templumq; amplexa labore.
 Dixit. & attoniti iussis mortalia credis
 Pectora: sic cuncti uocemq; animosq; tenebant.
 Non secus ac longa uentorum pace solutum
 Aequor, & imbelli recubant ubi littora somno,
 Sylvarumq; comas, & abacta flamine nubes,
 Mulcet iners æstas: tunc stagna, lacusq; sonori
 Detumuerunt. tacent exhausti solibus amnes.
 Gaudet ouans iussis, & adhuc temone calenti
 Feruidus in leuum torquet Gradinus habenas.
 Tamq; iter extremum, cœliq; abrupta tenebat,
 Cum Venus ante ipsos, nulla formidine gressum
 Fixit equos, cessere retro. iam iamq; rigentes
 Suppliciter posuere iubas. tunc pectora summo
 Acclinata iugo, aultumq; obliqua madentem
 Incipit. interea domine uestigia iuxta
 Spumantem proni mandunt adamanta iugales.
 Bella etiam in Thebas Socer ô pulcherrime, bella
 Ipse paras ferroq; tuos abolere nepotes?
 Nec genus Harmonies, nec te comubia calo
 Festa, nec hæc quicquam lacrymæ furibunde morantur?
 Criminis hæc merces? hæc fama, pudorq; relictus?
 Hoc mihi Lemniacæ de te mernere catenæ?
 Perge libens, at non eadem Vulscania nobis

Obseq

Obsequia. & læsi seruit tamen ira mariti.
Illum ego perpetuis mihi desudare caminis
Si iubeam, uigilesq; operi transmittere noctes,
Gaudeat, ornatusq; nouos, ipsiq; labores
Arma tibi, tu? sed scopulos, & athena precando
Flectere corda paro. solum hoc tamen anxia, solum
Obtestor, quid me Tyrio sociare marito
Progeniem charam, infauistisq; dabas Hymenæis?
Dum fore præclaros armis, & uiuida rebus
Pectora uipereo tyrios de sanguine iactas,
Demissumq; Iouis serie genus. ah mea quanto
Sithonia mallet nupsisset uirgo sub arcto
Trans Boream, Thracasq; tuos, indigna parum? ne
Periulimus? diuæ Veneris quod filia longum
Reptat, & Illyricas eiecit uirus in herbas?
Nunc gentē immeritam, lacrymas non pertulit ultra
Bellipotens: hastam leua transsumit, & alio
(Haud mora) dissiluit curru, clypeoq; receptam
Ledit in amplexum, dictusq; ita mulcet amicis:
O mihi bellorum requies, & sacra uoluptas
Vnaq; pax animo, soli cui tanta potestas
Diuorumq; hominumq; meis occurrere telis
Impune, & media quamuis in cæde frementes
Hos assilere equos, hunc ensē auellere dextra.
Nec mihi Sidonij genitalia fœdera Cadmi
Nec tua chara fides (ne falsa incessere gaude)
Exciderant prius in patrum deus infera mergar
Stagna, & pallentes agar exarmatus ad umbras.
Sed nunc fatorum monitus, mentemq; supremi

*Iussus obire patris, neq; enim vulcania tali
Imperio manus apta legi quo pectore contra
Ire Iouem? dictasq; parem contemnere leges?
Cui modo, prò uires, terras cœlumq; frctumq;
Atremere oranti, tantosq; ex ordine uidi
Delituisse deos: sed nec mihi corde supremos
Concipe chara metus, quando hæc mutare potestas
Nulla datur, cum iam Tyrys sub mœnibus amba
Bellabunt acies, adero, & socia arma iunabo.
Tunc me sanguineo late deferuere campo
Res super Argolicas haud sic deiecta uidebis,
Hos mihi ius, nec fata uetant, sic orsus aperto
Flagrantes immisit equos, non ocyus alti
In terras cadu ira Iouis si quando niuaalem
Othryn, & Arctoæ gelidum caput insiliit Ossa,
Armauitq; in nube manum, uolat ignea moles
Sæua dei mandata ferens, cœlumq; trifulca
Territat omne coma: iandudum aut diribus agris
Signa dare, aut ponto miseros inuoluere nautas.
Iamq; remensus iter fesso Dancïa Tydeus
Arua gradu, uiridisq; legit deuexa Prosymna
Terribilis uisu stant fulii puluere crines.
Squallidus ex humeris cadit alba in uulnera sudor.
Insomnesq; oculos rubor excitat, oraq; retro
Sorbet anhelæ sitis, mens altum spirat honorem
Conscia factorum, sic nota in pascua taurus
Bellator redit, aduerso cui colla suoq;
Sanguine, profcisci q; natant palearibus armi.
Tunc quoq; lussa tumet uirtus, multumq; superbit*

Pectore despecto, uacua iacet hostis arena
 Turpe gemens, crudosq; uetat sentire dolores.
 Talis erat, medias etiam non destitit urbes,
 Quicquid & Lædon, ueteresq; interiacet Argos
 Inflammare odijs, multumq; & ubiq; retexens
 Legatum sese Graia de gente petendis
 Iссе super regnis prosagi Polynicis, at inde
 Vix noctem scelus, arma, dolos, ea fœdera passum
 Regis Echionij fratri sua iura negari,
 Prona fides populis deus omnia credere suadet
 Armipotens, geminatq; acceptos fama pauores.
 Vixq; introgressus portas (& forte uerendos
 Concilio pater ipse duces cogebat Adrastus)
 Improvisus adest iam illinc à postibus aule
 Vociferans arma, arma uiri tuq; optime Terna
 Autor, magnanimum si quis tibi sanguis auorum,
 Alma para, nusquam pietas, non gemibus equum
 Fas, aut cura Iouis: melius legatus adissem
 Sauromatas auidos, seruatoremq; cruentum
 Bebrycij nemoris, nec iussa incuso, piger ue
 Officij, iuuat isse, iuuat, Thebasq; nocentes
 Explorasse manu, bello me credere, bello
 Cen turrim ualidam, aut arctam compagibus urbem
 Delecti insidijs instructiq; omnibus armis
 Nocte, doloq; uiri nudum, ignarumq; locorum
 Nequicquam clausere, iam enim in sanguine mixti
 Ante urbem uacuat, nunc ò, nunc tempus in hostes.
 Dum: repidi, exanguesq; metu, dum funera portant,
 Dum capulo nondum manus excidit, ipse ego fessus
Quinq

Quinquaginta illis herouum immanibus umbris,
Vulneraq; ista ferens putri inscicata cruce
Protinus ire peto trepidi de sedibus astant
Machide. Cunctuq; prior cadmeius heros
Accurrit uultum deictus. Et en ego diuis
Intus, uitaq; nocens hæc vulnera cerno
Integer? hos? ne mihi reditus germane parabas?
In me hæc tela dabas? prò uiræ sædæ cupido
Infelix, facinus fratri tam grande negaui.
Et nunc uestra quidem maneant in pace serena
Mœnia, ne uobis tanti sim causa tumultus
Hospes adhuc, scio, nec me, adeo res dextra leuatis
Quàm dirum natis thalamo, quàm triste renelli
Quàm patria, non me ullius domus anxia culpet,
Respectem? ne truces obliquo lumine matres.
Ibo libens certusq; mori, licet optima coniux
Audiusq; iterum reuocet Socr. hunc ego Thebis
Hunc germane tibi ingulam, & tibi maxime Tyden
Debeo, sic uarijs periculis pectora dictis,
Obliquatq; preces, commotæ questibus ire,
Et mixtus lacrymis caluit dolor omnibus ultrò
Non iuuenum modo, sed gelidis, & incertibus auro
Pectoribus mens una subit. uiduare penates,
Finitimas adhibere manus, iamq; ire, sed alius
Consilijs pater, imperijq; haud flectere molem
Inscius, ista quidem superis, curæq; medenda
Linqute quasô meæ, nec te germanus inulto
Sceptira geret, neq; uos auidi promittere bellum.
At nunc egregium, tantoq; in sanguine ouantem

Excipite Oeniden, animosaq; pectora laxet
Sera quies, nobis dolor haud rationis egebit.
Turbati extemplo comites, & pallida coniux
Tydæa circum omnes fessum belliq; uiaq;
Stipantur. laeius medijs in sedibus aule
Constituit, ingentiq; exceptus terga columna.
Vulnera dum lymphis Epidaurius eluit Idmon,
Nunc uelox ferro, nunc ille potentibus herbis
Miuor, ipse alta seductus mente renarrat
Principia irarum, quaq; orsus uterq; uicissim,
Quis locus insidijs, tacito quæ tempora bello,
Qui contra, quanti q; duces, ubi maximus illi
Sudor, & indicio seruatum Mæona tristi
Exponit, cui fida manu proceresq; socerq;
Astupet oranti, tyriusq; incenditur exul,
Soluerat Hesperij deuexo margine ponti
Flagrantes sol pronus equos, rutilamq; lauabat
Oceani sub fonte comam, cui turba profundi
Nereos, & rapidis accurrunt passibus horæ
Frenaq;, & auratæ textum sublime coronæ
Diripiunt, laxant calidis humentia loris
Pectora, pars meritos uertunt ad molle iugales
Gramen, & erecto currum temone supinant,
Nox subit, & curas hominum, morusq; ferarum
Composuit, nigroq; polos inuoluit amictu.
Nulla quidem cunctis, sed non tibi mitis Adraсте
Labdacioq; duci, nam Tydæa largus habebat
Perfusus magna uirtutis imagine somnus.
Et iam noctiuagas inter deus armiger umbras

Desuper Arcadiæ fines, Nemeasq; rura
Tanariumq; cacumen, Apollineasq; Terapnas
Armorum ionium feris, Et trepidantia corda
Implet amore sui. comunt furor, ira; cristas.
Frana ministrat equis pavor armiger at uigil omni
Fama sono uarios rerum succincta tumultus
Anteuolat currum. flatuq; impulsa gementum
Alipedum, trepidas denso cum murmure plumas
Excuiit. urget enim stimulus auriga cruentis
Facta, infecta loqui. curruq; infestus ab alto
Terga, comasq; dea scythica pater increpat hasta,
Qualis ubi Aeolio demissos carcere uentos
Dux præ se Neptunus agit, magnoq; uolantes
Inijcit Aegæo. tristis comitatus cuncti
Circum lora fremunt, nimbiq; hyemesq; profunda
Nubilaq; Et uulso terrarum sordida fundo
Tempestas dubie motis radicibus obstant
Cyclâdes. ipsa tua Mycone, Cyaroq; reuelli
Dele times, magniq; fidem testaris alumni.
Septima iam nitidum terris Aurora, deisq;
Purpureo uehit ore diem, Perseius heros
Cum primum arcana senior sese extulit aula
Multa super bello generisq; iumentibus amens
Incertusq; animi, daret armis iura, nouosq;
Gentibus incuteret stimulos. an frana teneret
Irarum, Et motos capulis astringeret enses.
Hinc pacis tranquilla mouent, atq; inde pudori
Fœda quies, fœdliq; noua dulcedine pugna
Difficiles populi, dubio sententia tandem

Sera placet, uatum mentes, ac provida ueri
 Sacra mouere deum, solers tibi cura futuri
 Amphiarac datur, iuxtaq; Amythaone cretus
 Iam senior sed mente uirens, Phæboq; Melampus
 Associat passus dubium cui dexter Apollo,
 Oraq; cyrrhae satiarit largius unda.
 Principio fibris, pecudumq; in sanguine diuos
 Explorant iam tum pauidis maculosa bidentum
 Corda negant, diuaq; nefas munitantia uena.
 Ire tamen, uacuoq; sedet petere omnia cælo.
 Mons erat audaci seductus in aethera dorso,
 Nomine Lernaï memorant Aphetanta coloni,
 Gentibus argolicis olim sacer, inde ferebant
 Nubila, suspensio celerem temerasse uolatu
 Persæa, cum raptos pueri perterrita mater
 Prospexit de rupe gradus, ac penè secuta est.
 Huc gemini uates sanctam canentis oliuæ
 Fronde comam, & niueis ornati tempora uittis
 Euadunt pariter madidos ubi lucidus agros,
 Ortus, & algentes laxauit sole pruinas.
 Ac prior Aelides solita prece numen amicat.
 Iuppiter omnipotens: nam te pernicious alis
 Addere consilium, uolucresq; implere futuri,
 Ominaq; & causas cælo deferre latentes
 Accipimus, non Cyrrha deum promiserit antro.
 Certius, aut frondes lucis quas fama Molossis
 Chaonias sonuisse tibi, licet aridus Hammon
 Inuideat, Lyciæq; parent contendere sortes,
 Niliacumq; pecus, patrioq; æqualis honori

Branchus, & undosa qui rusticus accola Pise
 Pana licaonia nocturnum exaudiri in umbra.
 Diuior ille animi, cui tu Dictae secundas
 Impulcris manifestus aues mirum unde sed olim
 Hic honor alitibus: superae seu conditor aule
 Sic dedit effusam Chaos in noua semina texens,
 Sen quia mutata, nostraq; ab origine uersis
 Corporibus subiere notos seu purior axis,
 Amotumq; nefas, & rarum insistere terris
 Vera docent, tibi summe sator, terraq; Deumq;
 Scire licet, nos argolicae primordia pugnae,
 Venturumq; sinas caelo praenosse laborem,
 Si datur, & duris sedet haec sententia Parcis
 Soluere echionias Leinea cuspide portas,
 Signa seras, leuiusq; tones, tunc omnis in astris
 Consonet arcana uolucris bona murmura lingua.
 Si prohibes, hic nocte moras, dextrisq; profundum
 Aliiibus praetexe diem, sic fatus, & alto
 Membra locat scopulo: tunc plura, ignotaq; iungit
 Numina, & immensi fruitur caligine mundi.
 Postquam rite diu partiti sidera cunctas
 Perlegere animis, oculisq; sequacibus auras,
 Tunc Amythaonius longo post tempore nates,
 Nonne sub excelso spirantis limite caeli
 Amphiaræ uides cursus, ut nulla serenos
 Ales agat? liquidoq; polum complexa meatu
 Pendear? aut fugiens placabile plauserit omen?
 Non comes obscurus tripodum, non fulminis ardens
 Victor adest flaua q; sonans anis unca Minerva.

Non uenit aūgurijs melior,quàm uultur, & alia
Desuper accipitres exultauere rapinis.
Monstra uolant, dira strident in nube uolucres,
Nocturnæq; gemunt striges, & feralia bubo
Damna canens, quæ prima Deū portenta sequemur?
His ne dari Thymbrae polum? simul ora recuruo
Vngue secant rabide, planctumq; imitantibus alis
Exagitant Zephyros, & plumea pectora cadunt.
Ille sub hæc, Equidem uarij pater omina Phœbi
Sæpe tuliziam tunc prima cum pube uirentem
Semideos inter pinus me Thessala reges
Ducerei, hic casus terræ, marisq; canentem
Obstupuere duces: nec me uentura locuto
Sæpius, in dubijs auditus Iasone Mopsus:
Sed similes non ante metus, aut astra notauī
Prodigiosa magis, quanquam maiora parantur,
Huc aduerte animum: clara regione profundi
Ætheris innumeri statuerunt agmina Cygni.
Siue hos strymonia Boreas eiecit ab arcto,
Seu sœcunda refert placidi clementia Nili,
Fixerunt cursus, hac rere in imagine Thebas.
Nam sese immoti gyro, atq; in pace silentes,
Ceu muris, ualloq; tenent: sed fortior ecce
Aduentat per inane cohors: septem ordine fuluo
Armigeras summi Iouis exultante caterua
Intuor. Inachij sint hi tibi (concipe) reges.
Inuasere globum niuci gregis, incaq; pandunt
Cadibus ora nouis, & strictis unguibus instant:
Cernis inexperio rorantes sanguine uentos?

Et plumis stillare diem? quàm sœua repente
 Victores agitat leto. Iouis ira sinistra?
 Hic excelsa petens subita face Solis inarsit,
 Summisq; animos: illum uestigia adortum
 Maiorum uolucrum teneræ deponitis ale.
 Hic hosti implicitus pariter ruit, hunc fuga reiro
 Voluit agens, sociæ linquentem fata cateruæ:
 Hic nimbo glomeratus obit, hic præpete uiua
 Pascitur immoriens: spargit caua nubila sanguis.
 Quid furtim lacrymas? illum uenerande Melampus
 Qui cadit, agnosco: trepidos sic mole futuri,
 Cunctaq; iam rerum certa sub imagine passos
 Terror habet uates: piget irrupisse uolantum
 Concilia, & cœlo mentem inseruisse uetanti.
 Audiuq; odere Deos: unde iste per orbem
 Primus uenturi miseris animantibus ager
 Creuit amor? Diuum ne feras hoc munus, an ipsi
 Gens auida, & parto non unquam stare quicui?
 Eruimus quæ prima dies, ubi terminus æui,
 Quid bonus ille Deum genitor, quid ferrea Clotho
 Cogitet: hinc fibræ, & uolucrum per nubila sermo,
 Astrorumq; uices, numerataq; semita Lunæ,
 Thessalicumq; nefas: ac non prior aureus ille
 Sanguis autem, scopulisq; satæ uel robore gentes
 Mentibus hoc ausæ: syluas amor unus, humumq;
 Edomuisse manu: quid crastina uolueret ætas
 Scire nefas homini: nos prauum, ac debile uulgus
 Scrutamur penitus superos. hinc pallor, & iræ,
 Hinc scelus, insidiæq; & nulla modestia noti.

Ergo manus uitras damnataq; ueritè ferta
 Diripit, abiecta q; inhonorus fronte sacerdos
 Inuiso de monte redit, iam bella, tuba q;
 Comminus, absentes q; fremunt sub pectore Thebæ.
 Ille nec aspectum uulgi, nec fida tyranni
 Colloquia, aut cætus procerum perferre, sed atra
 Sede regi, & superum clausus negat acta fateri,
 Te pudor, & curæ retinent per rura Melampu.
 Bissenos premit ora dies: populum q; duces q;
 Extrahit incertis, & iam suprema tonantis
 Iussa fremunt, agros q; uiris, annosa q; nastant
 Oppida, Bellipotens præ se Deus agmina passim
 Mille rapit: liquere domo, dilecta q; leti
 Connubia, & primo plorantes limine natos,
 Tanti in attonitos cecidit Deus, arma paternis
 Postibus, & fixos superum ad penetralia currus
 Vellere amor: tunc fessa putri rubigine tela,
 Horrentes q; situ gladios in seua recuruant
 Vulnera, & attrito cogunt iuuenescere saxo.
 Hi teretes galeas, magnorum q; area sua
 Thoracum, & tunicas Chalybum squallore crepantes
 Pectoribus tentare, alijs Corymbia lentant
 Cornua: iam salces audis, & aratra caminis,
 Rastra q; & incurui seuum rubuere ligones,
 Cedere nec ualidas sanctis è stirpibus hastas,
 Nec pudor emerito clypeum uestisse iuuenco.
 Irrupere Argos, mœstiq; ad limina regis
 Bella animis, bella ore fremunt: ut clamor ad auras,
 Quantum Tyrreni gemitus salis, aut ubi tentat

Encecl

*Enceladus mutare latus: procul igneus antris
 Mons tonat, exundant apices, fluctusq; Pelorus
 Contrahit, & sperat tellus abrupta reuerii.
 Atq; hic ingenti Capaneus Mauortis amore
 Excitus, & longam pridem indignantia pacem
 Corda tumens (hanc ampla quidem de sanguine prisco
 Nobilitas, sed enim ipse manu progressus auorum
 Faëta, diu tuto superum contemptor, & equi
 Impatiens, largusq; animæ modo suaserit ira.)
 Unus ut è syluis Pholoës habitator opacæ
 Inter & Aetneos æquus consurgere fratres.
 Ante fores ubi turba ducum, vulgusq; frementis
 Amphiaræ tuas: quæ tanta ignorantia, clamat
 Inachidæ? uosq; ò socio de sanguine Achini
 Unius (heu pudeat) phæbeia ad limina ciuis,
 Tot ferro accinctæ gentes, animisq; paratæ
 Pendemus? non si ipse cauo sub uertice Cyrrhæ
 Quisquis is est timidus, famæq; ita uisus, Apollo
 Mugiat insano penitus seclusus in anuro,
 Expectare queam: dum pallida uirgo tremendas
 Nuntiet ambages, Virtus mihi numen, & ensis
 Quem teneo: iamq; huc timida cum fraude sacerdos
 Exeat, aut hodie uolucrum quæ tanta potestas
 Experiar: letum fremit, assensusq; furentem
 Implet Achæa manus, tandem prorumpit adactus
 Oeclydes, aliò curarum agitante tumultu.
 Non equidem effreno iuuenis clamore profani,
 Dictorumq; metu, licet hic insana minetur,
 Elicior tenebris: alio mihi debita fato*

*Summa dies, uentumq; dari mortalibus armis.
 Sed me uester amor, nimiusq; arcana profari
 Phæbus agit: nobis uentura, atq; omne, quod ultra est
 Pandere mæstus eo: nam te uesane moneri
 Ante nefas, uniq; silet tibi noster Apollo.
 Quo miseri satis superisq; obstantibus, arma
 Qua rapitis? que uos furiarum uerbera cecos
 Exagitant? adeo'ne animarum tædei? & Argos
 Exosi, nil dulce domi? nulla omnia curæ?
 Quid me, Persei secreta ad culmina montis
 Ire gradu trepido, superosq; irrumpere cœtus
 Egistis? potui pariter nescire, quis armis
 Casus, & aura dies, que fari exordia cunctis.
 Que mihi (consului testor penetralia mundi,
 Et uolucrum affatus, & te Thymbrae uocanti,
 Non aliâs tam seua mihi) que signa futuri
 Pertulerim, uidi ingentis portenta ruinae,
 Vidi hominum, Diuumq; nefas, hilaremq; Megaræ,
 Et Lachesim putri uacuantem secula penso.
 Projicite arma manus, Deus ecce furentibus obstat,
 Ecce Deus: miseri quid pulchrum sanguine uictis
 Aoniâ, & dirt saturare non alia Cadmi?
 Sed quid uana cano? quid fixos arceo casus?
 Ibimus, hic presso gemui simul ore sacerdos
 Illum iterum Capaneus: tuus ò furor augur, & uni
 Ista tibi, ut serues uacuos inglorius Argos,
 Et tua nonnunquam Tyrrhenus tempora circum
 Clangor eat: quid nota uirum meliora morari?
 Scilicet ut uanis anibus, natoq; domoq;.*

Et thalamis potiare iacens, sileamus inulti
 Tydeos egregij perfossam pectus? & arma
 Fœderis abrupti? quod si bella offera Graios
 Ferre uetas, i sidonius legatus ad urbes,
 Hæc pacem tibi serua dabunt, tua prorsus inani
 Verba polo causas, obscurasq; semina rerum
 Eliciant: miseret superum, si carmina cura,
 Humanæq; preces quid merita pectora terres?
 Primus in orbe Deos fecit timor, & tibi tuto
 Nunc eat iste furor sed prima ad classica cum iam
 Hostilem Ismenon galeis, Dircentq; bibemus.
 Ne mihi tunc moneo lituos, atq; arma uolenti
 Obuius ire pares, uentis, aut aliæ uisa
 Bellorum proferre diem: procul hæc tibi mollis
 Insula, terrificiq; aberit clementia Phœbi.
 Illic augur ego & mecum quicumq; parati
 Insanire manu: rursus fragor intonat ingens
 Hortanum, & uasto subteruolat astra tumultu.
 Vi rapidus torrens, animos cui uerna ministrant
 Flumina, & exuti concreto frigore colles,
 Cum uagus in campos frustra prohibentibus exit
 Obicibus, resonant permixto turbine lecta,
 Arua, armenta, uiri: donec stertit improbus alto
 Colle minor, magnosq; inuenit in aggere ripas.
 Hæc alterna ducum nox intersusa diremit.
 At gemitus Argia uiri non amplius aquo
 Corde ferens, sociumq; animo miserata dolorem,
 Sicut erat laceris pridem turbata capillis,
 Et fletu signata genas, ad celsa uerendi

Abi iecta patris, paruumq; sub ubere charo
 Thessandrum portabam: iam nocte suprema
 Ante novos ortus, ubi sola superstue plaustris
 Arctos ad oceanum fugientibus inuideret astra
 Viq; fores iniit, magnosq; offusa parenti est,
 Cur tua cum lacrymis mœsto sine coniuge supplex
 Limina nocte petam, cessem licet ipsa profari?
 Scis genitor: sed iura Deum genitalia iestor,
 Teq; pater, non ille iubet: sed peruius angor
 Ex quo primus hymen mouitq; infauusta sinistra
 Immo facem, semper lacrymis, gemituq; profundo
 Exturbata quies: non si mihi Tigridis horror,
 Acqueretq; super rigeant praeordia caues,
 Ferre queam: tu solus opem, tu summa medendi
 Iura tenes, da belli pater, generiq; iacens
 Aspice res humiles, atq; hanc pater aspice prolem
 Exulis: huic cum generis pudor obuia prima
 Hospitia, & iuncta testato numine dextra.
 Hic certe est, quem fata dabat, quem dixit Apollo,
 Non egomet tacitos Veneris furata calores,
 Culpatam'ue facem, tua iussa uerenda, tuosq;
 Dilexi monitus: nunc qua feritate dolentis
 Despiciam questus? nescis pater optime, nescis
 Quantus amor cause misero nupsisse marito.
 Et nunc mœsta quidem graue, & ille tabile munus
 Ut timeam, doleamq; rogo: sed cum oscula rumpet
 Mœsta dies, cum rauca dabunt abeuntibus armis
 Signa tubae, seuq; genas fulgebiris auro,
 Hei mihi chare parens, iterum fortasse rogabo,

Illius humeris carpiens pater oscula uultu.
 Non equidem has unquam culparum nata querelas.
 Pone metus, luctandū rogus nec digna negari.
 Sed nūhi multa Dei (nec tu sperare quod urges
 Desine) multa metus regniq; uolubile pondus
 Subijciunt animo: ueniet, qui debitus istis
 Nata modus: nec te incassum fleuisse quereris.
 Tu solare uirum, neu sint dispendia iuste
 Dura morae, magnos cuncta mur nata paratus.
 Proficitur bello, dicentem Italia nascens
 Lux mouet, ingemesq; iubent affurgere curae.

P. PAPINII STATII
 THEBAIDOS LIBER
 QVARTVS.

TERTIUS horrentem Zephyris laxauerat annus
 Phœbus, & angustum cogebat limite uerno
 Longius ire diem, cum fracta impulsaq; satis
 Consilia, & tandem miseris data copia belli
 Prima manu rutilam de uertice larisseo
 Ostendit Bellona facem, dextraq; irabilem
 Hastam intorsit agens, liquido que stridula cœlo
 Fugit, & aduersæ celsæ sterit aggere Dirces.
 Mox & castra subit ferroq; auroq; coruscis
 Mixta uiris, turmale fremunt: dat euntibus enses,
 Plaudu equos, uocat ad portas, hortamina sortes
 Preueniunt, timidiq; etiam breuis addita uirtus.
 Dicta dies aderat, cecidit ingens rite Tonanti,

Grati

Gradinoq; pecus nullus q; secundus in extis
 Pallet, & armatos simulat sperare sacerdos.
 Iamq; suos circum pueri, innuptæq; patresq;
 Funduntur mixti, summisq; à postibus obstant.
 Nec modus est lacrymis rorant chypeiq; iubæq;
 Triste salutantur, & cunctis dependet ab armis
 Suspiranda domus, galeis iuuat oscula clausis
 Inferere, amplexuq; truces deducere conos.
 Illi, quis ferrum modo, quis mors ipsa placebat,
 Dant gemitus, fractæq; labant singulibus ira.
 Sic ubi forte uiris longum super æquor ituris
 Cum iam ad uela noti, & scisso redit anchora funi.
 Hæret amica manus, certant innectere collo
 Brachia, manantesq; oculos, hinc oscula turbant,
 Hinc magni caligo maris: tandemq; relictæ
 Stant in rupe tamen, fugientia carbasa uisu
 Dulce sequi, patriosq; dolent crebrescere uentos.
 Stant tamen, & notam puppem de rupe saluant.
 Nunc mihi fama prior, mundi q; arcana uetustas
 Cui meminisse ducum, uitasq; extendere cure,
 Pande uiros, tuq; ò nemoris regina sorori
 Calliope, quas ille manus que mouerit arma
 Gradinus, quantas populis spoliauerit urbes,
 Sublata molire lyra non enim alior ulli
 Mens hausto de fonte uenit. Rex iristis, & ager
 Pondere curarum propiorq; abeuntibus annis,
 Inter adhortantes uix sponse incedit Adrastus
 Contentus ferro cingi laus: arma manipuli
 Ponè serunt uolucres, portis auriga sub ipsis

Comit equos, & iam inde iugo lætatur Arion.
 Huic armat Larissa viros. huic celsa Prosymne
 Aptior armenis Midea, pecorosaq; Phyllos,
 Quæq; pauet longa spumantem ualle Charadron
 Neris, & ingenti turru & mole Cleone.
 Et lacedæmonium Thyre lectura cruorem
 Iunguntur memores transmissi ab origine reges.
 Qui Drepani scopulos, & olivifera Sicyonis
 Culta serunt, quos pigra uado Langia tacenti
 Lambit, & amphractu riparum in uiruis Helissos.
 Seuus honos fluuiio stygias lustrare seueris
 Eumenidas perhibetur aquis. huic mergere sueta
 Ora, & anhelantes tuto phlægethonte Cerasias.
 Seu Thracum uertere domos, seu recta Mycenis
 Impia, Cadmeumq; larem fugit ipse natans
 Amnis, & innumeris luescunt stagna uenenis.
 It comes Inoas Ephyre solata querelas,
 Cenchræaq; manus. natam quæ conscius amnis
 Gorgoneo percussus equo. quaq; obiacet alio
 Isthmios, & à terris maria inclinata repellit,
 Hec manus Adrastum numero ter mille secuti
 Exultant. pars gesta manu. pars robora flammis
 Indurata diu. non unus nanq; manipulus
 Mos, neq; sanguis inest. teretes pars uertere fundas
 Assuet. uacuoq; diem præcingere gyro.
 Ipse annis sceptruq; subit uenerabilis æquæ
 Vt possessa diu taurus meat arduus inter
 Pasua. iam lassa ceruice, & inanibus armis,
 Dux tamen, haud illum bello attentare iuuentis

Sunt animi. nam trunca uident de uulnere multo
 Cornua, & ingentes plagarum in pectore nodos.
 Proxima longæuo profert Dirceus Adrasto
 Signa gener. cui bella fauent, cui commodat iras
 Cuncta cohors. cui & patria de sede uolentes
 Aduenere uiri. seu quos mouet exul. & hæsit
 Tristibus aucta fides seu quis mutare potentes
 Precipuum muli melior quos causa querenti
 Conciliat. dederat necnon socer ipse regendas
 Aegion, Aranenq; & quas Thesclia Trœzen
 Addit opes ne rara mouens inglorius iret
 Agmina. neu raptos patriæ sentiret honores.
 Idem habitus. eadem arma uiro. quæ debitus hospes
 Hyberna sub nocte tulit. theumesius implet
 Terga Leo. gemino lucent hæstilia ferro.
 Aspera uulnifico subter latus ense riget Sphynx
 Tam regnum. matrisq; sinus. fidasq; sorores
 Spe. uotisq; tenet tamen & de turre suprema
 Aitonitam. totoq; extantem corpore longe
 Respicit Argiam. hæc mentem. oculosq; reducit
 Coniugis. & dulces auertit pectore Thebas.
 Ecce inter medios patriæ ciet agmina gentis
 Fulmineus Tydeus. iam letus. & integer artus
 Ut primum strepuere tubæ. cen lubricus alta
 Anguis humo uerni blanda ad spiramina solis
 Erigitur liber senio. & squallentibus annis
 Exutus. latisq; minax interuiret herbis.
 Ah miser agrestum si quis per gramen hianti
 Obuius. & primo siccauerit ora ueneno.

Hinc

Huic quoq; præstantes Aetolis urbibus affert
 Belli fama viros. sensu scopulosa Pylenè,
 Fletaq; cognatis anibus Meleagria Pleuron,
 Et præceps Calydon, & quæ Ioue prouocat Idam
 Olenos, Ionijs & fluctibus hospita portu
 Chalcis, & Herculeæ turpatius gymnade uulnus
 Annis, adhuc imos iux truncam attollere frontem
 Ausus aquis, glaucoq; caput summersus in antro.
 Mœret, anhelantes egrescunt puluere ripæ.
 Omnibus arata propugnant pectora crates,
 Pilaq; seua manu parius stat casside maiors
 Undiq; magnanimam pubes delecta coronant
 Oeniden hilarem bello, notisq; decorum
 Vulneribus non ille minis Polynicis, & ira
 Inferior, dubiumq; adeo cui bella gerantur.
 Maior at inde nouis it Doricus ordo sub armis,
 Qui ripas Lincæ tuas, tua litora multo
 Vomere suspendunt fluuiorum ductor Achium
 Inachic. persea neq; enim uiolentior exit
 Amnis humo, cū Taurū, aut eliadas hausit aquosas
 Spumens, & genero iunxit Ioue quos celer ambit
 Aslerion, Dryopumq; trahens Erasinus aristas.
 Et qui rura domant Epidauria dexter Iaccho
 Collis, at Aetnææ Cereri negat auia Dyme.
 Mittit opes, densasq; Pylos Neleia turmas,
 Nondum nota Pylos, iuuenisq; ætate secunda
 Nestor, at ire tamen periura in castra negauit.
 Hos agitat, pulcræq; docet uirtutis amorem
 Arduus Hippomedon, caput tremuit ærea cassis,

*Ter niuea scandente iuba. latus omne sub armis
 Ferrea sutæ ierunt. humeros. & pectora late
 Flammeus orbis habet, perfectaq; niuit in auro
 Nox Danaï fontes furiarum lampade nigra,
 Quinquaginta ardent thalami pater ipse cruentis
 In foribus laudatq; nefas, atq; inspicit enses.
 Illam palladia sonipes Nemeæus ab arce
 Decehit arma paucis, umbraq; immane uolanti
 Implet agros. longeq; attollit puluere campum.
 Non aliter syluas humeris, & uiroq; refringens
 Pectore, moriano duplex Hyleus ab antro
 Precipitat, paucet Ossa uias pecude: q; feræq;
 Procubere metu non ipsis fratribus horror
 Absuit, ingenu donec penia salu
 Stagna subit magnamq; obiectus derinet amnem.
 Quis numerum ferri, gentesq; & robora dicto
 Aequari mortale sonant? suus exit in arma
 Antiquam Tiryni haec deus non fortibus illa
 Infecunda uiris, fama; immanis alumni
 Degenerat, sed lapsa situ fortuna neq; addant
 Robur opes, rarus uacuis habitator in aruis
 Monstrat Cyclopum ductas sudoribus arces.
 Dat tamen hæc iuuenum tercentum pectora uulgus
 Innumerum bello, quibus haud amentia, nec enses
 Triste micant: fluent capiti, tergoq; Leonum
 Exuie gentilis honos, & pineus armat
 Stipes, in exhaustis arctantur tela pharetris.
 Herculeum Præta canunt uastataq; monstros
 Omnia frondosa longum deus audit ab Oeta.*

Dat Neméa comites, & quas in praelia vires
 Sacra cleonai cogunt uincta Molorchi,
 Gloria nota casæ, soribus simulata salignis
 Hospitius arma dei, paruoq; ostenditur auro,
 Robur ubi, & lassos qua reclinauerit artus
 Illice, qua cubiti sedeant uestigia terra.
 At pedes, & toto despectans uertice bellum
 Quattuor indomitis Capaneus erepta iuuenis
 Terga superq; rigens iniectu molis alienæ
 Versat onus, squallet triplici ramosa corona
 Hydra recens obitu, pars anguib; aspera uinis
 Argento calata micat, pars arie reperia
 Conduitur, & fuluo moriens ignescit in auro.
 Circum amnis torpens, & ferro cœrula Lerne
 At laterum tractus spatiosaq; pectora seruat
 Nexilis innumero Chalybum sub tegmine thorax
 Horrendum non matris opus, galeaq; corusca
 Prominet aræ gygas: atq; uni missilis illi
 Cuspide præfixa stat frondibus orba cypressus.
 Huic parere dati quos fertilis Amphigenia,
 Planaq; Messenâ, montanaq; natiu Ithone
 Quos Thrion, & summis ingessu monibus Aepy,
 Quos Helos, & Pteleon, getico quos flebile nau
 Dorion, hic fretus doctus anteire canendo
 Aonias, multos Thamyris damnatus in annos
 Ore simul, citharaq; (quis obuia numina temnat?)
 Conicuit præceps, quis non certamina Phœbi
 Noffer? & illustres satyro pendente Celenas?
 Iamq; & satidici mens expugnata fatiscit

Auguris, ille quidem casus, & dira uidebat
 Signa, sed ipsa manu cunctanti iniecerat arma
 Airopos, obrueratq; deum. nec coniugis absque
 Insidiis, uetitoq; domus iam fulgurat auro.
 Hoc aurum uati fata exitiale monebant
 Argolico: scit & ipse nefas, sed perfida coniux
 Dona uiro mutare uelit, spolysq; potentis
 Imminet Argie, raptoq; excellere culus
 Illa libens: (nam regum animos, & pondera belli
 Hac nutare uidet, pariter nisi prouidus heros
 Miliet) ipsa sacros gremio Polynicis amati
 Deposuit nexus haud mœsta, atq; insuper addit
 Non hæc apta mihi nictis ornatibus, inquit,
 Tempora nec misera placeant insignia forma
 Te sine sat dubium cœtu solante timorem
 Fallere, & incultos aris aduertere crines.
 Scilicet heu superi, cum includare minaci
 Castide, ferratusq; sones, ego diuitis aurum
 Harmonie dotale geram dabit aprior ista
 Fors deus, argolicasq; habitu præstabo maritus,
 Cum regis coniux, cum te mihi sospice templa
 Votiuus implenda chorus, nunc induat illa
 Que petit, & bellante potest gaudere marito.
 Sic eriphyleos aurum fatale penates
 Irrupit, scelerumq; ingenia semina monit,
 Et graue Tisiphone risu ganisa futuris.
 Tanarijs hic celsus equis, quam dispare cœtu
 Cyllarus ignaro generarat Castore prolem,
 Quassat humum, natem culus parnasia monstrat

*Vellera frondenti crinitur cassis oliua,
Albaq; puniceas interplicat infusa cristas.
Arma simul, prensasq; iugo moderatur habenas.
Hinc, atq; inde mora iaculis, & serrea curru
Sylua tremuit, procul ipse graui metuendus in hasta
Eminet, & clypeo uictum Pythona coruscat.
Huius Apollineæ currum comitantur Amycle.
Quos Pylos, & dubijs Malæa uitata carinis,
Plaudentiq; habiles Carie resonare Diane.
Quos Pharis, uolucrumq; parens cythereia Misse,
Taygetiq; phalanx, & oliuiferi Eurota
Dura manus, deus ipse uiros in puluere crudo
Arcas alit, nudaq; modos uirutis, & iras
Ingenerat, uigor inde animis, & mortis honore
Dulce sacrum, gaudent natorum in fata parentes,
Hortanturq; mori, deflet iamq; omnis Ephæbum
Turba, coronato coniecta est funere mater.
Fræna tenent, duplexq; inserto missile nodo
Exeriti ingentes humeros: chlamys horrida pendet,
Et cono ledæus apex: non hi tibi solum
Amphiaræ mercent: auger resupina maniplos
Elis, de pressa populus subit incola Pise.
Qui te flauæ natant terris Alphæe Sicanis
Aduena tam longo non unquam infecte profundo.
Curribus innumeris late patria arua lacessunt,
Et bellis armenta domant, ea gloria genti
Infando de more, & fractis durat ab usq;
Axibus Oenomar: stridenti spumantia morsu
Vincula, & effossus nincus rigat imber arenas.*

Tu quoq; parrhasias ignara matre cateruas
 Ah rudis armorum (tantum noua gloria suadet)
 Parthenopæe rapis, tum saltus sorte remotos
 Torua parēs (neq; enim hæc iuueni foret ire potestas)
 Pacabat cornu, gelidiq; auersa Lycei.
 Pulchrior haud ulli triste ad discrimen ituro
 Vultus, & egregie tanta indulgentia formæ.
 Nec desunt animi, ueniat modo fortior ætas.
 Quas non ille duces nemorum, fluuijsq; dicata
 Numina, quas magno non impulit igne Napæas?
 Ipsam, mænalia puerum cum uidit in umbra,
 Dianam tenero signantem gramina passu
 Ignouisse ferunt comiti, dictæaq; tela
 Ipsam, & amycleas humeris aptasse pharetras.
 Profiliu audaci Martis percussus amore
 Arma, tubas audire calens, & puluere belli
 Flauentem sordere comam, captoq; reserri
 Hostis equo: tædet nemorum, titulumq; nocentem.
 Sanguinis humani pudor est nescire sagittas.
 Igneus ante omnes auro micat, igneus ostro,
 Undantemq; sinum nodis irrugat hiberis.
 Imbelli parma pictus Calydonia matris
 Prælia: trux leua sonat arcus, & aspera plumis
 Terga cydonæa Corythos arundine pulsat
 Electro pallens, & iaspide clarus Eoa.
 Cornipedem trepidos suctum præuertere ceruos
 Velatum gemine deiectu lynxis, & arma
 Mirantem grauioris heri sublimis agebat
 Dulce rubens, uiridiq; genas spectabilis auro,

Arcades

Arcádes huic ueteres ástris, Lunaq; priores
 Agmina fida datis, nemorum uos stirpe rigenti
 Fama satos, cum prima pedum uestigia tellus
 Admirata tulit: nondum arua, domusq; nec urbes,
 Connubijsq; modus. Quercus, Lauriq; ferebant
 Cruda puerperia, ac populos umbrosa creauit
 Fraxinus, & foeta uiridis puer excidit orno.
 Hi lucis stupuisse uitces, noctisq; seruntur
 Nubila, & occiduum longe Titana secui
 Desperasse diem: rarefcent alia colonis
 Menala Parthenium fugiunt nemus, agmina bello
 Rhipesq; & Stratie uentosaq; donat Emissæ.
 Non Tegæa, non ipsa Deo uacat alie felix
 Cyllene: templumq; Alæa nemorale Mimeruæ.
 Et rapidus Cliton, & qui tibi Phryiæ Laddon
 Penè socer, candensq; iugis Lampia niuisis,
 Et Pheneos nigro Styga mittere credita dui.
 Veni & ideis ululatibus æmulus Azan.
 Parrhasijq; duces, & que risistis amores
 Grata pharetrato nonacria rura tonanti.
 Diues & Orchomenós pecorum, et Cynosura ferarū,
 Aephius idem ardor agros, & Psophida celsam
 Vastat, & Herculeo uulgatos robore montes,
 Monstriferūq; Erimanthon, & crisonū Stymphalō.
 Arcádes hi gens una uiris, sed dissona cultu
 Scinditur, hi paphias myrios à stirpe recurrant.
 Hi pastorali meditantur prælia trunco.
 His arcus, his tela sudas, hic casside crines
 Iniegit. Arcadij morem tenet ille galeri.

Ille Lycæoniæ ritu caput asperat urse.
 Hos belli cætus, iurataq; pectora Marti.
 Milite vicina nullo iuvene Mycenæ.
 Funerea tum natq; dapes, mediq; recursus
 Solis, & hic alij miscebant prælia fratres.
 Iamq; Atalantæas implerat numius aures
 Ire ducem bello, totamq; impellere naum
 Arcadiam: tremucre gradus, elapsaq; iuxta
 Tela, fugit sylvas pernicioꝝ alie uento
 Saxa per, & plenis obstantia flumina ripis.
 Talis erat correpta sinus, & uertice flauum
 Crinem sparsa noto: rapiis uelut aspera natis
 Prædatoris equi sequitur uestigia tigris.
 Vi stetit, aduersisq; impegit pectora frenis,
 Ille ad humum pallens, unde hæc furibunda cupido
 Nate tibi? teneroq; unde improba pectore uirtus?
 Tu bellis aptare uiros? tu pondera ferre
 Martis, & ensiferas inter potes ire catervas?
 Quamquam uinam uires, nuper te pallida uidi,
 Dum premis obnixo uenabula comminus apro
 Poplite succiduo, resupinum ac penè ruentem,
 Et ni curuato torsissem spicula cornu,
 Nunc ubi bella tibi? nil te mea tela inuabunt,
 Nec teretes arcus, maculis nec discolor atris,
 Hic, cui fides equus, magnis conatibus instas
 Vix Dryadum thalamis, Erymanthiadumq; furorè
 Nympharum mature puer: sunt omina uera.
 Mirabar cur templa mihi tremucre Dianæ
 Nuper, & inferior nullum dea uisa, sacrisq;

Exuvie cecidere tholis. hinc segnior arcus,
Difficilesq; manus, & nullo in vulnere certa.
Expecta dum maior honos, dum firmitus ævum,
Dum roseis venit umbra genis, vultusq; recedunt
Ore mei: tunc tela tibi ferrumq; quod ardes,
Ipsa dabo, & nullo matris revocabere fletu.
Nunc refer arma domum: vos autem hunc ire sinctis
Arcades? O saxis nimirum, & robore nati.
Plura cupit, fusi circum natusq; ducesq;
Solantur, minuuntq; metus: & iam horrida clangunt
Signa tubæ: nequit illa pio dimittere natum
Complexu, multumq; duci commendat Adrasto.
At parte ex alia Cadmi Mauortia proles
Mœsta ducis furis nec molli territa fama,
(Quando his vulgatum descendere viribus Argos)
Tardius illa quidem regis, causæq; pudore,
Verum bella mouet: nulli distringere ferrum
Impetus, aut humeros clypeo clausisse paterno
Dulce: nec alipedum iuga comere qualia vulgi
Gaudia, deiecti trepidus sine mente sine ira
Promisere manus: hic ægra in sorte parentem
Unanimem, hic dulces primæque coniugis annos
Ingemunt, & gremio miseros accrescere natos.
Bellator nulli caluit deus ipsa vetusto
Mœnia lassa sua: magnaq; Amphionis arces,
Iam sessum senio nudant latus: & fide sacra
Aequatos cœlo surdum, atq; ignobile muros
Firmat opus, tamen & Bœotis urbibus ulrix
Aspirat ferri rabies, nec regis iniqui

Subsidio, quantum socia pro genie mouentur.
 Ille uelut pecoris lupo expugnator optimi
 Pectora tabenti sanie grauis, hirtaq; setis
 Ora cruentata deformis hiantia lana,
 Decedit stabulis, huc illuc turbida uersans
 Lumina, si duri comperta clade sequantur
 Pastores, magniq; fugit non inscius ausi:
 Accumulat crebros turbatrix fama pauidos.
 Hic iam dispersos errare asopide ripa
 Leneos equites, hic te bacchare Citharon,
 Ille rapti Theumeson ait, noctisq; per umbras
 Nuntiat excubijs uigiles arsisse Plateas.
 Iam Tyrios sudasse lares, & sanguine Dirce
 Irriguan, foetusq; nouos, iterumq; locuti am
 Sphyngea petrus: cui non est scire licentia passim,
 Et uidisse fuit: nouus his super anxia turbat
 Corda metus, sparsis subito correpta canistris
 Syluestris regina chori: decurrit in equum
 Vertice ab ogygio, irifidamq; huc tristis, & illuc
 Lumine sanguineo pinum deiecit, & ardens
 Erectam attonitis implet clamoribus urbem.
 Omnipotens Nisæ pater, cui genis ante
 Pridem lapsus amor: tu nunc horrente sub arcto
 Bellica ferrato rapidus quatit Ismara thyrsos,
 Pampineumq; iubes nemus irreptare Lycirgo,
 Aut tumidum Gangem, aut claustra nouissima rubra
 Tethyos, Eoasq; domos flagrantem triumpho
 Perfuris, aut Hermi de fontibus aureus exis.
 At tua progenies positis gemilibus armis

Qua tibi festa litat? bellum, lacrymasq; metumq;
 Cognatumq; nefas iniusti munera regni
 Pendimus, eternis potius me Bacche pruinis
 Trans & Amazonijs ululatum Caucasum armis,
 Siste ferens, quam monstra ductu stirpemq; profanam
 Eloquar: en urges, alium tibi Bacche furorem
 Iurati similes uideo concurrere tauros.
 Idem ambobus honos: unusq; ab origine sanguis,
 Ardua collatis obnixt cornua miscent
 Frontibus, alternaq; truces morimur in ira,
 Tu petor, tu cede nocens, qui solus auita
 Gramina, communemq; petis defendere campum.
 Ah miseri morum bellatis sanguine tanto?
 Et saluus dux aliter habet? sic fata gelatis
 Vulibus & Baccho iam demigrante quieuit.
 At trepidus monstro, & uarijs terroribus impar
 Longus, ut rex uatis opem, tenebrasq; sigaces
 Tiresias (qui mos incerta pauentibus) aeger
 Consulit ille deos non larga cede iuuentum,
 Non alacri penna aut uerum spirantibus extis,
 Nec iripode implicito numerusq; sequentibus astra,
 Thurea nec supra uolitant alia fuma.
 Tam penitus dure quam mortis limite manes
 Elicuios pauisse refert, lethaeaq; sacra
 Et mersum Ismenti subier confinia ponto
 Miscens, parat ante ducem, circumq; bidentum
 Visceribus lacris, & odoris sulfuris aura,
 Graminibusq; nouis, & longo murmure purgat.
 Sylua capax aui, ualidaq; incurua senecta

Aetern

*Aeternum intonsæ frondis stat peruia nullis
 Solibus: haud illam brumæ minuere, notus'ue
 Ius habet, aut gerica Boreas impactus ab Ursa
 Subter opaca quies, uacuiusq; silentia seruat
 Horror, & exclusæ pallet mala lucis imago.
 Nec caret umbra deo, nemori latonia culirix
 Addiur: hanc Piceæ, cedriq; & robore in omni
 Effictam sanctis occultat sylua tenebris.
 Huius in aspectu laco stridere sagittæ,
 Nocturniq; canum gemitus, ubi limina parui
 Effugit, inq; nouæ melior redit ora Dianæ.
 Ast ubi fessa iugis, dulcesq; alissima somnos
 Lux monet, hic late iaculis circum undiq; fixis,
 Effusam pharetra ceruicem excepta quiescit.
 Extra immane patent tellus Mauroia campi
 Foetus ager Cadmo: durus qui uomere primo
 Post consanguineas acies, sulcosq; nocentes,
 Ausus humum uersare, & patria sanguine prætæ
 Erui: ingentes infelix terra tumultus
 Lucis adhuc medio, solaq; in nocte per umbras
 Expirat, nigri cum uana in prælia surgunt
 Terrigenæ: fugit incepto iremebandus ab aruo
 Agricola, insaniq; domum rediere iuuenti.
 Hic senior uates, (stygus accommoda quippe
 Terra sacris, malioq; placent sola pinguis tabo)
 Velleris obscuri pecudes, armenta q; sisti
 Aira monet, quæcunq; gregum pulcherrima ceruix
 Duciur, ingemuit Dirce mœstusq; Cithæron,
 Et noua clamosa stupære silentia ualles.*

Tam fera cœruleis intexit cornua fertis,
 Ipse manu tractans, notæq; in limine sylvæ.
 Principio largos nouies tellure cauata
 Inclinat Bacchi lauces, & munera uerni
 Lactis, & actæos imbres, suadumq; cruorem
 Manibus aggeritur, quantum bibi arida tellus.
 Trunca dehinc nemora aduoluit, mœstusq; sacerdos,
 Tres Hecate, toridemq; satis Acheronte nefasto
 Virginibus inbet esse focos. tibi rector Auerni
 Quâquâ infossus humo superat tamē agger in auras
 Pineus. hunc iuxta cumulo minor ara profunde
 Erigitur Cereri frondes, atq; omne cupressus
 Intexit plorata latus, iamq; ardua ferro
 Signati capita, & frugum libamine puro
 In vulnus cecidere greges. tunc innuba Mantho
 Exceptum pateris prælibat sanguinem, & omnes
 Ter circum acta pyras sancti de more parentis
 Semineces fibras, & adhuc spirantia reddit
 Viscera, nec rapidas cunctatur frondibus atris
 Subiectare faces, atq; ipse sonantia flammis
 Virgulta, & tristes crepuisse ut sensit accervos
 Tiresias (illi nam plurimus ardor anhelat
 Ante genas, impletq; canos uapor igneus orbes)
 Exclamat. tremuere rogi, & nox impulsit ignem.
 Tartareæ sedes, & formidabile regnum
 Mortis inexplata, tuq; o seuisime fratrum,
 Cui seruire dati manes, eternaq; fontum
 Supplicia, atq; imi samulatur regia mundi:
 Soluite pulsanti loca muta, & inane seueræ

Persep

Persephones, uulguſq; caua ſub nocte repoſita
 Elicie, & plena redeat Sisyga porti, or alno.
 Ferte ſimul grefſus nec ſimplex manibus eſto
 In lucem remeare modus, tu ſepare cœtu
 Elyſios Perſea pios, uirgaq; potenti
 Nubilus Arcas agat contra per crimina functis
 Qui plures Erebo, pluresq; in ſanguine Cadmi
 Angue ter excuſſo, & flagranti præuia taxo
 Tiſiphone dux pande diem nec lucis egentes
 Cerberus occurſu capium deorſueat umbras.
 Dixeraſ, & pariter ſentor, I' hæbeatq; uirgo
 Erexere animos: illi formidine nulla
 (Quippe in corde deus ſolum tremor obruit ingens
 Oedipodioniden, uatuq; horrenda canentis
 Nunc hameros, nunc ille manus, & uellera preſſas
 Anxius inceperatq; uelut deſiſtere ſacris.
 Qualis getula ſtabulamtem ad confraga ſylua
 Venator longo motum clamore Leonem
 Expectat ſi mans annuum, & ſudantia nixu
 Tela premens gelat ora pauor grefſusq; tremiſcunt
 Quis ueniat quantuſq; ſed horrida ſigna frementis
 Accipit, & cæca metuur murmura cura.
 Atq; hic Tiresias nondum adueniantibus umbris
 Teſtor, at, diuos quibus hun- ſa rauimus ignem,
 Leuaq; conuulſe dedimus carcheſi terre,
 Iam nequeo tolerare moram caſſus, ne ſacerdos
 Audior? an rabida iubeat ſi iuſſata cantu
 Ibius? an ſyſticis quoties armata uenenis
 Colchis ager, trepido pallebunt tartara motu?

Noſtri

Noſtri cura minor. ſi non attollere buſtis
 Corpora, nec plenas antiquis oſſibus urnas
 Egerere, & mixtos, cœliq; erebiq; ſub unum
 Funèſtare deos liber, aut exanguia ferro
 Ora ſequi aut agras funètorum carpere fibras.
 Ne tenues annos nubemq; hanc frontis opacæ,
 Spernite ne monco, & nobis ſeure facultas.
 Scimus enim, & quicquid dici, noſciq; timeris,
 Et turbare Hecaten ni te Thymbraee uererer.
 Et triplicis mundi ſummum quem ſcire ni ſiſtum eſt,
 Illum ſed taceo. prohibet tranquilla ſeneſtus.
 Iamq; ego uos, auide ſubicu phœbaia Mantò,
 Audiris genitor, uulguſq; exanguie propinquit.
 Panditur elyſium Chaos, & telluris operta
 Diſſilit umbra capax hyiæq; & nigra pateſcunt
 Tartara, liuentes Achéron eieſtat arenas.
 Fumidus atra uadis phlegèthon incendia uoluit,
 Et Styx discretis interflua manibus obſtat.
 Ipſum pallentem ſolio. circumq; miniſtras
 Funèſtorum operum Eumenides, ſtygiæq; ſeueros
 Iunonis thalamos, & mœſta cubilia cerno.
 In ſpeculis mors atra ſedet. dominiq; ſilentis
 Adnumerat populos, maior ſupereminet ordo.
 Arbitr hos dura uerſat Goryniius urna.
 Vera nimis poſcens adigiq; expromere uitas
 Uſq; retro & tandem pœnarum lucra ſateri.
 Quid tibi monſtra Erebi, Scyllas, & mane ſurentes
 Centauros ſolidoq; intorta adamante gigantum
 Vincula, & anguſtam cœceni Ageonis umbram?

Imò, ait, ò nostræ regimen, uiresq; senectæ
 Ne uulgatio nubi, qui enim remeabile saxum,
 Fallentesq; lacus, Tytiönq; alimenta uolucrum,
 Et caligantem longis Ixiona gyris
 Nesciat? ipse etiam melior cum sanguis operias
 Inspecti sedes Hecate dactyle, prius, quam
 Obruit ora deus totamq; in pectora lucem
 Detulit, Argolicas magis huc appelle precando,
 Thebanasq; animas, alias auertere gressus
 Lactæ quater sparsus mæstoq; excedere luco
 Nata iubeat, qui uultus habitusq; quis ardor
 Sanguinis effusi gens uera superbior adsit,
 Dic agedum nostramq; mone per singula noctem,
 Iussa facit, carmenq; serit quo dissipet umbras,
 Quò regat & sparsus, qualis sit crimina demus
 Colchis, & æeo simulatrix litore Circe.
 Tunc hu sacrificum dictis affata parem,em,
 Primus sanguineo summitti inertia Cadmus
 Ora lacu, iuxtaq; uirum Cythereia proles.
 Effluit amborum geminus de uertice serpens,
 Terrigenæ comites illos gens marcia cingunt,
 His eni mensura dies, manus omnis in armis,
 Omnis & in capulo prohibentiq; obstantq; ruuntq;
 Spirantem rabie nec tristi incumbere sulco
 Cura, sed alternum cuperent haurire cruorem.
 Proxima Natarum manus est fletiq; nepotes.
 Hic orbam Autonon, & anhelam cernimus Imò
 Respectantem arcus, & ad ubera dulce prememum
 Pignus, & oppositis Semelen à uentre lacris

Penihēa iam fractis genitrix Cadmeia thyrſis,
 Iam diſmiſſa deo, pectusq; ad opera cruentum
 Inſequitur planctu ſugit ille per ania lethes,
 Et ſtygios ſuperosq; lacus: ubi mitior illum
 Flei pater, & laceram componit corpus Echion.
 Triſtem noſco Lycum dextramq; in terga reſcixum
 Acoliden humero iacet antem ſuius omiſto.
 Necdum ille aut habitus, aut verſe crimina forma
 Mutat Ariſteo genitus, frons aſpera cornu eſt.
 Tela manu reiciūq; canes in vulnus hianſes.
 Ecce autem magna ſubit inuidioſa caterua
 Tantalus, & iunido percenſet funera luctus
 Nil deiecta malis iuuat effuſiſſe deorum
 Numina, & inſone plus iam permittere lingua.
 Talia dum pater canit intemperaſta ſacerdos,
 Illius elatis tremefaſta aſſurgere vitis
 Canic ies, tenuiq; impelli ſanguine uulnus.
 Nec iam firmanti baculo, nec uirgine fida
 Niuitur, erectusq; ſolo, deſiſte canendo
 Nata aut, externis ſuius eſt mihi lucis, incres
 Diſcedunt nebule, & uultum niger exiit aer.
 Umbris ne, an ſupero me miſſus, & olline complex
 Spiritus? en uideo quæcumq; audita, ſed ecce
 Mærent Argoli deieſto lumine manes.
 Toruus Abas, præceusq; nocēs, miſusq; Phoroneus
 Truncatusq; Pelops, & ſæuo puluere ſordens
 Oenomaus: largusq; hamectant imbribus ora.
 Auguror hinc Thebis belli meliora, quid autem
 Hi grege cōdenſo (quantū arma et uulnera moſtrant)

Pugnares animæ, nobis ni sanguine multo
 Oraq; pectoraq; & falso clamore leuatas
 Intendunt sine pace manus rex fallor, an hi sunt
 Quinquaginta illi cernis Chroniumq; Chrominq;
 Phegeaq; & nostra præsignem Mæona lauro?
 Ne sexite duces, nihil hic mortalibus ausum
 Credite consilijs, hos ferrea neuerat annos
 Atropos: existis casus, bella horrida nobis,
 Atq; uerum Tydeus, dixit, uittaq; ligatis
 Frondibus instantes abigit, monstratq; cruorem.
 Stabat inops comitum Cocytii in litore mæsto
 Laius, immitti quem iam deus ales auerno
 Reddiderat, dirumq; tuens obliqua nepotem.
 (Nosce enim uultum) non ille ad sanguinis haustus
 Cetera ceu plebes alium'ue accedit ad imbrem
 Immortale odium spirans, sed prosiliu uliro
 Aonius uates, Tyria dux inclite Thebes,
 Cuius ab interitu non ulla Amphionis arces
 Vidit amica dies, ò iam satis ulte cruentum
 Exitium, & multum placata minoribus umbra
 Quò miserande fugis? iacet ille in funere longo
 Quem premis, & iunctæ sensit confinia mortis
 Obsius exhaustos pedore, & sanguine uultus,
 Eiectusq; die fors leto durior omni.
 Crede mihi quæ nam immeritum uitare nepotem
 Causa tibi? Confer uultum, & satiare litani
 Sanguine uenturasq; uices, & finera belli
 Pande uel infensus, uel res miserate tuorum.
 Tunc ego, te optata ueniam transmittere Leihen

*Puppe dabo, placidumq; pia tellure reponam,
 Et stygijs mandabo deis, mulcetur honoris
 Muneribus, tingitq; genas, dehinc talia reddit.
 Cur tibi uersanti manes aquaue sacerdos
 Lectus ego augurio? tantusq; potissimus umbris
 Qui uentura loquar? satis est meminisse priorum
 Nostra'ne præclari (pudeat) consilia nepotes
 Poscunt? Illum illum sacris adhibete nefastis,
 Qui lato dedit ense patrem, qui semet in ortus
 Verit, & indigna regerit sua pignora matris.
 Et nunc ille deos furiarumq; atra fatigat
 Concilia, & nostros rogat hæc in prælia manes.
 Quod si adeo placuit descendenda in tempora uates,
 Dicam equidẽ quò me Lachesis, quò torua Megara
 Usq; sinunt bellum innumero uenit undiq; bellum
 Agmine. Lætaeosq; trahit fatalis alumnos
 Graduius stimulis, hos terræ monstra deumq;
 Tela manent, pulchriq; obitus. & ab igne suprema
 Somites lege moræ. certa est uictoria Thebis,
 Ne trepida, nec regna ferox germanus habebit.
 Sed furia, geminumq; nefas, miserosq; per enses
 Hei mihi crudelis uincet pater. Hæc ubi fatus,
 Labitur, & flexa dubios ambage reliquit.
 Interea gelidam Nemæen, & conscia laudis
 Herculeæ dumetia, uaga legione tenebant
 Inachidæ, iam Sidonias auertere prædas,
 Sternere, ferre domos ardent, instantq; quis iras
 Flexerit, unde moræ, medius quis euntibus error
 Phæbe doce, nos rara manent exordia fama.*

Marcidus edomito bellum referebat ab Aëmo
 Liber ibi armiferos gemina iam sidera brumæ
 Orgia ferre Getas, canumq; uirescere dorso
 Oibryn & icaria Rhodopen assueuerat umbra,
 Et iam pampineos materna ad mœnia currus
 Promouet effrena dextra, læuaq; sequimur
 Lynces, & uida mero lambunt retinacula tigres.
 Post exultantes spolia armentalia portant.
 Seminecesq; Lupos, scissiq; Mimallones ursas.
 Nec comitatus iners sunt illic, ira, furorq;
 Et metus & uirtus, & nunquam sobrius ardor,
 Succiduiq; gradus & castra simillima regi.
 Isq; ubi puluereæ Néméén effluere nube
 Conspicit, & solem radijs ignescere ferri,
 Necdum compositas belli in certamina Thebas,
 Concussus uisis, quanquam ore & pectore marcet
 Aeraq; tympanaq; & bisforem reticere tumultu
 Imperat, attonitas qui circum plurimus aures,
 Atq; ita me, manus ista, meamq; excindere gentem
 Apparat, & longe recales furor, hoc mihi seuum
 Argos, & indomita bellum ciet ira nouerca,
 Usque adeo ne parum cineri data mater iniquo?
 Natalesq; rogi? quaq; ipse micantia sensi
 Fulgura reliquias etiam fusaq; sepulcrum
 Pellicis, & refides ferro petiti improba Thebas.
 Nec tam fraude moras, illum, illum tendue campum
 Tendue iò comites, Hircanæ ad signa iugales
 Intumuerè iubas, dicto prius astinit aruis.
 Tempus erat, medijs cum solem in culmina mundi
Tollu

Tollit anhela dies: ubi cardus hiantibus aruis
 Stat uapor: atq; omnes admittunt aethera luci.
 Undarum uocat ille Deas, mediusq; silentium
 Incipit: Agrestes fluuiorum numina Nymphæ,
 Et nostri pars magna gregis, perscrie laborem
 Quædamus. Argolicos paulû mihi fontibus amnes,
 Stagnaq; & errantes obducite puluere riuos.
 Præcipue Nemæes, qua nostra in mœnia bellis
 Nunc iter ex alto fugiat liquor, adiuuat ipse
 Phœbus ad hæc summo cesser, ni uestra uoluntas
 Limite, uim cæptis indulgent astra, meaq;
 Aëstifer Erigones spumat canis. Ite uolentes
 Ite in operta soli: post uos ego gurgite pleno
 Eliciam: & quæ dona meis amplissima sacris
 Vester habebit honos, nocturnaq; furti licentum
 Cornipedum, & cupidas Faunorum arcebo rapinas.
 Dixerat, ast illi tenuis percurrere uisus
 Ora situs, uiridisq; comis exhorruit humor.
 Protinus Inachios haurit suis arida campos.
 Diffugere undæ squallent fontesq; lacusq;
 Et caua seruenti durescunt flumina limo.
 Aegra solo macies: teneriq; ab origine culmi
 Inclinata seges: deceptum margine ripæ
 Stat pecus, atq; amnes querunt armenta natatos.
 Sic ubi se magnis refluus suppressit in antris
 Nilus, & Eoa liquentia pabula brumæ
 Ore premit, fumant desertæ gurgite ualles,
 Et patris undosi sonitus expectat hiulca
 Aegyptos, donec Pharijs alimenta rogatus

Donet agris, magnumq; inducat messibus annuum.
 Aret Lerna nocens, aret Lyræus, & ingens
 Inachus, aduoluensq; natantia saxa Charadrius.
 Et nunquam in ripis audax Erasinus, & equus
 Fluctibus Asterion, ille alia per ania suetus
 Audiri, & longe pastorum rumpere somnos:
 Vna tamen tactas (sed iussu numini) undas
 Hac quoq; secreta nutrit Langia sub umbra.
 Nondum illi raptus dederat lacrymabile nomen
 Archemorus, nec fama Dea: tamen ania seruat
 Et nemus, & fluvium: manet ingens gloria nymphæ
 Cum tristem Hypsipylem ducibus sudatus Achaie
 Ludus, & atra sacrum recolit tricieteris Ophelien.
 Ergo, nec ardemus clypeos uetare, nec arctos
 Thoracum nexus: tantum suis horrida torquet.
 Sufficiunt: non ora modo, angustisq; perusti
 Faucibus interior, sed uis quæit aspera pulsus
 Corda gelati uene, & siccis cruor ager adheres
 Visceribus: tunc Sole putris, tunc puluere tellus
 Exhalat calidam nubem: non spumeus imber
 Manat equum: siccis illidunt ora lupatis,
 Ora catenatas procul exertantia linguas,
 Nec legem dominum'ue pati sed perfurit aruis
 Flammatum pecus: huc illud impellit Adrastus
 Exploratores, si stagna Licinia restent,
 Si quis Amymones superest liquor: omnia cæcis
 Ignibus hausta sedenti nec spes humenitis Olympi.
 Ceu flauam Libyen, desertaq; pulueris afri
 Collustrent, nullaq; umbratam nube Syenen.

*Tandem inter sylvas (sic Enius ipse parabat)
 Errantes subitam pulchro in mœnore tuentur
 Hypsipyle: illi quamuis & ab ubere Opheliæ
 Non suus machij proles infauusta Lycurgi
 Dependet, neglecta comam, nec diues amictu.
 Regales tamen ore nota, nec mersus acerbis
 Extat honos: tunc hæc adeo stupefactus Adrastus,
 Diua potens nemorum (nam te uultusq; pudorq;
 Mortali de stirpe negant) qua leta sub isto
 Igne poli non queris aquas, succurre propinquis
 Gentibus Arciuenens seu te Latonia casto
 De grege transmisit thalamis seu lapsus ab astris
 Non humilis sæcudat amor (neq; enim ipse Deorum
 Arbitr, argolidum thalamis nouus) aspice mœsta
 Agmina nos ferro meritas excindere Thebas
 Mens tulit, imbelli sed nunc sitis anxia fatis,
 Summittitq; animos, & inertia corpora carpit,
 Da fessis in rebus opem, seu turbidus amnis,
 Seu tibi sæda palus: nihil hac in sorte pudendum,
 Nil humile est. Tu nunc uentis, pluuioq; rogaris
 Pro Ioue, tu refugas uires, & pectora bello
 Examinata reple: sic hoc tibi fidere dextro
 Crescat onus: tantum reduces dei flectere gressus
 Iuppiter, o quanta belli donabere præda
 Dircaos tibi diua greges, numerumq; rependam
 Plebis, & hic magna lucus signabitur ara.
 Dixit, & orantis media inter anhelitus ardens
 Verba rapit, cursuq; animæ labat arida lingua.
 Idem omnes pallorq; uiros, flatusq; solui*

Oris habet: reddit demisso Lemnia uultu.
 Diua quidem uobis: & si cœlestis origo est,
 Unde ego? mortales utinam haud transgressa fuissē
 Luctibus: aliter em mandati cernitis orbam
 Pignoris, at nostris an quis sinus, uberaq; ulla
 Scit Deus: & nobis regnum tamen, & pater ingens,
 Sed quid ego hæc? sessosq; optatis demoror unda?
 Mecum age nunc: si forte uado Langia perennes
 Seruat aquas, solet & rapidi sub limine cancri
 Semper, & Icarij quamuis iuba fulguret astri
 Ire tamen simul hærentem, ne tarda Pelasgis
 Dux foret, ah miserum uicino cespitæ alumnū
 (Sic Parca uoluere) locat, ponitq; negantem
 Floribus aggestis, & amico murmare dulces
 Solatur lacrymas. Qualis Berecynthia mater,
 Dum circa paruū iubet exultare tonantem
 Curetas trepidos: illi certantia plaudunt
 Orgia sed magnis resonat uagibus Ide:
 At puer in gremio uernæ telluris, & alio
 Gramine, nunc faciles sternit procursibus herbas
 In uultum nitens, charam modo lactis egeno
 Nutricem clangore ciens: iterumq; renidens,
 Et teneris meditans uerba illuctantia labris
 Miratur nemorum strepitus, aut obuia carpit,
 Aut paulo trahit ore diem, nemorisq; malorum
 Inscius, & uitæ multum securus inerrat.
 Sic tener Odrysia Maiores nūe, sic puer Ales
 Vertice Manalio, talis per litora reptans
 Improbis Ortygie latus inclinabat Apollo.

illi per damos, & opaca uirginibus umbris
Denia pars cingunt, pars arcta plebe sequuntur,
Præceteramq; ducem, medium subit illa per agmen
Non humili festina modo: iamq; amne propinquo
Rauca sonat uallis, saxosumq; impulit aures
Murmur ibi exultans cōclamat ab agmine primus,
Sicut erat leuibus tollens uexilla manipulis
Argus, aquæ, longusq; uirum super ora cucurrit
Clamor aquæ: sic Ambracij per litora ponti
Nauticus in remis iuuenum monstrante magistro
Fit sonus, inq; uicem contra percussa reclamat
Terra saluatus cum Leucæda pandit Apollo.
Incubere uadis passim discrimine nullo
Turba simul, primi q; nequi secernere mixtos
Æqua suis, frenata suis, in curribus inirant
Armenta, & pleni dominis, armisq; feruntur
Quadrupedes: hos turbo rapax, hos lubrica fallant
Saxa, nec implicios fluuiο reuerentia reges
Proterere, aut mersisse uado clamantis amici
Ora, fremunt undæ, longusq; è fontibus amnis
Diripitur, modo lene uirens, & gurgite puro
Perspicuus, nunc sordet aquis egestus ab imo
Alueus: inde toros riparum, & proruta turbant
Gramina: iam crassus cænoq; & puluere torrens
Quamquam expleta sitis, bibitur tamē: agmina bello
Decertare pueros, instumq; in gurgite Mariem
Presumere aut captam tolli uictoribus urbem.
Atq; aliquis regum medio circumflus amni,
Sylvarum Nemea longe regina uirentium

*Leſta Iouis ſedes, quàm, nunc, non Hercules actis
 Dura magis: rabidi cum colla minantia monſtri
 Angeret, & tumidos animam anguſtaret in artus,
 Hac ſeuiffe tenus populorum incepta tuorum
 Sufficiat. tuq; ò cunctis inſuete domari
 Solibus, æternæ largitor corniger undæ,
 Latuſ eas, quacunq; domo gelida ora reſoluſ
 Immortale tuens: neq; enim tibi cana reportat
 Bruma niues, raptasq; alio de fonte refundit
 Arcus aquas: grauidiue indulgent nubila Cori.
 Sed tuus, & nullo ruis expugnabilis aſtro.
 Te nec Apollineus Ladon, nec Xanthus uterq;
 Sperchiusq; minax, centauræusq; Lycormas
 Præſtiterint: tu pace mihi, tu nube ſub ipſa
 Armorum, fiſtasq; ſuper celebrabere menſas
 Ab Ioue primus honos: bellis? modo letus ouantes
 Accipias: fiſſasq; libens iterum hospita pandas
 Flumina, deſenſasq; uelis agnoſcere turmas.*

P. PAPINII STATII
THEBAIDOS LIBER
QVINTVS.

P*ulſa ſuis fluuiò populataq; gurgitis alueum
 Agmina linquebant ripas, amnemq; minorem
 Acrior & campum ſonipes rapit, & pedes arua
 Implet ouans: rediere uiris animiq; minaq;
 Votaq; ſanguinei mixtum ceu fonibus ignem
 Hauſſent belli, magnasq; in prælia mentes*

Diſpo

Dispositi in turmas rursus, legemq; severi
 Ordinis, ut cuiq; ante locus, ductorq; monentur
 Instaurare vias: tellus iam pulvere primo
 Crescit, & armorum transmittunt fulgura sylæ.
 Qualia trans pontum pharijs defensa serenis
 Rauca Paretonio decedunt agmina Nilo,
 Cum fera ponti hyems: ille clangore fugaci
 Umbra fretus, arvisq; uolans: sonat auius æther
 Iam Boream imbresq; pati, iam nare solutis
 Annibus, & nudo iuvat æstiuare sub Aemo.
 Hic rursus simili procerum uallante corona
 Dux Talaonides antiqua ut forte sub orno
 Stabat, & admosi nixus Polynicis in hastam,
 At tamen ò quæcunq; es ait, cui gloria tanta
 Venimus innumerae fatum debere cohortes,
 Quem non ipse Deum sator aspernetur honorem:
 Dic age (quando tuis alacres assistimus undis)
 Quæ domus, aut tellus, animâ quibus hausseris astris.
 Dic quis & ille pater? neq; enim tibi numina longe
 Transierit fortuna licet, maiorq; per ora
 Sanguis, & afflicto spirat reuerentia uultu.
 Ingemuit, & paulum fletu cunctata modesto
 Lemnias orsa referi: Immania uulnera rector
 Integrare iubet: furias, & Lemnon, & arctis
 Arma inserta thoris, debellatosq; pudendo
 Ense mares: redit ecce nefas, & frigida cordi
 Eumenis, ò miseræ quibus hic furor additus, ò nox
 O pater: illa ego sum (pudeat ne forte benigna
 Hospitis) illa duces, raptum quæ sola parentem

Occulit.

Ocului: quid longa malis exordia necto?
 Et nos arma uocant magniq; in corde paratus
 Hoc memorasse sat est: larvæ generata Thoeam
 Seruiniū Hypsipyle uestri sero capta Lycurgi.
 Aduertere annos: matorq; & honora uideri
 Parq; operi tanto: cunctis iam noscere casus
 Ortus amor: pater ante alios horiatur Adrastus.
 Imò agendum: prius longe damus agmina uulgi
 Nec facilis Nemeæ luas euoluere uires
 Quippe obienta comis, & ineluctabilis umbra)
 Pande nefas: ludesq; tuas gemitusq; tuorum
 Vnde hos aduenas regno deiecit labores,
 Dulce loqui miseris, ueteresq; reducere questus
 Incipit: Aegæo premitur circumflua Nereo
 Lemnos: ubi ignisera fessus respirat ab Aeina
 Mulciber ingenti tellurem proximus umbra
 Vesit. Alios: nemorumq; obscurat imagine ponti.
 Thraces arant contra Thracum fatalia nobis
 Littora, & inde nefas: florebat diues alumnis
 Terra, nec illa Samo fama Delo: ut sonanti
 Pector & numeris quas spumifer assiluit Aegon
 Dis usum turbare domos: nec pectora culpa
 Nostra uacant: nullos Veneri sacrauimus ignes.
 Nulla Deæ sedes: mouet & cœlestis quondam
 Corda dolor lentoq; irrepunt agmine poenæ.
 Illa Paphon ueterem, centumq; altaria linquens
 Nec uultu nec crine prior, soluisse iugalem
 Ceston, & Idalias proci ablegasse uolueres
 Feriur, erant ceteræ media quæ noctis in umbra,

Diuam alios ignes, maioraq; tela gerentem
 Tartarcas inter thalamis uoluisti sorores
 Vulgarem, uq; implicitis ar ana domorum
 Anguibus & seua formidine cuncta repleuit
 Limina, nec fidi populum miseraa mari,
 Protinus à Lemno teneri fugistis amores,
 Motus Hymen uersq; faces, & frigida iusti
 Cura i hori, nulle redeunt in gaudia noctes,
 Nullus in amplexu sopor est: odia aspera ubiq;
 Et furor, & medio recubat discordia lecto,
 Cura uiris tumidos aduersa Thracas in ora
 Eruere, & seua bellando frangere gentem.
 Cumq; domus contrà stantesq; in litore nati,
 Dulcius Aedonias hyemes: Arctonq; frementem
 Excidere, aut tandem iacta post praelia nocte
 Fractorum subitas torrentum audire ruinas.
 Ille autem tristes (nam me tunc libera curis
 Virginitas, anniq; tegunt) sub nocte, dieq;
 Assiduis egre lacrymis solitaria miscuit
 Colloquia, aut seua spectant iras, equora Thracem.
 Sol operum medius summo librabat olympo
 Lucentes ceu staret, equos, quater axe sereno
 Intonu, quater antra Dei suauis anhelos
 Exerueret apices, ueni q; absensibus Aegon
 Motus, & ingenti percussit litora ponto.
 Cum subito horrendas, aut matura Polyxo
 Tollitur in furias, thalamusq; infusa relictis
 Eusolat infano uelut Thesmestia Thyas
 Rapta Deo, cum sacra nocant, idæaq; suadet

*Buxus, & à summis auditis montibus Euan,
 Sic erecta genas, aciemq; effusa, trementi
 Sanguine, desertam rapidis clamoribus urbem
 Exagitat, clausasq; domos, & limina pulsans.
 Consilium uocat infelix, comitatus eunti
 Hærebant naui, atq; ille non segnius omnes
 Erumpunt tectis, summasq; ad Pallados arces
 Impetus, huc propere stipamur, & ordine nullo
 Congesta, stricto mox ense silentia iussit
 Hortatrix scelerum, & medio sic ausa profari est.
 Rem summam instinctu superum, meritiq; doloris
 O uidua firmate animos, & pellite sexum
 Lemniades sancire paro, si tædet inanes
 Aeternum seruare domos, turpemq; iuuentæ
 Flore situm, & longis steriles in luctibus annos.
 Inueni (promitto) uiam, nec numina desunt.
 Quæ renouanda Venus, modo par insumite robur
 Luctibus, atq; adeo primum hoc mihi noscere detur,
 Tertia canet hyems, cui connubialia uincta,
 Aut thalamis secretus honos? quod coninge pectus
 Intepuit? cuius uidit Lucina labores
 Dicite? uel iustos cuius pulsantia menses
 Vota tument? quæ pacæ ferus, uolucresq; iugari
 Mos datus, heu segnes potuit ne ultricia graijs
 Virginibus dare tela pater? lætusq; dolorum
 Sanguine securos iuuenum persundere somnos?
 At nos uulgus iners, quod si propioribus actis
 Est opus, ecce animos doceat Rhodopæa coniux
 Vltia manu thalamos, paruerq; epulæ a marito,*

*Nec uos immunis scelerum, securâ ue cogo.
 Plena mihi domus, en atq; ingens cernitæ sudor.
 Quattuor hos unâ, decus, & solatia patris
 In gremio (licet amplexu, lacrymisq; moremur)
 Transadigam ferro, sanienq; & uulnera fratrum
 Miscibo, patremq; super spirantibus addam.
 Ecqua tot in cades animum promittit? agebat
 Pluribus aduerso, nituerunt uela profundo.
 Lemnia classis erat, rapuit gausa Polyxò
 Fortunam, atq; iterat: Superis'ne uocantibus uliro
 Desumus? ecce rates, deus has, deus ultor in iras
 Adportat, cœpiisq; fauet, nec imago quietis
 Vana meæ, nudo stabat Venus ense, uideri
 Clara mihi somnosq; super, quid perditis auum?
 Inquit, agè auersis thalamos purgate maritis.
 Ipsa facies alius, melioraq; fœdera iungam.
 Dixit, & hoc ferrum stratis hoc (credite) ferrum
 Imposuit, quin ò misere, dum tempus agit rem,
 Consulite en ualidis spumant euersa lacertis
 Aequora, Bistomides ueniunt fortasse maritæ.
 Hinc stimuli ingentes, magnusq; aduoluitur æstris
 Clamor, Amazonio Scythiam feruere tumultu,
 Lunatumq; putes agmen descendere, ubi arma
 Indulget pater, & seui mouet ostia belli.
 Nec uariis fremor, aut studia in contraria rapti
 Dissensus ut plebe solet, furor omnibus idem,
 Idem animus solare domos, inuenumq; senumq;
 Precipitare colos, plenisq; adfringere paruos
 Uerberibus, ferroq; omnes exire per annos.*

Tunc viridis late lucus iuga celsa Minerva
 Propter opacat humum niger ipse, sed insuper ingem
 Mons premit, & gemina pereunt caligine soles.
 Hic sanxere fidem, tu maritima testis Enyo
 Atq; inferna Ceres, stygiaq; Acheronte recluso.
 Amie preces uenere deæ, sed fallit ubiq;
 Mixta Venus. Ven⁹ arma tenet, Ven⁹ admonet iras.
 Nec de more cruor natum Caropeia coniux
 Obtulit, accingunt sese, & mirantia ferro
 Pectora, congestisq; auidæ simul undiq; dextris
 Perfringunt, ac dulce nefas in sanguine uiuo
 Coniurant, matremq; recens circumuolat umbra.
 Talia cernenti mihi, quantus in ossibus horror?
 Quis ue per ora color? qualis cum cernua cruentis
 Circumuenta lupis, nullum cui pectore molli
 Robur, & in uolucris tenuis fiducia cursum,
 Precipitat suspensa fugam iamq; teneri
 Credit, & elusos audit concurrere morsus.
 Illi aderant, primis iamq; offendere carinæ
 Littoribus, certant salu contingere terram
 Precipites, miseri quos non aut horrida uirtus
 Marie sub odrysiis, aut medij inclementia ponti
 Hauserit, alta etiam superam delubra uaporant,
 Promissasq; trahunt pecudes: niger omnibus aris
 Ignis, & in nullis spirat deus integer extis.
 Tardius humenti noctem deiecit olympo
 Iuppiter, & uersum mihi reor æthæra cura
 Sustinuit, dum facta uetant, nec longius unquam
 Cessauere nouæ perfecto sole tenebræ.

Seta tamen mundo uenerunt astra, sed illis
 Et Paros, & nemorosa Thasos, crebraq; relucens
 Cyclades, una graui penitus lateat obruta cælo
 Lemnos in hac tristes nebula, & plaga caca superne
 Textitur una uagis Lemnos non agnita nauis.
 Iam domibus fusi nemorum per opaca sacrorum
 Diuibus indulgent epulis, uacuantq; profundo
 Aurum immane mero, dum quæ per Strymona pugnae,
 Quis Rhodope, gelido'ue labor sudatus in Aemo
 Enumerare uacat? nec non manus impia nuptæ
 Seta inter festasq; dapes quo maxima cultu
 Quæq; iacent, dederat mites Cytherea suprema
 Nocte uiros, longoq; breuem post tempore pacem
 Nequicquam, & miseros perituro afflauebat igne.
 Conticuere chori, dapibus, ludisq; licenti
 Fu modus, & primæ decrescunt murmura noctis,
 Cum consanguinei mixtus caligine leti
 Rore madens stygio, morituram amplectitur urbem
 Somnus, & implacido fundit grauius omnia cornu,
 Secernitq; uiros, uigilant nuptæq; natusq;
 In scelus, atq; hilares acuum fera tela sorores.
 Inuasere nefas, cuncto sua regnat Erinys
 Pectore non aliter Scythicos armenta per agros
 Hircanæ claufere leæ, quas exigit artu
 Prima fames, auidiq; implorant ubera nati.
 Quos tibi (nam dubio) scelerum de mille figuris
 Expediam casus. Elimem temeraria Gorge
 Eunt etum ramis, aliaq; in mole Tapeum
 Efflantem summo crescentia uina, superstant

Vulnere dissecta rimatur ueste sed illum
 Infelix sopor admotus sub morte refugit.
 Turbidus, incertusq; oculis uigilantibus hostem
 Occupat amplexu: nec segnius illa tenentis
 Ponè adigit costas, donec sua pectora ferro
 Tangeret, is demum scelere modus ora supinat
 Blandus adhuc, oculisq; tremens & murmurè Gorg
 Quærit, & indigno soluit sua brachia collo.
 Non ego nunc uulgi quanquam crudelia, pandam
 Funera, sed propria luctus de stirpe recordor.
 Quid te flauæ Cydon? quid te per colla refusus
 Intactum Crenæ comis? quibus ubera mecum
 Obliquumq; à patre genus? sortemq; timebam
 Quem desponsa Gyan? uidi Lapsare cruenta
 Vulnere Nirmidonis, quidq; inter ferta, chorosq;
 Barbara ludentem fodiebat Opopea mater?
 Flet super æquæuum soror exarmata Lycaste
 Cydemon, heu similes perituro in corpore uulnus
 Aspiciens, floremq; genæ, & quas sinxerat auro
 Ipsa comas: tum saeva parens iam coniuge fuso
 Astitit, impellitq; minis, atq; inserit enseni.
 Ut fera, quæ placido rabiem desueta magistro
 Tardius arma mouet, stimulusq; & uerbere crebro
 In mores negat ire suos, sic illa uacanti
 Incidit, undantiemq; sinu collapsa cruorem
 Excipit, & laceros premit in noua uulnere crines.
 Ut uero Alcimedon etiamm in murmurè truncos
 Ferre patris uulnus, & egentem sanguinis enseni
 Conspexi, riguerè coma, at in uiscera sauis

Horror

Horror ſit meus ille Thooſ, mea dira uideri
 Dextra mihi. extemplo thalamis turbata paternis
 Inferor. ille quidem dudum (quis magna tuenti
 ſomnus?) agit uerſans ſecum (& ſi lata reſeſſit
 Vrbe domus?) quiſnā ſtrepitus? quæ murmura noctis?
 Cur fremebunda quies? trepido ſcelus ordine pando.
 Quis dolor? unde animi? uis nulla arcere furentes.
 Hac ſequere ò miſerande, premūt. aderiantq; moranti
 Et mecum fortasſe cades. his motus. & arius
 Erexit ſtratis. ſerimur per denia uasſe
 Urbis, ubi ingentem nocturnæ cadis aceruum
 Paſſim, ut quoſq; ſacris crudelis ueſpera lucis
 Strauerat, occulta ſpeculamur nube latentes,
 Hic impreſſa toris ora. extantesq; recluſis
 Pectoribus capulos. magnarum & fragmina trunca
 Haſtarum, & ferro laceras per corpora ueſtes.
 Crateras pronos, epulasq; in cade natantes
 Cernere erat. iugulisq; modo torrentis apertiſ
 Sanguine commixto redeuntem in pocula Bacchū.
 Hic iuuenum manus, & nullis uiolabilis armis
 Turba ſenes, poſitiq; patriam ſuper ora gementum
 Semineces pueri, trepidas in limine uite
 Singultant animas. gelida non ſanius Oſſa
 Luxuriant Lapitharum epule, ſi quando profundo
 Nubigenæ caluere mero. uix primus ab ira
 Pallor, & impulſis ſurgunt ad prælia menſſi.
 Tunc primum ſeſe trepidis ſub nocte Thyoneus
 Detexit, nato portans extrema Thoani
 Subſidia, & multa ſubitus cum luce refulſit,

Agnovi. non ille quidem turgentia fertis
 Tempora, nec flava crimem distinxerat una
 Nubilus, indignumq; ocalis liquenibus imbrem
 Alloquitur: Dum fata dabant tibi nate, potentem
 Lemnon, & externis etiam servare timendam
 Gentibus: haud unquam iusto mea cura labori
 Destitit, absciderant tristes crudelia Parca
 Stamina, nec dictis, supplex quæ plurima fudi
 Ante Iovem, frustra, lacrymisq; avertere lucus
 Conigit infandam nate concessit honorem.
 Accelerate fugam, tuq; ò mea digna propago
 Hac rege uirgo patrem, gemini quæ brachia muri
 Littus eunt, illa quæ rara silentia porta
 Stet funesta Venus, ferroq; accincta furens
 Adiuvat, unde manus? unde hæc manortia diuæ
 Pectora? tu lato patrem committe profundo,
 Secedam curis, ita fatus in æra rursus
 Soluitur, & nostros usus arcenibus umbris
 Altius, iter longe claravit limite flammæ.
 Quæ data signa sequor, dein curvo robore clausum
 Dÿs pelagi, ventisq; & Cyclâdas Ægeoni
 Amplexo, commendo patrem, nec fleibus unquam
 Fit modus alternis, ni iam dimittat Eoo
 Lucifer astra polo: tum demum litore raucio
 Multa metu reputans, & uix confisa lyso
 Dividor ipsa gradu nitens sed & anxia retro
 Pectora nec requies, quin & surgentia cælo
 Flamina, & è cunctis prospectem collibus undas.
 Exoritur pudibunda dies, scælumq; retexens

*Auersum Lemno iubar, & declinua Titān
Opposita iuga nube refert. patuere furores
Nocturni, lucusq; nouæ formidine cunctis.
Quaquam inier similes habiuit pudor, impia terras
Infodunt scelera, aut festinis ignibus urunt.
Iam manus Eumenidum, captasq; refugerat arces
Exaturata Venus, licuit sentire quid ausu
Exturbare comas, & luminaingere fletu.
Insula diues agris, opibusq; armisq; uirisq;
Nota situ, & Getico nuper ditata triumpho,
Non maris incursum, non hoste, nec æthere laeno
Perdidit una omnes orbata, excisaq; mundo
Indigenas non arua uiri non equora uerrunt.
Conticuere domus: cruor altus, & oblita crasso
Cuncta rubent tabo: magna q; in mœnibus urbis
Nox tantum, & sæui spirant per culmina manes.
Ipsa quoq; arcans tecti in penetralibus alio
Molior igne pyram: sceptrum super arma, patrisq;
Iniicio, & notas regum gestamina uestes.
At prope mœsta rogum confusis ignibus aëto
Ense cruentato, fraudemq; & inania busta
Plango metu ne forte premant: cassumq; parenti
Omen: & hac dubios læti precor ire timores
His mihi pro meritis, ut falsi criminis aëto
Parta fides, regno, & solio confidere patris
Supplicium dauur: an ne illis, obssa negarem?
Accepsi, sæpe ante deos testata, fidemq;
Immeritasq; manus, subeo (prò dira potestas)
Exanguè imperiū, & mœstā sine culmine Lemnon.*

Iam magis atq; magis uigiles dolor angere sensus,
 Et gemitus clari, & paulatim inuisa Polyxo
 Iam meminisse nefas: iam ponere manibus aras
 Concessum, & mulum cineres iurasse sepultos.
 Sic ubi ductorem trepide stabuliq; maritum
 Quem penes, & saltus & adulta gloria gentis,
 Massylo frangi stupuere sub hoste iuuenta
 At truncum sine honore pecus, regemq; peremptum
 Ipse ager, ipsi amnes, & muta armenta queruntur.
 Ecce autem arata dispellens aquora prora
 Peliás intacti late subit hospita ponti
 Pinus, agunt Mityna: geminus fragor ardua canes
 Per laetia: abruptam credas radicibus ire
 Ortygiam, aut fractum pelago decurrere montem.
 Ast ubi suspensis siluerunt aquora tonsis,
 Mitior & senibus Cygnis, & pectine Phœbi,
 Vox media de puppe uenit: maria ipsa carina
 Accedunt (post nosse datum est) Oeagrius illic
 Accliuus malo medijs intersonat Orpheus
 Remigys, tantosq; iubet nescire labores.
 Illis in scythicum Boréan iter: oraq; primum
 Cyaneis arctata uadis, nos Thracia uisū
 Bella rata, uario tecta incurfare tumultu
 Densarum pecudum, aut fugientium more uolucrum.
 Heu ubi nunc furia? porius? amplexaq; litus
 Mœnia? quā longe pelago despectus aperio
 Scandimus, & celsas turres: huc saxa, sudesq;
 Armaq; mœsta uirum, atq; infectos cadibus enses
 Subuectam trepide, quin & squallentia texta

Thoracum, & uultu galeas intrare soluto
 Non pudet audaces: rubuit mirata catervas
 Pallás, & aduerso risit Gradivus in Aemo.
 Tunc primum exanimis præceps amentia cessit.
 Nec ratis illa salo sed diuum sera per æquor
 Iustitia, & poenæ scelerum aduentare uidentur.
 Iamq; aberant terris, quantum gorynna currunt
 Spicula cœruleo gravidam cum Iuppiter imbri
 Ipsa super nubem ratis armamenta pelagæ
 Sistit agens: inde horror aquis, & raptus ab omni
 Sole dies miscet tenebras, quis protinus unda
 Concolor obnixi lacerant caua nubila uenti,
 Diripiuntq; fretum, nigris redit humida tellus
 Vorticibus, totumq; notis portantibus æquor
 Pendet, & equato iam iam prope sidera, dorso
 Frangitur incerta iam nec prior impetus alio,
 Sed labat extantem rostris: modo gurgite in imo,
 Nunc cœlo Tritona ferens, nec robora profunt
 Semideum heroum, puppemq; insana flagellat
 Arbor, & instabili procumbens pondere curuas
 Raptat aquas, remiq; cadunt in pectus inanes.
 Nos quoq; per rupes, murorumq; aggere ab omni
 Dum labor ille uiris, fractaq; indignantur, & austris,
 Desuper inualidis fluitantia tela laceris
 (Quid non ausa manus?) Telámona, & Pelcæ cōtra
 Spargimus, & nostro petitur Tirynthius arcu.
 Illi quippe simul bello, pelagoq; laborant:
 Pars clypeis munire ratem, pars æquora fundo
 Egerere: ast alij pugnant, sed inertia motu

Corpora suspensæq; carent conamine vires.
 Instamus tactu telorum, & ferrea nimbis
 Certat hyems, uastæq; sudes fractiq; molares,
 Spiculaq; & multa crinium missile flamma.
 Nunc pelago, nunc puppe cadunt: dat operta fragore
 Pinus, & abiunctis regemunt tabulata cauernis.
 Talis hyperborea uirides niue uerberat agros
 Iuppiter, obruitur campis genus omne ferarum,
 Depressæq; cadunt uolucres: & mæsis amaro
 Strata gelu fragor inde iugis, inde annibus ira.
 Vi uero elisit nubes Ioue tortus ab alto
 Ignis, & ingentes patuere in lumine nautæ:
 Dirigere animi, manibusq; horrore remissis
 Arma aliena cadunt: redeunt in pectora sexus.
 Cernimus Acacidæ, murisq; immane minantem
 Antæum, & longa pelleniem cuspide rupes
 Iphiton, attonito manifestus in agmine supra est
 Amphitryoniades, puppemq; alternus uirinq;
 Ingrauat, & medias ardet descendere in undas.
 At leuis, & misere nondum mihi notus Iason
 Transtra per, & remos, impressaq; terga uirorum
 Nunc magnum Oeniden, nunc ille hortatibus Idam
 Et Talaum, & cana rorantem aspergine ponti
 Tyndariden iterans, gelidiq; in nube parentis
 Vela laborantem Calaim subnectere malo
 Voce, manuq; rogat, quatiunt impulsibus illi
 Nunc freta, nunc muros: sed nec spumantia cedunt
 Aequora, & incussa redeunt à iuribus haste.
 Ipse graues fluctus, clauumq; audire negantem

*Tassat agens Tiphys, palletq; & plurima mutas
 Imperia, ac lauas, dextrasq; obtorquet in undas
 Proram: nauis fragis auidam concurrere saxis:
 Donec ab extremo cuneo ratis Aesone natus
 Palladios olea, Mopsi gestamina ramos
 Extulit, & socium turba prohibente poposcit
 Foedera: precipites uocem inuoluere procelle.
 Tunc modus armorum: pariterq; exhausta quierunt
 Flamina, confusoq; dies respexit Olympo.
 Quinquaginta illi trabibus de more reuinctis,
 Eminus abrupto quatiant noua littora salu.
 Magnorum decora alta parum iam fronte sereni,
 Noscendiq; habitus: postquam timor, ira; cessit
 Vultibus, arcana sic fama erumpere porta
 Calicolas, si quando domus, litusq; rubentum
 Aethiopum, & mensas amor est intrare minores.
 Dant fluij montesq; locum: tum terra superbit
 Gressibus, & paulum respirat cœ' i'ser Atlas.
 Hic & ab asserio naper marathone superbum
 Thesæa, & Ismarios aquilonia pignora fratres,
 Viraq; quis rutila stridebant tempora penna,
 Cernimus: hic Phœbo non indignante priorem
 Admetum, & duræ similem nihil Orphæa Thraca,
 Tunc prolem Alydone satam, generumq; profundi
 Nereos, ambiguo uisus errore lacescunt
 Oebalide gemini: chlamys huic, chlamys ardet et illi.
 Ambo hastile gerunt: humeros exercius uterq;
 Nudus uterq; genas simili coma fulgurat astro,
 Ardet iter, magniq; sequens uestigia mutat*

Here

*Herculis, & tarda quamuis se mole ferentem,
Vix cursu tener aequat Hylas: Lernaëq; tollens
Arma, sub ingenti gaudet sudare pharetra.
Ergo iterum Venus, & tacitis corda aspera flammis
Lemniadum perterritat amor. tunc regia Iuno
Arma, habitusq; virum, pulchraeq; insignia gentis
Mentibus insinuat, certatimq; ordine cuncta
Hospitibus patuere fores: tunc primus in aris
Ignis, & infandis uenere obliuia curis.
Tunc epula, felixq; sopor, noctesq; quietæ
Nec superum sine mente reor, placuere satientes:
Forſitan & uestre fatum excusabile culpa
Noscere cura, duces: cinerem, furiasq; meorum
Testor, ut externas non sponte aut crimine iudas
Attigerim (scit cura deum) & si blandus Iason
Virginibus dare uincla nouis: sua iura cruentum
Phasim habent: alios Colchi generastis amores.
Iamq; exuta gelu repuerunt sidera longis
Solibus, & uelox in terga reuoluitur annus.
Iam noua progenies, partusq; in uota soluti,
Et non speratis Lemnos celebratur alumnis.
Nec non ipsa tamen thalami monumenta coacti
Enitor geminos, duroq; sub hospite mater
Nomen aui renouo: nec quæ fortuna relictis
Nosse datum, iam plena quater quinquennia pergunt
Si modo fata sinunt, aluiq; rogata Lycaste.
Detumuerè animi maris, & clementior auster
Vela uocat: ratis ipsa moram, portusq; quietos
Odit, & assueti tendit retinacula saxi.*

Inde fugam Minyæ, sociosq; appellat Iason
 Efferus, O uitam iam tum mea litora rectis
 Præteruectus aquis, cui non sua pignora cordi.
 Non promissa fides: certe stat fama remotis.
 Gentibus, æquorei redierunt uellera Phryxi.
 Ut statâ lux pelago, uenturumq; æthæra sensit
 Tiphys, & occidui rubuere cubilia Phœbi,
 Heu iterum gemitus, iterumq; nouissima nox est.
 Vix reserata dies, & iam rate celsus Iason
 Ire iubet, primoq; ferit dux uerberare pontum.
 Illos, & scopulis, & summo uertice montis
 Spumæa porrecti dirimentes terga profundi.
 Prosequimur uisu, donec lassauit euntes.
 Lux oculos, longumq; polo contexere uisa est
 Aequor, & extremi pressit freta margine cœli.
 Fama subit portus, uectum trans alta Thôanta
 Fraterna regnare Chio, mihi crimina nulla,
 Et uacuos arsisse rōgos: fremit impia plebes
 Sontibus accense stimulis, facinusq; reposcunt.
 Quinciam oculi, & uulgo increbrescere uoces.
 Sola'ne fida suis? nos autem in funere lætæ?
 Non deus hæc, satumq; quod imperat urbe nefanda,
 Talibus exanimis dictis (& triste propinquat
 Supplicium) nec regna iuuant, uaga litora furto
 Incomitata sequor, funestaq; mœnia linquo,
 Quâ fuga nota patris, sed non iterum obuius Euan.
 Nam me prædonum manus huc appulsa iacentem
 Arripit, & uestras famulam transmittit in oras.
 Talia Lerna's iuerat dum regibus exul

Lemmas, & longa solatur damna querela,
 Emmemor absentis (sic Di suasistis) alumni.
 Ille graues oculos, languentiaq; ora comanti
 Mergit humo fessusq; diu puerilibus actis
 Labitur in somnos pressa manus haeret in herba.
 Interea campis nemoris sacer horror aethi
 Terrigena erigitur serpens, tractuq; soluto
 Immanem sese uehit, ac post terga relinquit
 Liuida, sax oculis tumidi stat in ore ueneni
 Spuma uires, iter lingua uibrat, terna agmina aduinci
 Dentis, & aurata crudelis gloria frontis
 Prominet: Inachio sanctum dixere Tonanti
 Agricole, cui cura loci, & syluestribus aris
 Pauper honos, nunc ille dei circumdare temple
 Orbe uago labens, misere nunc robora silye
 Aterit, & uastus tenuat complexibus ornos,
 Sepe super fluuios gemens iacet aggere ripe
 Continuis squammisq; incisus adestuat annis:
 Sed nunc Ogygi iussu quando omnis anhelat
 Terra dei trepidaq; latens in puluere Nympha,
 Saxator amphractu laterum sinuosa retorquens
 Terga solo sicciq; nocens furit igne ueneni.
 Stagna per, aremesq; lacus, fontesq; repressos
 Voluit, & uacuis flauorum in uallibus errat,
 Incertusq; sui liquidum nunc aëra lambit
 Ore supinato, nunc arua gementia radens
 Pronus adheret humo, si quid uiridantia sudant
 Gramina: percussæ calidis afflatus herbe
 Quæ tulit ora, cadunt, moriturq; ad sibila campus.

Quantus

Quantus ab arctois discriminat æthæra plaustris
Anguis, & usq; notos, alienumq; exiit in orbem,
Quamuis & ille sacri spiris intorta mouebat
Cornua Parnasi: donec tibi Delie fixus
Vexit, arundineam cecidit uulnere syluam.
Quis tibi parue deus tam magni pondera sati
Sorte dedit? tu ne hoc uix prima ad limina uitæ
Hoste iaces? an ut inde sacer per secula graijs
Gentibus, & tanto dignus morerere sepulcro?
Occidis extremæ districtus uerberare caudæ
Ignaro serpente puer, fugit illicet artus
Somnus, & in solam patuerunt lumina mortem.
Cum tamen attonito moriens uagitus in auras
Excidit, & ruptis immutauit ore querelis.
Qualia non totas peragunt infœmnia uoces
Audijt Hypsipyle, facilemq; negantia cursum
Exanimis genua agra rapit, iam certa malorum
Mentis ab augurio, sparsaq; per omnia uisu
Lustrat humum quærens, & nota uocabula paruo
Nequicquā ingeminās, nusquā ille, & prætæ recentis
Amisere notus, uiridi piger accubat hostis
Collectus gyro, spatiosaq; iugera complet.
Sic etiam obliqua ceruicem expositus in aluo,
Horruit infelix uisu, longoq; profundum
Incendit clamore nemus, nec territus ille,
Sed iacet. Argolicas ululatus flebilis aures
Impulit, extemplo monitu ducis aduolat ardens
Arcas eques, causamq; refert, tum squammea dimittit
Toruus ad armorum radios, fremitumq; uirum

Colla

Colla mouet. rapit ingenti conamine saxum
Quo discretus ager, uacuasq; impellit in auras
Arduus Hippomedon. quo turbine bellica quondam
Librati saluunt portarum in claustra molares.
Cassa ducis uirtus. nam mollia colla refusus
In tergum serpens uenientem exhausserat ictum.
Dat sonitum tellus. nemorumq; per auia densi
Dissultant nexus. at non mea uulnera clamat.
Et trabe fraxinea Capaneus subit obuius: Vnquam
Effugies? seu tu puidi ferus incola luci,
Sive deus. uinamq; deis concessa uoluntas.
Non si conseruium super hac tua membra Giganta
Subueheres. uolat hasta tremens. & hiantia monstri
Ora subit. linguaeq; secat fera uincla trifida.
Perq; inbas stantes. capitisq; insigne corusci
Emicat. & nigri sanie perfusa cerebri
Figitur hasta solo: longus uix tota peregit
Membra dolor. rapido celer ille uolumine telum
Circuit. auulsumq; ferens in opaca refugit
Templa dei. hic magno tellurem pondere mensus
Implorantem animam dominis asibilat aris.
Illum & cognata stagna indignantia Terna.
Floribus & uernis assueta spargere Nympha.
Et Nemces reptatus ager. lucosq; per omnes
Syluicole fracta gemuistis arundine Fauni.
Ipse etiam e summa iam tela poposcerat Aetna
Iuppiter. & dudum nimbiq; hyemesq; coibant.
Ni minor ira deo. grauioraq; tela mereri
Seruatus Capaneus. moti tamen aura cucurrit

Fulminis, & summas libauit uertice cristas.
Iamq; pererratis infelix Lemnia campis
Ziber ut angue locus, modico super aggere longe
Pallida sanguineis infectas roribus herbas
Prospicit. huc magno cursum rapit effera lucta,
Agnosciq; nefas, terraq; illisa nocenti
Fulminis in morem non uerba in funere primo,
Nō lacrymas habet, ingeminat misera oscula tantum
Incumbens, animaq; fugam per membra tepentem
Querit hians, non ora loco, non pectora restant.
Rapta cutis, tenera ossa patent, nexusq; madentes
Sanguinis imbre noui, totumq; in uulnere corpus.
Ac uelut aligera sedem, fœtusq; parentis
Cum piger umbrosa populatus in ilice serpens,
Illa redit, queruleq; domus mirata quiete
Stat super impendens, aduectosq; horrida mœsto
Excuiit ore cibos, cum solus in arbore chara
Sanguis, & errantes per capta cubilia plumæ.
Vt laceros artus gremio miseranda recepit,
Intexiitq; comis, tandem laxata dolore.
Vox inuenit iter, gemitusq; in uerba soluti:
O mihi deserta natorum dulcis imago
Archemore: ò rerum & patriæ solamen ademptæ,
Seruiijq; decus, qui te mea gaudia fontes
Extinxere dei? modo quem digressa reliqui
Lasciuum, & prono uexantem gramina cursu?
Heu ubi fiderei uultus? ubi uerba ligatis
Imperfecta sonis? risusq; & murmura soli
Intellecta mihi? quoties tibi Lemnon, & Argos

Suecia loqui, & longa somnum suadere querela?
Sic equidem luctus solabar, & ubera paruo
Iam materna dabam, cui nunc venit irritus ori
Lactis? & infelix in uulnera liquitur imber?
Nosco deos, O dura mei presagia somni,
Nocturniq; metus, & nunquam impune per umbras
Attonita mihi uisa Venus, quos arguo diuos?
Ipsa ego te (quid enim timeam mortura fateri?)
Exposita fatus, que mentem insania traxit?
Tanta ne me, tanta tenuere obliuia cure?
Dum patrios casus fama; exorsa retracto
Ambitosi mee, pietas hec magna fidesq;
Exoluit tibi Lemne nefas, ubi letifer anguis
Ferte duces si qua est meriti mihi gratia duri,
Si quis honos dictus, aut uox exstinguit ferro,
Ne tristes dominos, orbamq; inimica reuisam
Eurydicen, quanquam haud illi mea cura dolendo
Cesserit, hoc ne ferens onus ille tabile matris
Transfundam gremio? quam me prius ima sub umbras
Mergat humus? simul hec terraq; ei sanguine uulnū
Sordida, magnorum circa uestigia regum
Veritur, & tacite merentibus imputat undas,
Et iam sacrifici subitus per tecta Lyncurgi
Nuntius impleat lacrymis ipsumq; domumq;
Ipsam adueniantem Persei uertice sancto
Montis, ubi aduerso dederat profecta Tonanti,
Et caput iratis rediens quassabat ab exis.
Hic sese Argolicis immunem seruat ab armis
Haud animi uacuis, sed templa, araq; tenebant.

Necd

Necdum etiam responsa deum, monitusq; uetusti
 Exciderant, uoxq; ex adytis accepta profundis,
 Prima Lycurge dabis dyrao summa bello
 Id cauet, & mortuus vicini puluere Maris
 Angitur ad lituos periturisq; inuidet armis.
 Ecce fides superum laceras comitata Thoantis
 Aduehit exequias contra sedit obuia mater
 Foemineos cœtus, plangemiaq; agmina ducens.
 At non magnanimo pietas ignaua Lycurgo,
 Fortior ille malis, lacrymasq; insana resorbet
 Ira patris longo rapit arua morantia passis
 Vociferans illa autem ubi nam? cui parua cruoris
 Lata? ne damna mei? uiui? ne? impellit raptam,
 Ferit citi comites, saxo omnis fabula Lemni
 Et pater, & iumida generis mendacia sacri
 Exciderint abbat letumq; inferre parabat
 Ense furens rapto, uenienti Oeneius heros
 Impiger obiecta proturbat pectora parma.
 Ac simul infrendens, Sis! te hunc uesane furorem
 Quisquis es, & pariter Capaneus, acerq; reducto
 Affuit Hippomedon, rectorq; Erymanthius ense,
 Ac iuuenem multo perstringunt lumine, at inde
 Agrestum pro rege manus, quos inter Adrastus
 Maior, & socie uerius commercia uite
 Amphiaræus ait, ne, queso absistite ferro,
 Unus auum sanguis, Ne? ne indulgete furori.
 Tuq; prior sed non sedato pectore Tydeus
 Subiicit, An? ne ducem, seruatricemq; cohortis
 Inachiae ingratum coram tot millibus audes

*Mactare in tumulos? (quanti prò funeris ultor)
 Cui regnum, genitorq; Thoas, & lucidus Euan
 Stirpis auus, timido'ne parum quòd gentibus actis
 Undiq; in arma tuis, inter trepida agmina pacem
 Solus habes? habeas, & te uictoria Graium
 Inueniat tumulis, etiamnum hæc fata gementem,
 Dixerat. & tandem cunctante modestior ira
 Ille refert: Equidem non uos ad mœnia Thebes
 Rebar, & hostiles huc aduenisse caternas.
 Pergite in excidium socij, si tanta uoluptas
 Sanguinis, imbuite arma domi, atq; hæc irrita dudum
 Tēpla Iouis (qd enim haud licitū?) ferat impi⁹ ignis.
 Si uilem, tanti premerent cum pectora luctus,
 In famulam ius esse ratus, dominoq; duciq;
 Sed uidet hoc, uidet ille deum regnator, & ausis
 Sera quidem, manet ira tamen, sic fatus, & arces
 Respicit, atq; illic alio certanūne belli
 Tecta fremant, uolucres equitum præuenterat alas
 Fama recens, geminos alis complexa tumultus.
 Illi ad fata rapi, atq; illi iam occumbere leto.
 Sic meruam Hypsipylem iterant, creduntq; nec ira
 Fit mora, iamq; facies, & tela penatibus instant.
 Vertere regna fremunt, rapiūq; auferre Lycurgum,
 Cum Ioue, cumq; aris, resonant ululatibus ades
 Fœminicis, uersusq; dolor dat terga timori.
 Alipedum curru, sed enim sublimis Adrastus
 Secum ante ora uirū fremebunda Thoantida portans
 At medius turmis: & parcite, parcite clamat.
 Nil actum sene, meritus nil tale Lycurgus*

Excid

Excidium, gratiq; inuentrix fluminis ecce.
Sic ubi diuersis maria euertere procellis
Hinc Boréas, Eurusq; illinc niger imbrib⁹ Austera
Pulsa dies, regnantq; hyemes, uenit aquoris alti
Rex sublimis equis, geminusq; ad spumea Triton
Frana natans, late pelago dat signa cadenti.
Et iam plana Thetis, montesq; & littora crescunt.
Quis superum tanto solatus funera uoto
Pensauit lacrymas? inopinaq; gaudia mœstæ
Rettulit Hypsipyla? in gentis conditor Euan,
Qui geminos iuuenes Lemni de litore uestos
Intuleras Nemeæ, mirandaq; fata parabas.
Causa uix genitrix, nec inhospita tecta Lycurgi
Præbuerant aditus, & protinus ille tyranno
Nuntius, extinctæ miserando uulnere prolis.
Ergo adsunt comites (prò fors, & caca futuri
Mens hominum) regi; fauent. sed Lemnos ad aures
Ut primum, dictusq; Thoas per tela, manusq;
Irruerant, matremq; auidis complexibus ambo
Diripiunt flentes, alternaq; pectora mutant.
Illæ uelut rupes immoto saxea uisu
Heret, & expertis non audet credere diuis.
Ut uero & uultus, & signa argoæ relictis
Ensisibus, atq; humeris amborum intextus Iason.
Cesserunt luctus, turbataq; munere tanto
Corruit, atq; alio maduerunt lumina fletu.
Addita signa polo, latoq; ululante tumultu
Tergaq; & ara dei motas crepuere per auras.
Tunc prius Oeclydes, ut prima silentia uulgi

*Mollior ira dedit placidasq; accessit ad aures,
 Audue ò ductor Nemeæ, lectiq; potentes
 Inachide, quæ certus agi manifestat Apollo.
 Ille quidem Argolicis haud olim indebitus armis
 Luctus adest, recto descendunt limite Parca.
 Et situs interiuu fluviorum, & letifer anguis,
 Et puer, heu nostri signatus nomine sacri
 Archemorus, cuncta hæc superum demissa suprema
 Mene fluunt, differite animos, festinaq; tela
 Ponite, mansuris donandus honoribus infans.
 Et meruit, det pulchra suis libamina uirtus
 Manibus, atq; uinam plures immittere pergas
 Phœbe moras: semperq; nouis bellare uetemur
 Casibus, & semper Thebe funesta recedat.
 At uos magnorum transgressi fata parentum
 Felices, longum quibus hinc per secula nomen,
 Dum lernæa palus, & dum pater Inachus ibit,
 Dum Nemæe tremulas campis iaculabitur umbras,
 Ne fletu uiolate sacrum, ne plangite diuos.
 Nam deus, iste deus, pylæ nec fata senectæ
 Maluerit, phrygijs aut degere longius annis.
 Finierat, cœloq; cauam nox induit umbram.*

P. P A P I N I I S T A T I I
 T H E B A I D O S L I B E R
 S E X T V S.

N Vnua multiuago Danaas perlabiur urbes
 Fama, gradu sancire nouo solennia busto
 Inachidas, ludumq; super quo maria bellis

Præsuad

*Presudare parat, seseq; accendere Virtus.
 Gratiam ex more decus Primus pisca per arua
 Hunc pius Alcides Pelopi certauit honorem,
 Pulueremq; fera crimem detorsit oliua.
 Proxima utpereo celebravit libera nexu.
 Phocis apollineæ bellam puerile pharetra.
 Mox circum tristes seruata Palæmonis aras
 Nigra superstitio quoties animosa resumit
 Leucoihoe genitrix, & amica ad littora festa
 Tempestas uenit, planctu conclamat uterq;
 Ilthmos, echionie responsant flebile Thebæ.
 Et nunc eximij regum quibus Argos alumnis
 Commexum cælo, quorumq; ingentia tellus
 Aonis, & tyriæ suspirant nomina matres
 Concurrunt, nudasq; mouent in prælia uires.
 Ceu primum ausuræ trans alta ignota biremes
 Seu tyrrhenam hyemem, seu stagna ægæa laccunt,
 Tranquillo prius arma lacu, clauumq; leuesq;
 Explorant remos, atq; ipsa pericula discunt.
 At cum experta cohors: tum pontum irrumperè freta
 Longius, creptasq; oculis non querere terras.
 Clara laboriferos cælo Tithonia currus
 Extulerat, uigilesq; Deæ pallentis habenas
 Et nox, & cornu fugiebat somnus inani.
 Iam plangore uia, gemitu iam regia mugit
 Flebilis, acceptos longe nemora ania frangunt,
 Multiplicantiq; sonos, sedet ipse exutus honore
 Vitarum nexu genitor squallentiaq; ora
 Sparsus, & inculam serali puluere barbam,*

Asperior, contrà, plàctusq; egressa uiriles
 Exemplo famulas premit: hortaturq; uolentes
 Orba parens: lacerasq; super procumbere nati
 Reliquias ardet, totiesq; auulsa refertur.
 Arcet & ipse pater: mox ut mœrentia dignis
 Vulnibus Inachij penetrarunt limina reges,
 Ceu noua tunc clades, & primo saucius infans
 Vulnere, letalis'ue irrumperet atria serpens,
 Sic alium ex alio quanquam lassata, fragorem
 Pectora congeminant, integratoq; resiliant
 Accensa clamore fores, sensere Pelasgi
 Inuidiam, & lacrymis excusant crimen abortis.
 Ipse datum quoties, intercisoq; tumultu
 Conticuit stupefacta domus, solatur Adrastus
 Alloquijs genitorem ulero: nunc fata recenset
 Resq; hominum duras, & inexorabile pensum,
 Nunc aliam prolem, mansuraq; numine dextro
 Pignora, nondum orsis modus, & lamenta redibant.
 Ille quoq; affatus non mollius audit amicos,
 Quàm trucidis Ionij rabies clamantia ponto
 Vota uirum, aut tennes curant uaga fulmina nimbos.
 Tristibus interea ramis, teneraq; Cupresso
 Damnatus flammæ torus, & puerile phœretum
 Texitur, ima uirent agresti stramina cultu.
 Proxima gramineis operosior area seris,
 Et picturatus moriturus floribus agger.
 Tertius assurgens Arabum strue collitur ordo
 Eoas complexus opes, incanaq; glebis
 Thura, & ab antiquo durantia cinnama Belo.

Summa crepant auro, Tyrioq; attollitur oſtro
 Molle ſupercilium, teretesq; hinc undiq; gemmae
 Irradiant, medio Linus intertextus acantho
 Leiſieriq; canes, (opus admirabile) ſemper
 Oderat, atq; oculos fleſtebat ab omine mater.
 Arma etiam, & veterum exuvias circūdat auorum
 Gloria mixta malis, afflictaq; ambitus aule.
 Ceu grande exequijs onus: atq; immenſa ferantur
 Membra rogo: ſed caſſa tamen, ſterilisq; dolentes
 Fama iuuat, paruiq; augentur ſunere manes.
 Inde ingens lacrymis honor, & miſeranda uoluptas.
 Muneraq; in cineres annis grauiora feruntur.
 Nanq; illi & pharetras, breuioraq; tela dicarāt
 Feſtius uoti pater, inſomesq; ſagittas.
 Iam tunc & nota ſtabulis de gente probatos
 In nomen paſcebat equos, cinctusq; ſonantes
 Armaq; maiores expectatura lacerios.
 Spes auide: quas non in nomen credula ueſtes
 Urgebat ſtudijs? cultusq; inſignia regni
 Purpureos? ſceptrumq; minus? cuncta ignibus aris
 Damnat atrox, ſuaq; ipſe parens geſtamina ferri.
 Si dannis rabidum queat exaturare dolorem.
 Parte alia gnari monitis exercitius inſtat
 Auguris acriam truncus, nemorumq; ruina
 Montis onus cumulare pyram, quae crimina caſe
 Anguis, & inſauſti cremet atra piacula belli.
 His labor abſciſſam Nemēen: umbroſaq; Tempe
 Praecipitare ſolo, lucosq; oſtendere Phœbo.
 Sternunt extemplo ueteres incidua ferro

Sylua comas: largæ quæ non opulentior umbræ.
 Argolicos inter: saltusq; educta Lycæos
 Extulerat super astra caput: stat sacra senectæ.
 Numine: nec solos hominum transgressa ueterno
 Fertur auos, Nymphas etiam mutasse superstes,
 Faunorumq; greges, aderat miserabile ludo
 Excidium: sugere feræ, nidosq; tepentes
 Absilium (metus urget) aues: cadit ardua fagus
 Chaoniumq; nemus, brumæq; illæsa cupressus.
 Procumbunt piceæ: flammis alimenta supremis,
 Orniq; ilicæq; irabes, metuendaq; succo
 Taxus, & infandos belli potura cruores
 Fraxinus, atq; situ non expugnabile robur.
 Hinc audax abies, & odoro uulnere pinus
 Scinditur, acclinant intonsa cacumina terræ
 Alnus amica fretis, nec inhospita uiribus ulmus.
 Dat gemitum tellus: non sic cuersa feruntur
 Ismara, cum fracto Boræas caput extulit antro.
 Non crassante Noto citius nocturna peredit
 Flamma nemus: linquunt flentes dilecta locorum
 Oria cana Pales, Sylvanusq; arbiter umbræ,
 Semideumq; pecus: migranibus aggemit illis
 Sylua, nec amplexæ dimittunt robora Nymphæ.
 Ut cum possessus auidis uictoribus arces
 Dux raptare dedit, nix signa audua, nec urbem
 Inuenias, ducunt, sternuntq; abiguntq; feruntq;
 Immodici: minor ille fragor quo bella geruntur.
 Tamq; pari cumulo geminas hanc tristibus umbris,
 Ast illam superis æquus labor auxerat aras,

Cum signum luctus cornu graue mugit adunco
 Tibia, cui teneros suctum producere manes
 Lege Phrygum mœsta: Pelopem monstrasse ferebant
 Exequiale sacrum, carmenq; minoribus umbris
 Vile, quo geminis Niobe consumpta pharetris
 Squallida bisseas Sipylon deduxerat urnas.
 Portant inferias, arsuraq; fercula primi
 Graiorum, titulisq; pios testantur honores.
 Gentis quisq; suæ: longo post tempore surgit
 Colla super iuuenum (numero dux legerat omni)
 Ipse sero clamore Torus: cinxere Lycurgum
 Lernaï proceres: genitricem mollior ambit
 Turba, nec Hypsipyle raro subit agmine: uallane
 Inachide memores: sustentant lunda nati
 Brachia, & inuenta concedunt plangere matri.
 Illic insauolos ut primum egressa penates
 Eurydice, nudo uocem de pectore rupit,
 Planctusq; & longis prefata ululatibus infit:
 Non hoc argolidum cœtu circumdata matrum
 Speravi te Nate sequi, nec talia demens
 Fungebam uotis annorum elementa tuorum
 Nil seuum reputans, & enim his in finibus aui
 Vnde ego bella tibi? Thebasq; ignara timerem?
 Cui superum nostro committere sanguine pugnas
 Dulce? quis hoc armis uouit scelus? at tua nondum
 Cadme domus, nullus tyrio grege plangitur infans:
 Primitias egomet lacrymarum, & cedis acerba
 Ante tubas, ferrumq; tuli dum deside cura
 Credo sinus fidos aliricis, & ubera mando.

Quid

Quid ni ego? narrabat seruatum fraude parentem,
 Infantesq; manus, en quàm ferale putemus
 Abiurasse sacrum, & Lemni genilibus unam
 Immunem furis: hæc illa, & creditis ausæ?
 Hac pietate potens: solis abiecit in aruis
 Non regem, dominum' ue, alienos impia partus
 Hoc tantum, syluæq; infamis tramite liquit:
 Quæ nō anguis atrox (qd enim hac op⁹ hei mihi lesa
 Mole fui?) tantum cœli uiolentior aura,
 Impulseq; noto frondes cassusq; ualeret
 Exanimare timor. Nec uos mœssere luctu
 Orba habeo fixum matri, immotumq; manebat
 Hac altrice nefas: at quin & blandus, & illam
 Matre magis solam nosse, atq; audire uocantem
 Ignarusq; mei: nulla ex te gaudia matri.
 Illa tuos questus, lacrymososq; impia risus
 Audiit, & uocis decerpit murmura primæ.
 Illa tibi genitrix semper dum uita manebat.
 Nunc ego: sed misere mihi nec punire potestas
 Sic meruiam, quid dona duces? quid inania fertis
 Busta rogis? illam nil poscunt amplius umbra.
 Illam (oro) cineri simul, exciseq; parenti
 Reddite quæso duces: per ego hæc primordia belli
 Cui peperit, sic æqua gemant mihi funera matres
 Ogygia: sternit crines iteratq; precando,
 Reddite, nec uero crudelem, auidamq; uocate
 Sanguinis, occumbam pariter dum uulnere iusto
 Exaurata oculos, unum impellamur in ignem.
 Talia uociferans, alia de parte gementem

*Hypsipylē (neq; enim illa comas nec pectora seruat)
Agnouit longe, & socium indignata dolorem.
Hoc saltem, o proceres, tuq; o cui pignore nostro
Partus honos: prohibete nefas, auferite supremis
Inuisam exequijs: quid se funesta parenti
Misceat? & in nostris spectatur & ipsa ruinis?
Cui luget complexa suos? sic fata, repente
Concidit, abruptisq; immutauit ore querelis.
Non secus ac primo fraudatum lacte iuuentum,
Cui trepide uires, & solus ab ubere sanguis
Seu fera, seu duras aduexit pastor ad aras
Nunc uallem spoliata parens, nunc flumina questu,
Nunc armenta monet, uacuosq; interrogat agros.
Tunc piget ire domum: mcestoq; nouissima campo
Exit, & appositas impasta aueritur herbas.
At genitor, sceptriq; decus, cultusq; tonantis
Injicit ipse rogis, tergoq; & pectore fusam
Cesariem ferro minuit, sectisq; iacentis
Obnubit tenuia ora comis, ac talia fletu
Verba pio miscens: Alio tibi perfide pacto
Iuppiter hunc crinem uoti reus ante dicaram,
Si pariter iuvenes nati libare dedisses
Ad tua templa genas, sed non ratus ore sacerdos,
Damnat, eq; preces: ferat hæc quæ dignior umbra est.
Iam face subiecta primis in frondibus ignis
Exclamat: labor insanos arcere parentes
Stant iussi Danaï, atq; obtentis eminus armis,
Prospectu uisus intercludere nefasto.
Ditantur flammæ, non unquam opulentiore illo*

Ante

Antè cinis: crepitant genima, atq; immane liquefcit
Argentum, & pictis exudat uestibus aurum.
Nec non Assyrijs pinguescunt robora succis,
Pallentiq; croco strident ardentia mella
Spumantesq; mero patera uerguntur, & atrì
Sanguinis & rapti grauisima cymbia lactis.
Tunc septem numero turmas (conuenus ubiq;
Surgit eques) uersis ducunt insignibus ipsi
Graugene reges, lustrantq; ex more sinistro
Orbe rogam, & stantes inclinant puluere flammæ.
Ter curuos egere sinus, illisaq; telis
Tela sonant, quater horrendum pepulere fragorem
Arma: quater mollem famularũ brachia plantum.
Semianimes aliter pecudes spirantiaq; ignis
Accipit armenta: hic luctus abolere, nouiq;
Funeris auspicium, uates, quanquam omnia sentit
T'era, iubet, dextro gyro, & uibrantibus hastis
Hac redeunt, raptumq; suis libamen ab armis
Quisq; iacit seu frenâ libet, seu cingula flammis
Mergere, seu iaculum summæ seu cassidis umbram.
Multa gemunt contra rauce concentibus agri,
Et lituis aures circiẽ pulsantur acutis.
Terretur clamore nemus sic Mæria uellunt
Signa iube, nondum ira calet, nec sanguine ferrum
Irrubuit: primo bellorum comitur illo
Vultus, honoris opus stat adhuc incertus in alia
Nube, quibus sese Mæuors indulgeat armis.
Finis erat, lapsusq; pulvis iam Mulciber ibat
In cineres: instant flammis, multoq; soporant

Imbre

scit
 Umbre rogam posito, donec cum Sole labores
 Exhaustis feris uix cessit cura tenebris,
 Roscida iam nouies caelo dimiserat astra
 Lucifer, & totidem Lune praeuenerat ignes
 Mutato nocturnus equo, nec conscia fallit
 Sidera, & alicerno deprenditur unus in ortu.
 Mirum opus accelerante manu stat saxea moles
 Templum ingens cineri rerumq; effectus in illo
 Ordo docet casus sisus hic flumina monstrat
 Hypsipyle Danaïs, hic reperiatur flebilis infans,
 Hic iacet extremum tumuli circum asperat orbem
 Squammæus, expectes morientis ab ore cruenta
 Sibila, marmorea sic uoluitur anguis in hasta.
 Iamq; audidum pugnas uisendi uulgus inermes
 Fama uocat, cunctis aruis, ac mœnibus adsunt
 Exciti, illi etiam quis belli incognitus horror,
 Quos efficta domi, quos prima reliquerat atas,
 Conueniant, non aut Ephyræo in litore tanta
 Unquam aut Oenomai fremuerunt agmina circo.
 Collibus incuruis, uiridiq; obfissa corona
 Vallis in amplexu nemorum sedes, lispida circum
 Stant iuga, & abiectus genibus umbonibus agger
 Campum exiit uerat, longo quem iramite planius
 Gramineæ frondes, sinuataq; cespito uino
 Molli non subitis augent fastigia cliuis.
 Illic confertim iara sole rubentibus aruis
 Bellatrix sedere cohors, ibi corpore mixto
 Metiri numerum, uultusq; habitusq; suorum
 Dulce uiris, tantiq; innat fiducia belli.

Centum ibi nigrantes armenti robora tauros
 Lenta mole trahunt, idem numerusq; colorq;
 Matribus, & nondum lunatis fronte iuuentis.
 Exin magnanimum series antiqua parentum
 Inuehitur, maris in uultum animata figuris.
 Primus anhelantem duro Tirynihus ingens
 Pectoris attritu sua frangit in ossa Leonem.
 Haud illum impavidi, quamuis & in ære, summq;
 Inachidæ uidere decus, pater ordine iuncto
 Leuus, arundineæ recubansq; sub aggere ripæ
 Cernitur, emissaq; indulgens Inachus urnæ.
 Ito post tergum, iam prona, dolorq; parentis
 Spectat inocciduis stellatum uisibus Argum.
 Ast illam Pharijs melior erexerat aruis
 Iuppiter, atq; hospes iam tunc Aurora colebat.
 Tantalus inde parens, non qui fallentibus undis
 Imminet, aut refugæ sterilem rapit æra sylvæ,
 Sed pius, & magni uehitur conuiua Tonantis.
 Parte alia uictor curru neptunia tendit
 Lora Pelops, pressatq; rotas; auriga natantes
 Myrtilus, & uolucris iamiamq; relinquitur axe.
 Et grauis Acrisius, speciesq; horrenda Chorebi.
 Et Danae culpata sinus, atq; amne reperto
 Tristis Amymone, paruoq; Alcmena superbit
 Hercule, tergemina crinem circumdata luna.
 Iungunt discordes inimica in sædera dextras
 Belidæ fratres, sed uultu mitior astat
 Aegysthos. Danaï manifestum agnoscere ficto
 Ore nefas, pacisq; malæ, noctisq; futurae.

Mille dehinc species tandem satiata uoluptas,
 Præstantesq; uiros uocat ad sua præmia uirtus.
 Primus sudor equis dic molyte Phœbe regentum
 Nomina dic ipsos (neq; enim generosior inquam
 Alipedum collata acies) ceu præpere cursu
 Confligant densa uolucres, aut litore in uno
 Aeolus insanis statuât certamina uentis.

Duciur ante omnes rutila manifestus Arion
 Igne iubæ. Neptunius equo (si certa priorum
 Fama patet) primus teneris læsisse lupatis
 Ora, & litoreo domitasse in puluere fertur
 Verberibus parcens. & enim insatiatus eundi
 Ardor, & hyberno par inconstantia ponto.
 Sæpe per Ionium, Libycumq; natantibus ire
 Interiunctus equis, omnesq; assuetus in oras
 Cœruleum deferre patrem, stupuere relicta
 Nubila, certantes Euriq; Noti q; sequuntur.
 Nec minor in terris bella Eurysthæa gerentem
 Amphiryoniden alto per gramina sulco
 Duxerat, ille etiam ferus, indocilisq; teneri.
 Mox diuum dono regis dignatus Adraſti
 Imperia, & multum medys mansueuerat annis.
 Tunc rector genero Polynici indulget agendum
 Multa monens, ubi feruor equo, qua suctus ab arte
 Mulceri nec fœua manus, nec liber habenis
 Impetus urge alios inquit, stimulisq; minisq;
 Ille ibit minus ipse uoles, sic ignea lora
 Cum daret, & rapido Sol natum imponeret axi
 Gaudemem lacrymans astra insidiosa docebat,

Nolentesq; teri zonas, mediamq; polorum
 Temperiem, pius ille quidem, & formidine cautus.
 Sed iuuenem dura prohibebant discere Parca.
 Oebalios sublimis agit spes proxima palme
 Amphiarauus equos, sua furto lapsa propago
 Cyllare, dum Scythici diuersus ad ostia ponti
 Castor, Amycleas remo permutat habenas.
 Ipse habitu niueus, niuei dant colla iugales.
 Concolor est albis & castis, & infusa, cristis.
 Quin & Thessalicis felix Admetus ab oris
 Vix steriles compefecit equas, centaurica dicunt
 Semina (credo) adeo sexum indignantur, & omnis
 In vires adducta Venus noctemq; diemq;
 Assimilant, maculis internigrantibus albæ.
 Tantius uterq; color, credi nec degener illo
 De grege Castaliæ stupuit qui sibila canne
 Latius, & audito contempsit Apolline pasci.
 Ecce & Iasonida iuuenes noua gloria matris
 Hypsipyles subiere iugo: quo uestus uterq;
 Nomen auro gentile Thoas, atq; omine dictus
 Euneos Argoo, geminis eadem omnia: uultus,
 Currus, equi, uestes, par & concordia uoti
 Vincere, uel solo cupiunt à fratre relinqui.
 It Chromis, Hippodamusq; alter sat⁹ Hercule magno,
 Alter ab Ocnomao, dubites uter effera presset
 Fræna magis: Getici pecus hic Diomedis, at ille
 Pisæi iuga patris habet, crudelibus ambo
 Exuijs, diroq; imbuti sanguine currus
 Metarum instar erat, hinc nudo robore quercus

Olim omnes exuta comas: hinc saxeus umbo
 Arbitrator agricolis finem iacet inter utrunq;
 Quale quater iaculo spatium ter arundine uincas.
 Interea cantu musarum nobile mulcens
 Concilium, citharæq; manus incertus Apollo
 Parnasi summo spectabat ab æthere terras,
 Orsa deum (nam sæpe Iouem, Phlegramq; suiq;
 Anguis opus, fratrumq; pios cantarat honores)
 Tunc aperit, quis fulmen agat, quis sidera ducat
 Spiritus, unde animi fluuijs, quæ pabula uentis.
 Quo fonte immensum uiuat mare, quæ uia Soles
 Præcipiet, noctem quæ porrigat, imâ ne tellus
 An media. Et rursus mundo succincta latenti.
 Finis erat, differt auidas audire sorores,
 Dumq; chelym lauro, textumq; illustre coronæ
 Subligat, Et picto distinguit pectora limbo,
 Haud procul Herculeam Nemæen clamore reductus
 Aspicit, atq; illic ingens certaminis instat
 Quadrijugi: nescit cumctos, Et sorte propinquo
 Constiterant Admetus, Et Amphiaræus in aruo.
 Tunc secum, Quisnam iste duos fidißima Phœbo
 Nomina commisit deus in discrimina reges?
 Ambo pî, chariq; ambo, nequeam ipse priorem
 Dicere. Peliacis hic cum famularer in aruis
 (Sic Iouis imperia, Et nigre uoluere sorores)
 Thura dabat famulo, nec me sentire minorem
 Ausus, at hic tripodû comes, Et pius artis alumnus
 Aethereæ: potior meritis tamen ille, sed huius
 Extrema iam fila colo, datur erdo senectæ

Admeto serumq; mori tibi nulla supersunt
 Gaudia iam Thebe iuxta, & tenebrosa Vorago.
 Scis miser, & nostra pridem cecinere uolucres.
 Dixit, & os fletu penè inuiolabile tinctus
 Exemplo Neméen radiante per aethera salus
 Ocyor & patrio uenit igne, suisq; sagittis.
 Ipse olim in terris, cælo uestigia durant.
 Claraq; per Zephyros etiamnum semita lucet.
 Et iam foritibus Protheus uersarat athena
 Casside iamq; locus cuiq; est, & luminis ordo.
 Terrarum decora ampla uiri, decora ampla iugale
 Diuum utrumq; genus, stant uno margine clausi,
 Spesq; audaxq; metus unà & fiducia pallens.
 Nil fixum cordi, pugnant exire, pauentq;
 Concurrunt summos animosum frigus in artus.
 Qui dominis, idem ardor equis, face lumina surgunt
 Ora sonant morsu, spumisq; & sanguine ferrum
 Viritur, impulsu nequeunt obistere postes,
 Clausuraq; compressæ transfuat anhelitus iræ.
 Stare adeo miserum est, percunt uestigia mille
 Ante fugā, absentemq; ferit grauis ungula campū.
 Circūstant fidei, nexusq; & torta iubarum
 Expediunt, firmanq; animos, & plurima monstrant.
 Insonuit contra tyrrenum murmur, & omnes
 Exiliere loco, quæ tantum carbasa Ponto?
 Quæ bello sic tela uolant? quæ nubila cælo?
 Annibus hybernis minor est, minor impetus igni.
 Tardius astra cadunt, glomerantur tardius imbres,
 Tardius è summo decurrunt flumina monte.

Emissos

Emissos uidere, atq; agnouere Pelasgi.

30. *Et iam rapti oculis, iam caeco puluere mixti*

1. *Vna in nube latent, uultusq; umbrante tumultu,*

Vix inter sese clamore, & nomine noscunt.

Euoluere globum, & spatio quo quisq; ualebat

Diducti delet sulcos iterata priores

Orbua nunc auidi prono iuga pectore tangunt,

Nunc pugnanter genu pressis duplicantur habenis.

Colla toris crinita tument, stantesq; reflectit

Aura iubas bibit albentes humus arida nimbos.

ale *Fit sonus, immanisq; pedum, tenuisq; rotarum.*

2. *Nulla manus requies, densisq; insibilat aer*

Verberibus, gelida non crebrior exilit arcto

Grando, nec Olenijs manant tot cornibus imbres.

Senserat adductis alium praesagus Arion

rum *Stare ducem loris, dirumq; expauerat insons*

Oedipodioniden iam illinc à limine discors,

Iraiusq; oneri insolito truculentior ardet.

Inachidae credunt accensum laudibus ille

Aurigam fugit, aurigae furiale minatur

pu *Efferus, & campo dominum circumspectit omni.*

Ante tamen cunctos sequitur, longeq; secundus

rai *Amphiaraus agit, quem Thessalus aequat eundo*

Admetus, iuxta gemini, nunc Euneos ante,

Et nunc ante Thoas cadunt, uincimiq; nec unquam

Ambitiosa pios collidit gloria fratres.

ni. *Postremum discrimen erant, Chromis asper, & asper*

2s. *Hippodamus, non arte rudes, sed mole tenentur*

Cornipedum, prior Hippodamus fert ora sequentum,

issos

Feri gemitus multaq; humeros incenditur aura.
 Sperant flexæ circum compendia metæ
 Interius ductis Phœbeius augur habenis
 Anticipasse uiam, necnon & Theſſalus Heros
 Spe propiore calet, dum non cohibente magiſtro
 Spargitur in gyros, dexterq; exerrat Arion.
 Iam prior Oeclydes, & iam non tertius ibat
 Admetus, laxo cum tandem ex orbe redactus
 Aequoreus ſonipes premit, euadiq; parumper
 Gauſos, ſubit aſtra fragor, cœlumq; tremiſcit,
 Omniaq; excuſſo pauere ſedilia uulgo.
 Sed nec lora regit, nec uerbera pallidus addit
 Labdacides, laſſa ueluti ratione magiſter
 In fluctus, in ſaxa ruit, nec iam amplius aſtra
 Reſpicit, & uictam proiecit caſibus artem.
 Rurſus præcipites in reſta, ac denia campi
 Obliquant, tendantq; uias: iterum axibus axes
 Inſiſti, radijsq; rote pax nulla, fidesq;.
 Bella geri ferro leuius bella horrida credas:
 His furor in laude eſt, trepidant, moriēq; minantur,
 Multaq; tranſuerſis perſtringitur ungula campis.
 Nec iam ſufficiant ſtimuli, nec uerbera uoce,
 Nominibusq; cient Pholoen Admetus, & Trin
 Fatalemq; Thoem, rapidam Danaeius augur
 Aſcheton increpitat meritumq; uocabula Cygnum,
 Audit & Herculeū Strimō Chromin, Euneō audit
 Igneus Aethion, tardum Calydonia lateſcit
 Hippodamus, uariumq; Thoas rogat ire Podarcē.
 Solus Echionides errante ſilentia curru

*Mæsta tenet, trepidaq; timet se uoce fateri.
 Vix dum cæptus equis labor, & iam puluere quarto
 Campum ineunt, iamq; & tepidis sudoribus artus
 Effari, & crassum rapit, eieciatq; uaporem
 Cornipedum flammata suis, nec iam integer illis
 Impetius, & longi suspendunt ilia flatus.
 Hic anceps fortuna diu decernere primum
 Ausa uenit ruit Aemonium, dum seruidus instat
 Admetum superare Thoas, nec prætulit ullam
 Frater opem uelit ille quidem sed maritius anic
 Obsticit Hippodamus, mediasq; immisit habenas.
 Mox Chromis Hippodamū meta interioris ad orbē
 Viribus Herculeis, & toto robore patris
 Axe tenet prensio: luctantur abire ingales
 Nequequam, franosq; & colla rigentia tendunt.
 Ut Siculas si quando rates tenet æstus, & ingens
 Ausler agit, medio stant uela tumentia pomis.
 Tunc ipsum fracto curru deturbat, & isset
 Anic Chromis, sed Thraces equi ut uidere iacentem
 Hippodamum, redit illa fames, iam iamq; tremens
 Partui furij: ni fræna, ipsosq; frementes
 Oblitus palma, retro Titynthius Heros
 Torsisset, uictorq; & collaudatus abisset.
 At tibi promissos iamdudum Phœbus honores
 Amphiaræ cupit: tandem ratus apta fauoris
 Tempora, puluerei uenit in spatia horrida Circi.
 Cum iam in fine uie, & summum uictoria nutat,
 Anguicomam monstri effigiem seuissima uisu
 Ora mouet, sine ille Erebo, seu finxit in Æstu*

Temporis, innumera certe formidine cultum
 Tollit in astra nefas: non illud iamior atra
 Impavidus Lethes, non ipse horrore sine alto
 Eumenides uidisse queant: iurbasset euntes
 Solis equos, Martisq; iugum. Nam flauus Arion
 Ut uidit, saliere iubet, atq; erectus in armos
 Stat: sociumq; iugi, comitesq; uirumq; laboris
 Secum alie suspendit equos, ruit illicet exul
 Ionius, nexusq; diu per terga uolutus
 Exiit, arripitur longe moderamine liber
 Currus, & hunc putri præter tellure iacentem
 Tenarci currus, & Thessalus axis & Heros
 Lemnius, obliqua quantum uitare dabatur
 Transabiare fuga: tandem caligine mersum
 Erigit ad cursum comitum caput, egraq; tollit
 Mæbra solo, & Socero redit haud speratus Adrasto,
 Quis mortis Thebane locus? nisi dura negasset
 Tisiphone, quantum poteras dimittere bellum?
 Te Thebe, fraterq; palam, te plangeret Argos.
 Te Nemæa, tibi Lerna comas, Larissaq; supplex
 Poneret. Archemori maior colerere sepulcro.
 Tunc uero Oeclides, quanquam iam certa sequenti
 Præmia, cum uacuis domino præiret Arion,
 Ardet adhuc cupiens uel inanem uincere currum.
 Dat uires, refouetq; deus: uolat ocyor Euro.
 Ceu modo carceribus dimissus in arua solutis
 Verberibusq; iubas, & terga laceßit habenis,
 Ascheton increpitansq; leuem, Cygnumq; niuaem,
 Nunc saltem dum nemo prior rapit igneus orbis

Axis,

*Axis, & effosse longa sparguntur arene,
 Dat gemitum tellus: etiam tunc seu da minatur,
 Forsitan & uicto prior isset Arione Cygnus,
 Sed uetat equoreus uinci pater, hinc uice iusta
 Gloria mansit equo: cessit uictoria uati,
 Huic pretium palma: gemini cratera ferebant
 Herculeum iuuenes. illum Tyynthius olim
 Ferre manu sola spumantemq; ore supino
 Vertere seu monstri uictor, seu Marie solebat:
 Centauros habet arie truces, aurumq; figuris
 Terribile: hic mixta Lapitharum cede notantur
 Saxa faces: alijq; uerum crateres, ubiq;
 Ingentes morientum ire tenet ipse furentem
 Hyleum, & torta molitur robora barba.
 At tibi mæonio fertur circumflua limbo,
 Pro meritis Admeie chlamys: repetitaq; multo
 Murice Phrixæi natat hic contemptor Ephæbus
 Aequoris, & picta transluet cœrulus unda,
 In latus ire manus mutaturusq; uidetur
 Brachia, nec siccum speres in stamine crimem.
 Contra autem frustra sedet anxia turre suprema
 Sestias in speculis: moritur prope conscius ignis.
 Has Adrastus opes dono uictoribus ire
 Imperat, at generum famula solatur Achæa.
 Sollicitat tunc ampla uiros ad præmia cursu
 Præcelerēs, Agile studium, & tenuissima uirtus
 Pacis opus, cum sacra uocant, nec inuile bellis
 Subsidium, si dextra neget, prior omnibus Idas
 Nuper olympiacis umbratus tempora ramis*

Prostrati: excipiunt plausu Pisæa iuuentus
 Eleæq; manus: sequitur Sicyonius Alcon,
 Et bis in Isthmiaca victor clamatus arena
 Phedimus, Alipedumq; fugam prægressus equorū
 Antè Dimas, sed tunc auro tardante secutus.
 Multi & quos uarij tacet ignorantia vulgi
 Hinc, atq; hinc subiere sed Arcáda Parthenopæum
 Appellanti, densiq; cienti uaga murmura Circi,
 Nota parens cursu: quis mænalie Atalantes
 Nesciat egregium decus? & uestigia cunctis
 Indeprensa procis? onerat celeberrima natum
 Mater, & ipse procul fama iam notus incermes
 Narratur cernas pedes inter aperta Lycæi
 Tollere & emissum cursu deprehendere telum.
 Tandem expectatus uolucris super agmina salus
 Emicat, & torto chlamydem diffibulat auro.
 Effulsere artus: membrorumq; omnis aperta est
 Latitæ, insignesq; humeri: nec pectora nudis
 Deteriora genis, latuitq; in corpore uultus.
 Ipse tamen formæ laudem aspernatur, & arceæ
 Mirantes: tunc palladios non inscius haustus
 Incubuit: pinguiq; cutem fuscatur oliuo.
 Hoc Idas, hoc more Dimas, aliq; nitescunt,
 Sic ubi tranquillo pellucet sidera ponto,
 Vibraturq; fretis cœli stellantis imago,
 Omnia clara nitent: sed clarior omnia supra
 Hesperus exercet radios, quantusq; per aliam
 Aethæra, cæruleis tantus monstratur in undis.
 Proximus est forma, nec multum segnior Idas

Cursibus

Cursibus, atq; auro iuxta prius attamen illi
 iam tenuem pingues florem inducere palaestra,
 Descripitq; genis: nec se lanugo fatetur
 Imposita sub nube comae: tunc rite citatos
 Explorant, acuumq; gradus, uariasq; per arces
 Extimulant docto languentia membra tumulu.
 Poplite nunc flexo fidunt nunc lubrica forti
 Pectora collidunt plausu, nunc ignea tollunt
 Crura, breuemq; fugam: nec opinio fine reponunt.
 Ut ruit, atq; equum summisit regula limen,
 Corripuere leues spatium, campoq; refulsit
 Nuda cohors, uolucres iisdem modo tardius aruis
 Iссе uidentur equi, credas è plebe Cydonum
 Parthorumq; fuga, totidem exiluisse sagittas,
 Non aliter celeres Hircana per aua cerui,
 Cum procul impasti fremitum acceperere Leonis,
 Siue putant, rapit attonitos fuga ceca: metusq;
 Congregat, & longum dat cornua mixta fragorem.
 Effugit hic oculos rapida puer ocyor aura
 Menalius, què deinde gradu premit horridus Idas.
 Inspiratq; humeros flatuq; & pectoris umbra
 Terga premit: post ambiguo discrimine tendunt
 Phœdimus, atq; Dimas. Illis celer imminet Alcon,
 Flauus ab intonso pendebat uertice crinis
 Arcados, hoc primis Triuie pascibat ab annis
 Munus & Ogygio uictor cum Marte redisset,
 Nequicquam patrijs audax promiserat aris.
 Tunc liber nexu, lateq; in terga solutus
 Occursu zephyri retro fugit, & simul ipsum

Impedit, infestoq; uolans ostenditur *Idæ*.
 Inde dolum iuuenis: fraudiq; accommoda sensit
 Tempora iam finem iuxta, dum limina uictor
 Parthenopæus int: correpto crime reductum
 Occupat, & longæ primus ferit ostia meta.
 Arcades arma fremunt: armis defendere regem
 Ni raptum decus, & meriti reddantur honores,
 Contendunt, totoq; parant decedere circo.
 Sunt & quis *Idæ* placeat dolus ipse regeſta
 Parthenopæus humo uulsumq; oculosq; madentes
 Obruit, accessit lacrymarum gratia formæ.
 Pectora nunc mærens, nunc ora indigna cruento
 Ungue secat, meritamq; comam: furit undiq; clamor
 Dissonus, ambiguumq; senis cunctatur *Adrasti*
 Consilium: tandem ipse refert, Compescite liem
 O pueri. Virtus iterum tentanda, sed ite
 Limite non uno, latus hoc conceditur *Idæ*,
 Tu diuersa tene: fraus cursibus omnis abesto.
 Audierant: dictoq; fauent, mox numina supplex
 Affatu tacito iuuenis *Tegeæus* adorat:
 Diua potens nemorū (tibi enim hic tibi criminis honori
 Debitus, & que tuo uenit hæc iniuria uoto)
 Si bene quid genitrix, si quid uenatibus ipse
 Promerui, ne (quæso) sinas hoc omne *Thebas*
 Ire, nec *Arcadiæ* tantum meruisse pudorem.
 Audium (manifesta fides) uix campus euntem
 Sentit, & exilis plantis interuenit aer,
 Raraq; non fracto uestigia pulvere pendent.
 Irrupit clamore fores, clamore recurrit

Ante ducem, pressaq; leuat suspiria palma.
Finiti cursum operamq; insignia praesto.
Arcas equum dono, clypeum gerit improbus Idus.
Cetera plebs Lycijs gaudet contenta pharetris.
Tunc vocat, emissio si quis decernere disco
Impiger, & vires uelit ostentare superbas.
It iussus Pierelas, & ahenae lubrica massa
Pondera, uix toto curuatus corpore iuxta
Deiçit: inspectant taciti, expendantq; laborem
Inachidae: mox turba ruunt, duo gentis Aethae
Tres Ephyræiadae, Pisa satius unus, Acarnan
Septimius: & plures agitabat gloria Nisa.
Arduus Hippomedon cauea stimulante tulisset
In medios, lateq; serens sub pectore dextro
Orbem alium: hunc potius iuuenes qui moenia saxis
Frangere, qui Tyrias deiectum uaditis arces,
Hunc rapite, ast illud cui non iaculabile dextra
Pondus? & abreptum nullo conamine iecit
In latus, assistunt procul, attonitiq; fatemur
Cedere, uix unus Phlegyas, acerq; Menestheus
(Hos etiam pudor, & magni tenuere parentes)
Promisere manum: concessit cetera pubes
Sponte, & adoratio redit illa ingloria disco.
Qualis Bistonis clypeus Mauortis in aruis
Luce mala Pangea ferit, Solemq; resurgens
Territat, incussaq; dei graue mugit ab hasta.
Pisæus Phlegyas opus inchoat: & simul omnes
Abstulit in se oculos: exhausto in corpore uirius
Promissa, ac primum terra, discumq; manumq;

Aspe

Asperat: excusso mox circum puluere uersat
 Quod latus in digitos, mediæ quod cœcius ulnæ
 Conueniat non artis egens: hic semper amor
 Ludus erat, patriæ non tantum ubi laudis obiret
 Sacra, sed alternis Alphœon uirinq; solebat
 Metiri ripis, & qua latissima distant
 Non unquam merso transmittere flumina disco.
 Ergo operum fidens, non protinus horrida campi
 Iugera, sed cœlum dextra metitur: humiq;
 Pressus uiroq; genu, collecto sanguine discum
 Ipse super sese rotat, atq; in nubila condit.
 Ille citus sublime petit, similisq; cadenti
 Crescit in aduersum, tandemq; exhaustus ab alto
 Tardior in terram redit, atq; immergitur aruis.
 Sic cadit, attonitis quoties auellitur astris
 Solis opaca soror: procul auxiliantia gentes
 Aera crepant, frustra q; timent, at Thessala uictrix
 Ridet anhelantes audito carmine bigas.
 Collaudant Danaï, sed non tibi mole tuenti
 Hippomœdon, maiorq; manus speratur in æquo.
 Atq; illi extemplo cui spes infringere dulce
 Immodicas fortuna uenit, quid numina contrâ
 Tendere sas hominib; spatium iam immane parabat
 Iam ceruix conuersa, & iam latus omne redibat.
 Excidit ante pedes elapsum pondus, & ictus
 Destituit, frustra q; manum demisit inanem.
 Ingemuere omnes: rarisq; ea uisa uoluptas.
 Inde ad conatus timida subit arce Meneſtheus
 Cautior, & multum te Maia nate rogato

Æ *M*olus prægrauide castigat puluere lapsus.
ce *I*lla manu magna, & multum felicior exit:
ce *N*ec partem exiguam Circi transuecta quieuit:
ce *F*it sonus, & fixa signatur terra sagitta.
o. *T*ertius Hippomedon ualida ad certamina tardos
api *M*olitur gressus: nanq; illum corde sub alto
o. *E*t casus Phlegæ mouet, & fortuna Menesthei.
api *E*rigit assuetum dextræ gestamen, & alie
o. *S*ustentans: rigidumq; latus fortesq; lacertos
api *C*onsulit, ac uasto contorquet turbine, & ipse
o. *P*rosequitur, fugit horrendo per inania salu.
api *I*amq; procul meminit dextræ, seruatq; tenorem
o. *D*iscus nec dubia iuncta, uel Menesthea uictum
api *T*ransabiit meta, longe super amula signa
o. *C*onsedit, iuridesq; humeros, & opaca Theatri
api *C*ulmina cœu late tremefecit mole ruine.
o. *Q*uale uaporifera saxum Polyphemus ab Aetna
api *L*ucis egente manu, tamen in uestigia puppis
o. *A*udit, iuxtaq; inimicum exegit Vlyssēm.
api *T*unc genitus Talao uictori Tigrin manens
o. *I*re iubet fuluo quæ circumfusa nitet
api *M*argine, & extremos auro mansauerat ungues.
o. *G*nosiacos arcus habet, & uaga tela Menestheus.
api *A*t tibi ait Phlegya casu frustræ, uel sinistro
o. *H*unc quondam nostri decus, auxiliumq; Pelasgi
api *F*erre damus (neq; enim Hippomedon inuiderit) ensē.
o. *N*unc opus est animis infestos tollere castus
api *C*omminus hæc bellis, & ferro proxima Virtus.
o. *C*onstitit immanis cerni, immanisq; timeri

Argolicus Capaneus, ac dum nigrantia plumbo
 Tegmina cruda bouum, non mollior ipse lacertus
 Induitur, date tot iuuenum de millibus unum
 Huc ait, atq; utinam potius de stirpe veniret
 Aemulus aonia, quem fas dimittere leto.
 Nec mea crudelis civili sanguine Virtus.
 Obstupuerè animi fecitq; silentia terror.
 Tandem insperatus nuda de plebe Laconum
 Profilit Alcidas, mirantur Dorica regum
 Agmina, sed socij fretum Polluce magistro
 Norant & sacras inter creuisse palestras.
 Ipse deus posuitq; manus, & brachia finxit
 (Materiam suadebat amor) tunc sepe locauit
 Comminus, & simili stantem miratus in ira
 Sustulit exultans, nudisq; ad pectora pressit.
 Illum indignatur Capaneus, rideiq; uocantem
 Vt miserans, poscitq; alium, tandemq; coactus
 Restitit, & stimulis iam languida colla tumescunt.
 Fulmineas alte suspensi corpora plantis
 Erexere manus, tuto procul ora recessu
 Armorum in speculis, aditusq; ad uulnera clausi.
 Hic quantus stygijs Tityus consurgat ab aruis
 Si torus patiantur aus, tanta undiq; pandit
 Membrorum spatia, & tantis ferus osibus extat.
 Hic paulo ante puer, sed enim maturius aeo
 Robur, & ingentes spondet tener impetus annos.
 Quem uinci haud quisquam, seuo nec sanguine tingi
 Malit, & erecto timeat spectacula noto.
 Vt sese permensi oculis, & uterq; priorem

Sperare locum, non protinus ira, nec ictus.
 Alienus paulum timor, & permixta furori
 Consilia, inclinant tantum contraria iactus
 Brachia, & explorant caestus, hebetantq; terendo.
 Doctior hic differt animum, metuensq; futuri
 Cunctatus vires dispensat, at ille nocendi
 Prodigus, incautusq; sui ruit omnis, & ambas
 Consumit sine lege manus, atq; irrita frendit
 Insurgens seq; ipse premit sed providus astu,
 Et patria vigil arte Lacon, hos rejicit ictus,
 Hos cauet, interdum nutu, capitisq; citati
 Integer obsequio, manibus nunc obuia rela
 Discutiens, instat gressu, vultuq; recedit.
 Sape etiam iniustus collatum viribus hostem
 (Is vigor ingenio est tanta experientia dextra)
 Vltro audax animis instatq; & obumbrat, & alie
 Asilut, ut praeceps cumulo salu unda minantes
 In scopulos, & fracta redit, sic ille furentem
 Circuit expugnans. Leuat ecce, diuq; minatur
 In laevis, inq; oculo: illum rigida arma cauement
 Aduocat, & manibus nec opinum interfert ictum
 Callidus, ac mediam designat vulnere frontem.
 Iam cruor, & tepido signantur tempora riuo.
 Nescit adhuc Capaneus, subiitq; p agmina murmur.
 Miratur, verum ut fissam super ora reduxit
 Forte manum, & summo maculas in uellere uidit:
 Non leo, non iaculo tantum indignata recepto
 Tigris agit, toto cedentem seruidus aruo
 Praecipitatq; retro iuuentem, atq; in terga supinat,

Dentibus horrendum stridens, geminatq; rotatas,
 Multiplicatq; manus: rapiunt conamina uenti,
 Pars cadit in castris, motu Spartanus acuto
 Nille cauet lapsas circum caua tempora mortes,
 Auxilioq; pedum sed non tamen inimemor artis
 Aduersus fugit, & fugiens tamen ictibus obstat.
 Et iam utranq; labor suspiriaq; agra fatigant.
 Tardius ille premit, nec iam hic abstinere uelox,
 Defectiq; ambo genibus, pariterq; quierunt.
 Sic ubi longa uagos lassarunt equora nautas,
 Et signo de puppe dato posuere parumper
 Brachia, uix requies iam uox ciet altera remos.
 Ecce iterum immodice uenientem eludit, & exit.
 Sponte ruens, mersusq; humeris effunditur ille
 In caput, assurgentem alio puer improbus ictu
 Perculit, euentuq; impalluit ipse secundo.
 Clamorem Inachide, quantum non litora, tollunt,
 Nō nemora: illū ab humo conante ut uidit Adrastus,
 Tollentemq; manus, & non toleranda parantem,
 Ite oro socij furis, ne opponite dextras,
 Festinate, furis: palmamq; & premia ferite.
 Non prius effracto quā miscet ora cerebro,
 Absisteret, uideo, moriturum auferre Læona.
 Nec mora prorumpit Tydeus, nec inssa recusat
 Hippomedon, tunc uix ambo conatibus ambus
 Restrungunt, cohibentq; manus, ac plurima suadent.
 Vincis, abi pulchrum est uitam donare minori.
 Noster & hic, belliq; comes: nil frangitur Hecros
 Ramumq; oblatumq; manu thoraca repellit

Vociferans, Liceat non has ego puluere crasso,
 Atq; cruerе genas, meruit quibus iste satorem
 Semivir infodiam? mittamq; informe sepulcro
 Corpus? & Oebalio donem lugere magistro?
 Dixit, at hunc socij tumidum & aicisse negantem
 Accrunt, contra laudant insignis alumnus
 Taygeti, longeq; minas risere Læcones.
 Tandudum varia laudes & conscia Virtus
 Tydæa magnanimum stimulis ingentibus angunt.
 Ille quidem & disco bonus, & contendere cursu,
 Nec castu bellare minor, sed corde labores
 Ante alios erat uncta Pales, sic otia Martis
 Degere, & armigeras laxare assueverat iras.
 Ingentes contra ille viros Achelœa circum
 Littora felicesq; deo monstrante palestras.
 Ergo ubi luctandi iuvenes animosa citavit
 Gloria, terrificos humeris Aetolus amictus
 Exiit, patriumq; suem leuat ardua contra
 Membra, cleonææ stirpis iactator Agylleus
 Herculeæ non mole minor, sic grandibus alie
 Insurgens hameris, hominem super improbus exit.
 Sed non ille rigor, patriumq; in corpore robur.
 Luxuriant artus, effusaq; sanguine laxo
 Membra nitant, inde hæc audax fiducia tantum
 Ornide superare parem, quanquam ipse uideri
 Exiguus, grauiæ ossa tamen nodisq; lacerti
 Difficiles, nunquam hunc animum Natura minori
 Corpore nec tantis ausa est includere vires.
 Postquam oleo ganisa cuius, petiit æquor uterq;

Procursu medium, atq; hausta uestitur arena,
 Tunc madidos arius alterno puluere ficcant,
 Collaq; demersere humeris, & brachia late
 Curua tenent iam tunc astu deducit in equum
 Callidus, & cellsum procuruat Agyllæa Tydeus
 Summissus tergo, & genibus uicinus arena.
 Ille autem alpini uelut regina Cupressus
 Vericis, urgentes cervicem inclinat in austros.
 Vix sese radice tenens, terræq; propinquat,
 Tandudum ætherias eadem reditura sub auras.
 Non secus ingentes arius præcellsus Agylleus
 Sponte premit paruum gemens duplicatur in hostem
 Et iam alterna manus frõtemq; humerosq; laui
 Collaq; pectoraq; & uitantia crura laceffit.
 Interdumq; diu pendent per mutua fuli
 Brachia, nunc seui digitorum uincula frangunt.
 Non sic ductores gemini gregis horrida Tauri
 Bella mouent, medio contux stat candida prato
 Victorem expectans rumpunt obnixa furentes
 Pectora subdit amor stimulos, & uulnera sanat.
 Fulminei sic dente sues, sic hispida turpes
 Prælia uillosis ineunt complexibus Vrsi.
 Vis eadem Oenide, nec sole, aut puluere fessa
 Membra labant riget atra cutis, durisq; laborum
 Castigata toris: contra non integer ille
 Flatibus alternis, ægroq; effæctus hiatu
 Exiit ingestas fluuio sudoris arenas,
 Ac furtim raptâ sustentat pectora terra.
 Instat agens Tydeus, ictumq; in colla minatus

Crura subit, cæptis non eualuere potiri
 Frustrata breuitate manus, uenit arduus ille
 Desuper oppressumq; ingentis mole ruina
 Condidit, haud aliter collis scrutator Iberi
 Cum subiit, longeq; diem, uitamq; relinquit,
 Si tremuit suspensus ager, subitumq; fragorem
 Rupta dedit tellus, laetet intus monte soluto
 Obrutus, ac penitus fractum, obductumq; cadauer
 Indignantem animam proprijs non reddidit astris.
 Acrior hoc Tydeus, animusq; & pectore supra est.
 Nec mora, cum uinclis oncriq; elapsus iniquo
 Circuit errantem, & tergo nec opinus inheret.
 Mox laius, & firmo celer implicat ilia nexu.
 Poplinibus genua inde premens euadere nodos
 Nequicquam, & lateri dextram inferiare parantem
 Improbus, horrendum uisu ac mirabile pondus,
 Sustulit, Herculeis pressum sic fama laceris
 Terrigenam sudasse Libyn, cum fraude reperia
 Raptus in excelsum nec iam spes ulla cadendi.
 Nec licet extrema matrem contingere planta.
 Fit sonus, & laetos attollunt agmina plausus.
 Tunc alie librans inopinum sponte remisit,
 Obliquumq; dedit, procumbentemq; secutus
 Colla simul dextra, pedibus simul inguina uinxit,
 Deficui obsessus, soloq; pudore repugnat.
 Tandem pressus humi, pronamq; extensus in alium
 Sertitur, ac longo mœstus post tempore surgit,
 Turpia signata linquens uestigia terra.
 Pa limam autem dextra, lauaq; nientia dono

Arma ferens Tydeus, quid si non sanguinis huius
 Partem haud exigua(m) (scitis) Dirceus haberet
 Campus? ubi hac nuper Thebarum fœdera plage
 Hec simul ostentans, quæsitâq; præmia laudum
 Dat socijs, sequitur neglectus Agyllea thorax.
 Sunt & qui nudo subeant concurrere ferro.
 Iamq; aderant instructi armis Epidaurius
 Et nondum fatis Dirceus agentibus exul.
 Dux uetat Iasules, manet ingens copia leti
 O iuvenes, seruate animos, audumq; furorem
 Sanguinis aures, inq; ò quem propter auita
 Iugera, dilectas cui desolauimus urbes,
 Ne precor ante aciem: ius tantum casibus esse
 Fraternalisq; sinas (abigant hoc numina) uotis.
 Sic ait, atq; ambos aurata casside ditat.
 Tunc genero ne laudis egens, iubet ardua necli
 Tempora, Thebarumq; ingenti uoce citari
 Victorem, diræ retinebant omina Parca.
 Ipsum etiam proprio certamina fœsta labore
 Dignari, & tumulto supremum hunc addere hono-
 Hortantur procures, ac ne uictoria desit
 Vna ducum numero fundat uel lyncia cornu
 Tela rogant, tenui uel nubila transeat hasta.
 Obsequitur gaudens, uiridiq; ex aggere in æquum
 Stipatus, summis inuenum descendit, at illi
 Ponè leues portat pharetras, & cornua iussus
 Armiger ingentem tactu transmittere circum
 Eminus, & dicta dare uulnera destinat Orno.
 Campum emensa breui fatalis ab arbore tacta

Horren

iuu Horrendum uisu, per quas modo fugerat duras
 ce Venit arundo retro, uersumq; à sine tenorem
 'ag Peritulis, & nota iuxta ruit ora pharetra.
 um Quis fluere oculis rerum neget omnia caussis?
 ix. Fata patenti homini piget inferuare peritq;
 Venturi promissa fides, sic omnia casum
 Fgn Fecimus, & uires auxit Fortuna nocendi.
 Multa duces errore ferunt, hi nubila, & aleos
 Occurrisse notos: aduerso roboris iclu
 Tela repulsa aliq; penitus laet exitus ingens,
 Monstratumq; nefas, uni remeabile bellum,
 Et tristes domino spondebat arundo recursus.

P. PAPINII STATII
 THEBAIDOS LIBER
 SEPTIMVS.

A Tq; ea cunctantes Tyrj primordia belli,
 Iuppiter haud æquo respexit corde Pelasgos;
 Concussitq; caput, motu quo celsa laborant
 Sidera: proclamatq; adijci cernicibus Alas.
 Tunc ita uelocem Tegees affatur alumnus:
 Immedium rapido, Boreamq; clabere salu
 m Bistonias super usq; domos, axemq; niuosi
 Sideris: oceano uctum qua parrhasis ignem
 Nubibus hybernis, & nostro pascitur imbri.
 Atq; ubi se posita respirat cuspide Mauros.
 (Quanquā inuisa quies) seu quod reor, arma, iubarq;
 Infatigatus habet, charaq; in sanguine genis

*Luxuriat: propere monitus, iramq; parentis
 Ede, nihil parcens: nempe olim accendere iussus
 Inachias acies, atq; omne quod Isthmius umbo
 Detinet, & rauca circumtonat ira Maleæ.
 Illic nix muros, limenq; egressi iuuentus
 Sacra columi, credas bello rediisse, tot instant
 Plausibus offensiq; sedent ad busta sepulcri.
 Hic, ne tuus Gradiue furor? sonat orbe recusso
 Discus, & Oebali coëunt in prælia castus.
 At si ipsi rabies, ferriq; insana uoluptas
 Qua tumet, immeritas cineri dabit impius urbes
 Ferrum, ignemq; ferens, implorantesq; tonantem
 Sternet humi populos, miserumq; exhaustiet orbem,
 Nunc lenis bellis, nostraq; remittitur ira.
 Quod nisi præcipiet pugnas, dictoq; iubentis
 Ocyus impingat Tyrijs Danaæ agmina muris
 (Nil equidem crudele minor) sic miue, bonumq;
 Numen, & effræni laxentur in otia mores,
 Reddat equos, ensemq; mihi: non sanguinis ultra
 Ius erit: aspiciam terras, pacemq; iubebo
 Omnibus, Ogygio sat erit Tritonia bello.
 Dixerat, & Thracum Cyllenius arua subibat,
 Atq; illum arctæ labentem in cardine portæ
 Tempestas æterna plaga, præientaq; cælo
 Agmina nimborum, primi q; Aquilonis hiatus
 In diuersa ferunt: crepat aurea grandine multa
 Palla, nec Arcadij bene protegit umbra Galerij.
 Hic steriles delubra notat Mauortia sylvas
 Horrescuntq; tuens, ubi mille furoribus illi*

Cingitur, aduerso domus immansucta sub Aemo.
 Ferrea compago laterum: ferro arcta teruntur
 Limina, ferratis incumbunt lecta columnis.
 Lædiur aduersum Phœbi iubar, ipsaq; sedem
 Lux timet, & dirus contristat sidera fulgor.
 Digna loco statio, primis salit impetius amens
 E foribus: cæcumq; nefas, iræq; rubentes,
 Exanguesq; metus, occultisq; ensibus astant
 Insidie, geminumq; tenens Discordia ferrum.
 Innumeris strepit aula nimis, tristissima uirtus
 Stat medio letusq; furor, uultuq; cruento
 Mors armata sedet: bellorum solus in aris
 Sanguis, & incensis qui raptus ab urbibus ignis.
 Terrarum exuuia circum, & fastigia templi
 Capte insignibant gentes, calataq; ferro
 Fragmina portarum, bellatricesq; carinae,
 Et uacui currus, protritæq; curribus ora.
 Penè etiam gemitus: adeo uis omnis, & omne
 Vultus ubiq; ipsum, sed non usquam ore remisso
 Cernere erat, talem diuina Mulciber arte
 Ediderat, nondum radijs monstratus adulter
 Fœda catenato luerat commubia lecto.
 Querere templorum regem uix cœperat ales
 Menalius, tremuit ecce solum, mugire re fractis
 Corniger Ebrus aquis: tunc quod pecus utile bellis
 Vallem infestabat, trepidus spumare per herbas,
 Signa aduentantis, clausæq; adamante perenni
 Dissilueret fores: hircano in sanguine pulcher
 Ipse subit currum, diraq; aspergine latos

Mutat agros, spolia à tergo, flentesq; cateruæ
Dant syluæ, nixq; alia locum: regit atra ingales
Sanguinea Bellona manu, longaq; fatigat
Cuspide: dirigit uisu Cyllenia proles.
Summisitq; genas, ipsi reuerentia patri
Si prope sit, dematq; minas, nec talia mandet.
Quod Iouis imperium? magno quid ab æthere portus
Occupat armipotēs: neq; enim hūc germane sub axē
Sponte uenis, hyemesq; moas, cui roscida iuxta
Manala, & æstiu clementior aura Lycei.
Ille refert consulta patris, nec longa moratus
Sicut anhelabant iuncto sudore uolantes
Mars impellit equos, residesq; in prælia Græios
Ipse etiam indignans: uidit pater altus, & ira
Iam leuior, tardo flecebat pondere uulnū.
Vt si quando ruit, debellatasq; reliquit
Eurus aquas, pax ipsa timet, pontumq; iacentem
Exanimis iam uoluit hyems, nondum arma carinis
Omnia, nec toto respirant pectore nautæ.
Finierat pugnas honor exequialis inermes,
Necdum aberant cœtus, cunctisq; silentibus Heros
Vina solo fuidens, cinerem placabat Adrastus
Archemori: da parue tuum trieteride multa
Instaurare diem: nec saucius arcadas aras
Malit adire Pelops, cleaq; pulset eburna
Templa manu, nec Castalijs altaribus anguis,
Nec sua pinigero magis adnatet umbra Lyceo:
Nos te lugenti puer inficiamur auerno,
Atq; æstiaq; perpetuis solenni iungimus astris

Nunc

Nunc festina cohors, at si Boeotia ferro
 Vertere recta dabis, magnis tunc dignior aris
 Tunc Deus: Inachias nec tantum culta per urbes
 Numina capitiuis etiam iurabere Thebis.
 Dux ea pro cunctis: eadem sibi quisq; uolebat.
 Jam pronis Gradinus equis ephyræa premebat
 Littora, quâ summus caput Acrocorinthus in auras
 Tollit: & alicrna geminum mare protegit umbra.
 Inde unum dira comitum de plebe pauorem
 Quadrupedes anteire iubet: non alter anhelos
 Insinuare metus, animumq; auertere ueris
 Aptior, innumere monstro uocesq; manusq;
 Et facies quæcumq; libet: bonus omnia credi
 Autor, & horrificis lymphæ incurfibus urbes.
 Si geminos soles, ruituraq; suadeat astra,
 Aut mutare solum, aut uetres descendere syluas,
 Ah miseri uidisse putent: tunc acre nouabat
 Ingenium falso Neme cum puluere campum
 Erigit, attoniti tenebrosam à uertice nubem
 Respexere duces, falso clamore tumultum
 Auget, & arma uirum, cussusq; imitatur equorum,
 Terribilemq; uagas ululatum spargit in auras.
 Exiluere animi, dubiumq; in murmure uulgus
 Pendet: ubi iste fragor? ni fallimur, aure, sed unde
 Puluereo stant astra globo? num Ismenius ultro
 Miles? ita est, uenimus: tanta est ne audacia Thebis?
 An dubitem? agedum inferias, & busta colamus.
 Hic pavor attonitis, uariosq; per agmina uultus
 Induunt, nunc Pisais è millibus unus,

Nunc

Nunc Pylus: nunc ore Lacon, hostesq; propinquos
 Adiurat, turmasq; metu consternit inani.
 (Nil falsum trepidis) ut uero amentibus ipse
 Incidit, & sacre circum fastigia uallis
 Turbine praectus, rapido ter sustulit hastam,
 Ter contorsit equos: clypeum ter pectore plausit
 Arma, arma insani sua quisq; ignotaq; nullo
 More rapit, mutant galeas, alienaq; cogunt
 Ad iuga Cornipedes ferus omni pectore seuit
 Martis amor, cadisq; nihil flagrantibus obstat.
 Praecipitant, redimuntq; moras, sic litora uento
 Incipiente fremunt, fugitur cum portus ubiq;
 Vela fluunt: laxi iactantur ubiq; rudentes.
 Iamq; natant remi, natat omnis in aequore summo
 Anchora, iam dulcis medijs de gurgite ponti
 Respicitur tellus, comitesq; à puppe relictæ.
 Viderat Inachias rapidum glomerare cohortes
 Bacchus ier: genuit Tyriam conuersus ad urbem,
 Altricemq; domum, & patrios reminiscitur ignes.
 Purpureum tristi turbatus pectore uulsum,
 Non crines non certa loco, dextramq; reliquit
 Thyrsus, & intactæ ceciderunt cornibus uuae.
 Ergo ut erat lacrymis, lapsusq; inhonorus amictus
 Ante Iouem (tunc sorte polam secretus habebat)
 Constitit, haud unquam facie conspectus in illa
 (Nec cause latuere patrem) supplexq; profatur:
 Excindis ne tuas Diuum sator optime Thebas?
 Sæua adeo coniux? nec te telluris amata,
 Deceptiq; laris miseret? cinerumq; meorum?

Esto, olim inuitum iaculatum nubibus ignem
 Credimus: en iterum atra refers incendia terris,
 Nec styge iurata, nec pellicis arie rogatus.
 Quis modus? an nobis pater iratusq; bonusq;
 Fulmen habes? sed non Danacæ limina talis
 Parrhasiumq; nemus, ledeasq; ibis Amyclas.
 Scilicet è cunctis ego neglectissima natis
 Progenies? ego nempe tamen qui dulce ferenti
 Pondus eram, cui tu dignatus limina uite
 Præceptumq; iter, & maternos reddere menses.
 Adde quod impellis: varisq; exercita castris
 Turba meas acies, mea tantum prælia norunt.
 Neclere fronde comas, & ad inspirata rotari
 Buxa: timent thyrsos nuptiarum, & prælia matrum.
 Unde tubas, Martemq; pati? quin seruidus ecce
 Quanta parat? quid si ille tuos Curetas in arma
 Ducat? & innocuis iubeat decernere peltis?
 Quinetiam inuisos (sic hostis defuit) Argos
 Elicis, ò ipsis genitor grauiora periculis
 Iussa, nouercales ruimus ditare Mycenæ.
 Cedo equidem: quò sacra tamen, ritusq; peremptæ
 Gentis? & in tumulos si quid male sæta reliquit
 Mater abire iubes Thracen syluasq; Lycurgi?
 An'ne triumphatos fugiam captiuus ad Indos?
 Da sedem profugo: potuit Latonia frater
 Saxa (nec inuideo) defigere Delon, & imis
 Commendare fretis: chara submonit ab arce
 Hostiles Tritonis aquas: uidi ipse potentem
 Gentibus Eois Epaphum dare iura, nec ullas

Cyllene

Cyllene secreta tubas, Minoæ ne curat
Ida, quid heu tantum nostris offenderis aris?
Hic tibi (quandò minor iam nostra potentia) noctes
Herculeæ, placidusq; naga Niſteïdos ardor,
Hic Tyrium genus, & nostro felicior igne
Taurus, Agenoreos saltem tutare nepotes.
Inuidiam risu pater: & iam poplite flexum,
Sternenti emq; manus tranquillius ad oscula tollit.
Inq; uicem placida orsa refert, Non coniugis ista
Consilijs (ut rere) puer, nec seua roganti,
Sic expositus ego, immoto deducimur orbe
Fatorum, ueteres, seræq; in praelia cause.
Nam cui tanta quies irarum? aut sanguinis usus
Parcior humani? uidet axis, & ista per eunum
Mecum eterna domus, quoties iam torta reponam
Fulmina quàm rarus terris hic imperet ignis.
Quinetiam inuitus magna, ulciscendaq; passis
Aut Lapihas Marti, aut ueterè Calydonæ Diana
Expugnare dedi: mea est iactura pigeiq;
Tot mutare animas: tot reddere corpora uite.
Labdacios uero, Pelopisq; à stirpe nepotes
Tardum abolere mihi scis ipse ut crimina mittam
Dorica quàm prompte superos incessere Thebæ.
Te quoq; (sed quoniam uetus excidit ira) silebo.
Non tamen aut patrio respersus sanguine Penihæus
Aut matrem scelerasse toris, aut crimine fratres
Progenuisse reus lacero tua lustra repleuit
Funere, ubi fletus? ubi tunc ars tanta precandi?
Ast ego non proprio diros impendo dolori

Oedipodionidas rogat hoc tellurq; polusq;
Et pietas, & laesa fides, naturaq; & ipsi
Eumenidum mores: sed tu super urbe moueri
Parce tua: non hoc statui sub tempore rebus
Occasum aonijs, ueniet suspectior aetas,
Vltioresq; alij: tunc regia sumo queritur.
His ille auditis, mentemq; animumq; recepit.
Ut cum sole malo, tristiciq; rosaria pallent
Vsta noto: si clara dies, Zephyriq; refecit
Aura polum, redit omnis honos: emissaq; lucem
Germina, & informes ornat sua gloria uirgas.
Nuntius attonit as iamdudum Et heoclis ad aures
Explorata ferens, longo docet agmine graios
Ire duces, nec iam Aonijs procul affore campis.
Quacunq; ingressi tremere, ac miserescere cunctos
Thebarum, qui stirpe refert, qui nomine, & armis.
Ille metum condens audire exposcit, & odit
Narrantem, hinc socios dictis stimulare, suasq;
Metiri decreuit opes, exciuerat omnem
Aoniã, Euboeamq; & Phocidos arua propinqua.
Mars (ita dulce Ioui) longo fugit ordine uelox
Tessera, propellunt acies seseq; sub armis
Ostendant subeunt campo, qui proximus urbi
Damnatus bellis patet, expectatq; furores.
Nondum hostis cõtra, trepido tamen agmine matres
Conscendunt muros inde arma nitentia natis
Et formidandos monstrant sub casside patres.
Turris procul sola nondum concessa uideri
Antigone populus, teneras descenditur atra

Veste

Veste genas, iuxtaq; comes, quo Laius ibat
 Armigero. tunc uirgo senem regina ueretur.
 Quæ sic orsa prior: Spes ne obstatura Pelasgis
 Hac uexilla pater? Pelopis descendere totas
 Audimus gentes dic ò precor (extera regum
 Agmina nam uideo) quæ noster signa Mentecæus,
 Quæ noster gerat arma Creon. quàm celsus athena
 Sphynge per ingentes homolaidis exeat Hamon.
 Sic rudis Antigone, senior cui talia Phorbas:
 Mille sagittiferos gelidæ de colle Tanagræ
 Promouet ecce Dryas, hic cui niuea arma tridentem,
 Atq; auro rude fulmen habent, Orionis alti
 Non falsus uirtute nepos, procul oro paternum
 Omen, & innuptæ uetus excidat ira Diane.
 Iungunt se castris, regisq; in nomen adoptant
 Ocaleæ, Medeonq; & consertissima syluis
 Nyssa, Dionæisq; aubus circumsæna Thisbe.
 Proximus Eurymédon, cui pastoralia Fauni
 Arma patris, pinusq; iubas imitatur equinas
 Terribilis syluis reor & maiorte cruento
 Talis erit, diæ pecorum comitantur Erythræ.
 Qui Scolon, densamq; iugis Eteonon iniquis,
 Qui breue litus Hyles, atalantaumq; superbi
 Schænon habent, noti q; colunt uestigia campi.
 Fraxineas uibrant Macedum de more Sarissas,
 Sæuaq; difficiles excludere uulnera Peltas.
 Ecce autem clamore ruunt neptunia plebes
 Onchesti, quos pinigeris Mycaleffus in agris,
 Palladiusq; Melas, hecataæq; gurgite nutrit

*Gargaphye, quorumq; nouis Haliartos aristis
 Inuidet. & nimia sata lata superuenit herba.
 Tela rudes trunci, galea uacua ora Leonum.
 Arborei dant scuta sinus. hos regis egenos
 Amphion en noster agit (cognoscere prouum
 Virgo Iyram) galea, tauroq; insignis auito.
 Maeste animo iuuenis, medios parat ire per enses.
 Nudaq; pro charis opponere pectora muris.
 Vos etiam nostris heliconia turba uenitis
 Addere rebus opem, tuq; ò Permesse canoris
 Et felix Omne uadis, armatis alumnos
 Bellorum resides: patrijs conceniibus audis
 Exultare gregem, quales cum pallida cedit
 Bruma, renidentem deducunt strymona cygni.
 Ite alacres, nunquam uestri morientur honores,
 Bellaq; perpetuo memorabunt carmine Musa.
 Dixerat. & paulum uirgo interfata docenti.
 Illi autem, quamnam iunguntur origine fratres?
 Sic certe paria arma uiris, sic exit in auras
 Cassidis aquus apex, utinam haec concordia nostris.
 Cui senior ridens: Non prima errore uidendi
 Falleris Antigone, multi hos (nam decipit aetas)
 Dixerunt fratres, pater est, natusq; sed ieni
 Confudere modos, puerum lapithonia Nympha
 Dirceus expertem thalami, crudumq; maritis
 Ignibus, ante diem cupido uiolauit amore,
 Improba connubij, nec longum & pulcher Alathreus:
 Editus, ac prima genitorem in flore inuenta
 Consequitur, traxitq; notas, & miscuit amos.*

Et nunc sic fraires mentio nomine gaudent,
 Plus pater. hunc olim iuuat, & uentura senectus.
 Tercentum genitor, totidemq; in praelia natus
 Exercent equites. hi deseruisse feruntur
 Exilem Glisanta, Coroneamq; feracem
 Messe Coroneam, Baccho, Glisanta colentes.
 Sed potius celfos umbrantem hunc aspice late
 Hipsea quadrijugos clypei septemplíce tauro.
 Zeua ter insuro seruant ingentia ferro
 Pectora. nam tergo nunquam metus, hasta uetusta
 Sylvarum decus, emissa cui peruia semper
 Armaq; pectoraq;: & nunquam manus irrita uis
 Asopos genuisse datur, dignusq; uideri.
 Tunc pater abruptis cum torrentissimus exit
 Pontibus, aut natæ tumidus cum uirginis ultor
 Flumina concussit, generum indignata Tonantem.
 Nanq; ferunt raptam patrijs Aeginan ab undis
 Amplexu latuisse Ionis, furit amnis, & astris
 Insensus bellare parat (nondum ista licebant
 Nec superis) stetit audaces effusus in iras,
 Conseruitq; manus, nec quem imploraret habebat,
 Donec uix tonitru, summotus, & igne trisulco
 Cessit, adhuc ripis animosus gurgēs anhelis.
 Fulmineum cincrem, magnæq; insignia pœnæ
 Gaudet, & cineros in cœlum afflare uapores.
 Talem Cadmeo mirabimur Hipsea campo
 Si modo placauit felix Aegina Tonantem.
 Ducit Ithoneos & Alalcomeneæ Mineruæ
 Agmina, quos Mideæ, quos humida suggerit Arne

Aulida, qui Graeamq; serunt uiridesq; Plateas.

Et sulco Peteona domant, refluxumq; meatu

Euripium, qua noster abit, atq; ultima tractu

Archedon, ubi gramineo de litore Glaucus

Poscentes irrupit aquas, iam crine, genisq;

Coerulus, & mixtos expauit ab inguine pisces.

Glandibus, & torta Zephyros incidere funda

Cura, Cydoneas anteibunt gesta sagittas.

Tu quoq; praeclarum forma Cephise dedisses

Narcisum: sed thespiacus iam pallet in agris

Trux, puer, orbata florem pater alluit unda:

Quis tibi Phoebeas acies? ueteremq; reuoluat

Phocida? quis Panope? quis Aulida? quis Cyparissos?

Et ualles Lebadea tuas, & Hyampolin acri

Submissam scopulo? uel qui Parnason utrumq;

Aut cyrrham tauris, Aenemoramq; supinant

Coryciumq; nemus? propellentemq; Lileam

Cephisi glaciale caput, quo suctus anhelam

Ferre sitim Pytho, amnemq; auertere ponto

Omnibus immixtas cono super aspice lauros,

Armaq; uel Tityon, uel Delon habentia, uel quas

Hic deus innumera laxauit cade pharetras.

Iphitus acer agit genitor, cui nuper ademptus

Naubolus hippasides, tuus o mirissime Lai

Hospes, adhuc currus, securaq; lora tenebat,

Cum tua subier equos tacuit conuulsa cruentis

Actibus, o uimam nostro cum sanguine ceruix,

Dicemis maducre genae, uulsumq; per omnem

Pallor ut, uocisq; repens singulus apertum

Intercepit iter, resouet frigentis amicum
 Pectus alumna senis, redit atq; exile profatur:
 O mihi sollicitum decus ac suprema uoluptas
 Antigone, seras tibi demoror improbus umbras,
 Fors eadem scelera, & cades uisurus auitas.
 Donec te thalamis habilem, integramq; resignem
 Hoc satis, & sessum uita dimittere Parte.
 Sed dum labor iners, quanti nunc ecce reuiso
 Transubiere duces. Chromim atq; in terga comantes
 Non ego Abaniadas, non te saxosa Caryste
 Non humiles Aegas, altumq; Capharæa dixi.
 Et iam acies obtusa negat, cunctiq; resistunt,
 Et tuus armatis iubet ecce silentia frater.
 Vix ea turre senex, cum Rector ab aggere cœpit:
 Magnanimi reges, quibus haud parere recusem
 Ductor, & ipse meas miles defendere Thebas.
 Non ego uos stimulare parem? (nam liber in arma
 Impetus & meritas uliro iurastis in iras)
 Nec laudare satis, dignusq; rependere grates
 Sufficiam, referent superi, uestræq; subactæ
 Hoste manus, urbem socia de gente subistis
 Tutari, quam non alijs populator ab oris
 Belliger, externa' ne sauis tellure, sed hostis
 Indigena adsultat, cui castra aduersa regenti
 Hic pater, hic genitrix, hic iunctæ stirpe sorores,
 Hic erat & frater, cerne en ubicunq; nefandæ
 Excidium moliris auis, uenere uolentes
 Aonie populi, nec sum tibi seue relictus.
 Quid uelū ista cohors, & te sentire decebat.

Reddere regna uetant sic fatus, & omnia rite
 Disponit, qui bella gerant, qui mœnia seruent,
 Quas in fronte manus, medio quas robore sistat.
 Perspicuas sic luce fores, & uirgea pastor
 Clausura leuat, dum terra recens iubet ordine primos
 Ire duces, media stipantur plebe maritæ.
 Ipse leuat grauidas, & humum tactura parentum
 Ubera, succiduasq; adportat matribus agnas.
 Interea Danaï noctemq; diemq; sub armis
 Noctem iterum, rursusq; diem (sic ira ferebat)
 Ingeminant, contempta quies, uix aut sopor illis,
 Aut epule fecere moram, properatur in hostem
 More fugæ, nec monstra tenent, quæ plurima noctis
 Prodigiale canens, certis fors præscia sati.
 Quippe ferunt diros monitus, uolucresq; feraq;
 Sideraq; auersi; suis decursibus amnes,
 Infestumq; tonat pater, & mala fulgura lucent,
 Terrificaq; adytis uoces, clausaq; deorum
 Sponte fores, nunc sanguineus, nunc saxeus imber,
 Et subiti manes, silentumq; occursum auorum.
 Tunc & Apollineæ tacuere oracula Cyrrha,
 Et non assuetis pernox ululauit Eleusis,
 Mensibus, & templis Sparie præsaga reclusis.
 Vidit amyclaos facinus concurrere fratres,
 Arcados insanas latrare Lycæonis umbras
 Nocte ferunt tacita: sauo decurrere campo
 Oenomaum sua Pisa refert. Acheloon utroq;
 Deformem cornu uagus infamabat Acarnan.
 Perseos effigiem mœstam, exorantq; Mycenæ

Confusum Iunonis ebur, mugire potentem
 Inachon agricola, gemini maris incola narrat
 Thebanum toto planxisse Palemona ponto.
 Hæc audit Pelopeia phalanx, sed bellicus ardor
 Consilijs obstat diuum, prohibetq; timeri.
 Tam ripas Asope tuas, bæotiaq; uentum
 Flumina, non ausè transmittere protinus ale
 Hostilem fluuium: sorte & trepidantibus ingens
 Descendebat agris, animos siue imbrifer arcus
 Seu montana dedit nubes, seu fluminis illa
 Mens fuit, obiectusq; uado pater arma uetabat.
 Tunc serus Hippomedon magno cum fragmine ripæ
 Cunctantem deiecit equum, ducibusq; relictis
 Gurgite de medio frenis suspensus, & armis,
 Ite uiri clamat, sic uos in mœnia primus
 Ducere, sic clausas uoueo perfringere Thebas.
 Precipitant cuncti fluuiio, puduiq; secutos.
 Ac uelut ignotum siquando armenta per amnem
 Pastor agit, stat triste pecus: procul aliera tellus
 Omnibus, & late medius timor, ast ubi ductor
 Taurus init, fecitq; uadam: tunc mollior unda,
 Tunc faciles salius, uiseq; accedere ripæ.
 Haud procul inde iugum, tutisq; accommoda castra
 Arua notant unde urbem etiam turresq; uidere
 Sidonias, placui sedes fidiq; receptus,
 Colle per excelsum patulo quem subter aperto
 Arua sinu, nulliq; alijs à montibus obstant
 Despectus, nec longa labor munimina durus
 Addidit, ipsa loco mirum Natura faucebat,

In uallum elata rupes, deuexaq; fossis
Aequa, & fortuito ductæ quater aggere pinna.
Cætera dant ipsi, donec Sol montibus omnis
Erepsit, rebusq; dedit sopor otia sessis,
Quis queat attonitis dictis ostendere Thebas?
Vrbem in conspectu belli suprema parentem
Territat insomnem nox atra, diemq; minatur.
Discurrunt muris, nil septum horrore sub illo,
Nil solum satis, inualidaq; Amphionis arces.
Rumor ubiq; altius, pluresq; annuntiat hostes,
Maioresq; timor, spectant tentoria contra
Inachia, externosq; suis in montibus ignes.
Hi precibus questuq; deos, hi Martia tela
Belligerosq; hortantur equos: hi pectora sletu
Chara premunt, miseriq; rogos, & crastina mādant
Funera, si tenuis demisit lumina somnus
Bella gerunt, modo lucra moræ: modo tædia uitæ
Attonitis, lucemq; timent, lucemq; precantur.
It geminum excutiens anguem, & bacchatur utrisq;
Tisiphone castris fratrem huic, fratrem ingerit illi,
Aut utrisq; patrem procul ille penatibus imis
Excitus implorat furias, oculosq; reposcit.
Iam gelidam Phœben, & caligantia primus
Hauserat astra dies, & iam tuncet igne futuro
Oceanus, lateq; nouo Titane reclusum
Aequor, anhelantum radijs subsedit equorum.
Ecce truces oculos sordentibus obsita canis
Exangues Iocasta genas, & brachia planctu
Nigra ferens, ramumq; olæ cum uelleris auri.

Nexibus Eumenidum uelut antiquissima portis
 Egreditur, magna cum maiestate malorum,
 Hinc atq; hinc natæ melior iam sexus, aniles
 Precipitantem artus, & plusquam posset, euntem
 Sustainant: uenit ante hostes, & pectore nudo
 Clausura aduersa ferit, tremulisq; ululatus orat
 Admitti, referare uiam rogat impia belli
 Mater: in his aliquod ius execrabile castris.
 Huic utero est, trepidi uisam expauere manipuli,
 Auditamq; magis, remeat iam missus Adrasto
 Nuntius: excipiunt iussi, mediosq; per enses
 Dant iter: illa duces ut primum aspexit Achiuos,
 Clamorem horrendum luctu furcata resoluit:
 Argolici proceres, heu quis monstrauerit hostem
 Quem peperit? quānam inueniam (mihi dicite) natum
 Sub galea? uenit attonitæ Cadmeius Heros
 Obuius, & raptam lacrymis gaudentibus implet,
 Solaturq; tenens, atq; inter singula matrem
 Matrem iterat: nunc ipsam urgens, nūc chara sororū
 Pectora cum mixta fletus anus asperat ira.
 Quid molles lacrymas, uenerandaq; nomina fingis
 Rex argiue mihi? Quid colla amplexibus ambis?
 Inuisamq; teris ferrato pectore matrem?
 Tu ne ille exilio uagus? & miserabilis hospes?
 Quem non permoueas? longe tua iussa cohortes
 Expectant, multoq; latius persulgurat auro.
 Ah misere matres: hunc te noctesq; diesq;
 Deslebam, si uerba tamen monitusq; tuorum
 Dignaris: dum castra silent, suspensa q; bellum

*Horrescit pietas, genitrix, iubeoq; rogoq;
 I mecum patriosq; deos, arsuratq; saltem
 Tecta uide, fratremq;: quid aufers lumina? fratrem
 Alloquere, & regnum iam me sub iudice posce.
 Aut dabit, aut ferrum causa meliore resumes.
 An'ne times, ne forte doli, te conscia mater
 Decipiam? non sic miseros fas omne penates
 Effugiet, uix Oedipode ducente times.
 Nupsi equidem, peperiq; nefas. Sed diligo tales
 Ah dolor, & uestros etiamnum excuso furores.
 Quod si adeo perstas, ultro tibi sene triumphum
 Detulimus: religa captas in terga sorores,
 Inijce uincla mihi grauis huc, utcumq; feretur
 Et pater: ad uestrum gemitus nunc uerto pudorem
 Inachide. liquistis enim paruosq; senesq;,
 Et lacrymas has quisq; domi, sua credite matri
 Viscera: si uobis paruo hic in tempore charus
 Sitq; precor: quod me oro decet, quodue ista Pelasgi
 Vbera? ab hircanis hæc, Odysseisq; tulissem
 Regibus, & si qui nostros uicere furores.
 Annuite: aut natum complexa superstine bello
 Hic moriar, tumidas frangebant dicta cohortes,
 Nutantesq; uirum galeas, & sparsa uideres
 Fletibus arma pijs. Quales ubi tela, uirosq;
 Pectoris impulsu rapidi strauere Leones.
 Protinus ira minor, gaudentq; in corpore capto
 Securam differre famem: sic flexa Pelasgum
 Corda labant ferriq; anidus mansueuerat ardor.
 Ipse etiam ante omnes nunc matris ad oscula uersus,*

Nunc rudis Ismenes, nunc flebilis ora precantis
 Antigones, uariaq; animum turbante procella
 Exciderat regnum: cupit ire, & mitis Adrastus
 Non uetat: hic iuste Tydeus memor occupat ira,
 Me potius socij, qui fidum Etheoclea nuper
 Expertus (nec frater eram) me opponite regi.
 Cuius adhuc pacem egregiam, & bona fœdera gesto
 Pectore in hoc: ubi tunc fidei, pacisq; sequestra
 Mater eras, pulchris cum me nox uestra morata est
 Hospitijs? nempe hæc trahis ad commercia natum?
 Duc illum in campum, uestro qui sanguine pinguis
 Spirat adhuc, pinguisq; meo, tu porro sequeris.
 Heu nimium mitis, nimiumq; oblitue tuorum.
 Scilicet infestæ cum te circum undiq; dextræ
 Nudabunt enses, hæc flebit, & arma quiescent?
 T'ne ille, heu demens, semel intra mœnia clausum
 Possessumq; odijs argiua in castra remittere?
 Antè hæc excusso frondescet lancea ferro.
 Inachus antè retro, nosterq; Achelous abibunt:
 Sed mite alloquitum, & seuis pax queritur armis,
 Hæc quoq; castra patent: necdum meruere timeri.
 An suspectus ego? abscedo, & mea uulnera dono.
 Intret, & huc genitrix eadem, mediæq; sorores,
 Finge autem pactis euictum excedere regnis,
 Nempe iterum reddes? rursus mutata trahuntur
 Agmina consilijs, subito ceu turbine cœli
 Obuius aduersum Boreæ notus abstulit equor.
 Arma iterum furiaq; placent: fera tempus Erinyjs
 Arripit, & primæ molitur semina pugne.

Errabant gemina Dirca ad flumina tigres
 Mue iugum belli quondam uastator Eoi
 Currus, Erythraeis quas nuper uictor ab oris
 Liber, in Aonios meritas demiserat agros.
 Illas turba dei, seniorq; ex more sacerdos
 Sanguinis oblitus, atq; indum gramen olentes
 Palmite maturo, uarijsq; ornare corymbis
 Curat, & alicerno maculas interligat ostro.
 Iamq; ipsi colles, ipsas (quis credat) amabant
 Armenta, atq; ausae circum iugire iuuenta.
 Quippe nihil crassata fames: manus obuia pascit,
 Expectantq; cibos, fusoq; horrenda supinant
 Ora mero, uaga rure quies: si quando benigno
 Urbem iniere gradu, domus omnis, & omnia sacris
 Tempa calenti, ipsumq; fides intrasse Lyeum.
 Has ubi uipereo tactas ter utranq; flagello
 Eumenis in furias, animumq; redire priorem
 Impulit, erumpunt non agnoscantibus Argis.
 Ceu duo diuerso pariter si fulmina coelo
 Rupta cadant, longumq; trahant per nubila crinem.
 Non aliter cursu rapide, atq; immane frementes
 Transiliant campos, aurigamq; impete uasto
 Amphiaræ tuum (nec desuit omen, Heriles
 Forte is primus equos stagna ad uicina trahebat)
 Corripiunt: mox insenarium qui proximus Idam
 Aetolūq; Athamanta premunt: fuga torua p agros
 Cornipedum uisa est: donec flammatus Achonteus
 Strage uirum, cui sueta feras prosternere uirtus
 (Arcas erat) densis iam fida ad moenia uersa

Insequitur telis, multumq; hostile resumens
 Ter, quater, adducto per terga, per ilia ferro
 Transigit, illa autem longo cum limite, fusi
 Sanguinis ad portas urinq; extantia ducunt
 Spicula semianimes, gemituq; imitante querelas.
 Saucia dilectis acclinant pectora muris.
 Tempia putes, urbemq; rapi, sacibusq; nefandis
 Sidonios ardere lares, sic clamor aperitis
 Exoriur muris, mallent cunabula magni
 Herculis, aut Semeles thalamū, aut penetrale ruisse
 Harmonies: cultor Bacchæus Aconiea Phegeus
 Iam uacuum telis, geminoq; in sanguine ouantem
 Comminus ense petit, subeunt tegeæa iuuentus
 Auxilio tardiam supra sacra ferarum
 Corpora mœrenti iuuenis iacet ultio Baccho.
 Rumpitur ecce graui subito per castra tumultus
 Concilium: fugit externos Iocasta per hostes
 Iam non ausa preces, natas, ipsamq; repellunt
 Quæ modo tam mites, & præceps tempore Tydeus
 Vitur: ite age nunc pacem sperate, fidemq;
 Num saltem differre nefas? potui ne morari
 Dum genitrix dimissa redi? sic factus, aperto
 Ense uocat socios: seuus iam clamor, & ira
 Hinc atq; inde calent: nullo uenit ordine bellum.
 Confusiq; duces, uulgo, & neglecta regentum
 Imperia, unâ equites mixti, peditumq; catervæ.
 Et rapidi currus, premit indigesta ruentes
 Copia: nec sese uacat ostentare, nec hostem
 Noscere: sic subitis Thebana, Arginaq; pubes

Confluxere globis: retro uexilla tubæq;
 Post tergum, & litui bellum inuenere secuti.
 Tantius ab exiguo crudescit sanguine Maiores:
 Ventus uti primas struit inter nubila uires.
 Lenis adhuc, frondesq;, & aperta cacumina gestat.
 Mox rapuit nemus, & montes patefecit opacos.
 Nunc age Pieriæ (non uos longinqua sorores
 Consulimus) uestras acies, uestramq; reserte
 Aoniam (uidistis enim) dum Marte propinquo
 Horrent Tyrrenos Heliconia plectra tumultus.
 Sidonium Pterelæ sonipes malefidus in armis
 Rumpentem frenos, diuersa per agmina raptat.
 Iam liber: sic fessa manus uenit hasta per armos
 Tydæos, & Leuum iuuenis transuerberat inguen:
 Labentemq; affigit equo: fugit ille perempto
 Consertus domino: nec iam arma, aut fræna tenentem
 Portat adhuc, ceu nondum anima defectus utraq;
 Cum sua Centaurus moriens in terga recumbit.
 Certat opus ferri: sternuntq; alterna furentes
 Hippomédon Sybarin, Pylîu, Periphâta Menœceus.
 Parthenopæus Ilyn Sybaris iacet ense cruento
 Cuspide trux Periphæas. Ilys insidiante sagitta.
 Cenéos Inachij ferro Maioribus Hemon.
 Colla rapit, cui diuiduum trans corpus hiantes
 Truncum oculi querunt, animus caput, arma iacentis
 Iam rapiebat Abas: cornu deprensus achino.
 Dimisit moriens clypeum hostilemq; summq;
 Quis tibi Baccheos Eumæe relinquere cultus,
 Quis lucos? uetuius quibus emanfisse sacerdos

Suaſit?

Suasit? & assuetum Bromio mutare furorem?
 Quem terrene queas? clypei penetrabile textum
 Pallentes edere, Nyseaq;serta coronant,
 Candida purpureo subnectitur instita filo,
 Crine latent humeri: crescunt lanugine male.
 Et rubet imbellis Tyrio subiegmine thorax,
 Brachiaq; in manicis, & pictæ uincula plantæ,
 Carbaseiq; sinus, & fibula rasilis auro
 Teuariam sulua mordebat iaspide pallam.
 Quam super à tergo uelox coru hos, & arcus
 Pendentesq; sonant aurata lynce pharetra.
 Et lymphante deo media inter millia longum
 Vociferans: Prohibete manus. hæc omine dextro
 Mœnia, cyrrhaea monstrauit Apollo iuuenta.
 Parcite, in hac uliro scopuli uenere uolentes.
 Gens sacrata sumus. gener huic est Iuppiter urbi,
 Gradinusq; socer: Bacchū hand mētimur alumnū,
 Et magnum Alciden. iactanti talia frustra
 Turbidus acria Capaneus occurrit in hasta.
 Qualis ubi primam Leo mane cubilibus altis
 Erexit rabiem, & seuo speculatur ab antro
 Aut ceruum, aut nondū bellantem fronte iuuentum
 Et fremitu gaudens, licet arma gregesq; lacessant
 Venantum: prædam uidet, & sua uulnera nescit.
 Sic tunc congressu Capaneus gausus iniquo,
 Librabat magna uenturam mole cupressam.
 Ante tamen, Quid fœmineis ululatus inquit
 Terrificas moriture uiros? utinam ipse ueniret
 Cui furis. hæc Tyrïs cane matribus & simul hastam
Expul.

Expulsi, illa uolans, ceu uis non ulla mouetur
 Obſta uix ſonuit clypeo, & iam terga reliquit.
 Arma fluunt, longisq; crepat ſingulis aurum.
 Erumpensq; ſinus uicit cruor, occidis audax
 Occidis Ionij puer altera cura Lysi.
 Marcida te fractis planxerunt Iſmara thyrſis,
 Te Tmolos, te Nila ferax, theſeaq; Naxos,
 Et Thebana metu iratus in orgia Ganges.
 Nec ſegnem Argolica ſenſere Ethiocta turme.
 Parcior ad ciues Polynicis inhorruit enſis.
 Eminent ante alios iam formidantibus arua
 Amphiaras equis, ac multo puluere uertit
 Campum indignantem ſamulo decus addit inane
 Mæſtus, & extremos obitus illuſtrat Apollo.
 Ille citam clypeum galeamq; incendi honoro
 Sidere, nec tarde fratri Gradiue dediſti.
 Nequa manus uatem, nequid mortalia bello
 Ledere tela queant, ſanctum, & uenerabile Diui
 Funus erit, talis medios infertur in hoſtes
 Certus & ipſe necis, uires fiducia leui
 Suggest, inde uiro maioraq; membra, diesq;
 Lætiſ, & nunquam tanta experientia cœli,
 Si uacet, auerſit mori contermina Virtus.
 Ardet in expleto ſeni Mauortis amore,
 Et fruſitur dextra, atq; anima ſagrame ſuperbit.
 Hic hominum caſus lenire, & demere ſatis
 Iura frequens, quantum ſubito diuerſus ab illo
 Qui tripodas, liturusq; ſequi, qui doctus in omni
 Nube ſalutato nolucrum cognoscere Phœbo.

Innumeram ferro plebem, ceu leitifer annus
 Aut iubar aduersi graue sideris immolat umbris
 Ipse suis. Iaculo Phlegyam, iaculoq; superbum
 Phylea, falcato Chromin, & Cremetaona curru
 Comminus hunc stantē metit. hunc à poplite sectum
 Cuspide demissa Chromin, Iphimoum q; Sagen q;
 Intonsum q; Gyan, sacrum q; Lycorē a Phœbo
 Inuitus, iam fraxineum dimiserat haste
 Robur, & excussis apparuit infula cristis.
 Alcatroum saxo, cui circum stagna Caystri
 Et domus & coniux, & amantes litora nati.
 Vixerat ille diu pauper scrutator aquarum.
 Decepit tellus moriens, hyemes q; notos q;
 Laudat, & experti meliora pericula ponti.
 Aspicit has longe iandudum Asopius Hypseus
 Palantum strages, ardet q; aucriere pugnam,
 Quamquam haud ipse minus curru Tirynthia fundit
 Robora, sed uiso præsens minor augure sanguis.
 Illum armis animis q; cupit, prohibebat iniquo
 Agmine confertum cunei latus inde superbus.
 Exeruit patrijs electum missile ripis.
 Ac prius Ionidam diues largior aquarum
 Clare giganteis etiamnum Asope fauillis
 Da numen dextræ, rogat hoc natus q; tui q;
 Quercus alumna uad. sus & mihi spernere Phœbū,
 Si tibi collatus diuum sator omnia mergam
 Fontibus arma tuis, tristes q; sine augure uittas.
 Audierat genitor, uetat indulgere uolentem
 Phœbus, & aurigam iaculum detorquet in Hersen.

Ille ruit: deus ipse uagis succedit habenis
 Lernæum falso simulans Aliagmona uultu.
 Tunc uero ardenti non ulla obsistere tentant
 Signa, ruunt solo terrore, & uulnera ciura.
 Mors trepidis ignaua uenit, dubiumq; tuceni
 Presserit infestis onus, impulerit ne iugales.
 Sic ubi nubiferum montis latus, aut noua uentis
 Soluit hyems, aut uicta sui non pertulit atas,
 Desilit horrendus campo imor, arma, uirosq;
 Limite non uno, longæuaq; robora secum
 Præcipitans, tandemq; exhaustus turbine fesso,
 Aut uallem cauat, aut medios intercipit amnes.
 Non secus ingentiq; uiro magnoq; grauatus
 Temo deo, nunc hoc, nunc illo sanguine feruet
 Ipse sedens, telis pariterq; ministrat habenis
 Delius, ipse docet iactus, aduersaq; flectit
 Spicula fortunamq; hastis uenienibus aufert.
 Sternuntur terræ, Menelaus pedes, Antiphus alio
 Nil defensu equo, genitusq; Helicomide Nympha
 Aethion, cæsoq; infamis fratre Polytes.
 Conatusq; toris uitatam attingere Mantho
 Lampus, in hunc sacras Phœbus dedit ipse sagittas.
 Et iam cornipedes trepida, ac moribunda reflantes
 Corpora rimantur terras, omnesq; per artus
 Sulcus, & incisus altum rubet orbita membris.
 Hos iam ignorantes terit impius axis, at illi
 Vulnere semineces (nec deuitare facultas)
 Venturum super ora uident, iam lubrica tabo
 Fræna, nec insisti madidus dat temo, rotaq;

Sanguine difficiles, & tardior ungula fossis
 Vis, eribus, tunc ipse furens in morte relicta
 Spicula, & è medijs exiantes osibus hastas
 Auellit, stridunt animæ, currumq; sequuntur.
 Tandem se famulum summum confessus Apollo,
 Vicere luce tua, longamq; ait, indue samam,
 Dum tibi me iunctum mors irreuocata uertitur,
 Vincimur, inimites scis nulla reuoluerè Parcas
 Stamina, uade diu populis promissa uoluptas
 Elysij, certe non perperis Creontis
 Imperia, haud uerito nudis iacitare sepulcro.
 Ille refert contrà, & paulum respirat ab armis:
 Olim te Cyrbæ pater peritura sedentem
 Ad iuga (quis tantus miseris honor?) axe trementi
 Sensimus, instantes quo nam usq; morabere manes?
 Audio iam rapida cursum Stygis, atraq; Ditis
 Flumina, tergeminoq; mali custodis hiatus.
 Accipe commissum capui decus, accipe laurus,
 Quas Erebo deferre nefas: nunc uoce suprema
 Si qua recessuro debetur grata uani
 Deceptum tibi Phœbe larem, pœnasq; nefandæ
 Coniugis, & pulchrum nati commendo furorem.
 Desiluit mœrens, lacrymasq; auerit Apollo.
 Tunc uero ingemuit, currusq; orbiq; iugales.
 Non aliter ceco nocturni turbine cori
 Stat peritura ratis, cum iam damnata sororis
 Igne, Therapneei suggerunt carbasa fratres.
 Jamq; recessura paulatim horrescere terre,
 Summaq; terga quati, graniorq; offeruere puluis

Cæperat inferno mugit iam murmure campus.
 Bella putant trepidi bellique hunc esse fragorem.
 Horantique gradus, alius tremor arma virosque
 Mirantesque inclinat equos iam frondea nutant
 Culmina, iam muri, ripæque Ismenos aperius
 Effugit, exciderant ira, nutantia figunt
 Tela solo, dabiasque uagi nituntur in hastas.
 Communis inque uicem uiso pallore recedunt.
 Sic ubi nauales miscet super aquora pugnas
 Contento Bellona mari se forte benigna
 Tempestas, sibi quisque cauet, ensesque recondit.
 Mors alia, et socij pacem fecere timores.
 Talis erat campo belli fluitantis imago.
 Siue laborantes concepto flumine terre
 Venorum rabiem, et clausam eiecere furorcm,
 Exedit seu puire solum, carpsitque terendo
 Vuda litens, siue hac uoluentis machina cæli
 Incubuit, siue omne fretum Neptunia mouit
 Cuspis, et extremas grauius mare torset in oras,
 Seu nati datur ille fragor seu terra minata est
 Fratribus, ecce alie præceps hamus, ore profunda
 Dissiliit, inque uicem tremuerunt sidera, et umbræ.
 Illum ingens haurit specus, et transire parantes
 Mexgit equos, non arma manu non fræna remisit.
 Sicut erat rectos defert in tartara currus,
 Respexitque cadens cælum campumque coire
 Ingemuit, donec lenior distantia rursus
 Misceat arua tremor, luccmque exclusit Averno.

P. PAPINII STATII
THEBAIDOS LI-
BER VIII.

VT subitus uates pallentibus incidit umbris,
Letiferasq; domos, orbisq; arcana sepulsi
Rupit, & armato turbauit funere manes:
Horror habet cunctos, stygijs mirantur in oris
Tela, & equos, corpusq; nouū: neq; enim ignib⁹ atris
Conduus, aut mæsta niger adueniabat ab urna.
Sed belli sudore calens, clypeumq; cruentis
Roribus, & scissi respersus puluere campi.
Necdum illum aut trunca lustrauerat obuia taxo
Eumenis, aut furuo Proserpina poste notarat
Cœtibus adsumptum functis: quin comminus ipsa
Fatorum deprensa colus, uisoq; pauentes
Lugure, tunc demum rumpebant flamina Parca.
Illum & securi circumspexere fragorem
Elysij, & si quos procul inferiore Barathro
Altera nox, altisq; grauât plaga cæca tenebris,
Tunc regemunt pigriq; lacus, uisæq; paludes,
Umbriferæq; fremūt sulcator pallidus unde.
Disiluisse nouo penitus telluris hiatus
Tartara, & admissos non per sua flumina manes.
Forte sedens media regni infelicitis in arce.
Dux Erebi populos poscebat crimina uitæ.
Nil hominum miserans, iratusq; omnibus umbris.
Stant furia circum, uariisq; ex ordine mortes.
Sæuæq; multifonas exercet pœna catenas.

T Fata serunt animas, & eodem pollice damnant.
 Vincit opus, iuxta Minos cum fratre uerendo
 Iura bonus meliora monet, regemq; cruentum
 Temperat, assisunt lacrymis, atq; igne tumentes
 nbris Cocytos Phlegethonq; & Styx periuria diuum
 uli Argui, ille autem supera compage soluta,
 Nec solitus sentire metus, expauit aborta
 is Sidera, iocundaq; offensus luce profatur:
 lib⁹ Quæ superum labes inimicum impexit Averno
 ra, Aethëra? quis rumpit tenebras? uitæq; silentes
 Admouet? unde minæ? unde hæc mihi prælia fratrum?
 Congredior, pereant agedum discrimina rerum.
 taxo Nam cui dulce magis? magno me terria uictum
 Deiecit fortuna polo, mundumq; nocentem
 ipsa Seruo nec iste meus diris en peruius astris
 Inspiciur, tumidus? ne me, as regnator olympi
 'arci Explorat uires? habeo iam quassa gigantum
 Vincula, & æthereum cupidos exire sub axem
 Titanas, miserumq; patrem, quid me oia mœsta
 ris, Senus? & in placidam prohibet perferre quietem?
 Amissumq; odisse diem? pandam omnia regna
 Si placet, & stygio prætexam Hyperiona cælo.
 Arcada nunc superis (quid enim mihi nūtiis ambas
 nes, Itq; rediitq; domos?) emittam, & utrunq; tenebo
 Tyndariden, cur autem auidis Ixiona frango
 Forticibus? cur non expectant Tantalon unde?
 ris, An'ne profanatum toties Chaos hospite uiuo
 Perpetiar? me Pirithoi temerarius ardor
 Tentat, & audaci Theseus iuratus amico.

*Me ferus Alcides tunc cum custode remoto
Ferre a cerberea patuerunt limina portæ.
Odrysij etiam pudet heu patuisse querelis
Tantara, uidi egomet blanda inter carmina turpes
Eumenidum lacrymas, iterataq; pensa sororum.
Me quoq; sed dura melior uolentia legis.
Al ego uix unum, nec celsa ad sidera furto
Ausus iter, siculo rapui comubia campo.
Nec licuisse ferunt, iniusteq; ab Ioue leges,
Protinus, & sectam genitrix mihi computat annum,
Sed quid ego hæc uatariare as ulciscere sedes
Tisiphone, & si quando nouis asperrima monstris
Triste, infuetū ingens, quod nōdum uiderit Aether,
Ede nefas, quod mirer ego moueantq; sorores.
Atq; adeo fratres (nostrisq; hæc omnia sunt)
Prima odijs) fratres alterna in uulnera leto
Marte ruant, sit qui rabidarum more ferarum
Mandat atrox hostile caput, quiq; igne supremo
Arceat exanimos, & manibus æthæra nudis
Commaculet: inuicta ista ferum spectare Tonantem.
Præterea ne sola furor mea regna laceffit,
Quere deis qui bella ferat, qui fulminis ignes,
Infestumq; Iouem clypeo fumante repellat.
Faxo haud sit cunctis leuior metus, atra mouere
Tantara frondenti quàm iungere Pelion Ossæ.
Dixerat, atq; illi iam dudum regia iussis
Attremis oranti, suaq; & quæ desuper urget,
Natabat tellus, non forius æthæra uultu
Torquet, & astriferos inclinat Iuppiter axes.*

*At tibi quos inquit, manes, qui limite præcepit
 Non licito per inane ruis? subu ille minantem
 Iam tenuis uisu, iam uanescentibus armis,
 Iam pedes, extincto tamen interceptus in ore,
 Augurij perdurat honos, obscuraq; fronti
 Virtus manet, ramumq; tenet morientis oliuæ.
 Si licet & sanctus hic ora resoluerè fas est
 Manibus, ò cunctis finitor maxime rerum,
 At mihi qui quondam causas, elementaq; noram,
 Et sator oro, minas stimulatq; corda remulce,
 Ne'ue ira dignare hominem & tua iura timentem.
 Nā nec ad Herculeos (unde hæc mihi pectora?) rapi?
 Nec uenerem illicitam (crede his insignibus) ausi
 Intramus. Lethen: fugiat nec tristis in antrum
 Cerberus, aut nostros timeat Proserpina currus,
 Augur Apollineis modo dilectissimus aris
 Testor inane Chaos (quid enim hic iurādus Apollo?)
 Crimine non ullo subeo noua fata nec alma
 Sic merui de luce rapi: scit indicis urna
 Dictæi, uerumq; potest deprendere Minos.
 Coniugis insidijs, & iniquo uenditus auro
 Argolicas acies, unde hæc tibi turba recentum
 Umbrarum, & nostræ ueniunt quoq; funera dextræ,
 Non ignarus ini. subito me turbine mundi
 (Horret adhuc animus) medijs è millibus hausit
 Nox tua: quæ mihi mens? dum per caua uiscera terræ
 Vado diu pendens? & in ære uoluor aperto?
 Hei mihi nil ex me socijs, patriæq; relictum est.
 Vel captum Thebis: non iam Lernæa uidebo*

*Tecta, nec attonito salicem cinis ibo parenti.
 Non tumulo, non igne miser, lacrymisq; meorum
 Productus, toto pariter tibi funere ueni.
 Nil istis ausurus equis, nec deprecor umbram
 Accipere, & tripodum iam nō meminisse meorum.
 Nam tibi presagi, quis nam super auguris usus
 Cum Parca tua iussa trahant? sed pectora flectas.
 Et melior sis queso Deus: si quando nefanda
 Huc aderit coniux, illi funesta reserua
 Supplicia, illa tua rector bone dignior ira:
 Accipit ille preces, indignaturq; moueri.
 Vi leo Massyli cum lux sterit obuia ferri,
 Tunc iras, tunc arma citat, si decidat hostis
 Ire super satis est, uitamq; relinquere uicto.
 Interea uittis, lauroq; insignis opima
 Currus, & egregijs modo formidatus in armis,
 Luce palam fusus, nulli, nulliq; fugatus
 Queritur: absistunt turme, suspectaq; tellus.
 Omnibus, infidi miles uestigia campi
 Circuit, atq; auide tristis locus ille ruinae
 Cessat, & inferni uittatur honore sepulcri.
 Nuntius hortanti diuersa in parte maniplos
 Adraſto, nix ipse ratus uidisse Palemon
 Aduolat, & trepidans (steterat nam forte cadenti
 Proximus) inspectoq; miser pallebat hiatu.
 Verte gradum, fuge rector, ait, si Dorica saltem
 Terra loco, patrie q; manent, ubi liquimus arces,
 Non armis, non sanguine opus, quid inutile ferrum
 Stringimus in Thebas? currus humus impia sorbet,
 Armaq;*

Armaq; bellantesq; uiros, fugere ecce uidetur
 Hic etiam quo stamus ager: uidi ipse profunda
 Noctis iter, ruptaq; soli compage ruentem.
 Illum heu, presagis quo nullus amicioꝝ astris
 Oeclyden, frustra q; manus cum uoce tetendit.
 Mira loquor, sulcos etiamnum rector equorum,
 Fumantemq; locum, & spumis madida arua reliqui.
 Nec commune malum est, tellus cognoscit alumnos.
 Stat Thebana acies stupet hæc, & credere Adrastus
 Cunctatur, sed Mopsus idem, trepidusq; ferebat
 Autor idem: nam fama nouis terroribus audax
 Non unum cecidisse refert: sponte agmina retro
 Non expectato renocantum more tubarum
 Precipitant, sed torpet iter, falluntq; ruentes
 Genua uiros, ipsiq; (putes sensisse) repugnant
 Cornipedes, nulloq; truces hortamine parent,
 Nec celerare gradum, nec tollere lumina terra.
 Fortius incursant Tyrii: sed uester opacus
 Lunares iam ducit equos: data sœdere paruo
 Mœsta uiris requies, & nox auctura timores.
 Que tibi tunc facies, postquam permissa gemendi
 Copia? qui fletus galeis cecidere solui?
 Nil solitum fessos iuuat, abiecere madentes
 Sicut erant, chypeos: nec quisquam spicula tersit,
 Nec laudauit equum: niuida nec cassidis altam
 Compisit adornauitq; iubam, uix magna lauare
 Vulnera, & efflantes libet internectere plagas.
 Tantus ubiq; dolor: mensus, alimentaq; bello
 Debita, nec pugna suasit timor: omnia laudes

Amphitræ tuas, fecundaq; pectora ueri
 Commemorant lacrymis, & per tentoria sermo
 Unus, abisse Deos, dilapsaq; numina castris.
 Heus ubi Laurigeri currus? solenniaq; arma?
 Et galeæ uittatus apex? hæc anira, lacusq;
 Castaly? iripodumq; fides? sic gratus Apollo?
 Quis mihi fidereos lapsus, mentemq; sinistri
 Fulguris? aut cæsis saliat quod numen in exis?
 Quando iter? unde moræ? quæ seuis uilis armis?
 Quæ pacē magis hora uelut? quis iam omne futurum
 Proferet? aut cum quo uolucres mea fata loquentur?
 Hos quoq; bellorum casus nobisq; tibiq;
 Præscieras, & quanta sacro sub pectore Virius?
 Venisti tamen, & miseris comes additus armis.
 Et cum te tellus fatalisq; hora uocaret,
 Tu Tyrias acies, aduersaq; signa, uacasti
 Sternere, tunc etiam media de morte immendiam
 Hostibus: infestaq; abeuntem uidimus hasta.
 At nunc te quis casus habet? poteris ne reueri
 Sedibus à stygijs? aliaq; erumpere terra?
 An ne sedes hilaris iuxta tua numina parcas?
 Et uice concordæ discis uentura, docesq;?
 An tibi felices lucos miseratus Auernei
 Rector, & Elysias dedit inferuare uolucres?
 Quicquid es, æternus Phæbo dolor, & noua clades
 Semper eris, mutisq; diu plorabere Delphis.
 Hic Tenedon, Cyrrhamq; dies, partuq; ligatam
 Delon, & intonsi claudet penetralia Branchi.
 Nec Clarias hac luce fores, Didymaæq; quisquam

Limind.

*Limina, nec Lyciam supplex consultor adibit.
Quin & cornigeri uatis nemus, atq; Molossi
Quercus anhela Iouis, Troianaq; Thymbra tacebit.
Ipsi annes, ipsaq; uolent arescere laurus.
Ipse nihil certum sagis clangoribus aether
Præcinet, & nulla ferientur ab aliæ nubes.
Iamq; erit ille dies, quo te quoq; conscia fati
Templa colent, reddetq; tuus responsa sacerdos.
Talia fauidico peragunt solennia regi.
Ceu flammæ, ac dona rogo, tristesq; rependant
Exequias, molliq; animam tellure reponant.
Fracta dehinc cunctis, auersaq; pectora bello.
Sic sortes Minyas subito cum funere Tiphys
Destituit, non arma sequi, non ferre uidetur
Remus aquas, ipsiq; minus iam, ducere uenti.
Iam seßis gemitu paulatim corda leuabat
Exhaustus sermone dolor: noxq; addita curas
Obruit, & facilis lacrymis irrepere somnus.
At non sidoniam diuersa in parte per urbem
Nox eadem uario produciunt sidera ludo
Ante domos, intraq; ipsaq; ad mœnia marcent
Excubiæ, gemina æra sonant, idæaq; terga,
Et moderata sonum uario spiramine Buxus.
Tunc dulces superos atq; omne ex ordine alumnus
Namen, ubique sacri resonant Pæanes, ubiq;
Scria, coronatumq; merum: nunc funera ridet
Auguris ignari, contraq; in tempore certant
Tiresiam laudare suum, nunc fata reuoluunt
Mæiorum, ueteresq; canunt ab origine Thebas.*

Hi mare Sidonium, manibusq; attrita tonantis
 Cornua, & ingenti sulcatum Nerëa tauro.
 Hi Cadmum, Laffamq; bouem, fœtosq; cruenti
 Martis agros, alij Tyriam reptantia saxa
 Ad chelyn, & duras animantē Amphiona cautes.
 Hi grauidam Semelen, illi Cythereia laudant
 Connubia, & multa deductam lampade fratrum
 Harmonien, nullis iam deest sua fabula mensis.
 Ceu modo gemmiferum Thyrso populatus Hydaspe,
 Eoasq; domos, nigri uexilla triumph
 Liber, & ignotos populis ostenderet Indos,
 Tum primum ad cœtus socięq; ad fœdera mensæ
 Semper in aspectum, diraq; in sede latentem
 Oedipoden exisse ferunt, uultuq; sereno
 Caniciem nigram squallore, & sordida fufis
 Ora comis laxasse manu, sociumq; benignos
 Affatus, & abacta prius solatia passum
 Quin hausisse dapes, insiccatumq; cruorem
 Deiecisse genus, cunctos auditq; refertq;.
 Qui Ditem, & Furias tantū, & si quando regentem
 Antigonen, mœstis solitus pulsare querelis
 Causa lateret, non hunc Tyrij fors prospera belli
 Quantum bella iuuant, natum hortaturq; probatq;.
 Nec uicisse uelit, sed primos comminus enses,
 Et scelerrum tacito rimatur semina uoto.
 Inde epule dulces, ignotaq; gaudia uultu.
 Qualis post longæ Phineus ieiunia pœnæ,
 Nil stridere domi uolucres ut sensit abactas,
 (Nec dum tota fides) hilaris, mensasq; torosq;

Nec turbata seris tractauit pocula pennis.
Cetera Graiorum curis, armisq; iacebat
Fessa cohors, alto castrorum ex aggere Adraſtus
Letificos tenui captabat corde tumultus,
Quamquam eger senio, sed agit miſeranda poteſtas
Inuigilare malis: illum arcus undiq; clamor
Thebaniq; urunt ſonitus, & amara laceſſit
Tibia, tum nimio uoces marcere ſuperba,
Incerta q; faces, & iam male peruigil ignis.
Sic ubi per fluctus uno ratis obruta ſomno,
Conticuit, taniq; maris ſecura iuueniſus
Mandauere animas ſolus ſtat puppe magiſter
Peruigil, inſcripta q; Deus qui nauigat alno.
Tempus erat, innectos cum iam ſoror ignea Phœbi
Senu equos, penitusq; cauam ſub luce parata
Oceani mugire domum, ſeſeq; uagantem
Colligit, & moto leuiter fugat aſtra flagello.
Concilium rex triſte uocat, queruntq; gementes
Quis tripodas ſucceſſor agat, quo prodita laurus
Tranſeat, atq; orbum uite decus, haud mora, cuncti
Inſignem fama, ſanctoq; Melampode cretum
Thiodámantha uolunt: qui cum ipſe arcana Deorum
Pariri, & uſas uni ſociare ſolebat
Amphiaræus aues, tanta q; haud inuidus artis
Gaudebat dici ſimilem, iuxtaq; ſecundum.
Illum ingens confundit honos, inopinaq; turbat
Gloria, & oblatas frondes ſubmiſſus adorat,
Seq; oneri negat eſſe parem, cogiq; meretur.
Sicut Achemenius ſolium gentisq; paternas

Exce

Excepit, si forte puer, cui uiuere patrem
 Tuius, incerta formidine gaudia librat,
 An fidi procures, an pugnet uulgus habenis,
 Cui latus Euphrate, cui Casspia limina mander,
 Sumere tunc aruis, ipsumq; onerare uereitar
 Patris equum, uisusq; sibi nec sceptrum capaci
 Sustentare manu, nec adhuc implere Tiaram.
 Atq; is ubi intorito signauit uellere crinem,
 Conuenitq; Deis, hilari per castra tumultu
 Vadit ouans: ac prima sui documenta sacerdos
 Tellurem placare parat: nec fucile morsus
 Id uisum Danaus geminas ergo ilicet aras
 Arboribus uiuis, & adulto cespice texti
 Imperat: innumerosq; Deæ sua munera flores
 Et tumulos frugum, & quicquid nouat integer annus
 Addit: & intacto spargens altaria lacte
 Incipit: O hominum Diuumq; æterna creatrix,
 Quæ flauios, syluasq; animasq; & semina mandi
 Cuncta, Prometheasq; manus, Pyrrheasq; saxa
 Gignis, & impastis quæ prima alimenta dedisti,
 Mutastiq; uiros, quas pontum ambisq; uehisq;
 Te penes, & pecudum gens mæris, & ira ferarum,
 Et uolucrum requies, firmum atq; immobile mundi
 Robur inoccidit: te uelox machina cæli
 Aëre pendentem uacuo, te currus uterq;
 Circuit, ò rerum media, indiuisaq; magnis
 Fratribus, ergo simul tot gemibus alma, tot alius
 Urbibus, ac populis subterq; ac desuper una
 Sufficis, astraferumq; domos Atlanta supernas

Perre laborantem nullo uehis ipsa labore,
Nos tantam portare negas, nos diua grauari.
Quod precor ignari lumen scelus? an quia plebes
Externa, Inachius huc aduentamus ab oris?
Omne homini natale solum, nec te optima seuo
Tanquam humiles populos deceat distinguere finem.
Undiq; ubiq; tuis maneat communis, & arma
Hinc atq; inde feras: liceat (precor) ordine belli
Pugnaces efflare animas, & reddere caelo.
Ne rape tam subitis spirantia corpora bustis,
Ne propera, ueniamus enim quo limite cuncti,
Qua licet ire uia, tantum exorata Pelasgis
Siste leuam campum, celeres neu precipe Parcas.
At tu chare Deus, quam non manus ulla, nec enses
Sidonij sed magna sinu natura soluto
Ceu te cyrhae montum tumularet hiatus,
Sic amplexa coit hilari des oro precatus
Nosse tuos, caeloq; & uera monentibus aris
Concilies, & quae populis proferre parabas,
Me doceas, tibi sacra feram praesaga, tuiq;
Numinis interpret, te Phoebo absente uocabo.
Ille mihi Delo, cyrhaq; potentior omni
Quò ruis, ille adytis melior locus, haec ubi dicta,
Nigrantes terra pecudes, obsuraq; mergit
Armenta, ac uiuis cumulos undantis aene
Aggerat, & uani mortis simulacra rependit.
Talia apud Graios cum iam maiora contra
Cornua, iam seuos fragor, arcus excitat enses,
Addit acerba sonum Theumesi è uertice crinem

Incutiens, acuitq; tubas & sibila miscet
 Tisiphone super insolito clangore Citharon
 Marcidus, & turres carmen non tale secuta.
 Jam trepidas Bellona fores, armataq; pulsat
 Limina, iam multo laxantur cardine Thebæ.
 Turbat eques pedites, curvus properantibus obstant,
 Ceu Danaï post terga premant, sic omnibus aule
 Arctantur portis, septemq; excubibus harent.
 Ogygijs, in sorte Creon, Etheoclæa mittunt
 Neise celsas Homoloidas occupat Aemon
 Ipsæ Præitides, celsum fudere Dryanta
 Electræ, quatit Hypsistias manus Eurimedontis.
 Culmina magnanimus stipat Dirceæ Menæceus.
 Qualis ubi auersi secretus pabula cœli
 Nilus, & coas magno bibit ore pruinas,
 Scindit fontis opes, septemq; patentibus arais
 In mare fert hyemes, penitus cessere fugatæ
 Nereides, dulciq; timent occurrere ponto.
 Tristis at inde gradum tarde mouet Inacha pubes
 Præcipue Elææ, lacedæmoniaq; cohortes
 Et Pylîj: subitum nam Thiodamanta sequuntur
 Augure fraudati, necdum accessere regenti.
 Nec tua te princeps tripodum sola agmina querunt,
 Cuncta phalanx sibi deesse putat, minor ille per alas
 Septimus extat apex liquido uelut æthere nubes
 Inuida parrhasijs unum si detrahat aëtris
 Truncus honor plaustrî: nec idem nitet igne reciso
 Axis, & incerti numerant sua sidera nautæ.
 Sed iam bella uocant, alias noua suggere uires

Celliope, maiorq; chelyn mihi tendat Apollo.
 Fatalem populis ultro poscentibus horam
 Admonet atra dies, stygijsq; emissa tenebris
 Mors fruitur cœlo, bellatoremq; uolando
 Campum operit nigroq; uiros inuitat amictu
 Nil vulgare legens, sed quæ dignissima uita
 Funera, præcipuos annis, animisq; cruento
 Angue notat, iamq; in miseros pensum omne fororis
 Scinditur, & furia rapuerunt licia Parcis.
 Stat medius campis etiamnum cuspide sicca
 Armipotens, iamq; hos clypeum, iam uerit ad illos
 Arma ciens, aboletq; domos, connubia, natos.
 Pellitur & patria, qui mente nouissimus exit,
 Lucis amor, tenet in capulis, hastisq; paratas
 Ira manus, animusq; ultro thoracis anhelus.
 Conantur, galeaq; tremunt horrore comarum.
 Quid mirum caluisse uiros? flammantur in hostem
 Cornipedes, niueoq; rigant sola putria nimbo.
 Corpora ceu mixti dominis, irasq; sedentum
 Induerint, sic fræna terunt, sic prælia poscunt
 Hinnitu, tolluntq; armos, equitemq; supinant.
 Iamq; ruunt, primusq; uirum concurrere puluis
 Incipit, & spatijs uirinq; equalibus acti
 Aduentant, mediumq; uident decrescere campum.
 Iam clypeus clypeis, umbone repellitur umbo,
 Ense minax ensis, pede pes, & cuspide cuspis.
 Sic obnixa acies pariter suspiria firmant,
 Admotæq; nitent aliena in casside cristæ,
 Pulcher adhuc belli uultus: stant uertice coni,

Plena armenta uiris, nulli sine præsidente currus,
 Arma loco, splendent clypei, pharetræq; decore,
 Cingulaq; & nondum deforme cruoribus aurum.
 At postquam rabies, & uitæ prodiga Virtus
 Emisere animos, non tanta cadentibus Hædis
 Acræam Rhodopen solida nunc uerberat Arctos,
 Nec fragor Ausoniæ tantus, cum Iuppiter omni
 Arce tonat, tanta quatitur nec grandine Syrtis
 Cum Libyæ Boræas Italos niger attulit imbres.
 Excludere diem telis stant ferrea cælo
 Nubila, nec iaculus arctatus sufficit ær.
 Hi pereunt missis, illi redeuntibus hastis.
 Concurrunt per inane sudes, & mutua perdunt
 Vulnèra, concurrunt hastæ, stridentia funda
 Saxa pluuunt, uolucres imitantur fulgura glandes,
 Et formidanda non una morte sagittæ.
 Nec locus ad terram telis in corpora ferrum
 Omne cadu, sese ignari perimuntq; caduntq;.
 Casus agit uirtutis opus nunc turba recedit,
 Nunc premit ac uicibus tellurem amittit, & aufert.
 Ut uentis, nimbisq; minax, cum soluit habenas
 Iuppiter, alternatq; affligit turbine mundum.
 Stat cœli diuersa acies, nunc fortior Austri,
 Nunc Aquilonis hyems, donec pugnante procella
 Aut nimis hic uicit aquis, aut ille sereno.
 Principium pugnae turmas Asopius Hypseus
 Oebalias (namq; hæc magnum, & gentile tumentes
 Euboicum duris rumpunt umbombus agmen)
 Repulit erepto cunei ductore Menalca.

Hic & mente Lacon? crudi torrentis alumnus
 (Nec turpauit auos) hastam intra pectus euntem
 (Ne pudor in tergo) per & ossa & uiscera retro
 Extrahit, atq; hosti dextra labente remittit
 Sanguineam, dilecta genis morientis oberrant
 Taygeta, & pugna laudataq; uerbera matri.
 Phædimon Iasiden arcu Dirceus Amyntas
 Destinât (heu celeres Parca) iam palpitât aruis
 Phædimus, & certî nondum tacet arcus Amyntæ.
 Abstulit ex humero dextram calydonius Agreus
 Phægeos, illa suum terra tenet improba ferrum,
 Et mouet, extimuit sparsa inter icla iacentem
 Progrediens, truncumq; tamen percussit Acetes,
 Ephim atrox Athamas, Argû ferus impulit Hypse.
 Strauit Abantia Pheres, diuersaq; uulnera fientes
 Iphis eques, pedes Argus, Abas auriga iacebant.
 Inachide gemini geminos ex sanguine Cadmæ
 Occultos galeis (seua ignorantia belli)
 Perculerant ferro, sed dum spolia omnia casis
 Eripium, uidere nefas, & mœstus uterq;
 Respicit ad fratrem, pariterq; errasse queruntur.
 Cultior Ion Pise, cultiorem Daphneâ Cyrrhe
 Turbatis prostrauit equis, hunc laudat ab alto
 Iuppiter, hunc tardus frustra miseratus Apollo.
 Ingentes Fortuna uiros illustrat utrinq;
 Sanguine in aduerso, Danaos Cadmeius Aemon
 Sternit, agiq; fures sequitur Tyria agmina Tydeus.
 Hunc Pallâs præsens, illum Tyrimhius implet.
 Qualiter hybernt summis duo montibus amnes

Franguntur, geminaq; cadunt in plana ruina;
Coniendisse putes, uter arua, arbutaq; tollat
Alius, aut superet pontes, ecce una receptas
Confundit iam uallis aquas, sibi quisq; superbus
Ire cupit, pontoq; negant descendere mixti.
Ibat fumiferam quatiens Onchestius Idas
Lampada per medios, turbabatq; agmina Graium
Igne uiam rumpens, magno quem comminus ictu
Tydeos hasta feri, discussa casside fixit.
Ille ingens in terga iacet, stat fronte superstes
Lancea, collapsa ueniunt in tempora flamma.
Prosequitur Tydeus, sauos ne dixeris Argos.
Igne tuo Thebane rogam concedimus, arde.
Inde uelut primo Tigris gaudia cruore
Per totum cupit ire pecus, sic Aona saxo
Ense Pholum, Chromin ense, duos Helicaonius hasta
Transfigit, agea ueneris quos Mera sacerdos
Ediderat prohibente dea, uos praeda cruenti
Tydeos, it saua etiamnum mater ad aras.
Nec minus Herculeū contra uagus Aemona ducis
Sanguis, in expleto rapitur per millia ferro.
Nunc tumida Calydonis opes, nunc torua Pylenes
Agmina, nunc mœstæ fundens Pleuronis alumnos.
Donec in Olenium fessa iam cuspide Buten
Incidit, hunc turmis obsessum, & abire uetantem
Aggreditur puer ille, puer, malasq; comamq;
Integer, ignaro cui tunc thebana bipennis
In galeam librata uenit, funduntur utrinq;
Tempora, diuiduiq; cadunt in brachia crines,

Et non hoc metuens inopino limite uita
 Exiuit, tunc flauum Hypanim, flauumq; Polyten,
 Ille genas Phœbo, crinem hic pascebat Iaccho.
 Sauus uterq; deus, uictis Hyperiona iungit,
 Conuersumq; fuga Damasum: sed lapsa per armos
 Hastâ uiri trans pectus abit, parmamq; tenenti
 Excuit, & summa fugiens in cuspide portat.
 Sterneret aduersos etiamnum Ismenius Aemom
 Inachidas, nam tela regit, uiresq; ministrat
 Amphitryoniades, seuum sed Tydêa contra
 Pallas agit, iamq; aduerso uenere fauore
 Comminus, & placido prior hæc Tirynthius ore:
 Fida soror, quanam hunc belli caligine nobis
 Congressum Fortuna tulit? num regia Iuno
 Hoc molita nefas? citius me fulmina contra
 Infandum ruere, & magno bellare parenti
 Aspiciat, genus huic (sed mitto agnoscere) quando
 Tu diuersa foves, nec si ipsum comminus Hylum
 Tydêos hastâ tui, stygioq; ex orbe remissum
 Amphitryona petat, teneo, æternumq; tenebo
 Quantum hæc diua manus, quoties sudauerit Aegis
 Ista mihi, duris famulus cum casibus omnes
 Lustrò uagus terras, ipsa heu comes, inuia mecum
 Tartara, ni superos Achéron excluderet, isses.
 Tu patrem, cœlumq; mihi (quis tanta relatu
 Aequet?) habe, totas si mens excindere Thebas.
 Cedo equidem, ueniamq; precor, sic orsus abibat,
 Pallâda mulcet honos, redijtq; ardore remisso
 Pulsus, & erecti sederunt pectoris angues.

Sentit abisse deum, leuius Cadmeius Aemōn
Tela rotat, nulloq; manum cognoscit in ictu.
Tunc magis, atq; magis uires, animusq; recedunt,
Nec pudor ire retro, cedentem Acheloius Heros
Imperit, & librans uni sibi missile telum
Direxit, iactus summæ quæ margine parmae
Ima sedet galea, & iuguli uitalia lucent.
Nec frustrata manus, mortemq; inuenerat hasta,
Sed prohibet, paulumq; humeri libare sinistri
Præbuit & merito parci Tritonia fratri.
Ille tamen nec stare loco, nec comminus ire
Amplius, aut uultus audet perferre cruenti
Tydeos ægra animo uis, ac fiducia cessit.
Qualis serigeram lucana cuspide frontem
Strictus aper, penitus cui non infossa cerebro
Vulnera, nec felix dextra tenor, in latus iras
Frangit, & expertæ iam non uenit obuius hasta.
Ecce ducem turmæ certa indignatus in hostem
Spicula felici Prothoum torquere lacerto
Turbidus Oenides, una duo corpora pinu
Cornipedemq; equitemq; serit, ruit ille ruentem
In Prothoum, lapsasq; manu quærentis habenas
In uultus, galeam, clypeumq; in pectora calcas.
Saucius extremo donec cum sanguine frenos
Respuit, & iuncta domino ceruice recumbit.
Sic ulmus, uitisq;, duplex iactura coloni
Gaurano de monte cadunt, sed mæstior ulmus
Querit utrunq; nemus, nec tam sua brachia labens,
Quàm gemit assuetas, inuictaq; proterit uias.

Sumpserat in Danaos Heliconius arma Chorebus
 Ante comes Musis, stygij cui conscia pens
 Ipsa diu inspectis tetum prædixerat astris
 Vranie, cupit ille tamen, pugnasq; virosq;
 Forsitan ut caneret longa iacet ipse canendus
 Laude, sed amissum Musæ fleuere sorores.
 Pactus agenoream primis Atys ibat ab annis
 Ismenen, Tyrj iuuenis non aduena belli.
 Quamuis Cyrrha domus, soceros, nec tristibus actis
 Aversatus erat, sponsam, cui castus amanti
 Squallor & indigni commendat gratia luctus.
 Ipse quoq; egregius, nec pectora virginis illi
 Diuersa, inq; uitæ sineret Fortuna, placebant.
 Bella uetant tædæ: iuueniq; hinc maior in hostes
 Ira: ruit primis immixtus & agmina Lerne.
 Nunc pedes ense uago: prensis nunc celsus habenis
 Ceu spectetur, agit, triplici uelauerat ostro
 Surgentes etiamnum humeros, & leuia mater
 Pectora: tunc auro phaleras, auroq; sigittas
 Cingulaq; & manicas, ne coniuge uilior iret
 Presserat, & mixtum cono crispauerat aurum.
 Talibus heu fidens uocat uliro in prælia Gratos.
 At primum faciles Crassatus cuspide turmas
 Arma refert socijs, & in agmina fida, peracta
 Cade redit, sic hyrcana Leo Caspius umbra
 Nudus adhuc, nulloq; iube flauentis honore
 Terribilis, magniq; etiamnum sanguinis insens,
 Haud procul à stabulis capiat custode remoto
 Segne pecus: teneraq; famem consumit in agna.

Mox ignotum armis, ac solo corpore mensus
Tydæa non timuit: fragiliq; laceffere telo
Sæpius infrendentem alijs, aliosq; sequentem
Ausus erat. tandem in ualidos Aetolus ad ictus
Forte refert oculos, & formidabile ridens:
Zandudum uideo, magnum cupis improbe leti
Nomen ait: simul audacem non esse, nec hasta
Dignatus, leuiter digitiis imbelle solutis
Abiecit iaculum: latebras tamen inguinis alte
Missile, ceu totis intortum uiribus hausit.
Præterit haud dubium sati, & spoliare superbit
Oenides, neq; enim has Marti, aut tibi bellica Pallas
Exunias figemus ait, procul arceat ipsum
Ferre pudor: uix si bellum comitata relictis
Deiphile thalamis, illi illudenda tulissem.
Sic ait: & belli maiora ad præmia mente
Ducitur, innumeris ueluti Leo forte potitus
Cadibus, imbelles uitulos, mollesq; iuuenas
Transmittit, magno furor est in sanguine mergi.
Nec nisi regnantis ceruice recumbere tauri.
At non semianimi clamore Meneceæ lapsus
Fallit Atys, præuerit equos, curruq; citato
Desilit: instabat pubes tegeæa iacenti,
Nec prohibent Tyrj: pudeat Cadmeæ iuuentus
Terrigenas mentita patres: Quò tenditis, inquit,
Degeneres? melius ne iacet pro sanguine nostro
Hospes Atys? tantū hospes adhuc, & cōiugis ultor
Infelix nondum iste suæ. nos pignora tanta
Prodimus? insurgunt iusto firmata pudore

Agmina: cuiq; sue rediere in pectora cura.
 Interea thalami secreta in parte sorores
 Par aliud morum, miseriq; innoxia proles
 Oedipode, uarias miscuit sermone querelas.
 Nec mala quæ iuxta, sed longa ab origine fati,
 Hæc matris tadas, oculos ast illa paternos
 Altera regnâtem, profugum gemit altera fratrem,
 Bella ambæ: grauis hinc miseri cunctatio uoti.
 Nutat utroq; timor, quem nam hoc certamine uictum,
 Quem uicisse uelint: tacite præponderat exul.
 Sic pandionie repetunt ubi fida uolucres
 Hospitia, atq; larem bruma pulsante relictum
 Stantq; super nidos, ueterisq; exordia fati
 Enarrant tectis, & truncum, ac flebile murmur
 Verba putant: uoxq; illa tamen non dissona uerbis.
 Atq; ibi post lacrymas, & longa silentia rursus
 Inchoat Ismene: Quis nam hic mortalibus error?
 Quæ decepta fides? curam inuigilare quieti?
 Claraq; per somnos animis simulacra reuerii?
 Ecce ego quæ thalamos, nec si pax alta maneret,
 Tractarem sensu (pudet heu) connubia uidi
 Nocte soror: sponsum unde mihi sopor intulit amens
 Vix notum usu? semel his in sedibus illum
 Dum mea nescio quo spondentur fœdera pacto,
 Respexi non sponse soror, turbata repente
 Omnia cernebam: subitusq; intercidit ignis,
 Meq; sequebatur rabido clamore reposcens
 Mater Aryn, Quenam hæc dubie præsagia cladis?
 Nec timeo dum tuta domus, milesq; recedat

Doricus, & tumidos liceat componere fratres.
 Talia iactabant, subito cum pigra tumultu
 Expauit domus, & multo sudore receptus
 Fertur Alys, seruans animam, iam sanguine nullo
 Cui manus in plaga dependet languida ceruix
 Exterior chypeo, crinesq; à fronte superni
 Prima uidet, charamq; tremens Iocasta uocabat
 Ismenen: nanq; hanc: solam moribunda precatur
 Vox generi: solum hoc gelidis iam nomen inerrat
 Faucibus: exclamant famula, tollebat in ora
 Virgo manus, tenui seuus pudor: attamen ire
 Cognur: indulget summum hoc Iocasta iacenti.
 Ostenditq; offertq; quater, iam morte sub ipsa
 Ad nomen usus, deiectaq; fortiter ora
 Sustulit: illam unam neglecto lumine cœli
 Aspicit, & uultu non exaiatur amato.
 Tunc quia nec genitrix iuxta, posiusq; beata
 Morte pater sponsæ munus miserabile tradunt,
 Declinare genas: ibi demum teste remoto
 Fassa pios gemitus, lacrymasq; in uulnera fudit.
 Dumq; ea per Thebas alijs serpentibus ardens,
 Et face mutata bellum integrabat Enyò
 Arma uolant, primos uelut modo comminus ictus
 Sustulerint, omnisq; etiamnum luceat ensis,
 Eminent Oenides, quamuis & arundine certa
 Parthenopæus agat, morientumq; ora furenti
 Hippomedon proculcet equo, Capaneaq; pinus
 Iam procul Aonijs uolet agnoscenda cateruis.
 Tydeos illa dies, illum fugiuntq; tremumq;

Clamantem quo terga datis? licet ecce peremptos
 Vlisci socios: mœstamq; rependere noctem.
 Ille ego inexplētis solus qui cœdibus hausi
 Quinquaginta animas, totidem totidemq; gregatim
 Ferre manus: nulli ne patres, nulliq; iacentum
 Vnanimis fratres? quæ tanta obliuia luctus?
 Quàm pudet Inachias cōtemptum abisse Micenas?
 Hī ne super Thebis? hæc robora regis? ubi autem
 Egregius dux ille mihi? simul ordine leuo
 Ipsam exhortantem cuneos, capitisq; superbi
 Insignem fulgore uidet, nec segnius ardens
 Accurrit, niueo quàm flammiger ales olori
 Imminet, & magna trepidum circumligat umbra.
 Tunc prior: Aonia rex ò iustissime gentis
 Imus in arma palam, tandemq; ostendimus enses?
 An noctem? & solitas placet expectare tenebras?
 Ille nihil contrà: sed stridula cornus in hostem
 It referens mandata ducis: quam prouidus Heros
 Iam iam in fine uia percussam obliquat, & ipse
 Telum ingens anide, & quanto non ante lacerto
 Impulit, ibat atrox finem impositura duello
 Lancea, conuertēre oculos utriq; fauentes
 Sidonij: grauiq; dei: crudelis Erimys
 Obstat, & infando differt Etheoclea fratri.
 Cuspis in armigerum Phlegyam peccauit, ubi ingens
 Pugna uirum stricto nam seuior irruit ense
 Aetolus, retroq; datum Thebana regebant
 Arma ducem, sic densa Lupum iam nocte sub atra
 Arcet ab oppresso pastorum turba iuuenco.

Improbus erigitur contrâ: nec cura uetantes
 Impetere: illum, illum semel in quem uenerat, urget.
 Non secus obiectas acies, turbamq; minorem
 Dissimulat, transitq; manu: tamen ora Thoantis
 Pectora Deilochi, Clonij latus ilia torui
 Perforat Hippotada: truncis sua membra remittit,
 Interdum, galeasq; rotat per nubila plenas.
 Et iam corporibus, sese, spolijsq; cadentum
 Clauserat, unum acies circum consumitur, unum
 Omnia tela uouent: summis hæc osibus hærent,
 Pars frustrata cadunt: partem Tritonia uellit,
 Multa rigent clypeo: densis iam consitus hastis
 Ferratum quatit umbo nemus, tergoq; fatiscit
 Atq; humeris gentilis aper, nusquam ardua coni
 Gloria, quippe apicem toruæ Gradiuus habebat
 Cassidis: haud letum domino ruit omen, inusta
 Temporibus nuda ara sedent, circumq; sonori
 Vertice percusso, uoluntur in arma molares.
 Iam cruor in galea, iam saucia proluit ater
 Pectora permixtus sudore, & sanguine torrens.
 Respicit hortantes socios, & Pallada fidam
 Longius opposita celantem lumina parma.
 Ibat enim magnum lacrymis inflectere patrem.
 Ecce secat zephyros, ingentem fraxinus iram
 Fortunamq; ferens teli, non eminet autor.
 Astacides Menalippus erat: nec prodidit ipse,
 Et uellet latuisse manum: sed gaudia turmæ
 Monstrabant trepidum, nam flexus in ilia Tydeus
 Submissum latus, & clypei laxauerat orbem.

Clam

Clanorem Aonij tollunt gemitumq; Pelasgi,
 Obiectantq; manus, indignantemq; tuentur.
 Ille per oppositos, longe rimatus, amarum
 Astaciden totis animæ se cogit in ictum
 Reliquijs: telumq; iacit, quod proximus Hoplaus
 Præbuerat, perit expressus conamine sanguis.
 Tunc tristes socij cupidum bellare, (quis ardor?)
 Et poscentem hastas, mediâq; in morte negantem
 Expirare trahunt, summiq; in margine campi
 Effultum gemina latera inclinantia parma
 Ponunt, ac sæui rediturum ad præmia Martis
 Promittunt fientes, sed & ipse recedere cælum,
 Ingentesq; animos extremo frigore labi
 Sensit, & innixus terræ, Misere scite, clamat
 Inachida: non ossa precor referantur ut Argos,
 Aetolum'ne larem: neq; enim mihi cura supremæ
 Funeris: odi artus, fragilemq; hunc corporis usum
 Desertorem animi: caput ò caput, ò mihi si quis
 Adportet Menalippe tuum, nam uolucris aruis,
 Fido equidem: nec me Virtus suprema fefellit.
 Precor Aivci si quid tibi sanguinis unquam
 Hippomedon: uade ò primis puer inclyte bellis
 Arcas, & argolice Capaneus iam maxime turmas
 Mori omnes, sed primus abii, primusq; reperiunt
 Astaciden medio Capaneus è pulvere tollit
 Spirantem, leuâq; super cervice reportat,
 Terga cruentatum concussi uulneris unda.
 Qualis ab arcadio redijt Tirynthius antro,
 Captiuumq; suam clamantibus intulit Argis.

Erigitur Tydeus, uultuq; occurrit & amens
 Letitiaq; ira; ut singultantia uidit
 Ora, iraq; oculos, seseq; agnouit in illo.
 Imperat abscissum porgi, lauaq; receptum
 Spectat atrox hostile caput gliscitq; repentis
 Lumina torua uidens, & adhuc dubitantia figi.
 Infelix contentus erat: plus exigit ulrix
 Tisiphône: nanq; inflexo Tritonia patre
 Venerat, & misero decus immortale ferebat.
 Atq; illum effracli persusum tabe cerebri
 Aspicit, & uirgo sceleratam sanguine fauces.
 Nec comites auferre ualent: steit aspera Gorgon
 Crinibus emissis, relictq; ante ora Cera'ste
 Velauere deam: fugit auersata iacentem
 Nec prius astra subit, quam mystica lāpās: & inson
 Elisos multa purgauit lumina lymphā.

P. PAPINII STATII

THEBAIDOS LIBER

NONVS.

A Sperat Aonios rabies audita cruenti
 Tydeos: ipsi etiam minus ingemere iacentem
 Machide, culpamq; uirum, & rupisse queruntur
 Fas odij, quin te diuum implacidissime, quanquam
 Precipuum tunc cadis opus Gradine furchas.
 Offensum uirute serunt: nec comminus ipsum
 Ora, sed & trepidos retro torsisse iugales.
 Ergo profanatum Menalippi funus acerbo
 Vulnere, non alijs ultum Cadmeia pubes

*Insurgunt stimulis, quàm si turbata sepulcris
 Offa patrum, monstrisq; data crudelibus urne.
 Accendit rex ipse super. Quisquam' ne Pelasgis
 Mitis adhuc? hominemq; gerit iam morsibus uncis?
 Prò furor, usque adeo tela exaturauimus? artus
 Dilacerant, non'ne Hyrcanis bellare putatis
 Tigribus? aut seuos Libya contraire Leones?
 Et nunc ille iacet (pulchra ò solatia lei)
 Ore tenens hostile caput, dulciq; nefandus
 Immoritur tabo, nos ferrum mite facesq;
 Illis nuda odia, & feritas iam non eget armis,
 Sic peragant rabidi, claraq; hac luce fruantur
 Dū uideas hac summe Patris, sed enim hiscere cāpos
 Conquesti, terraq; fugam mirantur, an istos
 Vel sua poriet humus, magno sic factus agebat
 Procursum, fremituq; uiros, furor omnibus idem
 Tydeos inuisi spolys, raptoq; potiri
 Corpore, non aliter subtexunt astra ceterua
 Incoëstarum auium, longe quibus aura nocentem
 Aëra desertasq; tulit sine finere mortes.
 Illò anida cum uoce ruunt, sonat arduus æther
 Plausibus, & cœlo uolucres cessere minores.
 Fama per Aonium rapido uaga murmure campum
 Spargitur in turmas, solio perniciosior index
 Cum lugenda refert, donec cui maxima sando
 Damna uelit, trepidas lapsa est Polynicis ad aures.
 Dirigit iuuenis lacrymaeq; hasere paratæ,
 Et cunctata fides: nimium nam cognita Virtus
 Ocnidæ, credi letum suadetq; uetatq;.*

sed

Sed postquam haud dubio clades autore reperta est,
 Nox oculos, mentemq; rapit, tum sanguine fixo
 Membra simul, simul arma ruunt, madet ardua fletu
 iam galea, atq; ocrea clypeum excepere cadentem.
 At mœstus genua agra trahens, hastamq; sequentem
 Vulneribus ceu mille grauis, totosq; per artus
 Saucius, assistunt socij, monstrantq; gementes.
 Tandem ille abiectis nix quæ portauerat armis
 Nudus in egregij uacuum iam corpus amici
 Procidit, & tali lacrymas cum uoce profudit:
 Has ne tibi armorum spes ò suprema meorum
 Oenide grates? hæc præmia digna rependis?
 Nudus ut inuisa Cadmi tellure iaceres
 Sospite me? nunc exul ego, æternumq; fugatus
 Quando alius misero, ac melior mihi frater ademptus
 Nec iam sortitus ueteres, regniq; nocentis
 Periurum diadema peto, quò gaudia tanti
 Empta mihi? aut sceptrū quod nō tua dextera tradidit
 Ne uiri, solumq; fero me linquite fratri.
 Nil opus arma ultra tentare, & perdere mortes,
 Ne precor, quid iam dabitis mihi deniq; maius?
 Tydæa consumpsi, quamam hunc ego morte piabo?
 O socer, ò Argi, & prima bona iurgia noctis,
 Alternæq; manus, & longi pignus amoris.
 Ira breuis, non me ense tuo tunc maxime Tyden
 (Et poteras) nostri mactasli in limine Adrasli?
 Quinetiam Thebas me propter, & impia fratris
 Tæta libens, unde haud alius remeasset, adisti,
 Ceu tibi met sceptræ, & proprios laturus honores

*Iam Telamona pium, iam Thesèa fama tacebat.
Qualis & ecce iaces? quæ primum uulnera mirer?
Quis tu? hic q̃s ab hoste cruor? quæ te agmina? q̃ue
Innumeri strauere globi? ni fallor, & ipse
Inuidit pater, & tota Mars impulit hasta.
Sic ait, & mœrens etiamnum lubrica tabo
Ora uiri tergit lacrymis, dextramq̃; reponit.
Tu'ne meos hostes hucusq̃; exosus? & ultra
Sospes ego? exuerat uagina turbidus enses,
Aptabatq̃; neci, comites tenuere socerq̃;
Castigat, belliq̃; uices, ac fata reuoluens
Solatur tumidum, longeq̃; à corpore charo
Paulatim unde dolor, letiq̃; animosa uoluntas
Amouet, ac tacite ferrum inter uerba reponis.
Ducitur amisso qualis consorte laborum
Deserit inceptum media inter iugera sulcum
Taurus iners, colloq̃; iugum deforme remisso
Parte trahit, partem lacrymans sustentat arator.
Ecce autem hortatus Eteoclis, & arma secuti
Lecta manus, iuuenes, quos nec Tritonia bello
Nec prope collata spreuisset cuspide Mauors,
Aduentant, contra collecta ut pectora paræ
Fixerat, atq̃; hastam longe protenderas, hæc
Arduus Hippomèdon, cœu fluctibus obuia rupes,
Cui neq̃; de cœlo metus, & fracta æquora cedunt,
Stat cunctis immota minis: timei ipse rigentem
Pontus, & ex alto misere nouere carine.
Tunc prior Aonides ualidam simul elicit hastam.
Non pudet hos matres: hoc infamantia bellum*

Funera, dijs coram & cælo inspectante tueri?
Scilicet egregius sudor, memorandaq; Virtus
Hanc tumultare feram? nec non mærentibus Argos
Exequijs lacrymandus eat? molliq; phereiro
Infandam eiectans saniem dimittite curam.
Nulla illum uolucres, nulla impia monstra, nec ipse
Si demus, pius ignis edat, nec plura sed ingens
Intorquet iaculum, duro quod in ere moratum,
Transmissumq; tamen clypei sletit orbe secundo.
Inde Pheres, acerq; Lycus sed cassa Pheretis
Hæsta redit, Lycus excelsa terrore comantem
Perstrinxit galeam, conuulsa cuspide longe
Diffugere iube, patinq; ingloria cassus,
Ipse nec ire retro nec in obuia concitus arma
Exilit, inq; eadem sese uestigia semper
Obuersus cunctis profert, recipi q; nec unquam
Longius indulget dextra, motusq; per omnes
Corpus amat, corpus seruans, circumq; supraq;
Veritur, imbellem non sic amplexa iuencum
Infestante lupo, cum primam fœta tuetur
Mater, & ancipiti circumferi cornua gyro.
Ipsa nihil metuens, sexusq; oblita minoris
Spumat, & ingentes imitatur scœmina tauros.
Tandem intermissa iaculantum nube potestas
Reddere tela fuit, nanq; & Lycionius Alcon
Venerat auxilio, piseaq; præperis idæ
Turba subit, cuneumq; replent, his fretus, in hostes
Lernæam iacit ipse trabem: uolat illa sagittis
Æqua fuga, mediumq; nihil cunctata Polytem

Transabit, & iuncti clypeum cauat improba Mopsi.
 Phocæa tunc Cydonæ, Tanagreamq; Phalantum,
 Atq; Erycæ, hunc retro conuersum, & tela petentem
 Dum spes nulla necis, crinito à uertice figit.
 Fauibus ille cauis hastam non ore receptam
 Miratur moriens, pariterq; & murmure plenus
 Sanguis, & expulsi salierunt cuspide dentes,
 Ausus erat furto dextram iniectare Leonteus
 Ponè uiros atq; arma latens possumq; trahebat
 Presso crime caput, uidit, quanquam undiq; crebra
 Hippomedon ante ora minæ, sauoq; proceruam
 Abstulit ense manū, simul increpat, Hæc tibi Tydeus
 Tydeus ipse rapit, post & confecta uiuorum
 Fata time, magnosq; miser fuge tangere manes.
 Ter Cadmeæ phalinx toruum abduxere cadauer,
 Terq; trahunt Danaï, Siculi uelut anxii puppis
 Seditione maris, nequicquam obstante magistro
 Errat, & aduerso redit in uestigia uelo.
 Non ibi fidonia ualuisse pellere cœpio
 Hippomedonta manus, non illum impacta mouerent
 Tormenta oppositum, formidariq; superbis
 Turribus impulsus tentato umbone redissent.
 Sed memor Elysi, regis, noxasq; retexens
 Tydeus in medios astu subit impia campos
 Tisiphone sensere acies, subitusq; cucurrit
 Sudor equis sudorq; uiris, quanquam ore remisso
 Inachium fingeat Halym, nusquam impius ignis,
 Verberaq; & iussi tenuere silentia crines.
 Arma gerit, iuxtaq; feri latus Hippomedontis

Blanda genas, uocemq; uenit tamen ille loquens
 Extimuit uultus, admiraturq; timorem.
 Illa autem lacrymans, Tu nunc ait inclyte frustra
 Exanimis socios, inhumataq; corpora Graium
 (Scilicet is nobis metus? aut iam cura sepulcri?)
 Protegis, ipse manu tyria iam captus Adrastus
 Raptatur, atq; ante alios, te uoce, manuq;
 Inuocat. heu qualem uersare in sanguine uidi
 Exutum canos lacero diademate crines.
 Nec procul hinc, aduerte oculos, ubi plurimus ille
 Pulvis, ubi ille globus, paulum stetit anxius Heros,
 Librabatq; metus, premit aspera uirgo, Quid haret
 Imus? an hi retinent manes? & uilior ille
 Qui superest? miserum socijs opus & sua mandas
 Prælia, & unanimi uadit desertor amici,
 Respiciens tamen, & reuocent si forte paratus.
 Inde legens turbata trucidis uestigia diuæ,
 Huc illuc frustra ruit auisus, impia donec
 Eumenis ex oculis, reiecta cœrula parma
 Fugit, & innumeri galeam rupere Cerastræ.
 Aspicit infelix discussa nube quietos
 Inachidas, currumq; nihil metuens Adrastus.
 Et Tyrj iam corpus habent: iam gaudia magna
 Testantur uoces, uictorq; ululatus inerrat
 Auribus, occultoq; ferit præcordia luctu.
 Ducitur hostili (prò dura potentia fati)
 Tydeus ille solo, modo cui thebana sequenti
 Agmina, siue gradum seu fræna effunderet ingens
 Limes, uirinq; dat⁹, nusquã arma, manusq; quiescunt.
 Nulla

*N*ulla uiri feritas, iuuat ora rigentia leto,
*E*t formidatos impune laceffere uultus.
*H*ic amor hoc una timidi, foriesq; sequuntur
*N*obilitare manus, insectaq; sanguine tela
*C*onungibus seruant, paruisq; ostendere natis.
*S*ic ubi *M*aura diu populatum rura *L*eonem
*Q*uem propter, clausiq; greges, uigilantq; magistris
*P*astorum lassæ debellauere cohortes.
*G*audet ager, magno subeunt clamore coloni.
*P*recerpuntq; iubas, immaniaq; ora recludunt,
*D*amnaq; commemorant seu iam sub culmine fixus
*E*xcubat, antiquo seu pendet gloria luo.
*A*t serus *H*ippomedon quamquam iam senit inano
*A*uxilium. & seram rapio pro corpore pugnam.
*I*t tamen, & cæcum rotat irreuocabilis ensen,
*V*ix socios, hostemq; nihil dum tardet euntem
*S*ecernens, sed cade noua iam lubrica tellus
*A*rmaq; seminecesq; uiri, currusq; solui
*I*mpediunt, leuumq; femur, quod cuspide fixum
*R*egis *E*chionij, seu distimulauerat ardens,
*S*ine ibi nescierat, mæstum uidet *H*oplæa tandem.
*T*ydæos hic magni fidus comes, & modo frustra
*A*rmiger, alipedem prona ceruice tenebat
*F*atorum ignarum domini, solumq; frementem
*Q*uod uacet, inq; acies audemior ille pedestres.
*H*unc aspernantem tumido noua pondera tergo
*(V*nam quippe manum domitis expertus ab annis)
*C*orripit, affaturq;: *Q*uid ò noua iussa recusas
*I*nfelix souipes, nusquam tibi dulce superbi

Regis onus? non iam Aetolo satiabere campo,
 Gaudentemq; iubam per stagna Acheloia solues?
 Quod superest charos, i saltem ulciscere manes
 Aut sequere, extorrem neu tu quoq; laeferis umbram
 Captiuus, iunudumq; equitem post Tyde'a portas.
 Audisse, accensumq; putes, hoc fulmine raptum
 Abstulit, & similes minus indignatur habenas.
 Semifer aëria talis Centaurus ab Ossa
 Desiliit in ualles, ipsum nemora alta tremiscunt
 Campus equum, trepidi cursu glomerantur anhelos
 Labdacidae, premit ille super, inopinaq; ferro
 Colla metens, linquit truncos post ierga cadentes.
 Ventum erat ad fluuium, solito tunc plenior aluco
 Signa mali magna se mole Ismenos agebat.
 Illa breuis requies, illo timida agmina lassam
 De campis egere fugam, stupet hospita belli
 Unda uiros, claraq; armorum incenditur umbra.
 Insiluere uadis, magno stridore solutus
 Agger, & aduersae latuerunt puluere ripae.
 Ille quoq; hostiles saltu maiore per undas
 Irruit attonitis (longum dimittere habenas)
 Sicut erat, tantum uiridi defixa parumper
 Cespiti populeo commendat spicula trunco.
 Tunc uero exanimes tradunt rapientibus ultero
 Arma uadis, alij demissa casside quantum
 Tendere conatus animae ualuere sub undis,
 Turpe latent, multi fluuium transnittere nando
 Aggredi, sed uincla tenent, lateriq; repugnat
 Balteus, & madidus deducit pectora thorax.

Qualis cœruleis tumido sub gurgite terror
Piscibus, arcani quoties deuexa profundi
Scrutantem delphina uident sagit omnis in imos
Turba lacus, uiridesq; metu stipantur in algas.
Nec prius emersi quàm summa per æquora flexus
Emicet, & uisis malit certare carinis.
Talis agit sparsos medijsq; in fluctibus Heros
Frangit manu pariter, pariter regit arma, pedumq;
Remigio sustentat equum, consuetaq; campo
Fluctuat, & mersas leuis ungula querit arenas.
Sternit Hyona Chromis, Chromin Antiphus, Antiphō
Hypseus Aſtyagen: euasurumq; relicto (Hypseus:
Amne Linum, ni fata uetent & flamine primo
Ablatum tellure mori: premit agmina Thebes
Hippomedon: turbat Danaos asopius Hypseus,
Amnis utrunq; imet, crasso uada mutat uterq;
Sanguine, & à fluuio neutri fatale reueri.
Iam laceri pronis uoluntur cursibus artus
Oraq; & absiſe redeunt in pectora dextra.
Spicula, iam clypeosq; leues arcusq; remiſſos
Vnda uehit: galeasq; uetant descendere criſta.
Summa uagis late ſternuntur flumina telis
Ima uiris, illis luctantur corpora leto.
Efflantesq; animas retro premit obuius amnis.
Flumineam rapiente uado puer Agrius ulmum
Prenderat, inſignes humeros ſerius enſe Menœceus
Amputat: ille cadens nondum conamine adempto,
Truncus in excelsis ſpectat ſua brachia ramis.
Hypſeos haſta Sagen ingenti uulnere merſit,

Ille manet fundo: redijt pro corpore sanguis.
Desiluit ripis fratrem rapturus Agenor,
Heu miser, & tenuit: sed saucius ille leuantem
Degravat amplexu: poterat resolutus Agenor
Emersisse uadu: puduit sine fratre reuerii.
Surgentem dextra Chaletum, nubiusq; minantem
Sorbebat rapidus nodato gurgite uortex.
Tum uultu, iam crine laet, iam dextera nusquam,
Ulimus abruptas ensis descendit in undas
Mille modis leti miseros mors una saugat.
Induit à tergo mycalesia cuspis Agyrien.
Respexit nusquam auctor erat: sed concita tractu
Gurgitis effugiens inuenerat hasta cruorem.
Figitur & ualidos sonipes Aetolus in armos,
Exiluiq; alie ui mortis, & aëra pendens
Verberat. Haud tamen est turbatus flumine ductor
Sed miseratur equum: magnoq; è uulnere telum
Exiit ille gemens, & sponte remisit habenas.
Inde pedes reperit pugnas: gressuq; manuq;
Certior, & segnem Nomium sortemq; Minantia
Thebanumq; Lycan, Anthedoniumq; Lycetum
Continuat ferro, geminisq; è fratribus unum
Thespiaden, eadem poscenti fata Panemo
Vive superstes ait, diraq; ad mœnia Thebes
Solut ab i, miseros non decepture parentes.
Dij bene: quod pugnas rapidum deieci in amnem
Sanguinea Bellona manu: trahit unda timentes
Gurgite gentili, nuda nec flebilis umbra
Stridebit uestros Tydeus inhumatus ad ignes.

Ibiis equoreis crudelia pabula monstris,
 Illum terra uehit, suaq; in primordia soluit.
 Sic premis aduersos, & acerbat uulnera dictis,
 Et nunc ense furit, nunt tela natantia raptant
 Ingerit, innupta comitem Theronæ Diane,
 Ruricolamq; Cyan, cum fluctuago Ergino,
 Inuonsumq; Hersen, contemptoremq; profundæ
 Crethæa: nimbosam qui sæpe Capharæos arcem
 Euboicasq; hyemes, parua transfugerat alno.
 Quid non fata queant? iractus pectora ferro
 Voluitur in fluctus: heu cuius naufragus undæ.
 Te quoq; sublimi transnante flumina curru
 Dum socios Pharsale petis, resupinat ademptis
 Dorica cuspis equis: illos uiolentia saui
 Gurgitis, infelixq; iugi concordia mergit.
 Nunc age quis tumidis magnum expugnauerit undas
 Hippomedonta labor, cur ipse excitus in arma
 Ismenos doctæ nosse, indulgeat sorores.
 Vestrum opus ire retro, & senium defendere famæ.
 Gaudebat Fauno, Nymphaq; Ismenide natus
 Maternis bellare tener Crenæus in undis.
 Crenæus, cui prima dies in gurgite fido
 Et natale uadum & uirides cunabula ripæ.
 Ergo ratus nihil Elysias ibi posse sorores
 Latus adulantem nunc hoc nunc margine ab illo
 Transit auum: lenat unda gradus, seu defluus ille,
 Siue obliquus eat, nec cum subit obuius ulla
 Stagna dedere moras, pariterq; reueritur amnis.
 Novæ Anthedonij regit hospitibus inguina portus

Blandior, æstivo nec se magis æquore Triton
 Exerit, aut charæ festinus ad oscula matris
 Cum remeat tardumq; ferit Delphina Palemon.
 Arma decent humeros, clypeus insignis, & auro
 Lucidus, Aonia celatur origine gentis.
 Sidonis hic blandi per candida terga iuenci
 Iam secura maris, teneris iam cornua palmis
 Non tenet: extremis alludant æquora plantis.
 Ire putes clypeo, fluctusq; secare iuencum.
 Adiuvat unda fidem, pelago nec discolor annis.
 Tunc audax pariter telis, & uoce proterua
 Hippomédonta petit: non hæc secunda ueneno
 Lerna, nec Herculeis hausta serpentibus undæ.
 Sacrum annem, sacrum & miser experiere, Deum qui
 Altrices irrumpis aquas, nihil ille, sed ibat
 Comminus, opposuit cumulo: sed densior annis
 Tardauitq; manum, uulnus tamen illa retentum
 Pertulit, atq; anima tota in penetrantia sedit.
 Horruit unda nefas: syluæ fleuistis utraq;
 Et grauiora caue sonuerunt murmura ripæ.
 Vltimus ille sonus moribundo emerfit ab ore
 Mater: in hanc miseri ceciderunt flumina uocem.
 At genitrix coetu glaucarum cincta sororum
 Protinus icta malo nitrea de rupe solutis
 Exilij furibunda comis: ac uerbere crebro
 Oraq; pectoraq; & uiridem scidit horrida uestem.
 Vtq; erupit aquis: iterumq; iterumq; trementi
 Ingemurat Crenæ sono: nusquam ille, sed index
 Desuper, ah misera nimium noscenda parenti,

*Parma natat. iacet ille procul, qua mixta supremum
 Ismenon primi mutant confinia ponti.
 Fluctuagam sic saepe domum, madidosq; penates
 Halcyone deferta gemit: cum pignora saeuus
 Auster, & argentes rapuit Thetis inuida nidos.
 Mergitur orba iterum, penitusq; occulia sub undis
 Limite non uno, liquidum quâ subter cuncti
 Lucet iter, miseri nec quicquam funera nati
 Vestigat, plangitq; tamen: saepe horridus amnis
 Obstat, & obducto caligant sanguine visus.
 Illa tamen praeceps in icla offendit: & enses,
 Scrutaturq; manu galeas, & prona reclinat
 Corpora, nec ponto summota mirabat amaram
 Dorida, possessum donec iam fluctibus alius
 Nereidum miserata cohors, ad pectora matris
 Impulsi: illa manu ceu uiuum amplexa reportat,
 In sternitq; toris riparum, atq; humida siccat
 Mollibus ora comis, atq; hæc ululatibus addit:
 Hoc tibi semidei munus tribuere parentes?
 Nec mortalis auus? sic nostro in gurgine regnas?
 Minior heu misero discors, alienaq; Tellus
 Minior unda maris, quæ iuxta flumina corpus
 Reitulit, & miseram uisa expectasse parentem.
 Hæne mei uultus? hæc torui lumina patris?
 Hi crines undantis Qui? tu nobile quondam
 Vndarum nemorumq; decus, quo sospite maior
 Diua, & nympharum longe regina ferebar.
 Heus ubinam ille frequens modo circa limina matris
 Ambitus? orantesq; tibi seruire Napeæ?*

Cui nunc te melius seuo mansura profundo
Amplexu misero tumulis Crenæ reporto?
Non mihi? nec tanta pudei (heu) miseretq; ruina
Dure parens? quæ te alia & ineluctabilis imo
Condidit amne palus, quò iam nec cruda nepotis
Funera nec nostri ualeant perrumpere planctus?
Ecce furit, iactatq; tuo se in gurgite maior
Hippomèdon illum, ripaq; undeq; tremiscunt
Illius impulsu nostrum bibit unda cruorem.
Tu piger, & irucibus facilis seruire Pelasgis.
Ad cineres saltem, supremaq; busta tuorum
Sæue ueni, non hic solum accensure nepotem.
His miseri planctus, multumq; indigna cruentæ
Pectora, cæruleæ referunt lamenta sorores.
Qualiter Isthmiaco nondum Nercida portu
Leucothéan planxisse ferunt, dum pectore anhelò
Frigidus in matrem seuum mare respuit infans.
At pater arcano residens Ismenos in antro
Vnde aura, nubesq; bibunt, atq; imbrifer Arcus
Pascitur, & Tyrios melior uenit annis in agros.
Vi lamenta procul (quâquam obstrepit ipse) nouosq;
Accepit nata gemitus, leuat aspera musco
Colla, grauemq; gelu crinem, ceciditq; soluta
Pinus adulta manu, dimissaq; uoluitur urna.
Illum per ripas amoso scrupæa limo
Ora exertantem syluæ, fluuijque minores
Mirantur: tantus tumido de gurgite surgit
Spumofum attollens apicem, lapsuq; sonoro
Pectora cæruleæ riuis manantia barba,

*Obiit cognatos gemitus, casumq; nepotis
 Nympharum docet una patrem monstratq; cruentum
 Autorem, dextramq; premit: steit arduus alto
 Anne manuq; genas, & nexa uirentibus ulmis
 Cornua concutiens, sic turbidus ore profundo
 Incipit: Hunc ne mihi superum regnator honorem
 Quod toties hospesq; tuis & conscius actis,
 Nec memorare timor, falsa nunc improba fronte
 Cornua, nunc uetitam currus disjungere Phœben,
 Dotalesq; rogos, deceptaq; fulmina uidi,
 Precipuosq; alui, natorum an uilis & illis
 Gratia? ad hunc certe repsit Tirynihus amnem.
 Hac tibi flagrantem Bromium restinximus unda.
 Aspice quas fluuiο cades, quæ funera portem
 Continuus? telis, altoq; adopertus acervo
 Omne uadum belli series tenet, omnis anhelas
 Unda nefas, subterq; animæ, supraq; recentes
 Errant, & geminas iungunt caligine ripas.
 Ille ego clamatūs sacris ululatibus amnis,
 Qui molles ihyrsos, Bacchaq; cornua puro
 Fonte lauare feror: stipatus cadibus arctas
 In freta quero uias: non Stymonos impia tanto
 Stagna cruore natant, non spumifer alius Ebrus
 Graduo bellante rubet, nec te admonet alitrix
 Unda, tuasq; manus iam pridem oblite parentum
 Liber? an Eous melius pacatur Hydaspes?
 At tu qui tumidus spolijs, & sanguine gaudes
 Infantis pueri, non hoc ex amne potentem
 Anachon, aut saeuus uictor reuēhere Mycenæ,*

Ni mortalis ego, & tibi ductus ab æthere sanguis.
 Sic ait, infrendens, & sponte furentibus undis
 Signa dedit: mittit gelidus montata Citharon
 Auxilia antiquasq; nives, & pabula brumæ.
 Ire iubet: frater iacuas Asopos eunti
 Conciliat uires, & hiulcis flumina uenis
 Suggesti ipse caue scrutatur viscera terræ,
 Stagnaq; torpentesq; lacus, pigrasq; paludes
 Excudit, atq; avidos tollens ad sidera uulnus
 Humenies nebulas exhaurit, & aëra siccatur.
 Iamq; super ripas uiroq; extantior ibat
 Aggere, iam medium modo qui superauerat amnem
 Hippomédon intraclus aquis humerosq; manusq;
 Miratur creuisse uadum, seseq; minorem.
 Hinc atq; hinc tumidi fluctus, animosaq; surgit
 Tempestas instar Pelagi, cum Pleiádas haurit
 Aut nigrum trepidis impingit Oriona nautis.
 Non secus æquoreo iactat Theumesius amnis
 Hippomédonta salo, semperq; umbone sinistro
 Tollitur, & clypeum nigrante superuenit æstu
 Spumeus assultans: fractaq; refunditur unda,
 Et cumulo maiore redit: nec mole liquenti
 Conuentus, carpi putres seruantia ripas
 Arbusta, annosasq; irabes, eiectaq; fundo
 Saxa rotat stat pugna impar, amnisq; uirg;
 Indignant Deo: nec enim dat terga, nec ullis
 Frangitur ille minus uementesq; obuius undas
 Intrat, & obiecta dispellit flumina parma.
 Stant terra fugiente gradus, & poplite tenso

Lubrica saxa tenet, genibusq; obnixus, & herens
 Subruta fallaci seruat uestigia limo.
 Sic etiam increpitans: Vnde hec Ismene repente
 Ira tibi? quo'ne has traxisti gurgite uires
 Imbelli famulare Deo? solumq; cruorem
 Fœmineis experte choris, cum Bacchica mugie
 Buxus, & insana maculant trieterida matres?
 Dixerat, atq; illi sese Deus obtulit uliro
 Turbidus imbre genas, & mole natantis arenæ.
 Nec scuit dictis, trunca sed pectora quereu
 Ter, quater, opposui quantum ira, Deusq; ualebant
 Impulit assurgens, tandem uestigia flexit,
 Excussamq; manu tegmen, conuersaq; lente
 Terga referi, instant unda sequiturq; labantem
 Annis ouans, necnon saxis, & grandine ferri
 Desuper infestant Tyrî, geminosq; repellunt
 Aggere, quid faciat bellis obsessus, & unde?
 Nec fuga tam misero, nec magnæ copia moris.
 Stabat gramineæ producta crepidine ripæ
 Vndarum ac terre dubio, sed amicior undis
 Fraxinus, ingentiq; uadum possederat umbra.
 Huius opem (nam quæ terras inuaderet?) unca
 Arripuit dextra, nec periculit illa trahentem,
 Sed maiore supra, quàm stabat pondere uicta
 Soluitur, & quæ stagna subn radice quibusq;
 Arenem mordebat humum, demissa superne
 Iniecit trepido sese, ripamq; nec ultra
 Passurum subitæ uallauit ponte ruinæ.
 Hac unda cœunt, & ineluctabile cœnum

*Vorticibusq; cauis sedit, crescitq; barathrum.
 tamq; humeros, iam colla ducis sinuosa uorago
 Circuit, hic demum uictus suprema fateri
 Exclamat: Fluvio'ne (pudet?) Mars inclyte merges
 Hanc animam? segnesq; lacus? & stagna subibo
 Ceu pecoris custos subiti torrentis iniquis
 Interceptus aquis? adeo'ne occumbere ferro
 Non merui? tandem precibus commota Tonantem
 Iuno subit, Quo'nam miseros Sator inclyte demum
 Inachidas? quo'nam usq; premes? iam Pallás & odii
 Tydæa, iam rapto tacuerunt augure Delphi.
 En meus Hippomédon, cui gentis origo Mycenæ
 Argoliciq; lares, numenq; ante omnia Iuno
 (Sic ego fida meis) Pelagi crudelibus ibit
 Præda feris? certe tumulos, supremaq; uictis
 Busta dabas, ubi Cecropiæ post prælia flammæ?
 Theseos ignis ubi est? non spernit coniugis aquas
 Ille preces leuiterq; oculos ad mœnia Cadmi
 Rettulit, & uiso sederunt flumina nutu.
 Illius exangues humeri, & persossa pateſcunt
 Pectora, ceu uentis alie conflata resedit
 Tempeſtas, surgunt scopuli, quaſitaq; natuis
 Terra, & ab infeſtis descendunt æquora saxis.
 Quid ripas tenuiſſe iuuat? premit undiq; nimbo
 Telorum Phœniſſa cohors, nec regmina membris
 Vlla, omnisq; paret leto, tunc uulnera manant,
 Quiq; sub amne diu ſtupuit cruor, ære nudo
 Soluitur, & tenues uenarum laxat hiatus,
 Incertiq; labant undarum frigore gressus.*

Procumbit, Getico qualis procumbit in Aemo
 Seu Borea furis, putri seu robore quercus
 Caelo mixta comas, ingentemq; aëra laxat.
 Illam nutantem nemus. Et mons ipse tremiscit
 Quæ tellure cadat, quas obruat ordine sylvas.
 Non tamen aut enssem galeam, ne audacia cuiquam
 Tangere, uix credunt oculis, ingentiaq; horrent
 Funera, Et astrictis accedunt comminus armis.
 Tandem adiit Hipseus, capulumq; in morte tenentem
 Extrahit, Et toruos laxauit casside uultus.
 Itq; per Aonios alie mucrone corusco
 Suspensam ostentans galeam, Et clamore superbit.
 Hic ferus Hippomedon, hic formidabilis ultor
 Tydeos infandi, debellatorq; cruenti
 Gurgitis, agnouit longe, pressuq; dolorem
 Magnanimus Capaneus, telumq; immane lacerto
 Hortatur librans, Ades o mihi dextera tantum.
 Tu praesens bellis, Et ineuitabile numen
 Te uoco, te solam superum contemptor adoro.
 Sic ait, Et uoti sese facit ipse potentem.
 It tremebunda abies, clypeumq; per aëra terga
 Lorice, tandemq; animam sub pectore magno
 Deprendit, ruit haud alio quam celsa fragore
 Turris, ubi innumeros penitus quassata per ictus
 Labitur, effractamq; aperit uictoribus urbem.
 Cui super adsistens, Non inficiamur honorem
 Moris ait, refer huc oculos, ego uulneris auctor.
 Laetus abi, multumq; alijs iactantior umbris.
 Tunc enssem, galeamq; rapit, clypeumq; reuellit

*Ipsius, exanimemq; tenens super Hippomédonta,
Accipe, ait, simul hostiles dæx magne, tuasq;
Exuius, ueniet cineri decus, & saus ordo
Manibus, interea iustos dum reddimus ignes,
Hoc ultior Capaneus operit tua membra sepulcro.
Sic anceps dura belli uice mutua Graijs
Sidonijsq; simul necebat uulnera Mauros.
Hic ferus Hippomédon, illic non segnior Hipsæus
Fletur, & alterni præbent solatia luctus.
Tristibus interea somni turbata figuris
Torua sagittiferi mater Tegeatis Ephebi
Crine dato passim plantisq; ex more solutis
Ante diem gelidus ibat Ladonis ad undas
Purgatura malum fluuio uiuente soporem.
Namq; per ætonitas curarum pondere noctes
Sæpe & delapsas adytis, quas ipsa dicarat
Exuias, seq; ignotis errare sepulcris
Extorrem nemoris, Dryadumq; à plebe fugatam,
Sæpe novos nati bello rediisse triumphos,
Armaq; & alipedem notum, comitesq; uidebat.
Nusquam ipsum, nunc ex humeris fluxisse pharetras
Effigiesq; suas, simulacraq; nota cremari.
Præcipuos sed enim illa metus portendere uisa est
Nox misæ, totoq; erexit pectore matrem.
Nota per Arcádas felici robore syluas
Quercus erat, Trinitæ quam desacrauerat ipsa
Eiectam turba nemorum, numenq; colendum
Fecerat, hic arcus, & fessa reponere tela
Armaq; curua suum, & uacuum terga Leonum
Figere,*

Figere, & ingentes aequantia cornua sylvas.
 Vix ramus locus, agrestes adeo omnia cingunt
 Exuviae, & uiridem ferri nitior impedit umbram.
 Hanc ut forte iugis longo defessa redibat
 Venatu modo rapta ferox Erymanthidos ursæ
 Ora ferens, multo profcissam uulnere cernit
 Deposuisse comam, & vorantes sanguine ramos
 Expirasse solo, quærenti Nympha cruentas
 Menadas, atq; hostem dixit seuisse lyæum.
 Dum gemit & planctu circumdat pectus inani,
 Abrupere oculi noctem, mæstoq; cubili
 Exilit, & falsos quærit per lumina fletus.
 Ergo ut mane nefas merso ter crine piavit,
 Verbaq; sollicitas matrum solantia curas
 Addidit, armatae ruit ad delubra Diane
 Rore sub eoo, notasq; ex ordine sylvas.
 Et quercum gausa uidet, tunc lumine diuæ
 Astiuit, & tali nequicquam uoce precatur:
 Virgo potens nemorum, cuius non mollia signa
 Miluiamq; trucem, sexum indignata frequento
 Moxe nihil graio, nec te gens aspera riuu
 Colchis, Amazoniæ ue magis coluere catervæ.
 Si mihi non inquam thyasi, ludus ue proteruæ
 Noctis, & inuiso quamuis temerata cubili,
 Non tamen aut teretes thyrsos, aut mollia gesti
 Pensa, sed in tetricis & post connubia lustris,
 Sic quoq; uenatrix, animoq; innupta remansi.
 Nec mihi secretis culpam occuliare sub antris
 Cara, sed ostendi natum, posuiq; treme mentem

Ante tuos confessa pedes, nec degener ille
 Sanguinis, inq; meos reptauit protinus arcus
 Tela puer lacrymis, & prima uoce poposcit:
 Hunc mihi quid trepide noctes, somnusq; minantur?
 Hunc precor audaci qui nunc ad praelia uoto
 Heu nimium tibi sisus abi, da uisere belli
 Victorem, uel si ampla peto, da uisere tantum
 Hic sudet, tuaq; arma ferat, preme diua malorum
 Signa, quid in nostris nemoralis Delia syluis
 Menades hostiles, thebanaq; numina regnant?
 Hei mihi cur penitus (simq; augur cassa futuri)
 Cur penitus, magnoq; interpretor omine quercum?
 Quod si uera sopor misera presagia mittit
 Per te maternos mitis Dictynna labores,
 Fraternumq; decus, iustis hanc fige sagittis
 Infelicem uerum, misera sine funera matris
 Audiat ille precor, dixit, fletuq; soluto
 Aspicit, & niuea saxum maduisse Diana.
 Illam diua ferox etiamnum in limine sacro
 Expositam, & gelidas uerentem crinibus aras
 Linqvit, & in medijs frondentem Menalon astris
 Exuperat gressu, salumq; ad moenia Cadmi
 Destinatur, interior caeli qua semita lucet
 Dijs tantum, & cunctas iuxta uidet ardua terras.
 Iamq; serè medium Parnasi frondea prater
 Colla tenebat iter, cum frater nube corusca
 Aspicit, haud solum uisu remeabat ab armis
 Mæstus echionys, demersi funera lugens
 Auguris, irrubuit caeli plaga sidere mixto,

Occurſuq; ſacro pariter iubar arſit uirinq;
 Et coiere arcus, & reſpondere pharetra.
 Ille prior ſcio labdacidas germana cohortet,
 Et nimium fortes auſum petis Arcada pugnās.
 Fida rogat genitrix, uimam indulgere precami
 Fata darent, en ipſe mei (pudet) irriuus arma
 Cultoris, frondesq; ſacras, ad inania uidi
 Tatiara, & in memet uerſos deſcendere uulius.
 Nec tenui curruſ terraq; abrupta coegi
 Sæuus ego, immerituſq; coli. Lugentia cernis
 Antra ſoror? mutasq; domos? hæc ſola rependo
 Dona pio comiti, nec tu peritura mouere
 Auxilia, & mæſtos in uanum perge labores.
 Finis adeſt iuueni, non hoc mutabile fatum,
 Nec te nunc dubijs fraternæ oracula fallunt.
 At decus extremum miſero conſuſa uiciſſim
 Virgo refert, duræq; licet ſolatia mori
 Querere, nec fugiet pœnas quicumq; neſciant
 Inſontis pueri ſcleravit ſanguine dextram
 Impius, & noſtris ſas ſit ſeuire ſagittis.
 Sic effata mouet greſſus, libandaq; fratri
 Parcius ora tulit, Thebasq; infeſta periuit.
 At pugna creptis maior crudeſcit uirinq;
 Regibus, alternosq; ciet uindiſta ſurores
 Hypſeos, hinc turmæ, deſolatumq; magiſtro
 Agmē, at hinc graui⁹ fremit Hippomédotis adēpti.
 Orba cohors, præbent obnixi pectora ferro.
 Idem ardor rabidis externum haurire cruorem,
 Ac ſuſſiſſe ſum, nec ſe neſtigia mutant.

*S*tat cuneo defixa acies, hostiſq; cruento
*D*ant animas, & terga negat, cum lapsa per auras
*V*ertice Diræi uelox Latonia montis
*A*stuit, agnoscunt colles, notamq; tremiscit
*S*ylua deam, seuis ubi quondam exerta sagittis
*F*œcundam lasso Nioben consumpserat arcu.
*I*llum acies inter medias, iam cæde superbum
*N*escius armorum, & primas tunc passus habena
*V*enator raptabat equus, quem discolor ambit
*T*igris, & auratis aduerberat unguibus armos.
*C*olla sedent, nodis & castigata inbarum
*L*ibertas, nemorisq; notæ sub pectore primo
*I*actantur, niueo lunata monilia dente.
*I*pse bis Oebalio saturatam murice pallam,
*L*ucentesq; auro tunicas (hoc neuerat unum
*M*ater opus) tenui collectus in ilia uinclo
*C*ornipedis læuo clypeum demiserat armo
*E*nse grauis tereti, nimio iuuat aurea morsu
*F*ibula, pendentes circum latera aspera cinctus,
*V*aginæq; sonum, tremuleq; audire pharetræ
*M*urmur, & à cono missas in terga catenas.
*I*nterdiu cristas hilari iactare comantes,
*E*t pictum gemmis galeæ inbar: ast ubi pugna
*C*assis anhelæ calet, resolutæ uertice nudus
*E*xoritur, tunc dulcè comæ, radijsq; micantes
*D*ulcè nitent uisus, & quas dolet ipse morari.
*N*ondum mutata rosea lanugine malæ
*N*ec formæ sibi laude placet, multumq; seueris
*A*sperat ora minis, sed frontis seruat honorem

Ira decens, dat sponse locum Thebana iuuentus
Natorum memores, intentaq; tela retorquent,
Sed premit, & senas miserantibus ingerit hastas.
Illum & Sidonia iuga per Theumesia Nymphæ
Bellantem atq; ipso sudore & pulvere gratum
Laudant, & iacito ducunt suspiria voto.
Talia cernentis mitis subit alia Diane
Corda dolor, fleuq; genas uiolata, Quod inquit
Nunc tibi, quod leui quæram dea fida propinqui
Effugium? hec'ne uliro properasti ad prælia sæue
Ac miserande puer? cruda heu festinaq; Virtus
Suasit, & hortatrix animosi gloria leui.
Scilicet angustum iandudum urgentibus annis
Mantalium tibi parue nemus, perq; antra ferarum
Vix tuta sine maire uia: syluestria cuius
Nondum tela procax, arcumq; implere ualibas,
Et nunc illa meas ingentem plangit ad aras
Inuidiam, surdasq; fores, & limina lassat.
Tu dulces lituos, ululataq; prælia gaudes
Felix, & misera tantum moriture parenti.
Ne tamen extremo frustra morientis honori
Absuerit, uenit in medios caligine fulua
Septa globos, primumq; leues furata sagittas
Audacis tergo pueri, cælestibus implet
Coryton telis: quorum sine sanguine nullum
Decidit. Ambrosio tunc spargit membra liquore.
Spargit equum, ne quo temeretur uulnere corpus
Ante necem, cantusq; sacros, & conscia miscet
Murmura, secretis quæ Colchidas ipsa sub antris

Nocte docet, monstratq; seras querentibus herbas.
Tunc uero exerto circumuolat igneus arcu,
Nec se mente regit patria matrisq; suiq;
Immemor, & nimium coelestibus uiuitur armis.
Vt Leo, cui paruo mater Geiula, cruentos
Suggerit ipsa cibos, cum primum crescere sensit
Colla iubis, toruusq; nouos respexit ad ungues,
Indignatur ali, tandemq; effusus apertos
Liber amat campos, & nescit in antra reuerti.
Quos age parrhasio sternis puer improbe cornu?
Prima Tanagreum turbauit arundo Chorceum
Extremo galeae: primoq; in margine parmae
Angusta transmissa uia: stat faucibus unda
Sanguinis, & sacri facies rubet igne ueneni.
Sæui in Eurition cui luminis orbe sinistro
Aspera tergeminis acies se condidit uncis
Ille irahens oculo plenam labente sagittam
Ibat in autorem, sed diuum sortita quid non
Tela que am? alio geminatum lumine uulnus
Expleuit tenebras, sequitur tamen improbus hostem.
Quà meminit fuscum donec prolapsus in Idam
Decidit: hic sæui miser inter funera belli
Palpitat, & mortem, sociosq; hostesq; precatur.
Addit Abantiadas, insignem crinibus Argum,
Et male dilectum misera Cydona sorori.
Illi perfoßsum telo patescerat inguen,
Huic geminum obliqua iraiexit arundine tempus,
Exitit hac ferrum, uelox hac perma remansit.
Fluxit uiring; cruor, nulli tela aspera mortis

Dant veniam: non forma Lamū, nō insula Lygdum,
 Non pubescentes texerunt Aeolon anni,
 Figitur ora Lamus: flet saucius inguina Lygdus,
 Perfossam telo niueam gemis Aeole frontem.
 Te praeceps Euboea tulit, te candida Thysbe
 Miserrat: hunc uirides non excipietis Amycla,
 Nunquam cassa manus, nullum sine uulnere fugit
 Missile: nec requies dextra, sonitumq; priori
 Iungit arundo sequens: unum quis crederet arcum?
 Aut unam scuire manum? modo dirigit ictus,
 Nunc latere alterno dubius conamina mutat,
 Nunc fugit instantes, & solo respicit arcu.
 Et iam mirantes, indignantesq; coibant
 Labdacidae, primusq; Iouis de sanguine claro
 Amphion ignarus adhuc quae funera campis
 Ille daret, quonam usq; moram lucrabere fati
 O multum meritos puer orbaturo parentes?
 Quinetiam menti tumor, atq; audacia gliscit
 Congressus dum nemo tuos, pugnamq; minorem
 Dignatur bellis, iramq; relinquere infra.
 Itepete Arcadiam, mixtusq; equalibus illic
 Dum ferus, hic uero desinit pulcre Mauors,
 Praelia lude domi, quod si te mæsta sepulcri
 Fatma mouet, dabimus, leto moriere uirorum.
 Tandudum hunc contra stimulis grauioribus ardet
 Trux Atlantiades: nec dum ille quicuerat, insit,
 Sera etiam in Thebas, quarum hic exercitus arma
 Profero: quisnam adeo puer, ut bellare recuset
 Talibus? Arcadia stirpem, & fera semina gentis.

Non Thebana uides, non me sub nocte silenti
 Thyás Echionio genitrix famulata Lyæo
 Edidit, haud unquam deformes uertice mitras
 Induimus, turpiq; manu iactauimus hastam.
 Protinus astrictos didici reptare per amnes,
 Horrendasq; domos magnarum intrare ferarum.
 Et quid plura loquar? ferrum mea semper, & arcus
 Mater habet, uestra feriunt caua tympana matres.
 Non tulit Amphion, uultumq; & in ora loquentis
 Telum immane rotat, sed ferri lumine diro
 Turbatus sonipes, sese dominumq; retorsit
 In latus, atq; auidam transiit deuius hastam.
 Acrior hoc iuuenem stricto mucrone petebat
 Amphion, cum se medio Latonia campo
 Iniecit ante oculos: omni stetit obuia uultu.
 Harebat iuueni deuinctus amore pudico
 Manalius Dorceus, cui bella, suumq; timorem
 Mater, & audaces pueri mandauerat annos.
 Huius tum uultum dea dissimulata profatur:
 Haecenus Ogygiæ satis infestasse caueruas
 Parthenopæe satis, misera iam parce parenti,
 Parce deis quicumq; fauent: nec territus ille
 Hunc sine me (nec plura petam) sidiſſime Dorcem
 Sternere humi qui tela meis gerit æmula telis,
 Et similes cultus & fræna sonantia iactat,
 Fræna regam: cultus Triuie pendebitis alto
 Limine, captiuis matrem donabo pharetris.
 Audi, & mixto risit Latonia fletu.
 Viderat hanc cœli iandudum in parte remota

Gradium complexa Venus, dumq; anxia Thebas
Commemorat, Cadmumq; uiro, charaq; nepotes
Harmonia, pressum tacito sub corde dolorem
Tempestiua mouet: Non ne hanc Gradiue proteruam
Virginis, ut uides mediam se ferre uiro-
rum
Coribus? inq; acies audax, & Martia signa
Temperet? en etiam donat, praebeq; necandos
Tor nostra de gente uiros: huic tradita Virtus,
Huic furor? agrestes superest tibi figere damas,
Desiluit iustis commotus in arma querelis
Bellipotens, cui sola uagum per mane ruenti
Ira comes: reliqui sudant ad bella furores.
Nec mora, cum mæstam monitu Latoida duro
Increpat assis- tens: Non hæc tibi prælia diuum
Dat pater: armigerum ni protinus improba campum
Deseris, huic aquam nosces nec Pallada dextra.
Quid faciat contra, premit hinc Mauortia cuspis,
Hinc plene tibi parue colus, Iouis inde scueri
Vultus: abii solo post hæc denicta pudore.
At pater Ogygias Mauors circumspicit alas,
Horrendumq; Dryanta mouet, cui sanguinis auior
Turbidus Orion, comitesq; odisse Diane,
Inde furit primum: hic turbatos arripit ense
Arcadas, exarmatq; ducem: cadit agmine longo
Cyllenes populus, Tegeesq; habitauor opaca,
Æpiijq; duces fugiunt, Phœnciq; phalanges.
Ipsam autem, & lassa fidit prosternere dextra,
Nec seruat uires, & enim huc iam fessus, & illuc
Atuabat turmas, urgent præsagia mille

Funeris, & nigrae praecedunt nubilamoris.
 Iamq; miser raros comites, uerumq; uidebat
 Dorcea, iam uires paulatim abscedere sentit,
 Sentit & exhaustas humero leuiore pharetras.
 Iam minus atq; minus feri arma, puerq; uidetur.
 Et sibi cum torua clypei metuendus obarsit
 Luce Dryas, tremor ora repens, ac uiscera torfit
 Areados. utq; feri uictorem fulminis albus
 Cum supra respexit Olor, cupit hiscere ripam
 Strymonos: & trepidas in pectora contrahit alas,
 Sic iuuenem seui conspecta mole Dryantis,
 Iam non ira subit: sed leti nuntius horror
 Arma tamen frustra superos, Truiamq; precatus
 Moliatur pallens, & surdos expedit arcus.
 Iamq; instat telus, & utraq; obliquus in ulnam
 Cornua contingit mucrone, & pectora nervo.
 Cum ducis Aonij magno cita turbine cuspis
 Fertur in aduersum, neruiq; obliqua sonori
 Vincula secat, pereunt ictus, manibusq; remissis
 Vana supinato ceciderunt spicula cornu,
 Tunc miser & frenos turbatus, & arma remisit
 Vulneris impatiens, humeri qua tegmina dextra
 Intrarat facilemq; cutem subit altera cuspis,
 Cornipedisq; fugam succiso poplite sistit.
 Tunc cadii ipse Dryas (mirum) nec uulneris usquam
 Consciis, olim autor teli, causeq; patebant.
 At puer infusus socijs, in deuia campi
 Tollitur. Heu simplex atas, moriensq; iacentem
 Elebat equum: cecidit laxata casside uultus,

Aegraq; per trepidos expirat gratia uisus,
 Et prensis concussa comis:ter colla, quaterq;
 Stare negant:ipsisq; nefas lacrymabile Thebis.
 Ibat purpureus nuceo de pectore sanguis.
 Tandem hac singultu uerba incidente profatur:
 Labimur, i miseram Dorcen solare parentem.
 Illa quidem, si uera ferunt præsagia cura
 Aut somno iam triste nefas, aut omine uidis.
 Tu tamen arte pia trepidam suspende, diuq;
 Decipio, neu tu subitus, ne'ue arma tenenti
 Veneris, & tandem cum iam cogere fateri,
 Dic merui genitrix pœnas, inuita capeffens
 Arma puer rapui, nec te reuolvente quieui,
 Nec tibi sollicitæ saltem inter bellâ peperci,
 Vne igitur, potiusq; animis irascere nostris.
 Et iam pone metus: frustra de colle Lycæi
 Anxia prospectans, si quis per nubila longe
 Aut sonus, aut nostro sublatu ab agmine puluis.
 Frigidus in nuda iaceo tellure: nec usquam
 Tu prope, quæ uultus, efflantiaq; ora teneres.
 Hunc tamen orba parens crimē (dextraq; secandum
 Præbuit) hunc toto capies pro corpore crimem,
 Comere quem frustra me dedignante solebas.
 Huic dabis exequias, atq; huc iusta memento
 Ne quis inexpertus hebetet mea tela laceris,
 Dilectosq; canes ullis agat amplius antris.
 Hæc autem primis arma infelicia castris
 Pre, uel ingratis munus suspende Diane.

P. PAPINII STATII
THEBAIDOS LIBER
DECIMVS.

O Bruit Hesperia Phœbum nox humida porta
Imperijs properata Iouis, nec castra Pelasgum,
Aut Tyrias miseratus opes, sed iriste tot extra
Agmina, & immeritis ferro decrescere gentes.
Panditur immenso deformis sanguine campus.
Illic arma, & equos, ibant quibus ante superbi,
Funeraq; orba rogis, neglectaq; membra relinquunt.
Tunc inhonora cohors laceris insignibus agras
Secernunt acies, portaq; incunibus arma
Angusta populis late cepere reuersos.
Par utrinq; dolor, sed dant solatia Thebis
Quatuor errantes Danaum sine preside turme,
Ceu mare per tumidum uidua moderantibus alni,
Quas deus & casus, tempestatesq; gubernant.
Inde animus Tyrijs non iam sua castra, sed ulro
Hostilem seruare fugam, ne forte Micenas
Contenti rediisse petant: dat tessera signum
Excubijs, positaq; uices: dux noctis operis
Sorte Megez, ulroq; Lycus, iamq; ordine iasso
Arma, daptes, ignemq; ferunt, rex firmat euntes:
Victores Danaum (nec enim lux crastina longe,
Nec quæ pro timidis intercessere tenebræ
Semper erunt) augete animos, & digna secundis
Pectora ferre deis: iacet omnis gloria Lerne
Præcipuaq; manus, subijtq; uliricia Tydeus

Tarantara: mors subitam nigri stupet auguris umbram.
Asmenos raptis tumet Hippomedontis opimis.
Arcada belligeris pudet annumerare trophaeis.
In manibus merces, nasquam capita ardua belli,
Monstratæq; ducum septena per agmina cristæ.
Scilicet Adrastæ senium, fraterq; iuuenta
Peior? & insanis Capaneus metuendus in armis?
Ite age, & obsessis uigiles circumdate flammam.
Nulli ex hoste metus, prædam adseruatis, opesq;
Iam uestras, sic ille truces hortatibus implet
Labdacidas, iuuat exhaustos iterare labores.
Sicut erat puluis sudorq;, cruorq;, per artus
Mixtus adhuc, uertere gradum, uix obuia passi
Colloquia, amplexus etiam, dextrasq; suorum
Excussere humeris, tunc frontem, auersaq; terga
Pariti, laterumq; sinus, uallum undiq; cingunt
Ignibus infestis, rabidi sic agmine mixto
Sub noctem coiere Lupi, quos omnibus agris
Nil non ansæ fames longo tenuauit hiatu,
Iam stabula ipsa premunt, torquet spes irrita fauces,
Baluiusq; tremens, pinguesq; ab ouilibus agnæ.
Quod superest duris adfringunt postibus ungues,
Pectoraq;, & siccos minuunt in limine dentes.
At procul Argolici supplex in limine templi
Coctus, & ad patrias fusa Pelopides aras
Deperisera Junonis opem, reditumq; suorum
Exposcunt, pictasq; fores, & frigida uultu
Saxa terunt, paruosq; docent procumbere natos.
Considerant iam nota diem, nox addita curas

Iungit.

Iungit, & aggestis uigilant altaria flammis.
 Peplum etiam dono, cuius mirabile textum
 Nulla manus sterilis, nec dissociata marito
 Versarat calathis, castæ uelamina diuæ
 Haud spernenda ferunt, uarijs ubi plurima flores
 Purpura picta modis, mixtoq; incenditur auro.
 Ipsa illic magni thalamo desponsa Tonantis
 Expers connubij, & timide positura pudorem
 Lumine demisso pueri Iouis oscula libat,
 Simplex, & nondum furtis offensa mariti.
 Hoc tunc Argolicæ sanctum uelamine Matres
 Inducrant ebur, & lacrymis, quæstusq; rogabant
 Aspicce sacrilegas Cadmeæ pellicis arces
 Siderei regina poli, tumultumq; rebellem
 Disijce, & in Thebas aliud (potes) excute fulmen.
 Quid faciat, scit fata suis contraria Graijs,
 Auersumq; Iouem sed nec perijisse precatus
 Tantaq; dona uelit, tempus tamen obuia magni
 Fors dedit auxilij, uidet alto ex æthere clausa
 Mœnia, & insomni uallum statione teneri.
 Horruit irarum stimulis, motaq; uerendum
 Turbauit diadema coma non senius arsit
 Herculeæ cum matris onus, geminosq; Tonantis
 Concubitus uacuis indignaretur in astris.
 Ergo intempesta somni dulcedine captos
 Destinât Aonios leto præbere, suamq;
 Orbibus accingi solitis iubet trim. & omne
 Mandat opus, paret iussis dea clara, potumq;
 Linqvit, & in terras longo suspenditur arcu.

Stat super occidua nebulosa cubilia noctis,
Æthiopasq; alios, nulli penetrabilis aëtro
Lucus iners, subterq; cavis graue rupibus antrum
Et uacuum in montem, quā desidis atria somni,
Securumq; larem, segnis Natura locauit.
Limen opaca quies, & pigra obliuia seruant.
Et nunquam uigili torpens ignauia uultu.
Oīa uestibulo, pressisq; silentia pennis
Muta sedent, abiguntq; truces à culmine uentos.
Et ramos errare uetant, & murmura demunt.
Aliis, non hic pelagi, licet omnia clament,
Littora, non illic cœli fragor, ipse profundis
Vallibus effugiens speluncæ proximus amnis
Saxa inter scopulosq; tacet, migrantia circum
Armēta, omne solo recubat pecus, & noua marcenē
Gramina, terrarumq; inclinat spiritus herbas.
Ipse autem uacuu curis humentia subter
Antra soporifero stipatus flore, tæpetis
Incubat, exhalant uestes, & corpore pigro
Stivata calcent, supraq; torum niger efflat anhelus
Ore uapor: manus hæc fusos à tempore leuo
Sustentat crines, hæc cornu oblita remisit.
Sunt etiam innumero rerum uaga somnia uultu,
Vera simul falsis, permixtaq; tristitia blandis.
Noctis opaca cohors, trabibusq; aut postibus hæret.
Aut tellure iacent, tenuis qua circuit aulam
Non humilisq; nitior, primosq; hortantia somnos
Languida succiduis expirant limina flammis.
Huc se cœruleo libravit ab æthere uirgo

Discolor effulgens sylva tenebrosaq; Tempe
 Adrisere dea, & zonis lucentibus icta
 Euigilat domus, ipse autem nec lampade clara
 Nec sonitu, nec uoce dea percussus, eodem
 More iacet, donec radios Thaumantias omnes
 Impulit, inq; oculos penitus descendit inertes.
 Tunc sic orsa loqui, Nimborum fulua creatrix
 Sidonios te Iuno duces, mississime diuum
 Somne iubet, populumq; truccem defigere Cadmi.
 Qui nunc euentu belli tumefactus, achium
 Pernigil asseruat uallum, & tua iura recusat.
 Da precibus tantis, rara est hoc posse facultas,
 Placatumq; Iouem dextra Iunone mereri.
 Dixit, & increpitans languentia pectora dextra,
 Ne pereant uoces, iterumq; iterumq; monebat.
 Ille dea iussus dubius, mixtusq; sopori
 Annuit, ex editu grauior nigrantibus antris
 Iris, & obusum multo iubar excitat imbri.
 Ipse quoq; & uolucrum gressum, & uentosa citauit
 Tempora & obscuri sinuatam frigore cæli
 Impleuit chlamydem, tactoq; per æthæra curru
 Feriur, & Aonijs longe grauis imminet aruis.
 Illius aura solo uolucres pecudesq; ferasq;
 Explicat, & penitus quacunq; superuolat urbem.
 Languida de scopulis sidunt freta, pigrius hærens
 Nubila, demittunt extrema cacumina sylue,
 Pluraq; laxato ceciderunt sidera cælo.
 Primus adesse deum subita caligine sensit
 Campus, & innumera uoces, fremitusq; uirorum

Summisferre sonum: cum uero humentibus alis
 Incubuit, piceaq; haud unquam densior umbra
 Castra subit, errare oculi, resolutaq; colla,
 Et medio afflatu uerba imperfecta relinquit.
 Mox & fulgentes clypeos, & saeva remittunt
 Pila manu, lassiq; cadumi in pectora uultus.
 Et iam cuncta silent, ipsi iam stare recusant
 Cornipedes ipsos subito cinis abstulit ignes.
 At non & trepidis eadem sopor otia Graijs
 Suadet, & à iunctis arceet sua nubila castris
 Noctiuagi uis blanda dei, stant undiq; in armis
 Foedam indignantes noctem, uigilesq; superbos.
 Ecce recens superis animum lymphantibus horrore
 Thyodamanta subit formidandoq; tumultu
 Pandere fata iubet, siue hanc Saturnia mentem,
 Siue nouum comitem bonus instigabat Apollo,
 Proslit in medios uisu adiuq; tremendus,
 Impatiensq; dei fragili quem mente receptum
 Non capit, exundant stimuli nudusq; per ora
 Stat furor, & trepidas incerto sanguine tendit,
 Exhaustiq; genus, acies huc errat, & illuc,
 Sertaq; mixta comis sparsa ceruice flagellat.
 Sic Phryga terrificis genitrix Idea cruentum
 Elicit ex adytis, consumptaq; brachia ferro
 Scire uetat: quatit ille sacras in pectora pinus,
 Sanguineoq; rotat crines, ac uulnera cursu
 Exanimat, pauet omnis ager, respersaq; cultus
 Arbor, & attoniti currum erexere leones.
 Ventum ad concilij penetrabile, domumq; uerendam

Signorum, magnis ubi dudum cladibus eger
 Rerū extrema mouens, frustra consulat *Adraſtus*.
 Stant circū subiti proceres, ut quisq; perempto
 Proximus, & magnis loca desolata tuentur
 Regibus haud læti, seq; huc creuisse dolentes.
 Non secus amisso medium cum præside puppis
 Fregit iter, subit ad uidui moderamina clauis,
 Aut laterum cūstos, aut quem penes obuia pono
 Prora fuit, stupet ipsa ratis, tardeq; sequuntur
 Arma, neq; accedit domino tuela minori.
 Ergo alacer trepidos sic erigit *Augur* *Achinos*
 Magna deum mandata duces, monitusq; uerendos
 Aduelimus, non hæ nostrō de pectore uoces.
 Ille canit, cui me famulari, & sumere uitas
 Vestra fides, ipso non discordante subegit.
 Nox sæcunda operum, pulchræq; accommoda fraudi
 Panditur augurio diuum, uocat obuia *Virtus*,
 Et poscit *Fortuna* manus: iacet obruta somno
 Aonidum legio, tempus nunc funera regum
 Vlciſci, miserumq; diem, rapiæ arma, morasq;
 Frangite portarum, socijs hoc subdere flammæ
 Hoc tumulare suos, equidem hoc & *Marte* diurno
 Dum res infractæ, pulsiq; in terga redimus,
 Per *Tripodas* iuro, & rapii noua fata magistri
 Vidi, & me uolucres circū plaufere secunda.
 Sed nunc certa fides, modo me sub nocte silenti
 Ipse, ipse assurgens iterum tellure soluta
 Qualis erat (solos infecerat umbra iugales)
Amphiaraus adit, uana nec monstra quietis,

*Nec somno comperta loquor, tu'ne inquit inertes
Inachidas (redde hæc parnasia ferta, meosq;
Redde deos) tantam patièrè amittere noctem
Degener? hæc egomet cæli secreta, uagosq;
Et docui lapsus: suade eia ulciscere ferro
Nos saltem dixit, meq; hæc ad limina uisus
Cuspide sublata, totoq; impellere curru.
Quare agite uendum est superis, non cōminus hostes
Stemendi, bellum iacet, & seuire potestas.
En qui adierunt, quos ingenti se attollere fama
Non pigeat, dum fata sinunt, iterum ecce benignæ
Noctis aues sequor, & comitū licet agmina cessent,
Solutus eo, atq; adeo uenit ille, & quassat habenas.
Talia uociferans noctem exturbabat, euntq;
Non secus accensi proceres, quàm si omnibus idem
Corde deus, flagrant comitari & iungere casus.
Ter denos numero turmarum robora iussus
Ipse legit, circà fremit indignata iuuentus
Cætera, cur maneat castris, ignauaq; seruent
Oria, pars sublime genus, pars facta suorum
Pars sua, sortem alij clamant sortem undiq; poscunt.
Gaudet in aduersis, animoq; assurgit Adrastus.
Vertice, sic Pholoes uolucrum nutritor equorum.
Cui foetura gregem pecoroso uere nouauit,
Latatur, cernens hos montis in ardua niti,
Hos in mare uadis, certare parentibus illos.
Tunc uacuo sub corde mouet qui molle domandi
Ferre iugum, qui terga boni, quis ad arma, tubasq;
Natus ad elæas melior quis surgere palmas.*

Talis erat turme ductor longaeuus achivae.
 Nec deest caeptis, unde hac iam sera repente
 Numina qui fractos superi redijstis ad Argos?
 Est'ne hic infelix Virius? gentiq; superstes
 Sanguis, & in miseris animorum semina durant.
 Laudo equidem egregij iuvenes, pulchraq; meorum
 Seduione fraor, sed fraudem, & operta paramus
 Prælia, celandi motus nondum apta latent
 Turba dolo, seruate animos, uenit ultor in hostes
 Ecce dies, tunc arma palam, tunc ibimus omnes.
 His tandem uirtus iuuenum frangata quieuit.
 Non aliter moto quam si pater Aeolus aniro
 Portam uerum saxo premat imperiosus, & omne
 Claudat iter, iam iam sperantibus aquora uentis.
 Insuper Herculeum sibi iungit Agillea uates
 Actoraq; hic aptius suadere, hic robora iaculat
 Non cessasse patri, comites tribus ordine deni
 Horrendum Aonijs, & contra stantibus agmen.
 Ipse noui gradiens furta ad Mauortia belli
 Ponit adoratas Phœbea insignia frondes,
 Longaeuq; ducis gremio commendat honorem
 Frontis, & oblatam Polynicus munere grato
 Loricam, galeamq; subit, ferus Actora magno
 Ense grauat Capaneus, ipse haud dignatus in hostem
 Ire dolo superosq; sequi, permutat Agyleus
 Arma trucus Nomij, quid enim fallenibus umbris
 Arcus, & Herculeæ iuissent bella sagittæ?
 Inde per abruptas castrorum ex aggere pinnas,
 Ne grauis exclamet portæ mugitus athenæ,

Præcipitant salu, nec longum, & protinus ingens
Præda solo. Ceu iam exanimæ, multoq; peracti
Ense iacent, uic ô socj quacunq; uoluptas
Cædis in exhaustæ, superisq; fauentibus oro
Sufficite, hortatur clara iam uoce sacerdos.
Cernitis expositas turpi marcere cohortes
(Prò pudor) Agolicas, hi ne ausi obsidere portas?
Hi feruare uiros? sic fauus & exiit ensẽ
Fulminẽ, rapidaq; manu morientia transit
Agmina: quis numeret cædes, aut nomine turbam
Exanimẽ signare queat? subit ordine nullo
Tergaq; pectoraq; & galeis inclusa relinquit
Murmura, permisceiq; uagos in sanguine manes:
Hunc temere explicuit stratis, hunc sero remissis
Gressibus illapsum clypeo, & male tela tenentem.
Cæribus hos medijs uina inter, & arma iacentes
Accilues clypeis alios, ut quenq; ligatum
Infelix tellure sopor, supremaq; nubes
Obruera, nec numen abest, armataq; Iuno
Lunarem quatit exerta lampada dextra
Pandit iter: firmatq; animos, & corpora monstrat.
Sensit adesse Deam tacitus: sed gaudia celat
Thyodamas iam tarda manus, iam debile ferrum,
Et caligantes nimjs successibus ire.
Caspia non aliter magnorum in strage iuuentum
Tigris, ubi immenso rabies placata cruore,
Lassauitq; genas, & crasso sordida tabo
Confudit maculas: spectat sua facta, doleiq;
Defecisse famem, uictus sic augur inerrat

Cædibus Aonijs: optet nunc brachia centum,
 Centenasq; in bella manus iam tædet inanes
 Exhaustire minas, hostemq; assurgere malit,
 Parte alia segnes magno satus Hercule nascat
 Sidonios, Actorq; alios sua quæq; cruento
 Limite turba subit: stagnant nigrantia tabo
 Gramina, sanguineis nutant tentoria riuis.
 Fumat humus, somniq; & mortis anhelitus unæ
 Voluitur haud quisquam uisus, aut ora iacentum
 Erexi: tali miseris Deus aliger umbra
 Incubat, & tantum morientia lumina soluit.
 Traxerat in somnis cithara, ludoq; suprema
 Sidera: iam nullos uisurus Alimæus ortus,
 Sidonium Pæana canens, ubi languida ceruix
 In laeum cogente Deo, mediaq; iacebant
 Colla relapsa lyra, ferrum per pectus Agyleus
 Exigit, aptatumq; caua testudine dextram
 Percussit, & digitos inter sua fila trememes.
 Proturbat mensas dirus liquor, undiq; manant
 Sanguine permixti latices, & Bacchus in altos
 Crateras, paterasq; redit, ferus occupat Actor
 Implicium fratri Thamyrum. Tagus haurit & Hæda
 Terga coronati. Danaus caput amputat Ebri.
 Nescius heu rapitur satis hilariq; sub umbras
 Vna fugit: mortisq; fere lucrata dolores.
 Stratus humo gelida subter iuga fida, rotasq;
 Palpetus Aonios gramen gentile metentes
 Proflati terrebat equos: madida ora redundant,
 Accensusq; mero sopor æstuat ecce iacentis

Machius uates iugulum fodit, expulit ingens
 Vna cruor, fractumq; perit in sanguine murmur.
 Fors illi presaga quies, nigrasq; grauatus
 Per somnum Thebas: & Thyodámanta uidebat
 Quanta soporifera superabant tempora noctis
 Cum uacua nubes, & honor non omnibus astris.
 Afflatusq; fugit curru maiore Bootes.
 Iamq; ipsum defecit opus: cum prouidus Actor
 Thyodámanta uocat, satis hæc inopina Pelasgis
 Gaudia uix ullos tanto reor agmine seuam
 Effugisse necem: nisi quos deformis in alio
 Sanguine degeneres occuliat uita, secundis
 Pone modum: sunt & diris sua numina Thebis.
 Forsitan & nobis modo qui fauere, recedunt.
 Paruit, & madida: tollens ad sidera palmas
 Phœbe (tibi exuuiis monstratæ præmia noctis
 Nondū ablutus aquis: tibi enim hæc ego sacra litauis)
 Trado ferus miles, tripodum, fidusq; sacerdos
 Si non dedecui tua iussa, tuliq; prementem,
 Sæpe ueni, sæpe hanc dignare irrumperè mentem.
 Nunc tibi crudus honor, trunca arma, cruorq; uirorū,
 At patrias si quando domos, optataq; Pæan
 Tempia Lycie dabis: tot diuitia dona sacratis
 Possibus & totidem uoti memor exige tauros.
 Dixerat, & letus socios reuocabat ab armis,
 Venerat hos interfatio calydonius Hopleus
 Mœnaliusq; Dymas, dilecti regibus ambo,
 Regum ambo comites: quorum post funera mœsti
 Vnam indignantur, prior Arcáda cõcitat Hopleus.

Nulla ne post manes regis tibi cura perempti
 Chære Dyma, teneant quem iam fortasse uolucres
 Thebaniq; canes? patrie quid deinde feretis
 Arcades? en reduces contra uenit aspera mater.
 Fumus ubi? at nostro semper sub pectore Tydeus
 Senu inops tumuli quamuis patientior arius
 Ille nec abruptis adeo lacrymabilis annis,
 Ire tamen, seuumq; libet nullo ordine passim
 Scrutari campum: mediasq; irrumpere Thebas.
 Excipit orsa Dymas: Per ego hæc uaga sidera iuro
 Per ducis errantes instar mihi numinis umbras,
 Idem ardor misero comitem circumspicit olim
 Mens humilis luctu: sed nunc prior ibo, uiamq;
 Inchoat, & mœsto conuersus ad æthæra uultu
 Sic ait: Arcanæ moderatrix Cynthia noctis,
 Si te tergemini perhibent uariare figuris
 Numen, & in syluas alto descendere uultu,
 Ille comes nuper, nemorumq; insignis alumnus
 Ille tuus Diana puer (nunc respice saltem)
 Quæritur, incendit pronis Dea curribus alnum
 Sidus, & admoto monstrauit funera cornu.
 Apparent campi, Thebasq; altiusq; Cithæron,
 Sic ubi nocturnum tonitru malus æthæra frangit
 Iuppiter, assiliunt nubes, & fulgure claro
 Astra patent: subitusq; oculis ostenditur orbis.
 Accepit radios, & eadem percitus Hopleus
 Tydæa luce uidet, longe dant signa per umbras
 Mutua latantes, & amicum pondus uerq;
 Ceu reduces uitæ senaq; à morte remissos

Subiecta ceruice leuant: nec uerba, nec ausi
 Flere diu: prope seua dies, indexq; minatur
 Ortus: eunt taciti per mœsta silentia magnis
 Passibus, exhaustasq; dolent pallere tenebras.
 Inuida fata pijs, & fors ingentibus ausis
 Rara comes: iam castra uident, animisq; propinquant
 Et decrescit onus: subita cum pulueris umbra
 Fit sonus à tergo: monita ducis acer agebat
 Amphion equites: noctem, uigilataq; castra
 Explorare datus, primusq; per auia campi
 Usq; procul (nec dum totas lux soluerat umbras)
 Nescio quid uisu dubium, incertumq; moueri
 Corporaq; ire uidet, subitus mox fraude reperta
 Exclamat, Cohibete gradum quicumq; sed hostes
 Esse patet, miseri pergunt ante ire, timentiq;
 Non sibi: tunc mortem trepidis minatur, & hastam
 Expulit, ac uanos alte leuat eminus ictus
 Affectans errare manus: stetit illa Dymantis
 Ante oculos, qui forte prior, gressumq; repressit.
 At non magnanimus curauit perdere iactus
 Epyrus, & fixo transuerberat Hopléa tergo,
 Pendentesq; etiam perstrinxit Tydeos armos.
 Labitur egregij, sed non ducis inmemor Hopleus.
 Expiratq; tenens: felix si corpus ademptum
 Nesciat, ac seuas talis descendat ad umbras.
 Viderat hoc retro conuersus, & agmina sentit
 Iuncta Dymas dubius precibus ne subiret, an armis
 Instantes: arma ira dabat. Fortuna precari
 Non audere iubet, neuiri fiducia cœpto.

Disin

Distulit ira preces: ponit miserabile corpus
 Ante pedes, tergoq; graues quas sorte gerebat
 Tigridis exuias in leuum torquet, & obstat
 Exertum obiectans mucronem: inq; omnia tela
 Versus, & ad eadem iuxta, mortemq; paratus.
 Vt lea, quam senio fœtam pressere cubili
 Venantes Numida, natos erecta superstat
 Mente sub incerta, toruum ac miserabile frendens.
 Illa quidem turbare globos, & frangere morsus
 Tela queat, sed proles amor crudelia vincit
 Pectora, & in media catulos circumspicit ira.
 Et iam leua uiro, quamuis seuire uetaret
 Amphion erepta manus, pueriq; irahuntur
 Ora supina comis, serus tunc deniq; supplex
 Demisso mucrone rogat: moderatus oro
 Ducite fulminei per uos cunabula Bacchi
 Inoamq; fugam, uestriq; Palemonis annos,
 Si cui forte domi natorum gaudia, si quis
 Hic pater: angustî puero date pulueris haustus:
 Exiguamq; facem, rogat, en rogat ipse iacentis
 Vultus: ego insandas potior satiare uolucres,
 Me præbete feris, ego bella audere cœgi.
 Imò ait Amphion, regem, si tanta cupido
 Condere, quæ nimidis belli mens ede Pelasgis,
 Quid fracti, exanguesq; parent, cuncta ocys effert
 Et uita, tumultoq; ducis donatus, abito.
 Horruit, & toto præcordia protinus Arcas
 Impleuit capulo. Summum ne hoc cladibus inquit
 Decrat: ut afflictos turbarem ego proditor Argos!

Nil emimus tanti: nec sic uelit ipse cremari.
 Sic ait. & magno proscissum uulnere pectus
 Iniecit puero: supremaq; murmura uoluens.
 Hoc tamen interea claro potiere sepulcro.
 Tales optatis regum in complexibus ambo
 Par insigne animis Actolus, & inclytus Arcas
 Egregias efflant animas, letoq; fruuntur.
 Vos quoq; sacraui, quamuis mea carmina surgant,
 Inferiore lyra, memores superabitis annos.
 Forsitan & comites non aspernabitur umbras
 Euryalus, phrygūq; admittet gloria Nisi.
 At serus Amphion regi qui facta reportent
 Edoceantq; dolum, capitiuaq; corpora reddant,
 Mitti ouans, clausis ipse insultare Pelasgis
 Tendit: & abscissos sociorum ostendere uultus.
 Interea reducem murorum è culmine Graij
 Thyodamanta uident: nec iam erumpentia celant
 Gaudia, ut exertos enses, & cade recenti
 Arma rubere notant: nouus assiluit æthéra magnus
 Clamor, & è summo pendent cupida agmina uallo
 Noscere quisq; suos: nolucrum sic turba recentum
 Cum reducem longo prospexit in æthere matrem
 Ire cupit contrà, summaq; è margine nidi
 Extat hians, iamiamq; cadat in pectore toto
 Obstet aperta parens, & amantibus increpet alis:
 Dumq; opus arcanum, & taciti compendia Martis
 Enumerant letisq; suos complexibus implent,
 Hopleaq; exquirunt, tardumq; Dimanta queruntur,
 Ecce & Dircea iuxta dux concitus ala

Vene

Venerat Amphion: non longum eade recentis
Latatus, uidet inueneris seruere cateruis
Tellurem, atq; una gentem expirare ruina,
Qui tremor illicita cœli de Lampâde tactos
Hic fixit iuuenem, paruerq; horrore sub imo
Vox, acies, sanguisq; perit: gemitusq; parantem
Illum uliro conuertit equis, fugit ala retorto
Pulvere: nondum illi Thebarum claustra subibant,
Et iam argiua cohors nocturno freta triumpho
Prosiluit in campos, per & arma & mœbra iacentum
Teiraq; congerie sola, semi-animumq; cruorem
Cornipedes, ipsiq; ruunt: grauis exterit artus
Vngula sanguineus lauat imber, & impedit axes.
Dulce uiris, hac ire uia ceu tecta superbi
Sidonia, atq; ipsus calcant in puluere Thebas.
Hortatur Capaneus: Satis occultata Pelasgi
Desinit Virtus: nunc nunc mihi uincere pulchrum
Teste die, mecum clamore, & puluere aperto
Ite palâm iuuenes: sunt & mihi prouida dextra
Omina: & horrendi stricto mucrone furores.
Sic ait, ardentes alacer succendit Adrastus,
Argolicusq; gener, sequitur iam tristior augur,
Iamq; premunt muros, & adhuc noua funera narrat
Amphion miserramq; intrabant protinus urbem.
Ni Megareus specula citius exclamasset ab alta:
Claude uigil: subeunt hostes, claude undiq; portas.
Est ubi dat uires nimius timor, ocyus omnis
Porta coit: solas dum tardius arctat Echion
Ogygias, audax animis Spartana inuentus

Irrupit.

Irrupit, caesiq; ruunt in limine primo
 Incola Taygeti Panopeus, rigidiq; natator
 Oebalus Eurota, tuq; ò spectare palaestris
 Omnibus, & nuper Nemeæo in pulvere felix
 Alcidaïna, primus quem castribus ipse ligaras
 Tyndarides nudi moriens connexa magistri
 Respicias: averso pariter Deus occidit astro.
 Te nemus Oebalium, te lubrica ripa Lacana
 Virginis, & falso gurgès cantatus olore,
 Fleuit, Amycleis Trivia lugebere Nymphis.
 Et quæ te leges, præceptaq; fortia belli
 Erudj: genitrix, nimiam didicisse quæretur.
 Talis Echionio Mauors in limine seuit,
 Tandem humeris obnixus Acron, & pectore toto
 Pronus Achemenides ferratæ roborâ portæ
 Torserant, quanta pariter ceruice gementes
 Profundum inarata diu Pangea iuueni.
 Par operis iactura lucro, quippe hoste retento
 Excluserè suos, cadit intra mœnia Graius
 Ormenus, & pronus tendentis Amynihoris ulnas
 Fundentisq; preces, penitus ceruice recisa
 Verba solo, uultusq; cadunt, colloq; decorus
 Torquis, in hostiles cecidit per uulnus arenas.
 Solutur interea uallum, primaq; recusant
 Stare moræ, iam se pedum iunxere catervæ
 Mœnibus: at paulus salu transmittere fossas
 Horror equis, herent trepidi, atq; immane pauentes
 Abruptum mirantur equi, nunc impetus ire
 Margine ab extremo, nunc sponte in frana recedunt.

*Hi praefixa solo uellunt munitmina, at illi
Portarum obiectus minuunt, & ferrea sudant
Clausura remoliri, trabibusq; arctata sonoro
Pellunt saxa loco, pars ad fastigia missus
Exuliant hæsisse faces, pars ima laceffunt,
Scrutanturq; cauas cæca testudine turres.
At Tyrî quæ sola salus: caput omne coronant
Murorum, nigrasq; sudes, & lucida ferro
Spicula, & arsuras cœli per inania glandes,
Saxaq; in aduersos ipsis auulsa rotabant
Mœnibus, exundant saxo fastigia nimbo,
Armataq; uomunt stridentia tela fenestrae.
Qualiter aut Maleam, aut alia Ceraunia supra
Cessantes in nube sedent, nigrisq; leguntur
Collibus, & subite salium in uela procellæ.
Talis Agenoreis, argiûm exercitus armis
Obruitur, non ora uirum, non pectora flectit
Imber atrox, rectosq; tenent in mœnia uultus
Immemores leti, & tantum sua tela uidentes.
Antea falcato lastrantem mœnia curru
Desuper ogygia pepulit grauis impetus hastæ.
Eora excussa manu, retroq; in terga uolutus
Semianimes artus, ocreis renitentibus hæret,
Mirandum uisu belli scelus, arma trahuntur,
Fumantesq; rota tellurem, & tertius hastæ
Sulcus arant, longo sequitur uaga puluere ceruix,
Et resupinarum patet orbita longa comarum.
At tuba luctificis pulsat clangoribus urbem,
Obseptasq; fores sonitu perfringit amaro.*

Diuisere aditus, omniq; in limine saeuus
 Signifer ante omnes sua damna & gaudia portat.
 Dira intus facies, uix Maiores ipse uidendo
 Gaudeat, incertis lymphatam horroribus urbem
 Scindunt dissensu uario, luctusq; furorq;
 Et pauidor, & caecis fuga circumfusa tenebris.
 Bellum intrasse putes, feruent discursibus arces,
 Miscentur clamore uia: ferrum undiq;, & ignes
 Mente uident, saeuas mente accepere catenas.
 Consumpsit uentura timor, iam repleta replerant
 Tempiaq;, & ingrata uallantur planctibus ara.
 Una omnes, eademq; subit formido per annos.
 Poscunt fata senes, ardet, pallidq; iuuentus.
 Atria foemineis trepidant ululata querelis,
 Fleunt pueri, & flendi nequeunt cognoscere causas
 Attoniti, & tantum matrum lamen uia timentes.
 Illas cogit amor, nec habent extrema pudorem.
 Ipse tela uiris, ipse iram, animosq; ministrant,
 Hortanturq;, unaq; ruunt: nec auita gementes
 Limina, nec paruos cessant ostendere natos.
 Sic ubi pumiceo pastor rapturus ab antro
 Armatus exegit apes, fremunt aspera nubes,
 Inq; uicem sese stridore hortantur, & omnes
 Hostis in ora uolant: mox deficientibus alis
 Amplexu, flauamq; domum, captiuamq; plangunt
 Mellas, laboratasq; premunt ad pectora ceras.
 Necnon ancipitis pugnat sententia vulgi,
 Discordesq; serit motus, hi reddere fratrem
 Nec mussant, sed nocte palam, claroq; tumultu

Reddere regna iubent (perijt reuerentia regis
Sollicitus) ueniat, pactumq; hic computet annum.
Cadmeosq; lares exul, patriasq; salutes
Infelix tenebras. cur aut ego sanguine fraudes,
Et periura luam regalis crimina noxae?
Inde alij fera ista fides, iam uincere mauule.
Tiresiam alij lacrymis & supplice cœtu
Orant, quodq; unum rebus solamen in arctis
Nosse futura rogant, tenet ille inclusa, premiūq;
Fata deum, quia ne ante duci bene credita nostra
Consilia, & monitus cum perfida bella uetarem.
Te tamen infelix inquit, periuraq; Thebe
Si taccam, nequeo miser exaudire cademem,
Argolicumq; oculis haurire uacantibus ignem.
Vincamur, pietas pone eia altaria uirgo,
Queramus superos, facit illa, acieq; sagaci
Sanguineos flammarum apices, geminumq; per aras
Ignem, & clara tamen medie fastigia lucis
Orta docet, tunc in speciem serpentis inanem
Ancipiti gyro uolui, frangi q; ruborem
Demonstrat dubio, patriasq; illuminat umbras.
Ille coronatos iandudum amplectitur ignes
Fauidicum sorbens uultus si igrante uaporem.
Stant tristes horrore coma, uittasq; trementes
Casaries insana leuat, diducta putares
Lumina, consumptumq; genis redysse nitorem.
Tandem exundanti permisit uerba furori.
Audue ò fontes, extrema litamina diuum
Labdacide, uenit alma salus, sed linite duro.

Marius inferius, & seua efflagitat anguis
Sacra, & adat generis quicumq; nouissimus extat
Viperei, datur hoc tantum uictoria pacto.
Felix qui tanta lucem mercede relinquet.
Stabat sauidici prope sua altaria uaris
Mæstus adhuc, patria tantum communia lugens
Fata Creon, grandem subiti cum fulminis ictum.
Non secus ac torta traiectus cuspide pectus
Accipit exanimis, sentitq; Menæcæa posci.
Monstrat enim, suadetq; timor super anxius alio
Corda metu, glaciant pater, Trinacria qualis
Ora repercussum libyco mare sumit ab æstu.
Mox plenum Phœbo uatem, & celare iubentem
Nunc humilis genua amplectens, nunc ora canentis
Nequicquam reticere rogat, iam fama sacratam
Vocem amplexa uolat, clamantq; ora, uela Thebæ.
Nunc age qui stimulos, & pulchra gaudia mortis
Addiderit iuueni (neq; enim hæc absentibus unquæ
Mens homini transoussa deis) memor incipe Clio
Secula, te quoniam penes, & digesta uerustas,
Diua Iouis folio, iuxta comes, unde per orbem
Rara dari, terrisq; solet contingere Virtus.
Seu pater omnipotens tribuit, siue ipsa capaces
Eligui penetrare uiros, cœlestibus ut tunc
Desiluit gauisa plagis, dant clara meanti
Æstra locum, quosq; ipsa polis affixerat ignes.
Iamq; premit terras, nec uulius ab æthere longe
Sed placuit mutare genas, sit prouida Maniõ.
Responsus ut plena fides, & fraude priores

Exitur uultus, abiit, horrorq; uigorq;
 Ex oculis, paulum decoris permansit, honorq;
 Mollior, & posito uatum gestamina ferro
 Subdita, descendunt uestes, toruisq; ligatur
 Vita comis (nam laurus erat) tamen aspera proci
 Ora deam, nimiq; gradus sic Lydia coniux
 Amphitryoniaden exutum horrenita terga
 Perdere Sidonios humeris ridebat amictus,
 Et turbare colus, & tympana rumpere dextra.
 Sed neq; te indecorem sacris, dignumq; iuberi
 Talia dircea stantem pro turre Menteceus
 Inuenit, immensa resecato limine portæ
 Sternebas Danaos, pariter Mauoribus Aemon,
 Sed consanguinei quamuis, atq; omnia fratres
 Tu prior, exanimis circum tumulamur acerui.
 Omne sedet telum, nulli sine cadibus ictus.
 Necdū aderat Virtus, nō Mens, nō Dextra quiescit,
 Non audita arma uacant, ipsa insanire uidetur
 Sphynx galeæ custos, uisoq; animata cruore
 Emicat effigies, & sparsa Orichalca renident.
 Cum dea pugnantis capulum, dextramq; represbit
 Magnanime ò iuuenis, quo non agnouerit ullum
 Certius, armifero Cadmi de sanguine Mauros,
 Linque humiles pugnas, non hæc tibi debita Virtus,
 Astra uocāt, cœloq; animam (plus concipe) mietes
 Iandudum (hoc hilares genitor bacchatur ad aras)
 Hoc ignes, fibresq; uolunt, hoc urget Apollo
 Terrigenam cuncto patriæ pro sanguine poscunt.
 Fama canit monitus, gaudet Cadmeia pubes

Certa tui, rape mente deos, rape nobile fatum.
I precor accelera, ne proximus occupet Aemon.
Sic ait, & magna cunctantis pectora dextra
Permulsit tacite, seseq; in corde reliquit.
Fulminis haud cuius radijs afflata cupressus,
Combibit infestas, & stirpe, & uertice flammās
Quā iuuenis multo possessus numine pectus
Erexit sensus, letiq; inuasit amorem.
Vi uero aduersæ gressumq; habitumq; notauit
Et subitam à terris in nubila crescere Manō,
Obstupuit, sequimur, diuum quicumq; uocasti,
Nec tarde paremus ai: iam iamq; recedens
Instantem uallo Pylum, tamen Agræa fixit.
Armigeri fixum excipiunt, tum uulgus cunctem
Autorem pacis, seruatoresq; deumq;
Conclamat gaudens, atq; ignibus implet honestis.
Iamq; ier ad muros cursu festinus anhelō
Obtinet, & miseros gaudet uiasse parentes.
Cum genitor, steteruntq; ambo, & uox hasit utrinq;
Deiectaq; genæ tandem pater ante profatur:
Quis nouus inceptus rapuit te casus ab armis?
Quæ bello graniora paras? dic nate precanti
Cur tibi torua acies? cur hic truculentus in ore
Pallor? & ad patrios non stant tua lumina uultus?
Audisti responsa palam, per ego oro, tuosq;
Nate, meosq; annos, miseraq; per ubera matris:
Ne uati, ne crede puer, superine profanum
Dignantur stimulare senem? cui uultus inanis,
Extinctiq; orbes, & pœna simillima diro

Oedipode? quid si insidijs, & fraude dolosa
Rex agn? extrema est cui nostra in sorte timori
Nobilitas, iuaq; ante duces notissima Virtus.
Illius hec forsitan remur quæ uerba decorum
Ille monet, nec fracta animo permittit calenti.
Da spatium, tenuemq; morâ, male cuncta ministrat
Impetus, hoc oro munus concede parenti.
Sic tua maturis signentur tempora canis,
Et sis ipse parens, & ad hunc animose timorem
Peruenias: ne perge meos orbare penates.
Externi te nempe patres, alienaq; tangunt
Pignora, si pudor est, primum miserere tuorum.
Hæc pietas, hic uerus honos, ibi gloria tantum
Veni sumq; decus, tituliq; in morte lucentes.
Nec timidus te flecto parens, i. prælia misce,
Idanæas acies, mediosq; per obuius enses.
Non teneo, liceat misero tremebunda lauare
Vulnera, & undantem lacrymis siccare cruorem.
Teq; iterum, sauisq; iterum remittere bellis.
Hoc malunt Thebæ sic colla, manusq; tenebat
Implicitus sed nec lacrymæ, nec uerba mouebant
Dis notum iuuenem, quin & monstrantibus illis
Fraude patrem tacita subit, aueritq; timorem.
Falleris heu, uerosq; metus pater optime nescis.
Non me ulli monitus, nec natum exorsa furentum
Sollicitant, manesq; mouent, sibi callidius ista
Tiresias, nataq; canat, non si ipse reclusis
Communis ex adytis in me insaniret Apollo,
Sed gravis unanimi casus me fratris ad urbem

Sponte rescri, gemit inachia mihi saucius Aemom
 Cuspide. uix illum medio de pulvere belli
 Inter utraq; acies, iamiamq; tenentibus Argis.
 Sed moror. i. resoue dubium, iurbaq; serenti
 Dic parcam, leuiterq; ueham: ego uulnera doctum
 Iungere, supreniq; fugam renocare cruoris
 Aechionae petam sic imperfecta locutus
 Effugit: illi atra mersum caligine pectus
 Confundit sensus pietas incerta uagatur,
 Discordantq; metus, impellunt credere Parca.
 Turbidus interea ruptis uenientia portis
 Agmina belligeri Capaneus agit aquore campi.
 Cornua nunc equitum, cuneos nunc ille pedestres,
 Et proculcanes moderantum funera curtus.
 Idem altas turres saxu, & turbine crebro
 Laxat agit turmas idem, atq; in sanguine fumat.
 Nunc spargit torques uolucris nona uulnera plumbo,
 Nunc iaculum excusso rotat in sublime lacerto,
 Nullaq; tectorum subit ad fastigia, quae non
 Deferat hasta uirum, perfusaq; cade recurrat.
 Nec iam aut Oeniden, aut Hippomedonta perēptos,
 Aut uatem pelopea phalanx: aut Arcada credens
 Quin socium coisse animas, & corpore in uno
 Stare omnes: ita cuncta replet, non nullius atas,
 Non cultus non forma mouet pugnantis idem,
 Supplicibusq; furit, non quisquam obsistere contra,
 Non belli tentare uices: procul arma furentis,
 Terribilesq; iubas, & frontem casidis horrent.
 At pius electa murorum in parte Aeneaceus

Iam sacer aspectu, solitoq; augustior ore,
Ceu subito in terras supero demissus ab axe
Constitit, exempta manifestus casside nosci,
Despexitq; acies hominum, & clamore profundo
Conuerit campum, iussuq; silentia bello.
Armorum superi, tuq; ò qui sinere tanto
Indulges mihi Phœbe mori date gaudia Thebæ
Quæ pepigi, & toto quæ sanguine prodigus emi
Ferte retro bellum, captaq; impingite Lernæ
Reliquias turpes, confixaq; terga fouentes
Inachus indecores pater auersetur ab umbris.
At Tyrijs templa, arua, domos, connubia, natos
Reddite morte mea, si uos placida hostia iuui,
Si non attonitis uatis consulta recepi
Auribus, & Thebis nondum credentibus hausi.
Hæc Amphionij per me persoluite terris,
Ac mihi deceptum, precor, exorate parentem.
Sic ait: insignemq; animam mucrone corusco
Dedignantem artus pridem, mœstamq; teneri
Arripit, inq; uno quæsitam uulnere rumpit.
Sanguine tunc spargit, turres & mœnia lustrat.
Seq; super medias acies, nondum ense remisso
Iecit, & in senos cadere est conatus Achiuos.
Ast illum amplexæ pietas, Virtusq; ferebant
Leniter ad terras corpus: iam spiritus olim
Ante Iouem, & summis apicem sibi poscit in astris.
Iamq; intra muros nullo sudore receptum
Gudentes Heroa ferunt, abscesserat ultero
Tantalidum uenerata cohors, subit agmine longo

Colla inter iuuenum. letisq; fauoribus omni
 Concinitur uulgo, Cadmum, atq; Amphiona supra
 Conditur: hi fertis, hi ueris honore soluto
 Accumulant artus, patriaq; in sede reponunt
 Corpus adoratum, repetunt mox bella peractis
 Laudibus: hic uicta genitor lacrymabilis ira
 Congemuit, & tandem matri data flere potestas:
 Iustitiam ne feris ego te puer inclite Thebis,
 Deuotumq; caput, uilis ceu mater alebam?
 Quod molita nefas? cui tantum inuisa deorum?
 Non ego monstrifero coitu reuoluta nouau
 Pignora: nec nato peperit funesta nepotes.
 Quid refert? habet ecce suos Iocasta, ducesq;
 Regnantesq; uidet, nos seua piacula bello
 Demus ut alternis (placet hoc tibi fulminis auctor)
 Oedipodionij mutent diademata fratres.
 Quid superos, homines ue queror? tu saue Mentececu,
 Tu miseram ante omnes properasti extinguere matrem.
 Unde hic mortis amor? quae sacra insania menti?
 Quos ue ego conceptus, aut quae mala pignora fudi
 Tam diuersa mihi? nimirum Marius anguis,
 Quaeq; nouus proauum tellus effloruit armis.
 Hinc animi tristes, nimiusq; in pectore Mauros,
 Et de matre nihil sponte ex ultroq; peremptus
 Irrumpis mæstas fatis nolentibus umbras.
 Ast egomet Danaos Capanea q; tela uerebar.
 Hæc erat, hæc metuenda manus ferrumq; quod amens
 Ipsa dedi uidens ut iugulo consumpscrit enses?
 Alius haud quisquam Danaum mucrone subisset.

Diceret infelix etiamnum & cuncta repletet
 Quæstibus, abducunt comites, famulaq; perosant
 Solantes: thalamoq; tenent, sedet erui a multo
 Ungue genas, non illa diem, non uerba precantum
 Respiciit, aut uisus flectit tellure relictos.
 Iam uocis, iam mentis inops, sic aspera Tigris
 Fœtibus arreptis Scythico deserit sub aniro
 Accubat, & tepidi lambit uestigia saxi.
 Nusquam ira sed rabies, feritasq; famesq;
 Oris, eunt præter secura armenta, gregesq;
 Aspicit illa iacens: ubi enim, quibus ubera pascas,
 Aut quos ingenti premat expectata rapina?
 Hactenus arma, tubæ, ferrumq; & uulnera: sed nunc
 Comminus astringeros Capaneus tollendus in axes,
 Non mihi iam solito uatum de more canendum,
 Maior ab Ionis sumenda audacia lucis,
 Necum omnes audete deæ: siue ille profunda
 Missus nocte furor, Capaneaq; signa secuta
 Arma Iouem contra stygia rapuere sorores,
 Seu Virtus egressa modum, seu gloria præcepta
 Seu magne data fama neci, seu Leta malorum
 Principia, & blanda superum mortalibus ira.
 Iam sordent terrena uiro, tædetq; profunda
 Cadis, & exhaustis olim grauiumq; suisq;
 Missilibus, lassæ respexit in æthæra dextra,
 Ardua mox toruo meitur culmina uisu.
 Innumerosq; gradus, gemina latus arbore clusæ
 Aërium sibi portat iter: longeq; timendus
 Multifidam quercum flammæ lumine nibrat,

Arma rubent unâ, clypeoq; incenditur ignis:
 Hac ait in Thebas, hac me iubet ardua Virtus
 Ire: Menæceo quâ lubrica sanguine turris
 Experiar, quid sacra iuuent, an falsus Apollo.
 Dixit, & alterno captiua in mœnia gressa
 Surgit ouans, quales medijs in nubibus æther
 Vidit Aloidas, cum crederet impia tellus
 Despectura deos, nec adhuc immane ueniret
 Pelion, & trepidum iam tangeret Ossa Tonantem.
 Tum uero attoniti fatorum in cardine summo
 Cecu suprema lues urbem, facibusq; cruentis
 Aequatura solo turres Bellona subiret,
 Omnibus è rectis certatim ingentia saxa,
 Roboraq; & grauidas fundæ balearis habenas,
 (Nam iaculis, cæloq; uagis spes nulla sagittis)
 Verû auidi, & tormenta rotant, & mollibus urgens,
 Ille nec ingestus, nec terga sequentibus unquam
 Detrahiur telis, uacuoq; sub aëre pendens
 Plana uelut terra certus uestigia figat,
 Tendit, & ingenti subit occurrente ruina
 Annis ut incumbens longæui robora pontis
 Assiduus oppugnat aquis, iam saxa fatiscunt,
 Emotaq; trabes, tanto uiolentior ille
 (Sani enim maiore salo) quassatq; trahitq;
 Atolem agram nexus donec celer aluius omnes
 Abscidit, & cursu uictor respirat aperto.
 Viq; perita diu celsus fastigia supra
 Eminuit, trepidamq; assurgens desuper urbem
 Vidit, & ingenti Thebas exterruit umbra,

Increpat antonios: humiles ne Amphionis arces
 Prò pudor, hi faciles, carmenq; imbelles secuti,
 Et mentita diu Thebarum fabula muri?
 Et quidnam egregium est prosternere mœnia molli
 Strueta lyra? Simul insulians, gressuq; manuq;
 Molibus obstantes cuneos, tabulataq; saxus
 Destruit: absiliunt ponces, rectiq; tremennis
 Saxea frena labant, disseptoq; aggere rursus
 Viuit, & truncas rupes in templa, domosq;
 Precipitat frangitq; suis iam mœnibus urbem,
 Iamq; Touem circa studijs diuersa fremebant
 Argolici, Tyrïq; dei, pater equus utrisq;
 Aspicit ingentes ardentum comminus iras,
 Seq; obstare uidet, gemit infestante nouerca
 Liber, & obliquo respectans lumine patrem.
 Nunc ubi sua manus, mea; heu cunabula flamma
 Fulmen, iò ubi fulmen ait? gemit autor Apollo.
 Quas dedit ipse domos, Lernam, Thebasq; rependit
 Mæstus, & intento dubitat Tirynthius arcu,
 Maternos plangit uolucer Danacius Argos
 Flet uenus Harmoniæ populos, metuensq; maritum
 Stat procul, & tacita Gradium respicit ira.
 Increpat Aonios audax Tritonia diuos,
 Iunonem tacitam furibunda silentia torquent,
 Non tamen hæc turbant pacem. Iouis ecce quierant
 Iurgia: cum medijs Capaneus audius in astris,
 Nulla'ne pro trepidis clamabat numina Thebis
 Statis? ubi infandæ segnes telluris alumni
 Bacchus, & Alcides? piget instigare minores,

Tu potius uenias, (quis enim concurrere nobis
 Dignior?) en cineres Semelaeq; busta tenentur.
 Nunc age, nunc totis in me conitere flammis
 Iuppiter: an pavidas tonitru turbare puellas
 Fortior? & soceri turres excindere Cadmæ?
 Ingemuit dictis superum dolor: ipse furem
 Risit, & incussa sanctarum mole comarum,
 Quæ nã spes hominũ tumida post praelia Phlegra?
 Tu'ne etiam feriendus ait? premit undiq; lentum
 Turba deum frendens, & tela ultricia poscit.
 Nec iam audet satis turbata obsistere coniux.
 Ipsa dato nondum cœlestis regia signo
 Sponte tonat, coeunt ipse sine flamine nubes.
 Accurruntq; imbres stygias rupisse catenas
 Iapeton, aut uictam supera ad conuexa leuari
 Immarimen, Aetnam'ue putes: pudet ista timere
 Cœlicolas. sed cum in media uertigine mundi
 Stare uirum, insanasq; uident: deposcere pugnas,
 Mirantur taciti, & dubio pro fulmine pendent.
 Cœperat Ogygia supra fastigia turris
 Arcanum mugire polus: cœlumq; tenebris
 Ausferri, tenet ille tamen, quas non uidet arces,
 Fulguraq; attritis quoties micuere procellis.
 His ait in Thebas, his iam decet ignibus uti,
 Hinc renouare facem, lassamq; accendere quercum.
 Talia dicentem toto Ioue fulmen adactum
 Corripuit, prime fugere in nubila criste,
 Et chypei niger umbo cadit: iamq; omnia lucent
 Membra uiri: cedunt acies, & terror uirinq;

Quò ruat ardenti feriat quas corpore iurmas.
 Mira se stridere facem galeamq; comasq;
 Senit, & uentem Thoraca repellere dextra
 Conatus ferri cinerem sub pectore tractat.
 Stat tamen, extremumq; in sidera uersus anhelat.
 Pectoraq; inuisis obicit fumantia muris
 Ne caderet, sed membra uirum terrena relinquant.
 Exiiturg; animus paulum si tardius artus
 Cessissent, potuit fulmen metuisse secundum.

P. PAPINII STATII

THEBAIDOS LIBER

VNDECIMVS.

Postquam magnanimus furias uirtutis iniqua
 Consumpsit Capaneus, expirauitq; receptum
 Fulmen, & ad terras longe comitata cadentem
 Signauit muros ultricis semita flammæ,
 Componit dextra uictor concussa plagarum
 Iuppiter, & uultu, cælumq; diemq; reducit.
 Gratamur superi Phlegra ceu fissus anhelet
 Prælia, & Encelado fumantē impresserit Aetnam.
 Ille iacet laceræ complexus fragmina turris
 Toruus adhuc uisu, memorandaq; facta relinquens
 Genibus, atq; ipsi non illaudata tonanti,
 Quantijs Apollineæ temerator matris auerno
 Tenditur ipse horrent siquando pectore ab alio
 Emergunt uolucres, immensaq; membra iacentis
 Spectant, dum misera crescunt in pabula fibra.
 Sic grauat intectus terras, hostiliaq; uris

Frua, & anhelantem cœlesti sulfure campum
 Respirant Thebæ, templisq; iacentia surgunt
 Agmina, iam finis uotis finisq; supremis
 Planctibus, & natos ausa deponere matres.
 Aut uaga palantes campo fuga uoluit Achiuos.
 Nec iam aut hostiles turmæ, ferrum ue timeur,
 Omnibus ante oculos ire Iouis, omnibus ardent
 Arma meum galea q; tonant, uisus q; pauentes
 Ipse sequi & profugis opponere Iuppiter ignes.
 Instat Agenoreus miles, cœliq; tumultu
 Viitur, indomitos ut cum Massylla per arua
 Armeni reges magno Leo frangit hiatu,
 Et contentus abit, pauci tunc comminus uis.
 Tunc audi uenire lupi, rabieq; remissa
 Lambunt degeneres aliena uulnera prædæ.
 Hinc premat Eurimédō, cui rusticus horror in armis,
 Rustica tela manu patriumq; agitare tumultum.
 Pan illi genitor, tener hinc conatibus annos
 Egrediur, iuuenemq; patrē puer æquat Alaiurus.
 Felices ambo, sed fortunatior ille,
 Quem genuisse iuuat, nec iam dignoscere promptum.
 Quæ magis arma sonent, quo plus eat hasta lacerio.
 Arctatur denso fugientum ex agmine uallum.
 Quas uoluis Gradiue uices? modo mœnia Cadmæ
 Scandebat, sua nunc defendunt tecta Pelasgi.
 Ceu redeunt nubes, ceu circumflumibus austris
 Aliernus procumbit ager, ceu gurgite cano
 Nunc reiegit bibulas, nunc obruit astus arenas.
 Procumbit lucæ pubes Tirynchia alumni

EXUS

*Exquias imitata dei, trux mœret ab alto
 Amphitryoniades Nemec in sanguine terga,
 Et similes ramos, similesq; uidere pharetras.
 Stabat in Argolica ferrato margine turris
 Egregius lituo dextri Mauortis Enipeus
 Hortator, sed tunc miseris dabat utile signum,
 Suadebatq; fugam, & tutos in castra receptus,
 Cum subitum obliquo descendit ab aëre uulnus,
 Vrgentisq; sonum leua manus aure retenta est.
 Sicut erat, fugit in uacuas iam spiritus auras.
 Iam gelida ora tacent, carmen tuba sola peregit.
 Iamq; potens scelerum, gemineq; exercita genis
 Sanguine, Tisiphone fraterna claudere querit
 Bella tuba, nec se tanta in certamina fidit
 Sufficere, inferna comitem ni sede Megaram,
 Et consanguincos in praelia suscitet angues.
 Ergo procul uacua consedit ualle solumq;
 Ense fodit stygio, terraq; immurmurat absens
 Nomen, & Elysijs signum indubitabile regnis.
 Crimalem attollit longo stridore Ceraſten
 Cœruleæ dux ille comæ, quo protinus omnis
 Horruit auditio tellus, pontusq; polusq;,
 Et pater Aetneæ iterum prospexit ad ignes.
 Accipit illa sonum, stabat tunc forte parenti
 Proxima, dum cœtu Capaneus laudatur ab omni,
 Diuis & insignem stygijs fouet annibus umbram.
 Protinus abrupta terrarum mole sub aëtris
 Constituit, exultant manes: quantumq; profunde
 Rareſcunt tenebræ, tantum de luce recessit.*

Excipit atra soror, dextraq; innixa profatur:
 Hac germana tenuis stygi metuenda parentis
 Imperia, & iussos potui tolerare furores
 Sola super terras, hostiliq; obuia mundo,
 Dum nos Elysium, & faciles compefcitis umbras,
 Nec pretium deforme moræ, castiq; labores
 Hoc quodcunq; madent campi, quod sanguine fumæ
 Stagna, quod innumero Letheæ examine gaudet
 Ripa meæ vires, mea leta insignia, sed quid
 Hoc ego? Mars habeat, vulgataq; iactet Enyo.
 Vidiſtis (stygijs certe manifestus in umbris)
 Sanguine fœdantem rictus, atroq; madentem
 Ora ducem tabo, miserum insatiabilis edit
 Me tradente caput, modo nēpe horrendus ab astris
 Descendit uos usq; fragor, mea sacra premebat
 Tempestas, ego mixta viri furialibus armis
 Bella deum, & magnas ridebam fulminis iras.
 Sed iam (effabor enim) longo sudore fatiscunt
 Corda soror, tarda q; manus, hebet infera cœlo
 Taxus, & insuetos angues nimia astra soporant.
 Tu cui totus adhuc furor, exultantq; recentes
 Cocytii de fonte comæ, da iungere vires.
 Non solitas acies, nec martia bella paramus
 Sed fratrum (licet alma fides, pietasq; repugnent)
 Vincuntur, fratrum stringendi comminus enses.
 Grande opus: ipse odijs, ipse discordibus armis
 Aptemur, quid lenta uenis? agedum elige cuius
 Signa feras, ambo faciles, nostriq; sed anceps
 Vulgus, & affatus matris, blandamq; precatus

Antigonea timeo paulum ne nostra retardet
 Consilia, ipse etiam, qui nos lassare precando
 Suetus, & ultrices oculorum exposcere diras,
 Iam pater est, coetu fertur iam solus ab omni
 Fleere sibi, atq; adeo moror ipsa irrumpere Thebas.
 Assuetumq; larem, tibi pareat impius exul,
 Argolicumq; impelle nefas, neu mātis Adrastus
 Praualeat, plebesq; caue lerna moretur.
 Vade, & in alternas inimica reuertere pugnas.
 Talia parit & diuersum abiere sorores.
 Vi Notus, & Borcas gemino de cardine mundi
 Hic niue Riphæa, libycis hic pastus arenis
 Bella cient, clamant amnes, freta, nubila, sylue,
 Iamq; patent strages, plangunt sua damna coloni.
 Et tamen oppressos miserrantur in aequore nautas.
 Illas ut summo uidit pater alius olympo
 Incestare diem, trepidamq; Hyperionis orbem
 Suffundi maculis, toruo sic inchoat ore:
 Vidimus armiferos, quò fas erat, usq; furores
 Cœlicole, li. itasq; acies, & si impta bella
 Vnus init, dignusq; mea procumbere dextra.
 Nunc par infandum, miserisq; incognita terris
 Pugna subest, auferite oculos, absentibus ausine
 Istâ deis, lateantq; Iouem, sat funera mensæ
 Tantaleæ, & fontes uidisse Lycæonis aras,
 Et festina polo ducentes astra Mycenæ.
 Nunc etiam turbanda dies mala nubila tellus
 Accipe, secedantq; Polii stat parcere cœlo,
 Cœliuibusq; meis, saltem ne uirginis almæ

Sidera ledæi uideant neu talia fratres.
 Si: pater omnipotens, uisusq; nocentibus aruis
 Abstulit. & dulci terræ caruere sereno.
 Jamq; per *Argolicas* Erebo sata uirgo cohortes
 Vestigat *Polynicis* iter, portisq; sub ipsis
 Inuenit, incertum leto tot iniqua fuga'ne
 Exeat. & dubios turbabant omina sensus,
 Viderat obscura uallum dum nocte pererrat
 Aeger consilijs, curisq; nouissima uoluens
 Coniugis *Argiæ* lacera cum lampade mæstam
 Effigiem sunt monstra deum, sic ire parabat,
 Hæc latura uiro tædus erat, ergo rogami,
 Quæ uia, quis'ue dolor, cur mæsta insignia tantum
 Fleuerat, atq; manu timidos auerterat ignes,
 Sit mentem uidisse nefas. & enim unde *Mycenis*
 Afforet & uallum conitux inopina subiret?
 Sed facti monitus, uicinatq; funera semit,
 Ac sentire timet, cum uero *Acherontis* operti
 Diua ter admoto teigit thoraca flagello.
 Ardet inops animi nec tam considerare regno,
 Quæ scelus. & eadem, & persossi in sanguine fratris
 Expirare cupit, subitusq; affatus *Adraſtum*:
 Særa quidem extremus socium genusq; superstes
Argolicæ consulta pater, æm rebus in arctis
 Aggredior, tunc tēpus erat, cum sanguis *Achium*
 Integer ire ultro, primūq; capeſſere pugnam.
 Non plebis *Danaæ* florem, regūq; uerendas
 Obiectare animas, ut lamentabile tantis
 Urbibus induerem capiti decus, aspera quando

Præcepit Virius, nunc saltem exolvere fas sit.
 Quæ merui (scis nempe socer) licet alta recondas
 Vulnera, & afflictum generi uerere pudorem.
 Ille ego sum, qui te pacem, & pia iura regentem
 Infelix (utinamq; alijs datus urbibus hospes)
 Extorrem patria, regnoq; sed exige tandem
 Supplicia, fratrem suprema in bella (quid horres?)
 Decretum est, fixumq; uoco, desiste morari.
 Nec poteris, non si atra parens, miseraq; sorores
 In media arma cadant, non si ipse ad bella ruenti
 Obstet, & extinctos galeæ pater ingerat orbes,
 Deficiam, an' ne bibam superest quodcumq; cruoris
 Inachij? & uestris etiamnum mortibus utar?
 Vidi ego me propter ruptos telluris hiatus,
 Nec subij, uidi exanimum feciq; nocentem.
 Tydæa, me Tegeæ regem indefessa reposcit,
 Orbaq; parrhasijs ululat mihi mater in antris.
 Ipse nec Ismeni ripas, dum stagna cruentat
 Hippomedon, Tyrius potui nec scandere turres,
 Dum tonat, & tecum Capaneu mescere furores?
 Quis tantus pro luce timor? sed digna rependam,
 Conueniant ubicumq; nurus, matresq; pelaspæ
 Longæuiq; patres, quorum toti gaudia carpsi,
 Orbaniq; domos, fratri concurro, quid ultra est?
 Spectent, & uotis uictorem, Et heoclea poscant.
 Iamq; uale coniux, dulcesq; ualete Mycenæ.
 Ac tu chære socer (nec enim omnis culpa malorum
 Me penes, & superi mecum, Parcaq; nocentes)
 Sis lenis cineri, meq; hæc post pralia raptum

Aliiibus, fratriq; neges, urnaq; reponas.
Hoc tantum, & nata melius connubia iungas.
Ibant in lacrymas, ueluti cum uere reuerso
Bistonix tepuere niues, summittitur ingens
Aemus, & angustos Rhodope descendit in amnes.
Cæperat & leni senior mulcere furentem
Alloquio, scidit orsa nouo terrore cruenta
Eumenis, alipedemq; citum, fataliaq; arma.
Protinus Inachij uultus, expressa Perimithi
Obiulit, ac fidus exclusit casside uoces.
Ac super hæc abrumpe moras, celeremus, & illum
Aduentare ferunt portis, sic omnia uicit,
Corruptumq; iniecit equum. uolat equore aperto
Pallidus, instantemq; deæ circumspectit umbram.
Sacra Ioui merito Tyrius pro fulmine uictor
Nequicquam Danaos ratus exarmasse ferebat.
Nec pater ætherius, diuumq; has ullus ad aras,
Sed mala Tisiphone, irepidis inserta ministris
Assat, & inferno præuertit uota Tonanti:
Summe deum (tibi nanq; meæ primordia Thebæ
Lineat infandum licet Argos, & aspera Iuno)
Debent Sidonios, ex quo per littora raptor
Turbasti thyasos, dignatus uirgine nostra
Terga premi, & placidas falsum mugire per undas.
Nec te uana fides, iterum Cadmeia adeptum
Connubia, & Tyrios nimium irrupisse penates.
Tandem inquam soceros, dilecta q; mœnia gratus
Respicias, assertorq; tonas, ceu regia cœli
Attentata tui. sic te pro turribus altis

Vidimus urgentem nubes, letiq; benignum
Fulmen, & auduos proavis agnouimus ignes.
Accipe nunc pecudes, & magni ithuris acervos,
Poriumq; marem, dignas sed pendere grates
Haud mortale opus est, cunctis tibi reddere Bacchus,
Noſter & Alcides, illis hæc mœnia ſerua,
Dixerat, aſt illi niger ignis in ora, genasq;
Proſiluit, raptumq; comis diadema cremauit.
Tunc ſerus ante iclum ſpamis delubra cruentat
Taurus, & obſtantum medijs è cœtibus exit
Turbidus, infano feriens altaria cornu.
Diffugiunt famuli, & regem ſolatur Haruſpex,
Ipſe inſtaurari ſacrum male fortis, agiq;
Imperat, & magnos ſicco premit ore timores.
Qualis ubi implicitum Tyynthius oſsibus ignem
Senſit, & Oeteas membris accedere veſtes.
Vota incœpta tamen, libataq; iſura ſerebat
Durus adhuc, patiensq; mali: mox grande coactus
Ingemuit, uictorq; ſurii per uiſcera Neſſus,
Nuntius exanimi ſuſpenſus pectora curſu
Æphytus ad regem portæ ſtatione relicta
Tendit, & hæc irepido nix intellectus anhelat:
Rumpe pios culus, intempeſtiuaq; rector
Sacra Deum, frater muris circum omnibus inſtat,
Portarumq; moras frenis aſſultat, & haſtis.
Nomine te crebro, te ſolum in prælia poſcens.
Fleunt mœli retro comites, & uterq; loquemi
Adgemit, & pulſis exercitus obſtrept armis.
Ille uocat, tunc tempus erat ſator optime diuum.

Quid

Quid meruit Capaneus? turbatus inhorruit alius
 Rex odijs, mediaq; tamen gaudius in ira est.
 Sic ubi regnator post exulis oria tauri
 Mugitum hostilem summa tulit aure iuuenius,
 Agnouitq; minas, magna stat feruidus ira
 Ante gregem, spumisq; animos ardentibus effert,
 Nunc pede toruus humum, nunc cornibus aera findens.
 Horret ager, trepideq; expectant praelia uaccæ,
 Non desunt regi comites sine mœnia pulset
 Irritus: ille autem fractis huc audeat usq;
 Viribus, hic miseris furor est instare periclo,
 Nec librare metus. Et iuta odisse, resistere
 Hoc fretus solio: nos propulsabimus hostem.
 Nos bellare iube, sic proxima turba sed ardens
 Ecce aderat, luctu, dicturusq; omnia belli
 Libertate Creon. urit fera corda Menœceus,
 Nulla patri requies, illum queritq; teneiq;
 Illum sanguineos proflantem pectore riuos
 Aspicit. Et seua semper de iure cadentem.
 Ut dubium, Et pugnas cunctantem Eihocleâ uidit,
 Ibis an? neq; te ulterius, fratrumq; ducumq;
 Pessimè funcribus patriæ lacrymisq; positum
 Eumenidum, belliq; reum patiemur inulsi?
 Sat tua non aquis luimus periuria diuis?
 Urbē armis, opibusq; grauē, et modo ciuibus arctam
 Ceu cælo dimissa lues, inimica'ue tellus
 Haussisti, uacuatq; tamen sublimis obumbras.
 Decet seruitio plebes, hos ignis egentes
 Feri humus: hos pelago patrius iam deuulsi amnis.

Hi querunt aruis, illi ardua nubera curant.
 Redde agedum miseris fratres, natosq; paresq;.
 Redde, aruis, domibusq; viros, ubi maximus Hipsue.
 Finitimusq; Dryas? ubi Phocidos arma sonora,
 Euboiciq; duces? illos tamen aqua duelli
 Sors tulit ad manes, at tu pudet hostia regni
 Hostia naue iaces, ceu mutus, & è grege sanguis.
 Hei mihi primitijs armorum, & rite nefasto
 Libatus, iussusq; mori, & cunctabitur ultra
 Iste? nec aduerso nunc saltem Marte uocatus
 Stabit? an in pugnas alium iubet ire prophanus
 Tiresias? iterumq; meos oracula necite
 In gemis? quid enim misero super unicus Aemon?
 Ille iube subeat, tuq; hic spectator ab alta
 Turri sede, quid saeva fremis, famulamq; cohortens
 Respectas? hi te ire uolunt, hi pendere poenas.
 Ipsa etiam genitrix, ipsaq; odere sorores,
 In te ardens frater, ferrum, mortemq; minatur,
 Saevaq; portarum conuelli claustra, nec audis.
 Sic pater infrendens, miseraq; exaestuât ira.
 Ille sub hæc, Non fallis, ait, nec te incluta nati
 Fata monent, canere illa patrem, & iactare decebat.
 Sed spes sub lacrymis, spes atq; occulta cupido
 His luctet, insano prætendus funera uoto,
 Atq; premis frustra uacue ceu proximus aula.
 Non ita Sidoniam fortuna reliqueris urbem,
 In te ut sceptrâ cadant, tanto indignissime nato.
 Nec mihi difficilis præsens uindicta, sed arma
 Arma prius famuli, coëant in prælia fratres,

Vult gemitus lenire Creon, lucrare furorem.
 Victori mihi cuncta lues, sic iurgia paulam
 Distulu, atq; ensē, quem iam dabat ira, represit.
 Ictus ut incerto pastoris vulnere serpens
 Erigitur gyro, longumq; è corpore toto
 Virtus in ora legit, paulum si denius hostis
 Torsit iter, cecidere minae, tumefactaq; frustra
 Colla sedem, irasq; sui bibit ille ueneni.
 At genitrix primum funestae sortis, ut amens
 Expauit famam (nec tarde credidit) ibat
 Scissa comas, uultuq; & pectore nuda cruento.
 Non sexus, decoris uel memor, Penthēia qualis
 Mater ad insani scandebat culmina montis.
 Promissum saeuo caput allatura Lyao.
 Non comites, non ferre ipsa uestigia natae
 Aequa ualent, tantum misera dolor ultimus adie
 Robur, & exangues crude scunt luctibus anni.
 Iamq; decus galeae, iam spicula saeva ligabat
 Ductor, & ad lituos hilarē, inirepidumq; tubarum,
 Prospiciebat equum, subito cum apparuit ingens
 Mater: & ipse metu famulumq; expalluit omnis
 Cœtus, & oblatam retro dedit armiger hastam.
 Quis furor? unde iterum regni integrata resurgit
 Eumenis? ipsi etiam post omnia comminus ipsi
 Stabitis? usque adeo geminas duxisse cohortes
 Et facinus mandasse parum est? quò deinde redibis
 Victor? in hos ne sinus? ò diri coniugis olim
 Felices tenebrae, datis improba lumina pœnas,
 Hac spectanda dies? quò seue minantia flectis

Ora? quid alternos uultus, pallorq; ruborq;
 Mutat? & obnixi frangunt mala murmura dentes:
 Me miserā, uinces, prius hæc tamen arma necesse est
 Experiare domi, stabo ipsa in limine portæ
 Auspiciū infelix, scelerumq; immanis imago,
 Hæc tibi canities, hæc sunt calcanda nefande
 Vbera, perq; uterum sonipes hic mairis agendus,
 Parce: quid oppositam capulo, parmaq; repellis?
 Non ego te contra stygijs feralia sanxi
 Vota Deis, cæco nec Erinyus ore rogavi.
 Exaudi miseram: genitrix te seu precatur,
 Non pater: adde morā sceleris, & metire quod audes.
 Sed pulsat muros germanus, & impia contra
 Bella ciet: non mater enim non obstat eunti
 Vlla soror: te cuncta rogant, hic plangimus omnes.
 At ibi uix unus pugnas dissuadet Adrastus,
 Aut fortasse iubet, tu limina auita, Deosq;
 Linquis, & a nostris in fratrem amplexibus exis,
 At parie ex alia tacitos obstante iumulu,
 Antigone furata gradus (nec castra retardat
 Virginitas) uolat Ogygij fastigia muri
 Exuperare furens: senior comes hæret eunti
 Actor, & hic summas non duraturus ad arcēs,
 Viq; procul uisis paulum dubitauit in armis
 Agnouitq; nefas, iaculis, & uoce superba
 Tecta incessentem: magno prius omnia planctu
 Implet, & è muris ceu descensura profatur:
 Comprime tela manu, paulumq; hanc aspice turrim
 Frater, & horrentes refer in mea lumina cristas,

Agno

*Agnoscis ne hostes? sic annua pacta fidemq;
Poscimus? hi questus? hæc est bona causa modesti
Exulus? Argolicos per te germane penates
(Nam Tyrijs iam nullus honos) per siquid in illa
Dulce domo, summitte animos: en utraq; gentis
Turba rogant, ambæq; acies. rogat illa suorum
Amigone deuota malis, suspectaq; regi,
Et tantum tua dare soror: saltem ora, irucesq;
Solue genas, liceat uultus fortasse supremos
Noscere dilectos: & ad hæc lamenta uidere.
An ne fleas, illum genitum iam supplice mater
Franget, & exertum dimittere dicitur enses?
Tu mihi fortis adhuc, mihi quæ tua nocte, dieq;
Exilia, erroresq; fleo ianiamq; tumentem
Placui tibi seuæ patrem, quid crimine soluis
Germanum? nempe ille fidem, & statura fœdera rupis
Ille nocens, seuusq; suis: tamen ecce uocatus
Non ueni. his paulum furor elanguescere dictis
Cœperat, obstreperet quâquam, atq; obstaret Erinyes
Iam summissa manus, lente iam flectit habenas,
Iam tacet, erumpunt gemitus, lacrymasq; fatetur
Cassis. hebeti iræ, pariterq;, & abire nocentem
Et uenisse pudet: subito cum matre repulsa
Eumenis ciecit fractis Etheociæ a portis
Clamantem, uenio solumq; quod ante uocasti
Inuideo: ne incesse moras, grauis arma tenebat
Mater, & ò patria, ò regni incertissima tellus,
Nunc certe uictoris eris, nec mihiior ille
Tandem inquit, scis seuæ fidem? & descēdis in æquum?
O mihi*

O mihi nunc primum longo post tempore frater,
 Congredere: hæc leges, hæc fœdera sola supersunt,
 Sic hostile tuens fratrem (nanq; uritur alto
 Corde) quod innumeri comites, quod regia castis,
 Instratusq; ostro sonipes, quod fulua metallo
 Parma micet, quanquã haud armis in honoris, et ipse
 Nec palla uulgarè nitens: opus ipsa nouarat
 Mæonijs Argia modis: & pollice docto
 Stamina purpurea sociauerat aurea tele.
 Iamq; in puluerem furijs hortantibus æquor
 Profiliunt: sua quenq; comes stimulatq; mouetq;.
 Frena tenent ipsæ, phalerasq; & lucida comunt
 Arma manu, mixtisq; iubas serpentibus augent.
 Stet confanguineum campo scelus: unius ingens
 Bellum uteri: coeuntq; pares sub casside uultus.
 Signa tacenti: siluere tubæ stupefactaq; Martis
 Cornua ter nigris auidus regnator ab oris
 Antonuit: terq; ima soli concussit, & ipsi
 Armorum fugere Dei: nusquam incluta Virtus
 Restrinxit Bellona faces, longeq; pauentes
 Mars rapuit currus, & Gorgone cruda uirago
 Adstipit, inq; uicem stygia rubuere sorores.
 Prominet excelsis uulgus miserabile tectis.
 Cuncta madent lacrymis: & ab omni plangitur arce
 Hinc quæsti uixisse senes hinc pectore nudo
 Stant matres, paruosq; uetant attendere natos.
 Ipse quoq; Ogygios monstra ad gentilia manes
 Tartareus rector porta iubet ire reclusa.
 Monibus insidunt patrijs, trisliq; corona

Insecere diem, & uinci sua crimina gaudent.
Illos ut stimulis ire in discrimen apertis
Audijt, & scelere nullum iam obstare pudorem,
Aduolat, & medias immittit Adrastus habenas.
Ipse quidem regnis multum, & uenerabilis auro,
Sed quid apud tales? quis non sua pignora cura
Exiet honos? tamen ille rogat spectabimus ergo
Inachide, Tyrijq; nefas ubi iura, Deiq;
Bella ubi? ne perstare animis, ac deprecor hostis
Quanquā hæc ira sinat, nec tu mihi sanguine longe.
Te gener, & inbeo, sceptri si tanta cupido est
Exuo regales habitus. Ilernan, & Argos
Solus habe, non uerba magis suadentia frangunt
Accensos, sumptisq; semel conatibus obstant,
Quam scita curuatis erectus fluctibus unquam
Pontus, Cyaneos ueluit concurrere montes,
Ut perijisse preces, geminosq; ad prælia fusos
Pulvere cornipedes, explorariq; furentium
In digitis amentia uidet, fugit omnia linquens
Castra, uiros, generum, Thebas, ac fata morantem,
Conuersumq; iugo propellit Ariona, qualis
Demissus curru leuæ post præmia sortis
Umbrarum custos, mundi q; nouissimus heres
Palluit amisso ueniens in tartara cælo.
Non tamen indulgit pugnae, cunctataq; primo
Substitit in scelere, & paulum fortuna morata est.
Bis casse periere uia, bis comminus actos
Auerit bonus error equos, pura q; nefandi
Sanguinis, obliquis ceciderunt ictibus hasta.

Tend

Tendunt fræna manu, & seuis calcavibus urgente
 Immeritos, mouet & geminas miserabile Diaum
 Prodigium turmas, aliernaq; murmura uolunt
 Mussantes, iterare aciem, procutere sæpe.
 Imperius, & totum miseris opponere bellum
 Iamdudum terris, cætuq; offensa Deorum
 Aversa cæli Pietas in parie sedebat,
 Non habitus, quo nota prius non ore sereno,
 Sed uirtis exuta comam fraternaq; bella
 Ceu soror infelix pugnantium, aut anxia mater
 Deslebat, sænumq; Iouem, Parcasq; nocentes
 Vociferans, seseq; polis, & luce relicta
 Descensuram Erebo, & stygios iam malle penates,
 Quid me, ait, ut seuis animantium, ac sæpe Deorum
 Obstaturam animus, princeps natura creabas?
 Nil iam ego per populos nusquam reuerentia nostri
 O furor, o homines, diriq; Promethæos artes.
 Quam bene post Pyrrham Tellus, Põusq; uacarem,
 En mortale genus: dixit speculataq; tempus
 Auxilium tenemus, ait, licet irrita coner.
 Desiluitq; polo, niueus sub nubibus albis
 Quanquam mæsta Dea sequitur uestigia limes
 Vix steterat campo, subita mansuescere pace
 Agmina semiriq; nefas: tunc ora madescunt,
 Pectoraq; & tacitus subrepsit fratribus horror.
 Arma etiam simulata gerens, cultusq; uiriles
 Nunc his, nunc illis agite, ite, obstitite, clamat,
 Quis nati, fratresq; domi, quis pignora tanta.
 His quoq; nonne palum est uliro miscrescere Dinos?

Tela

98 TELA cadunt, cunctantur equi: fors ipsa repugnat.
 100 Non nihil impulerat dubios, ni torua notasset
 102 Tisiphone fraudes, cœlestiq; ucyor igne
 Afforet increpitans, quid belli obuerteris ausis
 Numen iners, paci q; datum? cede improba: noſter
 Hic campus, noſter q; dies nunc ſera nocentes
 Defendis Thebas, ubi tunc cum bella cicret
 Bacchus? & armatas furiarent orgia matres?
 Aut ubi ſegnīs eras, dum marius impia ſerpens
 Stagna bibi? dū Cadm' arat? dū uicta cadit ſphynx?
 Dum rogat Oedipoden genitor? dum Lāpade noſtro
 In thalamos Iocaſta uenit? ſic urget, & ulero
 108 Viuentem aſpectus, etiam pudibunda q; longe
 110 Ora reducentem, premit à ſtridentibus Hydriſ,
 Intemat q; faces, deiectam in lumina pallam
 112 Diua trahit, magno q; ſugit queſtura Tonanti.
 Tunc uero accenſe ſtimulis maioribus iræ,
 114 Arma placent, uerſa q; nolunt ſpectare cohortes.
 Inſtaurant crudele nefas, rex impius apiat
 TELA, & ſuneſta caſum prior occupat haſtæ.
 Illa uiam medium clypei conata per orbem
 118 Non perſert iectus, atq; alto uincitur auro.
 Tunc exul ſubit & clare ſuneſta precatur:
 Di quos effoſſo non irritus ore rogauit
 120 Oedipodes, firmate nefas, non improba poſco
 Vota, piabo manus, & eodem pectora ferro
 Reſcindam, dum me moriens hic ſceptra tenentem
 122 Linquat, & hunc ſecū poriet minor umbra dolorem.
 124 Haſta ſubit uelox equitiſ ſemur inter, equi q;
 126 TELA

Ilia, letum utriq; uolens, sed plaga sedentis
 Laxato uitata genu, namque irrita uoni
 Cuspis, in obliquis inuenit uulnera costis.
 At præceps sonipes stricta contemptor habena,
 Aruaq; sanguineo scribit rutilantia gyro.
 Exultat, fratris credens hunc esse cruorem
 Credit & ipse metu, totus iamq; exul habenis
 Indulget, cæcusq; audos illidit in ægrum
 Cornipedem cursus: miscentur fræna, manusq;,
 Telaq; & ad terram turbatis gressibus ambo
 Præcipitant, ut nocte rates quas nubilus auster
 Implicuit, frangunt tonsas, mutantq; rudentes.
 Luctataq; diu tenebris, hyemiq; sibiq;,
 Sicut erant, imo pariter sedere profundo.
 Hæc pugne facies, cœunt sine more, sine arte
 Tantum animis, iraq; atq; ignescencia cernunt
 Per galeas odia, & uultus rimantur acerbo.
 Lumine, nil adeo media telluris, & enses
 Impliciti, nexaq; manus, alternaq; seui
 Murmura, ceu lituos rapiunt, aut signa tubarum.
 Fulmineos ueluti præceps cum comminus egit
 Ira sues, strictisq; erexit pectora setis,
 Igne tremunt oculi, limataq; denibus uncis
 Ora sonant, spectat pugnas de rupe propinqua
 Venator pallens, canibusq; silentia suadet.
 Sic auditi incurrunt, necdum letalia miscent
 Vulnera sed cæptus sanguis, facinusq; peractum,
 Nec iam opus est furij, tantum mirantur, & adstant
 Laudantes, hominumq; dolent plus posse furores.

Fratris uterq; furens cupit, affectatq; cruorem,
 Et nescit manare suum. Tandem irruit exul,
 Hortatusq; manum, cui fortior ira, nefasq;
 Iustus alie ense germani in corpore pressit.
 Quam male iam plumis imus tegit inguina thorax
 Ille dolens nondum, sed ferri frigore primo
 Ternius, in clypeum turbatus colligit artus.
 Mox intellecto magis, ac magis ager anhelat
 Vulnere, nec parci cedenti, atq; increpat hostem:
 Quò retrahis germane gradus? O languida somno,
 Et regnis effœta quies, longaq; sub umbra
 Imperia, exilio, rebusq; exercita egenis
 Membra uides, disce arma pati, nec fidere, latis.
 Sic pugnant miseri, restabat lassâ nefando
 Una duci, summusq; cruor, poterantq; parumper
 Stare gradus, sed sponte ruit fraudemq; supremam
 In media iam morte parat, clamore Cuheron
 Erigitur, fraterq; rarus uicisse, leuauit
 Ad cœlum palmas: Bene habet, non irrita uouit,
 Cerno graues oculos, atq; ora natantia leto:
 Huc aliquis propere sceptrum, atq; insigne comarū
 Dum uidet, hæc dicens gressus admonuit, & arma
 Ceu templis decus: & patriæ laurus ouanti,
 Arma etiam spoliare cupit, nondum ille peractis
 Manibus, ultricemq; animam seruabat in iras:
 Utq; superstantem, pronumq; in pectore sensit,
 Erigit occulte ferrum, uir. eq; lab. ntis
 Reliquias tenues odio suppleuit, & ense
 res. Iam letus frater fratris sub corde reliquit.

Fratr

F

Ille

Ille autem uiuis ne, & adhuc manet ira superstes
Perfide nec sedes unquam meriture quietas?
I mecum ad manes, illic quoq; pacta reposcam
Si modo Agenorei stat Gnosia iudicis urna,
Qua reges punire datur, nec plura locutus,
Concidit, & totis fratrem grauis obruit armis.
Hic truces animæ sine stâq; tartara leto
Polluite, & cunctas Erebi consumite penas.
Vosq; malis hominum stygia iam parcite diuæ.
Omnibus in terris scelus hoc, omniq; sub ævo
Viderit una dies, monstrumq; infame futuris
Excidat, & soli memorent hæc prælia reges.
At genitor sceleris comperto fine, profundis
Erepsit tenebris, seuq; è limine profert
Moriem imperfectam, ueteri stat sordida tabo
Vtraq; canities, & durus sanguine crinis.
Obnubii furiale caput, procul ora genæq;
Imus, & effusse squalent uestigia lucis.
Virgo autem impositæ sustentat pondera leuæ,
Dextra sedet baculo, qualis si puppe relictæ
Exosus manes, nigri sulcator Auerni
Exeat ad superos solemq; & pallida turbet
Astra, nec ipse diu sortis, patiensq; superni
Aeris: interea longum cessante magistro
Crescat opus, totisq; expectent secula ripis.
Talis init campum, comitiq; extrema gementi
Duc, ait, ad natos, patremq; recentibus oro
Injce fœneribus, cunctatur nescia uirgo
Quid pareat: impediunt iter, implicitosq; morantur

Arma, uiri, currus aliaq; in strage seniles
 Deficiunt gressus, & dux miserranda laborat.
 Et quasita diu monstrauit corpora clamor
 Virginis inſternit totos frigentibus arius.
 Nec uox uſſa ſeni iacet immugiſq; cruentis
 Vulneribus, nec uerba diu tentata ſequuntur.
 Dum tractat galeas, atq; ora latentia querit,
 Tandem muta ſurens genitor ſuſpiria ſoluit,
 Tarda meam Pietas longo poſt tempore mentem
 Percuſit? eſt ne ſub hoc hominis clementia corde?
 Vincis me miſerum, uincis Natura parentem.
 En habeo gemitus, lacrymaeq; per arida ſerpunt
 Vulnera, iam molles ſequitur manus impia planctus.
 Accipite infandæ iuxta exequialia mortis
 Crudeles, nimiumq; mei nec noſcere natos,
 Alloquiumq; aptare licet dic uirgo precanti
 Quem teneo quo nunc ueſtras ego ſauus honore
 Proſequar inferias. o ſi ſollienda redirent
 Lumina, & in uulſus ſequere ex more poteſtas.
 Heu dolor, heu iuſto magis exaudita parentis
 Vota malaq; preces, quiſnam fuit ille deorum
 Qui ſleſit orantem iuxta, præceptaq; uerba
 Dictauit ſatis? furor illa & mouit Erinnyſ,
 Et pater, & genitrix & regna, oculiq; cadentes,
 Nil ego per Diem iuro, dulcesq; tenebras,
 Immeritamq; ducem ſubeam ſic tartara digna
 Morit, nec irata fugiat me Læus umbra.
 Hæc mihi quos nexus fratrum, quæ uulnera tracto?
 Soluite quaſo manus, injeſſaq; uincula tandem

Diuidite, & medium nunc saltem admittite patrom.
 Talia conquestus, paulatim sumpserat iras
 Mortis, & oculis telum, ni nata ueraret,
 Querebat, sed casta manu subtraxerat enses
 Antigone, furit inde senex, ubi noxia telat?
 Heu furia, num totum abiit in corpora ferrum?
 Dicentem comes agra leuat, mutumq; dolorem
 Ipsa premit, seuum gaudens planxisse parentem.
 Olim autem incepta clamore exterrita pugna
 Regina extulerat notum peneiralibus enses,
 Ensem sceptriferi spolium lacrymabile Laij,
 Multaq; cum superis, & diro quæsta cubili,
 Et nati furj, & primi coniugis umbris,
 Luctata est dextra, & prono uix pectore ferrum.
 Intrauit tandem, & uenas prorupit aniles
 Vulnus, & infelix lustratur sanguine lectus.
 Illius exili stridentem in pectore plagam
 Ismene collapsa super lacrymisq; comisq;
 Siccabat plangens, qualis Marathonide sylua
 Flebilis Erigone, cæsi prope funera patris
 Quæstibus absumptis tristem iam soluere nodum
 Cœperat, & fortes ramos moritura legebat.
 Et iam læta ducum spes elusisse duorum
 Res amphionias alio sceptrumq; maligna
 Translulerat Fortuna manu. Cadmiq; tenebat
 Iura Creon, miser heu bellorum terminus, illi
 Pugnabant fratres, hunc & maioribus clamant
 Semina, & impensus patrie pauloante Menœceus
 Conciliat populis, scandit fatale tyrannus.

Fleb

*Flebilis Aonia solium prò blanda potestas,
 Et sceptri male suadus amor, nunquam ne priorum
 Hærebunt documenta nouis? iuuat ecce nefasto
 Stare loco, regimenq; manu tractare cruentum.
 Quid melior Fortuna potest? iam flectere patrem
 Incipit, atq; datis abolere Meneceæ regnis.
 Primum adeo seuis imbutus amoribus aule
 Indiciam specimenq; sui iubet igne supremo
 Arceri Danaos, nudoq; sub axe relinqui
 Infelix bellum, & tristes sine sedibus umbras.
 Mox reducem Ogygiæ congressus limine portæ
 Oedipoden timuit paulum, seseq; minorem
 Confessus tacite, promptamq; coercuit iram.
 Mox redit in regem, cæcumq; audentius hostem
 Increpitans, Procul inquit abi uictoribus omen
 Inuisum, & furias auerte, ac mœnia lustra
 Discessu thebana tuo spes longa peracta est,
 Vade, iacent nati, quæ iam tibi uota supersunt?
 Horruit instinctu rabido steterantq; irementes,
 Ceu uisu præsentē genæ, seniumq; recessit.
 Tunc natam, baculumq; manu dimisit. & iræ
 Immixtus, tumido uocem de pectore rupit:
 Iam ne uacat scire Creon? modo perfida regna
 Fortunæq; locum nostræ miserande subisti?
 Et tibi iam fas est regum calcare ruinas.
 Iam tumultis iunctos socios, iam mœnibus arces
 Macte, potes digne Thebarum sceptrâ tueri:
 Hæc tua prima dies, sed cur noua contrahis amens
 Ira? quid anguste tantos metiris honores?*

Exilium intendis, timida inclementia regum
Ista feros audius quin protinus imbuus enses?
Crede (licet ueniat cupidus parere satellites)
Intrepidusq; fecer non euita ista colla,
Incipe, an expectas, ut pronus supplice dextra
Sternar? & immittis domini uestigia quæram?
Finge autem tentare fines? mihi ne ulla minaria
Supplicia? aut ullos reris superesse timores?
Linquere lecta iube? cælum, terrasq; reliqui
Sponte, atq; ultricem crudelis in ora retorſi
Non ullo cogente manum, quid tale iubere
Rex inimice potes? fugio, excedoq; nefandis
Sedibus, an refert quo funera longa, measq;
Transportem tenebras? nec non gens cuncta precanti
Concedat patrie quantum miser incubo terræ?
Sed dulces Thebæ, nimirum hic clarior ortus,
Et meliora meos permulcent sidera uulnus,
Hic genitrix, natiq; habeas thebana, regasq;
Mœnia, quo Cadmus, quo Læus omine rexit,
Quoq; ego, sic thalamos, sic pignora fida capeſſi,
Nec tibi sit Virtus fortunam euadere dextra,
Sed lucem deprensus ames, satis omina sanxi,
Duc age nata procul, quid te autem luctibus addo
Da rex magne ducem, timuit miseranda relinqui
Antigone, mutatq; preces felicia per te
Regna uerende Creon, sanctasq; Meneceos umbra
Da ueniam afflicto, dictisq; ignosce superbis.
Hunc morem sancti longæ fecere querela,
Nec soli ferus iste tibi, sic fata, deosq;

Alloquitur, durus luctu, facilisq; nec ipsi
 Sape mihi, pridem indomito sub pectore serues
 Libertas misera, & sana spes irrita mortis.
 Et nunc ecce tuas irruat callidus iras,
 Suppliciumq; cupit sed tu maioribus oro
 Imperij potare bonis, aliusq; iacentes
 Praetereas & magna ducum uereare priorum
 Funera, & hic quondam solio sublimis & armis
 Septius, opem miseris, & iura petentibus equus,
 Supplicibusq; dabat, cui nunc ex agmine tanto
 Una comes necdum exul erat felicibus hic ne
 Obstar? in hunc odijs, & regni uiribus exis?
 Hunc abigis tectis, an ne prope limina clarum
 Ingemat, & uotis intempestiuus oberret?
 Pone metum, procul usq; tua summoius ab aula
 Flebit: ego erectum subigam, & seruire docebo.
 Cæribus abducam solaq; in sede recondam,
 Exul erit: nam quæ migranti externa patiebunt
 Mœnia? uis Argos eat, hostilesq; Mycenæ?
 Squallidus irreptet? uictiq; ad limen Adraſti
 Aonias narret clades? tenuemq; precetur
 Rex Thebanus opem? misera quid crimina gentis
 Pandere, quid casus inuat ostentare pudendos?
 Conde precor quodcumq; sumus, nec longa precamur
 Dona Creon, miserere senis, mœſtiq; parentis
 Hic precor, hic manes indulge ponere, cerie
 Thebanos sepelire licet sic orat. humiq;
 Voluitur, abducit genitor, seuumq; minatur
 Indignans ueniam: qualis Leo rupe sub alta

Quem uiridem quondam sylua, montesq; tremebant
 iam piger, & longo iacet exarmatus ab auo.
 Magna tamen facies, & non adeunda senectus.
 Et si demissas ueniat mugitus ad aures,
 Erigitur, meminitq; sui, uiresq; peractas
 Ingemit, & campis alios regnare Leones,
 Flectitur affatu: sed non tamen omnia rector
 Supplicis indulget lacrymis, pariemq; recidit
 Muneris: Haud, inquit, patrijs prohibebere longe
 Finibus, occursum dum non pia templa, domosq;
 Commacules: habeant te lustra, tuusq; Citharon,
 Atq; hæc ecce tuis tellus habitabilis umbris,
 Quæ bellum, gemineq; iacent in sanguine gentes.
 Sic ait, & ficto comitum, uulgiq; gementis
 Assensu, limen tumidus regale petebat.
 Interea pulsi uallum exitiale Pelasgi
 Destituunt furtim nulli sua signa, suosq;
 Ductor, eunt taciti passim, & pro funere pulchro
 Dedecorem amplexi uitam: reditusq; pudendos.
 Nox fauet, & grata profugos amplectitur umbra.

P. PAPINII STATII

THEBAIDOS LI-

BER XII.

Nondum cuncta polo uigil inclinauerat æstra
 Orius, & instantem cornu tenuiore uidebat
 Luna diem, trepidas ubi iam Tithonia nubes
 Discuit, ac reduci magnum parat æthera Phœbo.
 Agmina iam raris Dircea penatibus errat

Noctis

*Noctis quæsta moras, quamuis tunc otia tandem,
Et primus post bella sopor, tamen ægra quiescem.
Pax fugat, & seui meminit victoria belli.
Vix primo proferre gradum, & munimina ualli
Soluere, uix totas referare audacia portas.
Stant ueteres ante ora metus, campiq; uacantis
Horror: ut assiduo iactatis æquore tellus
Prima labat sic attoniti nil comminus ire
Mirantur, fusasq; putant assurgere turmas.
Sic ubi prospicua scandentem limina turris
Idaliæ uolucres fuluum aspexere Draconem,
Intus agunt natos, & foeta cubilia uallant
Vnguibus, imbellesq; citant ad prælia pennas.
Mox ruerit licet ille retro, tamen æra nudum
Candida turma timeat, tandemq; ingressa uolatus
Horret, & à medijs etiamnum respicit aëtris.
Itur in exanguem populum, belliq; iacentis
Reliquias, quæ quenq; dolor, luctusq; cruenti
Exegere duces, hi tela, hi corpora: at illi
Casorum tantum ora uident, alienaq; iuxta
Pectora, pars currus deflent, uiduisq; loquuntur
Hoc solum, quod restat, equis, pars oscula figunt
Vulneribus magnis, & de Virtute queruntur.
Frigida digeritur strages, patuere recise
Cum capulis, hastisq; manus, medijsq; sagittæ
Luminibus stantes, multis uestigia cadis
Nulla, ruunt planctu pendente, & ubiq; parato.
At circum informes truncos miserabile surgit
Certamen, qui iusta ferant, qui funera ducant.*

Sæpe etiam hostiles (lusi Fortuna parumper)
Decepi fleuere uiros, nec certa facultas
Noscere quem miseri uiuent, calceni'ue cruorem.
At quibus est illæsa domus, uacuiq; dolores.
Aut deserta uagi Danaum ieniora lustrant,
Immaniumq; facies, aut (quæ post bella uoluptas)
Querunt dispersi, iaceat quo puluere Tydeus,
An repri pateat specus Auguris, aut ubi diuum
Hostis, an ætheria uiuant per membra fauillæ.
Iam lacrymis exempta dies, nec serius abegit
Vesper, amant miseri lamenta, malusq; fruuntur.
Nec subiere domos, sed circum funera pernox
Turba sedet, uicibusq; datis alterna gementes
Igne seras, planctuq; fugant: nec dulcibus astris
Victa, nec assiduo coierunt lumina fletu.
Tertius auroram pulsabat Lucifer, & iam
Montibus orbatis lucorum gloria magnæ
Theum si uenere irabes, & amica Cuhæron
Sylua rogis, ardent excise viscera gentis
Molibus exiructis supremo munere gaudent
Ogygi manes, queritur miserabile Graium
Nuda cohors, uetium gemens circumuolat ignem.
Accipit & seui manes Etheoclis iniquos
Haud quaquam regalis honos, Argiuius haberi
Frater iussus adhuc, atq; exule pellitur umbra.
At non plebeio fumare Mentecæa busto
Rex genitor, Thebæq; sinunt, nec robora uilem
Struxerunt de more rogam, sed bellicus agger
Curribus, & chypeis, Graiorumq; omnibus armis

Sternitur, hostiles super ipse ut uictor accruos
 Pacifera lauro crinem, uittisq; decorus
 Accubat: haud aliter quàm cum poscemibus astris
 Latus in accensa iacuit Tirynthius Oeta.
 Spirantes super inferias captiua Pelasgum
 Corpora, frangatosq; pater solatia foris
 Bellorum mactabat equos. his arduus ignis
 Palpitat, & gemitus tandem erupere patenti.
 O nisi magnanimus tanta te laudis inisset
 Ardor, echiontos mecum uenerande penates,
 Atq; ultra recture puer, uentemita qui nunc
 Gaudia & ingratum regni mihi munus acerbis.
 Tu superum conuexa licet, coetusq; perenni
 Credo equidem, uirtute colas, mihi flebile semper
 Numen eris, ponant aras, excelsaq; 7 hebe
 Tempula dicent, uni fas sit lugere parenti.
 Et nunc heu qua digna tibi solennia, quas ue
 Largiar exequias? non si fatale potestas
 Argos, & impulsus cineri miscere Mycenae:
 Meq; super, cui uita nefas & sanguine nati
 Partus honos, eadem ne dies, eadem impia bella
 Te puer, & diros misere in tartara fratres?
 Et nunc Oedipode par est Fortuna doloris,
 Ac mihi q̄ similes gemimus bone Iuppiter umbras.
 Accipe nate tui noua libamenta triumpho,
 Accipe, & hoc regimen dextra, frontisq; superba
 Vincula, quae patri nimium gestanda dedisti.
 Regem te, regem tristes Etheocleos umbrae
 Aspiciant, simul hac dicens, crinemq; manumq;

Desis.

Destruit, accensaq; iterat uiolentius ira.
Sæuū agedū, immitemq; uocent, nunc funera Lerna
Tecum ardere ueto. longos uinam addere sensus
Corporibus, cœloq; animas, Ereboq; nocentes
Pellere fas, ipsumq; feras, ipsum unica uolucrum
Ora sequi, atq; artus Regum monstrare nefandos.
Hei mihi quod positos humus alma, diesq; resoluit.
Quare iterum repetens, iterumq; edico suprema
Ne quis ope, aut flammis ausit inuisse Pelasgos.
Aut nece facta luet: numeroq; explebit adempta
Corpora per superos, magnumq; Mente cœci iuro.
Dixit, & abreptum comites in iecta ferebant.
Flebilis interea uacuis comitatus ab Argis
(Fama trahit miser, us) orbe, uidueq; ruebant
Inachides, ceu capta manus: sua uulnera cuiq;
Par habitus cunctis, deiecti in pectora crines,
Accinctiq; sinus: manant lacera ora cruentis
Vnguibus, & molles planctu creuere lacerii.
Prima per attonitas nigra regina caterue
Tristibus illabens famulis, iterumq; resurgens
Querit inops Argia uias, non regia cordi
Non pater: una fides, unum Polynicis amati
Nomen in ore sedet. Dircen, insausta q; Cadmi
Mœnia, posthabitis uelit incoluisse Mycenis,
Proxima lerno Calydonidas agmine mixtas
Tydæos exequijs trahit haud cessura sorori
Deiphile, scelus illa quidem, morsusq; profanos
Audierat miseranda uiri sed cuncta iacenti
Infelix ignoscit amor, post aspera uisu,

Ac deslenda tamen digno plangore Nealce
 Hippomedonta ciens: uatis nox impia coniux
 Hec uacuos positura rogos, postrema gementum
 Agmina, manalia ducit comes orba Diane.
 It gratis Euadne: dolet hec, queriturq; labores
 Audacis pueri, magni memor illa marini,
 It toruum lacrymans summisq; irascitur astris.
 Illas è lucis Hecate speculata Lycæis
 Prosequitur gemitu, duplexq; ad litus euntes
 Planxit ab Isthmiaco genitrix Thebana sepulcro.
 Noctiuagumq; gregem, quamuis sibi luget Eleusis
 Flenit, & arcános errantibus extulit ignes.
 Ipsa per aduersos ducit saturnia colles,
 Occultasq; uias, ne plebs congressa suorum
 Ire uetet, pereatq; ingentis gloria corporis
 Nec non sancta ducum resouendi corpora curam
 Iris habet: putresq; arcanis voribus artus
 Ambrosiaq; rigat succis, ut longius obstant
 Expectentq; rogos, flammæ ne ue ante saniscant.
 Squallidus ecce genas, & hianti uulnere pallens
 Omius (hic socio desertus ab agmine tardat
 Plaga recens) iimidus secreta per ania furto
 Debile carpit iter, fracta q; innititur haste.
 Isq; ubi mota nouo stupui loca sola tumultu,
 Fœmincumq; gregem, quæ iam super agmina Lernæ
 Sola uidet (non ille uiam, causasq; requirit,
 Quippe patent) mœsto sed sic prior occupat ore:
 Quò misere, quò feris uer, funus ne peremptis
 Speratis, cineremq; uiris? stat peruigil illis

Umbrarum custos, inhumataq; corpora regi
 Adnumerat: nusquam lacrymae, procul usq; fugati
 Accessus hominum, solis auiusq; ferisq;
 Ire licet: nostris ne Creon dabit aequus honorem
 Luctibus? immites citius Busridos aras,
 Odrysiq; famem stabuli, Siculosq; licebit
 Exorare deos, rapiet fortasse precantes
 Si mens nota mihi, nec coniugalia supra
 Funera, sed charis longe maetabit ab umbris.
 Quin fugitis, dum tuta uia est. Lernamq; reuersa
 Nomina, quod superest uacuis datis orba sepulcris,
 Absentesq; animas ad inania busta uocatis,
 Aut uos Cecropia (prope naq; & Thesæa fama est
 Thermodontiaco latum remeare triumpho)
 Imploratis opem, bello cogendus & armis
 In mores, hominemq; Creon, sic factus, at illis
 Horrucrunt lacrymae stupuitq; immanis cundi
 Impetus, atq; uno uultus pallore notati.
 Non secus afflavit molles si quando iuencas
 Tigridis Hircana ieiunum murmur, & ipse
 Audiu turbatur ager, timor omnibus ingens,
 Quæ placeat, quos illa fames descendat in armos.
 Continuo discors uario sententia motu
 Scinditur: his Thebas, tumidumq; ambire Créonta,
 His placet actæe siquid clementia gentis
 Annuat extremum curarum, ac turpe reuerii,
 Hic non foemineæ subuim Virutis honorem
 Colligit Argia sexuq; immane relicto
 Tractat opus, placet egregij spes dira pericli

Comminus infandi leges accedere regni.

Quò Rhodopes non ulla nurus nec alumna niuosi
Phasidis innuptis uallata cohortibus iret.

Tunc mouet arte dolum quò semet ab agmine fido
Segreget immitesq; deos, regemq; cruentum
Contemprix animæ, & magno temeraria luctu
Prouocet, hortantur pietas ignesq; pudici.

Ipse etiam ante oculos omni manifestus in actu
Nunc hospes misera primas nunc sponsus ad aras,

Nunc mitis coniux, nunc iam sub casside torua
Mæstus in amplexu, multumq; à limine summo
Respicens sed nulla animo uersatur imago

Crebrior, Non quàm quæ de sanguine Campi
Nada uenit, poscuiq; rogos his anxia mentem
Aegrescit curis, & qui castissimus ardor,
Fanus amat, tunc ad comites conuersa Pelasgas.

Vos ait, act eas actes, marathoniaq; arma
Elicite, aspiretq; pio fortuna labori.

Me sinite Ogygias tantæ quæ sola ruina
Causa fui, peneirare domos & fulmina regni
Prima pati, nec surda feræ pulsabimus urbis

Limina: sunt illic soceri mihi suntq; sorores
Coniugis, & Thebas haud ignorandi subibo.

Ne tantum reuocate gradus illò impetus ingens,
Auguriumq; animi, nec plura, unumq; Mentetem
(Olim hic uirginei custos, monitorq; pudoris)

Eligit, & quanquam rudis, atq; ignara locorum
Præcipites gressus qua uenerat Ornitus affert.

Atq; ubi uisa procul socias liquisse malorum,

An'ne,

*An'ne, ait, hostiles ego te labente per agros
 Heu dolor, expectem? quænam sententia lentæ
 Thesæos? an bello proceres, an dexter aruspex
 Annuat? interea finis decrescit, & uncis
 Aliibus non hos potius supponimus artus?
 Et nunc me duram, si quis tibi sensit ad umbras
 Me tardam quereris stygijs fidiſſime diuis.
 Heu si nudus adhuc, heu si iam sorte sepultus,
 Noſtrum uirumq; nefas, adeo uis nulla dolenti
 Mors nusquam ſcuiusq; Creon, hortaris euntem
 Ornare, sic dicens, magno Megareia princeps
 Arua rapit paſſu, demonstrat proxima quisquis
 Obuius, horreſcitq; habitus, miſeramq; ueretur.
 Vadit atrox uisu, nec corde nec aure pauſcens,
 Et nimis conſiſa malis, propiorq; timeri
 Nocte uelut Phrygia cum lamentata reſultant
 Dindyma pinigri rapitur Simoëntis ad ammens
 Dux ueſana chori, cuius dea ſanguine lecto
 Ipoſa dedit ferrum, & uittata fronte notauit.
 Iam pater luſperio flagrantem gurgie currum
 Abdiderat Titan alijs rediturus ab undis.
 Cum tamen illa grauem luctu fallente laborem
 Neſcit abiſſe diem, nec caligantibus aruiſ
 Terretur, nec frangit iter per & inuia ſaxa,
 Iapſur, aſq; trabes, nemorumq; arcana ſereno
 Nigra die, cæciq; incifa noualia foſſis
 Per fluuios ſecura ruit ſomnoſq; ſerarum
 Præterit horrendis infeſta cubilia monſtris.
 Tantū animi, luſtusq; ualent, pudet ire Menœtem*

Tardius, inualidaq; gradum miratur alumne.
 Quas nō illa domos, pecorumq; hominumq; modesto
 Pulsauit gemitu? quoties amissus cuncti
 Limes, & errantem comites solatia flammæ
 Destitūmi? gelidaq; facem micere tenebræ,
 Iamq; supinantur sessus, lateq; sariscunt
 Penithei deuexa iugi, cum pectore anhelato
 Iam prope deficiens sic inchoat orsa Menætes:
 Haud procul exacti si spes non blanda laboris,
 Ogygias Argia domos, & egena sepulcri
 Busta iacere reor: graue comminus æstuat aer
 Sordidus, & magna redeunt per inane uolucres.
 Hac illa est crudelis humus, nec mœnia longe
 Cernis, ut ingentes murorum porrigat umbras
 Campus, & è speculis moriens intermicet ignis,
 Mœnia sunt iuxta modo nox magis ipsa tacebat,
 Solaq; nigrantes laxabant astra tenebras.
 Horrui Argia, dextramq; ad Mœnia tendens,
 Vrbs optata prius, nunc tecta hostilia Thebæ.
 Et tamen illasus si reddis coniugis umbras,
 Sic quoq; dulce solum, cernis quo prædita cultu?
 Qua stipata manu? iuxta tua mœnia primum
 Oedipodis magni uenio nurus? improba non sunt
 Vota: rogos, hospes planctumq; & funera posce.
 Illam oro extorrem regni, belloq; fugatum.
 Illum, quem folio non es dignata paterno,
 Redde mihi, tuq; oro ueni, si manibus ulla
 Effigies, errantq; animæ post membra solute.
 Tu mihi pande uias, tuaq; ipse ad funera deduc,

Si merui dixit, tectumq; aggressa propinque
 Pastorale case, reficit spiramina fessi
 Ignis, & horrendos irumpit turbida campos.
 Qualis ab æneis accensa lampade saxis
 Orba Ceres magnæ variabat imagine flammæ
 Ausonium Siculamq; latius, uestigia nigri
 Raptoris uastosq; legens in puluere sulcos.
 Illius insanis ululatibus ipse remugit
 Enceladus ruptoq; uias illuminat igni,
 Persephonen amnes, syluæ, freta, nabilia clamant,
 Persephonen stygiæ tantum tacet aula marini.
 Admonet aitoniæ fidus meminisse Creontis
 Alior, & occulto summittere lampada furto.
 Regina argolicas modo formidata per urbes
 Votum inimane procis spesq; angustissima gentis
 Noctæ sub infesta nullo dace & hoste propinquo
 Sola per offensus armorum, & lubrica tabo
 Gramina, non tenebras, non circumfusa tremiscens,
 Concilia umbrarum, atq; animas sua mēbra gemētes
 Sæpe gradu cæco ferrum calcataq; tela
 Dissimulat, solusq; labor uitare iacentes,
 Dum sanus putat omne suum, nisiq; sagaci
 Rimatur positos, & corpora prona supinat
 Incumbens queriturq; parum lucenibus astris.
 Forte soporiferas cæli secreta per umbras
 Iuno sinu magni semet furata marini
 Theseos ad muros, ut Pallada flecteret ibat.
 Supplicibusq; pijs faciles aperiret Athenas,
 Atq; ubi per campos errore satiscere uano

Immeritam Argiansupero respexit ab axe,
 Indoluit uisu, & lunaribus obuia bigis
 Adnerit currum, placidaq; ita uoce locuta est:
 Da mihi poscenti munus breue Cymbia si quis
 Est Iunonis honos, certe Iouis improba iussu
 Ter noctem herculeam, ueteres sed mitto querelas
 En locus officio, cularix placidissima nostri
 In uhis Argia cernis quàm nocte uageatur?
 Nec reperire uirum densis queat agra tenebris?
 Et tibi nimbosum languet iubar, exere quasso
 Cornua, & assueto proprior premat orbua terras.
 Hunc quoq; qui curru madidas tibi pronus habenas
 Ducit, in Aonios uigiles dimitte soporem.
 Nix ea conscisis manum dea nubibus orbem
 Protulit, expauere umbra fulgorq; recisus
 Sideribus uix ipsa tulit Saturnia flammās,
 Primum per campos infuso lumine pallam
 Coniugis ipsa suos noscitur miscranda labores
 Quamquam texta latent suffusaq; sanguine mæres
 Purpura, dumq; deos uocat & de funere charo
 Hoc superesse putat, uidet ipsum in puluere penè
 Calcata fugere animus, uisusq; sonusq;
 Inclusitq; dolor lacrymas: tunc corpore toto
 Sternitur in uultus, animamq; per oscula querit
 Absentem, pressumq; comis, ac ueste cruorem
 Seruatura legit, mox tandem uoce reuersa,
 Hunc ego te coniux ad debita regna profectum
 Ductorem belli generumq; potentis Adrastra
 Aspicio? talisq; tuis occurro triumphis?

Huc attolle genas, defectaq; lumina.uenit
 Ad Thebas Argia tuas, age Mœnibus induc,
 Et patrios ostende lares, & mutua redde
 Hospitia, heu quid ago? proiectus cespit nudo
 Hoc patriæ telluris habes, quæ iurgia? cerie
 Imperium non frater habet, nullas ne tuorum
 Mouisti lacrymas? ubi mater? ubi incluya fama
 Antigone? mihi nempe iaces, mihi uictus es uni.
 Dicebam quò tendis iter? quid sceptrum negata
 Poscitur? habes Argos, soceri regnabis in aula.
 Hic tibi longus honos, hic indiuisa potestas,
 Quid queror? ipsa dedi bellum, mœstumq; rogauit
 Ipsa patrem, ut talem nunc te complexa tenerem.
 Sed bene habet superi gratiū est Fortuna, peracta est
 Spes longinqua uitæ, totos inuenimus artus.
 Hei mihi sed quanto descendit uulnus hiatus,
 Hoc frater, quâ parte precor iacet ille nefandus
 Predator? uincam uolucres, sit adire potestas,
 Excludamq; feras, an habet funestus & ignes?
 Sed nec te flammis inopem tua terra uidebit,
 Ardebit, lacrymasq; feres, quas ferre negatum
 Regibus, æternumq; tuo famulata sepulcro
 Durabit deserta fides, testisq; dolorum
 Natus erit, paruoq; torum Polynice fovebo.
 Ecce alios gemitus, aliamq; ad busta ferebat
 Antigone miseranda facem, uix nacta petitos
 Mœnibus egressus, illam nam tempore in omni
 Attendunt uigiles, & rex iubet ipse timeri.
 Contractaq; uices, & crebrior excubat ignis.

Ergo

Ergo deis, fratriq; moras excusat, & amens
 Ut paulum immisso cecidit statio horrida somno,
 Erumpit muris fremitu, quo territat Agros
 Virginis ira, Leæ rabies, cui libera tandem
 Et primus sine matre furor, nec longa morata est.
 Quippe truce capum, & positus quo pulvere frater
 Nouerat, atq; illam contra uidet ire Menœtes.
 Cui uacat, & charæ genitius compefcit alumna.
 Cum tamen erectas exiremus uirginis aures
 Accessit sonus: utq; atra sub ueste, comisq;
 Squallentem, & crasso sœdatam sanguine uultus
 Astrorum radijs, & uirga; à lampade uidit,
 Cuius aut manes? aut quem temeraria quæris
 Nocte mea? nihil illa diu, sed in ora marii
 Dejici, inq; suos pariter uelamina uultus.
 Capta metu subito, paulumq; oblita doloris
 Hoc magis increpuans suspecta silentia perstat
 Antigone, comitemq; premens ipsamq; sed ambo
 Deficiunt, fixiq; silent, tandem ora reiecit
 Argia, corpusq; tamen complexa, profatur:
 Siquid in hoc ueteri bellorum sanguine mecum
 Quæsiura uenis, si in quoq; dura Creontis
 Iussa times, possum, tibi me confisa fateri,
 Si misera es (certe lacrymas, lamentaq; cerno)
 Iunge age, iunge fidem, proles ego regis Adrastii.
 Hei mihi num quis adest chari Polynicis ad ignes?
 Et si regna uctant, stupuit Cadmeia uirgo,
 Intremuiq; simul, dicentemq; occupat uliro.
 Ate'ne igitur sociam (prò fors) ignara malorum,

*Me'ne times? mea mēbra tenes, mea funera plangis,
Cedo, se'ne pudet, heu pietas ignava sororis?
Hæc prior, hic pariter lapsæ, unctōq; per ipsam
Amplexu miscuit amide, lacrymasq; comasq;
Partuq; artus redeunt alterna gementes
Ad vultum & chæra uiribus cervice fruuntur.
Dumq; modo hæc fratrē memorat, nunc illa mariū,
Muniaq; exorsæ Thebas, Argosq; renarrant,
Longius Argia miseros remuniscitur actus.
Per tibi faciunt sacrum commune doloris,
Per socios manes, & conscia sidera iuro.
Non hic amissos, quanquam uagus exul, honore,
Non gentile solum, chæra non pectora matris,
Te cupiens unam, noctesq; diesq; locutus
Antigonen ego cura minor, facilisq; relinqui.
Tu tamen excelsa sublimis forsitan arce,
Ante nefas graijs dantem uexilla manipulis
Vidisti, neq; ille acie respexit ab ipsa
Ense saluatam, & nutantis uerice coni:
Nos procul, extremas sed quis deus egit in iras?
Nil uestræ ualuere preces, tibi'ne ista negant
Oranti? causas ac tristia reddere facta
Cœperat Antigone: fidus comes admonet ambas,
Eia agite inceptum potius, iam sidera pallent
Vicino turbata die, perserte laborem,
Tempus erit lacrymis, accenso flebitis igne,
Haud procul Ismeni monstrabant murmura ripas,
Qui turbatus adhuc, & sanguine decolor ibat
Huc laceros artus socio conamine portant*

Inualide, iungitq; conues non fortior ulnas.
 Sic Hyperionium tepido Phaëtonia sorores
 Fumantem lauere Pado, uix dum ille sepulcro
 Conditus. Et flentes stabant ad flumina sylue.
 Ut sanies purgata uado membrisq; reuersus
 Moris honos: ignem misce post ultima quarunt
 Oscula: sed gelida circum exanimēsq; fauilla
 Puribus in foveis atq; omnia busta quiescunt,
 Stabat adhuc seu forte rogos seu numine Diuum
 Cui torrere datum seuos Etheocleōs artus,
 Siue locum monstris iterum fortuna parabat,
 Seu dissensuros seruauerat Eumenis ignes,
 Hic tenuem nigris citamnum uiuere lucem
 Roboribus pariter cupida uidere simulq;
 Flebile gauise, nec adhuc quæ busta repperit.
 Siu placidus quicumq; rogant, mitisq; supremi
 Admittat cineris consortem Et misceat umbras.
 Ecce iterum frater, primos ut contigit artus
 Ignis edax, tremuere rogi, Et nouus aduena bustis
 Pellitur, exundant diuiso uerice flammæ.
 Alternosq; apices abrupta luce coruscant.
 Pallidus Eumenidum uelut commiserit ignes
 Orcus, uterq; minax globus, Et conatur uterq;
 Longius: ipsæ etiam commoto pondere paulum
 Secessere trabes, conclamat territa uirgo,
 Occidimus, functasq; manu stimulauimus iras.
 Frater erat, quis enim accessus seruis hospitii umbræ
 Pellerei? en clypei fragmen, semiuſtaq; nosco
 Cingula, frater erat, cernis ne ut flamma recedat?

Concurratq; tamen: uiuunt odia improba, uiuunt.
 Nil actum bello: miseri sic dum arma mouentis,
 Vicit nempe Creon nusquam iam regna, quis ardor?
 Cui furitis, sedate minas tuq; exul ubi?
 Semper inops equi iam cede, hic nupta precatur,
 Hoc soror, aut suos medie ueniemus in ignes.
 Vix ea, cum subito campos tremor, altaq; tellus
 Impulit, adiuitq; rogi discordis hiatus,
 Et uigilum turbata quies, quibus ipse malorum
 Fingebat simulacra sopor, ruit ilicet, omnem
 Prospectum lastrans armata indagine miles.
 Illos instantes senior timet unus, at ipse
 Ante rogam, seuiq; palam spreuisse Creontis
 Imperia: & furtum claro plangore fatentur
 Securae, qui pe omne uident fluxisse cadauer.
 Ambigitur seua de morte, animosaq; leti
 Spes furis: hec fratribus rapuisse, hec coniugis artus
 Contendunt, uicibusq; probant, ego corpus, ego, ignes,
 Me pietas, me duxit amor, deposcere seua
 Supplicia, & dexteras inuat insertare catenis.
 Nusquam illa alternis modo quæ reuerentia uerbis,
 Iram, odiumq; putes, tantus discordat utrinq;
 Clamor, & ad regem qui deprendere trahebant,
 At procul actæis dextra iam Pallade muris
 Iuno Phoroneas inducit prauia matres
 Attonitas non ipsa minus, cœtumq; gementem
 Conciliat populis, & fletibus addit honorem.
 Ipsa manu, ramosq; oleæ, uittasq; precantes
 Tradit, & obtemperata summittere lumina palla

Et præferre docet uacuas sine manibus urnas.
 Omnis & actæis effusa penatibus ætas
 Tecta, uiasq; replent, unde hoc examen? & una
 Tot misera necdum causas nouere malorum.
 Iamq; gemunt, Dea consilijs se miscet uirisq;
 Cuncta docens, qua gente sata, quæ funera plangant,
 Quid uel petant uarijs nec non affatibus ipse
 Ogygiae leges, immanis uictumq; Creonta
 Atulit, & ubiq; fremunt, getica non plura queruntur
 Hospitiibus tectis trunco sermone uolucres,
 Cum duplices thalamos, & iniquum Teræa clamant
 Vrbe fuit media nulli concessa potentum
 Ara Deum, miis posuit clementia sedem,
 Et miseri fecere sacram, sine supplice nunquam
 Illa nouo, nulla damnauit uota repulsa.
 Audiri quicumq; rogant, noctesq; diesq;
 Ire datum, & solis numen placare querelis.
 Pareat superstitio, non thurea flamma, nec altius
 Accipitur sanguis: lacrymis altaria sudant,
 Mæstarumq; super libamina seria comarum
 Pendent, & uestes mutata sorte relictæ
 Mue nemus circa, cultuq; insigne uerendo
 Putatæ laurus, & supplicis arbor oliuæ.
 Nulla autem effigies, nulli commissi metallo
 Forma Dei, mentes habitare, & pectora gaudet.
 Semper habet trepidos semper locus horret egenis
 Cœtibus: ignotæ tantum felicibus ara.
 Fama est defessos acie post busta paterni
 Numinis, Herculeos sedem fundasse nepotes.

Fama minor factis, ipsos nam credere dignum
 Cœlicolas, tellus quibus hospita semper Athenæ
 Ceu leges, hominemq; nouum, ritusq; sacrorum,
 Seminaq; in uacuas hinc descendente terras
 Sic sacrasse loco commune animantibus agris
 Confugium, unde procul starent iræq; minaq;
 Regnaq;, & à iustis Fortuna recederet aris.
 Iam tunc innumera norant altaria gentes.
 Huc uicti bellis: patriaq; è sede fugati
 Regnorumq; inopes scelcrumq; errore nocentes
 Conueniunt, pacemq; rogant, mox hospita sedes
 Vicit, & Oedipoda furias, & finus Olynthi
 Texit, & à misero matrem sum: mouit Oreste.
 Hunc uulgo monstrante locum, manus anxia Lerna
 Deueniunt, cedit miserorum turba priorum.
 Vix ibi sedatis requierunt pectora curis,
 Ceu patrio super alia grues aquilone fugatæ.
 Cum uidere Pharon: tunc æthæra latius implent,
 Tunc hilari clangore sonant, iuuat orbe sereno
 Contempsisse nives, & frigora solvere Nilo.
 Iamq; domos patrias, Scythicæ post aspera gentis
 Prælia laurigero subennem Thesæa curru
 Lanfici plausus, missusq; ad sidera uulgi
 Clamor, & emeritis hilari tuba nuntiat armis.
 Ante ducem spolia, & duri Mænoris imago,
 Virginei currus, cumulataq; fercula cristis
 Et tristes ducuntur equi irucæq; bipennes,
 Quis nemora, & solidam Mæotida cadere sueta,
 Coruiq; leues portantur, & ignea gemmis

Cingula, & informes dominarum sanguine pelta.
 Ipsa autem nondum trepide sexum ne facientur,
 Nec vulgare gemunt, aspernanturq; precari,
 Et tantum innuptæ quarunt delubra Minervæ.
 Primus amor niueis victorem cernere uellum
 Quadrigis necnon populos in semet agebat
 Hippolytiæ iam blanda genas, patiensq; marii
 Fœderis, hanc patriæ ritus fregisse scucros
 Authides obliquæ secum mirantur, operto
 Murmure, quod niuidi crines, quod pectora palla
 Tota latent, magnis quod barbara semet Athenis
 Misceat, atq; hosti ueniat paritura marii.
 Paulum & ab obsessis mœstæ Pelopeides aris
 Promouere gradum seriemq; & dona triumphi
 Mirantur: uictiq; animo rediere marii.
 Atq; ubi tardauit currus, & ab axe superbo
 Explorat causas uictor, posciturq; benigna
 Aure preces: ausa ante alias Capaneia coniux:
 Belligeræ Legide subitæ cui maxima laudis
 Stmina de nostris aperit Fortuna ruinis
 Non externa genus, dira nec conscia noxæ,
 Turba sumus, domus Argos erat, regesq; marii
 Non uinam fortes: quid enim septena mouere
 Castra, & Agenoreos opus emendare ponatæ?
 Nec querimur casos, hæc bellica iura, nicesq;
 Armorum: sed non Siculis exorta sub antris
 Monstra, nec Ossa bello cecidere bimembres.
 Mito genus, clarosq; patres, hominū inclyte Thesem
 Sanguis erant omnes, eademq; sidera, eosdem

Sortitus animarum, alimentaq; uestra creati.
 Quos uetat igne Creon stygiaq; à limine portæ
 Censator Eumenidum, aut Lethe portitor amnis.
 Summonet: ac dabo cœliq; Erebiq; sub axe
 Detineri: heu princeps natura, ubi numina? ubi ille
 Fulminis iniusti iaculator? ubi estis Athenæ?
 Septima iam surgens trepidis aurora iacentes
 Aversatur equis: radios declinat, & horret
 Stelligeri iubar omne poli: iam comminus ipsæ
 Pabula dira feræ, campumq; odere uolucres
 Spirantem tabo, & cœlam, uentosq; grauantiem.
 Quantum etenim superesse reat? nuda ossa, putremq;
 V're permittat saniem, properate uerendi
 Cecropidæ, uos ista decet uindicta priusquam
 Emathij, Thracesq; dolent, quæq; extat ubiq;
 Gens arsura rogis, manesq; habitura supremos.
 Nam quis erit sentire modus? bellauimus esto,
 Sed cecidere odia. & tristes mors obruit iras.
 Tu quoq; ut egregios fama cognouimus actus,
 Non trucibus monstribus Busyrim, infandumq; dedisti
 Cereyona, & seuum uelles Scyrona creatum.
 Credo & Amazonijs Tanai sumasse sepulcris,
 Unde hæc arma refers, sed & hūc dignare triumphum
 Da terris unum cœloq; ereboq; laborem,
 Si patrium Marathonæ metu, si recta leuasti
 Cresia, nec fudit uanos anis hospita fletus.
 Sic tibi non ulla socia sine Pallade pugnae,
 Nec sacer inuideat paribus Tirynthius actis.
 Semper & in curru, semper te mater onantem

Tervat, & inuicta nil tale precentur Athenæ.
 Dixerat excipiunt cuncta, tendamq; precentes
 Cum clamore manus rubuit Neptunius heros
 Permotus lacrymis iusta mox concitus ira
 Exclamat: Quanam ista nouos induxit Erinys
 Regnorum mores? non hec ego pectora liqui
 Graiorum abscedens. Scythiam, pontumq; niualet
 Cum peterem nouus unda furor? uictum ne putasti
 Thesæa dire Creon? adsum, nec sanguine fessum
 Crede: fuit meritis etiamnum hec hasta cruores.
 Nulla mora est. uerte adeo huc fidissime Phlegæa
 Cornipedem, & tyrias inuictus protinus arces
 At Danaïs edice rogos, aut praelia Thebis.
 Sic ait: oblitus belliq; uisq; laborum,
 Hortaturq; suos, uiresq; instaurat anhelas.
 Ut modo connubijs taurus saluq; recepto
 Cum posuit pugnæ alio si forte remugit
 Bellatore nemus. quanquam ora, & colla cruento
 Imbre madet, nouus arma parat, campumq; laceffens
 Dissimulat gemitus, & uulnera puluere calat.
 Ipsa metus libyco, seruatricemq; Medusam
 Pectoris incussa mouit Tritonia parma.
 Protinus erecti toto simul agmine Thebas
 Respexere angues necdum atticus ire parabat
 Miles, & infelix expauit classica Dirce.
 Continuo in pugnæ, haud solam accensa iuuentus,
 Quam modo caucasei comites rediere triumpho,
 Omnis ad arma rudes ager eximulauit aliamnos,
 Conueniunt, uliroq; ducis uexilla sequuntur,
 Qui gelidam Braurona uiri, qui rura laceffunt

Munichia, & trepidis stabilem Pyrræa natis.
 Et nondum Eoo clarum Marathonæ triumpho.
 Muti in arma manus genialibus hospita diuis
 Icarij, Ceteiq; domus, uiridesq; Melane
 Diues & Aegæleos nemorum, Parnesq; benignus
 Vnibus, & pingui melior Lycabætos olina.
 Venit atrox Iteus, & olentis arator Hymetti.
 Quæq; rudes thyrsos hederis uestistis Acharnæ.
 Linquntur Eois longe speculabile proris
 Sunion, unde uagi casurum in nomina ponis
 Cresia decepit falso ratis agæa uelo.
 Hos Salamis populos, illos cerealis Eleusis
 Horrida suspensis ad prælia misit aratris.
 Et quos Calliroe nouies errantibus undis
 Implicat, & raptæ qui conscius Orythiæ
 Calauit genicos ripis Ilissos amores.
 Ipse quoq; in pugnas uacuatur collis, ubi ingens
 Lis superum dubijs donec noua surgeret arbor
 Rupibus, & longa refugum mare frangeret umbra.
 Iffet & arctæas Cadmea ad mœnia dicens
 Hippolyte turmas: retinet iam certa tuuentis.
 Spes uteri, coniuxq; rogat dimittere caras
 Martis, & emeritas thalamo sacrare pharetras.
 Hos ubi uelle acies, & dulci gliscere ferro
 Dux uidet, utq; pÿs raptim dent oscula natis
 Amplexusq; breues curru sic fauor ab alto:
 Terrarum leges & mundi fœdera mecum
 Defensura manus, dignas infamite mentes
 Cœptis: hac omnem Diuumq; hominumq; fascorem
 Naturamq; ducem, cœtusq; silentis Auerni

Stare palam est, illic pœnarum exercita Thebis
 Agmina & anguicomæ ducent uexilla sorores.
 Ne alacres, tamq; precor confidite cause.
 Dixit, & emissit præcep̃s uer inchoat hasta.
 Qualis Hyperboreos ubi nubilus insiliit axes
 Iuppiter, & prima tremescit sidera bruma.
 Rumpitur Aeolia, & longam indignata quietem
 Tollit hyems animos, uentosaq; sibilat Arctos.
 Tunc monies, undaq; fremunt: tunc praelia casis
 Nubibus, & tonitrus, insanaq; fulmina gaudent.
 Ista gemit tellus, uirides grauis ungula campos
 Atterit innumeris peditumq; equitumq; catervis.
 Expirat prostratus ager, nec puluere crasso
 Armorum lux uicta perit sed in æthera longum
 Frangitur, & medijs ardent in nubibus haste.
 Noctem adeo, placidasq; operis iunxere tenebras.
 Certamenq; immane uiris, quò concita tendant
 Agmina, quis uisus proclamet ab aggere Thebas.
 Cuius in Ogygio stet princeps lancea muro.
 At procul ingenti Neptunius agmina Theseus
 Angustat clypeo, propriaq; exordia laudis,
 Centum urbes umbone gerit, centenaq; Cretæ
 Mœnia, se q; ipsam monstrosi ambagibus antri
 Hispida torquentem lætantis colla iuueni,
 Alternasq; manus circum, & nodosa ligantena
 Brachia, & abducto uitantem cornua uultu.
 Terror habet populos, cum sepius imagine torua
 Ingreditur pugnas, bis Thesea, bisq; cruentas
 Cæde uidere manus: ueteres reminiscitur actus.

Ipse tuens sociumq; gregem, metuendaq; quondam
 Limina, & absumptio pallentem Gnosida filo.
 Seneus at interea ferro post terga reuinctas
 Amigonem, uiduamq; Creon Adrastida leto
 Admouet, ambe hilares, & mortis amore superba
 Ensisibus intentant iugulos, regemq; cruentum
 Despiciunt cum dicta serens Thesclia Phlegens
 Astitit: ille quidem ramis insontis oliue
 Pacificus sed bella ciet, bellumq; minatur
 Grade fremēs, nimiumq; memor mādantis, & ipsum
 Iam prope, iam medios operire cohortibus agros
 Ingenitans: stetit ambiguo Thebanus in astu
 Curarum, nutantq; minae, & prior ira tepescit.
 Tunc firmat sese, fictumq; ac triste renidens,
 Parua ne prostratis, inquit, documenta Mycenis
 Sanximus? en iterum, quae mentia nostra laceffant
 Accipimus, ueniant sed ne post bella querantur.
 Lex eadem uictis, dixit, sed puluere crasso
 Caligare diem, & ryrios iuga perdere montes
 Aspicit, armari populos tamen armaq; ferri
 Ipse iubet pallens, medisq; in sedibus aula
 Eumenidas subitas flentemq; Menœcea cernit
 Turbidus impositosq; rogis gaudere Pelasgos.
 Quis fuit ille dies, tanto cum sanguine Thebis
 Pax inuenta perit? Patrijs modo fixa reuellant
 Arma Deis, clypei q; obducunt pectora fractis,
 Et galeas humiles, & adhuc sordentia tabo
 Spicula: non pharetris quisquam, non ense decorus,
 Non spectandus equos, cesti fiducia ualli.

*Murorum patet omne latus, munimina porta
Exposcunt, prior hostis habet, fastigia desunt.
Deiecit Capaneus exanguis, & agra iuuentus.
Iam nec coniugibus, suprema nec oscula natis
Iungit, & attoniti nil optavere parentes.
Atticus at contra, iubar ut clarescere ruptis
Nubibus, & solem primis aspexit in armis,
Defiliit in campum: qui subier moenia nudos
Adseruat manes, dirisq; vaporibus agrum,
Aerea pulvere a penitus sub casside ducens
Ingemuit, & iustas belli flammatur in iras.
Hunc saltem miseris ductor Thebanus honorem
Largitur Danaïs, quò non super ipsa iacentum
Corpora belligeras acies, Martemq; secundum
Miscuit, aut lacera ne quid de strage nefandus
Perderet, eligitur senos potura cruores
Terra rudis, iamq; alternas in praelia gentes
Dissimilis Bellona ciet, non clamor uirinq;
Non uirinq; tubæ: stat debilis altera pubes
Summissos enses nequicquam, amenta q; dextris
Laxa tenens, cedunt tellure, armisq; reductis
Ostentant ueteres etiamnum in sanguine plagas.
Iam nec cecropijs idem ductoribus ardor,
Languescuntq; minæ, & uirtus secura resedit.
Ventorum uelut ira minor, nisi sylua furentes
Impedit, insaniq; tacent sine luitore fluctus.
Vi uero equoreus quercum Marathonida Theseus
Extulit, erectæ cuius crudelis in hostes
Umbra cadit, campumq; truce lux cuspidis implet.*

Ceu pater adonios *Aemi* de uertice *Mauros*
 Impulerit curru, rapido mortemq; sagamq;
Axe uehens sic exanimis in terga reducit
 Pallor *Agenoridas* tedit fugientibus uti
Theséa, nec facilem dignatur dextra cruorem.
 Cetera plebeio desecuit sanguine uirtus:
 Sic iuuat exanimis, proiecclaq; praeda, canesq;
 Degeneresq; lupos, magnos alit ira leones.
 Attamen *Olenium*, *Thamiriamq;* huc tela pharetri
 Promentem, hunc seui tollentem pondera saxi
 Deiecit, & triplici confisos robore gentis
Alceidas fraures: totidem quos eminus hastis
 Continuat ferrum consumpsit pectore *Phileas*.
 Ore momordit *Ellops*, humero transmisit *Aspex*:
 Iamq; & quadriiugo celsum petit *Acmona* curru
 Horrendumq; manu telum rotat, ille pauentes
 Obliquauit equos: longo perlata tenore
 Transiit hasta duos, faciebat uulnera nec non
 Tertia, sed medio cuspis remone retenta est.
 Se solum uotis, solum clamore fremendo
 Omnibus in turmis, optatq; uocatq; *Creonta*.
 Atq; hunc diuersa bellorum in fronte maniplos
 Hortantem dictis, frustra q; extrema minantem
 Conspicit: abscedunt comites, & *Theséa* inssi
 Linquebant, fretiq; deis, atq; ipsius armis.
 Ille timet reuocatq; suos, utq; egra notauit
 Hinc atq; hinc odia, extrema se colligit ira,
 Iam letale furens, atq; audax morie futura,
 Non cum peluiferis aut haec tibi pugna puellis,

Virgineas nec crede manus, hic cruda uirorum
 Prælia, nos magnum qui Tydæa, quiq; furentem
 Hippomédonta neci, Capaneaq; misimus umbris
 Pectora, quæ bellum præcepit amenita suasis
 Improbe? non ne uides quos ulciscare iacentes?
 Sic ait, & frustra periturum missile summo
 Affixit clypeo, risu, uocesq; manumq;
 Horridus Aegides ferrataq; ab arbore magnos
 Molitur iactus nec non prius ore superbo
 Intonat: Argolici quibus hæc datur hostia manes
 Pandit tartareum chaos, ultricesq; parate
 Eumenidas, uenit ecce Creon, sic fatius, & auras
 Dissipat hasta tremens, tunc qua sub tegmine duro
 Multiplicem tenues iterant thoraca catenæ,
 Incidit, emicuit per mille foramina sanguis
 Impius ille oculis extremo errore solutus:
 Labitur, assistit Theseus grauis, armaq; tollens:
 Iam ne dare extinctis iustos ait hostibus ignes,
 Iam uictos operire placet? uade atra dature
 Supplicia, extremiq; tamen secure sepulcri.
 Accedunt uirumq; pio uexilla tumultu,
 Permissentq; manus, medio iam fœdera bello,
 Iamq; hospes Theseus orant succedere muris,
 Dignariq; domos, nec tecta hostilia uictor
 Aspernatus iniri gaudent matresq; nurusq;
 Ogygie, qualis Thyrso bellante subæctus
 Mollia laudabat iam marcidus orgia Ganges.
 Ecce per aduersas Dircei uerticis umbras
 Fœmineus quatit æstra fragor, matresq; Pelasga

Decurrunt, quales bacchea ad bella vocata
 Thyádes amentes, magnum quas poscere credas,
 Aut fecisse nefas: gaudent lamenta, nouaq;
 Exultant lacrymæ, rapit huc, rapit impetius illuc
 The: éa magnanimum, querani prius an'ne Creontá,
 An'ne suos uidui ducant ad corpora luctus?
 Non ego centena si quis mea pectora laxet,
 Voce deus, tot busta simul, uulgiq; ducumq;
 Tot pariter gemitus dignis conatibus aequem.
 Turbine quo sese charis instrauerit audax
 Ignibus Euadne fulmenq; in pectore magno
 Quæsierit, quo more iacens super oscula seui
 Corporis, infelix excuset Tydæa coniux,
 Vi sauos narret uigiles Argia sorori,
 Arcáda quo planctu genitrix Erymanthia clamet,
 Arcada, consumpto seruantem sanguine uultu,
 Arcada, quem gemine pariter fleuere cohortes.
 Vix nouus ista furor, ueniensq; impleisset Apollo,
 Et mea iam longo meruit ratis aquore portum.
 Durabis'ne procul, dominoq; legere superstes,
 O mihi bis senos multum uigilata per annos
 Thebai? iam certe prasens tibi fama benignum
 Straxit iter, cæpitq; nouam monstrare futuris,
 Iam te magnanimus dignus noscere Caesar.
 Itala iam studio discit, memoratq; iuuentus.
 Viue precor, nec tu diuinam Aeneida tenta,
 Sed longe sequere, & uestigia semper adora.
 Mox tibi si quis adhuc pretendit nubila liuor,
 Occidet, & meriti post me referentur honores.

P. P A P I N I I

S T A T I I A C H I L -

L E I D O S L I B E R

P R I M V S .

A G N A N I M V M *Aeaciden,*
formidatamq; Tonanti
Progeniem, & patrio ueniam
succedere cælo
Diua refer. Quāquā astra uiri,
multum incluta cantu

Maonio: sed plura uacant, nos ire per omnem
(Sic amor est) Hæroa uelis, Scyroq; latentem
Dulichia proferre tuba nec in Hectore tracto
Sistere, sed tota iuuenem deducere Troia.
Tu modo, si ueteres digno depleuimus haustu,
Da fontes mihi Phœbe novos, ac fronde secunda
Necte comas. neq; enim Aoniū nemus aduena pulso.
Nec mea nunc uittis albescent tempora primis.
Scit Dirceus ager, meq; inter prisca parentum
Nomina, cumq; suo memorant Amphione Theba.
At tu, quem longe primum super Italia uirtus
Graiaq; cui geminae florent uatumq; ducumq;
Certatim laurus (olim dolet altera uinci)
Da ueniam, ac trepidum patere hoc sudare parūper
Pulvere, te longo, necdum fidente paratu
Molimur, magnusq; tibi præludat Achilles.
Soluerat Oebalio classē de litore Pastor
Dardanus, incantās blandē populatus Amyclas,
 H 3 *Plenaq;*

Plenaq; materni referens prasagia somni
 Culpatum relegerat ier, quā condita ponto
 Fluctibus inuisis iam Nereis imperat Helle.
 Cum Thetis id eos (heu nunquam uana parentum
 Auguria) expanit uireo sub gurgite remos.
 Nec mora, ab undosis turba comitante sororum
 Profiliuit thalamis feruent coëuntia Phryxi
 Littora & angustum dominas non explicat aquor.
 Illa ubi discusso primum subit aëra pomo,
 Me perii, hæc mihi classis (ait) funesta paratur.
 Agnosco monitus, & Protēa uera locutum,
 Ecce nouam Priamo sacibus de puppe leuatis,
 Fert Bellona nuram, uideo iam mille carinis
 Ionium, Aegæumq; premi, nec sufficit omnis
 Quod plaga Graiugenum tumidis cōiurat Atridis.
 Iam pelago, terrisq; meus quereitur Achilles,
 Et uolet ipse sequi, quid enim cunabula paruo
 Pelion, & torui commissimus anura magistri?
 Illic (ni fallor) Lapitharum praelia luctu
 Improbus, & patria iam se metitur in hasta.
 O dolor, o feri materno in corde timores.
 Num potui infelix cum primum in gurgite nostra
 Rhœtiae cecidere trabes, attollere magnum
 Lequor? & incessti pradonis uela, profunda
 Tempestate sequi? cunctasq; inferre sorores?
 Nunc quoq; (sed tardū est) iam plena iniuria raptæ,
 Ibo tamen, pelagiq; deos, dextramq; secundi
 (Quod superest) complexa Iouis, per Thetys amnes
 Grandæunmq; patrem, supplex miseranda rogabo

Vna

Tuam hyemem Dixit, magnumq; in tempore regem
 Aspicit, Oceano ueniebat ab hospite, mensis
 Latius & aëthereo diffusus neclare uulturn,
 Unde hyemes, uentiq; silent, cantuq; quieto
 Armigeri Tritones eunt, scopulosaq; Cete,
 Tyrrheniq; greges, circumq; infraq; rotantur
 Rege salutato, placidis ipse arduus undis
 Eminet, & triplici telo iubet ire iugales.
 Illi spumiferos glomerant à pectore fluctus,
 Ponè natant, deleniq; pedum uestigia cauda.
 Cui Thetis, O magni rector, genitorq; profundis
 Aspicis in quales miserum parefeceris usus
 Aequor? eunt tuis terrarum crimina uelis.
 Ex quo iura freii, maiestatemq; repostam
 Rupit iasonia puppis pagasæ rapina.
 En aliud furio scelus, & spolia hospita portans
 Nauigat iniuste temerarius arbuter Ida,
 Heheu quos gemitus terris pelagoq; daturus,
 Quos mihi sic Phrygiæ pensamus præmia palma.
 Hi Veneris mores, hoc grata munus alumna.
 Has saltem (non Semideos nostrumq; reportant
 Thesèa) si quis adhuc undis honor, obrue puppes,
 Aut permitte freium, nulla inclementia fas sit
 Pro nato timuisse mihi. Da tollere fluctus.
 Nec tibi de tantis placeat me fluctibus unum
 Litus & Iliaci scopulos habitare sepulcri.
 Orabat laniata comas, & pectore nudo
 Cæruleis obstat equis Tunc rector aquarum
 Inuitat curru, dictisq; ita mulcet amicis:

Ne pete Dardaniam frustra Theti mergere classem.
 Fata uetant, ratus ordo deum, miscere cruentas
 Europæq; Asiæq; manus, consultaq; bella
 Iuppiter, & tristes edixit sedibus annos.
 Quem tu illic natum Sigeo in puluere? quanta
 Aspicies uictrix Phrygiarum funera maium?
 Cum tuus Acacides tepido modo sanguine Teucros
 Vndabit campos: modo crassa exire uetabit
 Flumina, & Hectoreo tardabit funere currus,
 Impelletq; manu nostros opera irrita muros
 Pelæa iam desiste queri, thalamosq; minores
 Credideris peperisse Ioui, nec inulta dolebis.
 Cognatis utere fretis, dabo tollere fluctus
 Cum reduces Danaï, nocturnaq; signa Caphareus
 Exeret, & dirum pariter queremus Phylsem.
 Dixerat. Illa graui uultum demissa repulsa,
 Quæ iam exire fretum: & raibus bellare parabat
 Iliacis, alios iterum commenta paratus,
 Tristis ad Aemonias detorquet brachia terras.
 Ter conata manu, liquidum ter gressibus aquor
 Reppulit, & niueas feriunt uada Thessala plantas.
 Latantur montes, & connubialia pandunt
 Antra sinus, lateq; deæ Sperchios obundat
 Obuius, & dulci uestigia circuit unda.
 Illa nihil gausa locis, sed cœpta fatigat
 Pectore consilia, & solers pietate magistra,
 Longeuum Chirona petit. Domus ardua montem
 Perforat, & longo suspendit Pelion arcu.
 Pars exhausta manu, partem sua ruperat atas

Signa

sem. Signa tamen, diuumq; tori, & quem quisq; sacraras
Accubitu, genioq; locus monstratur. at intra
Centauri stabula alta patent: non aqua nefandis
Fratribus Hic hominum nullos experia cruores
Spicula: nec irunca bellis genialibus Orni,
Aut consanguineos fractu crateres in hostes,
sed pharetrae insontes, & inania terga ferarum.
Hæc quoq; dum uiridis. Nam tunc labor unus incerni
Nosse saluiferas dubijs animantibus herbas,
Aut monstrare lyra ueteres Hæroas alumno.
Quem tunc uenatu rediturum in limine primo
Opperiens, properatq; dapes, largiq; serenat
Ignem domum. Tum uisa procul de littore mater
Nereis, erumpit syluis. Dant gaudia uires.
Notaq; desueto crepuit senis ungula campo.
Tunc blandus dextra, atq; imos summissus in armos
Pauperibus tectis inducit, & admonet antris.
Iamdudum tacito lustrat Thetis omnia uisu
Nec perpeffa moras: Vbi nam mea pignora Chiron?
Dixit ait: aut cur ulla puer iam tempora ducit
Te sine? num merito trepidus sopor? atraq; matri
Signa deum? magnos utinam mentita timores.
(Nanq; mihi infestis utero modo contuor enses)
Nunc planctu linere manus, modo in ubera senas
Ire feras. sæpe ipsa (nefas) sub inania natum
Tartara, & ad Stygios iterum fero mergere fontes.
Hos abolere metus magici iubet ordine sacri
Carpathius uates. puerumq; sub axe probato
Secretis lustrare fretis. ubi littora summa

Oceani, & genitor tepet illabentibus astris
 Pontus, ubi ignotis horrenda piacula diuis,
 Dona q̃; sed longum cuncta enumerare, uetor q̃;
 Trade magis, sic fata parens, neq; enim ille dedisset,
 Si molles habitus, & tegmina sœda fœueri
 Ausa foret: tunc ille refert, Duc optima queso
 Duc genitrix, humiliq̃; deos infinge precatu
 Non superant tua uota modum, placandaq̃; multum
 Inuidia est: non addo metum, sed uera faiebor,
 Nescio quid magnam (nec me patria omnia fallunt)
 Vis festina parat, tenerosq̃; superuenit annos.
 Olim ferre minas, & obire audita solebat
 Imperia, & nostris procul haud discedere ab antris.
 Nunc illum non Ossa capit, non Pelion ingens,
 Thessalica: ue niues, ipsi mihi saepe queruntur
 Centauri, raptasq̃; domos, abstractaq̃; coram
 Armenta, & campis semet, fluuij q̃; sugari.
 Insidias, & bella parant, tumidiq̃; minantur.
 Olim equidem argoos Pinus cum Thessala reges
 Huc ucheret, iuuenem Alciden, & Thesœa uidi,
 Sed iaceo: figit gelidus Nereida pallor.
 Ille aderat multo sudore, & pulvere maior.
 Autamen arma inter, festinatosq̃; labores,
 Dulcis adhuc uisu niueo natat ignis in ore
 Purpureus, fuluoq̃; nitet coma gratior auro.
 Necdum prima noua lanugine uertitur ætas,
 Tranquillaq̃; fæces oculis, & plurima uuln
 Mater inest: qualis lycia uenator Apollo
 Cum redit, & senis permutat plectra pharetris.

Forte

Forte latius adest (ò quantum gaudia formæ
 Adijciunt) sicut iam Pholoës sub rupe leanam
 Perculerat ferro, uacuisq; reliquerat antris
 Ipsam, sed catulos asportat, & incitat ungues.
 Quos tamen, ut fido genitrix in limine uisa est,
 Abijcit, exceptamq; audis circumligat ubris
 Iam grauis amplexu, iamq; æquus uerice matri.
 Insequitur magno iam tunc connexus amore
 Patroclus, tanisq; extenditur æmulus ælis
 Par studijs, æuiq; modis, sed robore dispar,
 Et tamen equali uisurus Pergama fato.
 Protinus ille subit rapido quæ proxima salta
 Flumina, sumantesq; genas, crinemq; nouauit.
 Fontibus Eurotæ, qualis uada Castor anhelò
 Inirat equo, sessumq; sui iubar excitat astri.
 Miratur, comitq; senex, nunc pectora mulcens,
 Nunc sortes humeros, angunt sua gaudia matrem.
 Nunc libare dapes, baccheaq; munera Chiron
 Orat, & attonitam uario oblectamine mulcens
 Elicit extremo chelyn, & solantia curas
 Fila mouet, leuiterq; expertas pollice chordas
 Dat puero, canit ille libens immania laudum
 Semina, qui tumida superari iussa nouerca
 Amphirryoniades, crudo quo Bebrycæ castu
 Obruerit Pollux, quanto circumdata nexu
 Ruperit Aegides Atmoi brachia tauri.
 Maternos in sine toros superisq; grauatum
 Pelion hic ficto risit Thetis anxia uulu.
 Vox trahit in somnos: saxo collabitur ingens

Centaurus blandisq; humeris se iniecit Achilles.
 Quamquam ibi fida parēs: assuetaq; pectora manuli,
 At Thetis undisonis per noctem in rupibus astant
 Qua nato secreta uelut, quibus abdere terris
 Destinat, huc, illuc, diuersa mente uoluit.
 Proxima sed studiis mulum Mauortia Thrace,
 Nec Macedum gens dura placet, laudumq; daturi
 Cecropidae stimulos, nimum opportuna carinis
 Sestos, Abydeniq; sinus: placet ire per altas
 Cycladas, hinc spreta Myconos, humilisq; Sériphos
 Et Lemnos non aqua uiris, atq; hospita Delos
 Gentibus, imbelli nuper Lycomedis in aula
 Virgineos cœtus, & litorea persona ludo
 Audierat, duros laxantem Aegæona nexus
 Iussa sequi, centumq; dei numerare catenas.
 Hæc placet, hæc timida tellus tutissima matri.
 Qualis uicino uolucris iam sedula partu
 Iamq; timens qua fronde domum suspendat inanem
 Prouidet hinc uentos, hinc anxia cogitat angues,
 Hinc homines: tandem dubie placet umbra, nonisq;
 Vix sterit in ramis, & protinus arbor amatur.
 Aliera consilio superest, tristemq; fatigat
 Cura deam: natum ipsa sinu complexa, per undas
 An magno Tritone ferat, uentosq; uolucres
 Aduocet, an pelago solitam Thaumantida pasci.
 Elicit inde fretis, & murice frenat acuto
 Delphinas bjuges, quos illi maxima Tethys
 Gurgite atlanteo pelagi sub ualle sonora
 Nutrerat, nullis uada per Neptunia glauca

Tantus

Tantus honor formæ, nandiq; potentia, nec plus
 Pectoris humani, iubet hos subsistere pleno
 Litore, ne nuda noceant contagia terræ.
 Ipsa dehinc toto resolutum pectore Achillem
 (Quis pueris sopor) æmonij de rupibus amri
 Ad placidas deportat aquas. Et iussa tacere
 Litorea: monstrat iter, totoq; effulserat orbe
 Cynthia: prosequitur dinam, celeresq; recursus
 Securus pelagi Chiron rogat, udaq; celat
 Lumina, Et abreptos oculis, iam iamq; latentes
 Erecto prospectat equo, quæ cana parumper
 Spumant signa fugæ, Et liquido perit orbita ponto.
 Illum non aliàs rediturum ad Thessala Tempe
 Iam tristis Pholoe, iam nubilus ingemuit Othrys.
 Et tenuis Sperchios aquis, speluncaq; docti
 Muta senis: querunt puerila carmina Fauni,
 Et sperata diu plorant connubia nymphae.
 Iam premit astra dies, humilisq; ex aequore Titam
 Rorantes euoluit equos, Et ab æthere magno
 Sublatum curru pelagus cadit, at uada mater
 Scyria iamdudum fluctus emensa tenebat.
 Exierantq; iugo fessi Delphines herili.
 Cum pueri tremefacta quies, oculiq; iacentis
 Infusum sensere diem, stupet ære primo
 Quæ loca? qui fluctus? ubi Pelion? omnia uersat.
 Atq; ignota uidet, dubitatq; agnoscere matrem.
 Occupat illa manu, blandeq; effata pauemem:
 Si mihi chare puer thalamos fors æqua dedisset,
 Quos dabat, æthereis ego te complexa tenerem

Sidue

*Sidus grande plagis, magniq; puerpera cœli,
 Nil humiles Parcas, terrenaq; fata uererer.
 Nunc impar tibi nate genus, praeclusaq; leti
 Târū matre uia est. Quin nūc metuenda propinquā
 Tempora, & extremis admotā pericula metis.
 Cedamus, paulumq; animos summittere uiriles,
 Atq; habitus dignare meos si lydia dura
 Pensa manu, mollesq; tulit Tirynihus hastas,
 Si decet aurata Bacchum uestigia palla
 Verrere, uirgineos si Iuppiter induit artus,
 Nec magnum ambigui fregerunt Caneā sexus,
 Has sine (quaso) minas, nuncnq; exire malignum,
 Mox iterum campos, iterum centaurica reddam
 Lustra tibi: per ego hoc decus, & uentura iuuentū
 Gaudia, si terras humilemq; experta maritum
 Te propter, si progenitum Stygis amne seuro
 Armaui (totumq; uinam) cape tuta parumper
 Tegmina, nil nocitura animo: cur ora reducis?
 Quid ue parant oculi? pudet hoc mutescere cultus!
 Per te chare puer, cognata per aquora iuro,
 Nesciet hoc Chiron sic horrida pectora tractat,
 Nequicquam mulcens, obstat genitorq; roganti,
 Nuiritorq; ingens: & cruda exordia magnæ
 Indolis, effræne tumidam uelut igne iuuenta
 Si quis equum primus summittere tentet habenis,
 Ille diu campis fluuijsq; & honore superbo
 Gausus, non colla iugo, non aspera præbet
 Ora lupis, dominiq; negat capitiuus inire
 Imperia, atq; alios miratur discere cursus.*

Quis deus attonitæ fraudes, æstumq; parenti
 Comulit? indocilem quæ mens detraxit Achillem?
 Palladi litoreæ celebrabat Scyros honorem
 Forte diem, placidoq; satæ Iycomede sorores
 Luce sacra (pariis quæ rara licentia) muris
 Exierant, dare ueris opes, diuq; seueras
 Fronde ligare comas, & spargere floribus hastam.
 Omnibus eximium formæ decus, omnibus idem
 Culus, & expleto teneri iam sine pudoris
 Virginitas matura toris, animiq; iuuentes.
 Sed quantum uirides pelagi Venus addita Nymphas
 Obruit, aut humeris quantum Diana relinquit
 Naiades, effulget tantum regina decori
 Deidamia chori, pulchrisq; sororibus obstat.
 Illius è roseo flammatur purpura uultus,
 Et gemmis lux maior inest, & blandius aurum.
 Atq; ipsi par forma deæ: si pectoris angues
 Ponat, & exempta placetur casside uultus,
 Hanc ubi ducentem longe socia agmina uidit
 Trux puer, & nullo temeratus pectora motu
 Dirigit, totisq; nouum bibit osibus ignem.
 Nec laetæ huius amor, sed fax uibrata medullis
 In uultus, atq; ora redit, lucemq; genarum
 Tingit, & impulsam tenui sudore pererrat,
 Lactea Massagete ueluti cum pocula fuscant
 Sanguine puniceo, uel ebur corrumpitur ostro.
 Sic uariis manifesta notis, palletq; rubetq;
 Flamma recens, eat, atq; ultro serus, hospita sacra
 Discutiat turbe securus, & immemor aui,

Nipud

Ni pudor, & iuncta teneat reuerentia matris.
Ut pater armeni quondam, rectorq; futurus,
Cui nondum toto peraguntur cornua gyro,
Cum sociam pastus niueo candore iuuentam
Aspicit, ardescunt animi, primusq; per ora
Spumat amor, spectant hilares, optantq; magistri
Occupat arrepto iam tempore conscia mater.
Hos ne inter simulare choros, & brachia ludo
Nectere, Nate graue est? gelida quid tale sub ossa,
Peliacisq; iugis? o si mihi iungere curas,
Atq; alium portare sinu contingat Achillem:
Mulcet, latusq; rubet, uisusq; superbos
Obliquat, uestesq; manu leuiore repellit.
Aspicit ambiguum genitrix, cogniq; ualentem,
Innectiq; sinus, tunc colla rigentia mollit,
Submittiq; graues humeros, & fortia laxat
Brachia, & impexos certo domat ordine crinet,
Ac sua dilecta cernice monilia transfert,
Et picturato cohibet uestigia limbo.
Incessum, motumq; docet, fandi q; pudorem.
Qualiter arificis uictura pollice, cera
Accipiunt formas, ignemq; manumq; sequuntur.
Talis erat diuæ natum mutantis imago.
Nec luctata diu, superest, nam plurimus illi
Inuicta uirtute decor, falli q; tuentes
Ambiguus, tenuiq; latens discrimine sexus.
Procedunt, iterumq; monet, rursusq; saugat
Blanda Thetis: Sic ergo gradus, sic ora, manusq;
Nate ferēs, comitesq; modis imitabere fictis,

Ne te suspectum molli non misceat aula
 Rector, & incepti pereant mendacia furti.
 Dixit, & admoto non cessat comere tactu.
 Sic ubi uirginis Hecate lassata pharetris,
 Ad patrem fratremq; redit, comes heret eunti
 Mater, & ipsa humeros, exertaq; brachia uelat:
 Ipsa arcum, pharetramq; locat, ueste q; latentes
 Diducit sparsosq; studet componere crines:
 Proinus aggreditur regem, atq; ibi testibus aris
 Hanc tibi, ait, nostri germanam rector Achillis
 (Non'ne uides ut torua genas, equandaq; fratri?)
 Tradimus, arma humeris, arcumq; animosa petebas
 Ferre, & amazonio connubia pellere ritu.
 Sed mihi curarum satis est pro stirpe uirili.
 Hæc calathos, & sacra serat: tu frange regendo
 Indocilem sexumq; tene dum nubilus ætas,
 Soluendusq; pudor, ne' uic exercere proteruas
 Gymnadas, aut lustris nemorum concede uagari.
 Imus ale, & similes inter seclude puellas.
 Lituore præcipue, portuq; arcere memento.
 Vidisti modo uela Phrygum iam mutua iura
 Fallere, transmissæ pelago didicere carinæ.
 Accedit dictis pater ingenioq; parentis
 Occultum Acaciden (quis diuum fraudibus obstei?)
 Accipit, uliro etiam ueneratur supplice dextra.
 Et grates electus agit, nec turba piarum
 Scyriadam cessat nimio defigere uisu
 Virginis ora nouæ, quantum ceruice comisq;
 Eminet, quantumq; humeros, ac pectora fundat.

Dehinc sociare choros, castisq; accedere sacris.
 Hortantur, ceduntq; locum, & contingere gaudent.
 Qualiter idaliæ volucres, ubi molliu frangunt
 Nubila, iam longum cœloq; domoq; gregatæ.
 Si iunxit pennas, diuersoq; hospita tractu
 Venit avis, cunctæ primum mirantur, & horrent.
 Mox propiusq; uolant, sociam iamq; ære in ipso
 Paulatim fecere suam, plausuq; secundo
 Circumeunt hilares, & ad alta cubilia ducunt.
 Digreditur multum cunctata in limine mater
 Dum repetit monitus, arcanaq; murmura figis
 Auribus, & tacito dat uerba nouissima uotis.
 Tunc excepta freto longe ceruice reflexa
 Abnatat, & blandis affatur littora uerbis:
 Chæra mihi Tellus, magnæ cui pignora curæ,
 Depositumq; ingens, timido commissimus astu,
 Sis felix, taceasq; precor, quo more iacebat
 Creta Rheæ, te longus honos, æternaq; cingent
 Tempia, nec instabili fama superabere Delo.
 At uenis, & sacra fretis, interq; uad-sas
 Cyclâdas, egeæ frangunt ubi saxa procelle,
 Nereidum tranquilla domus iurandaq; nautis
 Insula, ne solum danaas admitte carinas,
 Te precor, hic thiasos tantum, nihil utile bellis.
 Hic famam narrare doce: dumq; arma parantur
 Dorcea & alterum Mæuors interfurit orbem,
 (Cedo equidem) sit uirgo p̃j Lycomedis Achilles.
 Interea meritos ulirix Europa dolores
 Dulcibus armorum furijs & supplice regum

Conquestu flammata mouet quippe ambit *Airides*
 Ille magis, cui nupta domi, facinusq; relatu
 Asperat iliacum, captam sine *Marte*, sine armis
 Progeniem cœli, *Sparta*q; potentis alumnam,
 Iura, fidem superos: una calcata rapina.
 Hoc sedus *Phrygium* hæc gemina cōmercia terra.
 Quid maneat populos, ubi tanta iniuria primos
 Decrassata duces? cōeunt gens omnis, & ætas.
 Nec tantum exciri bimari quos *Isthmia* uallo
 Clausura, nec undisonæ quos circuit umbo *Malea*.
 Sed procul ammoti *Phrisci*, qua semita iungi
*Europam*q; *Asiam*q; uetat, quasq; ordine gentes
 Litore abydeno maris alligat unda superni.
 Feruet amor belli, concussusq; erigit urbes.
Acha domant *Temese*, quatitur nivalibus ora
Eubois, innumera resonant incude *Mycena*.
Pisa nouat curru, *Nemee* dat terga ferarum.
Cirrho sagittiferas certat stipare pharetras,
Lerna graues clypeos casis uestire iuuençis.
 Dai bello pedites *Etolus*, & asper *Acarnan*
Argos agit turmas, uacuantur pascua *Ditis*
Arcadie, franat celeres *Epiros* alumnos.
Phocis, & *Aonie* iaculis rarefcitis umbra.
 Murorum tormenta *Pylos*, *Messena*q; tradunt.
 Nulla immanis humus, uelluntur postibus altis
 Arma olim dimissa patrum flammisq; liquecunt
 Dona deum, raptum superis *Mars* effirat aurum.
 Nuq̃ umbrae ueteres, minor *Othrys*, & ardua fidus
Taygeta, exuti uiderunt aëra montes.

Iam natat omne nemus, caduntur robora classi.
 Sylua minor remis, ferrum laxatur ad usus
 Innumeros, quod rostra liget, quod muniat arma,
 Belligeros quod frenet equos, quod mille carenis
 Squallentes neſſat tunicas, quod ſanguine ſumet,
 Vulneraſq; alta bibat, quod conſpirant ueneno
 Impellat mortes, tenuantiq; humentia ſaxa
 Atritu, & nigris addant mucronibus iras.
 Nec modus, aut arcus lentare, aut fundere glandes
 Aut torrere ſudes, galeaſq; attollere conis.
 Hos inter motus pigram gemit ora quietem
 Theſſalis, & geminis incuſat ſata querelis,
 Quod ſenior Peleus, nec adhuc maturus Achilles,
 Iam Pelopis terras grauiumq; exhauſerat orbem
 Precipitans in tranſtra uiros inſanius equoſq;
 Bellipotens feruent portus & operta carinis
 Stagna, ſuaſq; hyemes claſſes promota, ſuoſq;
 Attollit fluctus, ipſum iam puppibus aquor
 Deſicit, & totos conſumunt carbaſa uentos.
 Prima rates danaas Hecateia congregat Aulis
 Rupibus expoſitis, longiq; crepidine doſi
 Euboicum ſcandens Aulis mare, littora mulium
 Montiuaſſæ dilecta deæ iuxtaq; Caphareus
 Latratum pelago tollens caput ille pelagæ
 Ut uidit tranſſare rates ter monte ter undis,
 Intonuit, ſeu, æq; dedit præſagia noctis.
 Cœtus ibi armorum, Troiæ fatalis, ibi ingens
 Iuratur bellum, donec Sol annuus omnes
 Conſciceret metas: ſum primum Græcia uires

Contemplata suas: tunc sparsa, ac dissona moles.
 In corpus, uulsumq; coit, & rege sub uno
 Disposita est. Sic corna serus indago latentes
 Claudis, & admotis paulatim cassibus arctat.
 Ille ignem sonitumq; pauent, diffusaq; liquunt
 Atria, miranturq; suum decrescere montem,
 Inq; uicem stupere greges socioq; timore
 Mansuescunt, simul hirtus aper, simul Vrsa, lupusq;
 Cogitur, & captos contemnit Cerua: Leones.
 Sed quanquam gemini pariter sua bella capebant
 Aridae, famamq; auidi uiruite paternam
 Tydides, Sthenelusq; premant nec cogitet annos
 Antilochus septemq; Ajax umbone coruscat
 Armeni greges, atq; equum montibus orbem
 Consilijs, armisq; uigil conuendat Ulysses,
 Omnis in absentem belli manus ardet Achillem.
 Nomē Achillis amant, & in Hectora solus Achilles
 Poscitur, illum unum Teucris, Priamoq; loquantur
 Fatalem, quis enim Aemonijs sub uallibus aliter
 Creuerit, effossa reptans niue? cuius ab ortu
 Cruda rudimenta, & teneros formauerit annos
 Centaurus? patrū propior cui linea cœli?
 Quem uel alium ad stygios tulerit secreta per annes
 Nereis? & pulchros ferro perstrinxerit artus?
 Hæc graia castris ierant, traduntq; cohortes,
 Cedit turba ducum, uinciūq; haud mœsta facietur.
 Sic cum palantes Phlegraea in castra coirent
 Cœlicolæ, iamq; Odrysiam Graduius in hastam
 Surgeret, & libyco Tritonia tolleret angues,

Ingentemq; manu curuaret Delius arcum.
 Stabat anhele meum solum Natura tonantem
 Respiciens, quando ille hyemes, tonitrusq; uocaret
 Nubibus, igniferam quæ fulmina posceret Aetnam.
 Atq; ibi dum mixta uallati plebe suorum
 Et maris, & belli consultant tempora reges,
 Increpitans magno Patem Calchanta tumultu,
 Protesilaus ait (nanq; huic bellare cupido
 Precipua, & prima tam tunc data copia mortis.)
 O nimium Phœbi iripodumq; oblite tuorum
 Thestoride, quando ora deo possesita monebis
 Iustius? aut quando Parcarum occulta recludes?
 Cernis ut ignotum cuncti stupeantq; petantq;
 Acacidem? sordet uulgo Calydonius Heros,
 Et magno genitus Telamone, Ajaxq; secundus,
 Nos quoq; sed Mauors arreptaq; Troia probabunt.
 Illum neglectis (pudet heu) ductoribus, omnes
 Belligerum ceu numen amant, dic ocyus, aut cur
 Sertæ comis, & mutus honos, quibus abditus oris,
 Quæ ue inbes regione peti, nam fama nec antris
 Chironis, patria nec degere Pelæos aula.
 Eia, rumpe deos, & fata latentia laxa,
 Laurigerosq; ignes, si quando auidiſſimus hauri,
 Arma horrenda tibi seuosq; remisimus enses,
 Nunquam has imbelles galea uolabere uitas,
 Sis felix numeroq; ducum præstantior omni,
 Si magnam Danaïs per te potiendus Achillem,
 Tandudum trepido circumfert lumina motu,
 Intrantemq; decum primo pallore fatetur

Theſtorides, mox igne genas, & ſanguine torquens.
Nec ſocios, nec caſtra uidet ſed cæcus, & amens
Nunc ſuperum magnos deprendit in æthere cœlus,
Nunc ſagax affatur aues, nunc dira ſororum
Licia, thuriſeras modo conſulit anxius aras,
Flammariūq; apices rapit, & caligine ſacra
Pafciur, exiliunt crines, rigiduq; laborat
Vuta comis, nec colla loco, nec in ordine grefſus.
Tandem ſeſſa tremens longis magniſſibus ora
Soluit, & oppoſitum uox eluctata ſurorem eſt:
Quò rapis ingentem magni Chironis alumnū
Fœmineis Nerei dolis? huc mitte, quid auferſ?
Non patiar, meus iſte meus, tu diua proſundi.
Et me Phœbus agit: latebris quibus abdere tentas
Euerſorem Aſiæ: uideo per Cycladas altas
Attonitam, & turpi quærentem littora furto.
Occidimus, placuit Lycomedis conſcia tellus.
O ſcelus, en fluxa ueniunt in pectora ueſtes.
Scinde puer ſcinde, & timide ne crede parenti.
Hei mihi raptus abiit quæ nã procul improba uirgo?
Hic nutante gradu ſteit, amiſſisq; furoris
Viribus, ante ipſas tremefactus corruit aras.
Tunc heretem Ithacum Calydonius occupat Heros,
Nos uocat iſte labor, neq; enim comes ire reuſo,
Si te cura trahit: licet ille ſonantibus antris
Tethyos aduerſa gremioq; prematur aquoſo
Nereos, inuenies in tantum prouidus aſtu,
Tende animum uigilem ſecundumq; erige pectus.
Nam te quis uatum dubijs in caſibus auſit

Fata uidere prior? subiit gaudius *Vlysses*:
Sic *Deus* omnipotens firmet, sic annuat illa
Virgo paterna tibi sed me spes lubrica uersat.
Grande equidē armatū est castris inducere *Achillē*.
Sed si fata negent, quā sœdum ac triste reuerii.
Vota tamen *Danaum* non intentata relinquam.
Iamq; adeo aut aderit mecum *Peleius Heros*
Aut uerū penitus laet, & sine *Apolline Calchas*,
Conclamant *Danai* stimulatq; *Agamēno* uolentes,
Laxantur cœtus resolutaq; murmure leto
Agmina discedunt. Quales iam nocte propinqua
E' pastu referuntur apes, uel in antra reuerii
Melle nouo gravidus mitis uidet *Hybla* catervas.
Nec mora: iam dextiras *Ithacesia* carbasus auras
Poscit, & in transtris hilaris sedere iuuenius.
At procul occultum falsi sub imagine sexus
Acaciden furto iam nouerat una latentem
Deidamia uirum sed operta conscia culpa
Cuncta pauet, tacitasq; putat sentire sorores.
Nanq; ut uirgineo stetit agmine clarus *Achilles*,
Exoluitq; rudem genitrix digressa pudorem,
Protinus elegit comitem (quanquam omnis in illum
Turba coit) blandaq; nouas nil tale timenti
Admonet insidias: illam sequiturq; premitq;
Improbis, illam oculis, iterumq; iterumq; resumit.
Nunc nimius lateri non euitantis adheret.
Nunc lenibus seruis, lapsis nunc sponte canistris,
Nunc ihyrso parcente seruit. modo dulcia nota
Fila lyra, tennesq; modos, & carmina monstrat

Chironis, duciq; manum, digitosq; sonant
 Infingit cithara nunc occupat ora canentis,
 Et ligat amplexus, & mille per oscula laudat.
 Illa libens discit, quo uertice Pelion, & quis
 Aeacides: pueriq; audium nomen & actus
 Assidue stupet, & praesentem canit Achillem.
 Ipsa quoq; & ualidos proferre modestius artus,
 Et tenuare rudes attrito pollice lanas
 Demonstrat, reficiq; colos, & perdita dura
 Pensa manu, uacisq; sonant, pondusq; tenentis.
 Quodq; fugit comites, nimio quod lumine sese
 Figat, & in uerbis intempestiuus anhelet.
 Miratur: iam iamq; dolos aperire parantem,
 Virginea lenitate fugit, prohibetq; fateri.
 Sic sub matre Rhea iuuenis regnator Olympi
 Oscula secura dabat insidiosa sorori
 Frater adhuc, medijs donec reuerentia cessit
 Sanguinis, & uersos germana expauit amores.
 Tandem detecti timida Nereidos astus,
 Lucus Agenorei sublimis ad orgia Bacchi
 Stabat, & admissum coelo nemus huius in umbræ
 Alternum reuocare pia trieterica matres
 Consuerant, scissumq; pecus, terraq; reuulsas
 Ferre trabes, gratosq; Deo prestare furores.
 Ite procul ire mares: iterat praecepta uerendus
 Ductor, inaccessumq; uiris edicunt antrum.
 Nec satis est: stat fine dato metuenda sacerdos,
 Exploratq; aditus: nequis temerator oberret
 Agmine saemineo, taciuss subrisit Achilles

illum uirginē ducentem signa cateruē,
Magnaq; difficili soluentem brachia motu,
(Et sexus pariter decet, & mendacia matris)
Mirantur comites, nec iam pulcherrima turba
Deidamia sua, tantumq; admota superbo
Vincitur. *Acacide*, quantum premui ipsa sorores.
Vi uero à tereti demisit *Nebrida* collo,
Errantesq; sinus cdera collegit, & alte
Cinxit purpureis flauenti tempora uittis,
Vibrantq; graui redimitum missile dextra,
Attonito stat turba metu, sacrisq; relictis
Illum ambire libet, pronosq; attollere uultus,
Talis ubi ad *Thebas* uultumq; animumq; remisit
Euius, & patrio satiauit pectora luxu,
Serta comis, mitramq; leuat: *Thyrsumq;* uirentem
Armat, & hostiles inuasit fortior *Indos*.
Scandebat roseo medijs fastigia cœli
Luna iugo, totis ubi somnus inertior alis
Defluit in terras, mutumq; amplectitur orbem,
Consedere chori, paulumq; exercita pulsus
Aera tacet: ientro cum solus ab agmine *Achilles*
Hæc secum, Quo'nam timida commenta parentis
Usq; serēs? primumq; imbelli carcere perdes
Florem animi? non tela licet *Mauorica* dextra?
Non trepidus agitare seras? ubi campus? & amnes
Aemonij? quaris? ne meos *Sperchie* natatus?
Promissusq; comas? an desertoris alumni
Nullus honos? stygiasq; procul iam raptus ad undas
Dico? & orbatu plangit mea funera *Chiron*?

Tu nunc tela manu nostros tu dirigis arcus,
Nutritosq; mihi scandis Patrocle iugales,
Ast ego pampineis diffundere brachia Thyrsis,
Et tenuare colos (pudet heu, tadeiq; fateri)
Iam scio, quinetiam dilecta uirginis ignem,
Aequanamq; facem capius, noctesq; diesq;
Disimulatus? quo'nam usq; preces urentia pectus
Vulnera? teq; mare (pudet heu) nec amore probaris?
Sic an, & densa noctis gausus in umbra
Tempestiuat suis torpere silentia furtis,
Vi positur uotis, & toto pectore ueros
Admouet amplexus, risit chorus omnis ab alto
Astrorum, & tenera rubuerunt cornua Lunæ,
Illa quidem clamore nemus, montemq; repleuit,
Sed Bacchi comites discussa nube soporis
Signa choris indicta putant fragor undiq; notus
Tollitur. & Thyrsos iterum uibrabat Achilles.
Ante tamen dubiam uerbis solatur amicis:
Ille ego (quid trepidas?) genui quem cœrula mater
Pelæacis syluis, niuibuscq; immisit alendum
Thessalicis, neq; ego hos cultus, aut sæda subissim
Tegmina: ni primo te uisa in litore, cessi
Te propter, tibi pensa manu, tibi mollia gesso
Tympana: quid defles magno nuius addita ponto?
Quid gemis ingentes cœlo paritura nepotes?
Sed pater ante igni ferroq; excisa iacebit
Scyros, & in tumidas ibunt hæc uersa procellas
Mœnia, quàm seuo mea in connubia perdas
Funere: non adeo parebimus omnia matri.

Vade.

*Vade sed arreptum iaceas, celesq; pudorem.
 Obstupuit tantis regina exterrita monstis.
 Quamquam olim suspecta fides, & comminus ipsum
 Horruit, & multum facies mutata fuentis.
 Quid faciat? casus ne suos ferat ipsa parentis?
 Scq; simul iuuenemq; premar, fortassis acerbis
 Hauserum poenas? & adhuc in corde manebat
 Ille diu deceptus amor: silet agra, premiūq;
 Iam commune nefas, unam placet addere furtis
 Altricem faciant: precibus que uicta duorum
 Annuit, illa astu tacito raptumq; pudorem,
 Surgenemq; uerum, atq; egros in pondere menses
 Occuluit, plenis donec stata tempora metis
 Astulit, & parius index Lucina resoluit.*

P. PAPINII STATII

ACHILLEIDOS LIBER

SECVNDVS.

I Amq; per aegaeos ibat Laertia fluctus
 Puppis, & innumera mutabant Cycladas aure.
 Iam Paros, Olearosq; latens, iam radiat alta
 Lemnos, & à tergo decrescit Bacchica Naxos.
 Ante oculos crescente Samo, iam Delos opacas
 Aequor: ibi celsa libant carchesia puppe,
 Responsiq; fidem, & uerum Calchantia precantur.
 Audiit Arcitenens, Zephyrumq; è uertice Cynithi
 Impulit, & dubijs pleno dedit omina uelo.
 It pelago secura ratis: quippe alta tonantis
 Iussa, Thecin certas fatorum enervare leges,

Arcebant agram lacrymis, ac multa gementem,
 Quid non erueret pontum, uentisq; fretisq;
 Omnibus inuasum, iam tunc sequeretur *Vlysses*.
 Franzebat radios humili iam pronus Olympo
 Phœbus, & Oceani penetrabile latus anhelis
 Promittebat equis, cum se s' opulosa leuauit
 Scyros, in hanc totos emisit puppe rudentes
 Dux *Lærtiades*: sociosq; resumere pontum
 Imperat, & remis *Zephyros* supplere cadentes.
 Accedunt iussi: magis indubitata magisq;
 Scyros erat, placidiq; super *Tritonia* custos
 Littoris. Egressi numen uenerantur amica
 Actolusq; *Ithacusq;* Deæ: tum prouidus *Heros*
 Hospita ne subito terrerent mœnia cœtu,
 Puppe iubet remanere suos: ipse ardua fido
 Cum *Diomede* perit, sed iam præuenerat arcis
 Littorē & seruator *Abas*: ignotaq; regi
 Ediderat (sed *Graia* tamen) succedere terris
 Carbasia: procedunt, gemini ceu fœdere iuncto
 Hyberna sub nocte *Lupi*, licet & sua pulset,
 Natorumq; fames: penitus rabiemq; minasq;
 Dissimulant: humilesq; meant, ne nuntiet hostes
 Cura canum, & trepidos moneat uigilare magistros.
 Sic segnes Héroes eunt, campumq; patentem
 Qui medius portum, celsamq; interiacet urbem
 Alternò sermone serunt: prior occupat acer
Tydidēs: Qua nunc uerum ratione paramus
 Scrutari? nanq; ambiguo sub pectore quiddam
 Verso, quid imbelles thyrsos mercatus, & ara,

Urbibus in medijs? Baccheaq; terga, mitrasq;
 Huc tuleris? uarioq; aspersus Nebridas auro.
 His'ne graue Phrygib', Priamoq; armatus Achille?
 Illi subridens Ithacus paulam ore remisso,
 Hec tibi, uirginea modo si Lycomedis in aula
 Fraude latens, ultro confissam in praelia ducunt
 Peliden: tu cuncta citius de puppe mememo
 Ferre, ubi tempus erit, clypeumq; ijs iungere donis,
 Qui pulcher signis, auroq; asperrimus ardet,
 Hec sat erunt, tecum lituo bonus adsit Agyries,
 Occultamq; tubam tacitos apporet in usus.
 Dixerat, atq; ipso portarum in limine regem
 Cernit, & ostensa pacem praefatur oliua:
 Magna(reor) pridem uestras peruenit ad aures
 Fama trucidis belli regum placidissime: quod nunc
 Europamq; Asiamq; quatit, si nomina queras
 Huc praelata ducum: fidi quibus ultor Arides.
 Hic tibi quem tanta meliorem stirpe creauit
 Magnanimus Tydius. Ithacis ego ductor Ulysses.
 Causa uis (meuam quid enim tibi cuncta sateri,
 Cum Graius notaq; fide celeberrimus unus?)
 Explorare aditus, inuisaq; littora Troie,
 Quid ne parent medio sermone intercipit ille.
 Annucit Fortuna precor, dextriq; secundent
 Ista Dei nunc hospitio me lecta piumpq;
 Illustrate lauem simul intra limina ducit.
 Nec mora: iam mensus famularis turba, torosq;
 Instruit, interea uisu perlustrat Ulysses,
 Scrutaturq; domum, si qua uestigia magne

Virginis, aut dubia facies suspecta figura,
 Porcibusq; uagis errat, totosq; penates
 Ceu miretur adu, uelut ille cubilia prae de
 Indubitata tenens mulio legit arua Molosso
 Venator, uideat donec sub frondibus hostem
 Porrectum somno, positosq; in cessante dentes,
 Rumor in arcana iamdudum perstrepiit aula
 Virginibus qua fida domus, uenisse Pelasgos
 Ductores, Graiamq; ratem, sociosq; receptos,
 Iure pauent aliae: sed uix noua gaudia celas
 Pelides, audiusq; nouos Heroas, & arma
 Vel talis uidisse cupit: iamq; atria seruent
 Regali strepitum, & picto discumbitur ostro.
 Tum pater ire iubet natas, comitesq; pudicas
 Natarum, subeunt quales Aeolide ripa
 Cum scythicas rapuere domos, & capta Getarum
 Moenia suppositis epulantur Amazones armis.
 Tum uero intentius uulius, ac pectora Vlysses
 Praebat uisu, sed nox, illataq; fallunt
 Lumina, & exemplo latuit mensura iacentis,
 Et tamen erectumq; genas, oculisq; uagantem,
 Nullaq; uirgines seruantem signa pudoris,
 Desigit, comitiq; obliquo lumine monstrat.
 Quid nisi precipitem blando complexa moneret
 Deidamia sinu, nudataq; pectora semper,
 Exertasq; manus humerosq; in ueste teneret,
 Et prodire toris, & poscere uina uetaret
 Sapius, & fronti crinale reponeret aurum,
 Argolicis ducibus iam tunc paruisset Achilles.

Vi placata fames, epulis bis, terq; repostis,
Rex prior all-quitur, paterisq; inuitat Achivos:
Inuideo uestris (fueor) decora in lyia gentis
Argolice, coeptis uitam mihi fortior atas,
Qua; fuit Dolopas cum Scyria litora adortos,
Perdomui, fregiq; uadis, qua; signa triumphi
Vidiſtis celfus murorum in fronte carinas.
Saltem si soboles aptam quam mittere bello
Possem, plena forent mihi gaudia, nanq; iuuarem.
Nunc ipsi uiresq; meas, & chara uidetis
Pignora, quando nouos dabit hac mihi turba nepotes.
Dixerat, & solers arrepto tempore Vlyſſes,
Haud spernenda cupis, quis enim non uisere gentes
Innumeras, uariosq; duces, atq; agmina regum
Ardeat? omne simul roburq; decusq; potentis
Europæ, meritos uliro iurauit in enses.
Rura, urbesq; uacant, monies spoliatiuius alios,
Omne fretum longa uelorum obtexitur umbra.
Arma patres tradunt, ruit irreuocata iuuentus.
Non aliis unquam tante data copia fame
Fortibus, haud campo maiore exercita Virius.
Aspiciunt intentum, uigiliq; hac aure irahentem
Cum paucant alie, demissaq; lumina flectant
Atq; iterat, Quisquis proauis & gente superbus,
Quisquis equo, iaculoq; potens, qui prænalei arcu
Omnis honos illic, illic ingenia certant
Nomina, uix timide matres, uix agmina cessant
Virginea, hic multum steriles damnatus in annos.
Inuisusq; Deis, si quem hac noua gloria segnem

Præterit, exisset stratis, nisi prouida signo
 Deidamia dato, cunctas hortata sorores
 Liqueisset mensas, ipsam complexa, sed hæret
 Respiciens Ithacum, cætuq; nouissimus exit.
 Ille quidem incepto paulum sermone remisit
 Pauca tamen iungens. At tu tranquillus in alta
 Pace mane, charisq; para connubia natis.
 Quas tibi fidereis diuarum uulnibus equas
 Sors dedit, ut me olim tacitum reuerentia tangit,
 His decor est formæ species permixta uirili.
 Occurrit genitor, quid si bacchæa ferentes
 Orgia? palladias, aut circum uideris aras?
 Et dabimus, si forte nouus cunctabitur Ausser.
 Excipiunt cupidi, & tacitis spes addita uotis.
 Cætera depositis Lycomedis regia curis
 Tranquilla sub pace silet, sed longa sagaci
 Nox Ithaco, lucemq; cupit, somnoq; grauat.
 Vix dum exorta dies, & iam comitatus Agyræ
 Tydides aderat, prædictaq; dona ferebat.
 Nec minus egressæ thalamis, Scyriades ibant
 Ostentare choros, promissaq; sacra uerendis
 Hospitiibus. nitet ante alias regina, comesq;
 Pelides, Qualis ficule sub rupibus Aetnæ
 Naiades ætneas inter Diana, feroxq;
 Pallás, & Elysij lucebat sponsa Tyranni.
 Tamq; mouent gressus, thyasis Ismenia Buxus
 Signa dedit, quater æra Rheæ, quater Euia pulsant
 Terga manu, uariosq; quater legere recursus.
 Tunc thyrsos pariterq; leuant, pariterq; reponunt,

*Multipliantq; gradu, modo quo Curetes in actu,
Quoq; pij Samothraces eunt, nunc obuia uerse
Pectine amazonio, modo quo citat orbe Lacenas
Delia, plaudentesq; suis intorquet Amyclis,
Tunc quoq; precipue iam iam manifestus Achilles,
Nec seruare uices, nec iungere brachia curat.
Tunc molles gressus, tunc aspernatur amictus
Plus solito, rumpitq; choros, & plurima turbat.
Sic indignantem thyrsos, acceptaq; matris
Tympana, iam tristes spectabant Penthea Theba
Soluuntur laudata cohors, repetuntq; paterna
Limina, ubi in media iamdudum sedibus aule,
Munera uirgineos uisus tractura locarat
Tydides, signum hospitij, pretiumq; laboris,
Hortaturq; legant, nec Rex placidissimus arcet.
Heu simplex, nimiumq; rudis, qui callida dona,
Graiorumq; dolos, uariumq; ignorat Vlysem.
Hinc alia, quas sexus iners, naturaq; ducit
Aut teretes thyrsos, aut respondentia tentant
Tympana, gemmatis aut cingunt tempora uittis,
Arma uident, magnoq; putant donata parenti.
At serus Aeacides radiantem ut cominus orbes
Celatum pugnis senis, & forte rubentem
Bellorum maculis, & accliuem conspicit hastam,
Infremuit, torfitq; genas, & fronte relictæ
Surrexere comæ, nusquam mandata parentis,
Nusquã occultus amor, totoq; in pectore Troia est.
Ut leo, materno tum raptus ab ubere mores
Accepit, pectiq; iubas, hominemq; uereri.*

*Edidicit, nullasq; ruit nisi iussus in iras,
Si semel aduerso radiauit lumine ferrum
It iurata fides, domitorq; inimicus, in illum
Prima fames, timidoq; pudet seruire magistro.
Ut uero accessit propius, luxq; amula uultum
Reddidit, & similem tandem se uidit in auro,
Horruit, erubuitq; simul. Tunc acer Vlysses
Admotus lateri summissa uoce, quid heres
(Scimus ait) tu semiseri Chironis alumnus,
Tu coeli, pelagiq; nepos? te dorica classis,
Te tua suspensis expectat Gracia signis,
Ipsaq; iam dubijs nutant tibi Pergama muris.
Eia age, rumpe moras, sine perfida palleat Ida,
Et inuet hac audire patrem, pudeatq; dolosam
Sic pro te timuisse Thein. iam pectus amictu
Laxabat, cum grande tuba (sic iussus Agyries)
Insonuit, fugiunt disiectis undiq; donis,
Implorantq; patrem, commotaq; praelia credunt.
Illius intacte ceciderunt pectore, uestes.
Iam clypeus, breuiorq; manu consumitur hasta.
Mira fides, Ithacumq; humeris excedere uisus,
Aetolumq; ducem, tantum subita arma, calorq;
Marius, horrenda confundit luce penates,
Immanisq; gradu, cum protinus Hectora poscens
Stat medius trepidante domo. Peleia uirgo
Queritur, ast alia plangebatur parte relictos
Deidamia dolos, cuius cum grandia primum
Lamenta, & notas accepit pectore uoces,
Hæsi, & occulto Virtus infracta calore.*

Dimittit clypeum, regisq; ad lumina uersus,
Aitonitum fatis, inopinaq; monstra pauentem,
Sicut erat medijs Lycomedem affatur in armis:
Me tibi chare pater (dubium dimitte timorem)
Me Thetis alma dedit, te pridem tanta manebat
Gloria, quasitum Danaïs tu mittis Achillem
Gratior & magno (si fas dixisse) parente,
Et dulci Chirone mihi, sed corda parumper
Huc aduerte libens, atq; has bonus accipe uoces,
Te Peleus nato socerum, et Thetis hospita iungūt,
Allegantq; suos uiroq; à sanguine diuos.
Vnam uirgineo natarum ex agmine poscunt,
Das'ne? an nos humiles tibi, degeneresq; uidemur?
Num renuis? iunge ergo manus, & concipe sœdus,
Atq; ignosce tuis, tacito nam cognita furto
Deidamia mihi. quis enim his obstare lacertis,
Quæ potuit nostras possessa euadere flammæ?
Me lucre ista iube, pono arma, & reddo Pelasgis,
Et maneo, quid triste fremis? quid lumina mutas?
Iam socer es. natum ante pedes proiecit, & addit
Iamq; auus, immittis quoties tractabitur ensis,
Turba sumus. Tunc & Danaï, per sacra, fidemq;
Hospitijs, blandusq; precum compellat Vlysses.
Ille, etsi charæ comperta iniuria natæ,
Et Thetidis mandata mouent, prodiq; ueretur
Depositum tam grande deæ, tamen obuius ire
Tot metuit fatis, argiuq; bella morari.
Fac uelit, ipsam illic matrem spreuisset Achilles,
Nec tamen abnueret genero se iungere tali.

Vincitur, arcanis effert pudibunda tenebris
 Deidamia gradum, ueniam nec protinus amens
 Credit, & opposito genitorem placat Achille.
 Minuitur Aemoniam, magni qui Pelea facti
 Impleat, & classem, comitesq; in praelia poscat.
 Necnon & geminas regnator Scyrius Alnos
 Deducit genero, uiresq; excusat Achivis.
 Tunc epulis consumpta dies, tandemq; receptum
 Foedus, & intrepidus nox conscia iungit amantes.
 Illius ante oculos noua bella, & Xanthus, & Ida,
 Argolicaq; rates, atq; hæc iam cogitat undas,
 Auroramq; timet, chara ceruice mariti
 Fusa noui, lacrymas iam soluit, & occupat artus.
 Aspiciam ne iterum, meq; hoc in pectore ponam
 Aeacide, rursusq; tuos dignabere paruos?
 An tumidus, Tenebrosq; lares, & capta reportans
 Pergama, uirginæ nolis meminisse latebræ?
 Quid precer? heu timeâ ne prius? quæ ne anxia mædæ
 Cui uix flere uacat? modo te nox una deditq;,
 Inuiditq; mihi, thalamis hæc tempora nostris?
 Hic ne est liber Hymen? o dulcia furti, doliq;,
 O timor. eripitur misera promissus Achilles.
 I, (neq; enim tantos ausim reuocare paratus).
 Icautus, nec uana Thetin timuisse memento.
 Infelix, noxterq; redi. nimis improba posco.
 Iam te spectabunt lacrymis, planctuq; decoræ
 Troades, optabuntq; tuis dare colla lacertis.
 Et patriam pensare toris, aut ipsa placebit
 Tyndaris, incesta nimium laudata rapina.

*Est ego uel primæ puerilis fabula culpæ
Narrabor famulis, aut dissimulata latebo.
Quin age, duc comitē, cur non ego Martia tecum
Signa feram? tu pensa manu, baccha aq; tecum
Sacra, quod infelix non credet Troia, tulisti.
Attamen hunc, quem mœsta mihi solatia linquis
Hunc sub corde tene, saltem concede precanti
Hoc solum, pariat ne quid tibi barbara coniux,
Ne qua det indignos Thetidi captiua nepotes.
Talia dicentem non ipse immotus Achilles
Solatur, iuratq; fidem, iurataq; fletu
Spondet, & ingentes famulas, captumq; reuersus
Ilion, & Phrygiæ promittit munera gaze.
Irrita uentosæ rapiebant uerba procellæ.
Exiit implicitum tenebris humentibus orbem
Oceano prolata dies, genitorq; coruscæ
Lucis adhuc hebetem uicina nocte lenabat.
Et nondum excuso rorantem lampada ponto,
Et iam punicea nudatum pectora palla,
Insignemq; ipsis, quæ prima inuaserat, armis
Acaciden (quippe aura uocat, cognataq; suadent
Aequora) prospectant cuncti, iuuenemq; ducemq;
Nil ausi meminisse, pauent, sic omnia uisu
Mutatus redyt: cen nunquam Scyria passus
Litora, Peliaco raptus descendat ab antro.
Tunc ex more deis (ita nanq; monebat Plysses)
Aequoreis, matriq; litat: fluctuq; sub ipso
Cœruleum Regem tauro ueneratur, auumq;
Nerea, uittata genitrix placata iuuenca est.*

Hic spumante salo iaciens tumida exta profatur:
Paruimus genitrix, quāquā haud tolerāda iubebas,
Paruimus nimium, bella ad Troiana, ratesq;
Argolicas quasius eo sic orsus, & alno
Insiluit, peniusq; noto stridente propinquis
Arripitur terris, & iam ardua crescere nubes
Incipit, & Scyros longe decrescere ponto
Turre procul summa, lacrymis comitata sororum
Confessumq; tenens, & habentem nomina Pyrrhum
Pendebat coniux: oculisq; in carbasa fixis
Ibat, & ipsa fretum, & puppem iam sola uidebat.
Ille quoq; obliquos dilecta ad mœnia uultus
Declinat, uiduamq; domum, gemitusq; relicta
Cogitat: oculus sub corde renascitur ardor.
Datiq; locum uirtus, sensu Lacrius Heros
Mœrentem, & placidis aggressus flectere dictis,
Tene (inquit) magnæ uastator debite Troia,
Quem Danaū classes, quem Diuum oracula poscūt,
Ereclumq; manet reserato limine bellum,
Callida foemineo genitrix uelant amictu?
Commisitq; ullis iam grandia furtia latebris?
Sperauitq; fidem? nimis o suspensa, nimisq;
Mater, an hæc uirtus tacita torperet in umbra?
Quæ uix auditio litui clangore refugit
Et Thetin, & comites, et quos suppresserat ignes.
Nec nostrū est q̄ in arma uenis, sequerisq; precātes:
Venisses ultro quem talibus occupat Heros
Æacides, longum est resides exponere causas,
Maternumq; nefas, hoc excusabitur ense

Scyros, & indecores fatorum crimina cultus.
Tu potius dum lene fretum, Zephyrisq; feruntur
Carbasa, qua Danaïs tanti primordia belli,
Ede, licet iustas hinc sumere protinus iras.
Hic Ithacus paulum repetitio longius orsu
Fertur in Hectorea (si talia credimus) ora
Electus formæ certamina soluere pastor
Sollicitas tenuisse deas, nec torua Minervæ
Ora, nec ætherij germanam regis, amico
Lumine, sed solam nimium uidisse Dionen.
Atq; adeo lis ista tuis exorta sub antris
Concilio superum. dum Pelea dulce maritat
Pelion, & nostris iam nunc promitteris armis.
Ira quatit victas. petit exitialia iudex
Premia, raptori faciles monstrantur Amyclæ.
Ille Phryges lucos, matris penetralia cedit
Turrigeræ, uetitasq; solo procumbere pinus
Præcipitat, terrasq; freto delatus Achæas
Hospitis Atridæ (pudet heu, misereiq; potentis
Europæ) spoliat thalamos, Helenaq; superbus
Nauigat, & captos ad Pergama deuehit Argos.
Inde dato passim uarias rumore per urbes,
Vndiq; in exitio sibi quisq; & sponte coimms
Ultiores. quis enim genialia sœdera rumpi
Capta dolis faciliq; trahi connubia raptu
Ceu pecus, armentumq; aut uiles mœssis acervos
Perferat? hæc etiam fortes iactura moueret.
Non tulit insidias diuum imperiosus Agenor,
Mugitusq; sacros, & magno numine uectam

Quæsit

Quæsiit Europen, aspernatusq; tonantem est
 Vi generum. Captam & scythico de litore prolem
 Non tulit Aetes, ferroq; & classe secutus
 Semideos reges, & iuram in sidera puppim
 Nos phryga semiuirum, portus, & litora circum
 Argolica incastra uolitantem puppe feremus?
 Usque adeo nusq; arma & equi, fretaq; iuia graijs?
 Quid si nunc aliquis patrijs rapturus ab oris
 Deidamian eat, patriaq; à sede reuellat
 Attonitam, & magni clamorem nomē Achillis?
 Illius ad capulum redijt manus, & simul ingens
 Impulit ora rubor, tacuit contentus Vlysses.
 Excipit Oenides, quin ò dignissima cœli
 Progenies, ritusq; tuos, elementaq; primæ
 Indolis, & ualida mox accedente iuuenta,
 Quæ solius laudum tibi semina pandere Chiron,
 Virtutiq; aditus, quas membra augere per artes,
 Quas animum, socijs, multumq; fauentibus ede.
 Sit pretium longas penitus quasisse per undas
 Scyron, & his armis primum intendisse lacertos.
 Quem pigeat sua facta loqui? tunc ille modeste
 Inchoat ambiguus paulum, propiorq; coacto:
 Dicor, & in teneris, & adhuc crescentibus annis
 Thessalus ut rigido senior me monte recepit
 Non ullus ex more dapes habuisse, nec ullis
 Vberibus satiasse famem, sed spissa leonum
 Viscera, semuanimesq; libens traxisse medullas,
 Hæc mihi prima Ceres, hæc læti munera Bacchi
 Sic dabat ille pater: mox ille per auia secum

Lustra gradu maiore trahens, uisisq; decebat
Arridere feris: nec fracta ruentibus undis
Saxa, nec ad uasta trepidare silentia sylue.
Iam tunc hasta manuiam tunc ceruice pharetre,
Et ferri properatus amor, durataq; multo
Sole, geluq; cutis: tenero nec fluxa cubili
Membra, sed ingenti saxum commune magistro.
Vix mihi bis senos annorum torserat orbis
Vita rudis, uolucres cum iam præuerrere Ceruos,
Et Lapithas cogebat equo, præmissaq; cursu
Tela sequi: sæpe ipse gradu me præpete Chiron
Dum uelox etas, campis admissus agebat
Omnibus, exhaustumq; uago per gramina passu
Laudabat gaudens, meq; in sua colla leuabat.
Sæpe etiam primo fluij torpore inbebat
Ire super, glaciemq; leui non frangere planta
Hoc puerile decus. quid nunc tibi prælia dicam
Sylvarum? & uacuos sæuo iam murmure salus?
Nunquam ille imbelles ossa per auia Lynces
Sectari, aut timidos passus me cuspide Damas
Sternere, sed tristes turbare cubilibus Ursas,
Fulmineosq; sues, & sicubi maxima Tigris.
Aut subducta ingis foeta spelunca Leææ
Ipse sedens uasto facta expectabat ab antro,
Si sparsus magno remeassem sanguine, nec me
Antè nisi inspectis admisit ad oscula telis.
Iamq; & ad ensiferos uicina pube tumultus
Aptabar, nec me ulla feri Mauortis imago
Præterijt: didici quo Pæones arma rotatu

Quo Magetæ sua gesa citent, quo turbine caestum
 Sauromates, falcemq; Getes, arcumq; Gesonus
 Tenderet, & flexæ balearicus autor habena,
 Quo suspensa trahens libaret uulnera tractu,
 Inclusum quoties distringeret aëra gyro.
 Vix memorem cunctos (& si modo gessimus) actus,
 Nunc docet ingenti saltu me iungere fossas,
 Nunc caput acryscandentem pondere montis
 Quò fugitur per plana gradu: simulacraq; pugna
 Excipere immissos curuato umbone molares.
 Ardentesq; intrare casas, peditemq; uolantes
 Sistere quadrijugos, memini, rapidissimus ibat
 Imbribus assiduus pastus, niuibusq; solutis
 Sperchios, uulsasq; trabes, & saxa ferebat.
 Cum me ille immissum, quæ senior impetus undæ,
 Stare iubet contrâ, tumidosq; repellere fluctus,
 Quos uix ipse gradu toties obstante tulisset.
 Stabam equidem, nec me referebat concitus annis.
 Et late caligo uis: ferus ille minari
 Desuper incumbens, uerbisq; urgere pudorem.
 Nec nisi iussus abij, sic me sublimis agebat
 Gloria, nec duri tanto sub teste labores.
 Iam procul Oebalios in nubila condere Discos
 Et liquidam nudare Palen, & spargere caestus
 Ludus erat, requiesq; mihi, nec maior in istis
 Sudor, Apollineo quam fila sonantia plectro
 Cum quaterem, Priscosq; uirum mirarer honores,
 Quinetiam succos, atq; auxiliantia morbis
 Gramina, quo nimius staret medicamine sanguis.

Quid

*Quid faciat somnos, quid hiantia vulnere claudat,
Quæ ferro cohibenda lues, quæ cederet herbis
Edocuit, monitusq; sacra sub pectore fixis
Iustitiæ, qua Peliacis dare iura uerenda
Gentibus, atq; suos solitus placare bimembres.
Hactenus annorum Comites elementa meorum
Et memini, & meminisse iuuat scit cætera Mater.*

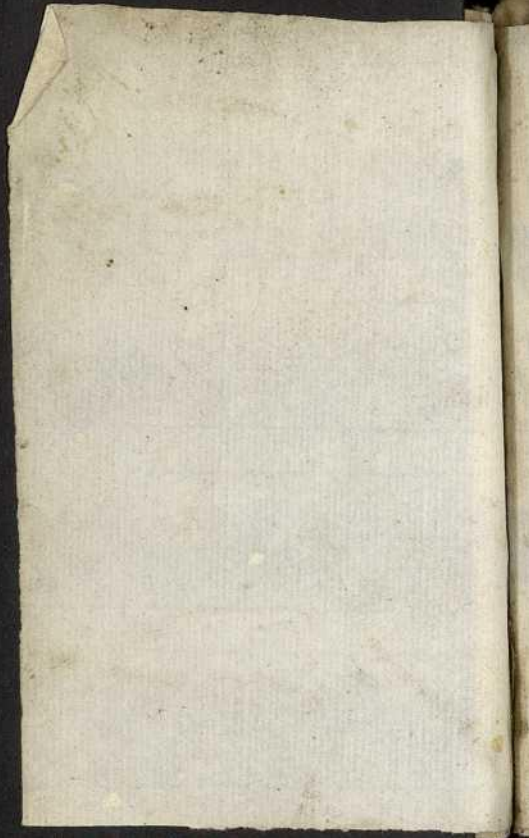
ACHILLEIDOS

FINIS.

*P. O. R. O. R. A.
S. h. l. aut in*

all,

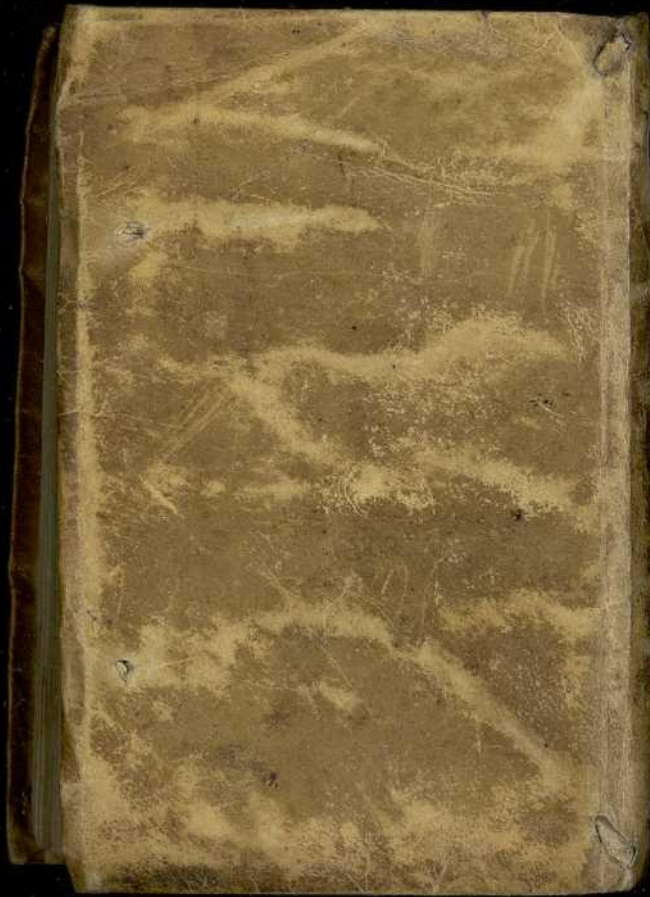
ter.

14-1-73